ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ , ਚਉਪਦੇ , ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੧ (1197-1)

Raag Saarang, Chau-Padas, First Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1197-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਪੁਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ; ਹਉ ਚੇਰੀ ॥ (1197-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I am the follower of my Master.

ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1197-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I have grasped Almighty's Feet, He is the Life form of the entire world; He has concluded my destiny by eradicating my ego. ||1||Pause||

ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ (1197-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is the Perfect, Supreme Light, the Supreme Master, my Beloved, my Life-Forces.

ਮੋਹਨ , ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ; ਸਮਝਸਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ (1197-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Fascinating Almighty has enticed my mind; I am totally enlightened by the contemplation of the Guru's Shabad. ||1||

ਮਨਮੁਖ ਹੀਨ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥ (1197-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The worthless self-willed manmukh, with flickered false wisdom created by emotions and therefore the mind and body are held in pain's grip.

ਜਬ ਕੀ ਰਾਮ ਰੰਗੀਲੈ ਰਾਤੀ ; ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥੨॥ (1197-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Since I came to be imbued in the Love of my Beautiful Master, I recite His Name continuously, and my mind has come to a steady condition. ||2||

ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ; ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (1197-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Abandoning the egotism of self and materials, I have become detached from the emotional attachment to the worldly affairs and my concentration is absorbed in the true form (Almighty).

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ , ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਬਿਸਰੀ ਲਾਜ ਲੁੋਕਾਨੀ ॥੩॥ (1197-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The mind is convinced with the Almighty who is not attached to any family lineage and free from Maya; and now I am not concerned with the opinions of other people. ||3||

ਭੂਰ ਭਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (1197-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

There is no other like You, in the past or will be in the future, O my Beloved, my Life-force, my Support.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਨਿ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (1197-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The soul-bride is imbued with Almighty's Name; Guru Nanak says, Almighty is the Master. ||4||1||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1197-9)

Saarang, First Mahl:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ; ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ (1197-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

How can I survive without the Almighty? As an atheist I continue to suffer in the pain of birth and death.

ਜਿਹਵਾ ਸਾਦੁ ਨ , ਫੀਕੀ ਰਸ ਬਿਨੁ ;
ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1197-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name my tongue is tasteless and without the attainment of Almighty, the death continue to torture. ||1||Pause||

ਜਬ ਲਗੁ , ਦਰਸੁ ਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸੀ ॥ (1197-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

As long as I do not attain the glimpse and union of my Beloved (Almighty), I remain hungry and thirsty.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਜਲ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥੧॥ (1197-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My mind agrees (becomes contented) instantaneous upon having His glimpse and my intellect fills with knowledge just like the lotus blossoms forth in the water. ||1||

ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ , ਗਰਜੈ ਬਰਸੈ ; ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ , ਬੈਰਾਗੈ ॥ (1197-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Guru is just like the low-hanging clouds crack with thunder (awakeness) and burst with sermons and listening to the sermons the intellect (cuckoo) and mind (peacock) are filled with passion,

ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ , ਬਿਹੰਗ ਭੁਇਅੰਗਮ ;
ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥੨॥ (1197-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The being akin to a bride whose heart earth has grown the trees of virtues and the birds of sensor (knowledge and action) passionately roams around and the snake of love clings along the trees (of virtue) only then the bliss of the Groom (Almighty) is attained by the being-bride. ||2||

ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ; (‘ਕੁਚਿਲ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (ਕੁ-ਰੂਪਿ, ਕੁ-ਨਾਰਿ, ਕੁ-ਲਖਨੀ ਬੋਲੋ)
ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1197-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

If she is filthy with the evil deeds and ugly with evil desires, unfeminine and ill-mannered - she has no intuitive understanding of her Husband’s character.

ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ , ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥੩॥ (1197-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

She is not satisfied by the sublime essence of her Husband’s (Almighty) Love; she is evil-minded, immersed in her pain. ||3||

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ , ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ; ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥ (1197-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Gurmukh who are the obedient bride does not come and go in reincarnation or suffer in pain and her Antahkaran does not suffer in the pains envy.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ;
ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਹੀ , ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੪॥੨॥ (1197-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, she is naturally remains delighted with Almighty presence and by Almighty's glimpse the mind attains fortitude. ||4||2||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1197-15)

Saarang, First Mahl:

ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ; ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1197-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My Beloved Almighty is not far away.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਹਰਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1197-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My mind is harmonized with the True Guru's Words and I have attained Almighty, the Support of my life-forces. ||1||Pause||

ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਐ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ;
ਧਨ ਸੋਹਾਗੁ ਪਿਆਰੀ ॥ (1198-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

This is the way to meet your Husband (Almighty) and blessed is the soul-bride who is loved by her Husband (Almighty).

ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ (1198-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

By adopting the Guru's wisdom through contemplation of Gurbani, the social class and status, race, ancestry and skepticism are eliminated. ||1|| What are the sign of the harmonization of mind with Almighty? Guru Ji explains in the next line;

ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਮਾਨੈ , ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤਾ ਕਉ ;
ਹਿੰਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (1198-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

One whose mind is harmonized with Almighty, will have no egotistical pride and abandons the killing of living beings for food (Hinsa) and the greed for worldly materials (Lob).

ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਕੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ (1198-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Through a Guru who has purified their Antahkaran, such being-bride naturally ravishes and enjoys her Husband (Almighty). ||2||

ਜਾਰਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਕੁਟੰਬ ਸਨਬੰਧੀ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ (1198-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Burn away any love of family and relatives, which increases your attachment to Maya.

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰੀ ॥੩॥ (1198-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

One who does not savor Almighty's Love deep within, lives in duality by committing evil desires. ||3||

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ , ਹਿਤ ਕੌ ;
ਦੁਰੈ ਨ , ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ (1198-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

His Love is a priceless jewel deep within my being; the Lover of my Beloved is not hidden.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥੩॥ (1198-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, as Gurmukh, acknowledges Almighty's Name as the most priceless jewel and develops the love to recite continuously through ages. ||4||3||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ (1198-7)

Saarang, Fourth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1198-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਹਮ ਧੂਰਿ ॥ (1198-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I am the dust of the feet of the humble Saints of Almighty.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1198-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, I have obtained the supreme status and knowing that Almighty is all-pervading I have acknowledge Him as the real of me. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਤੁ , ਮਿਲੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਦੂਰਿ ॥ (1198-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Meeting the Saint and the True Guru, I have found peace and tranquility; sins and painful mistakes are totally erased and taken away.

ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਫੂਲਿਤ ;
ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ (1198-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The ultimate knowledge of truth embellished and Almighty (Niranjan – beyond Maya) is seen near. ||1||

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1198-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I have found the True Congregation (Sat Sangat) and by reciting Almighty's Name, I have acknowledge Him as all-prevading everywhere.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (1198-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The fruit of cleansing bath at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage can be obtained by bathing in the dust of the feet of those who participates in the True Congregation. ||2||

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ , ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ;
ਹਿਰਦਾ ਕੁਸੁਧੁ ਲਾਗਾ , ਮੋਹ ਕੂਰੁ ॥ (1198-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Evil-minded and corrupt, filthy-minded and shallow, with impure heart, attached to the false enticement.

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਝੂਰਿ ॥੩॥ (1198-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Without good deeds (karma), how can one find the True Congregation (Sat Sangat)? Means True Congregation is never found without good deeds and the mind continuously regrets by engrossing in the ego and attachment. ||3|| Guru Ji demonstrates the way to pray in following line;

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ;
ਮਾਗਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ॥ (1198-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Treasure of Mercy, please be kind and show Your Mercy; I beg for the dust of the feet of the Sat Sangat.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ;
ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧॥ (1198-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, meeting with the Saints, Almighty is attained. Almighty's humble servant obtains the Presence of Almighty. ||4||1||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1198-14)

Saarang, Fourth Mahl:

ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕਉ ; ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (1198-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice to the Feet of the Master of the Universe.

ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ , ਜਾਈ ਤਰਣਾ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1198-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I cannot swim across the terrifying worldly ocean of materials, however by reciting Almighty's Name with mind and speech, I am carried across across. ||1||Pause||

ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ; ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1198-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The faith in Almighty has came to my heart and developing superior love (selfless love) for Almighty is contemplated as the way to serve Him.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ;
ਸਰਬ ਕਲਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥ (1198-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Night and day, I chant Almighty's Name within my heart who is the creator of all virtues and my heart is focused on Him. ||1||

ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1198-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty is beyond the grasp of mind and beyond the reach of sensors, all-pervading everywhere, in all minds and bodies; He is Infinite and Invisible.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ;
ਹਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ ॥੨॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (1198-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When the Guru becomes merciful, then the Almighty who is beyond comprehension is seen within the heart. ||2||

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਸਰਬ ਧਰਣੀਧਰ ; (ਧਰਣੀ-ਧਰ ਬੋਲੋ)
ਸਾਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ , ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1198-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty who is sole support of all and who is the life form exist within the entire creation but to the devotees of Maya (saakat), He seems far away therefore they are egoistic.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ , ਨ ਕਬਹੂ ਬੂਝਹਿ ; ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ (1198-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

His burning desire for worldly possessions is never quenched, and he loses the game of life in the gamble. ||3||

ਊਠਤ ਬੈਠਤ , ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ;
ਗੁਰਿ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (1198-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Standing up and sitting down, the mortal sings the Glorious Praises of Almighty, when the Guru bestows even a tiny bit of His Grace.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਹੈ ;
ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥ (1198–19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, those who are blessed by His Glance of Grace, He saves and protects their honor. ||4||2||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1199–1)

Saarang, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (1199–1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless me with Your Ambrosial Name which is the form of life (Har) and the perisher of sins (Har).

ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1199–2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Upon those Gurmukhs unto whom You are pleased their task are well taken care means that they achieve the destination of life by uniting with Almighty. ||1||Pause||

ਜੋ ਜਨ ਦੀਨ ਭਏ ਗੁਰ ਆਗੈ ; ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1199–2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those humble beings who become meek before the Guru, their pains are perished.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ (1199–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The ones who are enlightened by Guru's Hymn (Gurbani) remains in consistently in meditation by experiencing the Guru's presence night and day. ||1||

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ;
ਰਸੁ ਗਾਵਹਿ ਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (1199–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Their hearts are filled with the nectar of Almighty's Name; they continue to singthe praises of Almighty's Name with their mouth and contemplate within their heart.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ;
ਓਇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥ (1199-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, those who have realize the nectar of Almighty' Name they obtain the door of salvation which means they are enlightened by knowledge. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ , ਅਚਲਾ ਮਤਿ ; (ਅਚੱਲ, ਅਚੱਲਾ ਬੋਲੋ)
ਜਿਸੁ ਦ੍ਰਿੜਤਾ , ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ (1199-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The True Guru is the universal savior (Purakh), permenant (Achal) and his wisdom is beyond influence; His faith in Almighty's Name is firm and His support is only the Almighty's Name.

ਤਿਸੁ ਆਗੈ , ਜੀਉ ਦੇਵਉ ਅਪੁਨਾ ;
ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ (1199-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I offer my soul to Him; I am a sacrifice to my True Guru. ||3||

ਮਨਮੁਖ ਭ੍ਰਮਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੇ ; ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਗੁਬਾਰੇ ॥ (1199-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukhs are trapped in illusions which attached them to doubt and they remain in the darkness of ignorance.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ; ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੪॥ (1199-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The True Guru is the Giver of Almighty's Name is not visible to them therefore they are trapped in between the two dimensions (life and death). ||4||

ਸਰਬੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ; ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਲ ਧਾਰੇ ॥ (1199-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty is All-Capable Master who is permeating and pervading each and every heart; solely He alone is pervading within all as the source energy and life..

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ , ਦਾਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੫॥੩॥ (1199-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak humbly says that He is the slave of His slaves and prays that may Almighty showers His blessing and ferries Him across this worldly ocean. ||5||3||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1199-8)

Saarang, Fourth Mahl:

ਗੋਬਿਦ ਕੀ ; ਐਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1199-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

One should selflessly serve Almighty in this manner, which manner? Guru Ji says;.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ , ਸੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1199-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Whatever He does, accept that as true and through a Guru, remain focused on Almighty's Name. ||1||Pause||

ਗੋਬਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ , ਅਤਿ ਮੀਠੀ ;
ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1199-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The ones who are obsessed in Almighty's (Master of the Universe) love, the forgets everything else means they remain focused in Almighty's Name and worldly materials are meaning less for them.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (1199-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

They remain in bliss day and night and day, whose mind agrees with the union with Almighty means the ones who realize that the ultimate goal is unite with Almighty. ||1||

ਜਬ ਗੁਣ ਗਾਇ , ਤਬ ਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ;
ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1199-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When one sings the praises of Almighty's virtues only then mind is satisfied and peace comes along to reside within the mind.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੨॥ (1199-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When the Guru comes into the house of blessings (Kirpa + Aal=Blessing+House) only then Almighty's Name is obtained and mind is attached to Almighty's feet. ||2||

ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ;
ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (ਤੱਤਿ ਬੋਲੋ) (1199-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The intellect is enlightened by concentrating on Almighty and through knowledge consistent focus is narrowed down to the principal form (Almighty) within the entire creation despite of the variances.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥੩॥ (1199-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Almighty's existence described as light (form of life) radiates forth within the heart, the mind unconditionally agrees to the Almighty's existence and naturally the mind (made of thought) dissolves into the Almighty's meditation. ||3||

ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ , ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਣਾਇ ॥ (1199-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

One whose heart is filled with falsehood, continues to act in falsehood, even while he teaches and preaches about Almighty.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ; ਤੁਹ ਕੂਟੈ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥੪॥ (1199-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Within his/her mind the darkness of greed prevails which causes the life to suffer in pain just like one thrashes the wheat to obtain wheat. Similarly, one gathers worldly possessions by striving in various manners but upon obtaining the Maya one still suffers in pain. ||4||

ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ; (ਸੁ-ਪ੍ਰਸੰਨ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾ ਲਾਇ ॥ (1199-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When my Almighty is totally pleased and through a Guru He developed His love within me.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੫॥੪॥ (1199-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says I have obtained Almighty's Name and by reciting the Name I have I have obtained all happiness. ||5||4||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1199-15)

Saarang, Fourth Mahl:

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ (1199-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

My mind agrees that there is no difference between Almighty and His Name.

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ;
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1199-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The True Guru has implanted love for Almighty's Name within my heart, therefore the mind now loves to recite Almighty's Name and listen to discourses related to Almighty. ||1||Pause||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ , ਹੋਵਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ;
ਜਨ ਦੇਵਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1199-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please be merciful to Your meek and humble servant; please bless Your humble to listen to Your discourse which is beyond spoken words.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥੧॥ (1199-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Meeting with the humble Saints, I have found the taste of Almighty's Name and Almighty's meditation seems so sweet (pleasing) to my mind and body. ||1||

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥ (1199-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The ones who adopted the Guru's wisdom and recognized the greatness of Almighty's Name, they became ascetic and immersed in Almighty's love.

ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਭ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਨੀ ॥੨॥ (1199-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When the being (Purakh) unites with Almighty (Purakhae) only then the happiness is obtained and the cycle of reincarnation is ended. ||2||

ਨੈਣੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ; ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ (1199-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Such is my love with Almighty that I see Him within the entire creation and with my tongue I recite His Name.

ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੩॥ (1200-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

With my ears, I listen to His praises day and night; my heart is filled with His praises as He is the life form and the perisher of sins. ||3||

ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਆਣੇ ;
ਤਉ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ (1200-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When the Guru allowed the five vices (lust, anger, greed, attachment & ego) to come under my control, then I attained the concentration in Almighty who is the form of 'Turia'. ('Turia' is the state of union with Almighty)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੫॥ (1200-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty has showered His Mercy on servant Nanak; and Guru Nanak says, by reciting Almighty's Nae He blends into Almighty. he merges in Almighty. ||4||5||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1200-3)

Saarang, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਪੜ੍ਹੁ ਸਾਰੁ ॥ (1200-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, recite Almighty's Name, this the most appropriate education.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ;
ਹੋਰੁ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1200-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Without Almighty's Name, nothing remains permenant and the extent of this universe is fruitless which means without Almighty's Name there is nothing real within the entire creation. ||1||Pause||

ਕਿਆ ਲੀਜੈ , ਕਿਆ ਤਜੀਐ ਬਉਰੇ ; ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰੁ ॥ (1200-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

What is there to accept, and what is there to reject, O madman? Whatever is seen shall turn to dust.

ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ , ਤੁਮ੍ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ ;
ਸਾ ਛਾਡਿ ਜਾਹੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ (1200-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

That desires which you believe to be your own, you must abandon it and leave it behind; you shall only carry the load of sins resulting from the deeds that you commit for the fulfillment of the desires, although the physical form is abandon along with the worldly possessions. ||1||

ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਘਾਟੈ ;
ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੁ ॥ (1200-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Moment by moment, instant by instant, means by every breath your life is running out; the fool cannot understand this.

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ , ਜਿ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ;
ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥੨॥ (1200-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He does things which will not go along with him in the end; this is the typical lifestyle of a devotee of Maya. ||2||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ , ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ; ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1200-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

So join together with the humble Saints, O madman, and you shall obtain knowledge which is the Gate of Salvation.

ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗ , ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥ (1200-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Without the Sat Sangat, the True Congregation, no one finds any peace. Go and ask the Vedas and its scholars to confirm the fact. ||3||

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਸਭੈ ਕੋਊ ਚਾਲੈ ; ਝੂਠੁ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ (1200-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

All the head kings and the kings shall depart; they must leave this false expanse of this illusionary world.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ;
ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥ (1200-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Saints remains focused on Almighty consistently as their sole support is only Almighty's Name. ||4||6||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੩ , ਦੁਪਦਾ (1200-10)

Saarang, Fourth Mahl, Third House, Du-Padas:

Prologue: When the Guruship was bestowed upon Guru Arjan Dev Ji by Guru Ram Das Ji, Baba Prithi Chand (Guru Arjan Dev Ji's Eldest Brother) burned with rage and said that he will claim the Guruship through any means including persuing through a court case. Guru Ram Das Ji then uttered the following Shabad as an advice to Baba Prithi Chand.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1200-10)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਕਾਹੇ ਪੂਤ ; ਝਗਰਤਹਉ ਸੰਗਿ ਬਾਪ ॥ (ਝਗਰਤ-ਹਉ ਬੋਲੋ) (1200-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O son (Baba Prithi Chand), why do you argue with your father (Guru Ram Das Ji)?

ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ , ਬਡੀਰੇ ਤੁਮਹਉ ; (ਤੁਮ-ਹਉ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ , ਪਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1200-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

It is a sin to argue with the one who fathered you and raised you. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ ਗਰਬੁ ਕਰਤਹਉ ; (ਕਰਤ-ਹਉ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਧਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪ ॥ (1200-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

That wealth, which you are so proud of - that wealth does not belong to anyone nor it has ever became the property of anyone permenantly.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ;
ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪ ॥੧॥ (1200-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

In an instant, you shall have to leave behind the pleasures of evil desires; you shall be left to regret and repent. ||1||

ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀ ; ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪਹੁ ਜਾਪ ॥ (1200-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Name who protected you in the mother womb as He is the sole Master.

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ;
ਜਉ ਸੁਨਹੁ , ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥੧॥੭॥ (1200-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Ji says, Dear Son, I have uttered the sermons to you acknowledging you as the Almighty's Being; if you listen to it, you shall be rid of your jealously. ||2||1||7||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ , ਘਰੁ ੫ ; ਦੁਪਦੇ , ਪੜਤਾਲ (1200-15)

Saarang, Fourth Mahl, Fifth House, Du-Padas, Partaal:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1200-15)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਜਪਿ ਮਨ , ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰੋ ਜਗਜੀਵਨੋ ;
ਮਨ ਮੋਹਨ ਸਿਉ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ , ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1200-16,ਸਾਰੰਗ,ਮਃ 4)

O my mind, meditate on the Almighty who is the Master of the World, the Creator of the Universe, the Life of the World, the Enticer of the mind; fall in love with Him. I embrace His sanctuary with my mind, body and speech, all day and all night. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ , ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ;
ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ , ਤਵ ਗੁਨ ਸੁਆਮੀ , ਗਨਿਨ ਨ ਜਾਤਿ ॥ (1200-17,ਸਾਰੰਗ,ਮਃ 4)

Countless are Your praises contemplated with the mind and uttered through speech and the praises of Your Virtues are sang by countless; among the countless are Rishi Suk Dev, Naarad Muni and the deities like Brahma, Vishnu, Shiva who sings Your Praises however still Your virtues remains countless.

ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ , ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ , ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਨਹਿ , ਆਪਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ (1200-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, You are endless in the three dimension of time (past, present & future); only You Yourself know Your Own Ways. ||1||

ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ , ਹਰਿ ਨਿਕਟ ਹੀ ਬਸਤੇ ;
ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ , ਹਰਿ ਭਗਾਤ ॥ (1200-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those who are near to Almighty through their mind, body and speech; these are Your servants, saints and devotees.

ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ , ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ;
ਜੈਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਿ ॥੨॥੧॥੮॥ (1200-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, the saints that serves You as servants merge with You, Guru Nanak says, like water merging with water. ||2||1||8||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1201-1)

Saarang, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ , ਨਰਹਰੇ ਨਰਹਰ ਸੁਆਮੀ , ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ;
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਾ , ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1201-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty the life form of all the Beings (NarHare), the Master who appeared in NarSing form (to save Bhagat Prahlad), the Deity of all the Deities, the Master of Maya (Sri), Praiseful (Ram), the omnipresent (Ram), my beloved (Pritam) my mind chanted Your Name.. ||1||Pause||

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ , ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ , ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ;
ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ , ਵਡ ਭਾਗ ਮਥੋਰਾ ॥ (1201-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

In the body where the Praises of Your virtues are sung with focused mind, body and speech, the supreme shabad is heard consistently in the Dasam Duar as their fortune on their forehead is written as great destiny.

ਤਿਨ੍ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ , ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ , ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ;
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ;
ਤਿਨ੍ ਜਨ ਕੇ , ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ॥੧॥ (1201-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

All the sins of that humble being are taken away, all the pains are taken away, all diseases (birth & death) are taken away; Almighty Himself beaten and drived away the five thieves - sexual desire, anger, greed, attachment and egotistical. ||1||

ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ , ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ;
ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ , ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੂ ;
ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ॥ (1201-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Name, O Holy Saints of Almighty; meditate on Master of the Universe, O Holy people of Almighty, they remember Almighty through their thoughts, word and deed. Worship and adore Almighty, O Holy people of Almighty.

ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ , ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ; ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਧੂ ॥ (1201-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Chant the Name of Almighty, chant the Name of Almighty, it shall rid you of all your sins.

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰਣੁ ਕਰਹੁ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ , ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁੋਰਾ ॥ (1201-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

They (Saints) continually and continuously remain awake and aware in the state of enlightment and obtain the bliss forever by reciting the name of the Master of the Universe.

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ , ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਵਹੁ , ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਕਾਮ ਮੋਖੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇ , ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੋਰਾ ॥੨॥੨॥੯॥ (1201-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Dear Almighty, Your devotees obtain the fruits of their minds' desires; they obtain all the fruits and rewards, and the four great gifts – Religious Faith (Dharam), Wealth (Arth), Fulfillment of Wishes (Kam) and Salvation (Mokhs). ||2||2||9||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1201-9)

Saarang, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਧੋ , ਮਧੁਸੂਦਨੋ ; ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗੋ , ਪਰਮੇਸਰੋ ;
ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੋ , ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1201-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, recite the Almighty's Name, the destroyer of demon Madh, Master of Wealth, the Source of Nectar, the Supreme Lord, the True Transcendent Being, God, the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਸਭ ਦੂਖਨ ਕੋ ਹੰਤਾ , ਸਭ ਸੂਖਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1201-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He is the Destroyer of all suffering, the Giver of all peace; sing the Praises of my Beloved Almighty. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ , ਘਟਿ ਬਸਤਾ , ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲੇ , ਹਰਿ ਬਸਤਾ ;
ਹਰਿ ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰਿ ਬਸਤਾ , ਮੈ ਹਰਿ ਦੇਖਨ ਕੋ , ਚਾਉ ॥ (1201-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty dwells in the home of each and every heart in the past, present and future. Almighty dwells in the water, and Almighty dwells on the land. Almighty dwells in the spaces and interspaces. I have such a great longing to see Almighty.

ਕੋਈ ਆਵੈ ਸੰਤੋ , ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸੰਤੋ , ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨੁ ਸੰਤੋ ;
ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਲਾਵੈ ॥ (1201-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

If only some Saint, some humble Saint of Almighty, my Holy Beloved, would come, to show me the way.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ; ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੧॥ (ਪਾਂਉ ਬੋਲੋ) (1201-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I would wash and massage the feet of that humble being. ||1||

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ , ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥ (1201-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty's humble servant meets Almighty, through his faith in Almighty and through a Guru.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ਭਏ ; ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥ (1201-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

My mind and body obtained bliss because I have seen my Sovereign King (Almighty).

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ , ਹਰਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ;
ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥ (1201-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Humbly as a servant Guru Nanak says, my mind has been blessed with Grace, blessed with Almighty's Grace, blessed with the Grace of the Universal Master means that the body and mind is enticed with Almighty.

ਮੈ ਅਨਦਿਨੋ , ਸਦ ਸਦ ਸਦਾ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੧੦॥ (1201-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I chant Almighty's Name with my mind body and speech, night and day, forever, forever and ever. ||2||3||10||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1201-15)

Saarang, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਨਿਰਭਉ ॥ (1201-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate on the Fearless Master,

ਸਤਿ ਸਤਿ ; ਸਦਾ ਸਤਿ ॥ (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

who is True, True, Forever True.

ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ॥ (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He is free of enimity, deathless form,

ਆਜੂਨੀ ; ਸੰਭਉ ॥ (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

beyond birth, Self-existent.

**ਮੇਰੇ ਮਨ , ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ;
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate night and day on the Formless, Self-sustaining Lord. ||1||Pause||

**ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ , ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ; ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ , ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ;
ਤਟ ਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ , ਰਹਤ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥** (1201-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

In order to obtain the sight of the Almighty through mind and body the three hundred thirty million deities, and millions of Siddhas, celibates and Yogis make their pilgrimages to sacred shrines and rivers, and go on fasts.

**ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਈ ;
ਜਿਨ੍ ਕਉ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵਤੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥** (1201-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The service of the humble person is accepted, unto whom the Sustainer of Universal Garden (Banvari) shows His Mercy. ||1||

**ਹਰਿ ਕੇ ਹੋ ਸੰਤ ਭਲੇ , ਤੇ ਊਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ;
ਜੋ ਭਾਵਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥** (1201-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

They alone are the good Saints of Almighty, the best and most exalted devotees, who are pleasing to the Almighty.

**ਜਿਨ੍ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਨ੍ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੪॥੧੧॥** (1201-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those who have my Master on their side, Guru Nanak says, Almighty saves their honor. ||2||4||11||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਪੜਤਾਲ ॥ (1202-1)

Saarang, Fourth Mahl, Partaal:

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ , ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ , ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੋ ;
ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬੋਲਿ , ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1202-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate on Master of the Universe, the Master who is the treasure of virtues and He is the rightful owner of the entire universe; O my Mind, chant Almighty's Name who is the life form (Har) and the destroyer of sins (Har) as He is Imperishable and Primal. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ;
ਸੋ ਪੀਐ , ਜਿਸੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਸੀ ॥ (1202-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is the Ambrosial Nectar which is the life within the entire creation and only the one unto whom Almighty Himself offers to drink, drinks such nectar also the the one whose intellect is in thirst of Almighty's Name nectar.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ , ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ , ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਖਾਸੀ ॥੧॥ (1202-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Merciful Lord Himself bestows His Mercy, and He leads the mortal to meet with the True Guru. That humble being tastes the Ambrosial Almighty's Name. ||1||

ਜੋ ਜਨ ਸੇਵਹਿ , ਸਦ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥ (1202-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those who serve my Almighty, forever and ever - all their pain, illusion and fear are taken away.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ;
ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲਿ ਪੀਐ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੨॥੫॥੧੨॥ (1202-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Servant Nanak chants the Naam, the Name of Almighty, and so he lives, like the Charik (Pied cuckoo cuculus melanoleucos), which is satisfied only by drinking the early drop of rain water. ||2||5||12||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1202-6)

Saarang, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ॥ (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate on the Almighty who is Master of Maya (Sri).

ਰਾਮ ਰਮਤ ; ਰਾਮੁ ॥ (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He (Almighty) is , All-pervading (omnipresent).

ਸਤਿ ਸਤਿ ; ਰਾਮੁ ॥ (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He (Almighty) is True before the beginning and through all the ages.

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ , ਸਦ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ;
ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ , ਸਰਬਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸਰਬੱਗੇ ਬੋਲੋ) (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Brother, chant Almighty's Name with your mind and speech at all times, forever. He is All-pervading everywhere. ||1||Pause||

ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ , ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ;
ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ , ਆਪਿ ਸਭਤੁ ਜਗੇ ॥ (ਸੱਭਤੁ , ਜੱਗੇ ਬੋਲੋ) (1202-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is Himself the Creator of all. Almighty Himself is Himself pervading the whole world.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ , ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਰਾਮ , ਰਾਮ ਰਾਇ ;
ਸੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ (1202-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

That person, upon whom my Sovereign King bestows His Mercy - that person is focused in the concentration of Almighty's Name through mind, body and speech.. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ;
ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ , ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਅਗੇ ॥ (1202-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Saints of Almighty, behold the Glory of Almighty's Name; He comes forward to preserve the honour of His humble devotees in this Dark Age of Kal Yug.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ;
ਦੁਸਮਨ ਦੂਖ ਗਏ ਸਭਿ ਭਗੇ ॥੨॥੬॥੧੩॥ (ਭੱਗੇ ਬੋਲੋ) (1202-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, whoevers side is taken by my Sovereign King; his enemies and attackers have all run away. ||2||6||13||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (1202-11)

Saarang, Fifth Mahl, Chau-Padas, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1202-11)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ ; ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1202-12)

I am a sacrifice to Almighty's form (True Guru) who is exist in all the three time dimensions and the power (energy) within the living creation.

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਜਲ ਕੀ ;
ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਕਦਿ ਪਾਂਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1202-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My inner being is filled with a great thirst, like that of the song-bird for the early rain-drop (swanti-bund); when would I obtain His Fruitful Sight (Darshan)? ||1||Pause||

ਅਨਾਥਾ ਕੋ ਨਾਥੁ , ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1202-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Master of the masterless, the Sustainer (Cherisher) of all; His Name is beloved by His devotees.

ਜਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਤਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਅਸਰਾਉ ॥੧॥ (1202-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That mortal, whom no one can protect, You bless him with Your Support, Dear Almighty. ||1||

ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ , ਨਗਤਿਆ ਗਤਿ ; (ਨਿ-ਧਰਿਆ, ਨ-ਗਤਿਆ ਬੋਲੋ)
ਨਿਥਾਵਿਆ ਤੂ ਥਾਉ ॥ (ਨਿ-ਥਾਵਿਆ ਬੋਲੋ) (1202-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Support of the unsupported, Salvation of the roamers, Home of the homeless.

ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਂਉ , ਤਹਾਂ ਤੂ ਸੰਗੇ ;
ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ (1202-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever I go in all the ten directions, You are there with me. The only thing I do is to sing Your Praises. ||2||

ਏਕਸੁ ਤੇ ਲਾਖ , ਲਾਖ ਤੇ ਏਕਾ ;
ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ (1202-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From Your Oneness, You become tens of thousands, and from tens of thousands, You become One. I cannot describe Your state and extent.

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ , ਤੇਰੀ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ;
ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਉ ॥੩॥ (1202-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are Infinite and Your value cannot be appraised. Everything I see is Your play. ||3||

ਸਾਧਨ ਕਾ ਸੰਗੁ , ਸਾਧ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ;
ਹਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ , ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ (1202-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I stay in company of the true congregation, I discuss with the Sadhu (the ones who have over-powered their mind); please let my concentration to focus in You through the congregation of truth.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੪॥੧॥ (1202-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak say humbly, I have found Almighty through the Guru's Teachings; please bless me with Your Sight (Darshan); Dear Almighty, my mind yearns for it. ||4||1||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1202-18)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥ (1202-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty, the life form of the entire universe and the knower of hearts.

ਕਰਤ ਬੁਰਾਈ , ਮਾਨੁਖ ਤੇ , ਛਪਾਈ ;
ਸਾਖੀ , ਭੂਤ ਪਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1202-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal does evil deeds, and hides from others, but like the air, Almighty is present everywhere in all the three dimension of time. ||1||Pause||

ਬੈਸਨੌ ਨਾਮੁ , ਕਰਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ; ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਜੂਠਾਨ ॥ (1202-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You call yourself a devotee of Vishnu and you practice the six rituals, but your inner being is polluted with greed.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ; ਡੂਬੇ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ॥੧॥ (1202-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who slander the Society of the Saints, shall all be drowned in their ignorance. ||1||

ਕਰਹਿ ਸੋਮਪਾਕੁ , ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬਾ ;
ਅੰਤਰਿ ਝੂਠ ਗੁਮਾਨ ॥ (1203-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal eats the food which he has carefully prepared, and then steals the wealth of others; his/her inner being is filled with falsehood and pride.

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ;
ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨ ॥੨॥ (1203-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He knows nothing of the methods described in religious literature (Vedas, Shaastras, etc); his mind is gripped by pride. ||2||

ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ , ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਵਰਤਾ ;
ਜਿਉ ਸਫਰੀ , ਦੰਫਾਨ ॥ (1203-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He says his evening prayers, and observes all the fasts, but this is all just a show in hypocrisy.

ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਏ ਊਝੜਿ ਪਾਏ ; ਨਿਹਫਲ , ਸਭਿ ਕਰਮਾਨ ॥੩॥ (1203-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty made him stray from the path, and sent him into the wilderness. All his actions are useless. ||3||

ਸੋ ਗਿਆਨੀ , ਸੋ ਬੈਸਨੌ ਪੜ੍ਹਿਆ ;
ਜਿਸੁ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਗਵਾਨ ॥ (1203-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He/She alone is a scholar, and he/she alone is an educated devotee of Vishnu, whom Almighty blesses with His Grace.

ਊਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਬਿਸ੍ਵਾਨ ॥੪॥ (ਬਿਸੁਆਨ ਬੋਲੋ) (1203-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Serving the True Guru, one obtains the supreme status and saves the whole world. ||4||

ਕਿਆ ਹਮ ਕਥਹ , ਕਿਛੁ ਕਥਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹ ;
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੋੁਲਾਨ ॥ (1203-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

What can I say? I don't know how to describe, as Almighty wills, so he make me speak.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਇਓ ਸਰਾਨ ॥੫॥੨॥ (1203-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I ask only for the dust of the feet of the Saadh Sangat, the Company of the Holy; Servant Nanak seeks their Sanctuary. ||5||2||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1203-6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਰੋ ; ਨਾਚਨੋ ਰਹੋ ॥ (1203-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now, my dancing in the reincarnation cycle is over.

ਲਾਲੁ ਰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1203-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have obtained my Beloved through the enlightment blessed by the True Guru through His Word (Gurbani). ||1||Pause||

ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ , ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸਹੇਰੀ ;
ਪ੍ਰਿਆ ਬਚਨ , ਉਪਹਾਸ ਕਹੋ ॥ (1203-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When a newly married woman comes back for the first time after getting marries to her parent's house, she describes her husband's family to her friends and they laugh together;

ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ;
ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੋ ॥੧॥ (1203-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

but when the rememberance of her husband comes to her heart, she covers her face as she cannot describe the bliss of the union that she felt with her husband. In the similar manner Guru Ji describes the bliss attained by a devotee in Almighty's union and he/she has no words to decscribe the bliss of all the afforts and thereafter the union with Almighty therefore he/she runs out of word and remain silent. ||1|| **ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ; ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ॥ (ਅੰਗ ੩੩੪)**

ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ; ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥ (1203-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Due to the filth in the solid gold, the gold is melted in the crucible with burning fire down below; the melted gold flows freely everywhere without knowing its destination.

ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ; ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਥਿਰੋ ॥੨॥ (1203-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But when the filth is removed from the liquid gold, only then it is known as pure gold and it shapped properly only then it remains stationary. ||2|| In the similar manner a human form of unrefined gold filled with the filth of thoughts is place in pot of true congregation and place under the fire of Almighty's Name only then the filth surfaces and is removed with Guru's Hymn (wisdom) and shapes to Almighty's form.

ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤਊ ਲਉ ਬਜਿਓ ; ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥ (1203-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As long as the days and nights and the gong player is present, the gong is striked every 48 minutes (Murat), 24 minutes (Gheri) and 22.5 seconds (Pal).

ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ;
ਤਬ ਫਿਰਿ , ਬਾਜੁ ਨ ਭਇਓ ॥੩॥ (1203-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But when the gong player gets up and leaves, the gong is not sounded again. ||3|| In the similar manner, until the pious and sinful deeds exists and the life-forces as the gong is present until then the physical body gong resounds means that the physical body wishes for worldly materials. When the ignorance (gong player) perishes then the gong does not resound means when the desires which are inspired by the deeds are removed with enlightment then the being merges with Almighty.

ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂਰਿ ਆਨਿਓ ; ਤਬ ਓਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ॥ (1203-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When the pitcher is filled with water, the water contained within the pot seems to be different from its source (well, lake, river, ocean).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕੁੰਭੁ ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ;
ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋ ॥੪॥੩॥ (1203-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, when the pitcher is emptied out, the water mingles again with its source then the water blends into the water. ||4||3|| In the similar manner, when the pitcher of this physical body filled with the water of Antahkaran (mind, intellect, memory and self) is separated from the Almighty ocean seems to be different but when the water of Antahkaran attains oneness through Guru's teaching the Antahkaran desolves in Almighty and blends as one.

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1203-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਪੂਛੇ ; ਕਿਆ ਕਹਾ ॥ (1203-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Being, now during your death what will you say when the messenger ask pertaining your achievements in this world related to the next world?

ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ;
ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1203-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One supposed to have gathered the sublime essence of the Ambrosial Naam, the Name of Almighty, but instead, the fool was busy accumulating the poison of Maya and fulfilling evil desires. ||1||Pause||

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ; (ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ)
ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥ (ਬਦਲ-ਹਾ ਬੋਲੋ) (1203-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This human life, so difficult to obtain, was finally obtained after such a long time. He is losing it in exchange for a shell means the human life is wasted running after Maya.

ਕਾਥੂਰੀ ਕੋ , ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ ;
ਲਾਦਿਓ ਕਾਲਰ , ਬਿਰਖ ਜਿਵਹਾ ॥੧॥ (ਜਿ-ਵਹਾ ਬੋਲੋ) (1203-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Just like a master send his servant with cash to buy musk, but instead, the servant loaded dust and thistle grass. ||1|| Similarly, the Master Almighty send us to this world with the capital of breath to purchase the musk of meditation but intead we spend all our lifetime breaths on Maya and fulfilling our evil desires.

ਆਇਓ ਲਾਭੁ ਲਾਭਨ ਕੈ ਤਾਈ ;
ਮੋਹਨਿ ਠਾਗਉਰੀ ਸਿਉ ਉਲਝਿ ਪਹਾ ॥ (1203-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One comes in search of profits, but he is entangled in the enticing illusion of Maya.

ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਲਾਲੁ ਖੋਈ ਹੈ ;
ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਦਿ ਲਹਾ ॥੨॥ (1203-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One loses the jewel of Almighty's Name, in exchange for mere glass of Maya. When will ever this blessed opportunity again be obtained? ||2||

ਸਗਲ ਪਰਾਧ , ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ;
ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਹ , ਦਾਸਿ ਭਜਹਾ ॥ (1203-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One is full of sins, and has not even one redeeming virtue. Forsaking his/her Master, he/she is involved with Maya, which is the Almighty's slave. It is silly to abandon the Master for the slave.

ਆਈ ਮਸਟਿ , ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ;
ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ , ਦਰਿ ਸਾਂਨ੍ਹਿਹਾ ॥੩॥ (1203-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

And when the final silence comes, like inanimate matter, he is caught like a thief at the door and beaten up badly. ||3|| Means, when the death comes the physical body and all it is related matters comes to a complete stop in an instant then the soul is grabbed by the messenger of death as a thief caught red-handed.

ਆਨ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ; ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਸਰਣੀ ਪਰਿ ਰਹਾ ॥ (1203-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Therefore, I cannot see any other way out. I seek the Sanctuary of Almighty's slaves.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਛੁਟੀਐ ;
ਜਉ ਸਗਲੇ ਅਉਗਨ ਮੇਟਿ ਧਰਹਾ ॥੪॥੪॥ (1203-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the mortal is emancipated, only when all his demerits and faults are erased and eradicated. ||4||4||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1203-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਧੀਰਿ ਰਹੀ ; ਪ੍ਰਿਅ ਬਹੁਤੁ ਬਿਰਾਗਿਓ ॥ (1203-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, my fortitude is gone. I am in love with my Almighty Husband.

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਨੂਪ ਰੰਗ ਰੇ ;
ਤਿਨ੍ ਸਿਉ ਰੁਚੈ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1203-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

There are so many kinds of incomparable pleasures, but I am not interested in any of them. ||1||Pause||

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰਉ ;
ਨੀਂਦ ਪਲਕ ਨਹੀ , ਜਾਗਿਓ ॥ (1203-18, ਸਾਰੰਗ, ਮः 5)

Night and day, I utter, "Pri-a, Pri-a - Beloved, Beloved" with my mouth. I cannot sleep, even for an instant; I remain awake and aware.

ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਸੀਗਾਰ ਰੇ ;
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ (1203-19, ਸਾਰੰਗ, ਮः 5)

Necklaces, eye make-up, fancy clothes and decorations, without my Almighty Husband, these are all seem poison to me. ||1||

ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ , ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ;
ਕੋਊ ਕਹੈ , ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾਂਗਿਓ ॥ (1204-1, ਸਾਰੰਗ, ਮः 5)

I ask and ask, with humility, "Who can tell me which country my Husband Almighty lives in?"

ਹੀਂਉ ਦੇਂਉ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ;
ਸੀਸੁ ਚਰਣ ਪਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥ (1204-1, ਸਾਰੰਗ, ਮः 5)

I would dedicate my heart to him, I offer my mind and body and everything; I place my head at his feet. ||2||

ਚਰਣ ਬੰਦਨਾ , ਅਮੋਲ ਦਾਸਰੋ ;
ਦੇਂਉ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ , ਅਰਦਾਗਿਓ ॥ (1204-2, ਸਾਰੰਗ, ਮः 5)

I bow at the feet of the voluntary slave of Almighty; I beg him to bless me with the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ;
ਨਿਮਖ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾਗਿਓ ॥੩॥ (ਪੇਖਾ-ਗਿਓ ਬੋਲੋ) (1204-2, ਸਾਰੰਗ, ਮः 5)

Show Mercy to me, unite me with Almighty, and gaze upon His Sight (Darshan) every moment. ||3||

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ;
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਸੀਤਲਾਗਿਓ ॥ **(ਸੀਤ–ਲਾਗਿਓ ਬੋਲੋ)** (1204-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When His sight is showered upon me, He comes to dwell within my being. Night and day, my mind is calm and peaceful.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ;
ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਬਾਜਿਓ ॥੪॥੫॥ (1204-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I sing the Songs of Joy; the Unstruck Word of the Shabad resounds within me. ||4||5||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1204-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ , ਸਤਿ ਹਰਿ ; ਸਤਿ ਸਤਿ , ਸਤਿ ਸਾਧਾ ॥ (1204-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, True, True True is Almighty, and True, True, True is His Holy Saint.

ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋ ਪੂਰੈ ਕਹਿਓ ;
ਮੈ ਛੀਕਿ ਗਾਂਠਰੀ ਬਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1204-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Word (Gurbani) which the Perfect Guru has spoken, I have tied to my robe. ||1||Pause||

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੀ ; ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਬੇਨਾਧਾ ॥ (1204-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Night and day, and the stars in the sky shall vanish; the sun and the moon shall vanish.

ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵਨ ਜਾਇਗੋ ; **(ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)**
ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥੧॥ (1204-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mountains, the earth, the water and the air shall pass away; only the Word of the Holy Saint shall remain. ||1||

ਅੰਡ ਬਿਨਾਸੀ , ਜੇਰ ਬਿਨਾਸੀ ; ਉਤਭੁਜ ਸੇਤ ਬਿਨਾਧਾ ॥ (1204-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those born of eggs (Andraj) shall pass away, and those born of the womb (Jeraj) shall pass away. Those born of the earth (Uthbhuj) and sweat (Setaj) shall pass away as well.

ਚਾਰਿ ਬਿਨਾਸੀ , ਖਟਹਿ ਬਿਨਾਸੀ ;
ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ , ਨਿਹਚਲਾਧਾ ॥੨॥ (ਨਿਹ–ਚਲਾਧਾ ਬੋਲੋ) (1204-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The four Vedas shall pass away, and the six Shaastras shall pass away. Only the Word of the Holy Saint is eternal. ||2||

ਰਾਜ ਬਿਨਾਸੀ , ਤਾਮ ਬਿਨਾਸੀ ; ਸਾਤਕੁ ਭੀ ਬੇਨਾਧਾ ॥ (1204-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Rajo, the quality of energetic activity shall pass away. Tamo, the quality of lethargic darkness shall pass away. Sato, the quality of peaceful light shall pass away as well.

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ;
ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਆਗਾਧਾ ॥੩॥ (1204-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All that is seen in physical shall pass away; only the Word of the Holy Saint is beyond destruction. ||3||

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਹੀ ਆਪੇ ; ਸਭੁ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਧਾ ॥ (1204-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself is Himself by Himself; all that is seen is His play.

ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਈ ਕਹੀ ਭਾਂਤਿ ਰੇ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧਾ ॥੪॥੬॥ (1204-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He cannot be found by any means. Guru Nanak says, meeting with the Guru, Almighty is found. ||4||6||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1204-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਬਾਸਿਬੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (1204-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru, Master of the Universe, dwells within my mind.

ਜਹਾਂ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਓ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ;
ਤਹਾਂ ਨਗਰ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1204-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever my Master is remembered in meditation, that village is filled with peace and bliss. ||1||Pause||

ਜਹਾਂ ਬੀਸਰੈ ਠਾਕੁਰੁ ਪਿਆਰੋ ; ਤਹਾਂ ਦੂਖ ਸਭ ਆਪਦ ॥ (1204-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever my Beloved Master is forgotten; all misery and misfortune is there.

ਜਹ ਗੁਨ ਗਾਇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ;
ਤਹਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ॥੧॥ (1204-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Where the Praises of my Almighty, the Embodiment of Bliss and Joy are sung; eternal peace and wealth are there. ||1||

ਜਹਾ ਸ੍ਰਵਨ , ਹਰਿ ਕਥਾ ਨ ਸੁਨੀਐ ;
ਤਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ , ਉਦਿਆਨਦ ॥ (ਉਦਿਆਨ-ਦ ਬੋਲੋ) (1204-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever they do not listen to the discourses of Almighty with their ears; the utterly desolate wilderness is there.

ਜਹਾਂ ਕੀਰਤਨੁ , ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਰਸੁ ;
ਤਹ ਸਘਨ ਬਾਸ ਫਲਾਂਨਦ ॥੨॥ (ਫਲਾਂ-ਨਦ ਬੋਲੋ) (1204-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Where the praises of Almighty are sung with love in the Saadh Sangat; there is fragrance of praises and fruit of bliss is obtained in abundance. ||2||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ , ਕੋਟਿ ਬਰਖ ਜੀਵੈ ;
ਸਗਲੀ ਅਉਧ ਬ੍ਰਿਥਾਨਦ ॥ (ਬ੍ਰਿਥਾ-ਨਦ ਬੋਲੋ) (1204-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without meditative remembrance on Almighty, one may live for millions of years, but his life would be totally useless.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ;
ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਵਾਨਦ ॥੩॥ (ਜੀਵਾ-ਨਦ ਬੋਲੋ) (1204-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But if he sings the praises of the Master of the Universe, for even a moment, then he shall live forever and ever. ||3||

ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ;
ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾਨਦ ॥ (ਕਿਰਪਾ-ਨਦ ਬੋਲੋ) (1204-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O God, I seek Your Sanctuary, Your Sanctuary, Your Sanctuary; please mercifully bless me with the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਰਬ ਮੈ ;
ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਂਨਦ ॥੪॥੭॥ (ਜਾਂ–ਨਦ ਬੋਲੋ) (1204–16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty is All-pervading everywhere, amongst all; He knows the qualities and the condition of all. ||4||7||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1204–17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਰਾਮ ਭਰੋਸਉ ਪਾਏ ॥ (1204–17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now, I have obtained the faith in Almighty.

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਿ ;
ਤੇ ਤੇ , ਭਵਹਿ ਤਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1204–17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who embraced the Sanctuary of the Ocean of Mercy are carried across the materialistic worldly ocean. ||1||Pause||

ਸੁਖਿ ਸੋਇਓ , ਅਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ;
ਸਹਸਾ ਗੁਰਹਿ ਗਵਾਏ ॥ (1204–18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They sleep in peace, and intuitively merge into Almighty. The Guru takes away their cynicism and doubt.

ਜੋ ਚਾਹਤ , ਸੋਈ ਹਰਿ ਕੀਓ ; ਮਨ ਬਾਂਛਤ , ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ (1204–19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whatever they wish for, Almighty does; they obtain the fruits of their minds' desires. ||1||

ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ , ਨੇਤ੍ਰ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਉ ;
ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ॥ (1204–19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In my heart, I meditate on Him; with my eyes, I focus on Him within the entire creation; with my ears, I listen to His Sermon.

ਚਰਣੀ ਚਲਉ , ਮਾਰਗਿ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ;
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੨॥ (1205–1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With my feet, I walk on my Master's Path, with my tongue, I sing the Glorious Praises of Almighty. ||2||

ਦੇਖਿਓ ਦ੍ਰਿਸਟਿ , ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ; ਉਲਟੀ ਸੰਤ ਕਰਾਏ ॥ (1205-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When the Saint (Guru) has showered His blessing on me, I see Almighty, the Embodiment of Absolute Bliss with my eyes within all, such is blessing which have completely change my perception of this world whereby the physical world seems now to be fake when Almighty has reveal Himself as the sole life form of the entire creation.

ਪਾਇਓ ਲਾਲੁ , ਅਮੋਲੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ;
ਛੋਡਿ , ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥੩॥ (1205-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have found the Jewel of Atma (real-self) within through the recitation of priceless Almighty's Name; it never leaves me or goes anywhere else as I have discovered my true self. ||3||

ਕਵਨ ਉਪਮਾ , ਕਉਨ ਬਡਾਈ ; ਕਿਆ ਗੁਨ , ਕਹਉ ਰੀਝਾਏ ॥ (1205-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

What praise, what glory and what virtues should I utter, in order to please Almighty?

ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਦੀਨ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਦਾਸ ਦਸਾਏ ॥੪॥੮॥ (1205-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That humble being, unto whom the Merciful Lord is kind; Guru Nanak says humbly, that he is the slave of Almighty's slaves. ||4||8||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1205-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਓਇ ਸੁਖ ; ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤ ॥ (1205-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

To whom shall I describe and with whom can I speak, about this state of peace and bliss?

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ;
ਮਨਿ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1205-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am in ecstasy and delight, gazing upon Almighty's sight (Darshan); my mind sings His praises passionately. ||1||Pause||

ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ;
ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤ ॥ (ਕਿਰਪਾ–ਵਤ ਬੋਲੋ) (1205–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My intellect is astonished upon gazing the Almighty who is the form of wonder before the beginning; The Merciful Almighty is seen to be all-pervading everywhere.

ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ;
ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤ ॥੧॥ (ਮੁਸਕਾ–ਵਤ ਬੋਲੋ) (1205–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I drink in the Invaluable Nectar of the Naam, the Name of Almighty. Like the mute, I can only smile as I cannot describe its taste. ||1||

ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ , ਬੰਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ; ਬੂਝ ਨ , ਆਵਤ ਜਾਵਤ ॥ (1205–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Just like a Yogi isolates himself and uplifts and held his life-forces (Prana) to the Dasam Duar (tenth door); he remains unconscious physically and do not have the knowledge of the movement around him.

ਜਾ ਕਉ , ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ;
ਉਆ ਕੀ , ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ ॥੨॥ (1205–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In similar manner, the mouth cannot describe the state of the person whose heart is enlightened. ||2||

ਆਨ ਉਪਾਵ , ਜੇਤੇ ਕਿਛੁ ਕਹੀਅਹਿ ; ਤੇਤੇ ਸੀਖੇ ਪਾਵਤ ॥ (1205–7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All the prevailing worldly skills and practices can be mastered by going through a learning process but Almighty's attainment can only be achieved with Guru's blessings.

ਅਚਿੰਤ ਲਾਲੁ , ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ;
ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਪਰਖਾਵਤ ॥੩॥ (1205–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With Guru's blessing the Almighty effortlessly and suddenly revealed Himself in the Antahkaran of Gurmukhs but still His greatness remains beyond description just a rare precious jewel cannot be described or compared to any other jewel. ||3||

ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਅਤੁਲੋ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤ ॥ (1205–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is imperishable as He is beyond the creation and He is Formless, therefore He is Immeasurable Master who cannot be measured.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਅਜਰੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤ ॥੪॥੯॥ (1205-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, whoever endures the unendurable means the one who realizes the real-self (Atma) and its union with Almighty; the bliss which is experienced in this state is exclusively deserved by that person alone. ||4||9||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1205-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਿਖਈ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ ॥ (ਬਿਖੱਈ ਬੋਲੋ) (1205-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The immoral person passes his days and nights uselessly.

ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ , ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ; (‘ਭਜੈ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1205-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He does not sing Almighty’s praises; he is intoxicated with egotistical intellect; he loses his entire life in the gamble between self-realisation and worldly satisfaction. Guru explains that the lifetime is precious gift to attain self-enlightment by using the vehicle of this body to pursue the greater goal of attaining self-realisation but the body is indulged in worldly pride therefore the gamble is lost by having the body before the life.||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ;
ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ ॥ (1205-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of Almighty, is priceless, but he/she is not in love with it. He/She loves only to slander others.

ਛਾਪਰੁ ਬਾਂਧਿ , ਸਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ; ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ ॥੧॥ (1205-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Weaving the grass, he builds his house of straw. At the door, he builds a fire. Guru explains the foolishness of human who builds the pride by serving others with intention of the fulfillment of self-desires however he/she ignites the fire of destruction at the same time by possessing ego he/she slanders others including Almighty to proclaim himself/herself to be the sole cause of the success. ||1||

ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੂੰਡਹਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰੈ ॥ (1205-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mammukh carries the load of sins (sulfur) on the head of his Antahkaran, and drives the Ambrosial Nectar of Almighty's Name out of his mind. The mind, intellect, memory and self is always pre-occupied with the sins committed as sins are the burden that one have to carry, therefore the reciting Almighty's Name becomes difficult.

ਓਢੈ ਬਸਤ੍ਰ , ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ;
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ ॥੨॥ (1205-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

If one wear his white clothes and falls into a coal-pit the white cloths are stained with black dust; the more one tries to remove by dusting out the more it blackens the attire. Similarly, one is born in this world of coal-pit with white attire of the Sekam Karam (the good deeds committed with desire) the more one tries to strive the ego is multiplied hence blackens further. Therefore the state creatorless (in which deeds are seemed to be performed by Almighty whitout an iota of self) is essential. ||2||

ਕਾਟੈ ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪਰਿ ਠਾਢੌ ; (ਠਾਂਢੌ ਨਹੀ ਬੋਲਣਾਂ)
ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ (1205-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Standing on the branch while cutting the same branch on which he/she is standing, he/she is happily enjoying the taste of the fruit without realizing that the branch will be soon drop.

ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ , ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ;
ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ , ਸਿਰ ਭਾਰੈ ॥੩॥ (1205-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Soon the branch slights and drops, he/she falls down head-first and is shattered into bits and pieces. Similarly, the human stands on the branch of life and cuts it down bit by bit by breathing while enjoying the fruits of this world's materials. As unchanged reality of this world, death comes along and the person falls into many difficulties of the afterlife. ||3||

ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ; ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥ (1205-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who bears vengeance against the Saint who is free of vengeance; the fools will never be able to reach the level of greatness as per the Saint but would definitely demonstrate his/her foolishness.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥੪॥੧੦॥ (1205-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, Almighty who is beyond the creation and formless, Himself is the protector of the Saints. ||4||10||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1205-15)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ; ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1205-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All the others are deluded by doubt; they do not understand.

ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ , ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ;
ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1205-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That person, within whose heart the One Pure Word abides, realizes the essence of the Vedas. ||1||Pause||

ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੋਈਐ ; (ਪਰ-ਵਿਰਤਿ ਬੋਲੋ)
ਤੇਤਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ ॥ (1205-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All the ritualistic and worldly deeds that one performs is just the means to please people.

ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ;
ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧॥ (1205-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But as long as the heart is not enlightened, one is stuck in pitch black darkness of ignorance. ||1||

ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ; ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਂਮੈ ॥ (1205-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The land may be prepared in many ways to be cultivated, but nothing sprouts without being planted.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ;
ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥੨॥ (1205-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Just so, without Almighty's Name, no one is liberated, nor is egotistical pride eradicated. ||2||

ਨੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ , ਅਤਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ; ਨੈਨੂ , ਕੈਸੇ ਰੀਸੈ ॥ (1205-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal may churn water until he is sore, but how can butter be produced?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ;
ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ (1205-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without meeting the Guru, no one is liberated, and Master of the Universe is not met. ||3||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ; ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (1206-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Searching and searching, I have come to this conclusion that all peace and bliss are in the Name of Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ;
ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੪॥੧੧॥ (1206-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, he alone receives it, upon whose forehead such destiny is inscribed. ||4||11||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1206-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਨਦਿਨੁ ; ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ॥ (1206-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Night and day, utter the praises of Almighty’s virtues.

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧਿ ;
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You shall obtain all wealth, all pleasures and successes, and the fruits of your mind's desires. ||1||Pause||

ਆਵਹੁ ਸੰਤ , ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ; ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1206-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Come, O Saints, let us meditate in remembrance on God; He is the Eternal, Imperishable Giver of Peace and Pran, the life-forces.

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥੧॥ (1206-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Master of the masterless, Destroyer of the pains of the meek and the poor; He is All-pervading and permeating, abiding in all hearts. ||1||

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਧਾ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਵਡਭਾਗੇ ॥ (1206-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The very fortunate ones drinks the nectar of Almighty’s praises by singing, listening and uttering for others to listen as well.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ (1206-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All their sufferings and struggles are wiped away from their bodies; they remain lovingly awake and aware in the concentration of Almighty’s Name. ||2||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ (1206-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So abandon your sexual desire, anger, falsehood and slander; remember Almighty and you shall be released from bondage of reincarnation.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਅੰਧ ਮਮਤਾ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੩॥ (1206-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The intoxication of worldly attachments and the darkness of egotism and possessiveness are eradicated by Guru's Grace. ||3||

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ (1206-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are All-Powerful, You are beyond Creation and You are the Master; please be Merciful to Your humble servant.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧੨॥ (1206-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Master is All-pervading and prevailing everywhere; Guru Nanak says, such Almighty is seen to be near means the closest. ||4||12||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1206-7)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨ ॥ (1206-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Feet of the Divine Guru.

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਉਪਦੇਸੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I meditate with Him (Guru) on the Almighty; His Teachings have liberated me. ||1||Pause||

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ; ਜੋ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨ ॥ (1206-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All pains, diseases and fears are erased, for one who comes to the Sanctuary of Almighty's Saints.

ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ;
ਵਡ ਸਮਰਥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥ (1206-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself chants, and inspires others to chant the Naam, the Name of Almighty. He is Utterly All-Powerful; He ferries across the worldly ocean. ||1||

ਜਾ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਤਾਰੈ ਸਹਸਾ ;
ਊਣੇ ਕਉ ਸੁਭਰ ਭਰਨ ॥ (ਸੁ-ਭਰ ਬੋਲੋ) (1206-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His Mantr (Gurmantar & Moolmantar) drives out duality, and totally fills the empty one.

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਤ ;
ਤੇ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨ ॥੨॥ (1206-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who obey the Order of Almighty's slaves, do not enter into the womb of reincarnation ever again means they are liberated from the cycle of reincarnation. ||2||

ਭਗਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਤ , ਗਾਵਤ ;
ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ , ਜਨਮ ਮਰਨ ॥ (1206-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever works for Almighty's devotees and sings His Praises, his pains of birth and death are taken away.

ਜਾ ਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਬੀਠੁਲਾ ;
ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰਨ ॥੩॥ (1206-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those unto whom my Beloved becomes Merciful, endure the unendurable bliss of union with Almighty. ||3||

ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਨੇ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੇ ;
ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤ ਬਰਨ ॥ (1206-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who are satisfied by the sublime essence of Almighty, merge intuitively into Almighty; no mouth can describe their state.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ , ਸੰਤੋਖੇ ;
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਨ ॥੪॥੧੩॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1206-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, they are content; chanting and meditating on Almighty's Name, they are saved. ||4||13||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1206-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਗਾਇਓ ਰੀ ; ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥ (1206-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Companion, I sing with my mind and speech the praises of Alimighty's virtues which are the source of happiness.

ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ , ਭਲੇ ਦਿਨ ਅਉਸਰ ;
ਜਉ ਗੋਪਾਲੁ ਰੀਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Fortunate is the time, fortunate is the day and the moment, when I become pleasing to the Universal Sustainer. ||1||Pause||

ਸੰਤਹ ਚਰਨ ; ਮੋਰਲੋ ਮਾਥਾ ॥ (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I touch my forehead to the Feet of the Saints.

ਹਮਰੇ ਮਸਤਕਿ ; ਸੰਤ ਧਰੇ ਹਾਥਾ ॥੧॥ (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Saints have placed their hands on my forehead. ||1||

ਸਾਧਹ ਮੰਤ੍ਰ ; ਮੋਰਲੋ ਮਨੂਆ ॥ (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
My mind is filled with the Mantra of the Holy Saints,

ਤਾ ਤੇ ਗਤੁ ਹੋਏ ; ਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ ॥੨॥ (ਤ੍ਰੈ-ਗੁਨੀਆ ਬੋਲੋ) (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
and I have risen above the three qualities of Maya, Rajo, Sato & Tamo. ||2||

ਭਗਤਹ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ; ਨੈਨ ਰੰਗਾ ॥ (1206-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Gazing upon the sight (Darshan) of the Almighty's Bhagats, my eyes are filled with love.

ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ; ਭ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥੩॥ (1206-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Greed and attachment are gone, along with illusions. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ (1206-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Says Guru Nanak, I have found intuitive peace, poise and bliss.

ਖੋਲ੍ਹਿ ਭੀਤਿ ; ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧੪॥ (1206-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Tearing down the wall, I have met Almighty, the Embodiment of Supreme Bliss. ||4||14||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (1206-18)
Saarang, Fifth Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1206-18)
One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਕੈਸੇ ਕਹਉ ; ਮੋਹਿ , ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ ॥ (1206-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
How can I express the pain of my soul?

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ , ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ;
ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
I am so thirsty for the Sight (Darshan) of my Enticing and Lovely Beloved. My mind cannot survive, it yearns for Him in so many ways. ||1||Pause||

ਚਿਤਵਨਿ ਚਿਤਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥ (1207-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I think thoughts of Him; I miss the Love of my Beloved. When will I obtain the Sight (Darshan) of Almighty?

ਜਤਨ ਕਰਉ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੈ ;
ਕੋਊ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ (1207-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I try, but this mind is not contented. Is there any Saint who can lead me to Almighty? ||1||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੁੰਨ ਸਭਿ ਹੋਮਉ ;
ਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਂਈ ॥ (1207-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting, penance, self-control, good deeds and charity - I sacrifice all these in fire; I am willing to surrender all happiness in return for Him.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ;
ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੨॥ (1207-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who helps me to behold the Sight (Darshan) of my Beloved, for even an instant - I am a sacrifice to that Saint. ||2||

ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ; ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ (1207-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I offer all my prayers and entreaties to him; I serve him, day and night.

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਉ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥੩॥ (1207-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I would abandon all pride and egotism before the one who tells me about my Beloved. ||3||

ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ;
ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1207-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When I am enlightened through a Guru, it was a astonishing to see Almighty's wondrous play and I am then united with Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਦਇਆਲ , ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੫॥ (1207-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have found Almighty, my Merciful Loving Lord, within the home of my own heart. Guru Nanak says, the fire of thirst for worldly possessions within me has been quenched. ||4||1||15||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ; ਤੂ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥ (1207-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You fool, why don't you remember Almighty now (in this lifetime or presently)?

ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ;
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਗੁਣ ਗਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1207-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the awful hell of the fire of the womb, you did penance, upside-down; each and every instant, you sang His Glorious Praises. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਜਨਮ , ਭ੍ਰਮਤੌ ਹੀ ਆਇਓ ;
ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਭਾਹੀ ॥ (1207-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You wandered through countless incarnations, until finally you attained this priceless human birth.

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਛੋਡਿ , ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ;
ਤਉ ਲਾਗੋ ਅਨ ਠਾਂਹੀ ॥੧॥ (1207-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Leaving the womb, you were born, and when you came out, you became attached to other places means Maya. ||1||

ਕਰਹਿ ਬੁਰਾਈ , ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ; ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ (1207-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You practiced evil and fraud day and night, and did useless deeds.

ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ ਲਾਗੇ ; ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੁਖ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥ (1207-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You abandoned wheat (Almighty) for the sake of the straw (Maya); running around and hurrying, you obtain only pain means accumulating wealth and worldly glory leads to pain at the end. ||2||

ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ , ਕੂੜਿ ਲਪਟਾਇਓ ;
ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ , ਕੁਸਮਾਂਹੀ ॥ (1207-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The false person is attached to falsehood; he is entangled with transitory things.

ਧਰਮ ਰਾਇ , ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ;
ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾ , ਉਠਿ ਜਾਹੀ ॥੩॥ (1207-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

And when the Righteous Judge (Dharamraj) seizes you, O Fool, you shall arise and depart with your face blackened. ||3||

ਸੋ ਮਿਲਿਆ , ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਂਹੀ ॥ (1207-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone meets with Almighty, whom Almighty Himself meets, by such pre-ordained destiny written on his forehead.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਨ੍ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਜੋ ਅਲਿਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੪॥੨॥੧੬॥ (1207-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am a sacrifice to that humble being, who remains unattached with Maya within his mind. ||4||2||16||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-12)

Saarang, Fifth Mahl:

ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥ (1207-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

How can I live without my Beloved, O my mother?

ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ , ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ;
ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ , ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1207-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Separated from Him, the mortal becomes a corpse, and is not allowed to remain within the house that he tought was his own. Death comes when Atma no longer powers the body therefore the subtle body is forced to leave the physical body and the physical starts to decay therefore it is cremated or buried. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਹੰੀਅ , ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ; ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥ (1207-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the life form of the heart and Giver of life-forces (Pran), it is auspicious and praiseful to be in His company.

**ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ , ਸੰਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪੁਨੀ ;
ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥** (1207-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Grace, O Saint, that I may sing the songs of joyful praise to my Almighty. ||1||

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ , ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਊਪਰਿ ; ਨੈਨਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਾਈਂ ॥ (1207-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I place my forehead on the feet of such Saints and my eyes long for their dust.

**ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ;
ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾਕੈ , ਹਉ ਜਾਈ ॥੨॥੩॥੧੭॥ (ਤਾ–ਕੈ ਬੋਲੋ)** (1207-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By the Grace of whom unites me with Almighty, Guru Nanak says, I am a sacrifice, a sacrifice to Him. ||2||3||17||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ; ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1207-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to that occasion.

**ਆਠ ਪਹਰ , ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1207-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I meditate in remembrance on my God; by great good fortune, I have found Almighty. ||1||Pause||

ਭਲੋ ਕਬੀਰੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ; ਊਤਮੁ , ਸੈਨੁ ਜਨੁ , ਨਾਈ ॥ (1207-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Kabeer is good, the slave of Almighty's slaves; the humble barber Sain is sublime.

ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ; (ਸਮ–ਦਰਸੀ ਬੋਲੋ)
ਰਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ (1207-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Highest of the high is Naam Dayv, who looked upon all alike; Ravi Daas was in tune with Almighty. ||1||

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ , ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ , ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥ (1207-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My soul, body and wealth belong to the Saints; my mind longs for the dust of the Saints.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ , ਭਰਮ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ;
ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੪॥੧੮॥ (ਗੁਸਾਂਈਂ ਬੋਲੋ) (1207-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

And by the radiant Grace of the Saints, all my doubts have been erased. Guru Nanak says, I have met Almighty. ||2||4||18||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ॥ (1207-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The True Guru fulfills the mind's desires.

ਅੰਗ ੧੨੦੮

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੈ ;
ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All wealth and treasures are obtained by remembering Him in meditation; twenty-four hours a day, O my mind, meditate on Him. ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ; ਜੋ ਪੀਵੈ , ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥ (1208-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Your Name is Ambrosial Nectar, O my Lord and Master. Whoever drinks it in is satisfied.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ;
ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸ ॥੧॥ (1208-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The sins of countless incarnations are erased, and hereafter, he shall be saved and redeemed in the Court of Almighty. ||1||

ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਕਰਤੇ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ (1208-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have come to Your Sanctuary, O Creator, O Perfect Supreme Eternal Lord God.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆਵਉ ;
ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ , ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥੨॥੫॥੧੯॥ (1208-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be kind to me, that I may meditate on Your Lotus Feet. Guru Nanak says, my mind and body thirst for the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||2||5||19||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ (1208-5)

Saarang, Fifth Mahl, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1208-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਮਨ ; ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ ॥ (1208-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my mind, why are you lured away by otherness?

ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ;
ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, God is forever your Help and Support. He is your soul-mate; He will help you succeed. ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ;
ਇਹੈ ਅਘਾਵਨ ਪਾਂਨ ਕਉ ॥ (1208-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Name of your Beloved Lover, the Fascinating Lord, is Ambrosial Nectar. Drinking it in, you shall find satisfaction.

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ , ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ;
ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਧਿਆਨ ਕਉ ॥੧॥ (1208-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Being of Immortal Manifestation is found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Meditate on Him in that most sublime place. ||1||

ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ; ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਂਨ ਕਉ ॥ (1208-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Bani, the Word of the Supreme Lord God, is the greatest Mantra of all. It eradicates pride from the mind.

ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ , ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਨਾਂ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ , ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਉ ॥੨॥੧॥੨੦॥ (1208-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Searching, Nanak found the home of peace and bliss in the Name of Almighty. ||2||1||20||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1208-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ (1208-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my mind, sing forever the Songs of Joy of Almighty of the Universe.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲ ਅਘ ;
ਨਿਮਖ ਹੀਐ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All your disease, sorrow and sin will be erased, if you meditate on Almighty's Name, even for an instant. ||1||Pause||

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ; ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ ॥ (1208-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Abandon all your clever tricks; go and enter the Sanctuary of the Holy.

ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਜਮ ਤੇ ਹੋਵੈ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥ (ਧਰਮ–ਰਾਇ ਬੋਲੋ) (1208-11, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

When Almighty, the Destroyer of the pains of the poor becomes merciful, the Messenger of Death is changed into the Righteous Judge of Dharma. ||1||

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ; ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਲਵੈ ਲਾਇ ॥ (1208-11, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Without the One Lord, there is no other at all. No one else can equal Him.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ , ਨਾਨਕ ਕੋ ;
ਸੁਖ ਦਾਤਾ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਾਇ ॥੨॥੨॥੨੧॥ (1208-12, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Almighty is Nanak's Mother, Father and Sibling, the Giver of Peace, his Breath of Life. ||2||2||21||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1208-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਜਨ ; ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਸੰਗ ਕੇ ॥ (1208-13, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Almighty's humble servant saves those who accompany him.

ਭਏ ਪੁਨੀਤ , ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-13, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Their minds are sanctified and rendered pure, and they are rid of the pains of countless incarnations. ||1||Pause||

ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇ ਤਰੇ ॥ (1208-14, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Those who walk on the path find peace; they are saved, along with those who speak with them.

ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ; ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥ (1208-14, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Even those who are drowning in the horrible, deep dark pit are carried across in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਜਿਨ੍ਹ ਕੇ ਭਾਗ ਬਡੇ ਹੈ ਭਾਈ ; ਤਿਨ੍ਹ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਜੁਰੇ ॥ (1208-15, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Those who have such high destiny turn their faces toward the Saadh Sangat.

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਧੂਰਿ , ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੩॥੨੨॥ (1208-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak longs for the dust of their feet; O God, please shower Your Mercy on me! ||2||3||22||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1208-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਜਨ ; ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਂਏ ॥ (1208-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The humble servant of Almighty meditates on Almighty, Raam, Raam, Raam.

ਏਕ ਪਲਕ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ;
ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠਹ ਪਾਂਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who enjoys peace in the Company of the Holy, even for an instant, obtains millions of heavenly paradises. ||1||Pause||

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜਪਿ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ; (ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ)
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (1208-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This human body, so difficult to obtain, is sanctified by meditating on Almighty. It takes away the fear of death.

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਕੇ ਪਾਤਿਕ ਉਤਰਹਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ (1208-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Even the sins of terrible sinners are washed away, by cherishing Almighty's Name within the heart. ||1||

ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਰਾਮ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲ ;
ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ (1208-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever listens to the Immaculate Praises of Almighty - his pains of birth and death are dispelled.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥੨॥੪॥੨੩॥ (1208-19, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Says Nanak, Almighty is found by great good fortune, and then the mind and body blossom forth. ||2||4||23||

ਅੰਗ ੧੨੦੯

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ , ਘਰੁ ੪ (1209-2)

Saarang, Fifth Mahl, Du-Padas, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1209-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ; ਕਰਉ ਜੋਦਰੀਆ ॥ (ਜੋਦੱਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1209-3, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

O my Fascinating Lord, I pray to You: come into my house.

ਮਾਨੁ ਕਰਉ , ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲਉ ;
ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਚਿਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-3, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

I act in pride, and speak in pride. I am mistaken and wrong, but I am still Your hand-maiden, O my Beloved. ||1||Pause||

ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ , ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਾਹੀ ;
ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਦੁਖ ਭਰੀਆ ॥ (1209-4, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

I hear that You are near, but I cannot see You. I wander in suffering, deluded by doubt.

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਲਾਹਿ ਪਾਰਦੋ ;
ਮਿਲਉ ਲਾਲ ਮਨੁ ਹਰੀਆ ॥੧॥ (1209-4, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

The Guru has become merciful to me; He has removed the veils. Meeting with my Beloved, my mind blossoms forth in abundance. ||1||

ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਾਨਉ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ (1209-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

If I were to forget my Lord and Master, even for an instant, it would be like millions of days, tens of thousands of years.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਭੀਰ ਜਉ ਪਾਈ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੨॥੧॥੨੪॥ (1209-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When I joined the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Guru Nanak says, I met my Lord. ||2||1||24||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਕਿਆ ਸੋਚਉ ; ਸੋਚ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (1209-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now what should I think? I have given up thinking.

ਕਰਣਾ ਸਾ , ਸੋਈ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ;
ਦੇਹਿ ਨਾਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You do whatever You wish to do. Please bless me with Your Name - I am a sacrifice to You. ||1||Pause||

ਚਹੁ ਦਿਸ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ;
ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੂਖਿ ਗਰੁੜਾਰੀ ॥ (1209-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The poison of corruption is flowering forth in the four directions; I have taken the GurMantra as my antidote.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ , ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ;
ਜਿਉ ਜਲ , ਕਮਲਾ ਅਲਿਪਾਰੀ ॥੧॥ (1209-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Giving me His Hand, He has saved me as His Own; like the lotus in the water, I remain unattached. ||1||

ਹਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ , ਮੈ ਕਿਆ ਹੋਸਾ ;
ਸਭ ਤੁਮ ਹੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ (1209-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am nothing. What am I? You hold all in Your Power.

ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ , ਹਰਿ ਪਾਛੈ ;
ਰਾਖੁ , ਸੰਤ ਸਦਕਾਰੀ ॥੨॥੨॥੨੫॥ (1209-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak has run to Your Sanctuary, Lord; please save him, for the sake of Your Saints. ||2||2||25||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਸਰਬ ਉਪਾਵ ਬਿਰਕਾਤੇ ॥ (1209-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now I have abandoned all efforts and devices.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਏਕਸੁ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Lord and Master is the All-powerful Creator, the Cause of causes, my only Saving Grace. ||1||Pause||

ਦੇਖੇ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ; ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਾਂਤੇ ॥ (1209-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have seen numerous forms of incomparable beauty, but nothing is like You.

ਦੇਂਹਿ ਅਧਾਰੁ , ਸਰਬ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ; ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੧॥ (1209-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You give Your Support to all, O my Lord and Master; You are the Giver of peace, of the soul and the breath of life. ||1||

ਭ੍ਰਮਤੌ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹਾਰਿ ਜਉ ਪਰਿਓ ;
ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥ (1209-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wandering, wandering, I grew so tired; meeting the Guru, I fell at His Feet.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਇਹ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਨੀ ਰਾਤੇ ॥੨॥੩॥੨੬॥ (1209-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have found total peace; this life-night of mine passes in peace. ||2||3||26||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-14)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਲਬਧਿਓ ਹੈ , ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥ (1209-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now I have found the Support of my Lord.

ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸੁਖਦਾਈ ;
ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਿਕੁ ਦੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru, the Giver of peace, has become merciful to me. I was blind - I see the jewel of Almighty. ||1||Pause||

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਤਿਮਰ , ਨਿਰਮਲੀਆ ;
ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸ ਬਿਬੇਕਾ ॥ (1209-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have cut away the darkness of ignorance and become immaculate; my discriminationg intellect has blossomed forth.

ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਫੇਨੁ ਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ;
ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਏਕਾ ॥੧॥ (1209-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As the waves of water and the foam become water again, Almighty and His servant become One. ||1||

ਜਹ ਤੇ ਉਠਿਓ , ਤਹ ਹੀ ਆਇਓ ; ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ ॥ (1209-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is taken in again, into what from which he came; all is one in the One Lord.

ਨਾਨਕ , ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ;
ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ ॥੨॥੪॥੨੭॥ (ਸਮੱਕਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1209-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I have come to see the Master of the breath of life, all-pervading everywhere. ||2||4||27||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਂਗੈ ॥ (1209-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind longs for the One Beloved Lord.

ਪੇਖਿ ਆਇਓ , ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ;
ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ , ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have looked everywhere in every country, but nothing equals even a hair of my Beloved. ||1||Pause||

ਮੈ ਨੀਰੇ , ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ;
ਤਿਨ ਸਿਉ , ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚਾਂਗੈ ॥ (1209-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All sorts of delicacies and dainties are placed before me, but I do not even want to look at them.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ , ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ;
ਜਿਉ ਅਲਿ ਕਮਲਾ , ਲੋਭਾਂਗੈ ॥੧॥ (1209-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I long for the sublime essence of Almighty, calling, "Pri-o! Pri-o! - Beloved! Beloved!", like the Bumble bee longing for the lotus flower. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੧੦

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨਮੋਹਨ ਲਾਲਨ ; ਸੁਖਦਾਈ ਸਰਬਾਂਗੈ ॥ (1210-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Treasure of Virtue, the Enticer of the mind, my Beloved is the Giver of peace to all.

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਪਠਾਇਓ ;
ਮਿਲਹੁ ਸਖਾ ਗਲਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥੫॥੨੮॥ (1210-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has led me to You, O God. Join with me, O my Best Friend, and hold me close in Your Embrace. ||2||5||28||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਰੋ ; ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥ (1210-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now my mind is pleased and appeased by my Lord and Master.

**ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ;
ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1210-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Holy Saint has become kind and compassionate to me, and has destroyed this demon of duality. ||1||Pause||

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ , ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ; ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (1210-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are so beautiful, and You are so wise; You are elegant and all-knowing.

**ਸਗਲ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ;
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥** (1210-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All the Yogis, spiritual teachers and meditators do not know even a bit of Your value. ||1||

**ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ , ਤੁਮ੍ਹਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ;
ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥** (1210-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Master, You are Almighty under the royal canopy; You are the perfectly pervading Lord God.

**ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ , ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ;
ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੨॥੬॥੨੯॥** (1210-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please bless me with the gift of service to the Saints; Guru Nanak says, I am a sacrifice to Almighty. ||2||6||29||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਾ ॥ (1210-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Love of my Beloved comes into my conscious mind.

ਬਿਸਰਿਓ , ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ;
ਰਜਨਿ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have forgotten the entangling affairs of Maya, and I spend my life-night fighting with evil. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਸੇਵਉ , ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਾ ॥ (1210-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I serve Almighty; Almighty abides within my heart. I have found my Lord in the Sat Sangat, the True Congregation.

ਐਸੋ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥੧॥ (1210-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So I have met with my enticingly beautiful Beloved; I have obtained the peace which I asked for. ||1||

ਪ੍ਰਿਉ ਅਪਨਾ , ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ; ਭੋਗਉ ਭੋਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥ (1210-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru has brought my Beloved under my control, and I enjoy Him with unrestrained pleasure.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ ॥੨॥੭॥੩੦॥ (1210-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have become fearless; Guru Nanak says, my fears have been eradicated. Chanting the Word, I have found Almighty. ||2||7||30||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ; ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ (1210-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Sight (Darshan) of my Dear Lord.

ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ;
ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Naad, the Sound-current of His Word fills my ears; my body has settled gently into the Lap of my Beloved. ||1||Pause||

ਛੂਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੋੁਹਾਗਨਿ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥ (1210-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I was a discarded bride, and the Guru has made me a happy soul-bride. I have found the Elegant and All-knowing Lord.

ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ;
ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥੧॥ (1210-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That home, in which I was not even allowed to sit - I have found that place in which I can dwell. ||1||

ਉਨ੍ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ;
ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥ (1210-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God, the Love of His devotees, has come under the control of those who protect the honor of His Saints.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋੁਕਾਨੀ ॥੨॥੮॥੩੧॥ (1210-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, my mid is pleased and appeased with Almighty, and my subservience to other people has come to an end. ||2||8||31||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੇਰੋ ; ਪੰਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ (1210-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now my association with the five thieves has come to an end.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ;
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan, my mind is in ecstasy; by Guru's Grace, I am released. ||1||Pause||

ਬਿਖਮ ਥਾਨ , ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀਆ ;
ਅਨਿਕ ਰਾਖ , ਸੂਰੂਟਾ ॥ (1210-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The impregnable place is guarded by countless ramparts and warriors.

ਬਿਖਮ ਗਾਰੁ , ਕਰੁ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ; (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਸੰਤ ਸਾਨਥ ਭਏ , ਲੂਟਾ ॥੧॥ (1210-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This impregnable fortress cannot be touched, but with the assistance of the Saints, I have entered and robbed it. ||1||

ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੇ ਮੇਰੈ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ; ਅਮੋਲ ਲਾਲ ਆਖੂਟਾ ॥ (1210-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have found such a great treasure, a priceless, inexhaustible supply of jewels.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੂਟਾ ॥੨॥੯॥੩੨॥ (1210-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O servant Nanak, when God showered His Mercy on me, my mind drank in the sublime essence of Almighty. ||2||9||32||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੇਰੋ ; ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (1210-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now my mind is absorbed in my Lord and Master.

ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ;
ਉਰਝਾਇਓ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has blessed me with the gift of the breath of life. I am involved with Almighty, like the fish with the water. ||1||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ;
ਇਹ ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨੁ ਕੀਨਾ ॥ (1210-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have cast out sexual desire, anger, greed, egotism and envy; I have offered all this as a gift.

ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇ , ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ;
ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਸਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧॥ (1210-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru has implanted the medicine of Almighty's Mantra within me, and I have met with the All-knowing Lord God. ||1||

ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਗੁਰਿ ਹਉ ਖੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ॥ (1210-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My household belongs to You, O my Lord and Master; the Guru has blessed me with God, and rid me of egotism.

ਅੰਗ ੧੨੧੧

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖਜੀਨਾ ॥੨॥੧੦॥੩੩॥ (1211-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have found Almighty with intuitive ease, within the home of my own heart. Devotional worship of Almighty is a treasure over-flowing. ||2||10||33||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੋਹਨ , ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ; ਤੂ ਤਾਰਹਿ ॥ (1211-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my Enticing Lord, all beings are Yours - You save them.

ਛੁਟਹਿ ਸੰਘਾਰ ਨਿਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ;
ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Even a tiny bit of Your Mercy ends all cruelty and tyranny. You save and redeem millions of universes. ||1||Pause||

ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨੰਤੀ ; ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਸਾਮ੍ਹਾਰਹਿ ॥ (1211-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I offer countless prayers; I remember You each and every instant.

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰਹਿ ॥੧॥ (1211-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be merciful to me, O Destroyer of the pains of the poor; please give me Your hand and save me. ||1||

ਕਿਆ ਏ ਭੂਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਕਹੁ ਏ ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਰਹਿ ॥ (1211-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

And what about these poor kings? Tell me, who can they kill?

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ;
ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤੁਮ੍ਾਰਹਿ ॥੨॥੧੧॥੩੪॥ (1211-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Save me, save me, save me, O Giver of peace; Guru Nanak says, all the world is Yours. ||2||11||34||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (1211-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now I have obtained the wealth of Almighty's Name.

ਭਏ ਅਚਿੰਤ , ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਇਹੁ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have become carefree, and all my thirsty desires are satisfied. Such is the destiny written on my forehead. ||1||Pause||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ; ਫਿਰਿ ਆਇਓ ਦੇਹ ਗਿਰਾਮਾ ॥ (1211-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Searching and searching, I became depressed; I wandered all around, and finally came back to my body-village.

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਸਉਦਾ ਇਹੁ ਜੋਰਿਓ ;
ਹਥਿ ਚਰਿਓ ਲਾਲੁ ਅਗਾਮਾ ॥੧॥ (1211-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Merciful Guru made this deal, and I have obtained the priceless jewel. ||1||

ਆਨ ਬਾਪਾਰ ਬਨਜ ਜੋ ਕਰੀਅਹਿ ; ਤੇਤੇ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥ (1211-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The other deals and trades which I did, brought only sorrow and suffering.

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਕੇ ਨਿਰਭੈ ਵਾਪਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥੨॥੧੨॥੩੫॥ (1211-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Fearless are those traders who deal in meditation on Almighty of the Universe. Guru Nanak says, Almighty's Name is their capital. ||2||12||35||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ; ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥ (1211-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Speech of my Beloved seems so sweet to my mind.

ਗੁਰਿ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ;
ਸਦ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru has taken hold of my arm, and linked me to God's service. My Beloved Lord is forever merciful to me. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ , ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ;
ਮੋਹਿ ਕਲਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥ (ਕਲੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (1211-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O God, You are my Lord and Master; You are the Cherisher of all. My wife and I are totally Your slaves.

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ; ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲ੍ਹਾ ॥੧॥ (1211-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are all my honor and power - You are. Your Name is my only Support. ||1||

ਜੇ ਤਖਤਿ ਬੈਸਾਲਹਿ , ਤਉ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ;
ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੋਲਾ ॥ (1211-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

If You seat me on the throne, then I am Your slave. If You make me a grass-cutter, then what can I say?

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੨॥੧੩॥੩੬॥ (1211-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Servant Nanak's God is the Primal Lord, the Architect of Destiny, Unfathomable and Immeasurable. ||2||13||36||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰਸਨਾ ; ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ , ਸੋਹੰ ॥ (1211-13, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

The tongue becomes beautiful, uttering the Glorious Praises of Almighty.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੈ ;
ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨ ਮੋਹੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-14, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

In an instant, He creates and destroys. Gazing upon His Wondrous Plays, my mind is fascinated. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਸੁਣਿਐ , ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਅਤਿ ; **(ਰਹੱਸੁ ਬੋਲੋ)**
ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਜੋਹੰ ॥ (1211-14, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Listening to His Praises, my mind is in utter ecstasy, and my heart is rid of pride and pain.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ , ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ;
ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੰ ॥੧॥ (1211-15, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

I have found peace, and my pains have been taken away, since I became one with God. ||1||

ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ;
ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਇਆ ਦ੍ਰੋਹੰ ॥ (1211-15, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Sinful resides have been wiped away, and my mind is immaculate. The Guru has lifted me up and pulled me out of the deception of Maya.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੋਹੰ ॥੨॥੧੪॥੩੭॥ (1211-16, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Says Nanak, I have found God, the All-powerful Creator, the Cause of causes. ||2||14||37||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ; ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥ (1211-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With my eyes, I have seen the marvellous wonders of Almighty.

ਸਭ ਹੂ ਦੂਰਿ , ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ;
ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is far from all, and yet near to all. He is Inaccessible and Unfathomable, and yet He dwells in the heart. ||1||Pause||

ਅਭੂਲੁ ਨ ਭੂਲੈ , ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ;
ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥ (1211-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Infallible Lord never makes a mistake. He does not have to write His Orders, and He does not have to consult with anyone.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥ (1211-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In an instant, He creates, embellishes and destroys. He is the Lover of His devotees, the Treasure of Excellence. ||1||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ;
ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1211-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Lighting the lamp in the deep dark pit, the Guru illumines and enlightens the heart.

ਅੰਗ ੧੨੧੨

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ (1212-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, I have found peace, and all my hopes have been fulfilled. ||2||15||38||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਚਰਨਹ ਗੋਬਿੰਦ ; ਮਾਰਗੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ (1212-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The most beautiful path for the feet is to follow Almighty of the Universe.

ਆਨ ਮਾਰਗ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਧਾਈਐ ;
ਤੇਤੋ ਹੀ ਦੁਖੁ ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The more you walk on any other path, the more you suffer in pain. ||1||Pause||

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ; ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਟਹਲਾਵਾ ॥ (1212-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The eyes are sanctified, gazing upon the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan. Serving Him, the hands are sanctified.

ਰਿਦਾ ਪੁਨੀਤ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ;
ਮਸਤ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਧੂਰਾਵਾ ॥੧॥ (1212-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The heart is sanctified, when Almighty abides within the heart; that forehead which touches the dust of the feet of the Saints is sanctified. ||1||

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ;
ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਵਾ ॥ (1212-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All treasures are in the Name of Almighty, Har, Har; he alone obtains it, who has it written in his karma.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ;
ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅਨਦ ਬਿਹਾਵਾ ॥੨॥੧੬॥੩੯॥ (1212-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has met with the Perfect Guru; he passes his life-night in peace, poise and pleasure. ||2||16||39||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ; ਨਾਮੁ ਸਖਾ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1212-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate on the Naam, the Name of Almighty; at the very last instant, it shall be your Help and Support.

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਪਹੁਚੈ ;
ਤਹਾ ਤਹਾ ਤੂ ਰਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰੱਖਾ ਬੋਲੋ) (1212-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In that place where your mother, father, children and siblings shall be of no use to you at all, there, the Name alone shall save you. ||1||Pause||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿਓ ;
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ ॥ (1212-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone meditates on Almighty in the deep dark pit of his own household, upon whose forehead such destiny is written.

ਖੂਲ੍ਹੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ; ਸਭ ਤੂਹੈ ਤੁਹੀ ਦਿਖਾ ॥੧॥ (1212-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His bonds are loosened, and the Guru liberates him. He sees You, Dear Almighty, everywhere. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆ , ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ;
ਆਘਾਏ , ਰਸਨ ਚਖਾ ॥ (ਚੱਖਾ ਬੋਲੋ) (1212-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Drinking in the Ambrosial Nectar of the Naam, his mind is satisfied. Tasting it, his tongue is satiated.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰਿ ਲਾਹੀ ਸਗਲ ਤਿਖਾ ॥੨॥੧੭॥੪੦॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1212-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have obtained celestial peace and poise; the Guru has quenched all my thirst. ||2||17||40||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ (1212-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meeting the Guru, I meditate on God in such a way,

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ;
ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

that He has become kind and compassionate to me. He is the Destroyer of pain; He does not allow the hot wind to even touch me. ||1||Pause||

ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹਮ ਲੇਤੇ ; ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (1212-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With each and every breath I take, I sing the Glorious Praises of Almighty.

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਛੁਰੈ , ਘਰੀ ਨ ਬਿਸਰੈ ;
ਸਦ ਸੰਗੇ ਜਤ ਜਾਇਆ ॥੧॥ (1212-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is not separated from me, even for an instant, and I never forget Him. He is always with me, wherever I go. ||1||

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ , ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਉ ;
ਬਲਿ ਬਲਿ , ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ॥ (1212-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to His Lotus Feet. I am a sacrifice, a sacrifice to the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਾਹੂ ਪਰਵਾਹਾ ;
ਜਉ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ (1212-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I do not care about anything else; I have found Almighty, the Ocean of peace. ||2||18||41||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ (1212-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Word of the Guru's Shabad seems so sweet to my mind.

ਖੁਲ੍ਹਿਓ ਕਰਮੁ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸਾ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My karma has been activated, and the Divine Radiance of Almighty, Har, Har, is manifest in each and every heart. ||1||Pause||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ; ਸਰਬ ਥਾਨ ਘਟ ਬੀਠਾ ॥ (1212-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Supreme Lord God, beyond birth, Self-existent, is seated within every heart everywhere.

ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ;
ਬਲਿ ਬਲਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀਠਾ ॥੧॥ (1212-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have come to obtain the Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of Almighty. I am a sacrifice, a sacrifice to the Lotus Feet of God. ||1||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਰੇਣੁ , ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ;
ਕੀਏ ਸਗਲ ਤੀਰਥ , ਮਜਨੀਠਾ ॥ (1212-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I anoint my forehead with the dust of the Society of the Saints; it is as if I have bathed at all the sacred shrines of pilgrimage.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ਭਏ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਮਜੀਠਾ ॥੨॥੧੯॥੪੨॥ (1212-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am dyed in the deep crimson color of His Love; the Love of my Lord shall never fade away. ||2||19||42||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਸਾਥੇ ॥ (1212-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru has given me the Name of Almighty, Har, Har, as my Companion.

ਨਿਮਖ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ;
ਸਗਲ ਭੂਖ ਮੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

If the Word of God dwells within my heart for even an instant, all my hunger is relieved. ||1||Pause||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਠਾਕੁਰ ; ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਸਭ ਨਾਥੇ ॥ (1212-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Treasure of Mercy, Master of Excellence, my Lord and Master, Ocean of peace, Lord of all.

ਏਕ ਆਸ ਮੋਹਿ ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ;
ਅਉਰ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ਬਿਰਾਥੇ ॥੧॥ (1212-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My hopes rest in You alone, O my Lord and Master; hope in anything else is useless. ||1||

ਨੈਣ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ , ਦੇਖਿ ਦਰਸਾਵਾ ;
ਗੁਰਿ ਕਰ ਧਾਰੇ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥ (1212-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My eyes were satisfied and fulfilled, gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, when the Guru placed His Hand on my forehead.

ਅੰਗ ੧੨੧੩

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ (1213-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have found immeasurable peace; my fear of birth and death is gone. ||2||20||43||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ; ਆਨ ਕਾਹੇ ਕਤ ਜਾਈ ॥ (1213-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You fool: why are you going somewhere else?

ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਰੇ ;
ਭੂਲਿ ਭੂਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Enticing Ambrosial Amrit is with you, but you are deluded, totally deluded, and you eat poison. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰ ਅਨੂਪ ਬਿਧਾਤੇ ;
ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ (1213-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God is Beautiful, Wise and Incomparable; He is the Creator, the Architect of Destiny, but you have no love for Him.

ਮੋਹਨਿ ਸਿਉ ਬਾਵਰ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ; ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (1213-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mad-man's mind is enticed by Maya, the enticer; he has taken the intoxicating drug of falsehood. ||1||

ਭਇਓ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ;
ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1213-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Destroyer of pain has become kind and compassionate to me, and I am in tune with the Saints.

ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਏ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥੨੧॥੪੪॥ (1213-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have obtained all treasures within the home of my own heart; says Nanak, my light has merged into the Light. ||2||21||44||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਓਅੰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ; ਪਹਿਲਰੀਆ ॥ (ਪਹਿਲਰੀ-ਆ ਬੋਲੋ) (1213-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My consciousness has loved my Beloved God, since the very beginning of time.

ਜੋ ਤਉ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਤਉ ਮੈ ਸਾਜ ਸੀਗਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸੀਗੱਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1213-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When You blessed me with the Teachings, O my True Guru, I was embellished with beauty. ||1||Pause||

ਹਮ ਭੂਲਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਅਭੂਲਾ ;
ਹਮ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਪਤਿਤ ਉਧਰੀਆ ॥ (ਉਧੱਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1213-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am mistaken; You are never mistaken. I am a sinner; You are the Saving Grace of sinners.

ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਰਖ ਤੁਮ ਮੈਲਾਗਰ ;
ਲਾਜ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ , ਬਸਰੀਆ ॥੧॥ (ਬ-ਸਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1213-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a lowly thorn-tree, and You are the sandalwood tree. Please preserve my honor by staying with me; please stay with me. ||1||

ਤੁਮ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਉਪਕਾਰੀ ; ਹਮ ਕਿਆ ਬਪੁਰੇ ਜੰਤਰੀਆ ॥ (1213-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are deep and profound, calm and benevolent. What am I? Just a poor helpless being.

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਿਓ ;
ਤਉ ਮੇਰੀ ਸੁਖਿ ਸੇਜਰੀਆ ॥੨॥੨੨॥੪੫॥ (1213-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Merciful Guru Nanak has united me with Almighty. I lay on His Bed of Peace. ||2||22||45||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨ , ਓਇ ਦਿਨਸ ਧੰਨਿ ; ਪਰਵਾਨਾਂ ॥ (1213-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my mind, blessed and approved is that day,

ਸਫਲ ਤੇ ਘਰੀ , ਸੰਜੋਗ ਸੁਹਾਵੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਗਿਆਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

and fruitful is that hour, and lucky is that moment, when the True Guru blesses me with spirtual wisdom. ||1||Pause||

ਧੰਨਿ ਸੁਭਾਗ , ਧੰਨਿ ਸੋਹਾਗਾ ; ਧੰਨਿ , ਦੇਤ ਜਿਨਿ ਮਾਨਾਂ ॥ (1213-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Blessed is my good destiny, and blessed is my Husband Lord. Blessed are those upon whom honor is bestowed.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੁਮ੍ਰਾ , ਸਭੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਤੁਮਰਾ ;
ਹੀਂਉ ਕੀਓ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੧॥ (1213-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This body is Yours, all my home and wealth are Yours; I offer my heart as a sacrifice to You. ||1||

ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ; ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੇਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾਂ ॥ (1213-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I obtain tens of thousands and millions of regal pleasures, if I gaze upon Your Sight (Darshan), even for an instant.

ਜਉ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ , ਸੇਵਕ ਇਹ ਬੈਸੀਐ ;
ਸੁਖ ਨਾਨਕ , ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥੨੩॥੪੬॥ (1213-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When You, O God, say, "My servant, stay here with me", Nanak knows unlimited peace. ||2||23||46||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ; ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ॥ (1213-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now I am rid of my skepticism and sorrow.

ਅਉਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have abandoned and forsaken all other efforts, and come to the Sanctuary of the True Guru. ||1||Pause||

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਰੇ ;
ਅਹੰ ਰੋਗ ਸਗਲ ਹੀ ਖਇਆ ॥ (1213-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have attained total perfection, and all my works are perfectly completed; the illness of egotism has been totally eradicated.

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਉ ਭਈ ਹੈ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੧॥ (1213-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Millions of sins are destroyed in an instant; meeting with the Guru, I chant the Name of Almighty, Har, Har. ||1||

ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ;
ਮਨ ਨਿਹਚਲ ਨਿਰਭਇਆ ॥ (1213-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Subduing the five thieves, he Guru has made them my slaves; my mind has become stable and steady and fearless.

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ , ਨ ਕਤ ਹੀ ਡੋਲੈ ;
ਥਿਰੁ ਨਾਨਕ , ਰਾਜਇਆ ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ (1213-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

It does not come or go in reincarnation; it does not waver or wander anywhere. Guru Nanak says, my empire is eternal. ||2||24||47||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ; ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ (1213-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, God is forever my Help and Support.

ਮਨਮੋਹਨੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰੋ ;
ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Enticer of my mind, the Beloved of my soul. What Glorious Praises of His can I sing and chant? ||1||Pause||

ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ , ਲਾਡ ਲਾਡਾਵੈ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ ॥ (1213-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He plays with me, He fondles and caresses me. Forever and ever, He blesses me with bliss.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ; ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਈ ॥੧॥ (1213-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He cherishes me, like the father and the mother love their child. ||1||

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀਐ ;
ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ (1213-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I cannot survive without Him, even for an instant; I shall never forget Him.

ਅੰਗ ੧੨੧੪

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਤੇ ;
ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੪੮॥ (1214-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, joining the Society of the Saints, I am enraptured, lovingly attuned to my Lord. ||2||25||48||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ; ਗਾਈਐ ॥ (1214-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sing of your Lord and Master, your Best Friend.

ਆਸ ਨ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ;
ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Do not place your hopes in anyone else; meditate on God, the Giver of peace. ||1||Pause||

ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਜਿਸਹਿ ਘਰਿ ;
ਤਿਸ ਹੀ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥ (1214-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Peace, joy and salvation are in His Home. Seek the Protection of His Sanctuary.

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁਖੁ ਜੇ ਸੇਵਹੁ ;
ਤਉ ਲਾਜ ਲੋਨੁ ਹੋਇ ਜਾਈਐ ॥੧॥ (1214-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But if you forsake Him, and serve mortal beings, your honor will dissolve like salt in water. ||1||

ਏਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥ (1214-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have grasped the Anchor and Support of my Lord and Master; meeting with the Guru, I have found wisdom and understanding.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਸਗਲ ਚੁਕੀ , ਮੁਹਤਾਈਐ ॥੨॥੨੬॥੪੯॥ (1214-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak has met God, the Treasure of Excellence; all dependence on others is gone. ||2||26||49||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਓਟ ਸਤਾਣੀ ; ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ॥ (1214-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have the Almighty Support of my Dear Lord God.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਲਿਆਵਉ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕਉ ;
ਮਾਣਿ ਮਹਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਮਹੱਤਿ ਬੋਲੋ) (1214-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I do not look up to anyone else. My honor and glory are Yours, O God. ||1||Pause||

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ; ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਬਿਖੁ ਘੇਰੈ ॥ (1214-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God has taken my side; He has lifted me up and pulled me out of the whirlpool of corruption.

**ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨੋ ;
ਜਾਇ ਪਇਆ ਗੁਰ ਪੈਰੈ ॥੧॥** (1214-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He has poured the medicine of the Naam, the Ambrosial Name of Almighty, into my mouth; I have fallen at the Guru's Feet. ||1||

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਹਉ , ਏਕ ਮੁਖ ; ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤੇਰੈ ॥ (1214-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

How can I praise You with only one mouth? You are generous, even to the unworthy.

**ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ;
ਨਾਨਕ , ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੨੭॥੫੦॥** (1214-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You cut away the noose, and now You own me; Nanak is blessed with myriad joys. ||2||27||50||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ; ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (1214-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Remembering God in meditation, pains are dispelled.

**ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1214-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When the Giver of peace to the soul becomes merciful, the mortal is totally redeemed. ||1||Pause||

**ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ;
ਕਹੁ ਕੋ , ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਸੀ ॥** (1214-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I know of none other than God; tell me, who else should I approach?

ਜਿਉ ਜਾਣਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਠਾਕੁਰ ;
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸੀ ॥੧॥ (1214–11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As You know me, so do You keep me, O my Lord and Master.I have surrendered everything to You. ||1||

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ; ਸਦ ਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1214–11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God gave me His Hand and saved me; He has blessed me with eternal life.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ;
ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥੨੮॥੫੧॥ (1214–12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, my mind is in ecstasy; the noose of death has been cut away from my neck. ||2||28||51||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214–13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੋ ਮਨੁ ; ਜਤ ਕਤ ਤੁਝਹਿ ਸਮ੍ਾਰੈ ॥ (1214–13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind contemplates You, Dear Almighty, all the time.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਪਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214–13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am Your meek and helpless child; You are God my Father. As You know me, You save me. ||1||Pause||

ਜਬ ਭੁਖੌ , ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ; ਅਘਾਏ ਸੂਖ ਸਘਾਰੈ ॥ (1214–14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When I am hungry, I ask for food; when I am full, I am totally at peace.

ਤਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਬਸਤੌ ;
ਛੁਟਕਤ ਹੋਇ ਰਵਾਰੈ ॥੧॥ (1214–14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When I dwell with You, I am free of disease; if I become separated from You, I turn to dust. ||1||

ਕਵਨ ਬਸੇਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ;
ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰੈ ॥ **(ਉਥਾਪਨ-ਹਾਰੈ ਬੋਲੋ)** (1214-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

What power does the slave of Your slave have, O Establisher and Disestablisher?

ਨਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨੁ ਪਾਈਐ ;
ਬਿਨਤੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਸਾਰੈ ॥੨॥੨੯॥੫੨॥ (1214-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

If I do not forget the Naam, the Name of Almighty, then I die. Nanak offers this prayer. ||2||29||52||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨ ਤੇ ; ਭੈ ਭਉ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ॥ (1214-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have shaken off fear and dread from my mind.

ਲਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਲਾਲ ਲਾਡਿਲੇ ;
ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With intuitive ease, peace and poise, I sing the Glorious Praises of my Kind, Sweet, Darling Beloved. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਬਚਨਾਤਿ ਕਮਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥ (1214-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Practicing the Guru's Word, by His Grace, I do not wander anywhere anymore.

ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਇਓ ॥੧॥ (1214-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The illusion has been dispelled; I am in Samaadhi, Sukh-aasan, the position of peace. I have found Almighty, the Lover of His devotees, within the home of my own heart. ||1||

ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਆਨੰਦਾ ; ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥ (1214-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

| The Sound-current of the Naad, playful joys and pleasures - I am intuitively, easily absorbed into the Celestial Lord.

ਕਰਨਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਆਪਾਇਓ ॥੨॥੩੦॥੫੩॥ (1214-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself is the Creator, the Cause of causes. Says Nanak, He Himself is All-in-all. ||2||30||53||

ਅੰਗ ੧੨੧੫

ਸਾਰਗ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੋ ॥ (1215-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of Almighty, is the Support of the mind.

ਜਿਨ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ;
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the One who gave it to me; I humbly bow to the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਜਾਰੋ ॥ (1215-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My thirst is quenched, and I have been intuitively embellished. The poisons of sexual desire and anger have been burnt away.

ਆਇ ਨ ਜਾਇ , ਬਸੈ ਇਹ ਠਾਹਰ ;
ਜਹ ਆਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੋ ॥੧॥ (1215-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This mind does not come and go; it abides in that place, where the Formless Lord sits. ||1||

ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ , ਏਕੈ ਗੁਪਤਾ ; ਏਕੈ ਧੁੰਧੂਕਾਰੋ ॥ (1215-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The One Lord is manifest and radiant; the One Lord is hidden and mysterious. The One Lord is abysmal darkness.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੨॥੩੧॥੫੪॥ (1215-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From the beginning, throughout the middle and until the end, is God. Says Nanak, reflect on the Truth. ||2||31||54||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ; ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਘਰੀ ॥ (1215-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without God, I cannot survive, even for an instant.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਕੈ ਪੂਰਨ ;
ਜਾ ਕੈ ਸੁਖੁ ਹੈ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who finds joy in Almighty finds total peace and perfection. ||1||Pause||

ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਧਨ ; ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥ (1215-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God is the Embodiment of bliss, the Breath of Life and Wealth; remembering Him in meditation, I am blessed with absolute bliss.

ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸਦ ਸੰਗੇ ; ਗੁਨ ਰਸਨਾ ਕਵਨ ਭਨਾ ॥੧॥ (1215-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is utterly All-powerful, with me forever and ever; what tongue can utter His Glorious Praises? ||1||

ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ , ਮਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ;
ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਹਨਹਾਰੇ ॥ (ਕਹਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (1215-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His Place is sacred, and His Glory is sacred; sacred are those who listen and speak of Him.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ;
ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥੨॥੩੨॥੫੫॥ (1215-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, that dwelling is sacred, in which Your Saints live. ||2||32||55||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-8)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ; ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥ (1215-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My tongue chants Your Name, Your Name.

ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ;
ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the mother's womb, You sustained me, and in this mortal world, You alone help me. ||1||Pause||

ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ , ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ;
ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ (1215-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are my Father, and You are my Mother; You are my Loving Friend and Sibling.

ਤੁਮ ਪਰਵਾਰ , ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰਾ ;
ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥੧॥ (ਪ੍ਰਾਨ-ਦਾਤਾ ਬੋਲੋ) (1215-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are my Family, and You are my Support. You are the Giver of the Breath of Life. ||1||

ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ , ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ; ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥ (1215-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are my Treasure, and You are my Wealth. You are my Gems and Jewels.

ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ , ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ (1215-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the wish-fulfilling Elysian Tree. Nanak has found You through the Guru, and now he is enraptured. ||2||33||56||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜਾਹੂ ਕਾਹੂ ; ਅਪੁਨੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ (1215-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever he goes, his consciousness turns to his own.

ਜੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਚੇਰੋ ਹੋਵਤ ;
ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਪਹਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever is a chaylaa (a servant) goes only to his Lord and Master. ||1||Pause||

ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਦੂਖ , ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਸੂਖਾ ;
ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਬਿਰਥਾ ॥ (1215-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He shares his sorrows, his joys and his condition only with his own.

ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਮਾਨੁ , ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਤਾਨਾ ;
ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਅਰਥਾ ॥੧॥ (1215-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He obtains honor from his own, and strength from his own; he gets an advantage from his own. ||1||

ਕਿਨ ਹੀ ਰਾਜ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਮਿਲਖਾ ;
ਕਿਨ ਹੀ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ (1215-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Some have regal power, youth, wealth and property; some have a father and a mother.

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਏ ;
ਪੂਰਨ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥੩੪॥੫੭॥ (1215-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have obtained all things, Guru Nanak says, from the Guru. My hopes have been fulfilled. ||2||34||57||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-15)

Saarang, Fifth Mahl:

ਝੂਠੋ ; ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦ ਮਾਨੁ ॥ (1215-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

False is intoxication and pride in Maya.

ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਪੁਰੇ ;
ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਹਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Get rid of your fraud and attachment, O wretched mortal, and remember that Almighty of the World is with you. ||1||Pause||

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਉਮਰੇ ; ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨ ॥ (1215-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

False are royal powers, youth, nobility, kings, rulers and aristocrats.

ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਗੰਧ ਚਤੁਰਾਈ ;
ਮਿਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾਨ ॥੧॥ (1215-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

False are the fine clothes, perfumes and clever tricks; false are the foods and drinks. ||1||

ਦੀਨ ਬੰਧਰੋ , ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ; ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਾਨ ॥ (1215-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Patron of the meek and the poor, I am the slave of Your slaves; I seek the Sanctuary of Your Saints.

ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ;
ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥੨॥੩੫॥੫੮॥ (1215-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I humbly ask, I beg of You, please relieve my anxiety; Dear Almighty of Life, please unite Nanak with Yourself. ||2||35||58||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-18)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਪੁਨੀ ; ਇਤਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥ (1215-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By himself, the mortal cannot accomplish anything.

ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ; (ਧਾ-ਵਰਤਾ ਬੋਲੋ)
ਉਰਝਿਓ , ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He runs around chasing all sorts of projects, engrossed in other entanglements. ||1||Pause||

ਦਿਉਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ; ਊਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥ (1215-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His companions of these few days will not be there when he is in trouble.

ਅੰਗ ੧੨੧੬

ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ;
ਜੋ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥੧॥ (1216-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is hand and glove with those who are of no use to him; the poor wretch is affectionately involved with them. ||1||

ਹਉ ਨਾਹੀ , ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ; ਨਾ ਹਮਰੋ , ਬਸੁ ਚਾਰੀ ॥ (1216-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am nothing; nothing belongs to me. I have no power or control.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ;
ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩੬॥੫੯॥ (1216-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Creator, Cause of causes, Lord God of Nanak, I am saved and redeemed in the Society of the Saints. ||2||36||59||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-3)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਤ ਰਹੈ ; ਨ ਹੋਰੀ ॥ (1216-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Great Enticer Maya keeps enticing, and cannot be stopped.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ;
ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

She is the Beloved of all the Siddhas and seekers; no one can fend her off. ||1||Pause||

ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ , ਉਚਰਤ ਰਸਨਾਗਰ ; ਤੀਰਥ ਗਵਨ , ਨ ਥੋਰੀ ॥ (1216-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Reciting the six Shaastras and visiting sacred shrines of pilgrimage do not decrease her power.

ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤ ਨੇਮ ਤਪੀਆ ; ਊਹਾ ਗੈਲਿ ਨ ਛੋਰੀ ॥੧॥ (1216-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Devotional worship, ceremonial religious marks, fasting, vows and penance - none of these will make her release her hold. ||1||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ , ਪਤਿਤ ਹੋਤ ਜਗੁ ;
ਸੰਤਹੁ , ਕਰਹੁ ਪਰਮਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ (1216-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The world has fallen into the deep dark pit. O Saints, please bless me with the supreme status of salvation.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ , ਨਾਨਕੁ ਭਇਓ ਮੁਕਤਾ ;
ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭੋਰੀ ॥੨॥੩੭॥੬੦॥ (1216-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Nanak has been liberated, gazing upon the Sight (Darshan) of their Darshan, even for an instant. ||2||37||60||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ; ਖਾਟਿ ਖਾਟੁਲੀ ॥ (1216-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Why are you working so hard to earn profits?

ਪਵਨਿ ਅਫਾਰ , ਤੋਰ ਚਾਮਰੋ ;
ਅਤਿ ਜਜਰੀ ਤੇਰੀ ਰੇ , ਮਾਟੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are puffed up like a bag of air, and your skin is very brittle. Your body has grown old and dusty. ||1||Pause||

ਊਹੀ ਤੇ ਹਰਿਓ , ਊਹਾ ਲੇ ਧਰਿਓ ;
ਜੈਸੇ ਬਾਸਾ ਮਾਸ ਦੇਤ ਝਾਟੁਲੀ ॥ (1216-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You move things from here to there, like the hawk swooping down on the flesh of its prey.

ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅੰਧੁਲੇ ;
ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਬਹਿ ਹਾਟੁਲੀ ॥੧॥ (1216-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are blind - you have forgotten the Great Giver. You fill your belly like a traveller at an inn. ||1||

ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਝੂਠ ਰਸ ;
ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਭੀਰ ਬਾਟੁਲੀ ॥ (1216-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are entangled in the taste of false pleasures and corrupt sins; the path which you have to take is very narrow.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਮਝੁ ਰੇ ਇਆਨੇ ;
ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਖੁਲੈ ਤੇਰੀ ਗਾਂਠੁਲੀ ॥੨॥੩੮॥੬੧॥ (1216-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak: figure it out, you ignorant fool! Today or tomorrow, the knot will be untied! ||2||38||61||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਜੀਉ ; ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਜਾਨਿਓ ॥ (1216-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Dear Guru, by associating with You, I have come to know Almighty.

ਕੋਟਿ ਜੋਧ , ਉਆ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਐ ;
ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਭੀ , ਮਾਨਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

There are millions of heroes, and no one pays any attention to them, but in the Court of Almighty, I am honored and respected. ||1||Pause||

ਕਵਨ ਮੂਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀਐ ; ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ ॥ (1216-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

What is the origin of the human beings? How beautiful they are!

ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ;
ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਬਖਾਨਿਓ ॥੧॥ (ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ) (1216-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When God infuses His Light into clay, the human body is judged to be precious. ||1||

ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵ , ਤੁਮ ਤੇ ਜਪ ਤਾਪਾ ; ਤੁਮ ਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਓ ॥ (1216-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From You, I have learned to serve; from You, I have learned to chant and meditate; from You, I have realized the essence of reality.

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇਵਰੀ ;
ਨਾਨਕ , ਦਾਸ ਦਸਾਨਿਓ ॥੨॥੩੯॥੬੨॥ (1216-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Placing His Hand on my forehead, He has cut away the bonds which held me; Guru Nanak says, I am the slave of His slaves. ||2||39||62||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-14)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ; ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮ ॥ (1216-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty has blessed His servant with His Name.

ਮਾਨਸੁ ਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰੋ ਭਾਈ ;
ਜਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

What can any poor mortal do to someone who has Almighty as his Savior and Protector? ||1||Pause||

ਆਪਿ ਮਹਾ ਜਨੁ , ਆਪੇ ਪੰਚਾ ; ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੈ , ਕਾਮ ॥ (1216-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself is the Great Being; He Himself is the Leader. He Himself accomplishes the tasks of His servant.

ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ; ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮ ॥੧॥ (1216-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Our Lord and Master destroys all demons; He is the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||1||

ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ; ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨ ॥ (1216-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself saves the honor of His servants; He Himself blesses them with stability.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ;
ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ ॥੨॥੪੦॥੬੩॥ (1216-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From the very beginning of time, and throughout the ages, He saves His servants. Guru Nanak says, how rare is the person who knows God. ||2||40||63||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1216-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You are my Best Friend, my Companion, my Breath of Life.

ਮਨੁ ਧਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ;
ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੈ ਧਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind, wealth, body and soul are all Yours; this body is sewn together by Your Blessing. ||1||Pause||

ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ; ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਮਾਨ ॥ (1216-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You have blessed me with all sorts of gifts; you have blessed me with honor and respect.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥੧॥ (1216-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Forever and ever, You preserve my honor, O Inner-knower, O Searcher of hearts. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੧੭

ਜਿਨ ਸੰਤਨ ਜਾਨਿਆ , ਤੂ ਠਾਕੁਰ ; ਤੇ ਆਏ ਪਰਵਾਨ ॥ (1217-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those Saints who know You, Dear Almighty and Master - blessed and approved is their coming into the world.

ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪੧॥੬੪॥ (1217-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Congregation of those humble beings is obtained by great good fortune; Nanak is a sacrifice to the Saints. ||2||41||64||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਕਰਹੁ ਗਤਿ ; ਦਇਆਲ ਸੰਤਹੁ ਮੋਰੀ ॥ (1217-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Save me, O Merciful Saint!

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ;
ਤੂਟੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the All-powerful Cause of causes. You have ended my separation, and joined me with God. ||1||Pause||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ , ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ; (ਬਿਖੱਈ ਬੋਲੋ)
ਸੁਮਤਿ , ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪਾਈ ॥ (ਸੁਮੱਤਿ ਬੋਲੋ) (1217-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You save us from the corruption and sins of countless incarnations; associating with You, we obtain sublime understanding.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ , ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ;
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ , ਹਰਿ ਗਾਈ ॥੧॥ (1217-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Forgetting God, we wandered through countless incarnations; with each and every breath, we sing Almighty's Praises. ||1||

ਜੋ ਜੋ , ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ; ਤੇ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ (1217-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever meets with the Holy Saints - those sinners are sanctified.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ;
ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥੨॥੪੨॥੬੫॥ (1217-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, those who have such high destiny, win this invaluable human life. ||2||42||65||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਠਾਕੁਰ ; ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥ (1217-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my Lord and Master, Your humble servant has come to offer this prayer.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ;
ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Hearing Your Name, I am blessed with total peace, bliss, poise and pleasure. ||1||Pause||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੂਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ;
ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਛਾਇਓ ॥ (1217-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Treasure of Mercy, the Ocean of Peace - His Praises are diffused everywhere.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ ਕੀਏ ; ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥੧॥ (1217-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You celebrate in the Society of the Saints; You reveal Yourself to them. ||1||

ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ , ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਚਰਨ ਝਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ ॥ (1217-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With my eyes I see the Saints, and dedicate myself to serving them; I wash their feet with my hair.

ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ;
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੪੩॥੬੬॥ (1217-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I gaze upon the Sight (Darshan) of the Saints; this is the peace and comfort which Nanak has received. ||2||43||66||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜਾ ਕੀ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1217-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who is lovingly absorbed in Almighty's Name

ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ , ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ;
ਸੋ ਕਹੀਐ , ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

is a good-hearted friend, intuitively embellished with happiness. He is said to be blessed and fortunate. ||1||Pause||

ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ;
ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥ (1217-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is rid of sin and corruption, and detached from Maya; he has renounced the poison of egotistical intellect.

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ;
ਟੇਕ ਹੀਐਂ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥੧॥ (1217-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He thirsts for the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan, and he places his hopes in the One Lord alone. The Feet of his Beloved are the Support of his heart. ||1||

ਅਚਿੰਤ , ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ;
ਅਚਿੰਤ , ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1217-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He sleeps, wakes, rises up and sits down without anxiety; he laughs and cries without anxiety.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ;
ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥੨॥੪੪॥੬੭॥ (1217-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, she who has cheated the world - that Maya is cheated by the humble servant of Almighty. ||2||44||67||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-13)

Saarang, Fifth Mahl:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered the following Shabad after receiving the news that the Mughal Army Generals, Sulhi Khan and Sulbi Khan died on different occasions while on their journey to attack Amritsar.

ਅਬ ਜਨ ਊਪਰਿ ; ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥ (1217-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now, no one complains about Almighty's humble servant.

ਪੂਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ ;
ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਉ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever tries to complain is destroyed by the Guru, the Transcendent Lord God. ||1||Pause||

ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ ਹਾਰੈ ॥ (1217-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever harbors vengeance against the One who is beyond all vengenace, shall lose in the Court of Almighty.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ (1217-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From the very beginning of time, and throughout the ages, it is the glorious greatness of God, that He preserves the honor of His humble servants. ||1||

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੈ ॥ (1217-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal becomes fearless, and all his fears are taken away, when he leans on the Support of Almighty's Lotus Feet.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ;
ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥੨॥੪੫॥੬੮॥ (1217-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting the Name, through the Guru's Word, Nanak has become famous throughout the world. ||2||45||68||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਜਨ ; ਛੋਡਿਆ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ॥ (1217-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servant has discarded all self-conceit.

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ , ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ; (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)
ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As You see fit, You save us, Dear Almighty of the World. Beholding Your Glorious Grandeur, I live. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ; ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (1217-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Instruction, and the Saadh Sangat, the Company of the Holy, all sorrow and suffering is taken away.

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ , ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ; (ਸਮੱਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ , ਜਾਪੁ ॥੧॥ (1217-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I look upon friend and enemy alike; all that I speak is Almighty's meditation. ||1||

ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ;
ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (1217-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The fire within me is quenched; I am cool, calm and tranquil. Hearing the unstruck celestial melody, I am wonder-struck and amazed.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ;
ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੨॥੪੬॥੬੯॥ (1217-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am in ecstasy, Guru Nanak says, and my mind is filled with Truth, through the perfect perfection of the Sound-current of the Naad. ||2||46||69||

ਅੰਗ ੧੨੧੮

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੈ ; ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿਆ ॥ (1218-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Guru has rid me of my cynicism.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to that Guru; I am devoted to Him, forever and ever. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (1218-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I chant the Guru's Name day and night; I enshrine the Guru's Feet within my mind.

ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ (1218-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I bathe continually in the dust of the Guru's Feet, washing off my dirty sins. ||1||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ;
ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ (1218-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I continually serve the Perfect Guru; I humbly bow to my Guru.

ਸਰਬ ਫਲਾ ਦੀਨ੍ੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥੪੭॥੭੦॥ (1218-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has blessed me with all fruitful rewards; Guru Nanak says, the Guru has emancipated me. ||2||47||70||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (1218-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Naam, the Name of Almighty, the mortal attains salvation.

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His sorrows are dispelled, and his fears are all erased; he is in love with the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ; ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ (1218-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His mind worships and adores Almighty, Har, Har, Har, Har; his tongue sings the Praises of Almighty.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ; ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ (1218-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Abandoning egotistical pride, sexual desire, anger and slander, he embraces love for Almighty. ||1||

ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ; ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੋੁਹਾਵੈ ॥ (1218-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Worship and adore the Merciful Lord God; chanting the Name of Almighty of the Universe, you shall be embellished and exalted.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ (1218-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, whoever becomes the dust of all, merges in the Blesed Vision of Almighty, Har, Har. ||2||48||71||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ (1218-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to my Perfect Guru.

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ;
ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Savior Lord has saved me; He has revealed the Glory of His Name. ||1||Pause||

ਨਿਰਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ; ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥ (1218-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He makes His servants and slaves fearless, and takes away all their pain.

ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥੧॥ (1218-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So renounce all other efforts, and enshrine Almighty's Lotus Feet within your mind. ||1||

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭ ; ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥ (1218-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God is the Support of the breath of life, my Best Friend and Companion, the One and Only Creator of the Universe.

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ;
ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥੪੯॥੭੨॥ (1218-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak's Lord and Master is the Highest of all; again and again, I humbly bow to Him. ||2||49||72||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-12)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਿਨੁ ਹਰਿ , ਹੈ ਕੋ ; ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (1218-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Tell me: other than Almighty, who exists?

ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾਮੈ ਕਰਤਾ ;
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Creator, the Embodiment of Mercy, bestows all comforts; meditate forever on that God. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ; ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥ (1218-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All creatures are strung on His Thread; sing the Praises of that God.

ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ;
ਆਨ ਕਹਾ ਪਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ (1218-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on that Lord and Master who gives you everything. Why would you go to anyone else? ||1||

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ; ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ (1218-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Service to my Lord and Master is fruitful and rewarding; from Him, you shall obtain the fruits of your mind's desires.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ;
ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੨॥੫੦॥੭੩॥ (1218-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, take your profits and leave; you shall go to your true home in peace. ||2||50||73||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਠਾਕੁਰ ; ਤੁਮ੍ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ (1218-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my Lord and Master, I have come to Your Sanctuary.

ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ;
ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The anxiety of my mind departed, when I gazed upon the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||1||Pause||

ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ; ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (1218-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You know my condition, without my speaking. You inspire me to chant Your Name.

ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ;
ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ (1218-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My pains are gone, and I am absorbed in peace, poise and bliss, singing Your Glorious Praises. ||1||

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ;
ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥ (1218-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Taking me by the arm, You lifted me up, out of the deep dark pit of household and Maya.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ;
ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥੭੪॥ (1218-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has broken my bonds, and ended my separaation; He has united me with God. ||2||51||74||

ਅੰਗ ੧੨੧੯

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ; ਠਾਂਢੀ ॥ (1219-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Name of Almighty is cooling and soothing.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ;
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕਾਢੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Searching, searching the Vedas, the Puraanas and the Simritees, the Holy Saints have realized this. ||1||Pause||

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ; ਤਾ ਮਹਿ ਜਲਤੌ ਫਿਰਿਆ ॥ (1219-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the worlds of Shiva, Brahma and Indra, I wandered around, burning up with envy.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ;
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹਿਰਿਆ ॥੧॥ (1219-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on my Lord and Master, I became cool and calm; my pains, sorrows and doubts are gone. ||1||

ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਾਤਨੁ ਨਵਤਨੁ ; ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ (1219-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever has been saved in the past or the present, was saved through loving devotional worship of the Divine Lord.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ;
ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੨॥੫੨॥੭੫॥ (1219-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This is Nanak's prayer: O Dear God, please let me serve the humble Saints. ||2||52||75||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-4)

Saarang, Fifth Mahl;

ਜਿਹਵੇ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥ (1219-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my tongue, sing the Ambrosial Praises of Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਿ , ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ;
ਉਚਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chant the Name of Almighty, Har, Har, listen to Almighty's Sermon, and chant God's Name. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਵਹੁ ਭਾਉ ॥ (1219-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So gather in the jewel, the wealth of Almighty's Name; love God with your mind and body.

ਆਨ ਬਿਭੂਤ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ;
ਸਾਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥੧॥ (1219-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You must realize that all other wealth is false; this alone is the true purpose of life. ||1||

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ; ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ (1219-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Giver of the soul, the breath of life and liberation; lovingly tune in to the One and Only Lord.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਦੇਤ ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥੨॥੫੩॥੭੬॥ (1219-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have entered His Sanctuary; He gives sustenance to all. ||2||53||76||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-8)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹੋਤੀ ਨਹੀ ; ਕਵਨ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ॥ (1219-8, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

I cannot do anything else.

ਇਹੈ ਓਟ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤਹ ;
ਗੋਪਾਲ ਏਕ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-8, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

I have taken this Support, meeting the Saints; I have entered the Sanctuary of the One Lord of the World. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਦੋਖ ਛਿਦ੍ਰ ਇਆ ਤਨ ਮਹਿ ; ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥ (1219-9, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

The five wicked enemies are within this body; they lead the mortal to practice evil and corruption.

ਆਸ ਅਪਾਰ , ਦਿਨਸ ਗਣਿ ਰਾਖੇ ;
ਗ੍ਰਸਤ ਜਾਤ ਬਲੁ , ਜਰਣੀ ॥੧॥ (1219-9, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

He has infinite hope, but his days are numbered, and old age is sapping his strength. ||1||

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਸਰਬ ਦੋਖ ਭੈ ਹਰਣੀ ॥ (1219-10, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

He is the Help of the helpless, the Merciful Lord, the Ocean of Peace, the Destroyer of all pains and fears.

ਮਨਿ ਬਾਂਛਤ ਚਿਤਵਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ;
ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ (1219-11, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Slave Nanak longs for this blessing, that he may live, gazing upon the Feet of God. ||2||54||77||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਫੀਕੇ ; ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਦ ॥ (1219-12, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Without Almighty's Name, flavors are tasteless and insipid.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sing the Sweet Ambrosial Praises of Almighty's Kirtan; day and night, the Sound-current of the Naad will resonate and resound. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਤ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਸਗਲ ਬਿਖਾਦ ॥ (1219-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, total peace and bliss are obtained, and all sorrows are taken away.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ;
ਘਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ (1219-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The profit of Almighty, Har, Har, is found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy; so load it and bring it on home. ||1||

ਸਭ ਤੇ ਊਚ , ਊਚ ਤੇ ਊਚੋ ; ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਮਰਜਾਦ ॥ (1219-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Highest of all, the Highest of the high; His celestial ecomony has no limit.

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਮਹਿਮਾ ;
ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ (1219-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak cannot even express His Glorious Grandeur; gazing upon Him, he is wonder-struck. ||2||55||78||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-15)

Saarang, Fifth Mahl:

ਆਇਓ ; ਸੁਨਨ ਪੜਨ ਕਉ ਬਾਣੀ ॥ (1219-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal came to hear and chant the Word of the Guru's Bani.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ , ਲਗਹਿ ਅਨ ਲਾਲਚਿ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But he has forgotten the Naam, the Name of Almighty, and he has become attached to other temptations. His life is totally worthless! ||1||Pause||

ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਕਥੀ ਸੰਤਨ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1219-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my unconscious mind, become conscious and figure it out; the Saints speak the Unspoken Speech of Almighty.

ਲਾਭੁ ਲੈਹੁ , ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਹੁ ;
ਛੁਟਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥੧॥ (1219-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So gather in your profits - worship and adore Almighty within your heart; your coming and going in reincarnation shall end. ||1||

ਉਦਮੁ ਸਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੀ ; ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (1219-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Efforts, powers and clever tricks are Yours; if You bless me with them, I repeat Your Name.

ਸੇਈ ਭਗਤ , ਭਗਤਿ ਸੇ ਲਾਗੇ ;
ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ (1219-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They alone are devotees, and they alone are attached to devotional worship, Guru Nanak says, who are pleasing to God. ||2||56||79||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਧਨਵੰਤ ; ਨਾਮ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (1219-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who deal in the Naam, the Name of Almighty, are wealthy.

ਸਾਂਝੀ ਕਰਹੁ , ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਾਟਹੁ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So become a partner with them, and earn the wealth of the Naam. Contemplate the Word of the Guru's Shabad. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੨੦

ਛੋਡਹੁ ਕਪਟੁ , ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰਾ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ (1220-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Abandon your deception, and go beyond vengeance; see God who is always with you.

ਸਚੁ ਧਨੁ ਵਣਜਹੁ , ਸਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ;
ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹੁ ਹਾਰੇ ॥੧॥ (1220-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Deal only in this true wealth and gather in this true wealth, and you shall never suffer loss. ||1||

ਖਾਤ ਖਰਚਤ , ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ; (ਨਿ-ਖੁਟਤ ਬੋਲੋ)
ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੇ ॥ (ਅ-ਗਨਤ ਬੋਲੋ) (1220-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Eating and consuming it, it is never exhausted; God's treasures are overflowing.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੰਗਿ ਜਾਵਹੁ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ (1220-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, you shall go home to the Court of the Supreme Lord God with honor and respect. ||2||57||80||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-3)

Saarang, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ; ਮੋਹਿ ਕਵਨੁ ਅਨਾਥੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ (1220-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Dear God, I am wretched and helpless!

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਮਾਨੁਖੁ ਕਰਿਆ ;
ਇਹੁ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From what source did you create humans? This is Your Glorious Grandeur. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ; ਗੁਣ ਕਹੇ ਨ ਜਾਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1220-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Giver of the soul and the breath of life to all; Your Infinite Glories cannot be spoken.

ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ , ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ;
ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ (1220-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Beloved Lord of all, the Cherisher of all, the Support of all hearts. ||1||

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਆਪਹਿ ਏਕ ਪਸਾਰਾ ॥ (1220-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

No one knows Your state and extent. You alone created the expanse of the Universe.

ਸਾਧ ਨਾਵ ਬੈਠਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ (1220-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please, give me a seat in the boat of the Holy; Guru Nanak says, thus I shall cross over this terrifying world-ocean, and reach the other shore. ||2||58||81||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-7)

Saarang, Fifth Mahl:

ਆਵੈ ਰਾਮ ਸਰਣਿ ; ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1220-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who comes to Almighty's Sanctuary is very fortunate.

ਏਕਸ ਬਿਨੁ , ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ;
ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He knows of no other than the One Lord. He has renounced all other efforts. ||1||Pause||

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਆਰਾਧੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1220-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He worships and adores Almighty, Har, Har, in thought, word and deed; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, he finds peace.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਕਥ ਕਥਾ ਰਸੁ ; **(ਅਨ-ਦ, ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)**
ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (1220-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He enjoys bliss and pleasure, and savors the Unspoken Speech of Almighty; he merges intuitively into the True Lord. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ; ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ (1220-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sublime and exalted is the speech of one whom Almighty, in His Mercy makes His Own.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ;
ਜੋ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ (1220-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who are imbued with God in the state of Nirvaanaa, Guru Nanak says, are emancipated in the Saadh Sangat. ||2||59||82||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜਾ ਤੇ ; ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ (1220-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Since I grasped hold of the Sanctuary of the Holy,

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ;
ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

my mind is illuminated with tranquility, peace and poise, and I am rid of all my pain. ||1||Pause||

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ; ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਹੀ ॥ (1220-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be merciful to me, Dear Almighty, and bless me with Your Name; this is the prayer I offer to You.

ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ;
ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਹੀ ॥੧॥ (1220-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have forgotten my other occupations; remembering God in meditation, I have obtained the true profit. ||1||

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ , ਤਹੀ ਸਮਾਨੋ ;
ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਹੀ ॥ (ਸਾਂਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1220-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

We shall merge again into the One from whom we came; He is the Essence of Being.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ (ਸਮੱਹੀ ਬੋਲੋ) (1220-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has eradicated my doubt; my light has merged into the Light. ||2||60||83||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-14)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰਸਨਾ ; ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ (1220-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my tongue, sing the Praises of Almighty.

ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ;
ਭਲੋ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Abandon all other tastes and flavors; the taste of the Naam, the Name of Almighty, is so sublime. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ; ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ (1220-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Enshrine Almighty's Lotus Feet within your heart; let yourself be lovingly attuned to the One Lord.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ; ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ ॥੧॥ (1220-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall become immaculate and pure; you shall not come to be reincarnated again. ||1||

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ; ਤੂ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ (1220-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Support of the soul and the breath of life; You are the Home of the homeless.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ (1220-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With each and every breath, I dwell on Almighty, Har, Har; Guru Nanak says, I am forever a sacrifice to Him. ||2||61||84||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬੈਕੁੰਠ ; ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਉ ॥ (1220-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

To meditate on the Lotus Feet of Almighty of the Universe is heaven for me.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, is the treasure of liberation and Almighty's Ambrosial Name. ||1||Pause||

ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ; ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ (1220-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, please be kind to me, that I may hear with my ears Your Sublime and Exalted Sermon.

ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ; ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ (1220-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My cycle of coming and going is finally completed, and I have attained peace and tranquility. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੨੧

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ; ਭਗਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ ॥ (1221-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Searching and searching, I have realized the essence of reality: devotional worship is the most sublime fulfillment.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ;
ਅਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਊਰੀ ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ (1221-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, without the Name of the One Lord, all other ways are imperfect. ||2||62||85||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਦਾਤਾਰਾ ॥ (1221-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The True Guru is the True Giver.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, all my pains are dispelled. I am a sacrifice to His Lotus Feet. ||1||Pause||

ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ; ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (1221-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Supreme Lord God is True, and True are the Holy Saints; the Name of Almighty is steady and stable.

ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ (1221-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So worship the Imperishable, Supreme Lord God with love, and sing His Glorious Praises. ||1||

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ; ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (1221-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The limits of the Inaccessible, Unfathomable Lord cannot be found; He is the Support of all hearts.

**ਨਾਨਕ , ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹੁ ਤਾ ਕਉ ;
ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੨॥੬੩॥੮੬॥** (1221-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, chant, "Waaho! Waaho!" to Him, who has no end or limitation. ||2||63||86||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ (1221-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Feet of the Guru abide within my mind.

**ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ;
ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1221-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Lord and Master is permeating and pervading all places; He dwells nearby, close to all. ||1||Pause||

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1221-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Breaking my bonds, I have lovingly tuned in to Almighty, and now the Saints are pleased with me.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ; ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁਜਾਈ ॥੧॥ (1221-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This precious human life has been sanctified, and all my desires have been fulfilled. ||1||

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ; ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ (1221-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my God, whoever You bless with Your Mercy - he alone sings Your Glorious Praises.

**ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੨॥੬੪॥੮੭॥** (1221-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Servant Nanak is a sacrifice to that person who sings the Glorious Praises of Almighty of the Universe, twenty-four hours a day. ||2||64||87||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ; ਹਰਿ ਪੇਖਾ ॥ (1221-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

A person is judged to be alive, only if he sees Almighty.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ;
ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be merciful to me, O my Enticing Beloved Lord, and erase the record of my doubts. ||1||Pause||

ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਿਛੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜਤ ;
ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖਾਂ ॥ (1221-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By speaking and listening, tranquility and peace are not found at all. What can anyone learn without faith?

ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ , ਆਨ ਜੋ ਚਾਹਤ ;
ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ , ਕਾਲੇਖਾ ॥੧॥ (ਕਾਲੇ–ਖਾ ਬੋਲੋ) (1221-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who renounces God and longs for another - his face is blackened with filth. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਰਾਸਿ , ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ; ਆਨ ਨ ਮਾਨਤ ਭੇਖਾ ॥ (1221-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who is blessed with the wealth of our Lord and Master, the Embodiment of Peace, does not believe in any other religious doctrine.

ਨਾਨਕ , ਦਰਸ ਮਗਨ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ;
ਪੂਰਨ ਅਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥੨॥੬੫॥੮੮॥ (1221-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, one whose mind is fascinated and intoxicated with the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan - his tasks are perfectly accomplished. ||2||65||88||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-12)

Saarang, Fifth Mahl:

ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੋ ; ਇਕੁ ਨਾਮ ॥ (1221-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on the Naam, the Name of the One Lord.

ਕਲਮਲ ਦਗਧ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In this way, the sins of your past mistakes shall be burnt off in an instant. It is like giving millions in charity, and bathing at sacred shrines of pilgrimage. ||1||Pause||

ਆਨ ਜੰਜਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸ੍ਰਮੁ ਘਾਲਤ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਫੋਕਟ ਗਿਆਨ ॥ (1221-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Entangled in other affairs, the mortal suffers uselessly in sorrow. Without Almighty, wisdom is useless.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟੈ ;
ਜਗਦੀਸ ਭਜਨ ਸੁਖ ਧਿਆਨ ॥੧॥ (1221-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal is freed of the anguish of death and birth, meditating and vibrating on the Blissful Lord of the Universe. ||1||

ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ (1221-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I seek Your Sancutary, O Perfect Lord, Ocean of Peace. Please be merciful, and bless me with this gift.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵੈ ;
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨ ॥੨॥੬੬॥੮੯॥ (1221-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on God, Nanak lives; his egotistical pride has been eradicated. ||2||66||89||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਧੂਰਤੁ ਸੋਈ ; ਜਿ ਧੁਰ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ (1221-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone is a Dhoorat, who is attached to the Primal Lord God.

ਸੋਈ ਧੁਰੰਧਰੁ ਸੋਈ ਬਸੁੰਧਰੁ ;
ਹਰਿ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ , ਪਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone is a Dhurandhar, and he alone is a Basundhar, who is absorbed in the sublime essence of Love of the One Lord. ||1||Pause||

ਭਲ ਬੰਚ ਕਰੈ , ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ; ਸੋ ਧੂਰਤੁ ਨਹੀ , ਮੂੜ੍ਹਾ ॥ (1221-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who practices deception and does not know where true profit lies is not a Dhoorat - he is a fool.

ਸੁਆਰਥੁ ਤਿਆਗਿ , ਅਸਾਰਥਿ ਰਚਿਓ ;
ਨਹ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂੜਾ ॥੧॥ (1221-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He abandons profitable enterprises and is involved in unprofitable ones. He does not meditate on the Beauteous Lord God. ||1||

ਸੋਈ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਪੰਡਿਤੁ ; ਸੋ ਸੂਰਾ , ਸੋ ਦਾਨਾਂ ॥ (1221-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone is clever and wise and a religious scholar, he alone is a brave warrior, and he alone is intelligent,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ;
ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥੨॥੬੭॥੯੦॥ (1221-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

who chants the Name of Almighty, Har, Har, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Guru Nanak says, he alone is approved. ||2||67||90||

ਅੰਗ ੧੨੨੨

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ॥ (1222-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty, Har, Har, is the life of the humble Saints.

ਬਿਖੈ ਰਸ ਭੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Instead of enjoying corrupt pleasures, they drink in the Ambrosial Essence of the Name of Almighty, the Ocean of Peace. ||1||Pause||

ਸੰਚਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਤਨਾ ; ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਸੀਵਹਿ ॥ (1222-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They gather up the priceless wealth of Almighty's Name, and weave it into the fabric of their mind and body.

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਂਗ ਭਏ ਮਨ ਲਾਲਾ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ ਖੀਵਹਿ ॥੧॥ (1222-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Imbued with Almighty's Love, their minds are dyed in the deep crimson color of devotional love; they are intoxicated with the sublime essence of Almighty's Name. ||1||

ਜਿਉ ਮੀਨਾ , ਜਲ ਸਿਉ ਉਰਝਾਨੋ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਲੀਵਹਿ ॥ (1222-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As the fish is immersed in water, they are absorbed in Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ;
ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪਾਨ ਸੁਖ ਥੀਵਹਿ ॥੨॥੬੮॥੯੧॥ (1222-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Saints are like the rainbirds; they are comforted, drinking in the drops of Almighty's Name. ||2||68||91||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ; ਬੇਤਾਲ ॥ (1222-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without the Name of Almighty, the mortal is a ghost.

ਜੇਤਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੇਤਾ ;
ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All the actions he commits are just shackles and bonds. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਰਤ ਅਨ ਸੇਵਾ ; ਬਿਰਥਾ ਕਾਟੈ ਕਾਲ ॥ (1222-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without serving God, one who serves another wastes his time uselessly.

ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ;
ਤਬ ਤੁਮਰੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲ ॥੧॥ (1222-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When the Messenger of Death comes to kill you, O mortal, what will your condition be then? ||1||

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (1222-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please protect Your slave, O Eternally Merciful Lord.

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥੬੯॥੯੨॥ (1222-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, my God is the Treasure of Peace; He is the wealth and property of the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||69||92||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-8)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (1222-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind and body deal only in Almighty.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਗੀਧੇ ;
ਪੋਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Imbued with loving devotional worship, I sing His Glorious Praises; I am not affected by worldly affairs. ||1||Pause||

ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ , ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਇਹੁ ਸਾਧ ਕੋ ਆਚਾਰੁ ॥ (1222-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This is the way of life of the Holy Saint: he listens to the Kirtan, the Praises of his Lord and Master, and meditates in remembrance on Him.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਸथਿਤਿ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ (1222-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He implants Almighty's Lotus Feet deep within his heart; worship of Almighty is the support of his breath of life. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ; ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਧਾਰੁ ॥ (1222-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O God, Merciful to the meek, please hear my prayer, and shower Your Blessings upon me.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਉਚਰਉ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ;
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੨॥੭੦॥੯੩॥ (1222-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I continually chant the treasure of the Naam with my tongue; Nanak is forever a sacrifice. ||2||70||93||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ; ਮਤਿ ਥੋਰੀ ॥ (1222-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without the Name of Almighty, his intellect is shallow.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ , ਸਿਰੀਧਰ ਠਾਕੁਰ ; (ਸਿਰੀ-ਧਰ ਬੋਲੋ)
ਮਿਲਤ ਅੰਧ , ਦੁਖ ਘੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He does not meditate in remembrance on Almighty, his Lord and Master; the blind fool suffers in terrible agony. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੀ ;
ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਬਹੁ ਜੋਰੀ ॥ (1222-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He does not embrace love for the Name of Almighty; he is totally attached to various religious robes.

ਤੂਟਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ;
ਜਿਉ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਫੋਰੀ ॥੧॥ (1222-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His attachments are shattered in an instant; when the pitcher is broken, the water runs out. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ;
ਮਨੁ ਖਚਿਤ , ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਖੋਰੀ ॥ (1222-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please bless me, that I may worship You in loving devotion. My mind is absorbed and intoxicated with Your Delicious Love.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਹੋਰੀ ॥੨॥੭੧॥੯੪॥ (1222-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak, Your slave, has entered Your Sanctuary; without God, there is no other at all. ||2||71||94||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-15)

Saarang, Fifth Mahl:

ਚਿਤਵਉ ਵਾ ਅਉਸਰ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1222-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In my mind, I think about that moment,

ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ;
ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

when I join the Gathering of the Friendly Saints, constantly singing the Glorious Praises of Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੇਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀਅਹਿ ; ਤੇਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਂਹਿ ॥ (1222-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without vibrating and meditating on Almighty, whatever deeds you do will be useless.

ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨਿ ਮੀਠੋ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (1222-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Perfect Embodiment of Supreme Bliss is so sweet to my mind. Without Him, there is no other at all. ||1||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ; ਤੁਲਿ ਨ ਕਛੂਐ ਲਾਹਿ ॥ (1222-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting, deep meditation, austere self-discipline, good deeds and other techniques to being peace - they are not equal to even a tiny bit of Almighty's Name.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ;
ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥੭੨॥੯੫॥ (1222-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak's mind is pierced through by the Lotus Feet of Almighty; it is absorbed in His Lotus Feet. ||2||72||95||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1222-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My God is always with me; He is the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਆਗੈ ਕੁਸਲ , ਪਾਛੈ ਖੇਮ ਸੂਖਾ ;
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I find happiness in the world hereafter, and peace and pleasure in this world, meditating in remembrance on the Name of my Lord and Master. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੨੩

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ; ਗੁਨ ਗੁੋਪਾਲ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1223-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty is my Best Friend, my Buddy, my Companion. I sing the Glorious Praises of my Sovereign Lord King.

ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ;
ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (1223-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I shall not forget Him in my heart, even for an instant; I have met with the Perfect Guru. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ; ਜੀਅ ਜੰਤ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ (1223-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In His Mercy, He protects His slave; all beings and creatures are in His Power.

ਏਕਾ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਭਉ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ॥੨॥੭੩॥੯੬॥ (1223-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who is lovingly attuned to the One, the Perfect Transcendent Lord God, Guru Nanak says, is rid of all fear. ||2||73||96||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-3)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜਾ ਕੈ ; ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਹੋਇ ॥ (1223-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who has Almighty's Power on his side

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੇ ;
ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1223-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

- all his desires are fulfilled, and no pain afflicts him. ||1||Pause||

ਜੋ ਜਨੁ ਭਗਤੁ ਦਾਸੁ ਨਿਜੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ; ਸੁਣਿ ਜੀਵਾਂ ਤਿਸੁ ਸੋਇ ॥ (1223-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That humble devotee is a slave of his God, who listens to Him, and so lives.

ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕੌ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (1223-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have made the effort to gaze upon the Sight (Darshan) of His Darshan; it is obtained only by good karma. ||1||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਉ ; ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1223-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

It is only by Guru's Grace that I see His Vision with my eyes which none can equal.

ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ;
ਚਰਨ ਜੀਵਾਂ ਸੰਤ ਧੋਇ ॥੨॥੭੪॥੯੭॥ (1223-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please bless Nanak with this Gift, that he may wash the Feet of the Saints, and so live. ||2||74||97||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-7)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜੀਵਤੁ ; ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (1223-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I live by singing the Glorious Praises of Almighty.

**ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਠੁਲੇ ;
ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1223-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be Merciful to me, O my Loving Lord of the Universe, that I may never forget You. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ ; ਆਨ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥ (1223-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind, body, wealth and all are Yours, O my Lord and Master; there is nowhere else for me at all.

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ , ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ; ਤੁਮ੍ਰਾ ਪੈਨੈ੍ ਖਾਇ ॥੧॥ (1223-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As You keep me, so do I survive; I eat and I wear whatever You give me. ||1||

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮਾ ਧਾਇ ॥ (1223-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, a sacrifice to the Saadh Sangat, the Company of the Holy; I shall never again fall into reincarnation.

**ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥੭੫॥੯੮॥** (1223-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak seeks Your Sancuary, Lord; as it pleases Your Will, so do You guide him. ||2||75||98||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨ ਰੇ ; ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ (1223-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my mind, the Naam is the most sublime peace.

**ਆਨ ਕਾਮ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ;
ਸਗਲ ਦੀਸਹਿ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1223-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Other affairs of Maya are corrupt. They are nothing more than dust. ||1||Pause||

ਗ੍ਰਿਹਿ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਨਰਕ ਘੋਰ ਗੁਬਾਰ ॥ (1223-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal has fallen into the deep dark pit of household attachment; it is a horrible, dark hell.

ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਤ ਹਾਰਿਓ ; ਭ੍ਰਮਤ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥੧॥ (1223-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He wanders in various incarnations, growing weary; he wanders through them again and again. ||1||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ , ਭਗਤਿ ਬਛਲ ; ਦੀਨ , ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ॥ (1223-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Purifier of sinners, O Lover of Your devotees, please shower Your Mercy on Your meek servant.

**ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥੭੬॥੯੯॥** (1223-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With palms pressed together, Nanak begs for this blessing: Dear Almighty, please save me in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||76||99||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਿਰਾਜਿਤ ; ਰਾਮ ਕੋ ਪਰਤਾਪ ॥ (1223-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Glorious Radiance of Almighty has spread out everywhere.

**ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ;
ਬਿਨਸੇ ਤੀਨੈ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1223-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The doubts of my mind and body are all erased, and I am rid of the three diseases. ||1||Pause||

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ; ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ (1223-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My thirst is quenched, and my hopes have all been fulfilled; my sorrows and sufferings are over.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਮਨ ਤਨ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ (1223-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Singing the Glorious Praises of the Unmoving, Eternal, Unchanging Lord God, my mind, body and soul are comforted and encouraged. ||1||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ; ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਾਪ ॥ (1223-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger, greed, pride and envy are destroyed in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ; (ਕਾਟਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥ (1223-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Lover of His devotees, the Destroyer of fear; Guru Nanak says, He is our Mother and Father. ||2||77||100||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਆਤੁਰੁ ; ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰ ॥ (1223-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without the Naam, the Name of Almighty, the world is miserable.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਤ , ਕੂਕਰੀ ਆਸਾ ;
ਇਤੁ ਲਾਗੋ , ਬਿਖਿਆ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1223-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Like a dog, its desires are never satisfied; it clings to the ashes of corruption. ||1||Pause||

ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ; ਜਨਮਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ (1223-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Administering the intoxicating drug, God Himself leads the mortals astray; they are reincarnated again and again.

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ;
ਜਮਕੰਕਰ ਕਰਤ ਖੁਆਰ ॥੧॥ (1223-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He does not meditate in remembrance on Almighty, even for an instant, and so the Messenger of Death makes him suffer. ||1||

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਹ ਕੀ ਰਾਵਾਰ ॥ (1223-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be merciful to me, O Destroyer of the pains of the meek and the poor; let me be the dust of the feet of the Saints.

ਅੰਗ ੧੨੨੪

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ , ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ;
ਮਨ ਤਨ ਕੋ ਆਧਾਰ ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥ (1224-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak asks for the Sight (Darshan) of God. It is the Support of his mind and body. ||2||78||101||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੈਲਾ , ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਜੀਉ ॥ (1224-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without the Name of Almighty, the soul is polluted.

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ;
ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The True Lord God has Himself administered the intoxicating drug of corruption, and led the mortal astray. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ; ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤਹੂ ਪਾਈ ॥ (1224-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wandering through millions of incarnations in countless ways, he does not find stability anywhere.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਭੇਟਿਆ ; ਸਾਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ (1224-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The faithless cynic does not intuitively meet with the Perfect True Guru; he continues coming and going in reincarnation. ||1||

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਦਾਤੇ ; ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (1224-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please save me, O All-powerful Lord God, O Great Giver; O God, You are Inaccessible and Infinite.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰ ॥੨॥੭੯॥੧੦੨॥ (1224-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak seeks Your Sanctuary, to cross over the terrible world-ocean, and reach the other shore. ||2||79||102||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-5)
Saarang, Fifth Mahl:

ਰਮਣ ਕਉ ; ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦ ॥ (1224-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
To chant the Glorious Praises of Almighty is Sublime.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਿਆਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, meditate on the Transcendent Lord God; The taste of His essence is Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਤ ਏਕੁ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਮਾਦ ॥ (1224-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Meditating in remembrance on the One Unmoving, Eternal, Unchanging Lord God, the intoxication of Maya wears off.

ਸਹਜ ਅਨਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਏ ਬਿਖਾਦ ॥੧॥ (1224-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
One who is blessed with intuitive peace and poise, and the vibrations of the Unstruck Celestial Bani, never suffers again. ||1||

ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ; ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ॥ (1224-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Even Brahma and his sons sing God's Praises; Sukdayv and Prahlaad sing His Praises as well.

ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ;
ਜਪਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥ (1224-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Drinking in the fascinating Ambrosial Nectar of Almighty's sublime essence, Nanak meditates on the Amazing Lord. ||2||80||103||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-9)
Saarang, Fifth Mahl:

ਕੀਨ੍ਹੇ ਪਾਪ ਕੇ ; ਬਹੁ ਕੋਟ ॥ (1224-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
He commits many millions of sins.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨੀ ਥਕਤ ਨਾਹੀ ; ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Day and night, he does not get tired of them, and he never finds release. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਬਜਰ ਬਿਖ ਬਿਆਧੀ ; ਸਿਰਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟ ॥ (1224-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He carries on his head a terrible, heavy load of sin and corruption.

ਉਘਰਿ ਗਈਆਂ , ਖਿਨਹਿ ਭੀਤਰਿ ;
ਜਮਹਿ , ਗ੍ਰਾਸੇ ਝੋਟ ॥੧॥ (1224-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In an instant, he is exposed. The Messenger of Death seizes him by his hair. ||1||

ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧਭ ; ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਲੇਟ ॥ (1224-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is consigned to countless forms of reincarnation, into beasts, ghosts, camels and donkeys.

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ;
ਕਛੁ ਨ ਲਾਗੈ ਫੇਟ ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ (1224-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Vibrating and meditating on Almighty of the Universe in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Guru Nanak says, you shall never be struck or harmed at all. ||2||81||104||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-12)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅੰਧੇ ; ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੂ ਕੇ ਗਟਾਕ ॥ (1224-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is so blind! He is eating loads of poison.

ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੁਟਿਓ ;
ਸਾਸੁ ਗਇਓ ਤਤ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His eyes, ears and body are totally exhausted; he shall lose his breath in an instant. ||1||Pause||

ਅਨਾਥ ਰਞਾਣਿ , ਉਦਰੁ ਲੇ ਪੋਖਹਿ ;
ਮਾਇਆ , ਗਈਆ ਹਾਟਿ ॥ (1224-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Making the poor suffer, he fills his belly, but the wealth of Maya shall not go with him.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ;
ਕਬਹੁ ਨ ਸਾਕਹਿ ਛਾਂਟਿ ॥੧॥ (1224-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Committing sinful mistakes again and again, he regrets and repents, but he can never give them up. ||1||

ਨਿੰਦਕੁ ਜਮਦੂਤੀ ਆਇ ਸੰਘਾਰਿਓ ;
ਦੇਵਹਿ ਮੂੰਡ ਉਪਰਿ ਮਟਾਕ ॥ (1224-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death comes to slaughter the slanderer; he beats him on his head.

ਨਾਨਕ , ਆਪਨ ਕਟਾਰੀ ਆਪਸ ਕਉ ਲਾਈ ;
ਮਨੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੋ ਫਾਟ ॥੨॥੮੨॥੧੦੫॥ (1224-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, he cuts himself with his own dagger, and damages his own mind. ||2||82||105||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਟੂਟੀ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ; ਅਧ ਬੀਚ ॥ (1224-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The slanderer is destroyed in mid-stream.

ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਬੇਮੁਖ ਕਉ ਆਇ ਪਹੂਚੀ ਮੀਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Our Lord and Master is the Saving Grace, the Protector of His humble servants; those who have turned their backs on the Guru are overtaken by death. ||1||Pause||

ਉਸ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣਈ ; ਕਹੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ (1224-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

No one listens to what he says; he is not allowed to sit anywhere.

ਈਹਾਂ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚੈ ; ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥ (1224-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He suffers in pain here, and falls into hell hereafter. He wanders in endless reincarnations. ||1||

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ; ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਇਆ ॥ (1224-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He has become infamous across worlds and galaxies; he receives according to what he has done.

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਨਿਰਭਉ ਕਰਤੇ ਕੀ ;
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥ (1224-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak seeks the Sanctuary of the Fearless Creator Lord; he sings His Glorious Praises in ecstasy and bliss. ||2||83||106||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਚਲਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਿ ॥ (1224-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Desire plays itself out in so many ways.

ਅੰਗ ੧੨੨੫

ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਤਹੁ ਬਾਤਹਿ ;
ਅੰਤਿ ਪਰਤੀ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But it is not fulfilled at all, and in the end, it dies, exhausted. ||1||Pause||

ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਨ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ; ਇਹੈ ਇਸੁ ਬਿਉਹਾਰਿ ॥ (1225-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

It does not produce tranquility, peace and poise; this is the way it works.

ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਹਿ ਜਾਰਿ ॥੧॥ (1225-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He does not know what belongs to him, and to others. He burns in sexual desire and anger. ||1||

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਦੁਖਿ ਬਿਆਪਿਓ ; ਦਾਸ ਲੇਵਹੁ ਤਾਰਿ ॥ (1225-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The world is enveloped by an ocean of pain; Dear Almighty, please save Your slave!

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ;
ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥ (1225-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak seeks the Sanctuary of Your Lotus Feet; Nanak is forever and ever a sacrifice. ||2||84||107||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰੇ ਪਾਪੀ ; ਤੈ ਕਵਨ ਕੀ ਮਤਿ ਲੀਨ ॥ (1225-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O sinner, who taught you to sin?

ਨਿਮਖ ਘਰੀ ਨ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਦੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You do not contemplate your Lord and Master, even for an instant; it was He who gave you your body and soul. ||1||Pause||

ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਸਵੰਤ ਸੁਖੀਆ ; ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਖੀਨ ॥ (1225-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Eating, drinking and sleeping, you are happy, but contemplating the Naam, the Name of Almighty, you are miserable.

ਗਰਭ ਉਦਰ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਤਾ ; ਤਹਾਂ ਹੋਵਤ ਦੀਨ ॥੧॥ (1225-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the womb of your mother, you cried and whined like a wretch. ||1||

ਮਹਾ ਮਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਾਧਾ ; ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੀਨ ॥ (1225-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

And now, bound by great pride and corruption, you shall wander in endless incarnations.

ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਸਰੇ ਕਵਨ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ;
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਪਦ ਚੀਨ੍ ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥ (1225-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You have forgotten Almighty of the Universe; what misery will be your lot now? Guru Nanak says, peace is found by realizing the sublime state of Almighty. ||2||85||108||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-7)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਚਰਨਹ ਓਟ ਗਹੀ ॥ (1225-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, I have grasped the Protection, the Sanctuary of Almighty's Feet.

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਤ ਬਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, my mind is fascinated, and evil-mindedness is taken away. ||1||Pause||

ਅਗਹ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਅਬਿਨਾਸੀ ; (ਅ–ਗਹ ਬੋਲੋ)
ਕੀਮਤਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ (1225-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is Unfathomable, Incomprehensible, Exalted and High, Eternal and Imperishable; His worth cannot be appraised.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹੀ ॥੧॥ (1225-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon Him, gazing upon Him in the water and on the land, my mind has blossomed forth in ecstasy. He is totally pervading and permeating all. ||1||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧਹ ਕੀਨੋ ਸਹੀ ॥ (1225-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Merciful to the meek, my Beloved, Enticer of my mind; meeting with the Holy, He is known.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ;
ਜਮ ਕੀ ਭੀਰ ਨ ਫਹੀ ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥ (1225-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on Almighty, Nanak lives; the Messenger of Death cannot catch or torment him. ||2||86||109||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਮਤਵਾਰੋ ॥ (1225-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, my mind is intoxicated.

ਪੇਖਿ ਦਇਆਲ , ਅਨਦ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ;
ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਪਿਓ , ਖੁਮਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Merciful Lord, I am filled with bliss and peace; imbued with the sublime essence of Almighty, I am intoxicated. ||1||Pause||

ਨਿਰਮਲ ਭਏ , ਊਜਲ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕਾਰੋ ॥ (1225-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have become spotless and pure, singing the Sacred Praises of Almighty; I shall never again be dirtied.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਡੋਰੀ ਰਾਚੀ ; ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੋ ॥੧॥ (1225-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My awareness is focused on the Lotus Feet of God; I have met the Infinite, Supreme Being. ||1||

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ , ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ; ਦੀਪਕ ਭਇਓ ਉਜਾਰੋ ॥ (1225-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Taking me by the hand, He has given me everything; He has lit up my lamp.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਕੁਲਹ ਸਮੂਹਾਂ ਤਾਰੋ ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥ (1225-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, savoring the Naam, the Name of Almighty, I have become detached; my generations have been carried across as well. ||2||87||110||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-14)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਆਨ ਸਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ (1225-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, by meditating in remembrance on some other, the mortal dies.

ਤਿਆਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ;
ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Forsaking Almighty of the Universe, the Giver of souls, the mortal is engrossed and entangled in Maya. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ;
ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ (1225-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Forgetting the Naam, the Name of Almighty, he walks on some other path, and falls into the most horrible hell.

ਅਨਿਕ ਸਜਾਂਈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ; ਗਰਭੈ ਗਰਭਿ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥੧॥ (1225-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He suffers uncounted punishments, and wanders from womb to womb in reincarnation. ||1||

ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ , ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (1225-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They alone are wealthy, and they alone are honorable, who are absorbed in the Sanctuary of Almighty.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜੀਤਿਓ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨॥੮੮॥੧੧੧॥ (1225-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, they conquer the world; they do not come and go in reincarnation ever again. ||2||88||111||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-18)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕਾਟੀ ਕੁਟਿਲਤਾ ; ਕੁਠਾਰਿ ॥ (1225-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty has cut down the crooked tree of my deceit.

ਭ੍ਰਮ ਬਨ , ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ , ਪਰਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The forest of doubt is burnt away in an instant, by the fire of Almighty's Name. ||1||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਆ ;
ਕਾਢੇ , ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ , ਮਾਰਿ ॥ (1225-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger and slander are gone; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have beaten them and driven them out.

ਅੰਗ ੧੨੨੬

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰਿ ॥੧॥ (1226-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Gurmukh is successful in this priceless human life; he shall not lose it in the gamble ever again. ||1||

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ; ਪੂਰਨ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1226-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I sing the Glorious Praises of Almighty, and contemplate the Perfect Word of the Shabad.

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ;
ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥੨॥੮੯॥੧੧੨॥ (1226-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Servant Nanak is the slave of Your slaves; over and over again, he bows in humble reverence to You. ||2||89||112||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-3)

Saarang, Fifth Mahl:

Prologue: The following Shabad was composed by Guru Arjan Dev Ji at Amritsar after placing the Gurbani Pothis brought from Goindwal Sahib on a platform called 'Ath Sath Tirath da Asthan'. Guru Ji brought the Pothis from Baba Mohan Ji (Guru Amar Das Ji's Eldest Son) in a very beautiful palanquin and Guru Ji walked barefooted while waving a Chaur above the Pothis.

ਪੋਥੀ ; ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ (1226-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This Holy Book is the home of the Transcendent Lord God.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ;
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever sings the Glorious Praises of Almighty of the Universe in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, has the perfect knowledge of God. ||1||Pause||

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਹਿ ; ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (1226-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Siddhas and seekers and all the silent sages long for Almighty, but those who meditate on Him are rare.

ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥੧॥ (1226-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That person, unto whom my Lord and Master is merciful - all his tasks are perfectly accomplished. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ; ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ (1226-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One whose heart is filled with Almighty, the Destroyer of fear, knows the whole world.

**ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ;
ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੯੦॥੧੧੩॥** (1226-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

May I never forget You, even for an instant, O my Creator Lord; Nanak begs for this blessing. ||2||90||113||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਵੂਠਾ ; ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਹੁ ॥ (1226-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The rain has fallen everywhere.

**ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗਾਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ;
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1226-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Singing Almighty's Praises with ecstasy and bliss, the Perfect Lord is revealed. ||1||Pause||

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਲ ਨਿਧਿ ; ਊਨ ਥਾਉ ਨ ਕੇਹੁ ॥ (1226-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

On all four sides and in the ten directions, Almighty is an ocean. There is no place where He does not exist.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ; ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭ ਦੇਹੁ ॥੧॥ (1226-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Perfect Lord God, Ocean of Mercy, You bless all with the gift of the soul. ||1||

ਸਤਿ ਸਤਿ , ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ; ਸਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਹੁ ॥ (1226-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

True, True, True is my Lord and Master; True is the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

**ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ , ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ ;
ਨਾਨਕ ਨਹ ਭਰਮੇਹੁ ॥੨॥੯੧॥੧੧੪॥** (1226-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

True are those humble beings, within whom faith wells up; Guru Nanak says, they are not deluded by doubt. ||2||91||114||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-9)
Saarang, Fifth Mahl:

ਗੋਬਿਦ ਜੀਉ ; ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ (1226-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
O Dear Lord of the Universe, You are the Support of my breath of life.

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮ ਹੀ ;
ਤੂ ਮੇਰੋ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
You are my Best Friend and Companion, my Help and Support; You are my family. ||1||Pause||

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (1226-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
You placed Your Hand on my forehead; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I sing Your Glorious Praises.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ;
ਰਸਕਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੧॥ (1226-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
By Your Grace, I have obtained all fruits and rewards; I meditate on Almighty's Name with delight. ||1||

ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਕਬਹੂ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ॥ (1226-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
The True Guru has laid the eternal foundation; it shall never be shaken.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ , ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ;
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥੯੨॥੧੧੫॥ (1226-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Guru Nanak has become merciful to me, and I have been blessed with the treasure of absolute peace. ||2||92||115||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-13)
Saarang, Fifth Mahl:

ਨਿਬਹੀ ; ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਖੇਪ ॥ (1226-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Only the true merchandise of the Naam, the Name of Almighty, stays with you.

ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ , ਨਿਧਿ ਧਨੁ ;
ਬਿਖੈ ਮਾਹਿ , ਅਲੇਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sing the Glorious Praises of Almighty, the treasure of wealth, and earn your profit; in the midst of corruption, remain untouched. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੇ ; ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ॥ (1226-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All beings and creatures find contentment, meditating on their God.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਤਿਓ ; ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ (1226-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The priceless jewel of infinite worth, this human life, is won, and they are not consigned to reincarnation ever again. ||1||

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ; ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (1226-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When Almighty of the Universe shows His kindness and compassion, the mortal finds the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ;
ਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥੨॥੯੩॥੧੧੬॥ (1226-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak has found the wealth of the Lotus Feet of Almighty; he is imbued with the Love of God. ||2||93||116||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (1226-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, I am wonder-struck, gazing upon Almighty.

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ;
ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸੁਆਦ ਬੋਲੋ) (1226-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind is enticed by the unstruck celestial melody; its flavor is amazing! ||1||Pause||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ; ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦ ॥ (1226-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is my Mother, Father and Relative. My mind delights in Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ; ਬਿਨਸਿਓ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦ ॥੧॥ (1226-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Singing the Glorious Praises of Almighty of the Universe in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, all my illusions are dispelled. ||1||

ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ; ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦ ॥ (1226-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am lovingly attached to His Lotus Feet; my doubt and fear are totally consumed.

ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦ ॥੨॥੯੪॥੧੧੭॥ (1226-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has taken the Support of the One Lord. He shall not wander in reincarnation ever again. ||2||94||117||

ਅੰਗ ੧੨੨੭

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ ॥ (ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (1227-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, I am totally intoxicated with Almighty's Feet.

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਉ ;
ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I know of none other than Almighty. I have totally burnt off my sense of duality. ||1||Pause||

ਤਿਆਗਿ ਗੁੋਪਾਲ ਅਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ; ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ ॥ (1227-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

To abandon Almighty of the World, and become involved with anything else, is to fall into the pit of corruption.

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ; ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂਹ ॥੧॥ (1227-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind is enticed, thirsty for the Sight (Darshan) of His Darshan. He has lifted me up and out of hell. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ ॥ (1227-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I have met Almighty, the Giver of peace; the noise of egotism has been stilled.

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਹ ॥੨॥੯੫॥੧੧੮॥ (1227-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak is imbued with the Love of Almighty; the forests of his mind and body have blossomed forth. ||2||95||118||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਿਨਸੇ ; ਕਾਚ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (1227-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The false dealings are finished.

ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ;
ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and meditate, vibrate on Almighty. This is the most excellent thing in the world. ||1||Pause||

ਈਤ ਊਤ ਨ ਡੋਲਿ ਕਤਹੂ ; ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ (1227-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, you shall never waver; enshrine the Naam, the Name of Almighty, within your heart.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਮਿਲਿਓ , ਭਾਗੀ ; ਉਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ (1227-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The boat of the Guru's Feet is found by great good fortune; it shall carry you across the world-ocean. ||1||

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ; ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ ॥ (1227-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Infinite Lord is totally permeating and pervading the water, the land and the sky.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ;
ਆਨ ਰਸ ਸਭਿ ਖਾਰ ॥੨॥੯੬॥੧੧੯॥ (1227-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Drink in the Ambrosial Nectar of Almighty's Name; Guru Nanak says, all other tastes are bitter. ||2||96||119||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-8)

Saarang, Fifth Mahl:

ਤਾ ਤੇ ; ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ (1227-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You whine and cry

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤੌ ;
ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

- you are intoxicated with the great corruption of attachment and pride, but you do not remember Almighty in meditation. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ; ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥ (1227-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who meditate on Almighty in the Saadh Sangat, the Company of the Holy - the guilt of their minstakes is burnt away.

ਸਫਲ ਦੇਹ , ਧੰਨਿ ਓਇ ਜਨਮੇ ; ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥ (1227-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Fruitful is the body, and blessed is the birth of those who merge with God. ||1||

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ; ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ॥ (1227-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The four great blessings, and the eighteen supernatural spiritual powers - above all these are the Holy Saints.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛੈ ;
ਉਧਰਹਿ ਲਾਗਿ ਪਲੇ ॥੨॥੯੭॥੧੨੦॥ (ਪੱਲੇ ਬੋਲੋ) (1227-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak longs for the dust of the feet of the humble; attached to the hem of His robe, he is saved. ||2||97||120||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ; ਜਨ ਕਾਂਖੀ ॥ (1227-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servants yearn for Almighty's Name.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ ;
ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਆਂਖੀ ਬੋਲੋ) (1227-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In thought, word and deed, they long for this peace, to gaze with their eyes upon the Sight (Darshan) of God's Darshan. ||1||Pause||

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ; ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥ (1227-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are Endless, O God, my Supreme Lord and Master; Your state cannot be known.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ;
ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ , ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥੧॥ (ਸਰਬੱਸੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1227-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind is pierced through by the Love of Your Lotus Feet; this is everything to me - I enshrine it deep within my being. ||1||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ; ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥ (1227-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the Vedas, the Puraanas and the Simritees, the humble and the Holy chant this Bani with their tongues.

ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ;
ਹੋਰੁ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥ (1227-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting Almighty's Name, Guru Nanak says, I am emancipated; other teachings of duality are useless. ||2||98||121||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-15)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਖੀ ; ਰਾਮ ਕੀ , ਤੂ ਮਾਖੀ ॥ (1227-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

A fly! You are just a fly, created by Almighty.

ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ , ਤਹਾ ਤੂ ਬੈਸਹਿ ;
ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever it stinks, you land there; you suck in the most toxic stench. ||1||Pause||

ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੂ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥ **(ਆਂਖੀ ਬੋਲੋ)** (1227-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You don't stay put anywhere; I have seen this with my eyes.

ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ;
ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥ (1227-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You have not spared anyone, except the Saints - the Saints are on the side of Almighty of the Universe. ||1||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਹੇ ; ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥ (1227-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You have enticed all beings and creatures; no one knows You, except the Saints.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰਾਤਾ ; **(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥ (1227-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak is imbued with the Kirtan of Almighty's Praises. Focusing his consciousness on the Word of the Shabad, he realizes the Presence of the True Lord. ||2||99||122||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ (1227-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, the noose of Death has been cut away.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ;
ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting the Name of Almighty, Har, Har, I have found total peace. I remain unattached in the midst of my household. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੨੮

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ; ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥ (1228-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, He has made me His Own. The thirst for the Sight (Darshan) of His Darshan wells up within me.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ; ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ॥੧॥ (1228-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Joining the Society of the Saints, I sing the Glorious Praises of Almighty; I have given up other hopes. ||1||

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ; ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ॥ (1228-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Saint has pulled me out of the utterly desolate wilderness, and shown me the path.

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ (1228-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon His Darshan, all sins are taken away; Nanak is blessed with the jewel of Almighty. ||2||100||123||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥[੧] (1228-3)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ ॥ (1228-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, I am involved with the Love of Almighty;

ਦਰਸਨ ਰੁਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ;
ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am intoxicated with it. My mind has such a longing and thirst for the Sight (Darshan) of my Beauteous Lord. No one can break this. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਪਤਿ , ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ;
ਹਰਿ ਸਰਬਸੁ ਧਨ ਮੋਰ ॥ (1228-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty is my breath of life, honor, spouse, parent, child, relative, wealth - everything.

---

੧ 'ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥' ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਛਾਪੇ ਦੇ ਸਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀ ਹੈ।

ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਅਸਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਹੋਰ ॥੧॥ (1228-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Cursed is this body of bones, this pile of maggots and manure, if it knows any other than Almighty. ||1||

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ; ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਜੋਰ ॥ (1228-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Destroyer of the pains of the poor has become merciful to me, by the power of the karma of my past actions.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ;
ਬਿਨਸਿਓ , ਆਨ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ (1228-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak seeks the Sanctuary of God, the Treasure, the Ocean of Mercy; my subservience to others is past. ||2||101||124||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-7)

Saarang, Fifth Mahl:

ਨੀਕੀ ; ਰਾਮ ਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ ॥ (1228-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty's melody is noble and sublime.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Lotus Feet of my Lord and Master are incomparably beautiful. Meditating on them, one becomes Holy. ||1||Pause||

ਚਿਤਵਤਾ , ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ; ਕਲਮਲਾ ਕਢੁ ਧੋਇ ॥ (1228-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Just by thinking of the Darshan, the Sight (Darshan) of Almighty of the World, the dirty sins are washed away.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ ; ਹਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਖੋਇ ॥੧॥ (1228-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty cuts down and weeds out the corruption of the cycle of birth and death. ||1||

ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ ਜਿਸਹਿ ਲਿਖਿਆ ; ਬਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ (1228-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

How rare is that person who has such pre-ordained destiny, to find Almighty.

ਰਵਣ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤੇ ;
ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ (1228-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting the Glorious Praises of the Creator, Almighty of the Universe - Guru Nanak says, this is Truth. ||2||102||125||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਮਤਿ ਸਾਰ ॥ (1228-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The intellect of one who dwells on the Name of Almighty is excellent.

ਹਰਿ ਬਿਸਾਰਿ ਜੁ ਆਨ ਰਾਚਹਿ ;
ਮਿਥਨ ਸਭ ਬਿਸਥਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who forgets Almighty and becomes involved with some other - all his showy pretensions are false. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਭਜੁ ਸੁਆਮੀ ; ਪਾਪ ਹੋਵਤ ਖਾਰ ॥ (1228-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate, vibrate on our Lord and Master in the Company of the Holy, and your sins shall be eradicated.

ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ; ਬਹੁਰਿ ਜਨਮ ਨ ਮਾਰ ॥੧॥ (1228-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When Almighty's Lotus Feet abide within the heart, the mortal is never again caught in the cycle of death and birth. ||1||

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ; ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ (1228-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He showers us with His kindness and compassion; He saves and protects those who take the Support of the Naam, the Name of the One Lord.

ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ;
ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ (1228-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Him, day and night, Guru Nanak says, your face shall be radiant in the Court of Almighty. ||2||103||126||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਨੀ ; ਤੂੰ ਰਾਮ ਕੈ ਦਰਿ ਮਾਨੀ ॥ (1228-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Honored - you shall be honored in the Court of Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ;
ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and sing the Glorious Praises of Almighty; your egotistical pride will be totally dispelled. ||1||Pause||

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰ ਗਿਆਨੀ ॥ (1228-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Showering His kindness and compassion, He shall make you His Own. As Gurmukh, your spiritual wisdom shall be perfect.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ; ਠਾਕੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨੀ ॥੧॥ (1228-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All peace and all sorts of ecstasy are obtained, by meditating on the Darshan, the Sight (Darshan) of my Lord and Master. ||1||

ਨਿਕਟਿ ਵਰਤਨਿ , ਸਾ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਨਿ ;
ਦਹ ਦਿਸ , ਸਾਈ ਜਾਨੀ ॥ (ਸਾਂਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1228-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

She who dwells close to her Lord is always the pure, happy soul-bride; she is famous in the ten directions.

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਿ , ਰਤੀ , ਨਾਰਾਇਨ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ (1228-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

She is imbued with the Love of her Loving Beloved Lord; Nanak is a sacrifice to her. ||2||104||127||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਤੁਅ ਚਰਨ ਆਸਰੋ ; ਈਸ ॥ (1228-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I take the Support of Your Lotus Feet.

ਤੁਮਹਿ ਪਛਾਨੂ , ਸਾਕੁ ਤੁਮਹਿ ਸੰਗਿ ;
ਰਾਖਨਹਾਰ ਤੁਮੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are my Best Friend and Companion; I am with You. You are our Protector, Dear Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਤੂ ਹਮਰੋ , ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਕਹੀਐ ; ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਖੇ ॥ (1228-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are mine, and I am Yours; here and hereafter, You are my Saving Grace.

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੋਈ ਲਾਖੈ ॥੧॥ (1228-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are Endess and Infinite, O my Lord and Master; by Guru's Grace, a few understand. ||1||

ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ (1228-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without being spoken, without being told, You know all, O Searcher of hearts.

ਜਾ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ;
ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥ (1228-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One whom God unites with Himself, Guru Nanak says, that humble being is honored in the Court of Almighty. ||2||105||128||

ਅੰਗ ੧੨੨੯

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੫ (1229-2)

Saarang, Fifth Mahl, Chau-Padas, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1229-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਭਜਿ ; ਆਨ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥ (1229-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate, vibrate on Almighty; other actions are corrupt.

ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਨ ਬੁਝਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Pride, attachment and desire are not quenched; the world is in the grip of death. ||1||Pause||

ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਹਸਤ ਸੋਵਤ ; ਅਉਧ ਬਿਤੀ , ਅਸਾਰ ॥ (1229-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Eating, drinking, laughing and sleeping, life passes uselessly.

ਨਰਕ ਉਦਰਿ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜਲਤੋ ; ਜਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥੧॥ (1229-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal wanders in reincarnation, burning in the hellish environment of the womb; in the end, he is destroyed by death. ||1||

ਪਰ ਦ੍ਰੋਹ ਕਰਤ , ਬਿਕਾਰ ਨਿੰਦਾ ; ਪਾਪ ਰਤ , ਕਰ ਝਾਰ ॥ (1229-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He practices fraud, cruelty and slander against others; he sins, and washes his hands.

ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨਾਹੀ ; ਤਮ ਮੋਹ ਮਹਾਂ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ (1229-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without the True Guru, he has no understanding; he is lost in the utter darkness of anger and attachment. ||2||

ਬਿਖੁ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਮੂਠੋ ; ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥ (1229-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He takes the intoxicating drugs of cruelty and corruption, and is plundered. He is not conscious of the Creator Lord God.

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਆਰੋ ;
ਮਾਤੰਗ ਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ (1229-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty of the Universe is hidden and unattached. The mortal is like a wild elephant, intoxicated with the wine of egotism. ||3||

ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਰਾਖੇ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰ ॥ (1229-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In His Mercy, God saves His Saints; they have the Support of His Lotus Feet.

ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕੁ , ਸਰਨਿ ਆਇਓ ;
ਗੋੁਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧॥੧੨੯॥ (1229-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With his palms pressed together, Nanak has come to the Sanctuary of the Primal Being, the Infinite Lord God. ||4||1||129||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੬ , ਪੜਤਾਲ (1229-9)

Saarang, Fifth Mahl, Sixth House, Partaal:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1229-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ; ਗੁਨ ਅਮੋਲ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chant His Sublime Word and His Priceless Glories.

ਕਿੰ ਕਰੀ ; ਬਿਕਾਰ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Why are you indulding in corrupt actions?

ਦੇਖੁ ਰੀ ; ਬੀਚਾਰ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Look at this, see and understand!

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇ ; ਮਹਲੁ ਪਾਇ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate on the Word of the Guru's Shabad, and attain the Mansion of Almighty's Presence.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ , ਰੰਗ ਕਰਤੀ ; ਮਹਾ ਕੇਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Imbued with the Love of Almighty, you shall totally play with Him. ||1||Pause||

ਸੁਪਨ ਰੀ ; ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The world is a dream.

ਮਿਥਨੀ ; ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Its expanse is false.

ਸਖੀ , ਕਾਇ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਲੀ ;
ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਰਿਦੈ ਮੇਲ ॥੧॥ (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my companion, why are you so enticed by the Enticer? Enshrine the Love of Your Beloved within your heart. ||1||

ਸਰਬ ਰੀ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1229-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is total love and affection.

ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਦਾ ਰੀ ਦਇਆਰੁ ॥ (1229-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God is always merciful.

ਕਾਂਏਂ ; ਆਨ ਆਨ , ਰੁਚੀਐ ॥ (1229-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Others - why are you involved with others?

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ; ਸੰਗਿ ਖਚੀਐ ॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Remain involved with Almighty.

ਜਉ ; ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਏ ॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When you join the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

says Nanak, meditate on Almighty.

ਅਬ ; ਰਹੇ ਜਮਹਿ ਮੇਲ ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now, your association with death is ended. ||2||1||130||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1229-14)
Saarang, Fifth Mahl:

Prologue: Once a Sikh came and asked Guru Arjan Dev Ji if there's any other material equivalent to Almighty's name. Guru Ji replied by uttering the following Shabad.

ਕੰਚਨਾ ਬਹੁ ; ਦਤ ਕਰਾ ॥ (1229-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
You may make donations of gold,

ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ; ਅਰਪਿ ਧਰਾ ॥ (1229-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
and give away land in charity

ਮਨ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ; ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤ ॥ (1229-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
and purify your mind in various ways,

ਨਾਹੀ ਰੇ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ;
ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
but none of this is equal to Almighty's Name. Remain attached to Almighty's Lotus Feet. ||1||Pause||

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ; ਜਿਹਵ ਭਨੇ ॥ (1229-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
You may recite the four Vedas with your tongue,

ਦਸ ਅਸਟ ਖਸਟ ; ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੇ ॥ (1229-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
and listen to the eighteen Puraanas and the six Shaastras with your ears,

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ; ਗੋਬਿਦ ਨਾਮ ਧੁਨੇ ॥ (1229-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
but these are not equal to the celestial melody of the Naam, the Name of Almighty of the Universe.

ਮਨ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ (1229-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Remain attached to Almighty's Lotus Feet. ||1||

ਬਰਤ ਸੰਧਿ ; ਸੋਚ ਚਾਰ ॥ (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
You may observe fasts, and say your prayers, purify yourself

ਕ੍ਰਿਆ ਕੁੰਟਿ ; ਨਿਰਾਹਾਰ ॥ (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

and do good deeds; you may go on pilgrimages everywhere and eat nothing at all.

ਅਪਰਸ ; ਕਰਤ ਪਾਕ ਸਾਰ ॥ (ਅਪੱਰਸ ਬੋਲੋ) (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You may cook your food without touching anyone;

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ; ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

you may make a great show of cleansing techniques,

ਧੂਪ ਦੀਪ ਕਰਤੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੇ ॥ (1229-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

and burn incense and devotional lamps, but none of these are equal to Almighty's Name.

ਰਾਮ ਦਇਆਰ ; ਸੁਨਿ ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ ॥ (1229-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Merciful Lord, please hear the prayer of the meek and the poor.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ , ਨੈਨ ਪੇਖਉ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਮਿਸਟ ਲਾਗੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ (1229-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please grant me the Sight (Darshan) of Your Darshan, that I may see You with my eyes. The Naam is so sweet to servant Nanak. ||2||2||131||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1229-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ ; ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate on Almighty, Raam, Raam, Raam. Almighty is your Help and Support. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੩੦

ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ , ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਤਿਆਗੇ ;
ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਲਬਧਿ ਅਪਨੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (1230-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Grasping hold of the Feet of the Saints, I have abandoned sexual desire, anger and greed. The Guru, Almighty of the World, has been kind to me, and I have realized my destiny. ||1||

ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਅੰਧ , ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ;
ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਠਾਕੁਰ , ਨਹ ਕੋਊ ਬੈਰਾਈ ॥ (1230–2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My doubts and attachments have been dispelled, and the blinding bonds of Maya have been broken. My Lord and Master is pervading and permeating everywhere; no one is an enemy.

ਸੁਆਮੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ , ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਖ ਗਏ ;
ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ , ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ (1230–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Lord and Master is totally satisfied with me; He has rid me of the pains of death and birth. Grasping hold of the Feet of the Saints, Nanak sings the Glorious Praises of Almighty. ||2||3||132||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230–4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਿ ;
ਹਰਿ ਹਰੇ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230–4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chant the Name of Almighty, Har, Har, Har; enshrine Almighty, Har, Har, within your mind. ||1||Pause||

ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਨ , ਭਗਤਿ ਕਰਨ ;
ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ॥ (ਪੁਨਹ–ਚਰਨ ਬੋਲੋ) (1230–4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Hear Him with your ears, and practice devotional worship - these are good deeds, which make up for past evils.

ਸਰਨ ਪਰਨ , ਸਾਧੂ ; ਆਨ ਬਾਨਿ ਬਿਸਾਰੇ ॥੧॥ (1230–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So seek the Sanctuary of the Holy, and forget all your other habits. ||1||.

ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਨੀਤ ਨੀਤਿ , ਪਾਵਨਾ ਮਹਿ , ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ (1230–5,ਸਾਰੰਗ,ਮਃ 5)

Love Almighty's Feet, continually and continuously - the most sacred and sanctified.

ਸੇਵਕ ਭੈ , ਦੂਰਿ ਕਰਨ ; ਕਲਿਮਲ ਦੋਖ ਜਾਰੇ ॥ (1230–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Fear is taken away from the servant of Almighty, and the dirty sins and mistakes of the past are burnt away.

ਕਹਤ ਮੁਕਤ , ਸੁਨਤ ਮੁਕਤ ; ਰਹਤ ਜਨਮ ਰਹਤੇ ॥ (1230-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who speak are liberated, and those who listen are liberated; those who keep the Rehit, the Code of Conduct, are not reincarnated again.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰ ਭੂਤ ; ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ (1230-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty's Name is the most sublime essence; Nanak contemplates the nature of reality. ||2||4||133||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230-8)

Saarang, Fifth Mahl:

ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਮਾਗੁ ਸੰਤ ;
ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I beg for devotion to the Naam, the Name of Almighty; I have forsaken all other activities. ||1||Pause||

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ , ਹਰਿ ਧਿਆਇ ; ਗੁਨ ਗੋੁਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ ॥ (1230-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate lovingly on Almighty, and sing forever the Glorious Praises of Almighty of the Universe.

ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਰੇਨ ਬਾਂਛੁ ; ਦੈਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ (1230-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I long for the dust of the feet of Almighty's humble servant, O Great Giver, my Lord and Master. ||1||

ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ , ਆਨਦਾ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ;
ਜਮ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਾਸ ; ਸਿਮਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1230-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of Almighty, is the ultimate ecstasy, bliss, happiness, peace and tranquility. The fear is death is dispelled by meditating in remembrance on the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਏਕ ਸਰਨ , ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ; ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨ ॥ (1230-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Only the Sanctuary of the Feet of Almighty of the Universe can destroy all the suffering of the world.

ਨਾਵ ਰੂਪ ਸਾਧਸੰਗ ;
ਨਾਨਕ , ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ **(ਪਾਰ–ਗਰਾਮੀ ਬੋਲੋ)** (1230–11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Saadh Sangat, the Company of the Holy, is the boat, Guru Nanak says, to carry us across to the other side. ||2||5||134||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230–11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਉ ; ਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥ (1230–12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon my Guru, I sing the Praises of my Beloved Lord.

ਪੰਚਾ ਤੇ ਏਕੁ ਛੂਟਾ ;
ਜਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ , ਪਗ ਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230–12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I escape from the five thieves, and I find the One, when I join the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਦ੍ਰਿਸਟਉ , ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ; ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮੋਹਾ ॥ (1230–12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nothing of the visible world shall go along with you; abandon your pride and attachment.

ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋਹਾ ॥੧॥ (1230–13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Love the One Lord, and join the Saadh Sangat, and you shall be embellished and exalted. ||1||

ਪਾਇਓ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ; ਸਗਲ ਆਸ ਪੂਰੀ ॥ (1230–13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have found Almighty, the Treasure of Excellence; all my hopes have been fulfilled.

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ;
ਗੁਰਿ ਬਿਖਮ ਗਾਰ੍ਹ ਤੋਰੀ ॥੨॥੬॥੧੩੫॥ **(ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (1230–14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak's mind is in ecstasy; the Guru has shattered the impregnable fortress. ||2||6||135||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230–14)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨਿ , ਬਿਰਾਗੈਗੀ ॥
ਖੋਜਤੀ ; ਦਰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind is neutral and detached; I seek only the Sight (Darshan) of His Darshan. ||1||Pause||

ਸਾਧੂ ਸੰਤਨ ਸੇਵਿ ਕੈ ; ਪ੍ਰਿਉ ਹੀਅਰੈ ਧਿਆਇਓ ॥ (1230-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Serving the Holy Saints, I meditate on my Beloved within my heart.

ਆਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖਿ ਕੈ ; ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥੧॥ (1230-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Embodiment of Ecstasy, I rise to the Mansion of His Presence. ||1||

ਕਾਮ ਕਰੀ , ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ;
ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉਗੀ ॥ (ਪਰਉ-ਗੀ ਬੋਲੋ) (1230-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I work for Him; I have forsaken everything else. I seek only His Sanctuary.

ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰਿ ਮਿਲੇ ;
ਹਉ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥੨॥੭॥੧੩੬॥ (ਮਨਾ-ਵਉ-ਗੀ ਬੋਲੋ) (1230-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, my Lord and Master hugs me close in His Embrace; the Guru is pleased and satisfied with me. ||2||7||136||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਐਸੀ ; ਹੋਇ ਪਰੀ ॥ (1230-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This is my condition.

ਜਾਨਤੇ ; ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Only my Merciful Lord knows it. ||1||Pause||

ਮਾਤਰ ਪਿਤਰ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ; ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਬੇਚਾਇਓ ॥ (1230-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have abandoned my mother and father, and sold my mind to the Saints.

ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਕੁਲ ਖੋਈਐ ; ਹਉ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੧॥ (1230-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have lost my social status, birth-right and ancestry; I sing the Glorious Praises of Almighty, Har, Har. ||1||

ਲੋਕ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ; ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਤਿ ਕਿਰਤਿ ਕਰੀ ॥ (1230-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have broken away from other people and family; I work only for God.

ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਉਪਦੇਸਿਆ ;
ਨਾਨਕ , ਸੇਵਿ ਏਕ ਹਰੀ ॥੨॥੮॥੧੩੭॥ (1230-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru has taught me, Guru Nanak says, to serve only the One Lord. ||2||8||137||

ਅੰਗ ੧੨੩੧

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1231-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਲਾਲ ਲਾਲ ; ਮੋਹਨ ਗੋਪਾਲ ਤੂ ॥ (1231-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are my Loving Beloved Enticing Lord of the World.

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਾਖਾਣ ਜੰਤ ;
ਸਰਬ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਤੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are in worms, elephants, stones and all beings and creatures; You nourish and cherish them all. ||1||Pause||

ਨਹ ਦੂਰਿ ; ਪੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਸੰਗੇ ॥ (1231-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are not far away; You are totally present with all.

ਸੁੰਦਰ , ਰਸਾਲ ਤੂ ॥੧॥ (1231-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are Beautiful, the Source of Nectar. ||1||

ਨਹ ਬਰਨ ਬਰਨ ; ਨਹ ਕੁਲਹ ਕੁਲ ॥ (1231-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You have no caste or social class, no ancestry or family.

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਤੂ ॥੨॥੯॥੧੩੮॥ (1231-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak: God, You are Merciful. ||2||9||138||

ਸਾਰਗ , ਮਃ ੫ ॥ (1231-3)

Saarang, Fifth Mahl:

ਕਰਤ ਕੇਲ ਬਿਖੈ ਮੇਲ ; ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਮੋਹੇ ॥ (1231-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Acting and play-acting, the mortal sinks into corruption. Even the moon and the sun are enticed and bewitched.

ਉਪਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ , ਨਉਪਰੀ ਝੁਨੰਤਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ; (ਝੁਨੰਤ-ਕਾਰ ਬੋਲੋ)
ਅਨਿਗ ਭਾਉ ਕਰਤ ਫਿਰਤ , (ਅਨਿੱਗ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਗੋਪਾਲ ਧੋਹੇ ॥ਰਹਾਉ॥ (1231-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The disturbing noise of corruption wells up, in the tinkling ankle bells of Maya the beautiful. With her beguiling gestures of love, she seduces everyone except Almighty. ||Pause||

ਤੀਨਿ ਭਉਨੇ ਲਪਟਾਇ ਰਹੀ , ਕਾਚ ਕਰਮਿ , ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ ;
ਉਨ ਮਤ ਅੰਧ , ਧੰਧ ਰਚਿਤ , ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੋਹੇ ॥੧॥ (1231-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Maya clings to the three worlds; those who are stuck in wrong actions cannot escape her. Drunk and engrossed in blind worldly affairs, they are tossed about on the mighty ocean. ||1||

ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ , ਕਾਟਿ ਦੀਨੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ; ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ,
ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਓਹੇ ॥੨॥੧੦॥੧੩੯॥੩॥੧੩॥੧੫੫॥ (1231-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Saint, the slave of Almighty is saved; the noose of the Messenger of Death is snapped. The Naam, the Name of Almighty, is the Purifier of sinners; Guru Nanak says, remember Him in meditation. ||2||10||139||3||13||155|| Note: The first number 2 indicates this particular Shabad has 2 sets of Stanzas (Padas). Number 10 indicates ten Shabads of Parrtal (Starting from Ang 1229 – Sarag Mahala 5 Ghar 6 Parrtal). Number 139 indicates the total Shabads composed by Guru Arjan Dev Ji, the following number 3 indicates three Shabads composed by Guru Nanak Dev Ji and number 13 indicates thirteen Shabads of Guru Ram Das Ji in Sarag Raag. This computes to 155 (139+3+13) Shabads by the three Gurus.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1231-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231-8)

Raag Saarang, Ninth Mahl:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਤੇਰੋ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ (1231-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

No one will be your help and support, except Almighty.

ਕਾਂ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ;
ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Who has any mother, father, child or spouse? Who is anyone's brother or sister? ||1||Pause||

ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ; ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ॥ (1231-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

All the wealth, land and property which you consider your own

ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ; ਕਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ (1231-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

- when you leave your body, none of it shall go along with you. Why do you cling to them? ||1||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨ ਬਢਾਈ ॥ (1231-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

God is Merciful to the meek, forever the Destroyer of fear, and yet you do not develop any loving relationship with Him.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ;
ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੨॥੧॥ (1231-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Says Nanak, the whole world is totally false; it is like a dream in the night. ||2||1||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231-11)

Saarang, Ninth Mahl:

ਕਹਾ ਮਨ ; ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ ॥ (1231-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

O mortal, why are you engrossed in corruption?

ਯਾ ਜਗ ਮੈ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

No one is allowed to remain in this world; one comes, and another departs. ||1||Pause||

ਕਾਂ ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂ ਕੀ ; ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ ॥ (1231-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Who has a body? Who has wealth and property? With whom should we fall in love?

ਜੋ ਦੀਸੈ , ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ; ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹੀ ॥੧॥ (1231-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Whatever is seen, shall all disappear, like the shade of a passing cloud. ||1||

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ;
ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥ (1231-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Abandon egotism, and grasp the Sanctuary of the Saints; you shall be liberated in an instant.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ;
ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥੨॥ (1231-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

O servant Nanak, without meditating and vibrating on Almighty God, there is no peace, even in dreams. ||2||2||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231-15)

Saarang, Ninth Mahl:

ਕਹਾ ਨਰ ; ਅਪਨੋ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (1231-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

O mortal, why have you wasted your life?

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿਓ ;
ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Intoxicated with Maya and its riches, involved in corrupt pleasures, you have not sought the Sanctuary of Almighty. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ; ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵੈ ॥ (1231-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

This whole world is just a dream; why does seeing it fill you with greed?

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ; ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (1231-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Everything that has been created will be destroyed; nothing will remain. ||1||

ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ (1231-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

You see this false body as true; in this way, you have placed yourself in bondage.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਜਗ ਮੁਕਤਾ ;
ਰਾਮ ਭਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥੩॥ (1231-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

O servant Nanak, he is a liberated being, whose consciousness lovingly vibrates, and meditates on Almighty. ||2||3||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231-18)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨ ਕਰਿ ; ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥ (1231-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

In my mind, I never sang the Glorious Praises of Almighty.

ਅੰਗ ੧੨੩੨

ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ , ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ; (ਬਿਖਿਆ-ਸਕਤ ਬੋਲੋ)
ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ , ਭਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1232-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

I remained under the influence of corruption, night and day; I did whatever I pleased. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ; ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥ (1232-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

I never listened to the Guru's Teachings; I was entangled with others' spouses.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ;
ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥੧॥ (1232-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

I ran all around slandering others; I was taught, but I never learned. ||1||

ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ;
ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥ (1232-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

How can I even describe my actions? This is how I wasted my life.

ਕਹਿ ਨਾਨਕ , ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੋ ਮੈ ;
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ ॥੨॥੪॥੩॥੧੩॥੧੩੯॥੪॥੧੫੯॥ (1232-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Says Nanak, I am totally filled with faults. I have come to Your Sanctuary - please save me, Dear Almighty! ||2||4||3||13||139||4||159|| (The number 159 computes by including the four Shabads of Guru Tegh Bahadur Sahib Ji)

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੧ (1232-5)

Raag Saarang, Ashtapadees, First Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1232-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (1232-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

How can I live, O my mother?

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1232-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hail to Almighty of the Universe. I ask to sing Your Praises; without You, Dear Almighty, I cannot even survive. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ; ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ ॥ (1232-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I am thirsty, thirsty for Almighty; the soul-bride gazes upon Him all through the night.

ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥੧॥ (1232-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My mind is absorbed into Almighty, my Lord and Master. Only God knows the pain of another. ||1||

ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ **(ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ)** (1232-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My body suffers in pain, without Almighty; through the Word of the Guru's Shabad, I find Almighty.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (1232-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

O Dear Lord, please be kind and compassionate to me, that I might remain merged in You, Dear Almighty. ||2||

ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ (1232-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Follow such a path, O my conscious mind, that you may remain focused on the Feet of Almighty.

ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੋਹਰ ;
ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (1232-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I am wonder-struck, singing the Glorious Praises of my Fascinating Lord; I am intuitively absorbed in the Fearless Lord. ||3||

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ; ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (1232-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

That heart, in which the Eternal, Unchanging Naam vibrates and resounds, does not diminish, and cannot be evaluated.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥ (1232-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Without the Name, everyone is poor; the True Guru has imparted this understanding. ||4||

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ; ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ (1232-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My Beloved is my breath of life - listen, O my companion. The demons have taken poison and died.

ਜਬ ਕੀ ਉਪਜੀ , ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ;
ਰੰਗੁਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੫॥ (1232-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

As love for Him welled up, so it remains. My mind is imbued with His Love. ||5||

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿਉ ;
ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ (1232-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I am absorbed in celestial samaadhi, lovingly attached to Almighty forever. I live by singing the Glorious Praises of Almighty.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੬॥ (1232-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Imbued with the Word of the Guru's Shabad, I have become detached from the world. In the profound primal trance, I dwell within the home of my own inner being. ||6||

ਸੁਧ ਰਸ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਤੁ ਗੁਸਾਂਈਂ ॥ (1232-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Naam, the Name of Almighty, is sublimely sweet and supremely delicious; within the home of my own self, I understand the essence of Almighty.

ਤਹ ਹੀ ਮਨੁ ਜਹ ਹੀ ਤੈ ਰਾਖਿਆ ;
ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ (1232-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Wherever You keep my mind, there it is. This is what the Guru has taught me. ||7||

ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ;
ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1232-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Sanak and Sanandan, Brahma and Indra, were imbued with devotional worship, and came to be in harmony with Him.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਾਂ ;
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥੮॥੧॥ (1232-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without Almighty, I cannot live, even for an instant. The Name of Almighty is glorious and great. ||8||1||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1232-16)

Saarang, First Mahl:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਕਿਉ ਧੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (1232-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Without Almighty, how can my mind be comforted?

ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨ ;
ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1232-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The guilt and sin of millions of ages is erased, and one is released from the cycle of reincarnation, when the Truth is implanted within. ||1||Pause||

ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ , ਜਲੇ ਹਉ ਮਮਤਾ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਦਾ ਨਉਰੰਗੀ ॥ (1232-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Anger is gone, egotism and attachment have been burnt away; I am imbued with His ever-fresh Love.

ਅਨਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਿਆ ;
ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੰਗੀ ॥੧॥ (1232-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Other fears are forgotten, begging at God's Door. The Immaculate Lord is my Companion. ||1||

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ , ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1232-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Forsaking my fickle intellect, I have found God, the Destroyer of fear; I am lovingly attuned to the One Word, the Shabad.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥੨॥ (1232-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Tasting the sublime essence of Almighty, my thirst is quenched; by great good fortune, Almighty has united me with Himself. ||2||

ਅਭਰਤ , ਸਿੰਚਿ ਭਏ ਸੁਭਰ ਸਰ ; (ਅ-ਭਰਤ, ਸੁ-ਭਰ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮਤਿ , ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (1232-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The empty tank has been filled to overflowing. Following the Guru's Teachings, I am enraptured with the True Lord.

ਅੰਗ ੧੨੩੩

ਮਨ ਰਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ (1233-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My mind is imbued with love for the Naam. The Immaculate Lord is merciful, from the beginning of time, and througout the ages. ||3||

ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ; ਬਡੈ ਭਾਗ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1233-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My mind is fascinated with the Fascinating Lord. By great good fortune, I am lovingly attuned to Him.

ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ;
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੪॥ (1233-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Contemplating the True Lord, all the resides of sins and mistakes are wiped away. My mind is pure and immaculate in His Love. ||4||

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ ; ਅਵਰ ਨਹੀ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥ (1233-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

God is the Deep and Unfathomable Ocean, the Source of all jewels; no other is worthy of worship.

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਦੂਜਾ ॥੫॥ (1233-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I contemplate the Shabad, the Destroyer of doubt and fear; I do not know any other at all. ||5||

ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਆ ;
ਹਰਿ ਰਸ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1233-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Subduing my mind, I have realized the pure status; I am totally imbued with the sublime essence of Almighty.

ਏਕਸ ਬਿਨੁ , ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੬॥ (1233-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I do not know any other except Almighty. The True Guru has imparted this understanding. ||6||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ; ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥ (1233-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

God is Inaccessible and Unfathomable, Unmastered and Unborn; through the Guru's Teachings, I know the One Lord.

ਸੁਭਰ ਭਰੇ , ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ; **(ਸੁ-ਭਰ ਬੋਲੋ)**
ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੭॥ (1233-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Filled to overflowing, my consciousness does not waver; through the Mind, my mind is pleased and appeased. ||7||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਅਕਥਉ ਕਥੀਐ ; **(ਅ-ਕੱਥਉ ਬੋਲੋ)**
ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (1233-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, I speak the Unspoken; I speak what He makes me speak.

ਨਾਨਕ , ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹਮਾਰੇ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ ॥੮॥੨॥ (1233-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, my Lord is Merciful to the meek; I do not know any other at all. ||8||2||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧ (1233-8)

Saarang, Third Mahl, Ashtapadees, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1233-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ (1233-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

O my mind, the Name of Almighty is glorious and great.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1233-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I know of none, other than Almighty; through Almighty's Name, I have attained liberation and emancipation. ||1||Pause||

ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ , ਜਮਕਾਲ ਨਿਖੰਜਨੁ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1233-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Shabad, I am lovingly attuned to Almighty, the Destroyer of fear, the Destroyer of the Messenger of Death.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ;
ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (1233-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, I have realized Almighty, the Giver of peace; I remain intuitively absorbed in Him. ||1||

ਭਗਤਾਂ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ;
ਪੈਨ੍ਹਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ ॥ (1233-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Immaculate Name of Almighty is the food of His devotees; they wear the glory of devotional worship.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ , ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ ;
ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ (1233-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They abide in the home of their inner beings, and they serve Almighty forever; they are honored in the Court of Almighty. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਚੀ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ;
ਅਕਥੁ ਨ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (1233-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The intellect of the self-willed manmukh is false; his mind wavers and wobbles, and he cannot speak the Unspoken Speech.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥੩॥ (1233-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, the Eternal Unchanging Lord abides within the mind; the True Word of His Bani is Ambrosial Nectar. ||3||

ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ; ਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1233-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Shabad calms the turbulent waves of the mind; the tongue is intuively imbued with peace.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਸਦ ਅਪੁਨੇ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ (1233-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

So remain united forever with your True Guru, who is lovingly attuned to Almighty. ||4||

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤੋ ਹੋਵੈ ; ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ (1233-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

If the mortal dies in the Shabad, then he is liberated; he focuses his consciousness on Almighty's Feet.

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ , ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਨਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੫॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (1233-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Almighty is an Ocean; His Water is Forever Pure. Whoever bathes in it is intuitively imbued with peace. ||5||

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ , ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥ (1233-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who contemplate the Shabad are forever imbued with His Love; their egotism and desires are subdued.

ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ;
ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ (1233-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Pure, Unattached Lord permeates their inner beings; Almighty, the Supreme Soul, is pervading all. ||6||

ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਰਹੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ; ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ (1233-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Your humble servants serve You, Dear Almighty; those who are imbued with the Truth are pleasing to Your Mind.

ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੂਠੀ ;
ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥੭॥ (1233-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who are involved in duality do not find the Mansion of Almighty's Presence; caught in the false nature of the world, they do not discriminate between merits and demerits. ||7||

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ; (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ (1233-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

When Almighty merges us into Himself, we speak the Unspoken Speech; True is the Shabad, and True is the Word of His Bani.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ;
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੮॥੧॥ (1233-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the true people are absorbed in the Truth; they chant the Name of Almighty. ||8||1||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1233-19)

Saarang, Third Mahl:

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥ (1233-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

O my mind, the Name of Almighty is supremely sweet.

ਅੰਗ ੧੨੩੪

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭਉ ਭੰਜਨ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1234-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

It is the Destroyer of the sins, the guilt and fears of countless incarnations; the Gurmukh sees the One Lord. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ;
ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1234-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Millions upon millions of sins are erased, when the mind comes to love the True Lord.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜਾ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ (1234-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I do not know any other, except Almighty; the True Guru has revealed the One Lord to me. ||1||

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ; ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ (1234–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those whose hearts are filled with the wealth of Almighty's Love, remain intuitively absorbed in Him.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1234–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Imbued with the Shabad, they are dyed in the deep crimson color of His Love. They are imbued with Almighty's celestial peace and poise. ||2||

ਰਸਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ; ਲਾਲ ਭਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ (1234–4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Contemplating the Shabad, the tongue is imbued with joy; embracing His Love, it is dyed a deep crimson.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਜਾਣਿਆ ;
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥੩॥ (1234–4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I have come to know the Name of the Pure Detached Lord; my mind is satisfied and comforted. ||3||

ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ੍ ਪੜਿ੍ ਮੋਨੀ ਸਭਿ ਥਾਕੇ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (ਭੇਖ–ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ) (1234–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars, read and study, and all the silent sages have grown weary; they have grown weary of wearing their religious robes and wandering all around.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ; ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ (1234–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I have found the Immaculate Lord; I contemplate the True Word of the Shabad. ||4||

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ;
ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1234–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

My coming and going in reincarnation is ended, and I am imbued with Truth; the True Word of the Shabad is pleasing to my mind.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ (1234-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, eternal peace is found, and self-conceit is eliminated from within. ||5||

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ; ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1234-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Through the True Word of the Shabad, the celestial melody wells up, and the mind is lovingly focused on the True Lord.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੬॥ (1234-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Immaculate Naam, the Name of the Inaccessible and Unfathomable Lord, abides in the mind of the Gurmukh. ||6||

ਏਕਸ ਮਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੋ ਵਰਤੈ ; ਵਿਰਲਾ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1234-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The whole world is contained in the One Lord. How rare are those who understand the One Lord.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੭॥ (1234-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

One who dies in the Shabad comes to know everything; night and day, he realizes the One Lord. ||7||

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ , ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ;
ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1234-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

That humble being, upon whom Almighty casts His Glance of Grace, understands. Nothing else can be said.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥੨॥ (1234-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are imbued with the Naam are forever detached from the world; they are lovingly attuned to the One Word of the Shabad. ||8||2||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1234-11)

Saarang, Third Mahl:

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1234-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

O my mind, the Speech of Almighty is unspoken.

ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1234-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

That humble being who is blessed by Almighty's Glance of Grace, obtains it. How rare is that Gurmukh who understands. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ , ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (1234-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Almighty is Deep, Profound and Unfathomable, the Ocean of Excellence; He is realized through the Word of the Guru's Shabad.

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ;
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਉਰਾਨਿਆ ॥੧॥ (1234-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Mortals do their deeds in all sorts of ways, in the love of duality; but without the Shabad, they are insane. ||1||

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਾਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ)
ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1234-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

That humble being who bathes in Almighty's Name becomes immaculate; he never becomes polluted again.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਮੈਲਾ ; ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ (1234-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Without the Name, the whole world is polluted; wandering in duality, it loses its honor. ||2||

ਕਿਆ ਦ੍ਰਿੜਾਂ ਕਿਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤਿਆਗੀ ;
ਮੈ ਤਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ (1234-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

What should I grasp? What should I gather up or leave behind? I do not know.

ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਨਾਮੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ (1234-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, Your Name is the Help and Support of those whom You bless with Your kindness and compassion. ||3||

ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ , ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ;
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨਾਇ ਲਾਏ ॥ (1234-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The True Lord is the True Giver, the Architect of Destiny; as He pleases, He links mortals to the Name.

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ (1234-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He alone comes to understand, who enters the Guru's Gate, whom Almighty Himself instructs. ||4||

ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਚੇਤੇ ;
ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1234-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Even gazing upon the wonders of Almighty, this mind does not think of Him. The world comes and goes in reincarnation.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ; ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੫॥ (1234-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, the mortal comes to understand, and finds the Door of Salvation. ||5||

ਜਿਨ੍ ਦਰੁ ਸੂਝੈ , ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਵਿਗਾੜਹਿ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1234-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who understand Almighty's Court, never suffer separation from him. The True Guru has imparted this understanding.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ (1234-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They practice truth, self-restraint and good deeds; their comings and goings are ended. ||6||

ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (1234-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In the Court of the True Lord, they practice Truth. The Gurmukhs take the Support of the True Lord.

ਅੰਗ ੧੨੩੫

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ; ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੭॥ (1235-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs wander, lost in doubt and duality. They do not know how to contemplate Almighty. ||7||

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (1235-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He Himself is the Gurmukh, and He Himself gives; He Himself creates and beholds.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਹੈ ;
ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥੮॥੩॥ (1235-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those humble beings are approved, whose honor Almighty Himself accepts. ||8||3||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧ (1235-3)

Saarang, Fifth Mahl, Ashtapadees, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1235-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਸਾਈ ; ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰੋ ਡੀਠਾ ॥ (1235-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Almighty of the World, I gaze upon Your wondrous glory.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਨ ;
ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਬੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1235-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Doer, the Cause of causes, the Creator and Destroyer. You are the Sovereign Lord of all. ||1||Pause||

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਰਾਜ ਭਏ ਰੰਕਾ ; ਉਨਿ ਝੂਠੇ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਓ ॥ (1235-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The rulers and nobles and kings shall become beggars. Their ostentatious shows are false

ਹਮਰਾ ਰਾਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ;
ਤਾ ਕੋ ਸਗਲ ਘਟਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥੧॥ (1235-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

. My Sovereign Lord King is eternally stable. His Praises are sung in every heart. ||1||

ਉਪਮਾ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੰਤਹੁ ; ਕਹਤ , ਜੇਤ ਪਾਹੂਚਾ ॥ (1235-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Listen to the Praises of my Lord King, O Saints. I chant them as best I can.

ਬੇਸੁਮਾਰ ਵਡ ਸਾਹ ਦਾਤਾਰਾ ; ਊਚੇ ਹੀ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥ (1235-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Lord King, the Great Giver, is Immeasurable. He is the Highest of the high. ||2||

ਪਵਨਿ ਪਰੋਇਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ; ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਸੰਗੇ ॥ (1235-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He has strung His Breath throughout the creation; He locked the fire in the wood.

ਨੀਰੁ ਧਰਣਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਏਕਤ ; ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗੇ ॥੩॥ (1235-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He placed the water and the land together, but neither blends with the other. ||3||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਥਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਚਾਲੈ ;
ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਝਹਿ ਉਮਾਹਾ ॥ (1235-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In each and every heart, the Story of our Sovereign Lord is told; in each and every home, they yearn for Him.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪਾਛੈ ਕਰਿਆ ; ਪ੍ਰਥਮੇ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥ (1235-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Afterwards, He created all beings and creatures; but first, He provided them with sustenance. ||4||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ , ਸੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ; ਮਸਲਤਿ ਕਾਹੂ ਦੀਨ੍ਹੀ ॥ (1235-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whatever He does, He does by Himself. Who has ever given Him advice?

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਹ ਦਿਖਾਏ ; ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਚੀਨ੍ਹੀ ॥੫॥ (1235-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortals make all sorts of efforts and showy displays, but He is realized only through the Teachings of Truth. ||5||

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ; ਦੀਨੀ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥ (1235-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty protects and saves His devotees; He blesses them with the glory of His Name.

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ; (ਅਵੱਗਿਆ ਬੋਲੋ)
ਤੇ ਤੈਂ ਦੀਏ ਰੁੜ੍ਹਾਈ ॥੬॥ (1235-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever is disrespectful to the humble servant of Almighty, shall be swept away and destroyed. ||6||

ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਗਨ ਸਭਿ ਪਰਹਰਿਆ ॥ (ਪਰ-ਹਰਿਆ ਬੋਲੋ) (1235-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, are liberated; all their demerits are taken away.

ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ;
ਤਿਨ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੭॥ (1235-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Seeing them, God becomes merciful; they are carried across the terrifying world-ocean. ||7||

ਹਮ ਨਾਨ੍ਹੇ ਨੀਚ ਤੁਮ੍ਹੇ ਬਡ ਸਾਹਿਬ ;
ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1235-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am lowly, I am nothing at all; You are my Great Lord and Master - how can I even contemplate Your creative potency?

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸ ਦੇਖੇ ;
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥ (1235-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind and body are cooled and soothed, gazing upon the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan. Nanak takes the Support of the Naam, the Name of Almighty. ||8||1||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀ , ਘਰੁ ੬ (1235-15)

Saarang, Fifth Mahl, Ashtapadees, Sixth House:

Prologue: Once a Sikh requested Guru Arjan Dev Ji to utter a divine discourse and Guru Ji replied that it is better to listen to the discourse pertaining to the within instead of the worldly events.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1235-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ; ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥ (1235-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Listen to the Story of the Inaccessible and Unfathomable.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1235-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The glory of the Supreme Lord God is wondrous and amazing! ||1||Pause||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1235-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Forever and ever, humbly bow to the True Guru.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਪਾਰ ॥ (1235-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, sing the Glorious Praises of the Infinite Lord.

ਮਨ ਭੀਤਰਿ ; ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1235-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His Light shall radiate deep within your mind.

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ; ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ (1235-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With the healing ointment of spiritual wisdom, ignorance is dispelled. ||1||

ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ; ਜਾ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (1235-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

There is no limit to His Expanse.

ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ; ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ (1235-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His Glory is Infinite and Endless.

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ; ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (1235-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His many plays cannot be counted.

ਸੋਗ ਹਰਖ ; ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (1235-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is not subject to pleasure or pain. ||2||

ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ; ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ॥ (1235-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many Brahmas vibrate Him in the Vedas.

ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ; ਬੈਸਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹਿ ॥ (1235-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many Shivas sit in deep meditation.

ਅੰਗ ੧੨੩੬

ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ ; ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ॥ (1236-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many beings take incarnation.

ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ; ਊਭੇ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ (1236-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many Indras stand at Almighty's Door. ||3||

ਅਨਿਕ , ਪਵਨ ਪਾਵਕ ; ਅਰੁ ਨੀਰ ॥ (1236-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many winds, fires and waters.

ਅਨਿਕ ; ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ ॥ (1236-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many jewels, and oceans of yogurt and milk.

ਅਨਿਕ ਸੂਰ ; ਸਸੀਅਰ ਨਖਿਆਤਿ ॥ (1236-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many suns, moons and stars.

ਅਨਿਕ ਦੇਵੀ ; ਦੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥੪॥ (1236-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many gods and goddesses of so many kinds. ||4||

ਅਨਿਕ ਬਸੁਧਾ ; ਅਨਿਕ ਕਾਮਧੇਨ ॥ (ਬਸੁੱਧਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1236-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many earths, many wish-fulfilling cows.

ਅਨਿਕ ਪਾਰਜਾਤ ; ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ ਬੇਨ ॥ (1236-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many miraculous Elysian trees, many Krishnas playing the flute.

ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ; ਅਨਿਕ ਪਾਤਾਲ ॥ (1236-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many Akaashic ethers, many nether regions of the underworld.

ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ; ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥ (1236-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many mouths chant and meditate on Almighty. ||5||

ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ; ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ॥ (1236-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many Shaastras, Simritees and Puraanas.

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ; ਹੋਵਤ ਬਖਿਆਨ ॥ (1236-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many ways in which we speak.

ਅਨਿਕ ਸਰੋਤੇ ; ਸੁਨਹਿ ਨਿਧਾਨ ॥ (1236-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many listeners listen to Almighty of Treasure.

ਸਰਬ ਜੀਅ ; ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੬॥ (1236-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty God totally permeates all beings. ||6||

ਅਨਿਕ ਧਰਮ ; ਅਨਿਕ ਕੁਮੇਰ ॥ (1236-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many righteous judges of Dharma, many gods of wealth.

ਅਨਿਕ ਬਰਨ ; ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ ॥ (1236-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many gods of water, many mountains of gold.

ਅਨਿਕ ਸੇਖ ; ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥ (1236-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many thousand-headed snakes, chanting ever-new Names of God.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ; ਅੰਤੁ ਨ ਤੇਹਿ ॥੭॥ (1236-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They do not know the limits of the Supreme Lord God. ||7||

ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ; ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡ ॥ (1236-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many solar systems, many galaxies.

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ; ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (1236-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many forms, colors and celestial realms.

ਅਨਿਕ ਬਨਾ ; ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲ ॥ (1236-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many gardens, many fruits and roots.

ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ; ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲ ॥੮॥ (1236-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself is mind, and He Himself is matter. ||8||

ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ ; ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ (1236-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many ages, days and nights.

ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ; ਅਨਿਕ ਉਤਪਾਤਿ ॥ (1236-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many apocalypses, many creations.

ਅਨਿਕ ਜੀਅ ; ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ (1236-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many beings are in His home.

ਰਮਤ ਰਾਮ ; ਪੂਰਨ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਇ ॥੯॥ (1236-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty is perfectly pervading all places. ||9||

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ; ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1236-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many Mayas, which cannot be known.

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ; ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (1236-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many are the ways in which our Sovereign Lord plays.

ਅਨਿਕ ਧੁਨਿਤ ; ਲਲਿਤ ਸੰਗੀਤ ॥ (1236-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many exquisite melodies sing of Almighty.

ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ; ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਚੀਤ ॥੧੦॥ (1236-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many recording scribes of the conscious and subconscious are revealed there. ||10||

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਭਗਤ , ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1236-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is above all, and yet He dwells with His devotees.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥ (1236-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, they sing His Praises with love.

ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ; ਆਨੰਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ (1236-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many unstruck melodies resound and resonate with bliss.

ਉਆ ਰਸ ਕਾ ; ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥੧੧॥ (1236-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

There is no end or limit of that sublime essence. ||11||

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ; ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (1236-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

True is the Primal Being, and True is His dwelling.

ਊਚ ਤੇ ਊਚ ; ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ (1236-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Highest of the high, Immaculate and Detached, in Nirvaanaa.

ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ; ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥ (1236-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone knows His handiwork.

ਆਪੇ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ (1236-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself pervades each and every heart.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ; ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ॥ (1236-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Merciful Lord is the Treasure of Compassion, Guru Nanak says.

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ ; ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧੨॥੧॥੨॥੨॥੩॥੭॥ (1236-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who chant and meditate on Him, Guru Nanak says, are exalted and enraptured. ||12||1||2||2||3||7||

ਸਾਰਗ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੫ (1236-15)

Saarang, Chhant, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1236-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਭ ਦੇਖੀਐ ; ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (1236-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

See the Giver of fearlessness in all.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ; ਅਲਿਪਾਤਾ ॥ (1236-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Detached Lord is totally permeating each and every heart.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਕਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ;
ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਰਚਨੁ ਕੀਆ ॥ (1236-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Like waves in the water, He created the creation.

ਹਭਿ ਰਸ ਮਾਣੇ , ਭੋਗ ਘਟਾਣੇ ; ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਥੀਆ ॥ (1236-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He enjoys all tastes, and takes pleasure in all hearts. There is no other like Him at all.

ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਇਕ ਰੰਗੀ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (1236-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The color of Almighty's Love is the one color of our Lord and Master; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, God is realized.

ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ , ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ;
ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ (1236-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I am drenched with the Sight (Darshan) of Almighty, like the fish in the water. I see the Giver of fearlessness in all. ||1||

ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ; ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ (1236-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

What praises should I give, and what approval should I offer to Him?

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ; ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥ (1236-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Perfect Lord is totally pervading and permeating all places.

ਪੂਰਨ ਮਨਮੋਹਨ , ਘਟ ਘਟ ਸੋਹਨ ; ਜਬ ਖਿੰਚੈ ਤਬ ਛਾਈ ॥ (1236-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Perfect Enticing Lord adorns each and every heart. When He withdraws, the mortal turns to dust.

ਅੰਗ ੧੨੩੭

ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧਹੁ , ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ;
ਘਰੀ ਮੁਹਤਕ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ (1237-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Why do you not worship and adore Him? Join together with the Holy Saints; any instant, your time shall come.

ਅਰਥੁ ਦਰਬੁ ਸਭੁ , ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੀਸੈ ; ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਈ ॥ (1237-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All your property and wealth, and all that you see - none of it will go along with you.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ;
ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ , ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥੨॥ (1237-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, worship and adore Almighty, Har, Har. What praise, and what approval, can I offer to Him? ||2||

ਪੂਛਉ ਸੰਤ ; ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥ (1237-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I ask the Saints, what is my Lord and Master like?

ਹੀਉ ਅਰਾਪਉਂ ; ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ॥ (1237-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I offer my heart, to one who brings me news of Him.

ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ , ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕੈਸਾ ; ਕਹ ਮੋਹਨ ਪਰਵੇਸਾ ॥ (1237-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Give me news of my Dear God; where does the Enticer live?

ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖਦਾਈ , ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ;
ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ (੧੨੩੭-੪, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ ੫)

He is the Giver of peace to life and limb; God is totally permeating all places, interspaces and countries.

ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ , ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੁਗਤਾ ;
ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ॥ (1237-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is liberated from bondage, joined to each and every heart. I cannot say what Almighty is like.

ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ , ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ;
ਪੂਛੈ ਦੀਨੁ , ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥੩॥ (1237-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon His wondrous play, Guru Nanak says, my mind is fascinated. I humbly ask, what is my Lord and Master like? ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ (1237-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In His Kindness, He has come to His humble servant.

ਧੰਨਿ ਸੁ ਰਿਦਾ ; ਜਿਹ ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ॥ (1237-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Blessed is that heart, in which Almighty's Feet are enshrined.

ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ , ਸੰਤ ਸੰਗਾਇਆ ;
ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1237-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His Feet are enshrined within, in the Society of the Saints; the darkness of ignorance is dispelled.

ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ , ਰਿਦੈ ਉਲਾਸੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ (1237-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The heart is enlightened and illumined and enraptured; God has been found.

ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ , ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ;
ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਹਜਾਇਆ ॥ (1237-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Pain is gone, and peace has come to my house. The ultimate intuitive peace prevails.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥ (1237-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have found the Perfect Lord; in His Kindness, He has come to His humble servant. ||4||1||

ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਰਾਇ ਮਹਮੇ ਹਸਨੇ ਕੀ , ਧੁਨਿ (1237-10)

Vaar Of Saarang, Fourth Mahl, To Be Sung To The Tune Of Mehma-Hasna:

Prologue: Once there were two Rajput Kings by the names of Mehma and Hasna. Mehma was the king of Kanggarr wherelse Hasna was the king of Dhaula. Hasna got banished from his state by King Akbar due to some criminal act. Hasna sought the sanctuary from Mehma as Mehma was a very religious and kind person. Mehma welcomed Hasna open-heartedly and assigned him to deliver the rightful taxes to King Akbar due to his state, Kanggarr. Hasna was a very cunning and a deceitful person; he used to deliver the rightful payment to King Akbar but under his own account. After some time, Mehma was seen to be defaulted in his obligation to pay the taxes whereby Hasna was seen to be loyal to the king. Without any further inquiry, King Akbar arrested Mehma and imprisoned him in a dark isolated room. Hasna immediately took over Mehma's state and was innaugrated as the King of Kanggarr.

One day, King Akbar went for hunting and he ordered his best arrowmen to launch their arrows on a wood which requires a very precise accuracy. After many attempts by his Generals including himself, he inquired if there was anyone else who could accomplish the difficult task. One of the Generals came forward and suggested that Mehma should be given an opportunity as he was a well-know arrowman. King Akbar summoned him immediately and Mehma launched an arrow which hit the target in a single attempt. King Akbar was very pleased with him and he was given an opportunity appeal; Mehma narrated the injustice that was framed by Hasna. King Akbar aided him his army to gain back his soverign. Mehma defeated Hasna took over his Kingdom. After some time, Mehma released Hasna from the prison and returned his kingdom to him. Guru Hargobind Sahib Ji heard this Ballad (Vaar) at Sri Akaal Takhat and decided that the following Gurbani Ballad (Vaar) should be sang in the same tune. The original Vaar is as follow;

ਪੌੜੀ ਤਿਸਕੀ ਯੇਹ ਹੈ। ਮਹਮਾ ਹਸਨਾ ਰਾਜਪੂਤ ਰਾਇ ਭਾਰੇ ਭੱਟੀ॥ ਹਸਨੇ ਬੇਈਮਾਨਗੀ ਨਾਲ ਮਹਮੇ ਬੱਟੀ॥ ਭੇੜ ਦੁਹੂੰ ਦਾ ਮੱਚਿਆ ਸਰਵਗ ਸਫੱਟੀ॥ ਮਹਮੇ ਫਤੇ ਰਣ ਗਲ ਹਸਨੇ ਘੱਟੀ॥ ਇਸ ਪੰਜ ਤੁੜੀ ਗਾਂ ਨੇ ਪੰਥ ਕੀ ਪੌੜੀ ਮੇਲੀ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਇਤਜਾਦਿ

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1237-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1237-11)

Salok, Second Mahl:

ਗੁਰੁ ਕੁੰਜੀ ਪਾਹੂ , ਨਿਵਲੁ ; ਮਨੁ ਕੋਠਾ , ਤਨੁ ਛਤਿ ॥ (1237-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The key of the Guru opens the lock of attachment, in the house of the mind, under the roof of the body.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ ਤਾਕੁ ਨ ਉਘੜੈ ;
ਅਵਰ ਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਿ ॥੧॥ (1237-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, without the Guru, the door of the mind cannot be opened. No one else holds the key in hand. ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1237-12)

First Mahl:

ਨ ਭੀਜੈ , ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦਿ ॥ (1237-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by music, songs or the Vedas.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿ ॥ (1237-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by intuitive wisdom, meditation or Yoga.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਸੋਗੀ ਕੀਤੈ ਰੋਜਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by feeling sad and depressed forever.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਰੂਪੀ ਮਾਲੀ ਰੰਗਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by beauty, wealth and pleasures.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਤੀਰਥਿ ਭਵਿਐ ਨੰਗਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by wandering naked at sacred shrines.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਦਾਤੰੀ ਕੀਤੈ ਪੁੰਨਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by giving donations in charity.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸੁੰਨਿ ॥ (1237-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by living alone in the wilderness.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਭੇੜਿ ਮਰਹਿ ਭਿੜਿ ਸੂਰ ॥ (1237-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by fighting and dying as a warrior in battle.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਕੇਤੇ ਹੋਵਹਿ ਧੂੜ ॥ (1237-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by becoming the dust of the masses.

ਲੇਖਾ ਲਿਖੀਐ ; ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ (1237-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The account is written of the loves of the mind.

ਨਾਨਕ ਭੀਜੈ ; ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (1237-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty is won over only by His Name. ||2||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1237-15)

First Mahl:

ਨਵ ਛਿਅ ਖਟ ਕਾ ; ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1237-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You may study the nine grammars, the six Shaastras and the six divions of the Vedas.

ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਉਚਰੈ ; ਭਾਰ ਅਠਾਰ ॥ (1237-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You may recite the Mahaabhaarata.

ਤਿਨਿ ਭੀ ਅੰਤੁ ; ਨ ਪਾਇਆ ਤੋਹਿ ॥ (1237-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Even these cannot find the limits of Almighty.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ; ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ (1237-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Without the Naam, the Name of Almighty, how can anyone be liberated?

ਨਾਭਿ ਵਸਤ ; ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ (1237-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Brahma, in the lotus of the navel, does not know the limits of God.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੩॥ (1237-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Gurmukh, Guru Nanak says, realizes the Naam. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1237-17)

Pauree:

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ; ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1237-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Immaculate Lord Himself, by Himself, created Himself.

ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1237-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He Himself created the whole drama of all the world's play.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1237-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He Himself formed the three gunas, the three qualities; He increased the attachment to Maya.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ; ਜਿਨ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ (1237-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, they are saved - those who love the Will of God.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ; ਸਭ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (1237-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the True Lord is pervading everywhere; all are contained within the True Lord. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੩੮

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1238-1)

Salok, Second Mahl:

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ; ਆਪੇ ਰਖੈ ਵੇਕ ॥ (1238-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

He Himself creates, Guru Nanak says; He establishes the various creatures.

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਜਾਂ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥ (1238-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

How can anyone be called bad? We have only One Lord and Master.

ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਵੇਖੈ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥ (1238-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

There is One Lord and Master of all; He watches over all, and assigns all to their tasks.

ਕਿਸੈ ਥੋੜਾ ਕਿਸੈ ਅਗਲਾ ; ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (1238-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Some have less, and some have more; no one is allowed to leave empty.

ਆਵਹਿ ਨੰਗੇ ਜਾਹਿ ਨੰਗੇ ; ਵਿਚੇ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ (1238-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Naked we come, and naked we go; in between, we put on a show.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ; ਅਗੈ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥੧॥ (1238-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, one who does not understand the Hukam of God's Command - what will he have to do in the world hereafter? ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1238-4)

First Mahl:

ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ , ਜੀਆਂ ਕਉ ਭੇਜੈ ;
ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ , ਲੈ ਜਾਵੈ ॥ (1238-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He sends out the various created beings, and he calls back the various created beings again.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਆਪੇ ; ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰਾਵੈ ॥ (1238-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He himself establishes, and He Himself disestablishes. He fashions them in various forms.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਫਿਰਹਿ ਅਉਧੂਤੀ ; ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (1238-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

And all the human beings who wander around as beggars, He Himself gives in charity to them.

ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਚਲਣੁ ; ਕਾਇਤੁ ਕੀਚਹਿ ਦਾਵੇ ॥ (1238-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

As it is recorded, the mortals speak, and as it is recorded, they walk. So why put on all this show?

ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਏਹੋ ; ਨਾਨਕੁ , ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (1238-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

This is the basis of intelligence; this is certified and approved. Nanak speaks and proclaims it.

ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਤਪਾਵਸੁ ; ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥੨॥ (1238-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

By past actions, each being is judged; what else can anyone say? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1238-7)

Pauree:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ; ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ (1238-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Guru's Word makes the drama play itself out. Through virtue, this becomes evident.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਉਚਰੈ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (1238-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Whoever utters the Word of the Guru's Bani - Almighty is enshrined in his mind.

ਸਕਤਿ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ; ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ॥ (1238-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Maya's power is gone, and doubt is eradicated; awaken to the Light of Almighty.

ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1238-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who hold onto goodness as their treasure meet the Guru, the Primal Being.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ (1238-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, they are intuitively absorbed and blended into the Name of Almighty. ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1238-9)

Salok, Second Mahl:

ਸਾਹ ਚਲੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ; ਲਿਖਿਆ ਦੇਵੈ ਨਾਲਿ ॥ (1238-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The merchants come from the Banker; He sends the account of their destiny with them.

ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ; ਲਈਐ ਵਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ (1238-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

On the basis of their accounts, He issues His Command (Hukam), and they are left to take care of their merchandise.

ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਣਜਾਰਈ ; ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ (1238-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The merchants have purchased their merchandise and packed up their cargo.

ਕੇਈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ; ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (1238-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Some depart after having earned a good profit, while others leave, having lost their investment altogether.

ਥੋੜਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿਓ ; ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (1238-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

No one asks to have less; who should be celebrated?

ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (1238-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Almighty casts His Glance of Grace, Guru Nanak says, upon those who have preserved their capital investment. ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1238-12)

First Mahl:

ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ; ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥ (1238-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

United, the united separate, and separated, they unite again.

ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ; ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ (1238-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Living, the living die, and dying, they live again.

ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ , ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ; ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥ (1238-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They become the fathers of many, and the sons of many; they become the gurus of many, and the disciples.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ;
ਕਿਆ ਜਾਤੀ , ਕਿਆ ਹੁਣਿ ਹੂਏ ॥ (1238-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

No account can be made of the future or the past; who knows what shall be, or what was?

ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ;
ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ (1238-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All the actions and events of the past are recorded; the Doer did, He does, and He will do.

ਮਨਮੁਖਿ ਮਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ;
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ (1238-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh dies, while the Gurmukh is saved; Guru Nanak says, the Gracious Lord bestows His Glance of Grace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1238-15)

Pauree:

ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (1238-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh wanders in duality, lured and enticed by duality.

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ; ਕੂੜੋ ਆਲਾਇਆ ॥ (1238-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He practices falsehood and deception, telling lies.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ; ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1238-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Love and attachment to children and spouse is total misery and pain.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (1238-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is gagged and bound at the door of the Messenger of Death; he dies, and wanders lost in reincarnation.

ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ (1238-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh wastes his life; Nanak loves Almighty. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1238-18)

Salok, Second Mahl:

ਜਿਨ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ;
ਤੇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1238-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Those who are blessed with the glorious greatness of Your Name - their minds are imbued with Your Love.

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹਿ ॥ (1238-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, there is only One Ambrosial Nectar; there is no other nectar at all.

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ; ਪਾਈਐ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ॥ (1238-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, the Ambrosial Nectar is obtained within the mind, by Guru's Grace.

ਤਿਨ੍ਹੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਜਿਨ੍ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥੧॥ (1238-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

They alone drink it in with love, who have such pre-ordained destiny. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੩੯

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (1239-1)

Second Mahl:

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1239-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Why praise the created being? Praise the One who created all.

ਨਾਨਕ , ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ; ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥ (1239-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, there is no other Giver, except the One Lord.

ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (1239-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Praise the Creator Lord, who created the creation.

ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ (1239-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Praise the Great Giver, who gives sustenence to all.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਸਦੀਵ ਹੈ ; ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (1239-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, the treasure of the Eternal Lord is over-flowing.

ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੨॥ (1239-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Praise and honor the One, who has no end or limitation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1239-4)

Pauree:

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1239-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Name of Almighty is a treasure. Serving it, peace is obtained.

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾਂ ; ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਂਈ ॥ (1239-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

I chant the Name of the Immaculate Lord, so that I may go home with honor.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ (1239-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Word of the Gurmukh is the Naam; I enshrine the Naam within my heart.

ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਵਸਿ ਹੋਇ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਇੰਈ ॥ (1239-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The bird of the intellect comes under one's control, by meditating on the True Guru.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ; ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ (1239-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, if Almighty becomes merciful, the mortal lovingly tunes in to the Naam. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1239-6)

Salok, Second Mahl:

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਲਣਾ ; ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ (1239-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

How can we speak of Him? Only He knows Himself.

ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾ ਫਿਰੈ ; ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1239-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

His decree cannot be challenged; He is our Supreme Lord and Master.

ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਲਣਾ ; ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਰ ॥ (1239-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

By His Decree, even kings, nobles and commanders must step down.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ (1239–7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Whatever is pleasing to His Will, Guru Nanak says, is a good deed.

ਜਿਨ੍ਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ; ਹਥਿ ਤਿਨ੍ਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (1239–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

By His Decree, we walk; nothing rests in our hands.

ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਹੋਇ ; ਉਠੀ , ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ ॥ (1239–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

When the Order comes from our Lord and Master, all must rise up and take to the road.

ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿਆ ; ਤੇਹਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (1239–9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

As His Decree is issued, so is His Command obeyed.

ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ; ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (ਸੱਦੇ ਬੋਲੋ) (1239–9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Those who are sent, come, Guru Nanak says; when they are called back, they depart and go. ||1||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (1239–10)

Second Mahl:

ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀਐ ; ਸੇਈ ਪੋਤੇਦਾਰ ॥ (1239–10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Those whom Almighty blesses with His Praises, are the true keepers of the treasure.

ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆ ; ਤਿਨ੍ਾ ਮਿਲੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (1239–10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Those who are blessed with the key - they alone receive the treasure.

ਜਹ ਭੰਡਾਰੀ ਹੂ ਗੁਣ ਨਿਕਲਹਿ ; ਤੇ ਕੀਅਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1239–11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

That treasure, from which virtue wells up - that treasure is approved.

ਨਦਰਿ ਤਿਨ੍ਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ; ਨਾਮੁ ਜਿਨ੍ਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (1239–11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Those who are blessed by His Glance of Grace, Guru Nanak says, bear the Insignia of the Naam. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1239–12)

Pauree:

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਸੁਣਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1239-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Naam, the Name of Almighty, is immaculate and pure; hearing it, peace is obtained.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ; ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ (1239-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Listening and hearing, It is enshrined in the mind; how rare is that humble being who realizes it.

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (1239-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Sitting down and standing up, I shall never forget Him, the Truest of the true.

ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ; ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1239-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

His devotees have the Support of His Name; in His Name, they find peace.

ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੫॥ (1239-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, He permeates and pervades mind and body; He is Almighty, the Guru's Word. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1239-14)

Salok, First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਤੁਲੀਅਹਿ ਤੋਲ ; ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ॥ (1239-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the weight is weighed out, when the soul is placed on the scale.

ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ; ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥ (1239-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Nothing is equal to speaking of the One, who perfectly unites us with the Perfect Lord.

ਵਡਾ ਆਖਣੁ ; ਭਾਰਾ ਤੋਲੁ ॥ (1239-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

To call Him glorious and great carries such a heavy weight.

ਹੋਰ ਹਉਲੀ ਮਤੀ ; ਹਉਲੇ ਬੋਲ ॥ (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ) ('ਹਉਲੇ' ਇਕੱਠਾ ਬੋਲੋ) (1239-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Other intellectualisms are lightweight; other words are lightweight as well.

ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ; ਪਰਬਤ ਭਾਰੁ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The weight of the earth, water and mountains

ਕਿਉ ਕੰਡੈ ; ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

- how can the goldsmith weigh it on the scale?

ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ; ਰਤਕ ਪਾਇ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

What weights can balance the scale?

ਨਾਨਕ ; ਪੁਛਿਆ ਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, when questioned, the answer is given.

ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ; ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ (1239-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The blind fool is running around, leading the blind.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ; ਕਹਾਇਨਿ ਆਪੁ ॥੧॥ (1239-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The more they say, the more they expose themselves. ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1239-17)

First Mahl:

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ , ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ; ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ ॥ (1239-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

It is difficult to chant it; it is difficult to listen to it. It cannot be chanted with the mouth.

**ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਹਿ , ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ;
ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥** (1239-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some speak with their mouths and chant the Word of the Shabad - the low and the high, day and night.

ਜੇ ਕਿਹੁ ਹੋਇ , ਤ ਕਿਹੁ ਦਿਸੈ ; ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ ॥ (1239-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

If He were something, then He would be visible. His form and state cannot be seen.

ਸਭਿ ਕਾਰਣ , ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਘਟ ਅਉਘਟ , ਘਟ ਥਾਪਿ ॥ (1239-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Creator Lord does all deeds; He is established in the hearts of the high and the low.

ਅੰਗ ੧੨੪੦

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਨਾਨਕਾ ; ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਖਿ ॥੨॥ (1240-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

It is so difficult to chant it, Guru Nanak says; it cannot be chanted with the mouth. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1240-1)

Pauree:

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ; ਨਾਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ (1240-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, the mind is delighted. The Name brings peace and tranquility.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ; ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥ (1240-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, the mind is satisfied, and all pains are taken away.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ; ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1240-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, one becomes famous; the Name brings glorious greatness.

ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ; ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (1240-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Name brings all honor and status; through the Name, salvation is obtained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਨਾਨਕ , ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ (1240-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Gurmukh meditates on the Name; Nanak is lovingly attuned to the Name. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1240-4)

Salok, First Mahl:

ਜੂਠਿ ਨ ਰਾਗੀਂ ; ਜੂਠਿ ਨ ਵੇਦੀਂ ॥ (1240-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from music; impurity does not come from the Vedas.

ਜੂਠਿ ਨ ; ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥ (1240-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from the phases of the sun and the moon.

ਜੂਠਿ ਨ ਅੰਨੀ ; ਜੂਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥ **(ਨ੍ਹਾਈ ਬੋਲੋ)** (1240-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from food; impurity does not come from ritual cleansing baths.

ਜੂਠਿ ਨ ; ਮੀਹੁ ਵਰ੍ਹਿਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥ (1240-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from the rain, which falls everywhere.

ਜੂਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ; ਜੂਠਿ ਨ ਪਾਣੀ ॥ (1240-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from the earth; impurity does not come from the water.

ਜੂਠਿ ਨ ; ਪਉਣੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1240-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from the air which is diffused everywhere.

ਨਾਨਕ ; ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1240-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the one who has no Guru, has no redeeming virtues at all.

ਮੁਹਿ ਫੇਰਿਐ ; ਮੁਹੁ ਜੂਠਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (1240-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity comes from turning one's face away from God. ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1240-6)

First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਚੁਲੀਆ ਸੁਚੀਆ ; ਜੇ ਭਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (1240-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the mouth is truly cleansed by ritual cleansing, if you really know how to do it.

ਸੁਰਤੇ , ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ; ਜੋਗੀ ਕਾ ਜਤੁ ਹੋਇ ॥ (1240-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

For the intuitively aware, cleansing is spiritual wisdom. For the Yogi, it is self-control.

ਬ੍ਰਹਮਣ ; ਚੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ; ਗਿਰਹੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ (1240-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

For the Brahmin, cleansing is contentment; for the householder, it is truth and charity.

ਰਾਜੇ ਚੁਲੀ ਨਿਆਵ ਕੀ ; ਪੜਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (1240-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

For the king, cleansing is justice; for the scholar, it is true meditation.

ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ; ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (1240-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The consciousness is not washed with water; you drink it to quench your thirst.

ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ; ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥੨॥ (1240-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Water is the father of the world; in the end, water destroys it all. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1240-9)

Pauree:

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ; ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੈ ॥ (1240-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, all supernatural spiritual powers are obtained, and wealth follows along.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ; ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (1240-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, the nine treasures are received, and the mind's desires are obtained.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ; ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥ (1240-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, contentment comes, and Maya meditates at one's feet.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ; ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (1240-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, intuitive peace and poise wells up.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ; ਨਾਨਕ , ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੭॥ (1240-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, the Name is obtained; Guru Nanak says, sing His Glorious Praises. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1240-12)

Salok, First Mahl:

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮਣੁ , ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ; ਦੁਖਿ ਵਰਤਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1240-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

In pain, we are born; in pain, we die. In pain, we deal with the world.

ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਗੈ ਆਖੀਐ ; ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1240-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hereafter, there is said to be pain, only pain; the more the mortals read, the more they cry out.

ਦੁਖ ਕੀਆ ਪੰਡਾ ਖੁਲ੍ਹੀਆ ; ਸੁਖੁ ਨ ਨਿਕਲਿਓ ਕੋਇ ॥ (1240-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The packages of pain are untied, but peace does not emerge.

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇਆ ; ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ (1240-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

In pain, the soul burns; in pain, it departs weeping and wailing.

ਨਾਨਕ , ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1240-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, imbued with Almighty's Praise, the mind and body blossom forth, rejuvenated.

ਦੁਖ ਕੀਆ ਅਗੀ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਭੀ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥ (1240-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

In the fire of pain, the mortals die; but pain is also the cure. ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1240-15)

First Mahl:

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ; ਭਸੂ ਹੂ , ਭਸੁ ਖੇਹ ॥ (1240-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, worldly pleasures are nothing more than dust. They are the dust of the dust of ashes.

ਭਸੋ ਭਸੁ ਕਮਾਵਣੀ ; ਭੀ ਭਸੁ ਭਰੀਐ ਦੇਹ ॥ (1240-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The mortal earns only the dust of the dust; his body is covered with dust.

ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ; ਭਸੂ ਭਰਿਆ ਜਾਇ ॥ (1240-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

When the soul is taken out of the body, it too is covered with dust.

ਅਗੈ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ; ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (1240-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

And when one's account is called for in the world hereafter, he receives only ten times more dust. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1240-17)

Pauree:

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੋ ; ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1240-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, one is blessed with purity and self-control, and the Messenger of Death will not draw near.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ; ਆਨੑੇਰੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (1240-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, the heart is illumined, and darkness is dispelled.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਆਪੁ ਬੁਝੀਐ ; ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ॥ (1240-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, one comes to understand his own self, and the profit of the Name is obtained.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ; ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ (1240-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, sins are eradicated, and one meets the Immaculate True Lord.

ਨਾਨਕ , ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਮੁਖ ਉਜਲੇ ;
ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥੮॥ (1240-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, hearing the Name, one's face becomes radiant. As Gurmukh, meditate on the Name. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1240-19)

Salok, First Mahl:

ਘਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ; ਸਭਾ ਨਾਲਿ ॥ (ਸੱਭਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1240-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

In your home, is Almighty God, along with all your other gods.

ਪੂਜ ਕਰੇ ; ਰਖੈ ਨਾਵਾਲਿ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You wash your stone gods and worship them.

ਅੰਗ ੧੨੪੧

ਕੁੰਗੂ ਚੰਨਣੁ ; ਫੁਲ ਚੜਾਏ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You offer saffron, sandalwood and flowers.

ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ; ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਏ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Falling at their feet, you try so hard to appease them.

ਮਾਣੂਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ; ਪੈਨੑੈ ਖਾਇ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Begging, begging from other people, you get things to wear and eat.

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ; ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ (1241-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

For your blind deeds, you will be blindly punished.

ਭੁਖਿਆ ਦੇਇ ; ਨ ਮਰਦਿਆ ਰਖੈ ॥ (1241-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Your idol does not feed the hungry, or save the dying.

ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ; ਅੰਧੀ ਸਥੈ ॥੧॥ (1241-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The blind assembly argues in blindness. ||1||

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1241-3)

First Mahl:

ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ; ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ (1241-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All intuitive understanding, all Yoga, all the Vedas and Puraanas.

ਸਭੇ ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ; ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥ (1241-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All actions, all penances, all songs and spiritual wisdom.

ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ; ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥ (1241-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All intellect, all enlightenment, all sacred shrines of pilgrimage.

ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ; ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥ (1241-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All kingdoms, all royal commands, all joys and all delicacies.

ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ; ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ (1241-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All mankind, all divinites, all Yoga and meditation.

ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ; ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ (1241-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All worlds, all celestial realms; all the beings of the universe.

ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ; ਕਰਮੀ ਵਹੈ ਕਲਾਮ ॥ (1241-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

According to His Hukam, He commands them. His Pen writes out the account of their actions.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ; ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥੨॥ (1241-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, True is Almighty, and True is His Name. True is His Congregation and His Court. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1241-6)

Pauree:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ (1241-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, peace wells up; the Name brings emancipation.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਪਤਿ ਪਾਈਐ ; ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (1241-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, honor is obtained. Almighty is enshrined in the heart.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ; ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1241-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, one crosses over the terrifying world-ocean, and no obstructions are ever again encountered.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ; ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥ (1241-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, the Path is revealed; through the Name, one is totally enlightened.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ;
ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੯॥ (1241-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, meeting with the True Guru, one comes to have faith in the Name; he alone has faith, who is blessed with it. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1241-9)

Salok, First Mahl:

ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ; ਇਕ ਪੈਰਿ ਧਿਆਏ ॥ (1241-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The mortal walks on his head through the worlds and realms; he meditates, balaced on one foot.

ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ; ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥ (1241-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Controlling the wind of the breath, he meditates within his mind, tucking his chin down into his chest.

ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿਕ ਟਿਕੈ ; ਕਿਸ ਨੋ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ (1241-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

What does he lean on? Where does he get his power?

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ; ਕਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥ (1241-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

What can be said, Guru Nanak says? Who is blessed by the Creator?

ਹੁਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ; ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ ॥੧॥ (1241-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

God keeps all under His Command, but the fool shows off himself. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1241-11)

First Mahl:

ਹੈ ਹੈ ਆਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ; ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ (1241-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is, He is - I say it millions upon millions, millions upon millions of times.

ਆਖੂੰ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ (1241-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With my mouth I say it, forever and ever; there is no end to this speech.

ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ , ਨ ਠਾਕੀਆ ; ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥ (1241-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I do not get tired, and I will not be stopped; this is how great my determination is.

ਨਾਨਕ , ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ; ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥੨॥ (1241-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, this is tiny and insignificant. To say that it is more, is wrong. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1241-13)

Pauree:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ; ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1241-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, all one's ancestors and family are saved.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੈ ; ਜਿਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ (1241-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, one's associates are saved; enshrine it within your heart.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ; ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ॥ (1241-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, those who hear it are saved; let your tongue delight in it.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ;
ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1241-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, pain and hunger are dispelled; let your consciousness be attached to the Name.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ;
ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ (1241-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, they alone Praise the Name, who meet with the Guru. ||10||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1241-16)

Salok, First Mahl:

ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਦਿਹ ; ਸਭਿ ਥਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥ (1241-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All nights, all days, all dates, all days of the week;

ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ; ਸਭਿ ਧਰਤੀਂ ਸਭਿ ਭਾਰ ॥ (1241-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All seasons, all months, all the earth and everything on it.

ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ; ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ (1241-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All waters, all winds, all fires and underworlds.

ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ; ਸਭਿ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ (1241-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All solar systems and galaxies, all worlds, people and forms.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ; ਕਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ , ਕਾਰ ॥ (1241-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

No one knows how great His Command (Hukam) is; no one can describe His actions.

ਆਖਹਿ ਥਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ; ਕਰਿ ਸਿਫਤੀਂ ਵੀਚਾਰ ॥ (1241-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Mortals may utter, chant, recite and contemplate His Praises until they grow weary.

ਤ੍ਰਿਣੁ ਨ ਪਾਇਓ ਬਪੁੜੀ ; ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (1241-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The poor fools, Guru Nanak says, cannot find even a tiny bit of Almighty. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1241-19)

First Mahl:

ਅਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਫਿਰਾਂ ; ਦੇਖਾਂ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ (1241-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

If I were to walk around with my eyes wide open, gazing at all the created forms;

ਪੁਛਾ ਗਿਆਨੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ; ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (1241-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I could ask the spiritual teachers and religious scholars, and those who contemplate the Vedas;

ਅੰਗ ੧੨੪੨

ਪੁਛਾ ਦੇਵਾਂ ਮਾਣਸਾਂ ; ਜੋਧ ਕਰਹਿ ਅਵਤਾਰ ॥ (1242-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I could ask the gods, mortal men, warriors and divine incarnations;

ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਸਭਿ ਸੁਣੀ ; ਜਾਇ ਦੇਖਾਂ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (1242-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I could consult all the Siddhas in Samaadhi, and go to see Almighty's Court.

ਅਗੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ; ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਵਿਣੁ ਸਾਰੁ ॥ (1242-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hereafter, Truth is the Name of all; the Fearless Lord has no fear at all.

ਹੋਰ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ; ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1242-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

False are other intellectualisms, false and shallow; blind are the contemplations of the blind.

ਨਾਨਕ , ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ ; ਨਦਰਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (1242-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, by the karma of good actions, the mortal comes to meditate on Almighty; by His Grace, we are carried across. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1242-3)

Pauree:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ; ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ (1242-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, evil-mindedness is eradicated, and the intellect is enlightened.

ਨਾਉ ਮੰਨਿਐ , ਹਉਮੈ ਗਈ ; ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ॥ (1242-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, egotism is eradicated, and all sickness is cured.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ; ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1242-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Believing in the Name, The Name wells up, and intuitive peace and poise are obtained.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (1242-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Believing in the Name, tranquility and peace well up, and Almighty is enshrined in the mind.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੧॥ (1242-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Name is a jewel; the Gurmukh meditates on Almighty. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1242-6)

Salok, First Mahl:

ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ; ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖਾਂ ॥ (1242-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

If there were any other equal to You, Dear Almighty, I would speak to them of You.

ਤੁਧੁ ਅਗੈ , ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ; ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ ॥ (1242-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You, I praise You; I am blind, but through the Name, I am all-seeing.

ਜੇਤਾ ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ; ਭਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ (1242-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Whatever is spoken, is the Word of the Shabad. Chanting it with love, we are embellished.

ਨਾਨਕ , ਬਹੁਤਾ ਏਹੋ ਆਖਣੁ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (1242-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Nanak, this is the greatest thing to say: all glorious greatness is Yours. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1242-8)

First Mahl:

ਜਾਂ ਨ ਸਿਆ , ਕਿਆ ਚਾਕਰੀ ; (ਨੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)
ਜਾਂ ਜੰਮੇ ਕਿਆ ਕਾਰ ॥ (1242-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

When there was nothing, what happened? What happens when one is born?

ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1242-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Creator, the Doer, does all; He watches over all, again and again

ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗਿਐ ; ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (1242-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

. Whether we keep silent or beg out loud, the Great Giver blesses us with His gifts.

ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ; ਫਿਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ (1242-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The One Lord is the Giver; we are all beggars. I have seen this throughout the Universe.

ਨਾਨਕ , ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ; ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (1242-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Nanak knows this: the Great Giver lives forever. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1242-10)

Pauree:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸੁਰਤਿ ਊਪਜੈ ; ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ (1242-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, intuitive awareness wells up; through the Name, intelligence comes.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਗੁਣ ਉਚਰੈ ; ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ॥ (1242-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, chant the Glories of God; through the Name, peace is obtained.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ; ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1242-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, doubt is eradicated, and the mortal never suffers again.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਪਾਪਾਂ ਮਤਿ ਧੋਈ ॥ (1242-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, sing His Praises, and your sinful intellect shall be washed clean.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ;
ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧੨॥ (1242-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, through the Perfect Guru, one comes to have faith in the Name; they alone receive it, unto whom He gives it. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1242-12)

Salok, First Mahl:

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ; ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ੰਤਾ ॥ (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some read the Shaastras, the Vedas and the Puraanas.

ਪੂਕਾਰੰਤਾ ; ਅਜਾਣੰਤਾ ॥ (ਅਜਾ-ਣੰਤਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They recite them, out of ignorance.

ਜਾਂ ਬੂਝੈ ; ਤਾਂ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥ (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

If they really understood them, they would realize Almighty.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ; ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Nanak says, there is no need to shout so loud. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1242-14)

First Mahl:

ਜਾਂ ਹਉ ਤੇਰਾ , ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ;
ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ॥ (1242-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

When I am Yours, then everything is mine. When I am not, You are.

ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ; ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ (1242-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You Yourself are All-powerful, and You Yourself are the Intuitive Knower. The whole world is strung on the Power of Your Shakti.

ਆਪੇ ਭੇਜੇ ਆਪੇ ਸਦੇ ; ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਵੇਖੈ ॥ (1242-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You Yourself send out the mortal beings, and You Yourself call them back home. Having created the creation, You behold it.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਂਈ ; ਸਚੁ ਪਵੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥੨॥ (1242-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, True is the Name of the True Lord; through Truth, one is accepted by the Primal Lord God. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1242-16)

Pauree:

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਹੈ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ (1242-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Name of the Immaculate Lord is unknowable. How can it be known?

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ਹੈ ; ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥ (1242-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Name of the Immaculate Lord is with the mortal being. How can it be obtained, O Siblings of Destiny?

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਰਤਦਾ ; ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਂਈ ॥ (1242-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Name of the Immaculate Lord is all-pervading and permeating everywhere.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ (1242-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Through the Perfect Guru, it is obtained. It is revealed within the heart.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ; ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਾਈ ॥੧੩॥ (1242-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, when the Merciful Lord grants His Grace, the mortal meets with the Guru, O Siblings of Desitny. ||13||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1242-18)

Salok, First Mahl:

ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ; ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ (1242-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

In this Dark Age of Kali Yuga, people have faces like dogs; they eat rotting carcasses for food.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉਕਣਾ ; ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1242-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They bark and speak, telling only lies; all thought of righteousness has left them.

ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿਆ ਪਤਿ ਨਹੀ ; ਮੁਇਆ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ (1242-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who have no honor while alive, will have an evil reputation after they die.

ਅੰਗ ੧੨੪੩

ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1243-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Whatever is predestined, happens, Guru Nanak says; whatever the Creator does, comes to pass. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1243-1)

First Mahl:

ਰੰਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆ ; ਪੁਰਸ ਹੋਏ , ਸਈਆਦ ॥ (1243-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Women have become advisors, and men have become hunters.

ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ ਭੰਨੀ ; ਖਾਣਾ , ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥ (1243-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Humility, self-control and purity have run away; people eat the uneatable, forbidden food.

ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ; ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ (1243-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Modesty has left her home, and honor has gone away with her.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥੨॥ (1243-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, there is only One True Lord; do not bother to search for any other as true. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1243-3)

Pauree:

ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ; ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ (1243-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You smear your outer body with ashes, but within, you are filled with darkness.

ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ; ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1243-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You wear the patched coat and all the right clothes and robes, but you are still egotistical and proud.

ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਊਚਰੈ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ (1243-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You do not chant the Shabad, the Word of Your Lord and Master; you are attached to the expanse of Maya.

ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ; ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (1243-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Within, you are filled with greed and doubt; you wander around like a fool.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ; ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧੪॥ (1243-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Says Nanak, you never even think of the Naam; you have lost the game of life in the gamble. ||14||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1243-5)

Salok, First Mahl:

**ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ;
ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ , ਕਿਆ ਚਾਉ ॥** (1243-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You may be in love with tens of thousands, and live for thousands of years; but what good are these pleasures and occupations?

ਵਿਛੁੜਿਆ , ਵਿਸੁ ਹੋਇ , ਵਿਛੋੜਾ ; ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ (1243-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

And when you must separate from them, that separation is like poison, but they will be gone in an instant.

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੈ ; ਭੀ ਫਿਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ (1243-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You may eat sweets for a hundred years, but eventually, you will have to eat the bitter as well.

**ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ , ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਕਉੜਤਣੁ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥ (ਕਉੜੱਤਣੁ ਬੋਲੋ)** (1243-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Then, you will not remember eating the sweets; bitterness will permeate you.

ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ; ਦੋਵੈ ਰੋਗ ॥ (1243-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The sweet and the bitter are both diseases.

ਨਾਨਕ ; ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ਭੋਗ ॥ (1243-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, eating them, you will come to ruin in the end.

ਝਖਿ ਝਖਿ ਝਖਣਾ ; ਝਗੜਾ ਝਾਖ ॥ (1243-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

It is useless to worry and struggle to death.

ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਹਿ ; ਝਖਹਿ ਤਿਨ੍ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (1243-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Entangled in worries and struggles, people exhaust themselves. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1243-9)

First Mahl:

ਕਾਪੜੁ ਕਾਠੁ ; ਰੰਗਾਇਆ ਰਾਂਗਿ ॥ (1243-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They have fine clothes and furniture of various colors.

ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ; ਬਾਗੇ ਬਾਗ ॥ (1243-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Their houses are painted beautifully white.

ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ ; ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ (1243-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

In pleasure and poise, they play their mind games.

ਤੈ , ਸਹ ਪਾਸਹੁ ; ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥ (1243-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

When they approach You, Dear Almighty, they shall be spoken to.

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ; ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥ (1243-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They think it is sweet, so they eat the bitter.

ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ; ਤਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥ (1243-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The bitter disease grows in the body.

ਜੇ ਫਿਰਿ ; ਮਿਠਾ ਪੇੜੈ ਪਾਇ ॥ (1243-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

If, later on, they receive the sweet,

ਤਉ ਕਉੜਤਣੁ ; ਚੂਕਸਿ ਮਾਇ ॥ (ਕਉੜੱਤਣੁ ਬੋਲੋ) (1243-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

then their bitterness shall be gone, O mother.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (1243-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Gurmukh is blessed to receive

ਜਿਸ ਨੋ ; ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੨॥ (1243-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

what he is predestined to receive. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੧੨੪੩-੧੨)

Pauree:

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ; ਬਾਹਰੁ ਧੋਵਾਇਆ ॥ (1243-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those whose hearts are filled with the filth of deception, may wash themselves on the outside.

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ; ਕੂੜੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ (1243-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They practice falsehood and deception, and their falsehood is revealed.

ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁ ਨਿਕਲੈ ; ਨਹ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ (1243-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

That which is within them, comes out; it cannot be concealed by concealment.

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ; ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥ (1243-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Attached to falsehood and greed, the mortal is consigned to reincarnation over and over again.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ; ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ (1243-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, whatever the mortal plants, he must eat. The Creator Lord has written our destiny. ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ ('ਮਃ ੨' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਦੂਜਾ ਬੋਲੋ) (1243-14)

Salok, Second Mahl:

ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਬੇਦੀਂ ਆਣੀ ; ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1243-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Vedas bring forth stories and legends, and thoughts of vice and virtue.

ਦੇ ਦੇ ਲੈਣਾ , ਲੈ ਲੈ ਦੇਣਾ ; ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ॥ (1243-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

What is given, they receive, and what is received, they give. They are reincarnated in heaven and hell.

ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਜਾਤੀਂ ਜਿਨਸੀ ; ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1243-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

High and low, social class and status - the world wanders lost in superstition.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ , ਤਤੁ ਵਖਾਣੀ ;
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਆਈ ॥ (1243-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Ambrosial Word of Gurbani proclaims the essence of reality. Spiritual wisdom and meditation are contained within it.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ;
ਸੁਰਤੀਂ ਕਰਮਿ ਧਿਆਈ ॥ (1243-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Gurmukhs chant it, and the Gurmukhs realize it. Intuitively aware, they meditate on it.

ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ , ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ; ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (1243-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

By His Command (Hukam), He formed the Universe, and in His Hukam, He keeps it. By His Hukam, He keeps it under His Gaze.

ਨਾਨਕ , ਅਗਹੁ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ; ਤਾਂ ਕੋ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ॥੧॥ (1243-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, if the mortal shatters his ego before he departs, as it is pre-ordained, then he is approved. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1243-18)

First Mahl:

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ; ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕਾ ਬੀਉ ॥ (1243-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Vedas proclaim that vice and virtue are the seeds of heaven and hell.

ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉਗਵੈ ; ਖਾਂਦਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ (1243-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Whatever is planted, shall grow. The soul eats the fruits of its actions, and understands.

ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੇ ਵਡਾ ਕਰਿ ; ਸਚੋ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1243-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Whoever praises spiritual wisdom as great, becomes truthful in the True Name.

ਸਚੁ ਬੀਜੈ , ਸਚੁ ਉਗਵੈ ; ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥ (1243-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

When Truth is planted, Truth grows. In the Court of Almighty, you shall find your place of honor.

ਅੰਗ ੧੨੪੪

ਬੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ; ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ (1244-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Vedas are only merchants; spiritual wisdom is the capital; by His Grace, it is received.

ਨਾਨਕ , ਰਾਸੀ ਬਾਹਰਾ ; ਲਦਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥੨॥ (1244-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without capital, no one has ever departed with profit. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1244-2)

Pauree:

ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀਐ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (1244-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You can water a bitter neem tree with ambrosial nectar.

ਬਿਸੀਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ ; ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ (1244-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You can feed a venomous snake lots of milk.

ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ;
ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇਆ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਾਇਆ ਬੋਲੋ) (1244-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is resistant; he cannot be softened. You might as well water a stone.

ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੀਐ ; ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (1244-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Irrigating a poisonous plant with ambrosial nectar, only poisonous fruit is obtained.

ਨਾਨਕ , ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ; ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥੧੬॥ (1244-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, please unite Nanak with the Sangat, the Holy Congregation, so that he may be rid of all poison. ||16||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1244-4)

Salok, First Mahl:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji utters the following Shabad after hearing a discussion between an ordinary man and a Brahmin on the auspicious time (mahurat).

ਮਰਣਿ ਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ; ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰੁ ॥ (1244-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Death does not ask the time; it does not ask the date or the day of the week.

ਇਕਨ੍ਹੀ ਲਦਿਆ , ਇਕਿ ਲਦਿ ਚਲੇ ; ਇਕਨ੍ਹੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ॥ (1244-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some have packed up, and some who have packed up have gone.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ; ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਰ ॥ (1244-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some are severely punished, and some are taken care of.

ਲਸਕਰ ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ; ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ (1244-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They must leave their armies and drums, and their beautiful mansions.

ਨਾਨਕ , ਢੇਰੀ ਛਾਰੁ ਕੀ ; ਭੀ ਫਿਰਿ ਹੋਈ ਛਾਰ ॥੧॥ (1244-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the pile of dust is once again reduced to dust. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1244-7)

First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਢੇਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ; ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ ਕੋਟੁ ॥ (1244-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the pile shall fall apart; the fortress of the body is made of dust.

ਭੀਤਰਿ , ਚੋਰੁ ਬਹਾਲਿਆ ; ਖੋਟੁ , ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟੁ ॥੨॥ (1244-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The thief has settled within you; O soul, your life is false. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1244-8)

Pauree:

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ; ਨਕ ਵਢੇ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥ (1244-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who are filled with vicious slander, shall have their noses cut, and be shamed.

ਮਹਾ ਕਰੂਪ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ; ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ॥ (1244-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They are totally ugly, and always in pain. Their faces are blackened by Maya.

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਹਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ (1244-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They rise early in the morning, to cheat and steal from others; they hide from Almighty's Name.

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤ ਕਰਹੁ ;
ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1244-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

O Dear Lord, let me not even associate with them; save me from them, O my Sovereign Lord King.

ਨਾਨਕ , ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੭॥ (1244-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the self-willed manmukhs act according to their past deeds, producing nothing but pain. ||17||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1244-10)

Salok, Fourth Mahl:

ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ ; ਖਸਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥ (1244-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Everyone belongs to our Lord and Master. Everyone came from Him.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ; ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1244-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Only by realizing His Command (Hukam), is Truth obtained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ; ਬੁਰਾ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ (1244-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Gurmukh realizes his own self; no one appears evil to him.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ (1244-12, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 4)

Guru Nanak says, the Gurmukh meditates on the Naam, the Name of Almighty. Fruitful is his coming into the world. ||1||

ਮ: ੪ ॥ ('ਮ: ੪' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ ਬੋਲੋ) (1244-13)

Fourth Mahl:

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ; ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ (1244-13, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 4)

He Himself is the Giver of all; He unites all with Himself.

ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ;
ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ (1244-13, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 4)

Guru Nanak says, they are united with the Word of the Shabad; serving Almighty, the Great Giver, they shall never be separated from Him again. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1244-14)

Pauree:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ; ਨਾਉ ਉਗਵਿ ਆਇਆ ॥ (1244-14, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 4)

Peace and tranquility fill the heart of the Gurmukh; the Name wells up within them.

ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਕਰੇ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ (1244-14, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 4)

Chanting and meditation, penance and self-discipline, and bathing at sacred shrines of pilgrimage - the merits of these come by pleasing my God.

ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ; ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (1244-15, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 4)

So serve Almighty with a pure heart; singing His Glorious Praises, you shall be embellished and exalted.

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (1244-15, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 4)

My Dear Lord is pleased by this; he carries the Gurmukh across.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ; ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥੧੮॥ (1244-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Gurmukh is merged with Almighty; he is embellished in His Court. ||18||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1244-16)

Salok, First Mahl:

ਧਨਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਹੈ ; ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥ (1244-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Thus speaks the wealthy man: I should go and get more wealth.

ਨਾਨਕੁ , ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ;
ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ (1244-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Nanak becomes poor on that day when he forgets Almighty's Name. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1244-17)

First Mahl:

ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ; ਸਭਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥ (1244-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The sun rises and sets, and the lives of all run out.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੋਗਿ ; ਕੋਈ ਹਾਰੈ ਕੋ ਜਿਣੈ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1244-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The mind and body experience pleasures; one loses, and another wins.

ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ; ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮ੍ਹੀਐ ॥ (1244-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Everyone is puffed up with pride; even after they are spoken to, they do not stop.

ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ; ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ ॥੨॥ (1244-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty Himself sees all; when He takes the air out of the balloon, the body falls. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1244-19)

Pauree:

ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (1244-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The treasure of the Name is in the Sat Sangat, the True Congregation. There, Almighty is found.

ਅੰਗ ੧੨੪੫

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ; ਆਨ੍ੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1245-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, the heart is illumined, and darkness is dispelled.

ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ; ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ (1245-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Iron is transformed into gold, when it touches the Philosopher's Stone.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਨਾਉ ਪਾਈਐ ;
ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1245-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, meeting with the True Guru, the Name is obtained. Meeting Him, the mortal meditates on the Name.

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੯॥ (1245-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who have virtue as their treasure, obtain the Sight (Darshan) of His Darshan. ||19||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1245-3)

Salok, First Mahl:

Prologue: When Guru Nanak Dev Ji left the service at Daulat Khan's shop in Sultanpur and sat in isolation at a graveyard, Daulat Khan hired a Shaman to treat Guru ji as everyone under the impression that Guru Ji possessed by a evil spirit. The Shaman ask for 40 Rupees and upon his arrival his smoked the place while reciting some mantras. Guru Ji uttered the following shabad to bless His sermon to the Shaman.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ; ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ ॥ (1245-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Cursed are the lives of those who read and write Almighty's Name to sell it.

ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ; ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥ (1245-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Their crop is devastated - what harvest will they have?

ਸਚੈ ਸਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ; ਅਗੈ ਲਹਹਿ ਨ ਦਾਦਿ ॥ (1245-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Lacking truth and humility, they shall not be appreciated in the world hereafter.

ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀਐ ; ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥ (1245-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Wisdom which leads to arguments is not called wisdom.

ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ; ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (1245-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Wisdom leads us to serve our Lord and Master; through wisdom, honor is obtained.

ਅਕਲੀ ਪੜ੍ਹਿ ਕੈ ਬੁਝੀਐ ; ਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨੁ ॥ (1245-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Wisdom does not come by reading textbooks; wisdom inspires us to give in charity.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ , ਰਾਹੁ ਏਹੁ ; ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥ (1245-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Says Nanak, this is the Path; other things lead to Satan. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ ('ਮਃ ੨' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਦੂਜਾ ਬੋਲੋ) (1245-6)

Second Mahl:

ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ; ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥ (1245-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Mortals are known by their actions; this is the way it has to be.

ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ , ਝਿੰਙ ਨਹ ਹੋਵਹਿ ; ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥ (1245-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

They should show goodness, and not be deformed by their actions; this is how they are called beautiful.

ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ; ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥ (1245-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Whatever they desire, they shall receive; Guru Nanak says, they become the very image of God. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1245-8)

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਫਲਿਆ ॥ (1245-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The True Guru is the tree of ambrosia. it bears the fruit of sweet nectar.

ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ॥ (1245-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

He alone receives it, who is so pre-destined, through the Word of the Guru's Shabad.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥ (1245-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

One who walks in harmony with the Will of the True Guru, is blended with Almighty.

ਜਮਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ; ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿਆ ॥ (1245-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Messenger of Death cannot even see him; his heart is illumined with God's Light.

**ਨਾਨਕ , ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ;
ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ ॥੨੦॥** (1245-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, God forgives him, and blends him with Himself; he does not rot away in the womb of reincarnation ever again. ||20||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1245-10)

Salok, First Mahl:

Prologue: Once a ritualistic Brahmin who used to observe physical rituals strictly came to Guru Nanak Dev Ji recommended that Guru Ji should do the same. Guru Nanak Dev Ji composed the following shabad as an answer to him.

ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀਰਥੁ ; ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (1245-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who have truth as their fast, contentment as their sacred shrine of pilgrimage, spiritual wisdom and meditation as their cleansing bath,

ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਮਾਲੀ ; ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥ (1245-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

kindness as their deity, and forgiveness as their chanting beads - they are the most excellent people.

ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੁਰਤਿ ਚਉਕਾ ; ਤਿਲਕੁ ਕਰਣੀ ਹੋਇ ॥ (1245-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who take the Way as their loincloth, and intuitive awareness their ritualistically purified enclosure, with good deeds their ceremonial forehead mark,

ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ; ਵਿਰਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥੧॥ (1245-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

and love their food - Guru Nanak says, they are very rare. ||1||

ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1245-12)

Third Mahl:

ਨਉਮੀ ; ਨੇਮੁ ਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥ (1245-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

On the ninth day of the month, make a vow to speak the Truth,

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਉਚਰੈ ॥ (ਉ-ਚਰੈ ਬੋਲੋ) (1245-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

and your sexual desire, anger and desire shall be eaten up.

ਦਸਮੀ , ਦਸੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਾਕੈ ;
ਏਕਾਦਸੀ , ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ (ਏਕਾ-ਦਸੀ ਬੋਲੋ) (1245-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

On the tenth day, regulate your ten doors; on the eleventh day, know that Almighty is One.

ਦੁਆਦਸੀ , ਪੰਚ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ; (ਦੁਆ-ਦਸੀ ਬੋਲੋ)
ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (1245-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

On the twelfth day, the five thieves are subdued, and then, Guru Nanak says, the mind is pleased and appeased.

ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀਜੈ ਪਾਡੇ ;
ਹੋਰ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥੨॥ (1245-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Observe such a fast as this, O Pandit, O religious scholar; of what use are all the other teachings? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1245-15)

Pauree:

ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ; ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ (1245-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Kings, rulers and monarchs enjoy pleasures and gather the poison of Maya.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਦੇ ; ਪਰ ਦਰਬੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ (1245-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In love with it, they collect more and more, stealing the wealth of others.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ; ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ॥ (1245-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They do not trust their own children or spouses; they are totally attached to the love of Maya.

ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਮਾਇਆ ਧੁਹਿ ਗਈ ; ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ (1245-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

But even as they look on, Maya cheats them, and they come to regret and repent.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੨੧॥ (1245-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Bound and gagged at Death's door, they are beaten and punished; Guru Nanak says, it pleases the Will of Almighty. ||21||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1245-17)

Salok, First Mahl:

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ; ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ (1245-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The one who lacks spiritual wisdom sings religious songs.

ਭੁਖੇ ਮੁਲਾਂ ; ਘਰੇ ਮਸੀਤਿ ॥ (1245-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The hungry Mullah turns his home into a mosque.

ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ; ਕੰਨ ਪੜਾਏ ॥ (ਮਖੱਟੂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1245-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The lazy unemployed has his ears pierced to look like a Yogi.

ਫਕਰੁ ਕਰੇ ; ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ॥ (1245-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Someone else becomes a pan-handler, and loses his social status.

ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ; ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥ (1245-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

One who calls himself a guru or a spiritual teacher, while he goes around begging

ਤਾ ਕੈ ; ਮੂਲਿ ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ ॥ (1245-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

- don't ever touch his feet.

ਘਾਲਿ ਖਾਇ ; ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ॥ (1245-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

One who works for what he eats, and gives some of what he has

ਨਾਨਕ ; ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ ॥੧॥ (1245-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

- Guru Nanak says, he knows the Path. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (‘ਮਃ ੧’ ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1246-1)

First Mahl:

ਅੰਗ ੧੨੪੬

ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ; ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ॥ (1246-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those mortals whose minds are like deep dark pits do not understand the purpose of life, even when it is explained to them.

ਮਨਿ ਅੰਧੈ , ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ ; ਦਿਸਨ੍ਹਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ (1246-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Their minds are blind, and their heart-lotuses are upside-down; they look totally ugly.

ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ , ਕਹਿਆ ਬੁਝਹਿ ;
ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ (1246-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some know how to speak, and understand what they are told. They are wise and beautiful.

ਇਕਨਾ ਨਾਦ ਨ ਬੇਦ , ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ; ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ (1246-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some do not understand about the Sound-current of the Naad or the Vedas, music, virtue or vice.

ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ , ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ;
ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ , ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ (1246-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some are not blessed with understanding, intelligence, or sublime intellect; they do not grasp the mystery of God's Word.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ;
ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ॥੨॥ (1246-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, they are donkeys; they are very proud of themselves, but they have no virtues at all. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1246-4)

Pauree:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ; ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ॥ (1246-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

To the Gurmukh, everything is sacred: wealth, property, Maya.

ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ; ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1246-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who spend the wealth of Almighty find peace through giving.

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ; ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (1246-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who meditate on Almighty's Name shall never be deprived.

ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ; ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥ (1246-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs come to see Almighty, and leave behind the things of Maya.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤਾਂ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੨॥ (1246-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the devotees do not think of anything else; they are absorbed in the Name of Almighty. ||22||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ ('ਮਃ ੪' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ ਬੋਲੋ) (1246-6)

Salok, Fourth Mahl:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1246-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those who serve the True Guru are very fortunate.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ; ਜਿਨ੍ਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1246-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

They are lovingly attuned to the True Shabad, the Word of the One God.

ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਧੀ ॥ (1246-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

In their own household and family, they are in natural Samaadhi.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1246-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, those who are attuned to the Naam are truly detached from the world. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ ('ਮਃ ੪' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ ਬੋਲੋ) (1246-8)

Fourth Mahl:

ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵਈ ; ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (1246-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Calculated service is not service at all, and what is done is not approved.

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ; ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ (1246-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The flavor of the Shabad, the Word of God, is not tasted if the mortal is not in love with the True Lord God.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨ ਲਗਈ ; ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1246-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The stubborn-minded person does not even like the True Guru; he comes and goes in reincarnation.

ਜੇ ਇਕ ਵਿਖ ਅਗਾਹਾ ਭਰੇ ; ਤਾਂ ਦਸ ਵਿਖਾਂ ਪਿਛਾਹਾ ਜਾਇ ॥ (1246-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He takes one step forward, and ten steps back.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ; ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1246-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The mortal works to serve the True Guru, if he walks in harmony with the True Guru's Will.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੈ ; ਸਹਜੇ ਰਹੈ , ਸਮਾਇ ॥ (1246-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He loses his self-conceit, and meets the True Guru; he remains intuitively absorbed in Almighty.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ੍ਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (1246-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, they never forget the Naam, the Name of Almighty; they are united in Union with the True Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1246-11)

Pauree:

ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਾਇਦੇ ; ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (1246-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

They call themselves emperors and rulers, but none of them will be allowed to stay.

ਗੜ੍ ਮੰਦਰ ਗਚਗੀਰੀਆ ; ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (1246-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Their sturdy forts and mansions - none of them will go along with them.

ਸੋਇਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣ ਵੇਗ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1246-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Their gold and horses, fast as the wind, are cursed, and cursed are their clever tricks.

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ; ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਵਧਾਈ ॥ (1246-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Eating the thirty-six delicacies, they become bloated with pollution.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੨੩॥ (1246-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the self-willed manmukh does not know the One who gives, and so he suffers in pain. ||23||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (‘ਮਃ ੩’ ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1246-14)

Salok, Third Mahl:

ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਮੁੋਨੀ ਥਕੇ ;
ਦੇਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (ਭੇਖ-ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ) (1246-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars and the silent sages read and recite until they get tired. They wander through foreign lands in their religious robes, until they are exhausted.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ;
ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (1246-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In love with duality, they never receive the Name. Held in the grasp of pain, they suffer terribly.

ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ; ਮਾਇਆ ਕੈ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (1246-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The blind fools serve the three gunas, the three dispositions; they deal only with Maya.

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾਈ ;
ਪਾਠ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (1246-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

With deception in their hearts, the fools read sacred texts to fill their bellies.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ , ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ; ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ (1246-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

One who serves the True Guru finds peace; he eradicates egotism from within.

ਨਾਨਕ , ਪੜਣਾ ਗੁਨਣਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ਹੈ ;
ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ (1246-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, there is One Name to chant and dwell on; how rare are those who reflect on this and understand. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1246-17)

Third Mahl:

ਨਾਂਗੇ ਆਵਣਾ , ਨਾਂਗੇ ਜਾਣਾ ;
ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ , ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (1246-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Naked we come, and naked we go. This is by Almighty's Command; what else can we do?

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ , ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ;
ਰੋਸੁ ਕਿਸੈ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ॥ (1246-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The object belongs to Him; He shall take it away; with whom should one be angry.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ; ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (1246-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh accepts God's Will; he intuitively drinks in Almighty's sublime essence.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿਹੁ ;
ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥ (1246-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise the Giver of peace forever; with your tongue, savor Almighty. ||2||

ਅੰਗ ੧੨੪੭

ਪਉੜੀ ॥ (1247-1)

Pauree:

ਗੜ੍ਹਿ ਕਾਇਆ ਸੀਗਾਰ ; ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਈ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1247-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The fortress of the body has been decorated and adorned in so many ways.

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ; ਪਹਿਰਹਿ ਧਰ ਮਾਈ ॥ (1247-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The wealthy wear beautiful silk robes of various colors.

ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁਲੀਚਿਆ ; ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾਈ ॥ (1247-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They hold elegant and beautiful courts, on red and white carpets.

ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ ; ਗਰਬੈ ਗਰਬਾਈ ॥ (1247-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

But they eat in pain, and in pain they seek pleasure; they are very proud of their pride.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨੪॥ (1247-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the mortal does not even think of the Name, which shall deliver him in the end. ||24||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1247-3)

Salok, Third Mahl:

ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ; ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1247-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

She sleeps in intuitive peace and poise, absorbed in the Word of the Shabad.

ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ; ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ (1247-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

God hugs her close in His Embrace, and merges her into Himself.

ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੀ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1247-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Duality is eradicated with intuitive ease.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ; ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1247-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Naam comes to abide in her mind.

ਸੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ; ਜਿ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ ॥ (1247-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He hugs close in His Embrace those who shatter and reform their beings.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ; ਸੇ ਹੁਣਿ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (1247-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are predestined to meet Him, come and meet Him now. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1247-5)
Third Mahl:

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਹਿ ਹੋਰਿ ॥ (1247-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
Those who forget the Naam, the Name of Almighty - so what if they chant other chants?

ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ; ਮੁਠੇ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ॥ (1247-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
They are maggots in manure, plundered by the thief of worldly entanglements.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਝੂਠੇ ਲਾਲਚ ਹੋਰਿ ॥੨॥ (1247-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, never forget the Naam; greed for anything else is false. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1247-7)
Pauree:

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ , ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ; ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਸੋਈ ॥ (1247-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
Those who praise the Naam, and believe in the Naam, are eternally stable in this world.

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਵੈ ; ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (1247-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
Within their hearts, they dwell on Almighty, and nothing else at all.

ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (1247-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
With each and every hair, they chant Almighty's Name, each and every instant, Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ; ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ (1247-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
The birth of the Gurmukh is fruitful and certified; pure and unstained, his filth is washed away.

**ਨਾਨਕ , ਜੀਵਦਾ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਈ ॥੨੫॥** (1247-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, meditating on Almighty of eternal life, the status of immortality is obtained. ||25||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1247-9)
Salok, Third Mahl:

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥ (1247-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who forget the Naam and do other things,

ਨਾਨਕ , ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ;
ਜਿਉ ਸੰਨ੍ਹੀ ਉਪਰਿ ਚੋਰ ॥੧॥ (1247-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, will be bound and gagged and beaten in the City of Death, like the thief caught red-handed. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ ('ਮਃ ੫' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (1247-10)

Fifth Mahl:

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਕਾਸੁ ਸੁਹੰਦਾ ; ਜਪੰਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1247-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The earth is beauteous, and the sky is lovely, chanting the Name of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ; ਤਿਨ੍ ਤਨ ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥੨॥ (1247-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, those who lack the Naam - their carcasses are eaten by the crows. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1247-11)

Pauree:

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ; ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ ॥ (1247-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who lovingly praise the Naam, and dwell in the mansion of the self deep within,

ਓਇ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਨੀ ; ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (1247-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

do not enter into reincarnation ever again; they shall never be destroyed.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ; ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ (1247-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They remain immersed and absorbed in the love of Almighty, with every breath and morsel of food.

ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1247-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The color of Almighty's Love never fades away; the Gurmukhs are enlightened.

ਓਇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥੨੬॥ (1247-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, He unites them with Himself; Guru Nanak says, Almighty keeps them by His side. ||26||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1247-14)

Salok, Third Mahl:

ਜਿਚਰੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ; ਹਉਮੈ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (1247-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

As long as his mind is disturbed by waves, he is caught in ego and egotistical pride.

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਵਈ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1247-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He does not find the taste of the Shabad, and he does not embrace love for the Name.

ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਵਈ ਤਿਸ ਕੀ ; ਖਪਿ ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (1247-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

His service is not accepted; worrying and worrying, he wastes away in misery.

ਨਾਨਕ , ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ; ਜੋ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ॥ (1247-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, he alone is called a selfless servant, who cuts off his head, and offers it to Almighty.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ; ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (1247-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He accepts the Will of the True Guru, and enshrines the Shabad within his heart. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1247-17)

Third Mahl:

ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ; ਜੋ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ (1247-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

That is chanting and meditation, work and selfless service, which is pleasing to our Lord and Master.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ;
ਆਪਤੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (ਆਪੱਤੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1247-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Almighty Himself forgives, and takes away self-conceit, and unites the mortals with Himself.

ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1247-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

United with Almighty, the mortal is never separated again; his light merges into the Light.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥੨॥ (1247-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by Guru's Grace, the mortal understands, when Almighty allows him to understand. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1247-19)

Pauree:

ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ; ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1247-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

All are held accountable, even the egotistical self-willed manmukhs.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ; ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥ (1247-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They never even think of the Name of Almighty; the Messenger of Death shall hit them on their heads.

ਅੰਗ ੧੨੪੮

ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ; ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ (1248-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Their sin and corruption are like rusty slag; they carry such a heavy load.

ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ; ਕਿਉ ਤਰੀਐ , ਤਾਰੀ ॥ (1248-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The path is treacherous and terrifying; how can they cross over to the other side?

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨੭॥ (1248-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those whom the Guru protects are saved. They are saved in the Name of Almighty. ||27||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-2)

Salok, Third Mahl:

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ; ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1248-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, no one finds peace; mortals die and are reborn, over and over again.

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ; ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ (1248-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They have been given the drug of emotional attachment; in love with duality, they are totally corrupt.

ਇਕਿ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ; (ਗੁਰ-ਪਰਸਾਦੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1248-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Some are saved, by Guru's Grace. Everyone humbly bows before such humble beings.

ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ , ਅੰਤਰਿ ;
ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ , ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੧॥ (1248-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, meditate on the Naam, deep within yourself, day and night. You shall find the Door of Salvation. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (‘ਮਃ ੩’ ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-5)

Third Mahl:

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਸਚੁ ਮਰਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1248-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Emotionally attached to Maya, the mortal forgets truth, death and the Name of Almighty.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ; ਅੰਦਰਿ ਦੁਖੁ ਸਹਾਮੁ ॥ (1248-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Engaged in worldly affairs, his life wastes away; deep within himself, he suffers in pain.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨ੍ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਾਮੁ ॥੨॥ (1248-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who have the karma of such pre-ordained destiny, serve the True Guru and find peace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1248-6)

Pauree:

ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1248-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Read the account of the Name of Almighty, and you shall never again be called to account.

ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ; ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਢੋਈ ॥ (1248-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

No one will question you, and you will always be safe in the Court of Almighty.

ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇ ਭੇਟ ; ਸੇਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥ (1248-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death will meet you, and be your constant servant.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ; ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥ (1248-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, you shall find the Mansion of Almighty's Presence. You shall be famous throughout the world.

ਨਾਨਕ , ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ;
ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨੮॥ (1248-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the unstruck celestial melody vibrates at your door; come and merge with Almighty. ||28||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-9)

Salok, Third Mahl:

ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰੇ ; ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ (1248-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Whoever follows the Guru's Teachings, attains the most sublime peace of all peace.

ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀਐ ; ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥੧॥ (1248-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Acting in accordance with the Guru, his fear is cut away; Guru Nanak says, he is carried across. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-10)

Third Mahl:

ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ; ਨਾਮੁ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ (1248-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The True Lord does not grow old; His Naam is never dirtied.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣੁ ਹੋਇ ॥ (1248-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Whoever walks in harmony with the Guru's Will, shall not be reborn again.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ; ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਦੋਇ ॥੨॥ (1248-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who forget the Naam, come and go in reincarnation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1248-11)

Pauree:

ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ; ਹਰਿ , ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ (1248-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I am a beggar; I ask this blessing of You: Dear Almighty, please embellish me with Your Love.

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ; ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ (1248-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I am so thirsty for the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan; His Darshan brings me satisfaction.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ; ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਂ ਮਾਇ ॥ (1248-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I cannot live for a moment, for even an instant, without seeing Him, O my mother.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ; ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (1248-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Guru has shown me that Almighty is always with me; He is permeating and pervading all places.

ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਲਿ ਦੇਇ ; ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨੯॥ (1248-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He Himself wakes the sleepers, Guru Nanak says, and lovingly attunes them to Himself. ||29||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-14)

Salok, Third Mahl:

ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ;
ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (1248-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not even know how to speak. They are filled with sexual desire, anger and egotism.

ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਸਦਾ ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (1248-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They do not know the difference between good and bad; they constantly think of corruption.

ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਓਥੈ ਹੋਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (1248-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In Almighty's Court, they are called to account, and they are judged to be false.

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ; ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1248-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He Himself creates the Universe. He Himself contemplates it.

ਨਾਨਕ , ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ;
ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥੧॥ (1248-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whom should we tell? The True Lord is permeating and pervading all. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-17)

Third Mahl:

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ੍ਹੀ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਜਿਨ੍ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1248-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs worship and adore Almighty; they receive the good karma of their actions.

ਨਾਨਕ , ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਕਉ ;
ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ (1248-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to those whose minds are filled with Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1248-18)

Pauree:

ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ; ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ (1248-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

All people cherish hope, that they will live long lives.

ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ; ਗੜ੍ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1248-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They wish to live forever; they adorn and embellish their forts and mansions.

ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ; ਮਾਇਆ ਹਿਰਿ ਆਣਿਆ ॥ (1248-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

By various frauds and deceptions, they steal the wealth of others.

ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ; ਆਵ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ (1248-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

But the Messenger of Death keeps his gaze on their breath, and the life of those goblins decreases day by day.

ਅੰਗ ੧੨੪੯

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ;
ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥੩੦॥ (1249-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Nanak has come to the Sanctuary of the Guru, and is saved. The Guru, Almighty, is his Protector. ||30||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1249-1)

Salok, Third Mahl:

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ (1249-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Reading and writing, the Pandits engage in debates and disputes; they are attached to the flavors of Maya.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (1249-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In the love of duality, they forget the Naam. Those foolish mortals shall receive their punishment.

ਜਿਨਿ੍ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨ੍ੀ ; ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ (1249-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They do not serve the One who created them, who gives sustenance to all.

ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ (1249-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The noose of Death around their necks is not cut off; they come and go in reincarnation, over and over again.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥ (1249-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The True Guru comes and meets those who have such pre-ordained destiny.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ; ਨਾਨਕ , ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1249-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Night and day, they meditate on the Naam, the Name of Almighty; Guru Nanak says, they merge into the True Lord. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1249-5)

Third Mahl:

ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ; ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ (1249-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those Gurmukhs who fall at His Feet deal with the True Lord and serve the True Lord.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ; ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (1249-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who walk in harmony with the Guru's Will are intuitively absorbed in the True Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1249-6)

Pauree:

ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ; ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1249-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In hope, there is very great pain; the self-willed manmukh focuses his consciousness on it.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ; ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1249-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs become desireless, and attain supreme peace.

ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ; ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ (1249-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In the midst of their household, they remain detached; they are lovingly attuned to the Detached Lord.

ਓਨਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ; ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ (1249-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Sorrow and separation do not cling to them at all. They are pleased with Almighty's Will.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ;
ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩੧॥ (1249-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they remain forever immersed in the Primal Lord, who blends them with Himself. ||31||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1249-9)

Salok, Third Mahl:

Prologue: Once a group of Sikhs came Guru Amar Das Ji and humble asked that who will be His successor as the fourth Guru. Guru Amar Das Ji replied, "The next Guru will be Guru Ram Das Ji as he is the rightful owner of the Throne as determined by Almighty." Guru Ji then explained in the following Shabad that everything in this world has its rightful owner.

ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀਐ ; ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1249-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Why keep what is held in trust for another? Giving it back, peace is found.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਥੈ ਟਿਕੈ ; ਹੋਰ ਥੈ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1249-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Word of the Guru's Shabad rests in the Guru; it does not appear through anyone else.

ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਸਿ ਮਾਣਕੁ ਪਇਆ ; ਘਰਿ ਘਰਿ ਵੇਚਣ ਜਾਇ ॥ (1249-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The blind man finds a jewel, and goes from house to house selling it.

ਓਨਾ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ; ਅਢੁ ਨ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (1249-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

But they cannot appraise it, and they do not offer him even half a shell for it.

ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ;
ਤਾਂ ਪਾਰਖੀਆ ਥਾਵਹੁ ਲਇਓੁ ਪਰਖਾਇ ॥ (1249-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

If he cannot appraise it himself, then he should have it appraised by an appraiser.

ਜੇ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ , ਤਾਂ ਵਥੁ ਲਹੈ ;
ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (1249-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

If he focuses his consciousness, then he obtains the true object, and he is blessed with the nine treasures.

ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਧਨਿ , ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨ ਹੋਇ ॥ (1249-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The wealth is within the house, while the world is dying of hunger. Without the True Guru, no one has a clue.

ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ; ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1249-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

When the cooling and soothing Shabad comes to dwell in the mind and body, there is no sorrow or separation there.

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ , ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ; ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ (1249-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The object belongs to someone else, but the fool is proud of it, and shows his shallow nature.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ , ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥੧॥ (1249-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without understanding, no one obtains it; they come and go in reincarnation, over and over again. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1249-14)

Third Mahl:

ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ , ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (1249-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

My mind is in ecstasy; I have met my Beloved Lord. My beloved friends, the Saints, are delighted.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ , ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ ;
ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ॥ (1249-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who are united with the Primal Lord shall never be separated again. The Creator has united them with Himself.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1249-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Shabad permeates my inner being, and I have found the Guru; all my sorrows are dispelled.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ; ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਂ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (1249-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I praise forever Almighty, the Giver of peace; I keep Him enshrined deep within my heart.

ਮਨਮੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ;
ਜਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (1249-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

How can the self-willed manmukh gossip about those who are embellished and exalted in the True Word of the Shabad?

ਓਨਾ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥ (1249-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

My Beloved Himself preserves the honor of those who have come to the Guru's Door seeking Sanctuary.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ;
ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੨॥ (1249-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are filled with joy; their faces are radiant in the Court of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1249-18)

Pauree:

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1249-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The husband and wife are very much in love; joining together, their love increases.

ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ; ਵਿਗਸੈ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ॥ (1249-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Gazing on his children and his wife, the man is pleased and attached to Maya.

ਦੇਸਿ ਪਰਦੇਸਿ ਧਨੁ ਚੋਰਾਇ ; ਆਣਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (1249-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Stealing the wealth of his own country and other lands, he brings it home and feeds them.

ਅੰਗ ੧੨੫੦

ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧੁ ; ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ ॥ (1250-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In the end, hatred and conflict well up, and no one can save him.

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੋਹੁ ;
ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩੨॥ (1250–1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the Name, those loving attachments are cursed; engrossed in them, he suffers in pain. ||32||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1250–2)

Salok, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ (1250–2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Guru's Word is the Ambrosial Nectar of the Naam. Eating it, all hunger departs.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1250–2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

There is no thirst or desire at all, when the Naam comes to dwell in the mind.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਜਿ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ; ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ (1250–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Eating anything other than the Name, disease runs to afflict the body.

ਨਾਨਕ , ਰਸ ਕਸ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ;
ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (1250–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whoever takes the Praise of the Shabad as his spices and flavors - Almighty unites him in His Union. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1250–4)

Third Mahl:

ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਸਹ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (1250–4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The life within all living beings is the Word of the Shabad. Through it, we meet our Husband Lord.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਹੈ ; ਸਬਦੇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (1250–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, the world is in darkness. Through the Shabad, it is enlightened.

ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ; ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ ॥ (1250-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars, and the silent sages read and write until they are weary. The religious fanatics are tired of washing their bodies.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥ (1250-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, no one attains Almighty; the miserable depart weeping and wailing.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (1250-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by His Glance of Grace, the Merciful Lord is attained. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1250-7)

Pauree:

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ; ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ ॥ (1250-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The husband and wife are very much in love; sitting together, they make evil plans.

ਦਿਸਦਾ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਲਸੀ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ (1250-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

All that is seen shall pass away. This is the Will of my God.

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਥਿਰੁ ਜਗਿ ; ਕੋ ਕਢਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1250-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

How can anyone remain in this world forever? Some may try to devise a plan.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ; ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1250-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Working for the Perfect Guru, the wall becomes permanent and stable.

ਨਾਨਕ , ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩੩॥ (1250-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty forgives them, and merges them into Himself; they are absorbed in Almighty's Name. ||33||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1250-9)

Salok, Third Mahl:

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1250-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Attached to Maya, the mortal forgets the Fear of God and Guru, and love for the Infinite Lord.

ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਗਈ ; ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1250-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The waves of greed take away his wisdom and understanding, and he does not embrace love for the True Lord.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1250-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Word of the Shabad abides in the mind of the Gurmukhs, who find the Gate of Salvation.

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ; ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (1250-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty Himself forgives them, and unites them in Union with Himself. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ ('ਮਃ ੪' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ ਬੋਲੋ) (1250-11)

Fourth Mahl:

**ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ;
ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥** (1250-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, without Him, we could not live for a moment. Forgetting Him, we could not succeed for an instant.

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ; ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ (1250-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O mortal, how can you be angry with the One who cares for you? ||2||

ਮਃ ੪ ॥ ('ਮਃ ੪' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ ਬੋਲੋ) (1250-12)

Fourth Mahl:

**ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਝਿਮਝਿਮਾ ;
ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥** (1250-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The rainy season of Saawan has come. The Gurmukh meditates on Almighty's Name.

ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ; ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1250-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

All pain, hunger and misfortune end, when the rain falls in torrents.

ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ;
ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇ ॥ (1250-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The entire earth is rejuvenated, and the grain grows in abundance.

ਹਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ (1250-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Carefree Lord, by His Grace, summons that mortal whom Almighty Himself approves.

ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ; ਜੁ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ (1250-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

So meditate on Almighty, O Saints; He shall save you in the end.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ;
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1250-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Kirtan of Almighty's Praises and devotion to Him is bliss; peace shall come to dwell in the mind.

ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਤਿਨਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ (1250-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those Gurmukhs who worship the Naam, the Name of Almighty - their pain and hunger departs.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ;
ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥ (1250-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is satisfied, singing the Glorious Praises of Almighty. Please embellish him with the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1250-17)

Pauree:

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ; ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ ॥ (1250-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru bestows His gifts, which increase day by day.

ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ; ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ ॥ (1250-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Merciful Lord Himself bestows them; they cannot be concealed by concealment.

ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ; ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ॥ (1250-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
The heart-lotus blossoms forth, and the mortal is lovingly absorbed in the state of supreme bliss.

ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਰੀਸ ; ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈਆ ॥ (1250-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
If anyone tries to challenge him, Almighty throws dust on his head.

ਨਾਨਕ , ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ;
ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥੩੪॥ (1250-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
Guru Nanak says, no one can equal the glory of the Perfect True Guru. ||34||

ਅੰਗ ੧੨੫੧

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (‘ਮਃ ੩’ ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1251-1)
Salok, Third Mahl:

ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ , ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲਈ ;
ਨ ਹੁਜਤਿ ਕਰਣੀ ਜਾਇ ॥ (1251-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
The Order of Almighty is beyond challenge. Clever tricks and arguments will not work against it.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪਵੈ ; ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥ (1251-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
So abandon your self-conceit, and take to His Sanctuary; accept the Order of His Will.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1251-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
The Gurmukh eliminates self-conceit from within himself; he shall not be punished by the Messenger of Death.

ਨਾਨਕ , ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ;
ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (1251-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, he alone is called a selfless servant, who remains lovingly attuned to the True Lord. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (‘ਮਃ ੩’ ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1251-3)
Third Mahl:

ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ; ਸਭ ਸੂਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥ (1251-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

All gifts, light and beauty are Yours.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ; ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ ॥ (1251-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Excessive cleverness and egotism are mine.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ , ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ;
ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ (1251-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The mortal performs all sorts of rituals in greed and attachment; engrossed in egotsim, he shall never escape the cycle of reincarnation.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ;
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ , ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ ॥੨॥ (1251-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Creator Himself inspires all to act. Whatever pleases Him is good. ||2||

ਪਉੜੀ , ਮਃ ੫ ॥ ('ਮਃ ੫' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (1251-5)

Pauree, Fifth Mahl:

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1251-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Let Truth be your food, and Truth your clothes, and take the Support of the True Name.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (1251-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The True Guru shall lead you to meet God, the Great Giver.

ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਜਾਗਿਆ ; ਜਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (1251-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When perfect destiny is activated, the mortal meditates on the Formless Lord.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ; ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1251-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall cross over the world-ocean.

ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਿ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੫॥ (1251-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, chant God's Praises, and celebrate His Victory. ||35||

ਸਲੋਕ ; ਮਃ ੫ ॥ ('ਮਃ ੫' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (1251-7)

Salok, Fifth Mahl:

Prologue: Once there was a long and severe drought. A group of Sikhs came to Guru Arjan Dev Ji and humbly requested for a downpour. Upon listening Guru Ji uttered the following Shabad in the form of a prayer.

ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ ; ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ ॥ (1251-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In Your Mercy, You care for all beings and creatures.

ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ , ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ; ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ , ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥ (1251-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You produce corn and water in abundance; You eliminate pain and poverty, and carry all beings across.

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ; ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥ (1251-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Great Giver listened to my prayer, and the world has been cooled and comforted.

ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ; ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ ॥ (1251-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Take me into Your Embrace, and take away all my pain.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥੧॥ (1251-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak meditates on the Naam, the Name of Almighty; the House of God is fruitful and prosperous. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ ('ਮਃ ੫' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (1251-10)

Fifth Mahl:

ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ; ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1251-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Rain is falling from the clouds - it is so beautiful! The Creator Lord issued His Order.

ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ; ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1251-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Grain has been produced in abundance; the world is cooled and comforted.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ; ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (1251-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mind and body are rejuvenated, meditating in remembrance on the Inaccessible and Infinite Lord.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ; ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ (1251-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my True Creator Lord God, please shower Your Mercy on me.

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ; ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ (1251-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He does whatever He pleases; Nanak is forever a sacrifice to Him. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1251-12)

Pauree:

ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1251-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Great Lord is Inaccessible; His glorious greatness is glorious!

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ; ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ (1251-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon Him through the Word of the Guru's Shabad, I blossom forth in ecstasy; tranquility comes to my inner being.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥ (1251-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All by Himself, He Himself is pervading everywhere, O Siblings of Destiny.

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀਅਨੁ ; ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥ (1251-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself is Almighty and Master of all. He has subdued all, and all are under His Command (Hukam).

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ;
ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩੬॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (1251-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty does whatever He pleases. Everyone walks in harmony with His Will. ||36||1|| Sudh||

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ , ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ (1251-16)

Raag Saarang, The Word Of The Devotees.

ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (1251-16)

Kabeer Jee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1251-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Bhagat Kabir Ji uttered the following Shabad as an advice to an egoistic who was newly rewarded with bounties and land.

ਕਹਾ ਨਰ ਗਰਬਸਿ ; ਥੋਰੀ ਬਾਤ ॥ (1251-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O mortal, why are you so proud of small things?

ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ , ਟਕਾ ਚਾਰਿ ਗਾਂਠੀ ;
ਐਂਡੌ ਟੇਢੌ ਜਾਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1251-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With a few pounds of grain and a few coins in your pocket, you are totally puffed up with pride. ||1||Pause||

ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ , ਗਾਂਉ ਸਉ ਪਾਏ ;
ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ , ਬਰਾਤ ॥ (1251-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With great pomp and ceremony, you control a hundred villages, with an income of hundreds of thousands of dollars.

ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ;
ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ॥੧॥ (1251-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The power you exert will last for only a few days, like the green leaves of the forest. ||1||

ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਆਇਓ ਇਹੁ ਧਨੁ ; ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਜਾਤੁ ॥ (1251-19, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

No one has brought this wealth with him, and no one will take it with him when he goes.

ਰਾਵਨ ਹੂੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲਾਤ ॥੨॥ (1251-19, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Emperors, even greater than Raawan, passed away in an instant. ||2||

ਅੰਗ ੧੨੫੨

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਪੂਜਹੁ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤ ॥ (1252-1, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty's Saints are steady and stable forever; they worship and adore Him, and chant Almighty's Name.

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿਦੁ ;
ਤੇ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੩॥ (1252-1, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who are mercifully blessed by Almighty of the Universe, join the Sat Sangat, the True Congregation. ||3||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ;
ਅੰਤਿ ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤ ॥ (1252-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Mother, father, spouse, children and wealth will not go along with you in the end.

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ , ਰਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ;
ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥ (1252-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, meditate and vibrate on Almighty, O madman. Your life is uselessly wasting away. ||4||1||

Prologue: Once a devotee came and asked Bhagat Kabir Ji regarding the capability of Almighty and how does Almighty work. Kabir Ji answered.

ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ ; ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥ (ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਬੋਲੋ) (1252-3,ਸਾਰੰਗ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I do not know the limits of Your Royal Ashram.

ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਹਉ ਚੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-3, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am the humble slave of Your Saints. ||1||Pause||

ਹਸਤੋ ਜਾਇ , ਸੁ ਰੋਵਤੁ ਆਵੈ ; ਰੋਵਤੁ ਜਾਇ , ਸੁ ਹਸੈ ॥ (1252-4, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who goes laughing returns crying, and the one who goes crying returns laughing.

**ਬਸਤੋ ਹੋਇ , ਹੋਇ ਸੁੋ ਊਜਰੁ ;
ਊਜਰੁ ਹੋਇ , ਸੁ ਬਸੈ ॥੧॥** (1252-4, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is inhabited becomes deserted, and what is deserted becomes inhabited. ||1||

ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਥਲ ਤੇ ਕੂਆ ; ਕੂਪ ਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥ (1252-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The water turns into a desert, the desert turns into a well, and the well turns into a mountain.

ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾਸਿ ਚਢਾਵੈ ; ਚਢੇ ਅਕਾਸਿ ਗਿਰਾਵੈ ॥੨॥ (1252-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

From the earth, the mortal is exalted to the Akaashic ethers; and from the ethers on high, he is thrown down again. ||2||

ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਾਵੈ ; ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾਰੀ ॥ (1252-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The beggar is transformed into a king, and the king into a beggar.

ਖਲ ਮੂਰਖ ਤੇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਿਬੋ ; ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੁਗਧਾਰੀ ॥੩॥ (1252-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The idiotic fool is transformed into a Pandit, a religious scholar, and the Pandit into a fool. ||3||

ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਵੈ ; ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ ॥ (1252-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The woman is transformed into a man, and the men into women.

**ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਸਾਧੂ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੨॥** (1252-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, God is the Beloved of the Holy Saints. I am a sacrifice to His image. ||4||2||

ਸਾਰੰਗ , ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ (1252-8)

Saarang, The Word Of Naam Dayv Jee:

Prologue: Bhagat Namdev Ji composed the following Shabad to bless a person who was indulged in the the worldly affairs without performing any meditation.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1252-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਾਏਂ ਰੇ ਮਨ ; ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਜਾਇ ॥ (1252-9, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O mortal, why are you going into the forest of corruption?

ਭੂਲੌ ਰੇ ; ਠਗਮੂਰੀ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-9, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You have been misled into eating the toxic drug. ||1||Pause||

ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ; ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ (1252-9, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You are like a fish living in the water;

ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ; ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਲਹੈ ॥ (1252-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

you do not see the net of death.

ਜਿਹਬਾ ਸੁਆਦੀ ; ਲੀਲਿਤ ਲੋਹ ॥ (1252-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Trying to taste the flavor, you swallow the hook.

ਐਸੇ ; ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ , ਬਾਧਿਓ ਮੋਹ ॥੧॥ (1252-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You are bound by attachment to wealth and woman. ||1||

ਜਿਉ , ਮਧੁ ਮਾਖੀ ; ਸੰਚੈ ਅਪਾਰ ॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The bee stores up loads of honey;

ਮਧੁ ਲੀਨੋ ; ਮੁਖਿ ਦੀਨੀ ਛਾਰੁ ॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

then someone comes and takes the honey, and throws dust in its mouth.

ਗਊ ਬਾਛ ਕਉ ; ਸੰਚੈ ਖੀਰੁ ॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The cow stores up loads of milk;

ਗਲਾ ਬਾਂਧਿ ; ਦੁਹਿ ਲੇਇ , ਅਹੀਰੁ ॥੨॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

then the milkman comes and ties it by its neck and milks it. ||2||

ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ; ਸੂਮੁ ਅਤਿ ਕਰੈ ॥ (1252-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

For the sake of Maya, the mortal works very hard.

ਸੋ ਮਾਇਆ ; ਲੈ ਗਾਡੈ ਧਰੈ ॥ (1252-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He takes the wealth of Maya, and buries it in the ground.

ਅਤਿ ਸੰਚੈ ਸਮਝੈ ; ਨਹੀ ਮੂੜ੍ ॥ (1252-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He acquires so much, but the fool does not appreciate it.

ਧਨੁ ਧਰਤੀ ; ਤਨੁ ਹੋਇ ਗਇਓ ਧੂੜਿ ॥੩॥ (1252-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

His wealth remains buried in the ground, while his body turns to dust. ||3||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿ ਜਰੈ ॥ (1252-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He burns in tremendous sexual desire, unresolved anger and desire.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥ (1252-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He never joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ; ਤਾ ਚੀ ਆਣਿ ॥ (1252-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dayv, seek God's Shelter;

ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ; ਭਜੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥੧॥ (1252-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

be fearless, and vibrate on Almighty God. ||4||1||

Prologur: Once Bhagat Namdev Ji had a strong desire to have a glimpse of Almighty. He performed intense meditation for a long time but Almighty did not appear before him. Bhagat Ji then gave up and immediately Almighty appeared. Bhagat Ji out of curiousity asked Almighty why didn't he appear while He was meditating. Almighty replied, "Because I'm great." Upon listening to this, Bhagat Ji uttered the following Shabad.

ਬਦਹੁ ਕੀ ਨ , ਹੋਡ ; ਮਾਧਉ ਮੋ ਸਿਉ ॥ (1252-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Why not make a bet with me, Dear Almighty of Wealth?

ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨੁ , ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਖੇਲੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਤੋ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-15, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

From the master comes the servant, and from the servant, comes the master. This is the game I play with You. ||1||Pause||

ਆਪਨ ਦੇਉ , ਦੇਹੁਰਾ ਆਪਨ ;
ਆਪ ਲਗਾਵੈ ਪੂਜਾ ॥ (1252-15, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You Yourself are the deity, and You are the temple of worship. You are the devoted worshipper.

ਜਲ ਤੇ ਤਰੰਗ , ਤਰੰਗ ਤੇ ਹੈ ਜਲੁ ;
ਕਹਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (1252-16, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

From the water, the waves rise up, and from the waves, the water. They are only different by figures of speech. ||1||

ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ , ਆਪਹਿ ਨਾਚੈ ;
ਆਪਿ ਬਜਾਵੈ ਤੂਰਾ ॥ (1252-16, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You Yourself sing, and You Yourself dance. You Yourself blow the bugle.

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ , ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਜਨੁ ਊਰਾ ਤੂ ਪੂਰਾ ॥੨॥੨॥ (1252-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dayv, You are my Lord and Master. Your humble servant is imperfect; You are perfect. ||2||2||

Prologue: After listening to Bhagat Namdev Ji's humble words, Almighty said,

ਦਾਸ ਅਨਿੰਨ ; ਮੇਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ॥ (1252-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says God: my slave is devoted only to me; he is in my very image.

ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ , ਤਾਪ ਤ੍ਰਈ ਮੋਚਨ ;
ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ , ਗ੍ਰਿਹ ਕੂਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The sight of him, even for an instant, cures the three fevers; his touch brings liberation from the deep dark pit of household affairs. ||1||Pause||

ਮੇਰੀ ਬਾਂਧੀ ਭਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ;
ਬਾਂਧੈ ਭਗਤੁ , ਨ ਛੂਟੈ ਮੋਹਿ ॥ (1252-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The devotee can release anyone from my bondage, but I cannot release anyone from his.

ਅੰਗ ੧੨੫੩

ਏਕ ਸਮੈ ਮੋਕਉ ਗਹਿ ਬਾਂਧੈ ;
ਤਉ ਫੁਨਿ ਮੋ ਪੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (1253-1, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

If, at any time, he grabs and binds me, even then, I cannot protest. ||1||

ਮੈ ਗੁਨ ਬੰਧ , ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ;
ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ , ਮੇਰੇ ਦਾਸ ॥ (1253-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I am bound by virtue; I am the Life of all. My slaves are my very life.

ਨਾਮਦੇਵ , ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੀ ;
ਤੈਸੋ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੨॥੩॥ (1253-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dayv, as is the quality of his soul, so is my love which illuminates him. ||2||3||

ਸਾਰੰਗ ॥ (1253-4)

Saarang:

Prologue: There was a devotee who used to come everyday as his daily routine to listen to a discourse of Puranas but his lifestyle did not change. Observing his character Bhagat Parmanand Ji uttered the following Shabad.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1253-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਤੈ ਨਰ ; ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥ (1253-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

So what have you accomplished by listening to the Puraanas?

ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ;
ਭੂਖੈ ਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1253-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

Faithful devotion has not welled up within you, and you have not been inspired to give to the hungry. ||1||Pause||

ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ , ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ;
ਲੋਭੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦੇਵਾ ॥ (1253-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

You have not forgotten sexual desire, and you have not forgotten anger; greed has not left you either.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ , ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ;
ਨਿਫਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥੧॥ (1253-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

Your mouth has not stopped slandering and gossiping about others. Your service is useless and fruitless. ||1||

ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ;
ਪੇਟੁ ਭਰੈ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ॥ (1253-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

By breaking into the houses of others and robbing them, you fill your belly, you sinner.

ਜਿਹਿ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ , ਅਪਕੀਰਤਿ ; (ਅਪ-ਕੀਰਤਿ ਬੋਲੋ)
ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ , ਸਾਧੀ ॥੨॥ (1253-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

But when you go to the world beyond, your guilt will be well known, by the acts of ignorance which you committed. ||2||

ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ;
ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ ॥ (1253-8, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

Cruelty has not left your mind; you have not cherished kindness for other living beings.

ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ;
ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ , ਨ ਚਾਲੀ ॥੩॥੧॥੬॥ (1253-8, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

Parmaanand has joined the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Why have you not followed the sacred teachings? ||3||1||6||

ਛਾਡਿ ਮਨ ; ਹਰਿ , ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥ (1253-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

O mind, do not even associate with those who have turned their backs on Almighty.

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਸੂਰਦਾਸ ॥ (1253-11)

Saarang, Fifth Mahl, Sur Daas:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the following Shabad a gift to honour Bhagat Surdas Ji. This is why Mahala 5 is written in the title, however the gift always belongs to recipient therefore this Shabad carries the author authenticity of Surdas instead of Nanak.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1253-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ; ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ॥ (1253-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

The people of Almighty dwell with Almighty.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ , ਸਰਬਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ;
ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1253-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

They dedicate their minds and bodies to Him; they dedicate everything to Him. They are intoxicated with the celestial melody of intuitive ecstasy. ||1||Pause||

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ; ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ;
ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਥੋਕ ॥ (1253-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

Gazing upon the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan, they are cleansed of corruption. They obtain absolutely everything.

ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ;
ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ ॥੧॥ (1253-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

They have nothing to do with anything else; they gaze on the beauteous Face of God. ||1||

ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਆਨ ਜੁ ਚਾਹਤ ;
ਜਿਉ ਕੁਸਟੀ ਤਨਿ ਜੋਕ ॥ (1253-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

But one who forsakes the elegantly beautiful Lord, and harbors desire for anything else, is like a leech on the body of a leper.

ਸੂਰਦਾਸ , ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀਨੋ ;
ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਪਰਲੋਕ ॥੨॥੧॥੮॥ (1253-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

Says Sur Daas, God has taken my mind in His Hands. He has blessed me with the world beyond. ||2||1||8||

ਸਾਰੰਗ , ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ (1253-16)

Saarang, Kabeer Jee:

Prologue: Bhagat Kabir Ji utters the following to describe the reality of this world.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1253-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਕਉਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥ (1253-16, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Other than Almighty, who is the Help and Support of the mind?

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ;
ਹਿਤੁ ਲਾਗੋ ਸਭ ਫਨਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1253-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Love and attachment to mother, father, sibling, child and spouse, is all just an illusion. ||1||Pause||

ਆਗੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਹਾ ਬਾਂਧਹੁ ;
ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਧਨ ਕਾ ॥ (1253-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So build a raft to the world hereafter; what faith do you place in wealth?

ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ;
ਇਤਨਕੁ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ॥੧॥ (1253-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What confidence do you place in this fragile vessel; it breaks with the slightest stroke. ||1||

ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ;
ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ ॥ (1253-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You shall obtain the rewards of all righteousness and goodness, if you desire to be the dust of all.

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੂ ਬਨ ਕਾ ॥੨॥੧॥੯॥ (1253-19, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, listen, O Saints: this mind is like the bird, flying above the forest. ||2||1||9||

ਅੰਗ ੧੨੫੪

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ; ਚਉਪਦੇ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ , (1254-1)

Raag Malaar, Chau-Padas, First Mahl, First House: Note: Malaar is the Ragni of Rag Megh and in accordance to classical music practice Malaar is made of the combination of Rag Megh, Gond and Sarang which sang during the second Pehar of the night (3 hours after the sunset) in the seventh Gheri.

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1254-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ; ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ (1254-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Eating, drinking, laughing and sleeping, the mortal forgets about dying.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥ (1254-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Forgetting his Lord and Master, the mortal is ruined, and his life is cursed. He cannot remain forever. ||1||

ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ (1254-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O mortal, meditate on the One Lord.

ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ; ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1254-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You shall go to your true home with honor. ||1 Pause||

ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ , ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ;
ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ , ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥ (1254-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who serve You - what can they give You? They beg for and receive what cannot remain.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ; ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥੨॥ (1254-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are the Great Giver of all souls; You are the Life within all living beings. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ , ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ; ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥ (1254-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs meditate, and receive the Ambrosial Nectar; thus they become pure.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ , ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥੩॥ (1254-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Day and night, chant the Naam, the Name of Almighty, O mortal. It makes the filthy immacuate. ||3||

ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ; ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1254-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

As is the season, so is the comfort of the body, and so is the body itself.

ਨਾਨਕ , ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥ (1254-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, that season is beautiful; without the Name, what season is it? ||4||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1254-9)

Malaar, First Mahl:

ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1254-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I offer prayers to my Beloved Guru, that He may unite me with my Husband Lord.

ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ; ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ (1254-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I hear the thunder in the clouds, and my mind is cooled and soothed; imbued with the Love of my Dear Beloved, I sing His Glorious Praises. ||1||

ਬਰਸੁ ਘਨਾ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ (1254-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The rain pours down, and my mind is drenched with His Love.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ;
ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ , ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1254-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The drop of Ambrosial Nectar pleases my heart; the Guru has fascinated my mind, which is drenched in the sublime essence of Almighty. ||1||Pause||

ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ;
ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1254-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

With intuitive peace and poise, the soul-bride is loved by her Husband Lord; her mind is pleased and appeased by the Guru's Teachings.

ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥੨॥ (1254-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

She is the happy soul-bride of her Husband Lord; her mind and body are filled with joy by His Love. ||2||

ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ , ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ;
ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥ (1254-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Discarding her demerits, she becomes detached; with Almighty as her Husband, her marriage is eternal.

ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥੩॥ (1254-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

She never suffers separation or sorrow; her Lord God showers her with His Grace. ||3||

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥ (1254-14, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Her mind is steady and stable; she does not come and go in reincarnation.

**ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥੪॥੨॥** (1254-14, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

She takes the Shelter of the Perfect Guru. Guru Nanak says, as Gurmukh, chant the Naam; you shall be accepted as the true soul-bride of Almighty. ||4||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1254-15)

Malaar, First Mahl:

ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ; ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ॥ (1254-15, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

They pretend to understand the Truth, but they are not satisfied by the Naam; they waste their lives in egotism.

ਅੰਗ ੧੨੫੫

ਪਰ ਧਨ , ਪਰ ਨਾਰੀ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ; ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1255-1, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Caught in slander and attachment to the wealth and women of others, they eat poison and suffer in pain.

**ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਭੈ ਕਪਟ ਨ ਛੂਟੇ ;
ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥** (1255-1, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

They think about the Shabad, but they are not released from their fear and fraud; the minds and mouths are filled with Maya, Maya.

**ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ;
ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥** (1255-2, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Loading the heavy and crushing load, they die, only to be reborn, and waste their lives again. ||1||

ਮਨਿ ਭਾਵੈ ; ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (1255-2, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

The Word of the Shabad is so very beautiful; it is pleasing to my mind.

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ;
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1255-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The mortal wanders lost in reincarnation, wearing various robes and clothes; when he is saved and protected by the Guru, then he finds the Truth. ||1||Pause||

ਤੀਰਥਿ , ਤੇਜੁ ਨਿਵਾਰਿ ਨ ਨ੍ਹਾਤੇ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1255-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He does not try to wash away his angry passions by bathing at sacred shrines. He does not love the Name of Almighty.

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ;
ਜਤ ਕੋ ਤਤ ਹੀ ਆਇਆ ॥ (1255-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He abandons and discards the priceless jewel, and he goes back from where he came.

ਬਿਸਟਾ ਕੀਟ ਭਏ ਉਤ ਹੀ ਤੇ ; ਉਤ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1255-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

And so he becomes a maggot in manure, and in that, he is absorbed.

ਅਧਿਕ ਸੁਆਦ ਰੋਗ ਅਧਿਕਾਈ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (1255-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The more he tastes, the more he is diseased; without the Guru, there is no peace and poise. ||2||

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1255-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Focusing my awareness on selfless service, I joyfully sing His Praises. As Gurmukh, I contemplate spiritual wisdom.

ਖੋਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾਦੀ ਬਿਨਸੈ ; ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ , ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ (1255-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The seeker comes forth, and the debater dies down; I am a sacrifice, a sacrifice to the Guru, the Creator Lord.

ਹਮ ਨੀਚ ਹੋਤੇ , ਹੀਣਮਤਿ ਝੂਠੇ ; **(ਹੀਣ-ਮਤਿ ਬੋਲੋ)**
ਤੂ , ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ **(ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (1255-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I am low and wretched, with shallow and false understanding; You embellish and exalt me through the Word of Your Shabad.

ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਤਹਾ ਤੂ ਤਾਰਣ ;
ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੩॥ (ਤਾਰਣ–ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1255–7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

And wherever there is self-realization, You are there; O True Lord Savior, You save us and carry us across. ||3||

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ , ਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ;
ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਥਉ ਅਪਾਰਾ ॥ (1255–8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Where should I sit to chant Your Praises; which of Your Infinite Praises should I chant?

ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ , ਅਗਮੁ ਅਜੋਨੀ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਤੂੰ ਨਾਥਾਂ ਨਾਥਣਹਾਰਾ ॥ (ਨਾਥਣ–ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1255–8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Unknown cannot be known; O Inaccessible, Unborn Lord God, You are Almighty and Master of masters.

ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਤੂ ਕੈਸਾ ; ਸਭਿ ਜਾਚਕ ਤੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (1255–9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

How can I compare You to anyone else I see? All are beggars - You are the Great Giver.

ਭਗਤਿਹੀਣੁ , ਨਾਨਕੁ , ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ; (ਭਗਤਿ–ਹੀਣ ਬੋਲੋ)
ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੪॥੩॥ (1255–10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Lacking devotion, Nanak looks to Your Door; please bless him with Your One Name, that he may enshrine it in his heart. ||4||3||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1255–10)

Malaar, First Mahl:

ਜਿਨਿ ਧਨ , ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ;
ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ (ਬਿਲੱਖ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1255–10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The soul-bride who has not known delight with her Husband Lord, shall weep and wail with a wretched face.

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥੧॥ (1255-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

She becomes hopeless, caught in the noose of her own karma; without the Guru, she wanders deluded by doubt. ||1||

ਬਰਸੁ ਘਨਾ ; ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (1255-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

So rain down, O clouds. My Husband Lord has come home.

ਬਲਿ ਜਾਵਾਂ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1255-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to my Guru, who has led me to meet my Lord God. ||1||Pause||

ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ (1255-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

My love, my Lord and Master is forever fresh; I am embellished with devotional worship night and day.

ਮੁਕਤਿ ਭਏ , ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ ॥੨॥ (1255-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I am liberated, gazing on the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan. Devotional worship has made me glorious and exalted throughout the ages. ||2||

ਹਮ ਥਾਰੇ , ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ; ਤੂ ਮੇਰਾ , ਹਉ ਤੇਰਾ ॥ (1255-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I am Yours; the three worlds are Yours as well. You are mine, and I am Yours.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (1255-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Meeting with the True Guru, I have found the Immaculate Lord; I shall not be consigned to this terrifying world-ocean ever again. ||3||

ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ; ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (1255-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

If the soul-bride is filled with delight on seeing her Husband Lord, then her decorations are true.

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੪॥ (1255-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

With the Immaculate Celestial Lord, she becomes the truest of the true. Following the Guru's Teachings, she leans on the Support of the Naam. ||4||

ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲ੍ਹੇ ; ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ (1255-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

She is liberated; the Guru has untied her bonds. Focusing her awareness on the Shabad, she attains honor.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥੪॥ (1255-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty's Name is deep within her heart; as Gurmukh, she is united in His Union. ||5||4||

ਮਹਲਾ ੧ , ਮਲਾਰ ॥ (1255-18)

First Mahl, Malaar:

ਪਰ ਦਾਰਾ , ਪਰ ਧਨੁ , ਪਰ ਲੋਭਾ ; ਹਉਮੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ॥ (1255-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Others' wives, others' wealth, greed, egotism, corruption and poison;

ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰ ॥੧॥ (1255-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

evil passions, slander of others, sexual desire and anger - give up all these. ||1||

ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (1255-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Inaccessible, Infinite Lord is sitting in His Mansion.

ਭੀਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ;
ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਆਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1255-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

That humble being, whose conduct is in harmony with the jewel of the Guru's Shabad, obtains the Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੫੬

ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਊ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ; ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ ॥ (1256-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He sees pleasure and pain as both the same, along with good and bad in the world.

ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ ॥੨॥ (1256-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Wisdom, understanding and awareness are found in the Name of Almighty. In the Sat Sangat, the True Congregation, embrace love for the Guru. ||2||

ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ;
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (1256-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Day and night, profit is obtained through Almighty's Name. The Guru, the Giver, has given this gift.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ;
ਜਿਸ ਨੋ , ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ (1256-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

That Sikh who becomes Gurmukh obtains it. The Creator blesses him with His Glance of Grace. ||3||

ਕਾਇਆ ਮਹਲੁ ਮੰਦਰੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ; **(ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (1256-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The body is a mansion, a temple, the home of Almighty; He has infused His Infinite Light into it.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥ (1256-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Gurmukh is invited to the Mansion of Almighty's Presence; Almighty unites him in His Union. ||4||5||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ (1256-6)

Malaar, First Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1256-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ; ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ॥ (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Know that the creation was formed through air and water;

ਕਾਇਆਂ ਅਗਨਿ ; ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ (ਨਿ-ਭਰਾਂਤਿ ਬੋਲੋ) (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

have no doubt that the body was made through fire.

ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ; ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਾਉ ॥ (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

And if you know where the soul comes from,

ਸੁਰਤਾ ਪੰਡਿਤੁ ; ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

you shall be known as a wise religious scholar. ||1||

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ; ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ ॥ (1256-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Who can know the Glorious Praises of Almighty of the Universe, O mother?

ਅਣਡੀਠਾ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1256-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without seeing Him, we cannot say anything about Him.

ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ; ਵਖਾਣੀਐ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1256-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

How can anyone speak and describe Him, O mother? ||1||Pause||

ਊਪਰਿ ਦਰਿ ; ਅਸਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ ॥ (1256-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He is high above the sky, and beneath the nether worlds.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ; ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1256-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

How can I speak of Him? Let me understand.

ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ; ਜੋ ਜਪੈ ਹਿਆਇ ॥
ਕੋਈ ਜਾਣੈ ; ਕੈਸਾ ਨਾਉ ॥੨॥ (1256-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Who knows what sort of Name is chanted, in the heart, without the tongue? ||2||

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ; ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ (ਨਿ-ਭਰਾਂਤਿ ਬੋਲੋ) (1256-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Undoubtedly, words fail me.

ਸੋ ਬੂਝੈ ; ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
He alone understands, who is blessed.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Day and night, deep within, he remains lovingly attuned to Almighty.

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ; ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
He is the true person, who is merged in the True Lord. ||3||

ਜਾਤਿ ਕੁਲੀਨੁ ; ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ ॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
If someone of high social standing becomes a selfless servant,

ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ; ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1256-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
then his praises cannot even be expressed.

ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੰੀ ; ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥ (1256-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
And if someone from a low social class becomes a selfless servant,

ਨਾਨਕ ; ਪਣ੍ਹੀਆ ਪਹਿਰੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੬॥ (1256-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, he shall wear shoes of honor. ||4||1||6||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1256-13)
Malaar, First Mahl:

Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji abandon food and decided to stay in isolation in his room, Baba Mehta Kalu Ji called a doctor by the name of Har Das to treat Guru Ji. The doctor hold Guru Ji's hand to check His pulses and requested Guru Ji to describe His pain and sufferings. Guru Ji uttered the following Shabad;

ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ; ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂਖ ॥ (1256-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The pain of separation - this is the hungry pain I feel.

ਇਕੁ ਦੁਖੁ ; ਸਕਤਵਾਰ ਜਮਦੂਤ ॥ (ਸਕਤ-ਵਾਰ ਬੋਲੋ) (1256-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Another pain is the attack of the Messenger of Death.

ਇਕੁ ਦੁਖੁ ; ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Another pain is the disease consuming my body.

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ; ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੧॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O foolish doctor, don't give me medicine. ||1||

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ; ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O foolish doctor, don't give me medicine.

ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ; ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ ॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The pain persists, and the body continues to suffer.

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ; ਲਗੈ ਨ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1256-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Your medicine has no effect on me. ||1||Pause||

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਕੀਏ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (1256-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Forgetting his Lord and Master, the mortal enjoys sensual pleasures;

ਤਾਂ ਤਨਿ ; ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ ॥ (1256-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

then, disease rises up in his body.

ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ; ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (1256-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The blind mortal receives his punishment.

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ; ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੨॥ (1256-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O foolish doctor, don't give me medicine. ||2||

ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ ; ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ॥ (1256-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The value of sandalwood lies in its fragrance.

ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ; ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ ॥ (1256-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The value of the human lasts only as long as the breath in the body.

ਸਾਸਿ ਗਇਐ ; ਕਾਇਆ ਢਲਿ ਪਾਇ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1256-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the breath is taken away, the body crumbles into dust.

ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ; ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ (1256-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

After that, no one takes any food. ||3||

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ; ਨਿਰਮਲ ਹੰਸੁ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1256-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The mortal's body is golden, and the soul-swan is immaculate and pure,

ਜਿਸੁ ਮਹਿ ; ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸੁ ॥ (1256-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

if even a tiny particle of the Immaculate Naam is within.

ਦੂਖ ਰੋਗ ; ਸਭਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥ (1256-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

All pain and disease are eradicated.

ਨਾਨਕ ; ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੪॥੨॥੭॥ (1256-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the mortal is saved through the True Name. ||4||2||7||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1256-19)

Malaar, First Mahl:

Prologue: The doctor, Har Das was stunned to hear the enlighting sermons from Guru Ji and dropped on Guru Ji's feet with both hands folded he said, 'The pains and suffering that you have described are all within me, so please describe the treatment to me in order for me to be free from the pains that I am going through from many births.' Guru Ji said that the remedies are different for each type of disease and uttered as follows;

ਦੁਖ ਮਹੁਰਾ ; ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1256-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Pain is the poison. Almighty's Name is the antidote.

ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖ ; ਪੀਸਣੁ , ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ (1256-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Grind it up in the mortar of contentment, with the pestle of charitable giving.

ਅੰਗ ੧੨੫੭

ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ; ਨ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ॥ (1257-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Take it each and every day, and your body shall not waste away.

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ; ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਠੇਹ ॥੧॥ (1257-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

At the very last instant, you shall strike down the Messenger of Death. ||1||

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ; ਖਾਹਿ ਗਵਾਰ ॥ (1257-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

So take such medicine, O fool,

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ; ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1257-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

by which your corruption shall be taken away. ||1||Pause||

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ; ਸਭੁ ਛਾਂਵ ॥ (1257-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Power, wealth and youth are all just shadows,

ਰਥਿ ਫਿਰੰਦੈ ; ਦੀਸਹਿ ਥਾਵ ॥ (1257-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

as are the vehicles you see moving around.

ਦੇਹ ਨ ਨਾਉ ; ਨ ਹੋਵੈ ਜਾਤਿ ॥ (1257-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Neither your body, nor your fame, nor your social status shall go along with you.

ਓਥੈ ਦਿਹੁ ; ਐਥੈ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੨॥ (1257-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In the next world it is day, while here, it is all night. ||2||

ਸਾਦ ਕਰਿ ਸਮਧਾਂ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਘਿਉ ਤੇਲੁ ॥ (1257-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Let your taste for pleasures be the firewood, let your greed be the ghee,

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗਨੀ ; ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ (1257-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

and your sexual desire and anger the cooking oil; burn them in the fire.

ਹੋਮ ਜਗ ; ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ (1257-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some make burnt offerings, hold sacred feasts, and read the Puraanas.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣ ॥੩॥ (1257-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Whatever pleases God is acceptable. ||3||

ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ; ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ (1257-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Intense meditation is the paper, and Your Name is the insignia.

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ; ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1257-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those for whom this treasure is ordered,

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ; ਦਿਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (1257-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

look wealthy when they reach their true home.

ਨਾਨਕ ; ਜਨਨੀ ਧੰਨੀ ਮਾਇ ॥੪॥੩॥੮॥ (1257-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, blessed is that mother who gave birth to them. ||4||3||8||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1257-6)

Malaar, First Mahl:

Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji observed a hypocrite sitting down in meditation and a crane (bird with a long neck) roaming around. Guru Ji uttered the following Shabad to enlighten the hypocrite indirectly by using the crane as the subject. In poetry, it is called 'Anukati Alangkaar'(ਅਨੁਕਤੀ ਅਲੰਕਾਰ).

ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ; ਬੋਲੈ ਬੈਣ ॥ (1257-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You wear white clothes, and speak sweet words.

ਲੰਮਾ ਨਕੁ ; ਕਾਲੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ॥ (1257-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Your nose is sharp, and your eyes are black.

ਕਬਹੂੰ ; ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿਆ , ਭੈਣ ॥੧॥ (1257-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Have you ever seen your Lord and Master, O sister? ||1||

ਊਡਾਂ ਊਡਿ ; ਚੜਾਂ ਅਸਮਾਨਿ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ; ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ॥ (1257-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O my All-powerful Lord and Master, by Your power, I fly and soar, and ascend to the heavens.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਡੂੰਗਰਿ ; ਦੇਖਾਂ ਤੀਰ ॥ (1257-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I see Him in the water, on the land, in the mountains, on the river-banks,

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ; ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰ ॥੨॥ (1257-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

in all places and interspaces, O brother. ||2||

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ; ਦੀਏ ਨਾਲਿ ਖੰਭ ॥ (1257-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He fashioned the body, and gave it wings;

ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਉਡਣੈ ਕੀ ਡੰਝ ॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He gave it great thirst and desire to fly.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾਂ ਬੰਧਾਂ ਧੀਰ ॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When He bestows His Glance of Grace, I am comforted and consoled.

ਜਿਉ ਵੇਖਾਲੇ ; ਤਿਉ ਵੇਖਾਂ ਬੀਰ ॥੩॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

As He makes me see, so do I see, O brother. ||3||

ਨ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ; ਨ ਜਾਹਿਗੇ ਖੰਭ ॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Neither this body, nor its wings, shall go to the world hereafter.

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ; ਅਗਨੀ ਕਾ ਸਨਬੰਧ ॥ (1257-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It is a fusion of air, water and fire.

ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ; ਜਪੀਐ , ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ (1257-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, if it is in the mortal's karma, then he meditates on Almighty, with the Guru as his Spiritual Teacher.

ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ; ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੪॥੪॥੯॥ (1257-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

This body is absorbed in the Truth. ||4||4||9||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (1257-12)

Malaar, Third Mahl, Chau-Padas, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1257-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (1257-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Formless Lord is formed by Himself. He Himself deludes in doubt.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ; ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1257-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Creating the Creation, the Creator Himself beholds it; He enjoins us as He pleases.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ; ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੧॥ (1257-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This is the true greatness of His servant, that he obeys the Hukam of Almighty's Command. ||1||

ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ (1257-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Only He Himself knows His Will. By Guru's Grace, it is grasped.

ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ;
ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1257-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When this play of Shiva and Shakti comes to his home, he remains dead while yet alive. ||1||Pause||

ਵੇਦ ਪੜੈ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ; ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ (1257-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They read the Vedas, and read them again, and engage in arguments about Brahma, Vishnu and Shiva.

ਏਹ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ , ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ॥ (1257-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This three-phased Maya has deluded the whole world into cynicism about death and birth.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ; ਚੂਕੈ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥ (1257-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, know the One Lord, and the anxiety of your mind will be allayed. ||2||

ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ; (ਅ-ਵੀਚਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ (1257-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am meek, foolish and thoughtless, but still, You take care of me.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ਕਾ ; ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (1257-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Please be kind to me, and make me the slave of Your slaves, so that I may serve You.

ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਣਾ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੩॥ (1257-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Please bless me with the treasure of the One Name, that I may chant it, day and night. ||3||

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ , ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ;
ਕੋਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1257-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Says Nanak, by Guru's Grace, understand. Hardly anyone considers this.

ਜਿਉ ਜਲ ਊਪਰਿ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ; ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1257-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Like foam bubbling up on the surface of the water, so is this world.

ਅੰਗ ੧੨੫੮

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਣਾ ;
ਚੂਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (1258-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

It shall eventually merge back into that from which it came, and all its expanse shall be gone. ||4||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1258-1)

Malaar, Third Mahl:

ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ , ਸੇ ਮੇਲੇ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ (1258-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who realize the Hukam of Almighty's Command are united with Him; through the Word of His Shabad, their egotism is burnt away.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1258-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They perform true devotional worship day and night; they remain lovingly attuned to the True Lord.

ਸਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ (1258-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They gaze on their True Lord forever, through the Word of the Guru's Shabad, with loving ease. ||1||

ਮਨ ਰੇ , ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ; ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1258-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mortal, accept His Will and find peace.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ;
ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1258-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

God is pleased by the Pleasure of His Own Will. Whomever He forgives, meets no obstacles on the way. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ; ਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇ ॥ (ਸੱਭਾ ਬੋਲੋ) (1258-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Under the influence of the three gunas, the three dispositions, the mind wanders everywhere, without love or devotion to Almighty.

ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ; ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (1258-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

No one is ever saved or liberated, by doing deeds in ego.

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥੨॥ (1258-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whatever our Lord and Master wills, comes to pass. People wander according to their past actions. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਮਨੁ ਮਰਿ ਰਹੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1258-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, the mind is overpowered; Almighty's Name comes to abide in the mind.

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1258-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The value of such a person cannot be estimated; nothing at all can be said about him.

ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇਆ ; ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (1258-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He comes to dwell in the fourth state; he remains merged in the True Lord. ||3||

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1258-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

My Lord God is Inaccessible and Unfathomable. His value cannot be expressed.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ; ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1258-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, he comes to understand, and live the Shabad.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ , ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੪॥੨॥ (1258-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise the Naam, the Name of Almighty, Har, Har; you shall be honored in the Court of Almighty. ||4||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1258-9)

Malaar, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1258-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Rare is that person who, as Gurmukh, understands; Almighty has bestowed His Glance of Grace.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ; ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1258-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

There is no Giver except the Guru. He grants His Grace and forgives.

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ , ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ (1258-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, peace and tranquility well up; chant the Naam, the Name of Almighty, day and night. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1258-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my mind, meditate on the Ambrosial Name of Almighty.

**ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1258-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru and the Primal Being, the Name is obtained, and one remains forever absorbed in Almighty's Name. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ; ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ॥ (1258-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are forever separated from Almighty; no one is with them.

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ; ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (1258-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They are stricken with the great disease of egotism; they are hit on the head by the Messenger of Death.

**ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੨॥** (1258-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who follow the Guru's Teachings are never separated from the Sat Sangat, the True Congregation. They dwell on the Naam, night and day. ||2||

ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ; ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1258-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You are the One and Only Creator of all. You continually create, watch over and contemplate.

ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ; ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (1258-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some are Gurmukh - You unite them with Yourself. You bless then with the treasure of devotion.

ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ; ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੂਕਾਰ ॥੩॥ (1258-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You Yourself know everything. Unto whom should I complain? ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ; ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1258-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty, Har, Har, is Ambrosial Nectar. By Almighty's Grace, it is obtained.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1258-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Chanting the Name of Almighty, Har, Har, night and day, the intuitive peace and poise of the Guru is obtained.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥ (1258-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Naam is the greatest treasure. Focus your consciousness on the Naam. ||4||3||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1258-16)

Malaar, Third Mahl:

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥ (1258-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I praise the Guru, the Giver of peace, forever. He truly is Almighty God.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ; (ਪਰਮ-ਪਦੁ ਬੋਲੋ)
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ (1258-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I have obtained the supreme status. His glorious greatness is glorious!

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ; ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ (1258-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

One who sings the Glorious Praises of the True Lord, merges in the True Lord. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1258-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mortal, contemplate the Guru's Word in your heart.

ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1258-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Abandon your false family, poisonous egotism and desire; remember in your heart, that you will have to leave. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ; ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (1258-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The True Guru is the Giver of Almighty's Name. There is no other giver at all.

ਅੰਗ ੧੨੫੯

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ; ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ (1259-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Bestowing the gift of the soul, He satisfies the mortal beings, and merges them in the True Name.

**ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਹੀ ॥੨॥** (1259-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Night and day, they ravish and enjoy Almighty within the heart; they are intuitively absorbed in Samaadhi. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ; ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (1259-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Shabad, the Word of the True Guru, has pierced my mind. The True Word of His Bani permeates my heart.

**ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ , ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)** (1259-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

My God is Unseen; He cannot be seen. The Gurmukh speaks the Unspoken.

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥੩॥ (1259-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the Giver of peace grants His Grace, the mortal being meditates on Almighty, the Life of the Universe. ||3||

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (1259-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He does not come and go in renicarnation any longer; the Gurmukh meditates intuitively.

ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ; ਮਨ ਹੀ ਮੰਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (1259-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

From the mind, the mind merges into our Lord and Master; the mind is absorbed into the Mind.

ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ (1259-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In truth, the True Lord is pleased with truth; eradicate egotism from within yourself. ||4||

ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1259-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Our One and Only Lord and Master dwells within the mind; there is no other at all.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ; ਜਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (1259-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The One Name is Sweet Ambrosial Nectar; it is Immaculate Truth in the world.

**ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥੪॥** (1259-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Name of God is obtained, by those who are so predestined. ||5||4||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1259-7)

Malaar, Third Mahl:

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1259-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

All the heavenly heralds and celestial singers are saved through the Naam, the Name of Almighty.

**ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥** (1259-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They contemplate the Word of the Guru's Shabad. Subduing their ego, the Name abides in their minds; they keep Almighty enshrined in their hearts.

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ , ਸੋਈ ਬੂਝੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (1259-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone understands, whom Almighty causes to understand; Almighty unites him with Himself.

ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਂਵੈ ; ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (1259-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Night and day, he sings the Word of the Shabad and the Guru's Bani; he remains lovingly attuned to the True Lord. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥ (1259-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my mind, each and every moment, dwell on the Naam.

**ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1259-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Shabad is the Guru's Gift. It shall bring you lasting peace deep within; it shall always stand by you. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1259-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs never give up their hypocrisy; in the love of duality, they suffer in pain.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (1259-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Forgetting the Naam, their minds are imbued with corruption. They waste away their lives uselessly.

ਇਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ ॥ (1259-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This opportunity shall not come into their hands again; night and day, they shall always regret and repent.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ; ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ (1259-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They die and die again and again, only to be reborn, but they never understand. They rot away in manure. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1259-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are imbued with the Naam, and are saved; they contemplate the Word of the Guru's Shabad.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1259-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meditating on the Name of Almighty, they are Jivan-mukta, liberated while yet alive. They enshrine Almighty within their hearts.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ , ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਊਤਮ ;
ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ॥ (1259-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Their minds and bodies are immaculate, their intellect is immaculate and sublime. Their speech is sublime as well.

ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ , ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ (1259-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They realize the One Primal Being, the One Lord God. There is no other at all. ||3||

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1259-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

God Himself is the Doer, and He Himself is the Cause of causes. He Himself bestows His Glance of Grace.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਇ ॥ (1259-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

My mind and body are imbued with the Word of the Guru's Bani. My consciousness is immersed in His service.

ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ ॥ (1259-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Unseen and Inscrutable Lord dwells deep within. He is seen only by the Gurmukh.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ;
ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੪॥੫॥ (1259-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, He gives to whomever He pleases. According to the Pleasure of His Will, He leads the mortals on. ||4||5||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਦੁਤੁਕੇ ॥ (ਦੁ-ਤੁਕੇ ਬੋਲੋ) (1259-17)

Malaar, Third Mahl, Du-Tukas:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ; ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਨੁ ॥ (1259-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the True Guru, the mortal obtains the special place, the Mansion of Almighty's Presence in his own home.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ (1259-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, his egotistical pride is dispelled. ||1||

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ; ਧੁਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1259-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who have the Naam inscribed on their foreheads,

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1259-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

meditate on the Naam night and day, forever and ever. They are honored in the True Court of Almighty. ||1||Pause||

ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧਿਆਨੁ ॥ (1259-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

From the True Guru, they learn the ways and means of the mind. Night and day, they focus their meditation on Almighty forever.

ਅੰਗ ੧੨੬੦

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (1260-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Imbued with the Word of the Guru's Shabad, they remain forever detached. They are honored in the True Court of Almighty. ||2||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਖੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ;
ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ (1260-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This mind plays, subject to Almighty's Will; in an instant, it wanders out in the ten directions and returns home again.

ਜਾਂ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ;
ਤਾਂ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤਕਾਲ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥੩॥ (1260-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the True Lord God Himself bestows His Glance of Grace, then this mind is instantly brought under control by the Gurmukh. ||3||

ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨ ਹੂ ਜਾਣੈ ; ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1260-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The mortal comes to know the ways and means of the mind, realizing and contemplating the Shabad.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ;
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੬॥ (1260-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, meditate forever on the Naam, and cross over the terrifying world-ocean. ||4||6||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1260-4)

Malaar, Third Mahl:

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1260-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Soul, body and breath of life are all His; He is permeating and pervading each and every heart.

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (1260-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Except the One Lord, I do not know any other at all. The True Guru has revealed this to me. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਨਾਮਿ ਰਹਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1260-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my mind, remain lovingly attuned to the Naam, the Name of Almighty.

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1260-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, I meditate on Almighty, the Unseen, Unfathomable and Infinite Creator. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ; ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ (1260-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Mind and body are pleased, lovingly attuned to the One Lord, intuitively absorbed in peace and poise.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ; ਏਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ (1260-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, doubt and fear are dispelled, being lovingly attuned to the One Name. ||2||

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ; ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥ (1260-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the mortal follows the Guru's Teachings, and lives the Truth, then he attains the state of emancipation.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ;
ਤਿਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ (1260-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Among millions, how rare is that one who understands, and is lovingly attuned to the Name of Almighty. ||3||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ; ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ (1260-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Wherever I look, there I see the One. This understanding has come through the Guru's Teachings.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ;
ਨਾਨਕ , ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੭॥ (1260-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I place my mind, body and breath of life in offering before Him; Guru Nanak says, self-conceit is gone. ||4||7||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1260-10)

Malaar, Third Mahl:

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ; ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ (1260-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

My True Lord God, the Eradicator of suffering, is found through the Word of the Shabad.

ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ; ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (1260-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Imbued with devotional worship, the mortal remains forever detached. He is honored in the True Court of Almighty. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਮਨ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥ (1260-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mind, remain absorbed in the Mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1260-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The mind of the Gurmukh is pleased with Almighty's Name, lovingly attuned to Almighty. ||1||Pause||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ (1260-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

My God is totally Inaccessible and Unfathomable; through the Guru's Teachings, He is understood.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ (1260-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

True self-discipline rests in singing the Kirtan of Almighty's Praises, lovingly attuned to Almighty. ||2||

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ; ਜਿਨ੍ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1260-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself is the Shabad, and He Himself is the True Teachings; He merges our light into the Light.

ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (1260-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The breath vibrates through this frail body; the Gurmukh obtains the ambrosial nectar. ||3||

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ; ਸੋ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1260-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself fashions, and He Himself links us to our tasks; the True Lord is pervading everywhere.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ;
ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥੪॥੮॥ (1260-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the Naam, the Name of Almighty, no one is anything. Through the Naam,we are blessed with glory. ||4||8||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1260-16)

Malaar, Third Mahl:

ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ; ਲਦਿਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥ (1260-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The mortal is enticed by the poison of corruption, burdened with such a heavy load.

ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ; ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥ (1260-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty has placed the magic spell of the Shabad into his mouth, and destroyed the poison of ego. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ (1260-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mortal, egotism and attachment are such heavy loads of pain.

ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1260-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This terrifying world-ocean cannot be crossed; through Almighty's Name, the Gurmukh crosses over to the other side. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ; ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ ॥ (1260-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Attachment to the three-phased show of Maya pervades all the created forms.

ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ (1260-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In the Sat Sangat, the Society of the Saints, the state of supreme awareness is attained. The Merciful Lord carries us across. ||2||

ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ; ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ , ਬਹਕਾਰਿ ॥ (1260-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The smell of sandalwood is so sublime; its fragrance spreads out far and wide.

ਅੰਗ ੧੨੬੧

ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਊਤਮ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ ॥੩॥ (1261-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The lifestyle of Almighty's humble servant is exalted and sublime. He spreads the Kirtan of Almighty's Praises throughout the world. ||3||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1261-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my Lord and Master, please be merciful, merciful to me, that I may enshrine Almighty, Har, Har, Har, within my heart.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ;
ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੯॥ (1261-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Nanak has found the Perfect True Guru; in his mind, he chants the Name of Almighty. ||4||9||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੨ (1261-3)

Malaar, Third Mahl, Second House:

Prologue: An egoistic pandit by the name of Beni who used to visit one place to another with the intention of debating the divine knowledge in order to demonstrate his knowledge. Once this pandit reached Goindwal Sahib and came to Guru Amar Das Ji to start a debate. Guru Ji uttered the following Shabad with the message that the pandit should discuss pertaining to the mind before elaborating divine knowledge to further extent.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1261-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ; ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ (1261-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Is this mind a householder, or is this mind a detached renunciate?

ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ ; ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ (ਅ-ਵਰਨੁ ਬੋਲੋ) (1261-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Is this mind beyond social class, eternal and unchanging?

ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ; ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1261-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Is this mind fickle, or is this mind detached?

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ; ਮਮਤਾ ਕਿਥਹੁ ਲਾਗੀ ॥੧॥ (1261-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

How has this mind been gripped by possessiveness? ||1||

ਪੰਡਿਤ ; ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1261-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O Pandit, O religious scholar, reflect on this in your mind.

ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿ ; ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1261-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Why do you read so many other things, and carry such a heavy load? ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ; ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥ (1261-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Creator has attached it to Maya and possessiveness.

ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ; ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (1261-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Enforcing His Order, He created the world.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਬੂਝਹੁ ਭਾਈ ॥ (1261-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, understand this, O Siblings of Destiny.

ਸਦਾ ਰਹਹੁ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (1261-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Remain forever in the Sanctuary of Almighty. ||2||

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ; ਜੋ ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡ ਉਤਾਰੈ ॥ (1261-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone is a Pandit, who sheds the load of the three qualities.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (1261-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Night and day, he chants the Name of the One Lord.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ; ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥ (1261-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He accepts the Teachings of the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ; ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥ (1261-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He offers his head to the True Guru.

ਸਦਾ ਅਲਗੁ ; ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ (ਅਲੱਗੁ ਬੋਲੋ) (1261-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He remains forever unattached in the state of Nirvaanaa.

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ; ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ (1261-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Such a Pandit is accepted in the Court of Almighty. ||3||

ਸਭਨਾਂ ਮਹਿ ਏਕੋ ; ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (1261-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He preaches that the One Lord is within all beings.

ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ; ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

As he sees the One Lord, he knows the One Lord.

ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ; ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

That person, whom Almighty forgives, is united with Him.

ਐਥੈ ਓਥੈ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He finds eternal peace, here and hereafter. ||4||

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ; ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Says Nanak, what can anyone do?

ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ; ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ (1261-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone is liberated, whom Almighty blesses with His Grace.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (1261-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Night and day, he sings the Glorious Praises of Almighty.

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ; ਫਿਰਿ ਕੂਕ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧॥੧੦॥ (1261-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Then, he no longer bothers with the proclamations of the Shaastras or the Vedas. ||5||1||10||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1261-12)

Malaar, Third Mahl:

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ; ਜੋਨਿ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਈ ॥ (1261-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs wander lost in reincarnation, confused and deluded by doubt.

ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰੇ ਨਿਤ ; ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (1261-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death constantly beats them and disgraces them.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ॥ (1261-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, the mortal's subservience to Death is ended.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ; ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (1261-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He meets Almighty God, and enters the Mansion of His Presence. ||1||

ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1261-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mortal, as Gurmukh, meditate on the Naam, the Name of Almighty.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਇਆ ;
ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1261-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In duality, you are ruining and wasting this priceless human life. You trade it away in exchange for a shell. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1261-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukh falls in love with Almighty, by His Grace.

ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥ (1261-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He enshrines loving devotion to Almighty, Har, Har, deep within his heart.

ਭਵਜਲੁ ; ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (ਲੰਘਾਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (1261-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Word of the Shabad carries him across the terrifying world-ocean.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ; ਦਿਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨॥ (1261-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He appears true in the True Court of Almighty. ||2||

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1261-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Performing all sorts of rituals, they do not find the True Guru.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ॥ (1261-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Guru, so many wander lost and confused in Maya.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1261-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Egotism, possessiveness and attachment rise up and increase within them.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1261-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In the love of dualty, the self-willed manmukhs suffer in pain. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ (1261-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Creator Himself is Inaccessible and Infinite.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ (1261-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Chant the Word of the Guru's Shabad, and earn the true profit.

ਹਾਜਰੁ ਹਜੂਰਿ ; ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1261-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty is Independent, Ever-present, here and now.

ਅੰਗ ੧੨੬੨

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥੧੧॥ (1262-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh merges in the Naam. ||4||2||11||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1262-1)

Malaar, Third Mahl:

ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ; ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ (1262-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who are attached to the Guru's Teachings, are Jivan-mukta, liberated while yet alive.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥ (1262-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They remain forever awake and aware night and day, in devotional worship of Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (1262-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They serve the True Guru, and eradicate their self-conceit.

ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ; ਸਦ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1262-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I fall at the feet of such humble beings. ||1||

ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਦਾ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (1262-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Constantly singing the Glorious Praises of Almighty, I live.

**ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1262-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Word of the Guru's Shabad is such totally sweet elixir. Through the Name of Almighty, I have attained the state of liberation. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (1262-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Attachment to Maya leads to the darkness of ignorance.

ਮਨਮੁਖ ਮੋਹੇ ; ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (1262-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manukhs are attached, foolish and ignorant.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ (1262-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Night and day, their lives pass away in worldly entanglements.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ; ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ (1262-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They die and die again and again, only to be reborn and receive their punishment. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1262-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is lovingly attuned to the Name of Almighty.

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ; ਨਾ ਲਪਟਾਈ ॥ (1262-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He does not cling to false greed.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1262-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whatever he does, he does with intuitive poise.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ; ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ (1262-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He drinks in the sublime essence of Almighty; his tongue delights in its flavor. ||3||

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (1262-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Among millions, hardly any understand.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1262-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty Himself forgives, and bestows His glorious greatness.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ; ਸੁ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (1262-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whoever meets with the Primal Lord God, shall never be separated again.

ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੩॥੧੨॥ (1262-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Nanak is absorbed in the Name of Almighty, Har, Har. ||4||3||12||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1262-8)

Malaar, Third Mahl:

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ; ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ (1262-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Everyone speaks the Name of Almighty with the tongue.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਤਾ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥ (1262-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

But only by serving the True Guru does the mortal receive the Name.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ; ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਰਹੈ ॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

His bonds are shattered, and he stays in the house of liberation.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਅਸਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬਹੈ ॥੧॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, he sits in the eternal, unchanging house. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਕਾਹੇ ਰੋਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my mind, why are you angry?

ਲਾਹਾ ਕਲਜੁਗਿ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਗੁਰਮਤਿ , ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਰਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kali Yuga, Almighty's Name is the source of profit. Contemplate and appreciate the Guru's Teachings within your heart, night and day. ||1||Pause||

ਬਾਬੀਹਾ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (1262-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Each and every instant, the rainbird cries and calls.

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ; ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਇ ॥ (1262-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without seeing her Beloved, she does not sleep at all.

ਇਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ; ਸਹਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1262-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

She cannot endure this separation.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ (1262-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When she meets the True Guru, then she intuitively meets her Beloved. ||2||

ਨਾਮਹੀਣੁ ; ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (1262-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Lacking the Naam, the Name of Almighty, the mortal suffers and dies.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਿਆ ; ਭੂਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (1262-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He is burnt in the fire of desire, and his hunger does not depart.

ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ; ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1262-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without good destiny, he cannot find the Naam.

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਥਾਕਾ ; ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥ (1262-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He performs all sorts of rituals until he is exhausted. ||3||

ਤ੍ਰੈਗੁਣ ; ਬਾਣੀ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣ ਬੋਲੋ) (1262-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The mortal thinks about the Vedic teachings of the three gunas, the three dispositions.

ਬਿਖਿਆ ਮੈਲੁ ; ਬਿਖਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (1262-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He deals in corruption, filth and vice.

ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ; ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ (1262-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He dies, only to be reborn; he is ruined over and over again.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥੪॥ (1262-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukh enshrines the glory of the supreme state of celestial peace. ||4||

ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ; ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1262-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

One who has faith in the Guru - everyone has faith in him.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ (1262-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Word, the mind is cooled and soothed.

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ; ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (1262-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Throughout the four ages, that humble being is known to be pure.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥੫॥੪॥੧੩॥੯॥੧੩॥੨੨॥ (1262-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, that Gurmukh is so rare. ||5||4||13||9||13||22||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ , ਚਉਪਦੇ (1262-17)

Raag Malaar, Fourth Mahl, First House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1262-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਹਿਰਦੈ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (1262-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Night and day, I meditate on Almighty, Har, Har, within my heart; through the Guru's Teachings, my pain is forgotten.

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (1262-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The chains of all my hopes and desires have been snapped; my Lord God has showered me with His Mercy. ||1||

ਨੈਨੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਰੀ ॥ (1262-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

My eyes gaze eternally on Almighty, Har, Har.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ;
ਜਨੁ , ਹਰਿ ਭੇਟਿਓ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1262-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Gazing on the True Guru, my mind blossoms forth. I have met with Almighty, Almighty of the World. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੬੩

ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਲਾਗੀ ਗਾਰੀ ॥ (1263-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

One who forgets such a Name of Almighty, Har, Har - his family is dishonored.

ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ , ਪਰਸੂਤਿ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਧਵਾ ਕਰਿ , ਮਹਤਾਰੀ ॥੨॥ (1263-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

His family is sterile and barren, and his mother is made a widow. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ;
ਜਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (1263-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, let me meet the Holy Guru, who night and day keep Almighty enshrined in his heart.

ਗੁਰਿ ਡੀਠੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ;
ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਦੇਖਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥ (1263-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Seeing the Guru, the GurSikh blossoms forth, like the child seeing his mother. ||3||

ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਇਕ ਹੀ ਸੰਗਿ ਵਾਸਾ ;
ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਕਰਾਰੀ ॥ (1263-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The soul-bride and the Husband Lord live together as one, but the hard wall of egotism has come between them.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਤੋਰੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥ (1263-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru demolishes the wall of egotism; servant Nanak has met Almighty, Almighty of the World. ||4||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1263-5)

Malaar, Fourth Mahl:

Prologue: During Guru Ram Das Ji's time, there were two Brahmins who used to write Gurbani in books and distribute to the visiting Sikhs. The Sikhs used to donate willingly according to their wish. The Brahmins accepted the donation as a gift without any desire for more. Once a group of Brahmins cam and persuaded them to leave the service and be free to visit pilgrimage shrines according to their will. Upon listening to the Sikhs, the two Brahmins came to Guru Ji and Guru Ji uttered the following Shabad.

ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਗੋਦਾਵਰੀ ਸਰਸੁਤੀ ; (ਸਰੱਸੁਤੀ ਬੋਲੋ)
ਤੇ ਕਰਹਿ ਉਦਮੁ , ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥ (1263-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The Ganges, the Jamunaa, the Godaavari and the Saraswati - these rivers strive for the dust of the feet of the Holy.

ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਪਰੇ ਹਮਰੈ ਵਿਚਿ ;
ਹਮਰੀ ਮੈਲੁ , ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥ (1263-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Overflowing with their filthy sins, the mortals take cleansing baths in them; the rivers' pollution is washed away by the dust of the feet of the Holy. ||1||

ਤੀਰਥਿ ਅਠਸਠਿ ; ਮਜਨੁ ਨਾਈ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) ('ਨਾਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1263-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Instead of bathing at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, take your cleansing bath in the Name.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਉਡਿ ਨੇਤ੍ਰੀ ;
ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1263-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

When the dust of the feet of the Sat Sangat rises up into the eyes, all filthy evil-mindedness is removed. ||1||Pause||

ਜਾਹਰਨਵੀ , ਤਪੈ ਭਾਗੀਰਥਿ ਆਣੀ ; (ਜਾਹਰਨ-ਵੀ ਬੋਲੋ)
ਕੇਦਾਰੁ ਥਾਪਿਓ , ਮਹਸਾਈ ॥ (1263-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Bhaageerat'h the penitent brought the Ganges down, and Shiva established Kaydaar.

ਕਾਂਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ;
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ (1263-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Krishna grazed cows in Kaashi; through the humble servant of Almighty, these places became famous. ||2||

ਜਿਤਨੇ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ , ਸਭਿ ਤਿਤਨੇ ਲੋਚਹਿ ;
ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥ (1263-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

And all the sacred shrines of pilgrimage established by the gods, long for the dust of the feet of the Holy.

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ;
ਲੈ ਤਿਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੩॥ (1263-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's Saint, the Holy Guru, I apply the dust of His feet to my face. ||3||

ਜਿਤਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਮਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਭ ਤਿਤਨੀ ਲੋਚੈ , ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥ (1263-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

And all the creatures of Your Universe, O my Lord and Master, long for the dust of the feet of the Holy.

ਨਾਨਕ , ਲਿਲਾਟਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਦੇ , ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੨॥ (1263-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, one who has such destiny inscribed on his forehead, is blessed with the dust of the feet of the Holy; Almighty carries him across. ||4||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1263-12)

Malaar, Fourth Mahl:

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ;
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ (1263-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Almighty seems sweet to that humble being who is blessed by the Grace of Almighty.

ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਦੂਖ ਸਭਿ ਉਤਰੈ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥੧॥ (1263-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

His hunger and pain are totally taken away; he chants the Glorious Praises of Almighty, Har, Har. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥ (1263-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Meditating on Almighty, Har, Har, Har, the mortal is emancipated.

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ , ਕਰਨ ਸੁਨਿ ਧਿਆਵੈ ;
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1263-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

One who listens to the Guru's Teachings and meditates on them, is carried across the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਮ ਹਾਟਿ ਬਿਹਾਝੇ ;
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ (1263-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I am the slave of that humble being, who is blessed by the Grace of Almighty, Har, Har.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥੨॥ (1263-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's humble servant, peace is obtained; all the pollution and filth of evil-mindedness is washed away. ||2||

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਭੂਖ ਲਗਾਨੀ ;
ਜਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ , ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਿਚਰੈ ॥ (1263-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty feels hunger only for Almighty. He is satisfied only when he chants Almighty's Glories.

ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ , ਹਰਿ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨਾ ;
ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ॥੩॥ (1263-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty is a fish in the Water of Almighty. Forgetting Almighty, he would dry up and die. ||3||

ਜਿਨਿ ਏਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ , ਸੋ ਜਾਨੈ ;
ਕੈ ਜਾਨੈ , ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥ (1263-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

He alone knows this love, who enshrines it within his mind.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਸਭ ਤਨ ਕੀ ਭੁਖ ਟਰੈ ॥੪॥੩॥ (1263-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Servant Nanak gazes upon Almighty and is at peace; The hunger of his body is totally satisfied. ||4||3||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1263-18)

Malaar, Fourth Mahl:

ਜਿਤਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ; ਤਿਤਨੇ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਲਿਖਾਵੈ ॥ (1263-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

All the beings and creatures which God has created - on their foreheds, He has written their destiny.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਨ੍ਹ ਵਡਾਈ ;
ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਵੈ ॥੧॥ (1263-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Almighty blesses His humble servant with glorious greatness. Almighty enjoins him to his tasks. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ (1263-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The True Guru implants the Naam, the Name of Almighty, Har, Har, within.

ਅੰਗ ੧੨੬੪

ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ , ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ;
ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1264-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Chant the Name of Almighty, O Sikhs of the Guru, O my Siblings of Destiny. Only Almighty will carry you across the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਜੋ ਗੁਰ ਕਉ ਜਨੁ ਪੂਜੇ ਸੇਵੇ ; ਸੋ ਜਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (1264-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

That humble being who worships, adores and serves the Guru is pleasing to my Lord God.

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੨॥ (1264-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

To worship and adore the True Guru is to serve Almighty. In His Mercy, He saves us and carries us across. ||2||

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ; ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਫੂਲ ਤੋਰਾਵੈ ॥ (1264-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The ignorant and the blind wander deluded by doubt; deluded and confused, they pick flowers to offer to their idols.

ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ , ਮੜਾ ਸਰੇਵਹਿ ; (ਨਿਰ-ਜੀਉ ਬੋਲੋ)
ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਵੈ ॥੩॥ (1264-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

They worship lifeless stones and serve the tombs of the dead; all their efforts are useless. ||3||

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ , ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (1264-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

He alone is said to be the True Guru, who realizes God, and proclaims the Sermon of Almighty, Har, Har.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ , ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ , ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੁਖਿ ਸੰਚਹੁ ;
ਤਿਸੁ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥ (1264-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Offer the Guru sacred foods, clothes, silk and satin robes of all sorts; know that He is True. The merits of this shall never leave you lacking. ||4||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਉ ਪਰਤਖਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ;
ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (1264-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The Divine True Guru is the Embodiment, the Image of Almighty; He utters the Ambrosial Word.

ਨਾਨਕ , ਭਾਗ ਭਲੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੫॥੪॥ (1264-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, blessed and good is the destiny of that humble being, who focuses his consciousness on the Feet of Almighty. ||5||4||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1264-7)

Malaar, Fourth Mahl:

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ;
ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਭਲ ਭਾਂਤਿ ॥ (1264-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Those whose hearts are filled with my True Guru - those Saints are good and noble in every way.

ਤਿਨ੍ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ;
ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਂਤ ॥੧॥ (1264-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Seeing them, my mind blossoms forth in bliss; I am forever a sacrifice to them. ||1||

ਗਿਆਨੀ ; ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (1264-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

O spiritual teacher, chant the Name of Almighty, day and night.

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ;
ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਂਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1264-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

All hunger and thirst are satisfied, for those who partake of the sublime essence of Almighty, through the Guru's Teachings. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨ ;
ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ , ਲਹਿ ਜਾਇ ਭਰਾਂਤਿ ॥ (1264-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The slaves of Almighty are our Holy companions. Meeting with them, doubt is taken away.

ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਧ , ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਾਢੈ ਚੁਣਿ ਹੰਸੁਲਾ ;
ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਚੁਣਿ ਕਾਢੈ ਸਾਧੂ , ਹਉਮੈ ਤਾਤਿ ॥੨॥ (1264-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

As the swan separates the milk from the water, the Holy Saint removes the fire of egotism from the body. ||2||

ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ;
ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਰ , ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਂਤਿ ॥ (1264-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Those who do not love Almighty in their hearts are deceitful; they continually practice deception.

ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖਵਾਲੈ ;
ਓਇ ਆਪਿ ਬੀਜਿ , ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਤਿ ॥੩॥ (1264-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

What can anyone give them to eat? Whatever they themselves plant, they must eat. ||3||

ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨੁ , ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਮਹਿ , ਆਪੁ ਰਖਾਂਤਿ ॥ (1264-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

This is the Quality of Almighty, and of Almighty's humble servants as well; Almighty places His Own Essence within them.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਸਮਦਰਸੀ ; (ਸਮ-ਦਰਸੀ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤਰੀ ਤਰਾਂਤਿ ॥੪॥੫॥ (1264-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed, is Guru Nanak, who looks impartially on all; He crosses over and transcends both slander and praise. ||4||5||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1264-14)

Malaar, Fourth Mahl:

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ;
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ (1264-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty is inaccessible, unfathomable, exalted and sublime. It is chanted by Almighty's Grace.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ (1264-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I have found the True Congregation, and in the Company of the Holy, I am carried across. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ (1264-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

My mind is in ecstasy, night and day.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ;
ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1264-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, I chant the Name of Almighty. Doubt and fear are gone from my mind. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ , ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ;
ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ , ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ (1264-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Those who chant and meditate on Almighty - Dear Almighty, in Your Mercy, please unite me with them.

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੨॥ (1264-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Gazing upon them, I am at peace; the pain and disease of egotism are gone. ||2||

ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ (1264-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Those who meditate on the Naam, the Name of Almighty in their hearts - their lives become totally fruitful.

ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ , ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ;
ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ (1264-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

They themselves swim across, and carry the world across with them. Their ancestors and family cross over as well. ||3||

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ;
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ (1264-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

You Yourself created the whole world, and You Yourself keep it under Your control.

ਅੰਗ ੧੨੬੫

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ , ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੪॥੬॥ (1265-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

God has showered His Mercy on servant Nanak; He has lifted him up, and rescued him from the ocean of poison. ||4||6||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1265-2)

Malaar, Fourth Mahl:

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ (1265-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Those who do not drink in the Ambrosial Nectar by Guru's Grace - their thirst and hunger are not relieved.

ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1265-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The foolish self-willed manmukh burns in the fire of egotistical pride; he suffers painfully in egotism.

ਆਵਤ ਜਾਤ , ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ (1265-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Coming and going, he wastes his life uselessly; afflicted with pain, he regrets and repents.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ , ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ;
ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ ॥੧॥ (1265-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

He does not even think of the One, from whom he originated. Cursed is his life, and cursed is his food. ||1||

ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (1265-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

O mortal, as Gurmukh, meditate on the Naam, the Name of Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1265-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, in His Mercy leads the mortal to meet the Guru; he is absorbed in the Name of Almighty, Har, Har. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ; ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥ (1265-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The life of the self-willed manmukh is useless; he comes and goes in shame.

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਡੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥ (1265-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

In sexual desire and anger, the proud ones are drowned. They are burnt in their egotism.

ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ;
ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1265-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

They do not attain perfection or understanding; their intellect is dimmed. Tossed by the waves of greed, they suffer in pain.

ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥੨॥ (1265-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Without the Guru, they suffer in terrible pain. Seized by Death, they weep and wail. ||2||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1265-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

As Gurmukh, I have attained the Unfathomable Name of Almighty, with intuitive peace and poise.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (1265-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The treasure of the Naam abides deep within my heart. My tongue sings the Glorious Praises of Almighty.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1265-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I am forever in bliss, day and night, lovingly attuned to the One Word of the Shabad.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ;
ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ (1265-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I have obtained the treasure of the Naam with intuitive ease; this is the glorious greatness of the True Guru. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1265-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Through the True Guru, Almighty, Har, Har, comes to dwell within my mind. I am forever a sacrifice to the True Guru.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ (1265-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I have dedicated my mind and body to Him, and placed everything before Him in offering. I focus my consciousness on His Feet.

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (1265-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Please be merciful to me, O my Perfect Guru, and unite me with Yourself.

ਹਮ ਲੋਹ ਗੁਰ ਨਾਵ ਬੋਹਿਥਾ ; ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੭॥ (1265-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I am just iron; the Guru is the boat, to carry me across. ||4||7||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ (1265-13)

Malaar, Fourth Mahl, Partaal, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1265-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ , ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1265-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty chants the Name of the Supreme Lord; he joins the Saadh Sangat, the Company of Almighty's Holy. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ;
ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥੧॥ (1265-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Deal only in the wealth of Almighty, and gather only the wealth of Almighty. No thief can ever steal it. ||1||

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ , ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥ (1265-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The rainbirds and the peacocks sing day and night, hearing the thunder in the clouds. ||2||

ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ , ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ;
ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ , ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥ (1265-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Whatever the deer, the fish and the birds sing, they chant to Almighty, and no other. ||3||

ਨਾਨਕ ਜਨ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ;
ਛੂਟਿ ਗਇਓ , ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੪॥੧॥੮॥ (1265-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Servant Nanak sings the Kirtan of Almighty's Praises; the sound and fury of Death has totally gone away. ||4||1||8||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1265-17)

Malaar, Fourth Mahl:

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ; ਖੋਜਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥ (1265-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

They speak and chant the Name of Almighty, Raam, Raam; the very fortunate ones seek Him.

ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ;
ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1265-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Whoever shows me the Way of Almighty - I fall at his feet. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਮਾਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ; ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ (1265-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Almighty is my Friend and Compansion; I am in love with Almighty.

ਅੰਗ ੧੨੬੬

ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ , ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ;
ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ (1266-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I sing of Almighty, and I speak of Almighty; I have discarded all other loves. ||1||

ਮਨ ਮੋਹਨ , ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ; ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1266-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

My Beloved is the Enticer of the mind; The Detached Lord God is the Embodiment of Supreme bliss.

ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ; ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ
॥੨॥੨॥੯॥੯॥੧੩॥੯॥੩੧॥ (1266-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Nanak lives by gazing upon Almighty; may I see Him for a moment, for even just an instant. ||2||2||9||9||13||9||31||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (1266-4)

Raag Malaar, Fifth Mahl, Chau-Padas, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1266-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ , ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ;
ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ (1266-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

What are you so worried about? What are you thinking? What have you tried?

ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ , ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ;
ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥ (1266-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Tell me - Almighty of the Universe - who controls Him? ||1||

ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ; ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥ (1266-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The rain showers down from the clouds, O companion. The Guest has come into my home.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ;
ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1266-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am meek; my Lord and Master is the Ocean of Mercy. I am absorbed in the nine treasures of the Naam, the Name of Almighty. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ; ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥ (1266-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have prepared all sorts of foods in various ways, and all sorts of sweet deserts.

ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ;
ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥ (1266-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have made my kitchen pure and sacred. Now, O my Sovereign Lord King, please sample my food. ||2||

ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ; (ਰਹੱਸੇ ਬੋਲੋ)
ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥ (1266-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The villains have been destroyed, and my friends are delighted. This is Your Own Mansion and Temple, Dear Almighty.

ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ; (ਰੰਗੀ-ਓ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)
ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥ (1266-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

When my Playful Beloved came into my household, then I found total peace. ||3||

ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥ (1266-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, I have the Support and Protection of the Perfect Guru; this is the pre-ordained destiny inscribed upon my forehead.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ;
ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥੧॥ (1266-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has found his Playful Husband Lord. He shall never suffer in sorrow again. ||4||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1266-10)

Malaar, Fifth Mahl:

ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ , ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ;
ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ , ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1266-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

When the baby's only food is milk, it cannot survive without its milk.

ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ;
ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ (1266-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The mother takes care of it, and pours milk into its mouth; then, it is satisfied and fulfilled. ||1||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ; ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥ (1266-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am just a baby; God, the Great Giver, is my Father.

ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ , ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ;
ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ , ਜਹ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1266-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The child is so foolish; it makes so many mistakes. But it has nowhere else to go. ||1||Pause||

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ;
ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ ॥ (1266-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The mind of the poor child is fickle; he touches even snakes and fire.

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ; ਅਨਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥੨॥ (1266-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

His mother and father hug him close in their embrace, and so he plays in joy and bliss. ||2||

ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ , ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥ (1266-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

What hunger can the child ever have, O my Lord and Master, when You are his Father?

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ , ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ;
ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥੩॥ (1266-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The treasure of the Naam and the nine treasures are in Your celestial household. You fulfill the desires of the mind. ||3||

ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ , ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ;
ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ , ਸੋ ਦੇਨਾ ॥ (1266-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Merciful Father has issued this Command: whatever the child asks for, is put into his mouth.

ਨਾਨਕ , ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ;
ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥੪॥੨॥ (1266-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak, the child, longs for the Sight (Darshan) of God's Darshan. May His Feet always dwell within my heart. ||4||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1266-17)

Malaar, Fifth Mahl:

ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ , ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ ;
ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ (1266-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I tried everything, and gathered all devices together; I have discarded all my anxieties.

ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿਓ ਘਰ ਕਾ ; ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਭਾਰੋਸਾ ॥੧॥ (1266-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have begun to set all my household affairs right; I have placed my faith in my Lord and Master. ||1||

ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ; ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥ (1266-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I listen to the celestial vibrations resonating and resounding.

ਭੋਰੁ ਭਇਆ , ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ;
ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1266-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Sunrise has come, and I gaze upon the Face of my Beloved. My household is filled with peace and pleasure. ||1||Pause||

ਮਨੂਆ ਲਾਇ ਸਵਾਰੇ ਥਾਨਾਂ ; ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ (1266-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I focus my mind, and embellish and adorn the place within; then I go out to speak with the Saints.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ , ਮੈ ਪਾਹੁਨ ਮਿਲਿਓ ;
ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥੨॥ (ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ) (1266-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Seeking and searching, I have found my Husband Lord; I bow at His Feet and worship Him with devotion. ||2||

ਅੰਗ ੧੨੬੭

ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ;
ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (1267-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

When my Beloved came to live in my house, I began to sing the songs of bliss.

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ (1267-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My friends and companions are happy; God leads me to meet the Perfect Guru. ||3||

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ; ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥ (1267-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My friends and companions are in ecstasy; the Guru has completed all my projects.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥ (1267-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have met my Husband, the Giver of peace; He shall never leave me and go away. ||4||3||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1267-4)

Malaar, Fifth Mahl:

ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ , ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ;
ਕਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥ (1267-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

From a king to a worm, and from a worm to Almighty of gods, they engage in evil to fill their bellies.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ , ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ;
ਆਤਮਘਾਤੀ , ਹਰਤੇ ॥੧॥ **(ਆਤਮ-ਘਾਤੀ ਬੋਲੋ)** (1267-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

They renounce Almighty, the Ocean of Mercy, and worship some other; they are thieves and killers of the soul. ||1||

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ; ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥ (1267-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Forgetting Almighty, they suffer in sorrow and die.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ;
ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1267-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

They wander lost in reincarnation through all sorts of species; they do not find shelter anywhere. ||1||Pause||

ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ;
ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰ ਤੇ ॥ (1267-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Those who abandon their Lord and Master and think of some other, are foolish, stupid, idiotic donkeys.

ਕਾਗਰ ਨਾਵ , ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ;
ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥ (1267-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

How can they cross over the ocean in a paper boat? Their eogtistical boasts that they will cross over are meaningless. ||2||

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ; ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ (1267-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Shiva, Brahma, angels and demons, all burn in the fire of death.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ , ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ;
ਤੁਮ੍ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥ (1267-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak seeks the Sanctuary of Almighty's Lotus Feet; O God, Creator, please do not send me into exile. ||3||4||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (1267-9)

Raag Malaar, Fifth Mahl, Du-Padas, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1267-9)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ; ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥ (1267-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My God is detached and free of desire.

ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ;
ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1267-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I cannot survive without Him, even for an instant. I am so in love with Him. ||1||Pause||

ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ , ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ;
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥ (1267-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Associating with the Saints, God has come into my consciousness. By their Grace, I have been awakened.

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥ (1267-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Hearing the Teachings, my mind has become immaculate. Imbued with Almighty's Love, I sing His Glorious Praises. ||1||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ , ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ;
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥ (1267-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Dedicating this mind, I have made friends with the Saints. They have become merciful to me; I am very fortunate.

ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ , ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ;
ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥ (1267-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have found absolute peace - I cannot describe it. Nanak has obtained the dust of the feet of the humble. ||2||1||5||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1267-13)

Malaar, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ; ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (1267-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O mother, please lead me to union with my Beloved.

ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ;
ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1267-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

All my friends and companions sleep totally in peace; their Beloved Lord has come into the homes of their hearts. ||1||Pause||

ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ , ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ;
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1267-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am worthless; God is forever Merciful. I am unworthy; what clever tricks could I try?

ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੰੀ ;
ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥ (1267-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I claim to be on a par with those who are imbued with the Love of their Beloved. This is my stubborn egotism. ||1||

ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ , ਸਰਨਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ; (ਤਾੱਕੀ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (1267-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am dishonored - I seek the Sanctuary of the One, the Guru, the True Guru, the Primal Being, the Giver of peace.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ;
ਨਾਨਕ , ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥੬॥ (1267-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In an instant, all my pains have been taken away; Nanak passes the night of his life in peace. ||2||2||6||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1267-17)

Malaar, Fifth Mahl:

ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ; ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ (1267-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Rain down, O cloud; do not delay.

ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ , ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ;
ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1267-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O beloved cloud, O support of the mind, you bring lasting bliss and joy to the mind. ||1||Pause||

ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ; ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ (1267-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I take to Your Support, O my Lord and Master; how could You forget me?

ਅੰਗ ੧੨੬੮

ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ;
ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥ (1268-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am Your beautiful bride, Your servant and slave. I have no nobility without my Husband Lord. ||1||

ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ;
ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (1268-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

When my Lord and Master listened to my prayer, He hurried to shower me with His Mercy.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ;
ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥ (1268-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have become just like my Husband Lord; I am blessed with honor, nobility and the lifestyle of goodness. ||2||3||7||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-3)

Malaar, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1268-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meditate on the True Name of your Beloved.

ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ;
ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The pains and sorrows of the terrifying world-ocean are dispelled, by enshrining the Image of the Guru within your heart. ||1||Pause||

ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ; ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ (1268-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Your enemies shall be destroyed, and all the evil-doers shall perish, when you come to the Sanctuary of Almighty.

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ; ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (1268-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Savior Lord has given me His Hand and saved me; I have obtained the wealth of the Naam. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ;
ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥ (1268-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, He has eradicated all my sins; He has placed the Immaculate Naam within my mind.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥ (1268-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Treasure of Virtue fills my mind; I shall never again suffer in pain. ||2||4||8||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-7)

Malaar, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ (1268-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Beloved God is the Lover of my breath of life.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ;
ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Please bless me with the loving devotional worship of the Naam, O Kind and Compassionate Lord. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ (1268-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I meditate in remembrance on Your Feet, O my Beloved; my heart is filled with hope.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ;
ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ (1268-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I offer my prayer to the humble Saints; my mind thirsts for the Blssed Vision of Almighty's Darshan. ||1||

ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ , ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ;
ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (1268-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Separation is death, and Union with Almighty is life. Please bless Your humble servant with Your Darshan.

ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ;
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੫॥੯॥ (1268-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my God, please be Merciful, and bless Nanak with the support, the life and wealth of the Naam. ||2||5||9||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-10)

Malaar, Fifth Mahl:

ਅਬ ; ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ , ਬਨਿਆਈ ॥ (ਬਨਿ-ਆਈ ਬੋਲੋ) (1268-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Now, I have become just like my Beloved.

ਰਾਜਾਰਾਮੁ ਰਮਤ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ;
ਬਰਸੁ ਮੇਘ , ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸੁਖ-ਦਾਈ ਬੋਲੋ) (1268-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Dwelling on my Sovereign Lord King, I have found peace. Rain down, O peace-giving cloud. ||1||Pause||

ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ;
ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (1268-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I cannot forget Him, even for an instant; He is the Ocean of peace. Through the Naam, the Name of Almighty, I have obtained the nine treasures.

ਉਦੌਤੁ ਭਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ; ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (1268-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My perfect destiny has been activated, meeting with the Saints, my help and support. ||1||

ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1268-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Peace has welled up, and all pain has been dispelled, lovingly attuned to the Supreme Lord God.

ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ , ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨॥੬॥੧੦॥ (1268-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The arduous and terrifying world-ocean is crossed over, Guru Nanak says, by meditating on the Feet of Almighty. ||2||6||10||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-14)

Malaar, Fifth Mahl:

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ; ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ (1268-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The clouds have rained down all over the world.

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Beloved Lord God has become merciful to me; I am blessed with ecstasy, bliss and peace. ||1||Pause||

ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ , ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (1268-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My sorrows are erased, and all my thirsts are quenched, meditating on the Supreme Lord God.

ਸਾਧਸੰਗਿ , ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥ (1268-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, death and birth come to an end, and the mortal does not wander anywhere, ever again. ||1||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ , ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ (1268-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My mind and body are imbued with the Immaculate Naam, the Name of Almighty; I am lovingly attuned to His Lotus Feet.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ;
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥੭॥੧੧॥ (1268-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

God has made Nanak His Own; slave Nanak seeks His Sanctuary. ||2||7||11||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-18)

Malaar, Fifth Mahl:

ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ; ਓਇ ਜੀਵਨ ॥ (1268-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Separated from Almighty, how can any living being live?

ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My consciousness is filled with yearning and hope to meet my Lord, and drink in the sublime essence of His Lotus Feet. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥ (1268-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Those who are thirsty for You, O my Beloved, are not separated from You.

ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀਂ ॥੧॥ (1268-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Those who forget my Beloved Lord are dead and dying. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੬੯

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁਰ ; ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ (1269-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Almighty of the Universe is permeating and pervading my mind and body; I see Him Ever-present, here and now

ਨਾਨਕ , ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥੮॥੧੨॥ (1269-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

. Guru Nanak says, He is permeating the inner being of all; He is all-pervading everywhere. ||2||8||12||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-2)

Malaar, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ; ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥ (1269-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Vibrating and meditating on Almighty, who has not been carried across?

ਖਗ ਤਨ , ਮੀਨ ਤਨ , ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ , ਬਰਾਹ ਤਨ ;
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Those reborn into the body of a bird, the body of a fish, the body of a deer, and the body of a bull - in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, they are saved. ||1||Pause||

ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੈਤ ਕੁਲ , ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ; (ਜਖਿਅ ਬੋਲੋ)
ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ (1269-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The families of gods, the families of demons, titans, celestial singers and human beings are carried across the ocean.

ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ; ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ (1269-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Whoever meditates and vibrates on Almighty in the Saadh Sangat - his pains are taken away. ||1||

ਕਾਮ ਕਰੋਧ , ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ; ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1269-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger and the pleasures of terrible corruption - he keeps away from these.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾਮੈ ;
ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੧੩॥ (1269-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He meditates on Almighty, Merciful to the meek, the Embodiment of Compassion; Nanak is forever a sacrifice to Him. ||2||9||13||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-6)

Malaar, Fifth Mahl:

ਆਜੁ ਮੈ ; ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥ (1269-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Today, I am seated in Almighty's store.

ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ;
ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

With the wealth of Almighty, I have entered into partnership with the humble; I shall not have take the Highway of Death. ||1||Pause||

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ; ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ (1269-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Showering me with His Kindness, the Supreme Lord God has saved me; the doors of doubt have been opened wide.

ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ; (ਬੇ-ਸੁਮਾਰ ਬੋਲੋ)
ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥ (1269-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have found God, the Banker of Infinity; I have earned the profit of the wealth of His Feet. ||1||

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥ (1269-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have grasped the protection of the Sanctuary of the Unchanging, Unmoving, Imperishable Lord; He has picked up my sins and thrown them out.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ , ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ (1269-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Slave Nanak's sorrow and suffering has ended. He shall never again be squeezed into the mold of reincarnation. ||2||10||14||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-9)

Malaar, Fifth Mahl:

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾਨੋ ॥ (1269-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In so many ways, attachment to Maya leads to ruin.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ;
ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਚਿਰਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Among millions, it is very rare to find a selfless servant who remains a perfect devotee for very long. ||1||Pause||

ਇਤ ਉਤ ਡੋਲਿ , ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ; ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਾਨੋ ॥ (1269-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Roaming and wandering here and there, the mortal finds only trouble; his body and wealth become strangers to himself.

ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ , ਕਰਤ ਠਗਿਆਈ ; ਹੋਤੌ , ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥੧॥ (1269-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Hiding from people, he practices deception; he does not know the One who is always with him. ||1||

ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚ ; ਇਹ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨੋ ॥ (1269-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He wanders through troubled incarnations of low and wretched species as a deer, a bird and a fish.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਹੁ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ (1269-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Says Nanak, O God, I am a stone - please carry me across, that I may enjoy peace in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||11||15||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-13)

Malaar, Fifth Mahl:

ਦੁਸਟ ਮੁਏ , ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ (1269-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The cruel and evil ones died after taking poison, O mother.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ , ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ;
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

And the One, to whom all creatures belong, has saved us. God has granted His Grace. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ; ਤਾਂ ਭਉ ਕੈਸਾ ਭਾਈ ॥ (1269-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Inner-knower, the Searcher of hearts, is contained within all; why should I be afraid, O Siblings of Destiny?

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ; ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਸੈ ਸਭਨੀ ਠਾਈਂ ॥੧॥ (1269-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

God, my Help and Support, is always with me. He shall never leave; I see Him everywhere. ||1||

ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ , ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥ (1269-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He is the Master of the masterless, the Destroyer of the pains of the poor; He has attached me to the hem of His robe.

ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ , ਜੀਵਹਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ;
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ (1269-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, Your slaves live by Your Support; Nanak has come to the Sanctuary of God. ||2||12||16||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-16)

Malaar, Fifth Mahl:

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥ (1269-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my mind, dwell on the Feet of Almighty.

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ;
ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My mind is enticed by thirst for the Sight (Darshan) of Almighty; I would take wings and fly out to meet Him. ||1||Pause||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ; ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ (1269-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Searching and seeking, I have found the Path, and now I serve the Holy.

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ; ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ (1269-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my Lord and Master, please be kind to me, that I may drink in Your most sublime essence. ||1||

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ , ਸਰਨੀ ਆਏ ; ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (1269-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Begging and pleading, I have come to Your Sanctuary; I am on fire - please shower me with Your Mercy!

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ;
ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੋ ਕੀਜੈ ॥੨॥੧੩॥੧੭॥ (1269-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Please give me Your Hand - I am Your slave, Dear Almighty. Please make Nanak Your Own. ||2||13||17||

ਅੰਗ ੧੨੭੦

ਮਲਾਰ , ਮਃ ੫ ॥ (1270-1)

Malaar, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਕੋ ; ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ (1270-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

It is God's Nature to love His devotees.

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ;
ਅਪੁਨੋ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1270-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He destroys the slanderers, crushing them beneath His Feet. His Glory is manifest everywhere. ||1||Pause||

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ;
ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥ (1270-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

His Victory is celebrated all throughout the world. He blesses all creatures with compassion.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ;
ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥ (1270-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Hugging him close in His Embrace, Almighty saves and protects His slave. The hot winds cannot even touch him. ||1||

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥ (1270-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Lord and Master has made me His Own; dispelling my doubts and fears, He has made me happy.

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ;
ਨਾਨਕ , ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥੧੪॥੧੮॥ (ਬਿਸੁਆਸੁ ਬੋਲੋ) (1270-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Almighty's slaves enjoy ultimate ecstasy; Guru Nanak says, faith has welled up in my mind. ||2||14||18||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੨ (1270-5)

Raag Malaar, Fifth Mahl, Chau-Padas, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1270-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Gurmukh sees God pervading everywhere.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆਂ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Gurmukh knows that the universe is the extension of the three gunas, the three dispositions.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ; ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Gurmukh reflects on the Sound-current of the Naad, and the wisdom of the Vedas.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥੧॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Without the Perfect Guru, there is only pitch-black darkness. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (1270-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my mind, calling on the Guru, eternal peace is found.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ , ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਓ ;
ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ , ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1270-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Following the Guru's Teachings, Almighty comes to dwell within the heart; I meditate on my Lord and Master with every breath and morsel of food. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਟਹੁ ; ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1270-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Guru's Feet.

ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ (1270-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Night and day, I continually sing the Glorious Praises of the Guru.

ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ; ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (1270-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I take my cleansing bath in the dust of the Guru's Feet.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ; ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (1270-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am honored in the True Court of Almighty. ||2||

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ; ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (ਤਾਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (1270-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is the boat, to carry me across the terrifying world-ocean.

ਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ; ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ ਅਉਤਾਰੁ ॥ (1270-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, I shall not be reincarnated ever again.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (1270-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

That humble being serves the Guru,

ਜਾ ਕਉ ; ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ , ਧੁਰਿ ਆਏ ॥੩॥ (1270-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

who has such karma inscribed on his forehead by the Primal Lord. ||3||

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ; ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (1270-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is my life; the Guru is my support.

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ; ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (1270-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is my way of life; the Guru is my family.

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ (1270-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is my Lord and Master; I seek the Sanctuary of the True Guru.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ;
ਜਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੯॥ (1270-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Guru is the Supreme Lord God; His value cannot be estimated. ||4||1||19||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1270-13)

Malaar, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (1270-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I enshrine Almighty's Feet within my heart;

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1270-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

in His Mercy, God has united me with Himself.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥ (1270-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

God enjoins His servant to his tasks.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (1270-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

His worth cannot be expressed. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (1270-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Please be merciful to me, O Perfect Giver of peace.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ;
ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1270-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

By Your Grace, You come to mind; I am imbued with Your Love, twenty-four hours a day. ||1||Pause||

ਗਾਵਣੁ ਸੁਨਣੁ ; ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (1270-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Singing and listening, it is all by Your Will.

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ; ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (1270-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

One who understands the Hukam of Your Command is absorbed in Truth.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ; ਤੇਰਾ ਨਾਂਉ ॥ (1270-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating on Your Name, I live.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥ (1270-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Without You, there is no place at all. ||2||

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ; ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ (1270-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Pain and pleasure come by Your Command, O Creator Lord.

ਭਾਣੈ ਬਖਸ ; ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ (1270-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

By the Pleasure of Your Will You forgive, and by the Pleasure of Your Will You award punishment.

ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਕਾ ; ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ (1270-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

You are the Creator of both realms.

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਂਈ ; ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ॥੩॥ (1270-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to Your Glorious Grandeur. ||3||

ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ; ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ (1270-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

You alone know Your value.

ਤੂ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ; ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (1270-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

You alone understand, You Yourself speak and listen.

ਸੇਈ ਭਗਤ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ॥ (1270-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

They alone are devotees, who are pleasing to Your Will.

ਅੰਗ ੧੨੭੧

ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੨॥੨੦॥ (1271-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak is forever a sacrifice to them. ||4||2||20||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1271-1)

Malaar, Fifth Mahl:

ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ ; ਦਇਆਲੁ ॥ (1271-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Transcendent Lord God has become merciful;

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Ambrosial Nectar is raining down from the clouds.

ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

All beings and creatures are satisfied;

ਕਾਰਜ ਆਏ ; ਪੂਰੇ ਰਾਸੇ ॥੧॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

their affairs are perfectly resolved. ||1||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my mind, dwell on Almighty, forever and ever.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ;
ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1271-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Serving the Perfect Guru, I have obtained it. It shall stay with me both here and hereafter. ||1||Pause||

ਦੁਖੁ ਭੰਨਾ ; ਭੈ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥ (1271-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He is the Destroyer of pain, the Eradicator of fear.

ਆਪਣਿਆ ਜੀਆ ਕੀ ; ਕੀਤੀ ਸਾਰ ॥ (1271-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He takes care of His beings.

ਰਾਖਨਹਾਰ ; ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ (1271-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Savior Lord is kind and compassionate forever.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥ (1271-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to Him, forever and ever. ||2||

ਕਾਲੁ ਗਵਾਇਆ ; ਕਰਤੈ ਆਪਿ ॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Creator Himself has eliminated death.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਮਨ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਪਿ ॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meditate on Him forever and ever, O my mind.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ; ਰਾਖੇ ਸਭਿ ਜੰਤ ॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He watches all with His Glance of Grace and protects them.

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ; ਭਗਵੰਤ ॥੩॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
Continually and continuously, sing the Glorious Praises of Almighty God. ||3||

ਏਕੋ ਕਰਤਾ ; ਆਪੇ ਆਪ ॥ (1271-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
The One and Only Creator Lord is Himself by Himself.

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ; ਜਾਣਹਿ ਪਰਤਾਪ ॥ (1271-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
Almighty's devotees know His Glorious Grandeur.

ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਜ ; ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ (1271-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
He preserves the Honor of His Name.

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ; ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੨੧॥ (1271-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
Nanak speaks as Almighty inspires him to speak. ||4||3||21||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1271-7)
Malaar, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ; ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (1271-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
All treasures are found in the Sanctuary of the Guru.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ; ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (1271-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
Honor is obtained in the True Court of Almighty.

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (1271-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
Doubt, fear, pain and suffering are taken away,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ (1271-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
forever singing the Glorious Praises of Almighty in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1271-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my mind, praise the Perfect Guru.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1271-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Chant the treasure of the Naam, the Name of Almighty, day and night. You shall obtain the fruits of your mind's desires. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1271-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

No one else is as great as the True Guru.

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਇ ॥ (1271-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is the Supreme Lord, the Transcendent Lord God.

ਜਨਮ ਮਰਣ ; ਦੂਖ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ (1271-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He saves us from the pains of death and birth,

ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ; ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਾਖੈ ॥੨॥ (1271-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

and we will not have to taste the poison of Maya ever again. ||2||

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1271-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru's glorious grandeur cannot be described.

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (1271-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is the Transcendent Lord, in the True Name.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ; ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ ॥ (1271-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

True is His self-discipline, and True are all His actions.

ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੩॥ (1271-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Immaculate and pure is that mind, which is imbued with love for the Guru. ||3||

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ (1271-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru is obtained by great good fortune.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ; ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਿ ॥ (1271-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Drive out sexual desire, anger and greed from your mind.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਿ ॥ (1271-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

By His Grace, the Guru's Feet are enshrined within.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ; ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪॥੨੨॥ (1271-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak offers his prayer to the True Lord God. ||4||4||22||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਪੜਤਾਲ , ਘਰੁ ੩ (1271-15)

Raag Malaar, Fifth Mahl, Partaal, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1271-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ; ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ ਸਿਉ , ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ (1271-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Pleasing the Guru, I have fallen in love with my Merciful Beloved Lord.

ਕੀਨੋ ਰੀ ; ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ॥ (1271-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have made all my decorations,

ਤਜਿਓ ਰੀ ; ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ (1271-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

and renounced all corruption;

ਧਾਵਤੋ ; ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1271-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

my wandering mind has become steady and stable. ||1||Pause||

ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ , ਪਾਇ ਕੈ , ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ;
ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ (1271-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my mind, lose your self-conceit by associating with the Holy, and you shall find Him.

**ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ , ਅਨਾਹਦ ਕੋਕਿਲ ਰੀ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਲੈ , ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀਆ ॥੧॥** (1271-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The unstruck celestial melody vibrates and resounds; like a song-bird, chant Almighty's Name, with words of sweetness and utter beauty. ||1||

**ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਭ , ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ;
ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਗਿ , ਸੰਤ ਬਨੇ ॥** (1271-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Such is the glory of Your Darshan, so utterly inifinte and fruitful, O my Love; so do we become by associating with the Saints.

ਭਵ ਉਤਾਰ ; ਨਾਮ ਭਨੇ ॥ (1271-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Vibrating, chanting Your Name, we cross over the terrifying world-ocean.

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਮਾਲ ॥ (1271-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

They dwell on Almighty, Raam, Raam, chanting on their malas;

ਅੰਗ ੧੨੭੨

ਮਨਿ ਫੇਰਤੇ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਆ ॥ (1272-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

their minds are turned towards Almighty in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਥੀਆ ॥੨॥੧॥੨੩॥ (1272-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O servant Nanak, their Beloved Lord seems so sweet to them. ||2||1||23||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-2)

Malaar, Fifth Mahl:

ਮਨੁ ; ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ ॥ (1272-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My mind wanders through the dense forest.

ਉਮਕਿਤ ; ਰਸਿ ਚਾਲੈ ॥ (1272-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

It walks with eagerness and love,

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ; ਚਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

hoping to meet God. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈਗੁਨ ਮਾਈ ਮੋਹਿਆਈ ; (ਤ੍ਰੈ-ਗੁਨ, ਮੋਹਿਆ-ਈ ਬੋਲੋ)
ਕਹੰਉ ਬੇਦਨ ਕਾਹਿ ॥੧॥ (1272-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Maya with her three gunas - the three dispositions - has come to entice me; whom can I tell of my pain? ||1||

ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਰ ਕੀਏ ; ਨਹਿ ਦੂਖ ਸਾਕਹਿ ਲਾਹਿ ॥ (1272-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I tried everything else, but nothing could rid me of my sorrow.

ਭਜੁ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕਾ ;
ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦਹਿ ਗਾਹਿ ॥੨॥੨॥੨੪॥ (1272-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

So hurry to the Sanctuary of the Holy, Guru Nanak says; joining them, sing the Glorious Praises of Almighty of the Universe. ||2||2||24||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-4)

Malaar, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ ; ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ (1272-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The glory of my Beloved is noble and sublime.

ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅਪਸਰਾ ; (ਅਪੱਸਰਾ ਬੋਲੋ)
ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ , ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The celestial singers and angels sing His Sublime Praises in ecstasy, happiness and joy. ||1||Pause||

ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗ੍ਯ , ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ; (ਗੁਨੱਗਿਅ ਬੋਲੋ)
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ , ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ (1272-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The most worthy beings sing God's Praises in beautiful harmonies, in all sorts of ways, in myriads of sublime forms. ||1||

ਗਿਰਿ ਤਰ ਥਲ ਜਲ , ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ , ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ (1272-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Throughout the mountains, trees, deserts, oceans and galaxies, permeating each and every heart, the sublime grandeur of my Love is totally pervading.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ;
ਨਾਨਕ , ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥੩॥੨੫॥ (1272-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the Love of Almighty is found; Guru Nanak says, sublime is that faith. ||2||3||25||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-8)

Malaar, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ , ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

With love for the Guru, I enshrine the Lotus Feet of my Lord deep within my heart. ||1||Pause||

ਦਰਸੁ ਸਫਲਿਓ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿਓ ; ਗਏ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥ (1272-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I gaze on the Sight (Darshan) of His Fruitful Darshan; my sins are erased and taken away.

ਮਨ ; ਨਿਰਮਲ ਉਜੀਆਰੇ ॥੧॥ (1272-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My mind is immaculate and enlightened. ||1||

ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੈ ; ਬਿਸਮ ਭਈ ॥ (1272-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am wonderstruck, stunned and amazed.

ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰਤੇ ; ਨਾਮ ਲਈ ॥ (1272-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Chanting the Naam, the Name of Almighty, millions of sins are destroyed.

ਗੁਰ ਚਰਨ ; ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਪਹੀ ॥ (1272-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I fall at His Feet, and touch my forehead to them.

ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੂੰਹੀ ; ਏਕ ਤੁਹੀ ॥ (1272-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
You alone are, You alone are, O God.

ਭਗਤ ਟੇਕ ; ਤੁਹਾਰੇ ॥ (1272-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
Your devotees take Your Support.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੪॥੨੬॥ (1272-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
Servant Nanak has come to the Door of Your Sanctuary. ||2||4||26||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-11)
Malaar, Fifth Mahl:

ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ; ਆਗਿਆ ॥ (1272-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
Rain down with happiness in God's Will.

ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ; ਸਗਲ ਭਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
Bless me with total bliss and good fortune. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ; ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥੧॥ (1272-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
My mind blossoms forth in the Society of the Saints; soaking up the rain, the earth is blessed and beautified. ||1||

ਘਨਘੋਰ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
The peacock loves the thunder of the rain clouds.

ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ; ਬੂੰਦ ਓਰ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
The rainbird's mind is drawn to the rain-drop

ਐਸੋ ; ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
- so is my mind enticed by Almighty.

ਤਿਆਗਿ ; ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)
I have renounced Maya, the deceiver.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ; ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥੨॥੫॥੨੭॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Joining with the Saints, Nanak is awakened. ||2||5||27||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-14)

Malaar, Fifth Mahl:

ਗੁਨ ਗੋੁਪਾਲ ; ਗਾਉ ਨੀਤ ॥ (1272-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Sing forever the Glorious Praises of Almighty of the World.

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਧਾਰਿ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Enshrine Almighty's Name in your consciousness. ||1||Pause||

ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ , ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1272-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Forsake your pride, and abandon your ego; join the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ; ਮਿਟਿ ਜਾਂਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤ ॥੧॥ (1272-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meditate in loving remembrance on the One Lord; your sorrows shall be ended, O friend. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (1272-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Supreme Lord God has become merciful;

ਬਿਨਸਿ ਗਏ ; ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ ॥ (1272-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

corrupt entanglements have come to an end.

ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ; ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥ (1272-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Grasping the feet of the Holy,

ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ; ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤ ॥੨॥੬॥੨੮॥ (1272-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak sings forever the Glorious Praises of Almighty of the World. ||2||6||28||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-17)

Malaar, Fifth Mahl:

ਘਨੁ ਗਰਜਤ ; ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ (1272-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Embodiment of Almighty of the Universe roars like the thunder-cloud.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ; ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Singing His Glorious Praises brings peace and bliss. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ , ਤਰਨ ਸਾਗਰ ;
ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥੧॥ (1272-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Sanctuary of Almighty's Feet carries us across the world-ocean. His Sublime Word is the unstruck celestial melody. ||1||

ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ , ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ; ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥ (1272-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The thirsty traveller's consciousness obtains the water of the soul from the pool of nectar.

ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥੭॥੨੯॥ (1272-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Servant Nanak loves the Sight (Darshan) of Almighty; in His Mercy, God has blessed him with it. ||2||7||29||

ਅੰਗ ੧੨੭੩

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1273-1)

Malaar, Fifth Mahl:

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ; ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1273-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Dear Almighty of the Universe, Dear Almighty of the World, O Dear Merciful Beloved. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ; ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥੧॥ (1273-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

You are the Master of the breath of life, the Companion of the lost and forsaken, the Destroyer of the pains of the poor. ||1||

ਹੇ ਸਮ੍ਰਥ ਅਗਮ ਪੂਰਨ ; ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (1273-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O All-powerful, Inaccessible, Perfect Lord, please shower me with Your Mercy. ||2||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ;
ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੩॥੮॥੩੦॥ (1273-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Please, carry Nanak across the terrible, deep dark pit of the world to the other side. ||3||8||30||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧ (1273-4)

Malaar, First Mahl, Ashtapadees, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1273-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੀਂਦ ਨਹਿ ਚਾਹੈ ; ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਈ ॥ (1273-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The chakvi bird does not long for sleepy eyes; without her beloved, she does not sleep.

ਸੂਰੁ ਚਰ੍ਹੈ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇਖੈ ਨੈਨੀ ; ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗੈ ਪਾਂਈ ॥੧॥ (1273-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the sun rises, she sees her beloved with her eyes; she bows and touches his feet. ||1||

ਪਿਰ ਭਾਵੈ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈ ॥ (1273-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Love of my Beloved is pleasing; it is my Companion and Support.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ , ਘੜੀ ਨਹੀ ਜਗਿ ਜੀਵਾ ;
ਐਸੀ ਪਿਆਸ , ਤਿਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1273-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without Him, I cannot live in this world even for an instant; such is my hunger and thirst. ||1||Pause||

ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਆਕਾਸੀ ; ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1273-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The lotus in the pool blossoms forth intuitively and naturally, with the rays of the sun in the sky.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਅਭ ਐਸੀ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ (1273-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Such is the love for my Beloved which imbues me; my light has merged into the Light. ||2||

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ , ਜਲ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਟੇਰੈ ;
ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਈ ॥ (1273-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without water, the rainbird cries out, "Pri-o! Pri-o! - Beloved! Beloved!" It cries and wails and laments.

ਘਨਹਰ ਘੋਰ , ਦਸੌ ਦਿਸਿ ਬਰਸੈ ;
ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ (1273-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The thundering clouds rain down in the ten directions; its thirst is not quenched until it catches the rain-drop in its mouth. ||3||

ਮੀਨ ਨਿਵਾਸ ਉਪਜੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ; ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ (1273-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The fish lives in water, from which it was born. It finds peace and pleasure according to its past actions.

ਖਿਨੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ , ਪਲੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ;
ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਂਈ ॥੪॥ (1273-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It cannot survive without water for a moment, even for an instant. Life and death depend on it. ||4||

ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਪਿਰੁ ਦੇਸ ਨਿਵਾਸੀ ;
ਸਚੇ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਪਠਾਈਂ ॥ (1273-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The soul-bride is separated from her Husband Lord, who lives in His Own Country. He sends the Shabad, His Word, through the True Guru.

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ , ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ;
ਭਗਤਿ ਰਤੀ ਹਰਖਾਈ ॥੫॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (1273-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

She gathers virtues, and enshrines God within her heart. Imbued with devotion, she is happy. ||5||

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੈ , ਸਭੈ ਹੈ ਜੇਤੀ ; ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਂ ॥ (1273-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Everyone cries out, "Beloved! Beloved!" But she alone finds her Beloved, who is pleasing to the Guru.

ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਲੇ ਸਦ ਹੀ ਸਚਿ ਸੰਗੇ ; ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ (1273-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Our Beloved is always with us; through the Truth, He blesses us with His Grace, and unites us in His Union. ||6||

ਸਭ ਮਹਿ ਜੀਉ ਜੀਉ , ਹੈ ਸੋਈ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1273-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He is the life of the soul in each and every soul; He permeates and pervades each and every heart.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥ (1273-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, He is revealed within the home of my heart; I am intuitively, naturally, absorbed into Him. ||7||

ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹੁ ਆਪੇ ; ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੋਸਾਂਈ ॥ (1273-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He Himself shall resolve all your affairs, when you meet with the Giver of peace, Almighty of the World.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥੧॥ (1273-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, you shall find your Husband Lord within your own home; then, Guru Nanak says, the fire within you shall be quenched. ||8||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1273-15)

Malaar, First Mahl:

ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (1273-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Remain awake and aware, serving the Guru; except for Almighty, no one is mine.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ , ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਆਚੁ ਕਾਚੁ ਢਰਿ ਪਾਂਹੀ ॥੧॥ (1273-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Even by making all sorts of efforts, you shall not remain here; it shall melt like glass in the fire. ||1||

ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕਾ ; ਕਹਹੁ ਗਰਬੁ ਕੈਸਾ ॥ (1273-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Tell me - why are you so proud of your body and wealth?

ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਬਵਰੇ ;
ਹਉਮੈ ਗਰਬਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਐਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1273-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They shall vanish in an instant; O madman, this is how the world is wasting away, in egotism and pride. ||1||Pause||

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ; ਰਾਖੈ ਪਰਖੈ ਸੋਈ ॥ (1273-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Hail to Almighty of the Universe, God, our Saving Grace; He judges and saves the mortal beings.

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ; ਤੁਮ੍ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ (1273-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

All that is, belongs to You. No one else is equal to You. ||2||

ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਕੀਨੀ ; ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ ॥ (1273-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Creating all beings and creatures, their ways and means are under Your control; You bless the Gurmukhs with the ointment of spiritual wisdom.

ਅਮਰੁ ਅਨਾਥ , ਸਰਬ ਸਿਰਿਮੋਰਾ ;
ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ , ਭਰਮ ਭੈ ਖੰਜਨੁ ॥੩॥ (1273-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

My Eternal, Unmastered Lord is over the heads of all. He is the Destroyer of death and rebirth, doubt and fear. ||3||

ਅੰਗ ੧੨੭੪

ਕਾਗਦ ਕੋਟੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੋ ; ਰੰਗਨਿ ਚਿਹਨ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1274-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

This wretched world is a fortress of paper, of color and form and clever tricks.

ਨਾਨ੍ਹੀ ਸੀ ਬੂੰਦ , ਪਵਨੁ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ;
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਖਿਨੁ ਤਾਈਂ ॥੪॥ (1274-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

A tiny drop of water or a little puff of wind destroys its glory; in an instant, its life is ended. ||4||

ਨਦੀ ਉਪ ਕੰਠਿ , ਜੈਸੇ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ;
ਸਰਪਨਿ ਘਰੁ , ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ (1274-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It is like a tree-house near the bank of a river, with a serpent's den in that house.

ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਹਾਂ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ;
ਸਰਪਨਿ ਡਸੈ , ਦੂਜਾ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੫॥ (1274-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the river overflows, what happens to the tree house? The snake bites, like duality in the mind. ||5||

ਗਾਰੁੜ , ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ , ਗੁਰ ਬਚਨੀ ;
ਬਿਖਿਆ , ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਰੀ ॥ (1274-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the magic spell of the Guru's spiritual wisdom, and meditation on the Word of the Guru's Teachings, vice and corruption are burnt away.

ਮਨ ਤਨ ਹੇਂਵ ਭਏ , ਸਚੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੬॥ (1274-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The mind and body are cooled and soothed and Truth is obtained, through the wondrous and unique devotional worship of Almighty. ||6||

ਜੇਤੀ ਹੈ , ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ; ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਦਇਆਲਾ ॥ (1274-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

All that exists begs of You; You are merciful to all beings.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ; ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੭॥ (1274-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I seek Your Sanctuary; please save my honor, Dear Almighty of the World, and bless me with Truth. ||7||

ਬਾਧੀ ਧੰਧਿ ਅੰਧ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ; ਬਧਿਕ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ (1274-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Bound in worldly affairs and entanglements, the blind one does not understand; he acts like a murderous butcher.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝਸਿ ਬੂਝਸਿ ;
ਸਚ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥ (1274-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But if he meets with the True Guru, then he comprehends and understands, and his mind is imbued with true spiritual wisdom. ||8||

ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ; ਮੈ ਪੂਛਉ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ (1274-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without the Truth, this worthless body is false; I have consulted my Guru on this.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ , ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੯॥੨॥ (1274-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, that God has revealed God to me; without the Truth, all the world is just a dream. ||9||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1274-8)

Malaar, First Mahl:

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ (1274-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The rainbird and the fish find peace in water; the deer is pleased by the sound of the bell. ||1||

ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ; ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1274-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The rainbird chirps in the night, O my mother. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ;
ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ॥੨॥ (ਸਾਂਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1274-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O my Beloved, my love for You shall never end, if it is Your Will. ||2||

ਨੀਦ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ; ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (1274-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Sleep is gone, and egotism is exhausted from my body; my heart is permeated with the Teachings of Truth. ||3||

ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ , ਊਡਉ ਭੂਖਾ ; ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ ॥੪॥ (1274-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Flying among the trees and plants, I remain hungry; lovingly drinking in the Naam, the Name of Almighty, I am satisfied. ||4||

ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ;
ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥੫॥ (1274-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I stare at You, and my tongue cries out to You; I am so thirsty for the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||5||

ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ , ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ;
ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥੬॥ (1274-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without my Beloved, the more I decorate myself, the more my body burns; these clothes do not look good on my body. ||6||

ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ , ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੰਉ ;
ਬਿਨ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥ (1274-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without my Beloved, I cannot survive even for an instant; without meeting Him, I cannot sleep. ||7||

ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥ (1274-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Her Husband Lord is nearby, but the wretched bride does not know it. The True Guru reveals Him to her. ||8||

ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ , ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ , ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥ (1274-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When she meets Him with intuitive ease, she finds peace; the Word of the Shabad quenches the fire of desire. ||9||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥੩॥ (1274-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Says Nanak, through You, Dear Almighty, my mind is pleased and appeased; I cannot express Your worth. ||10||3||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੨ (1274-16)

Malaar, First Mahl, Ashtapadees, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1274-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ; ਜਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ (1274-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The earth bends under the weight of the water,

ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ; ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ ॥ (1274-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

the lofty mountains and the caverns of the underworld.

ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1274-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Contemplating the Word of the Guru's Shabad, the oceans become calm.

ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ (1274-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The path of liberation is found by subduing the ego. ||1||

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ; ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ (1274-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I am blind; I seek the Light of the Name.

ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ; ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1274-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I take the Support of the Naam, the Name of Almighty. I walk on the path of mystery of the Guru's Fear. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੭੫

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ ॥ (1275-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, the Word of the True Guru, the Path is known.

ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ; ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ ॥ (1275-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

With the Guru's Support, one is blessed with the strength of the True Lord.

ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਸਿ ; ਰੂੜੀ ਬਾਣਿ ॥ (1275-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Dwell on the Naam, and realize the Beauteous Word of His Bani.

ਥੈਂ ਭਾਵੈ ; ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ ॥੨॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

If it is Your Will, Lord, You lead me to find Your Door. ||2||

ਊਡਾਂ ਬੈਸਾ ; ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Flying high or sitting down, I am lovingly focused on the One Lord.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਨਾਮ ਆਧਾਰ ॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the Word of the Guru's Shabad, I take the Naam as my Suppport.

ਨਾ ਜਲੁ ਡੂੰਗਰੁ ; ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ ॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

There is no ocean of water, no mountain ranges rising up.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ;
ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ ॥੩॥ (ਚਾਲਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (1275-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I dwell within the home of my own inner being, where there is no path and no one travelling on it. ||3||

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ , ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ;
ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (1275-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You alone know the way to that House in which You dwell. No one else knows the Mansion of Your Presence.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ , ਸਮਝ ਨ ਹੋਵੀ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ ॥ (1275-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without the True Guru, there is no understanding. The whole world is buried under its nightmare.

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (1275-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The mortal tries all sorts of things, and weeps and wails, but without the Guru, he does not know the Naam, the Name of Almighty.

ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ; ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥੪॥ (1275-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In the twinkling of an eye, the Naam saves him, if he realizes the Word of the Guru's Shabad. ||4||

ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ; ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (1275-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some are foolish, blind, stupid and ignorant.

ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ; ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ (1275-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some, through fear of the True Guru, take the Support of the Naam.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ (1275-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The True Word of His Bani is sweet, the source of ambrosial nectar.

ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ; ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੫॥ (1275-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Whoever drinks it in, finds the Door of Salvation. ||5||

ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ; ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ (1275-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

One who, through the love and fear of God, enshrines the Naam within his heart, acts according to the Guru's Instructions and knows the True Bani.

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1275-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the clouds release their rain, the earth becomes beautiful; God's Light permeates each and every heart.

ਕਾਲਰਿ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ; ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ ॥ (1275-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The evil-minded ones plant their seed in the barren soil; such is the sign of those who have no Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ; ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੬॥ (1275-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without the True Guru, there is utter darkness; they drown there, even without water. ||6||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ; ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ॥ (1275-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Whatever God does, is by His Own Will.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (1275-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

That which is pre-ordained cannot be erased.

ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ; ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1275-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Bound to the Hukam of Almighty's Command, the mortal does his deeds.

ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ (1275-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Permeated by the One Word of the Shabad, the mortal is immersed in Truth. ||7||

ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ; ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਪਤਾਲੰ ॥ (1275-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Your Command, O God, rules in the four directions; Your Name pervades the four corners of the nether regions as well.

ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ , ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ; ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ , ਬੈਆਲੰ ॥ (1275-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The True Word of the Shabad is pervading amongst all. By His Grace, the Eternal One unites us with Himself.

ਜਾਂਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਊਭੌ ; ਖੁਧਿਆ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਲੰ ॥ (1275-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Birth and death hang over the heads of all beings, along with hunger, sleep and dying.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ;
ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ ॥੮॥੧॥੪॥ (1275-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Naam is pleasing tGuru Nanak says's mind; O True Lord, Source of bliss, please bless me with Your Grace. ||8||1||4||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1275-13)

Malaar, First Mahl:

ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ; ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (1275-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You do not understand the nature of death and liberation.

ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ (1275-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are sitting on the river-bank; realize the Word of the Guru's Shabad. ||1||

ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ; ਫਾਥੀ ਜਾਲਿ ॥ (1275-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You stork! - how were you caught in the net?

ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚਹਿ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1275-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You do not remember in your heart the Unseen Lord God. ||1||Pause||

ਏਕ ਜੀਅ ; ਕੈ ਜੀਆ ਖਾਹੀ ॥ (1275-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

For your one life, you consume many lives.

ਜਲਿ ਤਰਤੀ ; ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੨॥ (1275-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You were supposed to swim in the water, but you are drowning in it instead. ||2||

ਸਰਬ ਜੀਅ ; ਕੀਏ ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ ॥ (1275-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You have tormented all beings.

ਜਬ ਪਕੜੀ ; ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ (1275-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When Death seizes you, then you shall regret and repent. ||3||

ਜਬ ਗਲਿ ਫਾਸ ਪੜੀ ; ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1275-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the heavy noose is placed around your neck,

ਊਡਿ ਨ ਸਾਕੈ ; ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥੪॥ (1275-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

you may spread your wings, but you shall not be able to fly. ||4||

ਰਸਿ ਚੂਗਹਿ ; ਮਨਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰਿ ॥ (1275-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You enjoy the tastes and flavors, you foolish self-willed manmukh.

ਫਾਥੀ ਛੂਟਹਿ ; ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥ (1275-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are trapped. You can only be saved by virtuous conduct, spiritual wisdom and contemplation. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਤੂਟੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (1275-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Serving the True Guru, you will shatter the Messenger of Death.

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ; ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਾਲੁ ॥੬॥ (1275-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In your heart, dwell on the True Word of the Shabad. ||6||

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ; ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1275-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Guru's Teachings, the True Word of the Shabad, is excellent and sublime.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ (1275-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Keep the Name of Almighty enshrined in your heart. ||7||

ਸੇ ਦੁਖ ਆਗੈ ; ਜਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥ (1275-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

One who is obsessed with enjoying pleasures here, shall suffer in pain hereafter.

ਨਾਨਕ , ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਸਾਚੇ ॥੮॥੨॥੫॥ (1275-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, there is no liberation without the True Name. ||8||2||5||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧ ॥ (1276-1)

Malaar, Third Mahl, Ashtapadees, First House:

ਅੰਗ ੧੨੭੬

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1276-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ;
ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1276-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

If it is in his karma, then he finds the True Guru; without such karma, He cannot be found.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈਐ ;
ਜਾਂ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (1276-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He meets the True Guru, and he is transformed into gold, if it is Almighty's Will. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1276-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my mind, focus your consciousness on the Name of Almighty, Har, Har.

**ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਾਚਾ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1276-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty is found through the True Guru, and then he remains merged with the True Lord. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ; ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਾ ਜਾਇ ॥ (1276-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Spiritual wisdom wells up through the True Guru, and then this cynicism is dispelled.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ; ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਨਹ ਪਾਇ ॥੨॥ (1276-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the True Guru, Almighty is realized, and then, he is not consigned to the womb of reincarnation ever again. ||2||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ; ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (1276-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the mortal dies in life, and by so dying, lives to practice the Word of the Shabad.

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ; ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ (1276-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone finds the Door of Salvation, who eradicates self-conceit from within himself. ||3||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜੰਮੈ ; ਵਿਚਹੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (1276-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the mortal is reincarnated into the Home of Almighty, having eradicated Maya from within.

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ; ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ (1276-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He eats the uneatable, and is blessed with a discriminating intellect; he meets the Supreme Person, the Primal Lord God. ||4||

ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ , ਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ; ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (1276-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The world is unconscious, like a passing show; the mortal departs, having lost his capital.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ; ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੫॥ (1276-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The profit of Almighty is obtained in the Sat Sangat, the True Congregation; by good karma, it is found. ||5||

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ; ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1276-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, no one finds it; see this in your mind, and consider this in your heart.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੬॥ (1276-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By great good fortune, the mortal finds the Guru, and crosses over the terrifying world-ocean. ||6||

ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1276-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty is my Anchor and Support. I take only the Support of the Name of Almighty, Har, Har.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥ (1276-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, please be kind and lead me to meet the Guru, that I may find the Door of Salvation. ||7||

ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ , ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ;
ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (1276-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The pre-ordained destiny inscribed on the mortal's forehead by our Lord and Master cannot be erased.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੮॥੧॥ (1276-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those humble beings are perfect, who are pleased by Almighty's Will. ||8||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1276-11)

Malaar, Third Mahl:

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ; ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1276-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The world is involved with the words of the Vedas, thinking about the three gunas - the three dispositions.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹੈ ; ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1276-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Name, it suffers punishment by the Messenger of Death; it comes and goes in reincarnation, over and over again.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ; ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ (1276-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, the world is liberated, and finds the Door of Salvation. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ (1276-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mortal, immerse yourself in service to the True Guru.

**ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1276-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By great good fortune, the mortal finds the Perfect Guru, and meditates on the Name of Almighty, Har, Har. ||1||Pause||

**ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥** (1276-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty, by the Pleasure of His Own Will, created the Universe, and Almighty Himself gives it sustenance and support.

**ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥** (1276-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty, by His Own Will, makes the mortal's mind immaculate, and lovingly attunes him to Almighty.

**ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ;
ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥** (1276-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty, by His Own Will, leads the mortal to meet the True Guru, the Embellisher of all his lives. ||2||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (1276-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the True Word of His Bani. Only a few, as Gurmukh, understand.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ;
ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1276-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Waaho! Waaho! Praise God as Great! No one else is as Great as He.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ (1276-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When God's Grace is received, He Himself forgives the mortal, and unites him with Himself. ||3||

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਰੋ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ (1276-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The True Guru has revealed our True, Supreme Lord and Master.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ; ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1276-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Ambrosial Nectar rains down and the mind is satisfied, remaining lovingly attuned to the True Lord.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲੀ ;
ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾ ਕੁਮਲਾਇ ॥੪॥ (1276-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In Almighty's Name, it is forever rejuvenated; it shall never wither and dry up again. ||4||

ਅੰਗ ੧੨੭੭

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ (1277-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, no one finds Almighty; anyone can try and see.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ; ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1277-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Almighty's Grace, the True Guru is found, and then Almighty is met with intuitive ease.

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ (1277-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is deluded by doubt; without good destiny, Almighty's wealth is not obtained. ||5||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (ਸੱਭਾ ਬੋਲੋ) (1277-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The three dispositions are completely distracting; people read and study and contemplate them.

ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਹੁ ਪਾਇਨਿ੍ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1277-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those people are never liberated; they do not find the Door of Salvation.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟਹੀ ;
ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ (1277-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, they are never released from bondage; they do not embrace love for the Naam, the Name of Almighty. ||6||

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ; ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ ॥ (1277-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars, and the silent sages, reading and studying the Vedas, have grown weary.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥ (1277-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They do not even think of Almighty's Name; they do not dwell in the home of their own inner being.

ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥ (1277-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death hovers over their heads; they are ruined by the deceit within themselves. ||7||

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ , ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ; (ਪਰਤਾਪ-ਦਾ ਬੋਲੋ)
ਵਿਣੁ ਭਾਗਾਂ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1277-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Everyone longs for the Name of Almighty; without good destiny, it is not obtained.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1277-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When Almighty bestows His Glance of Grace, the mortal meets the True Guru, and Almighty's Name comes to dwell within the mind.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥ (1277-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Name, honor wells up, and the mortal remains immersed in Almighty. ||8||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀ , ਘਰੁ ੨ ॥ (1277-8)

Malaar, Third Mahl, Ashtapadees, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1277-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ (1277-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When Almighty shows His Mercy, He enjoins the mortal to work for the Guru.

ਦੁਖੁ ਪਲਰਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (1277-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

His pains are taken away, and Almighty's Name comes to dwell within.

ਸਾਚੀ ਗਤਿ ; ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1277-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

True deliverance comes by focusing one's consciousness on the True Lord.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ (1277-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Listen to the Shabad, and the Word of the Guru's Bani. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1277-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my mind, serve Almighty, Har, Har, the true treasure.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1277-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the wealth of Almighty is obtained. Night and day, focus your meditation on Almighty. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ; ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1277-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The soul-bride who adorns herself without her Husband Lord,

ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ; ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (1277-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

is ill-mannered and vile, wasted away into ruin.

ਮਨਮੁਖ ਕਾ ; ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥ (1277-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This is the useless way of life of the self-willed manmukh.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ; ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥ (1277-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Forgetting the Naam, the Name of Almighty, he performs all sorts of empty rituals. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ; ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1277-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The bride who is Gurmukh is beautifully embellished.

ਸਬਦੇ ; ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1277-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Shabad, she enshrines her Husband Lord within her heart.

ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (1277-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

She realizes the One Lord, and subdues her ego.

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ; ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

That soul-bride is virtuous and noble. ||3||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ; ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Guru, the Giver, no one finds Almighty.

ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ ; ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The greedy self-willed manmukh is attracted and engrossed in duality.

ਐਸੇ ; ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ , ਕੋਇ ॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Only a few spiritual teachers realize this,

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥ (1277-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

that without meeting the Guru, liberation is not obtained. ||4||

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ; ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1277-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Everyone tells the stories told by others.

ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ; ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1277-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without subduing the mind, devotional worship does not come.

ਗਿਆਨ ਮਤੀ ; ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1277-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the intellect achieves spiritual wisdom, the heart-lotus blossoms forth.

ਤਿਤੁ ਘਟਿ ; ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ (1277-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of Almighty, comes to abide in that heart. ||5||

ਹਉਮੈ ; ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1277-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In egotism, everyone can pretend to worship God with devotion.

ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ; ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1277-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

But this does not soften the mind, and it does not bring peace.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ; ਆਪੁ ਜਾਣਾਏ ॥ (1277-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By speaking and preaching, the mortal only shows off his self-conceit.

ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ; ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੬॥ (1277-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

His devotional worship is useless, and his life is a total waste. ||6||

ਸੇ ਭਗਤ ; ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (1277-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They alone are devotees, who are pleasing to the Mind of the True Guru.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1277-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Night and day, they remain lovingly attuned to the Name.

ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ; ਵੇਖਹਿ ਹਜੂਰਿ ॥ (1277-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They behold the Naam, the Name of Almighty, ever-present, near at hand.

ਅੰਗ ੧੨੭੮

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ (1278-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, He is pervading and permeating everywhere. ||7||

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ; ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1278-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

God Himself forgives, and bestows His Love.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ; ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1278-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The world is suffering from the terrible disease of egotism.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ (1278-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, this disease is cured.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥੫॥੮॥ (1278-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Truth, the mortal remains immersed in the True Lord. ||8||1||3||5||8||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ; ਛੰਤ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1278-3)

Raag Malaar, Chhant, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1278-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ (1278-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Beloved Lord is the Giver of loving devotional worship.

ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ; ਰਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1278-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

His humble servants are imbued with His Love.

ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ , (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ; ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ (1278-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He is imbued with His servants, day and night; He does not forget them from His Mind, even for an instant.

ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ; ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ (1278-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He is Almighty of the World, the Treasure of virtue; He is always with me. All glorious virtues belong to Almighty of the Universe.

ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ , ਚਰਨ ਸੰਗੇ ;
ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥ (ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1278-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

With His Feet, He has fascinated my mind; as His humble servant, I am intoxicated with love for His Name.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ; ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥ (1278-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, my Beloved is forever Merciful; out of millions, hardly anyone realizes Him. ||1||

ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (1278-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O Beloved, Your state is inaccessible and infinite.

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ; ਤੁਮ੍ ਤਾਰੇ ॥ (1278-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

You save even the worst sinners.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ (1278-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He is the Purifier of sinners, the Lover of His devotees, the Ocean of mercy, our Lord and Master.

ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ; ਰੰਉ ਸਦਾ , ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ (1278-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, vibrate and meditate on Him with commitment forever; He is the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ; ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥ (1278-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Those who wander in reincarnation through millions of births, are saved and carried across, by meditating in remembrance on the Naam.

ਨਾਨਕ , ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੨॥ (1278-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak is thirsty for the Sight (Darshan) of Your Darshan, O Dear Lord; please take care of him. ||2||

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (1278-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My mind is absorbed in the Lotus Feet of Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਜਲ ; ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ (1278-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O God, You are the water; Your humble servants are fish.

ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ; ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ (1278-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O Dear God, You alone are the water and the fish. I know that there is no difference between the two.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ , ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ; ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ (1278-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Please take hold of my arm and bless me with Your Name. I am honored only by Your Grace.

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ , ਏਕ ਰੰਗੇ ; ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨਾ ॥ (1278-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, vibrate and meditate with love on the One Lord of the Universe, who is Merciful to the meek.

ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ;
ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥ (1278-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak, the lowly and helpless, seeks the Sanctuary of Almighty, who in His Kindness has made him His Own. ||3||

ਆਪਸ ਕਉ ; ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1278-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He unites us with Himself.

ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ; ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1278-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Our Sovereign Lord King is the Destroyer of fear.

ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (1278-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Wondrous Lord and Master is the Inner-knower, the Searcher of hearts. My Beloved, the Treasure of virtue, has met me.

ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥ (1278-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Supreme happiness and peace well up, as I cherish the Glorious Virtues of Almighty of the Universe.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ , ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ; ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (1278-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meeting with Him, I am embellished and exalted; gazing on Him, I am fascinated, and I realize my pre-ordained destiny.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਰਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧॥ (1278-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, I seek the Sanctuary of those who meditate on Almighty, Har, Har. ||4||1||

ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਕੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ , ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ , ਧੁਨਿ ॥ (1278-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Vaar Of Malaar, First Mahl, Sung To The Tune Of Rana Kailash And Maal Dev:

Prologue: There were two Rajput brothers in a territory in the hills. The elder one was known by the name of Rana Kailash Dev and the younger one was Rana Maal Dev. Their father passed away and Rana Kailash solely took the control of the entire sovereign and wealth without sharing anything with his younger brother, Rana Maal Dev. After all the attempts by Rana Maal Dev failed to persuade Rana Kailash to share, he opted to take control over the citizens and the army through the political means. Rana Maal Dev attacked his elder brother and defeated his elder brother. Rana Kailash was then imprisone while Rana Maal Dev took control of the sovereign. Rana Maal Dev was a very fair and kind king and all the citizens loved him very much. After a year in the prison, Rana Kailash pleaded to be released and promised to work together with his younger brother and Rana Maal Dev imposed conditions that he will protect the poor, to serve justice, be a religious king and serve the citizens as your own children. Upon the agreement Rana Maal Dev shared half of his kingdom with Rana Kailash and they became great examples to rulers all around. Guru Hargobind Sahib Ji instructed Bhai Gurdas Ji to include the tune of this Ballad (Vaar) to Gurbani's following Ballad (Vaar).

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1278-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1278-16)

Salok, Third Mahl:

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ; ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1278-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meeting with the Guru, the mind is delighted, like the earth embellished by the rain.

ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ; ਸਰ ਭਰੇ , ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥ (1278-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Everything becomes green and lush; the pools and ponds are filled to overflowing.

ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ; ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ ਲਾਲੁ ॥ (1278-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The inner self is imbued with the deep crimson color of love for the True Lord.

ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (1278-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The heart-lotus blossoms forth and the mind becomes true; through the Word of the Guru's Shabad, it is ecstatic and exalted.

ਅੰਗ ੧੨੭੯

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ; ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (1279-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is on the wrong side. You can see this with your own eyes.

ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ; ਸਿਰਿ ਦਿਸੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (1279-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He is caught in the trap like the deer; the Messenger of Death hovers over his head.

ਖੁਧਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥ (1279-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Hunger, thirst and slander are evil; sexual desire and anger are horrible.

ਏਨੀ ਅਖੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1279-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

These cannot be seen with your eyes, until you contemplate the Word of the Shabad.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ; ਚੂਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (1279-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whoever is pleasing to You is content; all his entanglements are gone.

ਮੂਲੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ; ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ ॥ (1279-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Serving the Guru, his capital is preserved. The Guru is the ladder and the boat.

ਨਾਨਕ , ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੈ ; ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥੧॥ (1279-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whoever is attached to Almighty receives the essence; O True Lord, You are found when the mind is true. ||1||

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1279-4)

First Mahl:

ਹੇਕੋ ਪਾਧਰੁ ਹੇਕੁ ਦਰੁ ; ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥ (1279-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

There is one path and one door. The Guru is the ladder to reach one's own place.

ਰੂੜਉ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ; ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (1279-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Our Lord and Master is so beautiful, Guru Nanak says; all comfort and peace are in the Name of the True Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1279-5)

Pauree:

ਆਪੀਨੈ੍ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ; ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (1279-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He Himself created Himself; He Himself understands Himself.

ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ; ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ ॥ (1279-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Separating the sky and the earth, He has spread out His canopy.

ਵਿਣੁ ਥੰਮ੍ਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ; ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ (1279-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without any pillars, He supports the sky, through the insignia of His Shabad.

ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇ ; ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ (1279-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Creating the sun and the moon, He infused His Light into them.

ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ; ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥ (1279-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He created the night and the day; Wondrous are His miraculous plays.

ਤੀਰਥ , ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ; ਨਾਵਣ ਪੁਰਬਾਣਿਆ ॥ (ਨ੍ਾਵਣ ਬੋਲੋ) (1279-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He created the sacred shrines of pilgrimage, where people contemplate righteousness and Dharma, and take cleansing baths on special occasions.

ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ; ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (1279-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

There is no other equal to You; how can we speak and describe You?

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ; ਹੋਰ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥੧॥ (1279-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are seated on the throne of Truth; all others come and go in reincarnation. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1279-9)

Salok, First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ; ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥ (1279-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, when it rains in the month of Saawan, four are delighted:

ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਛੀਆਂ ; ਰਸੀਆਂ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1279-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

the snake, the deer, the fish and the wealthy people who seek pleasure. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1279-10)

First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ; ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ (1279-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, when it rains in the month of Saawan, four suffer the pains of separation:

ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ; (ਨਿਰ-ਧਨਾ ਬੋਲੋ)
ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (1279-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

the cow's calves, the poor, the travellers and the servants. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1279-11)

Pauree:

ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ; ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (1279-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are True, O True Lord; You dispense True Justice.

ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ; ਕਵਲੁ ਛਪਾਇਆ ॥ (1279-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Like a lotus, You sit in the primal celestial trance; You are hidden from view.

ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1279-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Brahma is called great, but even he does not know Your limits.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ; ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ ॥ (1279-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You have no father or mother; who gave birth to You?

ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ; ਵਰਨ ਸਬਾਇਆ ॥ (1279-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You have no form or feature; You transcend all social classes.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ; ਰਜਾ ਧਾਇਆ ॥ (ਰੱਜਾ ਬੋਲੋ) (1279-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You have no hunger or thirst; You are satisfied and satiated.

ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋਇ ; ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (1279-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You have merged Yourself into the Guru; You are pervading through the Word of Your Shabad.

ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ (1279-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When he is pleasing to the True Lord, the mortal merges in Truth. ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1279-14)

Salok, First Mahl:

Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji refused to talk and consume any food. Baba Mehta Kalu Ji called a physician by the name of Hardas he held Guru Ji's arm to check His pulse. Upon observing the physician, Guru Ji uttered the following Shabad.

ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ; ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥ (1279-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The physician was called in; he touched my arm and felt my pulse.

ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ; ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (1279-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The foolish physician did not know that the pain was in the mind. ||1||

ਮਃ , ੨ ॥ (1279-15)

Second Mahl:

ਵੈਦਾ , ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ; ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (ਇਕੱਠਾ ਬੋਲੋ) (1279-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

O physician, you are a competent physician, if you first diagnose the disease.

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ; ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥ (1279-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Prescribe such a remedy, by which all sorts of illnesses may be cured.

ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ; ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥ (1279-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Administer that medicine, which will cure the disease, and allow peace to come and dwell in the body.

ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ; ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥ (1279-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Only when you are rid of your own disease, Guru Nanak says, will you be known as a physician. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1279-17)

Pauree:

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ; ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ ॥ (1279-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Brahma, Vishnu, Shiva and the deities were created.

ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ; ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ (1279-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Brahma was given the Vedas, and enjoined to worship God.

ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ; ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥ (1279-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The ten incarnations, and Rama the king, came into being.

ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ; ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ ॥ (1279-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

According to His Will, they quickly killed all the demons.

ਈਸ ਮਹੇਸੁਰੁ ਸੇਵ ; ਤਿਨ੍ਹੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1279-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Shiva serves Him, but cannot find His limits.

ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ; ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1279-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

He established His throne on the principles of Truth.

ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ; ਆਪੁ ਛਪਾਇਆ ॥ (1279-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

He enjoined all the world to its tasks, while He keeps Himself hidden from view.

ਅੰਗ ੧੨੮੦

ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ; ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੩॥ (1280-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The Primal Lord has ordained that mortals must practice righteousness. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ (1280-1)

Salok, Second Mahl:

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ; ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਹੁ ॥ (1280-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The month of Saawan has come, O my companions; think of your Husband Lord.

ਨਾਨਕ , ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ; ਜਿਨ੍ਹ ਅਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ ॥੧॥ (1280-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, the discarded bride is in love with another; now she weeps and wails, and dies. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (1280-2)

Second Mahl:

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ;
ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥ (ਬਰਸਨ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (1280-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
The month of Saawan has come, O my companions; the clouds have burst forth with rain.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਨ੍ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ (1280-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
Guru Nanak says, the blessed soul-brides sleep in peace; they are in love with their Husband Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1280-3)
Pauree:

ਆਪੇ ਛਿੰਝ ਪਵਾਇ ; ਮਲਾਖਾੜਾ ਰਚਿਆ ॥ (ਮੱਲਾ-ਖਾੜਾ ਬੋਲੋ) (1280-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
He Himself has staged the tournament, and arranged the arena for the wrestlers.

ਲਥੇ ਭੜਥੂ ਪਾਇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਿਆ ॥ (1280-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
They have entered the arena with pomp and ceremony; the Gurmukhs are joyful.

ਮਨਮੁਖ ਮਾਰੇ ਪਛਾੜਿ ; ਮੂਰਖ ਕਚਿਆ ॥ (1280-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
The false and foolish self-willed manmukhs are defeated and overcome.

ਆਪਿ ਭਿੜੈ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ; ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਰਚਿਆ ॥ (1280-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
Almighty Himself wrestles, and He Himself defeats them. He Himself staged this play.

ਸਭਨਾ ਖਸਮੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ (1280-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
The One God is Almighty and Master of all; this is known by the Gurmukhs.

ਹੁਕਮੀ , ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ; ਵਿਣੁ , ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ ॥ (1280-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
He writes the inscription of His Hukam on the foreheads of all, without pen or ink.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ; ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (1280-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
In the Sat Sangat, the True Congregation, Union with Him is obtained; there, the Glorious Praises of Almighty are chanted forever.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ; ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੪॥ (1280-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, praising the True Word of His Shabad, one comes to realize the Truth. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1280-7)

Salok, Third Mahl:

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ; ਅਵਰਿ ਕਰੇਂਦਾ ਵੰਨ ॥ (1280-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Hanging low, low and thick in the sky, the clouds are changing color.

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਸਾਹ ਸਿਉ ; ਕੇਵ ਰਹਸੀ ਰੰਗੁ ॥ (1280-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

How do I know whether my love for my Husband Lord shall endure?

ਰੰਗੁ ਰਹਿਆ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਣੀ ; ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ (1280-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The love of those soul-brides endures, if their minds are filled with the Love and the Fear of God.

ਨਾਨਕ , ਭੈ ਭਾਇ ਬਾਹਰੀ ; ਤਿਨ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (1280-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, she who has no Love and Fear of God - her body shall never find peace. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1280-9)

Third Mahl:

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ; ਵਰਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪੰਗੁ ॥ (1280-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Hanging low, low and thick in the sky, the clouds come, and pure water rains down.

ਨਾਨਕ , ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਣੀ ;
ਜਿਨ੍ ਕੰਤੈ ਸਿਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ (1280-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, that soul-bride suffers in pain, whose mind is torn away from her Husband Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1280-10)

Pauree:

ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਇ ; ਇਕੁ ਵਰਤਿਆ ॥ (1280-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The One Lord created both sides and pervades the expanse.

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਵਰਤਾਇ ; ਅੰਦਰਿ ਵਾਦੁ ਘਤਿਆ ॥ (1280-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The words of the Vedas became pervasive, with arguments and divisions.

ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਿਰਵਿਰਤਿ , ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ; (ਪਰ-ਵਿਰਤਿ, ਨਿਰ-ਵਿਰਤਿ ਬੋਲੋ)
ਵਿਚਿ ਧਰਮੁ , ਫਿਰੈ ਰੈਬਾਰਿਆ ॥ (1280-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Attachment and detachment are the two sides of it; Dharma, true religion, is the guide between the two.

ਮਨਮੁਖ ਕਚੇ ਕੂੜਿਆਰ ; ਤਿਨ੍ਹੀ ਨਿਹਚਉ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿਆ ॥ (1280-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are worthless and false. Without a doubt, they lose in the Court of Almighty.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਹੈ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਮਾਰਿਆ ॥ (1280-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who follow the Guru's Teachings are the true spiritual warriors; they have conquered sexual desire and anger.

ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ; ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1280-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They enter into the True Mansion of Almighty's Presence, embellished and exalted by the Word of the Shabad.

ਸੇ ਭਗਤ ਤੁਧੁ ਭਾਵਦੇ ; ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (1280-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those devotees are pleasing to Your Will, Dear Almighty; they dearly love the True Name.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ; ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥ (1280-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who serve their True Guru. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1280-14)

Salok, Third Mahl:

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ; ਵਰਸੈ ਲਾਇ ਝੜੀ ॥ (1280-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Hanging low, low and thick in the sky, the clouds come, and water rains down in torrents.

ਨਾਨਕ , ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਕੰਤ ਕੈ ; ਸੁ ਮਾਣੇ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥੧॥ (1280-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, she walks in harmony with the Will of her Husband Lord; she enjoys peace and pleasure forever. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1280-15)

Third Mahl:

Prologue: Once there was a hypocrite Tappa in Khadur Sahib who envied Guru Angad Dev Ji's popularity. Observing the drought in Khadur Sahib, he took advantage of the condition by blaming Guru Ji as the cause of the drought and provoked the villagers who were Jatts of Khera Clan. The villagers came to Guru Ji and asked Guru Ji to leave the village. Without any hesitation, Guru Ji agreed to leave. Soon after, Baba Amar Das Ji arrived in Khadur Sahib and upon observing the sky without clouds, he questioned the villagers and they could not justify themselves. Guru Amar Das Ji composed the following Shabad in relation to this incident.

ਕਿਆ ਉਠਿ ਉਠਿ ਦੇਖਹੁ ਬਪੁੜੇਂ ;
ਇਸੁ ਮੇਘੈ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (1280-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Why are you standing up, standing up to look? You poor wretch, this cloud has nothing in its hands.

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ; ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ॥ (1280-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The One who sent this cloud - cherish Him in your mind.

ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਸੀ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1280-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone enshrines Almighty in his mind, upon whom Almighty bestows His Glance of Grace.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ; ਸਭ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (1280-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, all those who lack this Grace, cry and weep and wail. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1280-18)

Pauree:

ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀਐ ; ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਵਾਰ ॥ (1280-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Serve Almighty forever; He acts in no time at all.

ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ਕਰਿ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਣਹਾਰ ॥ (ਉਸਾਰਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (1280-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He stretched the sky across the heavens; in an instant, He creates and destroys.

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰ ॥ (1280-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself created the world; He contemplates His Creative Omnipotence.

ਮਨਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੈ ਮਾਰ ॥ (1280-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh will be called to account hereafter; he will be severely punished.

ਅੰਗ ੧੨੮੧

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ; ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (1281-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukh's account is settled with honor; Almighty blesses him with the treasure of His Praise.

ਓਥੈ ਹਥੁ ਨ ਅਪੜੈ ; ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੀਐ ਪੁਕਾਰ ॥ (1281-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

No one's hands can reach there; no one will hear anyone's cries.

ਓਥੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ; ਕਢਿ ਲਏ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ (1281-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The True Guru will be your best friend there; at the very last instant, He will save you.

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰ ॥੬॥ (1281-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

These beings should serve no other than the True Guru or the Creator Lord above the heads of all. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1281-3)

Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ , ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪੂਕਾਰਦਾ ; ਤਿਸ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1281-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, the One unto whom you call - everyone longs for that Lord.

ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਸੀ ; ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1281-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When He grants His Grace, it rains, and the forests and fields blossom forth in their greenery.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ; ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (1281-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, He is found; only a rare few understand this.

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1281-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Sitting down and standing up, meditate continually on Him, and be at peace forever and ever.

ਨਾਨਕ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦ ਹੀ ਵਰਸਦਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ (1281-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Ambrosial Nectar rains down forever; Almighty gives it to the Gurmukh. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1281-5)

Third Mahl:

ਕਲਮਲਿ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ ; ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1281-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the people of the world are suffering in pain, they call upon Almighty in loving prayer.

ਸਚੈ ਸੁਣਿਆ ਕੰਨੁ ਦੇ ; ਧੀਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1281-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The True Lord naturally listens and hears and gives comfort.

ਇੰਦ੍ਰੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ; ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1281-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He commands the god of rain, and the rain pours down in torrents.

ਅਨੁ ਧਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਘਣਾ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1281-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Corn and wealth are produced in great abundance and prosperity; their value cannot be estimated.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ;
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (1281-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise the Naam, the Name of Almighty; He reaches out and gives sustenance to all beings.

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ (1281-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Eating this, peace is produced, and the mortal never again suffers in pain. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1281-9)

Pauree:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ; ਸਚੇ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1281-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, You are the Truest of the True. You blend those who are truthful into Your Own Being.

ਦੂਜੈ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ; ਕੂੜਿ ਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ (1281-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those caught in duality are on the side of duality; entrenched in falsehood, they cannot merge into Almighty.

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਐ ; ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ (1281-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You Yourself unite, and You Yourself separate; You display Your Creative Omnipotence.

ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਹੈ ; ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ (1281-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Attachment brings the sorrow of separation; the mortal acts in accordance with pre-ordained destiny.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ; ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1281-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who remain lovingly attached to Almighty's Feet.

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ; ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ (1281-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They are like the lotus which remains detached, floating upon the water.

ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ; ਜਿਨ੍ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (1281-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They are peaceful and beautiful forever; they eradicate self-conceit from within.

ਤਿਨ੍ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨਹੀ ; ਜੋ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ (1281-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They never suffer sorrow or separation; they are merged in the Being of Almighty. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1281-13)

Salok, Third Mahl:

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (1281-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise Almighty; everything is in His power.

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਿਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1281-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Serve Him, O mortal beings; there is none other than Him.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1281-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty God abides within the mind of the Gurmukh, and then he is at peace, forever and ever.

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1281-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He is never cynical; all anxiety has been taken out from within him.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ , ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1281-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whatever happens, happens naturally; no one has any say about it.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਾਂ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (1281-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the True Lord abides in the mind, then the mind's desires are fulfilled.

**ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ;
ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥** (1281-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, He Himself hears the words of those, whose accounts are in His Hands. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1281-17)

Third Mahl:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ; ਬੂਝਨਿ ਬੂਝਣਹਾਰ ॥ (1281-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Ambrosial Nectar rains down continually; realize this through realization.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ਹੀ ਬੁਝਿਆ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1281-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who, as Gurmukh, realize this, keep Almighty's Ambrosial Nectar enshrined within their hearts.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ (1281-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They drink in Almighty's Ambrosial Nectar, and remain forever imbued with Almighty; they conquer egotism and thirsty desires.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1281-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty is Ambrosial Nectar; Almighty showers His Grace, and it rains down.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ;
ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ (1281-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh comes to behold Almighty, the Supreme Soul. ||2||

ਅੰਗ ੧੨੮੨

ਪਉੜੀ ॥ (1282-1)

Pauree:

ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲੀਐ ; ਵਿਣੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1282-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

How can the unweighable be weighed? Without weighing Him, He cannot be obtained.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਐ ; ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (1282-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Reflect on the Word of the Guru's Shabad, and immerse yourself in His Glorious Virtues.

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੋਲਸੀ ; ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ (1282-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself weighs Himself; He unites in Union with Himself.

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1282-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

His value cannot be estimated; nothing can be said about this.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਦਿਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥ (1282-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to my Guru; He has made me realize this true realization.

ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀਐ ; ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (1282-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The world has been deceived, and the Ambrosial Nectar is being plundered. The self-willed manmukh does not realize this.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ; ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (1282-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Name, nothing will go along with him; he wastes his life, and departs.

ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇ , ਤਿਨ੍ੀ ਘਰੁ ਰਖਿਆ ;
ਦੂਤਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥੮॥ (1282-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who follow the Guru's Teachings and remain awake and aware, preserve and protect the home of their heart; demons have no power against them. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1282-5)

Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ , ਨਾ ਬਿਲਲਾਇ , ਨਾ ਤਰਸਾਇ ਏਹੁ ਮਨੁ ;
ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥ (1282-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, do not cry out. Do not let this mind of yours be so thirsty for a drop of water. Obey the Hukam, the Command of your Lord and Master,

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ , ਤਿਖ ਉਤਰੈ ;
ਚੜੈ ਚਵਗਲਿ ਵੰਨੁ ॥੧॥ (ਚਵੱਗਲਿ ਬੋਲੋ) (1282-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

and your thirst shall be quenched. Your love for Him shall increase four-fold. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1282-6)

Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ , ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ; ਜਲ ਹੀ ਮਾਹਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ (1282-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, your place is in the water; you move around in the water.

ਜਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ; ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੂਕਣ ਪਾਹਿ ॥ (1282-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

But you do not appreciate the water, and so you cry out.

ਜਲ ਥਲ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ; ਖਾਲੀ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ (1282-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In the water and on the land, it rains down in the ten directions. No place is left dry.

ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਰਹਿ ; ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ (1282-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

With so much rain, those who are die of thirst are very unfortunate.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੋਝੀ ਪਈ ;
ਜਿਨ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥ (1282-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs understand; Almighty abides within their minds. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1282-9)

Pauree:

ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ; ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1282-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Yogic Masters, celibates, Siddhas and spiritual teachers - none of them has found the limits of Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ; ਤੁਝੈ ਸਮਾਇਆ ॥ (1282-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs meditate on the Naam, and merge in You, Dear Almighty.

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ; ਤਿਸ ਹੀ ਭਾਇਆ ॥ (1282-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

For thirty-six ages, God remained in utter darkness, as He pleased.

ਜਲਾ ਬਿੰਬੁ ਅਸਰਾਲੁ ; ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (1282-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The vast expanse of water swirled around.

ਨੀਲੁ ਅਨੀਲੁ , ਅਗੰਮੁ ; ਸਰਜੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1282-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Creator of all is Infinite, Endless and Inaccessible.

ਅਗਨਿ ਉਪਾਈ ਵਾਦੁ ; ਭੁਖ ਤਿਹਾਇਆ ॥ (1282-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He formed fire and conflict, hunger and thirst.

ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ; ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ (1282-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Death hangs over the heads of the people of the world, in the love of duality.

ਰਖੈ ਰਖਣਹਾਰੁ ; ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੯॥ (1282-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Savior Lord saves those who realize the Word of the Shabad. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1282-12)

Salok, Third Mahl:

ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵਰਸਦਾ ; ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ (1282-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This rain pours down on all; it rains down in accordance with God's Loving Will.

ਸੇ ਬਿਰਖਾ ਹਰੀਆਵਲੇ ; ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ (1282-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those trees become green and lush, which remain immersed in the Guru's Word.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ; ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (1282-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by His Grace, there is peace; the pain of these creatures is gone. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1282-14)

Third Mahl:

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਚਮਕਿਆ ; ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (ਚਮੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1282-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The night is wet with dew; lightning flashes, and the rain pours down in torrents.

ਜਿਤੁ ਵੁਠੈ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਊਪਜੈ ; ਜਾਂ ਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ (1282-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Food and wealth are produced in abundance when it rains, if it is the Will of God.

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ; ਜੀਆਂ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (1282-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Consuming it, the minds of His creatures are satisfied, and they adopt the lifestyle of the way.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ; ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ (1282-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This wealth is the play of the Creator Lord. Sometimes it comes, and sometimes it goes.

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (1282-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Naam is the wealth of the spiritually wise. It is permeating and pervading forever.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ;
ਤਾਂ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (1282-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are blessed with His Glance of Grace receive this wealth. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1282-17)

Pauree:

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ; ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (1282-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself does, and causes all to be done. Unto whom can I complain?

ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ; ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਾਰ ॥ (1282-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself calls the mortal beings to account; He Himself causes them to act.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (1282-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whatever pleases Him happens. Only a fool issues commands.

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ; ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ (1282-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself saves and redeems; He Himself is the Forgiver.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ; ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ (1282-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself sees, and He Himself hears; He gives His Support to all.

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ; ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1282-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone is pervading and permeating all; He considers each and every one.

ਅੰਗ ੧੨੮੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ; ਲਗੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1283-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukh reflects on the self, lovingly attached to the True Lord.

ਨਾਨਕ , ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧੦॥ (1283-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whom can we ask? He Himself is the Great Giver. ||10||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1283-2)

Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ; ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (1283-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This world is a rainbird; let no one be deluded by doubt.

ਇਹੁ ਬਾਬੀਂਹਾ ਪਸੂ ਹੈ ; ਇਸ ਨੋ ਬੂਝਣੁ ਨਾਹਿ ॥ (1283-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This rainbird is an animal; it has no understanding at all.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (1283-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty is Ambrosial Nectar; drinking it in, thirst is quenched.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ ਪੀਆ ;
ਤਿਨ੍ ਬਹੁੜਿ ਨ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੧॥ (1283-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those Gurmukhs who drink it in shall never again be afflicted by thirst. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1283-4)

Third Mahl:

ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਧਿਆਇਐ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ (1283-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Malaar is a calming and soothing raga; meditating on Almighty brings peace and tranquility.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਤਾਂ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ (1283-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the Dear Lord grants His Grace, then the rain falls on all the people of the world.

ਵੁਠੈ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ; ਧਰਣੀ ਨੋ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥ (1283-5, ਮਲਾਰ, ਮঃ 3)

From this rain, all creatures find the ways and means to live, and the earth is embellished.

ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਜਲੁ ਹੈ ; ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ (1283-5, ਮਲਾਰ, ਮঃ 3)

Guru Nanak says, this world is all water; everything came from water.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (1283-6, ਮਲਾਰ, ਮঃ 3)

By Guru's Grace, a rare few realize Almighty; such humble beings are liberated forever. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1283-7)

Pauree:

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ; ਇਕੋ ਤੂ ਧਣੀ ॥ (1283-7, ਮਲਾਰ, ਮঃ 3)

O True and Independent Lord God, You alone are my Lord and Master.

ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਣੀ ॥ (1283-7, ਮਲਾਰ, ਮঃ 3)

You Yourself are everything; who else is of any account?

ਮਾਣਸ ਕੂੜਾ ਗਰਬੁ ; ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀ ॥ (1283-7, ਮਲਾਰ, ਮঃ 3)

False is the pride of man. True is Your glorious greatness.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਰਚਾਇ ; ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ (1283-8, ਮਲਾਰ, ਮঃ 3)

Coming and going in reincarnation, the beings and species of the world came into being.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ; ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਗਣੀ ॥ (1283-8, ਮਲਾਰ, ਮঃ 3)

But if the mortal serves his True Guru, his coming into the world is judged to be worthwhile.

ਜੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ; ਤ ਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥ (1283-9, ਮਲਾਰ, ਮঃ 3)

And if he eradicates eogtism from within himself, then how can he be judged?

ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰਿ ; ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰਝਿ ਵਣੀ ॥ (1283-9, ਮਲਾਰ, ਮঃ 3)

The self-willed manmukh is lost in the darkness of emotional attachment, like the man lost in the wilderness.

ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖ ; ਨਾਵੈ ਇਕ ਕਣੀ ॥੧੧॥ (1283-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Countless sins are erased, by even a tiny particle of Almighty's Name. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1283-10)

Salok, Third Mahl:

**ਬਾਬੀਹਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ;
ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥** (1283-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, you do not know the Mansion of your Lord and Master's Presence. Offer your prayers to see this Mansion.

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ; ਬੋਲਿਆ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (1283-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You speak as you please, but your speech is not accepted.

ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ; ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥ (1283-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Your Lord and Master is the Great Giver; whatever you desire, you shall receive from Him.

ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਆ ਬਪੁੜਾ ; ਜਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥੧॥ (1283-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Not only the thirst of the poor rainbird, but the thirst of the whole world is quenched. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1283-12)

Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਬੋਲਿਆ ; ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1283-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The night is wet with dew; the rainbird sings the True Name with intuitive ease.

ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ; ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1283-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This water is my very soul; without water, I cannot survive.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (1283-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, this water is obtained, and egotism is eradicated from within.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ;
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (1283-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, I cannot live without Him, even for a moment; the True Guru has led me to meet Him. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1283-14)

Pauree:

ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ; ਮੈ , ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥ (1283-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

There are countless worlds and nether regions; I cannot calculate their number.

ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ; ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁਧੈ ਗੋਈ ॥ (1283-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You are the Creator, Almighty of the Universe; You create it, and You destroy it.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ; ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (1283-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The 8.4 million species of beings issued forth from You.

ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ; ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥ (1283-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some are called kings, emperors and nobles.

ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ , ਸੰਚਿ ਧਨੁ ; ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (1283-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some claim to be bankers and accumulate wealth, but in duality they lose their honor.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ; ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ (1283-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some are givers, and some are beggars; God is above the heads of all.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ; ਭੀਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥ (1283-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Name, they are vulgar, dreadful and wretched.

ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ; ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੨॥ (1283-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Falsehood shall not last, Guru Nanak says; whatever the True Lord does, comes to pass. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1283-18)

Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥ (ਅਉਗਣ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ) (1283-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, the virtuous soul-bride attains the Mansion of her Lord's Presence; the unworthy, unvirtuous one is far away.

ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (1283-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Deep within your inner being, Almighty abides. The Gurmukh beholds Him ever-present.

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (1283-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When Almighty bestows His Glance of Grace, the mortal no longer weeps and wails.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲ ॥੧॥ (1283-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are imbued with the Naam intuitively merge with Almighty; they practice the Word of the Guru's Shabad. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੮੪

ਮਃ ੩ ॥ (1284-1)

Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ ॥ (1284-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The rainbird prays: Dear Almighty, grant Your Grace, and bless me with the gift of the life of the soul.

ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਊਤਰੈ ; ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1284-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the water, my thirst is not quenched, and my breath of life is ended and gone.

ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ; ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ ॥ (1284-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You are the Giver of peace, O Infinite Lord God; You are the Giver of the treasure of virtue.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ;
ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ (1284-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh is forgiven; in the end, Almighty God shall be your only friend. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1284-3)

Pauree:

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1284-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He created the world; He considers the merits and demerits of the mortals.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ਹੈ ; ਨਾਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1284-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who are entangled in the three gunas - the three dispositions - do not love the Naam, the Name of Almighty.

ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗਣ ਕਮਾਵਦੇ ; ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ (1284-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Forsaking virtue, they practice evil; they shall be miserable in the Court of Almighty.

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਤਿਨੀ ਹਾਰਿਆ ; ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1284-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They lose their life in the gamble; why did they even come into the world?

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ) (1284-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

But those who conquer and subdue their minds, through the True Word of the Shabad - night and day, they love the Naam.

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ;
ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1284-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those people enshrine the True, Invisible and Infinite Lord in their hearts.

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ ; ਅਸੀ ਅਵਗਣਿਆਰ ॥ (1284-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You, Dear Almighty, are the Giver, the Treasure of virtue; I am unvirtuous and unworthy.

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ , ਸੋ ਪਾਇਸੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੩॥ (1284-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone finds You, whom You bless and forgive, and inspire to contemplate the Word of the Guru's Shabad. ||13||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (1284-7)

Salok, Fifth Mahl:

ਰਾਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤਾਂ ; ਜਿਨ੍ਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ (1284-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The faithless cynics forget the Name of Almighty; the night of their lives does not pass in peace.

ਰਾਤੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਂਉ ॥੧॥ (1284-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Their days and nights become comfortable, Guru Nanak says, singing the Glorious Praises of Almighty. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1284-8)

Fifth Mahl:

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ; ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥ (1284-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

All sorts of jewels and gems, diamonds and rubies, shine forth from their foreheads.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ; ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨॥ (1284-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, those who are pleasing to God, look beautiful in the Court of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1284-9)

Pauree:

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸਚੁ ਸਮ੍ਾਲਿਆ ॥ (1284-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Serving the True Guru, I dwell on the True Lord.

ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ; ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥ (1284-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The work you have done for the True Guru shall be very useful in the end.

ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ; ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥ (1284-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death cannot even touch that person who is protected by the True Lord.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ; ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ (1284-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Lighting the lamp of the Guru's Teachings, my awareness has been awakened.

ਮਨਮੁਖ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ; ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ (1284-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The self-willed manmukhs are false; without the Name, they wander around like demons.

ਪਸੂ , ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ; ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿਆ ॥ (1284-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

They are nothing more than beasts, wrapped up in human skin; they are black-hearted within.

ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (1284-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The True Lord is pervading all; through the True Word of the Shabad, He is seen.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥੧੪॥ (1284-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Naam is the greatest treasure. The Perfect Guru has revealed it to me. ||14||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1284-13)

Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1284-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The rainbird realizes the Hukam of Almighty's Command with intuitive ease through the Guru.

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1284-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The clouds mercifully burst forth, and the rain pours down in torrents.

ਬਾਬੀਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ; ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1284-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The cries and wailings of the rainbird have ceased, and peace has come to abide in its mind.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ;
ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1284-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise that Lord, who reaches out and gives sustenance to all beings and creatures. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1284-15)

Third Mahl:

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂ ਨ ਜਾਣਹੀ , ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ;
ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (1284-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, you do not know what thirst is within you, or what you can drink to quench it.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰੰਮਿਆ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ (1284-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You wander in the love of duality, and you do not obtain the Ambrosial Water.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ (1284-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When God casts His Glance of Grace, then the mortal automatically meets the True Guru.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (1284-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Ambrosial Water is obtained from the True Guru, and then the mortal remains merged in Almighty with intuitive ease. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1284-18)

Pauree:

ਇਕਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ ; ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥ (ਸੱਦੁ ਬੋਲੋ) (1284-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some go and sit in the forest realms, and do not answer any calls.

ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ; ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਂਵਹੀ ॥ (1284-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some, in the dead of winter, break the ice and immerse themselves in freezing water.

ਇਕਿ ਭਸਮ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ; ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥ (1284-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some rub ashes on their bodies, and never wash off their dirt.

ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ; ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥ (1284-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some look hideous, with their uncut hair matted and dishevelled. They bring dishonor to their family and ancestry.

ਅੰਗ ੧੨੮੫

ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ; ਨੀਂਦ ਨ ਸੋਵਹੀ ॥ (1285-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some wander naked day and night and never sleep.

ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ; ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ ॥ (1285-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some burn their limbs in fire, damaging and ruining themselves.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ; ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਵਹੀ ॥ (1285-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Name, the body is reduced to ashes; what good is it to speak and cry then?

ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ; ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ॥੧੫॥ (1285-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru, are embellished and exalted in the Court of their Lord and Master. ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1285-3)

Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ ; ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (1285-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The rainbird chirps in the ambrosial hours of the morning before the dawn; its prayers are heard in the Court of Almighty.

ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ; ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1285-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The order is issued to the clouds, to let the rains of mercy shower down.

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1285-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who enshrine the True Lord within their hearts.

**ਨਾਨਕ , ਨਾਮੇ ਸਭ ਹਰੀਆਵਲੀ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥** (1285-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Name, all are rejuvenated, contemplating the Word of the Guru's Shabad. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1285-5)

Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਇਵ ਤੇਰੀ ਤਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ; ਜੇ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1285-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, this is not the way to quench your thirst, even though you may cry out a hundred times.

ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ; ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1285-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By God's Grace, the True Guru is found; by His Grace, love wells up.

ਨਾਨਕ , ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੨॥ (1285-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, when Almighty and Master abides in the mind, corruption and evil leave from within. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1285-7)

Pauree:

ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜ ਪਾਇ ; ਧੁਰਹੁ ਖੁਆਇਆ ॥ (1285-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some are Jains, wasting their time in the wilderness; by their pre-ordained destiny, they are ruined.

ਤਿਨ੍ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ; ਨ ਤੀਰਥਿ ਨ੍ਾਇਆ ॥ (1285-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of Almighty, is not on their lips; they do not bathe at sacred shrines of pilgrimage.

ਹਥੀ ਸਿਰ ਖੋਹਾਇਨ ; ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥ (1285-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They pull out their hair with their hands, instead of shaving.

ਕੁਚਿਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ; ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1285-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They remain unclean day and night; they do not love the Word of the Shabad.

ਤਿਨ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਕਰਮੁ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1285-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They have no status, no honor, and no good karma. They waste away their lives in vain.

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਵੇਜਾਤਿ ; ਜੂਠਾ ਖਾਇਆ ॥ (1285-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Their minds are false and impure; that which they eat is impure and defiled.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਆਚਾਰੁ , ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1285-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, no one achieves a lifestyle of good conduct.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥ (1285-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is absorbed in the True Lord God, the Universal Creator. ||16||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1285-10)

Salok, Third Mahl:

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1285-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In the month of Saawan, the bride is happy, contemplating the Word of the Guru's Shabad.

ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ; ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੧॥ (1285-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, she is a happy soul-bride forever; her love for the Guru is unlimited. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1285-11)

Third Mahl:

ਸਾਵਣਿ ਦਝੈ ਗੁਣ ਬਾਹਰੀ ; ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1285-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In Saawan, she who has no virtue is burned, in attachment and love of duality.

ਨਾਨਕ , ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ;
ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (1285-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, she does not appreciate the value of her Husband Lord; all her decorations are worthless. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1285-12)

Pauree:

ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜਈ ॥ (ਪਤੀਜ–ਈ ਬੋਲੋ) (1285-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
The True, Unseen, Mysterious Lord is not won over by stubbornness.

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ;
ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਈ ॥ (ਭੀਜ–ਈ ਬੋਲੋ) (1285-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Some sing according to traditional ragas, but Almighty is not pleased by these ragas.

ਇਕਿ ਨਚਿ ਨਚਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ;
ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜਈ ॥ (ਕੀਜ–ਈ ਬੋਲੋ) (1285-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Some dance and dance and keep the beat, but they do not worship Him with devotion.

ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖ ;
ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕੀਜਈ ॥ (ਕੀਜ–ਈ ਬੋਲੋ) (1285-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Some refuse to eat; what can be done with these fools?

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਈ ਬਹੁਤੁ ; ਕਿਵੈ ਨ ਧੀਜਈ ॥ (ਧੀਜ–ਈ ਬੋਲੋ) (1285-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Thirst and desire have greatly increased; nothing brings satisfaction.

ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੋਅ ; ਖਪਿ ਮਰੀਜਈ ॥ (ਮਰੀਜ–ਈ ਬੋਲੋ) (1285-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Some are tied down by rituals; they hassle themselves to death.

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜਈ ॥ (ਪੀਜ–ਈ ਬੋਲੋ) (1285-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
In this world, profit comes by drinking in the Ambrosial Nectar of the Naam.

ਹਰਿ ਭਗਤੀ , ਅਸਨੇਹਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀਜਈ ॥੧੭॥ (ਘੀਜ–ਈ ਬੋਲੋ) (1285-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
The Gurmukhs gather in loving devotional worship of Almighty. ||17||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1285-16)
Salok, Third Mahl:

**ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ;
ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥** (1285-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those Gurmukhs who sing in the Raga of Malaar - their minds and bodies become cool and calm.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (1285-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, they realize the One, the One True Lord.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ , ਸਚੁ ਮਨਿ ; ਸਚੇ , ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (1285-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Their minds and bodies are true; they obey the True Lord, and they are known as true.

ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ; ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1285-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

True devotional worship is deep within them; they are automatically blessed with honor.

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ; ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1285-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kali Yuga, there is utter darkness; the self-willed manmukh cannot find the way.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1285-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, very blessed are those Gurmukhs, unto whom Almighty is revealed. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1285-19)

Third Mahl:

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ; ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ (1285-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The clouds rain down mercifully, and joy wells up in the minds of the people.

**ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ;
ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਂਉ ॥** (1285-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am forever a sacrifice to the One, by whose Command the clouds burst forth with rain.

ਅੰਗ ੧੨੮੬

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਾਲੀਐ ; ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1286-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs dwell on the Word of the Shabad. They sing the Glorious Praises of the True Lord.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥ (1286-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those humble beings who are imbued with the Naam are pure and immaculate. They are intuitively merged in the True Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1286-2)

Pauree:

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (1286-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Serving the Perfect True Guru, I have found the Perfect Lord.

ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ; ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ , ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (1286-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meditating on the Perfect Lord, by perfect karma, I have enshrined the Shabad within my mind.

ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ; ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1286-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through perfect spiritual wisdom and meditation, my filth has been washed away.

ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ; ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ ॥ (ਨ੍ਹਾਇਆ ਬੋਲੋ) (1286-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty is my sacred shrine of pilgrimage and pool of purification; I wash my mind in Him.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ; ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ (1286-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

One who dies in the Shabad and conquers his mind - blessed is the mother who gave birth to him.

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ; ਸਚਾ ਆਇਆ ॥ (1286-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He is true in the Court of Almighty, and his coming into this world is judged to be true.

ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ; ਜਾਂ ਖਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥ (1286-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

No one can challenge that person, with whom our Lord and Master is pleased.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ; ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੧੮॥ (1286-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praising the True Lord, his pre-ordained destiny is activated. ||18||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1286-5)

Salok, Third Mahl:

ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ; ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ ॥ (ਨਿ-ਲੱਜ ਬੋਲੋ) (1286-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who give out ceremonial hats of recognition are fools; those who receive them have no shame.

ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ; ਤਿਕਲਿ ਬੰਨ੍ਹੈ ਛਜ ॥ (1286-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The mouse cannot enter its hole with a basket tied around its waist.

ਦੇਨ੍ਹਿ ਦੁਆਈ , ਸੇ ਮਰਹਿ ; ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ , ਸਿ ਜਾਹਿ ॥ (1286-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who give out blessings shall die, and those that they bless shall also depart.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ; ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ (1286-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, no one knows Almighty's Command, by which all must depart.

ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ; ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (1286-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The spring harvest is the Name of the One Lord; the harvest of autumn is the True Name.

ਮੈ , ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ; ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥ (1286-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I receive a letter of pardon from my Lord and Master, when I reach His Court.

ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ; ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥ (1286-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

There are so many courts of the world, and so many who come and go there.

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ; ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (1286-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

There are so many beggars begging; so many beg and beg until death. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1286-9)

First Mahl:

ਸਉ ਮਣੁ , ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ ; ਪੰਜਿ ਸੈ , ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥ (1286-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The elephant eats a hundred pounds of ghee and molasses, and five hundred pounds of corn.

ਡਕੈ ਫੂਕੈ , ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ; ਸਾਹਿ ਗਇਐ , ਪਛੁਤਾਇ ॥ (1286-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He belches and grunts and scatters dust, and when the breath leaves his body, he regrets it.

ਅੰਧੀ ; ਫੂਕਿ ਮੁਈ , ਦੇਵਾਨੀ ॥ (1286-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
The blind and arrogant die insane.

ਖਸਮਿ ; ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ ॥ (ਮਿੱਟੀ ਬੋਲੋ) (1286-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Submitting to Almighty, one become pleasing to Him.

ਅਧੁ ਗੁਲ੍ਹਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ; ਗੈਣਿ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (1286-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
The sparrow eats only half a grain, then it flies through the sky and chirps.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ; ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ (1286-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
The good sparrow is pleasing to her Lord and Master, if she chirps the Name of Almighty.

ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ , ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ; ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ , ਖਾਇ ॥ (1286-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
The powerful tiger kills hundreds of deer, and all sorts of other animals eat what it leaves.

ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ; ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (1286-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
It becomes very strong, and cannot be contained in its den, but when it must go, it regrets.

ਅੰਧਾ ; ਕਿਸਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (1286-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
So who is impressed by the roar of the blind beast?

ਖਸਮੈ ; ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (1286-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
He is not pleasing at all to his Lord and Master.

ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ , ਅਕਤਿਡਾ ; (ਅੱਕ ਬੋਲੋ, ਅੱਕ-ਤਿੱਡਾ)
ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ ॥ (ਅੱਕ ਬੋਲੋ) (1286-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
The insect loves the milkweed plant; perched on its branch, it eats it.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ; ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ (1286-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
It becomes good and pleasing to its Lord and Master, if it chirps the Name of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ; ਸੁਖਿ ਕੀਤੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1286-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, the world lasts for only a few days; indulging in pleasures, pain is produced.

ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ; ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ) (1286-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

There are many who boast and brag, but none of them can remain detached from the world.

ਮਖੀ ; ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ (1286-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The fly dies for the sake of sweets.

ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ (1286-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, death does not even approach those whom You protect. You carry them across the terrifying world-ocean. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1286-16)

Pauree:

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ; ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1286-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are Inaccessible and Unfathomable, O Invisible and Infinite True Lord Master.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ; ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (1286-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are the Giver, all are beggars of You. You alone are the Great Giver.

ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1286-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who serve You find peace, reflecting on the Guru's Teachings.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ; ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1286-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some, according to Your Will, are in love with Maya.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ; ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (1286-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the Word of the Guru's Shabad, praise Almighty with love and affection within.

ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ;
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1286-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without love, there is no devotion. Without the True Guru, love is not enshrined.

ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ; ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (1286-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are Almighty God; everyone serves You. This is the prayer of Your humble minstrel.

ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ; ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥੧੯॥ (1286-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Please bless me with the gift of contentment, that I may receive the True Name as my Support. ||19||

ਅੰਗ ੧੨੮੭

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1287-1)

Salok, First Mahl:

ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ; ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥ (1287-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the night the time ticks away; through the day the time ticks away.

ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ; ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1287-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The body wears away and turns to straw.

ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ; ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (1287-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

All are involved and entangled in worldly entanglements.

ਭੁਲਿਆ , ਚੁਕਿ ਗਇਆ ; ਤਪ ਤਾਲੁ ॥ (1287-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The mortal has mistakenly renounced the way of service.

ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ; ਪਇਆ ਝੇਰਿ ॥ (1287-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The blind fool is caught in conflict, bothered and bewildered.

ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ; ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥ (1287-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who weep after someone has died - can they bring him back to life?

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ (1287-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without realization, nothing can be understood.

ਮੋਇਆ ਰੋਂਹਿ ; ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥ (1287-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The weepers who weep for the dead shall themselves die as well.

ਨਾਨਕ ; ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ (1287-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, this is the Will of our Lord and Master.

ਸੇਈ ਮੁਏ ; ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ (1287-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who do not remember Almighty, are dead. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1287-4)

First Mahl:

ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ; ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥ (1287-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Love dies, and affection dies; hatred and strife die.

ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ; ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥ (1287-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The color fades, and beauty vanishes; the body suffers and collapses.

ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ; ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ , ਕਿਹੁ ਸੀ ॥ (1287-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Where did he come from? Where is he going? Did he exist or not?

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ; ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥ (1287-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh made empty boasts, indulging in parties and pleasures.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥ (1287-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without the True Name, his honor is torn away, from head to foot. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1287-7)

Pauree:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (1287-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Ambrosial Naam, the Name of Almighty, is forever the Giver of peace. It shall be your Help and Support in the end.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ; ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ (1287-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the world is insane. It does not appreciate the worth of the Name.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ; ਜਿਨ੍ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1287-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who serve the True Guru are accepted and approved. Their light merges into the Light.

ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ; ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1287-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

That servant who enshrines Almighty's Will within his mind, becomes just like his Lord and Master.

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ (1287-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Tell me, who has ever found peace by following his own will? The blind act in blindness.

ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ; ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ (1287-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

No one is ever satisfied and fulfilled by evil and corruption. The hunger of the fool is not satisfied.

ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ (1287-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Attached to duality, all are ruined; without the True Guru, there is no understanding.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ , ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥੨੦॥ (1287-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who serve the True Guru find peace; they are blessed with Grace by the Will of Almighty. ||20||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1287-11)

Salok, First Mahl:

ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ; ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (1287-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Modesty and righteousness both, Guru Nanak says, are qualities of those who are blessed with true wealth.

ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਂਢੀਐ ; ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਇ ॥ (1287-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Do not refer to that wealth as your friend, which leads you to get your head beaten.

ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧਨੁ ਵਸੈ ; ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰ ॥ (1287-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who possess only this worldly wealth are known as paupers.

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸਹਿ ; ਤੇ ਨਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ (1287-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But those, within whose hearts You dwell, Dear Almighty - those people are oceans of virtue. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1287-13)

First Mahl:

ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ ; ਜਾਇ , ਤ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥ (1287-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Worldly possessions are obtained by pain and suffering; when they are gone, they leave pain and suffering.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥ (1287-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without the True Name, hunger is never satisfied.

ਰੂਪੀ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ; ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ॥ (1287-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Beauty does not satisfy hunger; when the man sees beauty, he hungers even more.

ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ; ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥੨॥ (1287-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

As many as are the pleasures of the body, so many are the pains which afflict it. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (1287-14)

First Mahl:

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ; ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ॥ (1287-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Acting blindly, the mind becomes blind. The blind mind makes the body blind.

ਚਿਕੜਿ ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ; ਜਾਂ ਤੁਟੈ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ (1287-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Why make a dam with mud and plaster? Even a dam made of stones gives way.

ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇੜੀ ਨਹੀ ; ਨਾ ਤੁਲਹਾ , ਨਾ ਹਾਥ ॥ (1287-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The dam has burst. There is no boat. There is no raft. The water's depth is unfathomable.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ; ਕੇਤੇ ਡੁਬੇ ਸਾਥ ॥੩॥ (1287-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without the True Name, many multitudes have drowned. ||3||

ਮਃ ੧ ॥ (1287-16)

First Mahl:

ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ , ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ; ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ॥ (1287-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Thousands of pounds of gold, and thousands of pounds of silver; the king over the heads of thousands of kings.

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ; ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ (1287-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Thousands of armies, thousands of marching bands and spearmen; the emperor of thousands of horsemen.

ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ ; ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ॥ (1287-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The unfathomable ocean of fire and water must be crossed.

ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ; ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ ॥ (1287-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The other shore cannot be seen; only the roar of pitiful cries can be heard.

ਨਾਨਕ , ਓਥੈ ਜਾਣੀਅਹਿ ; ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥ (1287-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, there, it shall be known, whether anyone is a king or an emperor. ||4||

ਪਉੜੀ ॥ (1287-19)

Pauree:

ਇਕਨ੍ਾ ਗਲੀਂ ਜੰਜੀਰ ; ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥ (1287-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some have chains around their necks, in bondage to Almighty.

ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ; ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ (1287-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They are released from bondage, realizing the True Lord as True.

ਅੰਗ ੧੨੮੮

ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ; ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ॥ (1288-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

One whose pre-ordained destiny is activated, comes to know the True Lord.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ; ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ (1288-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

By God's Command, it is ordained. When the mortal goes, he knows.

ਭਉਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ॥ (1288-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Realize the Word of the Shabad, and cross over the terrifying world-ocean.

ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ; ਪੀੜੇ ਘਾਣੀਐ ॥ (1288-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Thieves, adulterers and gamblers are pressed like seeds in the mill.

ਨਿੰਦਕ ਲਾਇਤਬਾਰ ; ਮਿਲੇ ਹੜ੍ਹ ਵਾਣੀਐ ॥ (1288-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Slanderers and gossipers are hand-cuffed.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ; ਸੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ॥੨੧॥ (1288-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Gurmukh is absorbed in the True Lord, and is famous in the Court of Almighty. ||21||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ (1288-3)

Salok, Second Mahl:

Prologue: Guru Angad Dev Ji describes the characters of the present age in the following Shabad.

ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤੁ ਨਾਉ ॥ (1288-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The beggar is known as an emperor, and the fool is known as a religious scholar.

ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ; ਏਵੈ , ਕਰੇ ਗੁਆਉ ॥ (1288-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The blind man is known as a seer; this is how people talk.

ਇਲਤਿ ਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ ; ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ॥ (1288-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The trouble-maker is called a leader, and the liar is seated with honor.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ; ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੧॥ (1288-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, the Gurmukhs know that this is justice in the Dark Age of Kali Yuga. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1288-5)

First Mahl:

ਹਰਣਾਂ ਬਾਜਾਂ ਤੈ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ; ਏਨ੍ਾ ਪੜ੍ਿਆ ਨਾਉ ॥ (1288-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Deer, falcons and government officials are known to be trained and clever.

ਫਾਂਧੀ ਲਗੀ ਜਾਤਿ ਫਹਾਇਨਿ ; ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (1288-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the trap is set, they trap their own kind; hereafter they will find no place of rest.

ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ; ਜਿਨ੍ੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥ (1288-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He alone is learned and wise, and he alone is a scholar, who practices the Name.

ਪਹਿਲੋਦੇ , ਜੜ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮੈ ; ਤਾ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈ ਛਾਂਉ ॥ (1288-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

First, the tree puts down its roots, and then it spreads out its shade above.

ਰਾਜੇ ਸੀਹ ; ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ॥ (ਮੁਕੱਦਮ ਬੋਲੋ) (1288-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The kings are tigers, and their officials are dogs;

ਜਾਇ ਜਗਾਇਨ੍ਿ ; ਬੈਠੇ ਸੁਤੇ ॥ (1288-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

they go out and awaken the sleeping people to harass them.

ਚਾਕਰ ਨਹਦਾ ; ਪਾਇਨ੍ਿ ਘਾਉ ॥ (1288-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The public servants inflict wounds with their nails.

ਰਤੁ ਪਿਤੁ ; ਕੁਤਿਹੋ ਚਟਿ ਜਾਹੁ ॥ (1288-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The dogs lick up the blood that is spilled.

ਜਿਥੈ ; ਜੀਆਂ ਹੋਸੀ ਸਾਰ ॥ (1288-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But there, in the Court of Almighty, all beings will be judged.

ਨਕੀ ਵਢੀ ; ਲਾਇਤਬਾਰ ॥੨॥ (ਲਾਇਤ-ਬਾਰ ਬੋਲੋ) (1288-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who have violated the people's trust will be disgraced; their noses will be cut off. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1288-8)

Pauree:

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮੇਦਨੀ ; ਆਪੇ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ (1288-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He Himself creates the world, and He himself takes care of it.

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਕਟੀਐ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1288-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without the Fear of God, doubt is not dispelled, and love for the Name is not embraced.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਉ ਊਪਜੈ ; ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ (1288-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the True Guru, the Fear of God wells up, and the Door of Salvation is found.

ਭੈ ਤੇ , ਸਹਜੁ ਪਾਈਐ ; ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (1288-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the Fear of God, intuitive ease is obtained, and one's light merges into the Light of the Infinite.

ਭੈ ਤੇ , ਭੈਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ; (ਭੈ-ਜਲੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1288-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the Fear of God, the terrifying world-ocean is crossed over, reflecting on the Guru's Teachings.

ਭੈ ਤੇ , ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ; ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1288-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the Fear of God, the Fearless Lord is found; He has no end or limitation.

ਮਨਮੁਖ , ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1288-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs do not appreciate the value of the Fear of God. Burning in desire, they weep and wail.

ਨਾਨਕ , ਨਾਵੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੨੨॥ (1288-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, through the Name, peace is obtained, by enshrining the Guru's Teachings within the heart. ||22||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1288-12)

Salok, First Mahl:

ਰੂਪੈ ਕਾਮੈ ਦੋਸਤੀ ; ਭੁਖੈ ਸਾਦੈ ਗੰਢੁ ॥ (1288-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Beauty and sexual desire are friends; hunger and tasty food are tied together.

ਲਬੈ ਮਾਲੈ , ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ; ਊਂਘੈ ਸਉੜਿ , ਪਲੰਘੁ ॥ (1288-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Greed is bound up in its search for wealth, and sleep will use even a tiny space as a bed.

ਭੰਉਕੈ ਕੋਪੁ , ਖੁਆਰੁ ਹੋਇ ; ਫਕੜੁ , ਪਿਟੇ ਅੰਧੁ ॥ (1288-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Anger barks and brings ruin on itself, blindly pursuing useless conflicts.

ਚੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕਾ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਹਿ ਗੰਧੁ ॥੧॥ (1288-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It is good to be silent, Guru Nanak says; without the Name, one's mouth spews forth only filth. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1288-14)

First Mahl:

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨੁ ; ਪੰਜੇ ਠਗ ॥ (1288-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Royal power, wealth, beauty, social status and youth are the five thieves.

ਏਨੀ ਠਗੀਂ , ਜਗੁ ਠਗਿਆ ; ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ ॥ (1288-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

These thieves have plundered the world; no one's honor has been spared.

ਏਨਾ ਠਗਨਿ੍ , ਠਗ ਸੇ ; ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ (1288-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But these thieves themselves are robbed, by those who fall at the Guru's Feet.

ਨਾਨਕ , ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ; ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (1288-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the multitudes who do not have good karma are plundered. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1288-16)
Pauree:

ਪੜਿਆ ਲੇਖੇਦਾਰੁ ; ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ॥ (1288-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
The learned and educated are called to account for their actions.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰੁ ; ਅਉਖਾ ਤੰਗੀਐ ॥ (1288-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Without the Name, they are judged false; they become miserable and suffer hardship.

ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਰਾਹ ; ਗਲੀਆਂ ਰੋਕੀਆਂ ॥ (1288-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Their path becomes treacherous and difficult, and their way is blocked.

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ; ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ॥ (1288-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Through the Shabad, the Word of the True and Independent Lord God, one becomes content.

ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ; ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ॥ (1288-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Almighty is deep and profound and unfathomable; His depth cannot be measured.

ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹੁ ; ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਛੁਟਸੀ ॥ (1288-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Without the Guru, the mortals are beaten and punched in the face and the mouth, and no one is released.

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੁ ; ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (1288-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Chanting the Naam, the Name of Almighty, one returns to his true home with honor.

ਹੁਕਮੀ ਸਾਹ ਗਿਰਾਹ ; ਦੇਂਦਾ ਜਾਣੀਐ ॥੨੩॥ (1288-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Know that Almighty, by His Command (Hukam), gives sustenance and the breath of life. ||23||

ਅੰਗ ੧੨੮੯

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1289-1)

Salok, First Mahl:

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ;
ਤਿਨ , ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਪੀੜ ॥ (1289-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Living beings are formed of air, water and fire. They are subject to pleasure and pain.

ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ; ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰ ॥ (1289-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In this world, in the nether regions of the underworld, and in the Akaashic ethers of the heavens, some remain ministers in the Court of Almighty.

ਇਕਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ; ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਜਹੀਰ ॥ (1289-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some live long lives, while others suffer and die.

ਇਕਿ ਦੇ ਖਾਹਿ , ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ;
ਇਕਿ , ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥ (1289-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some give and consume, and still their wealth is not exhausted, while others remain poor forever.

ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ , ਹੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ; ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ ॥ (1289-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In His Will He creates, and in His Will He destroys thousands in an instant.

ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ ਨਥਿਆ ; ਬਖਸੇ ਤੋੜੇ ਨਥ ॥ (1289-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He has harnessed everyone with His harness; when He forgives, he breaks the harness.

ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ; ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (1289-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He has no color or features; He is invisible and beyond calculation.

ਕਿਉ ਕਥੀਐ , ਕਿਉ ਆਖੀਐ ; ਜਾਪੈ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥ (1289-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

How can He be described? He is known as the Truest of the True.

ਕਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ;
ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਅਕਥੁ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (1289-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
All the actions which are done and described, Guru Nanak says, are done by the Indescribable Lord Himself.

ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ; ਸੁਣੇਇ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1289-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Whoever hears the description of the indescribable,

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1289-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
is blessed with wealth, intelligence, perfection, spiritual wisdom and eternal peace. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1289-6)
First Mahl:

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ; ਤ ਨਉ ਕੁਲ ਬੰਧੁ ॥ (1289-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
One who bears the unbearable, controls the nine holes of the body.

ਪੂਜੈ ਪ੍ਰਾਣ ; ਹੋਵੈ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ॥ (1289-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
One who worships and adores Almighty with his breath of life, gains stability in his body-wall.

ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ; ਕਹਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣੁ ॥ (1289-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Where has he come from, and where will he go?

ਜੀਵਤ ਮਰਤ ; ਰਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Remaining dead while yet alive, he is accepted and approved.

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ; ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Whoever understands the Hukam of Almighty's Command, realizes the essence of reality.

ਇਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ; ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੈ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
This is known by Guru's Grace.

ਹੋਂਦਾ ਫੜੀਅਗੁ ; ਨਾਨਕ ਜਾਣੁ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, know this: egotism leads to bondage.

ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ; ਜੂਨੀ ਪਾਣੁ ॥੨॥ (1289-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Only those who have no ego and no self-conceit, are not consigned to reincarnation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1289-8)

Pauree:

ਪੜੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ; ਹੋਰਿ ਬੁਧੀ ਮਿਥਿਆ ॥ (1289-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Read the Praise of Almighty's Name; other intellectual pursuits are false.

ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰ ; ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਿਆ ॥ (1289-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without dealing in Truth, life is worthless.

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ; ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1289-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

No one has ever found Almighty's end or limitation.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰੁ ; ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1289-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

All the world is enveloped by the darkness of egotistical pride. It does not like the Truth.

ਚਲੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਤਾਵਣਿ ਤਤਿਆ ॥ (1289-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who depart from this world, forgetting the Naam, shall be roasted in the frying pan.

ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ; ਦੁਬਿਧਾ ਘਤਿਆ ॥ (1289-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They pour the oil of duality within, and burn.

ਆਇਆ ਉਠੀ ਖੇਲੁ ; ਫਿਰੈ ਉਵਤਿਆ ॥ (1289-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They come into the world and wander around aimlessly; they depart when the play is finished.

ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਮੇਲੁ ; ਸਚੈ ਰਤਿਆ ॥੨੪॥ (ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ) (1289-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, imbued with Truth, the mortals merge in Truth. ||24||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1289-11)

Salok, First Mahl:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji uttered this Shabad in Kurukshetra.

ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮਿਆ ; ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (1289-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

First, the mortal is conceived in the flesh, and then he dwells in the flesh.

ਜੀਉ ਪਾਇ , ਮਾਸੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਆ ; ਹਡੁ ਚੰਮੁ , ਤਨੁ ਮਾਸੁ ॥ (1289-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When he comes alive, his mouth takes flesh; his bones, skin and body are flesh.

ਮਾਸਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਢਿਆ ; ਮੰਮਾ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾਸੁ ॥ (1289-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He comes out of the womb of flesh, and takes a mouthful of flesh at the breast.

ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾ , ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ; ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ॥ (1289-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

His mouth is flesh, his tongue is flesh; his breath is in the flesh.

ਵਡਾ ਹੋਆ ਵੀਆਹਿਆ ; ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ॥ (1289-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He grows up and is married, and brings his wife of flesh into his home.

ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਊਪਜੈ ; ਮਾਸਹੁ ਸਭੋ ਸਾਕੁ ॥ (1289-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Flesh is produced from flesh; all relatives are made of flesh.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ; ਤਾਂ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (1289-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the mortal meets the True Guru, and realizes the Hukam of Almighty's Command, then he comes to be reformed.

ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ; ਨਾਨਕ , ਬਚਨਿ ਬਿਣਾਸੁ ॥੧॥ (1289-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Releasing himself, the mortal does not find release; Guru Nanak says, through empty words, one is ruined. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1289-15)

First Mahl:

ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ;
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ (1289-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The fools argue about flesh and meat, but they know nothing about meditation and spiritual wisdom.

ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ , ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ;
ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੇ ॥ (1289-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

What is called meat, and what is called green vegetables? What leads to sin?

ਗੈਂਡਾ ਮਾਰਿ ਹੋਮ ਜਗ ਕੀਏ ; ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਬਾਣੇ ॥ (1289-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It was the habit of the gods to kill the rhinoceros, and make a feast of the burnt offering.

ਮਾਸੁ ਛੋਡਿ , ਬੈਸਿ ਨਕੁ ਪਕੜਹਿ ; ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ॥ (1289-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who renounce meat, and hold their noses when sitting near it, devour men at night.

ਫੜੁ ਕਰਿ ਲੋਕਾਂ ਨੋ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ;
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥ (1289-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They practice hypocrisy, and make a show before other people, but they do not understand anything about meditation or spiritual wisdom.

ਨਾਨਕ , ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ; ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥ (1289-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, what can be said to the blind people? They cannot answer, or even understand what is said.

ਅੰਧਾ ਸੋਇ , ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ; ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿ ਲੋਚਨ ਨਾਹੀ ॥ (1289-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They alone are blind, who act blindly. They have no eyes in their hearts.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿਪੰਨੇ ; ਮਛੀ ਮਾਸੁ , ਨ ਖਾਂਹੀ ॥ (1289-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They are produced from the blood of their mothers and fathers, but they do not eat fish or meat.

ਅੰਗ ੧੨੯੦

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ , ਜਾਂ ਨਿਸਿ ਮੇਲਾ ; ਓਥੈ , ਮੰਧੁ ਕਮਾਹੀ ॥ (1290-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But when men and women meet in the night, they come together in the flesh.

ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ , ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ; ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ (1290-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In the flesh we are conceived, and in the flesh we are born; we are vessels of flesh.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ; ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ (1290-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You know nothing of spiritual wisdom and meditation, even though you call yourself clever, O religious scholar.

ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦਾ ਸੁਆਮੀ ; ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ (1290-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O master, you believe that flesh on the outside is bad, but the flesh of those in your own home is good.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਮਾਸਹੁ ਹੋਏ ; ਜੀਇ ਲਇਆ ਵਾਸੇਰਾ ॥ (1290-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

All beings and creatures are flesh; the soul has taken up its home in the flesh.

ਅਭਖੁ ਭਖਹਿ , ਭਖੁ ਤਜਿ ਛੋਡਹਿ ; ਅੰਧੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥ (1290-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They eat the uneatable; they reject and abandon what they could eat. They have a teacher who is blind.

ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ , ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ; ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ (1290-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In the flesh we are conceived, and in the flesh we are born; we are vessels of flesh.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ; ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ (1290-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You know nothing of spiritual wisdom and meditation, even though you call yourself clever, O religious scholar.

ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀਂ ; ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮਾਸੁ ਕਮਾਣਾ ॥ (1290-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Meat is allowed in the Puraanas, meat is allowed in the Bible and the Koran. Throughout the four ages, meat has been used.

ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ; ਓਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥ (1290-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It is featured in sacred feasts and marriage festivities; meat is used in them.

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪਜਹਿ ਮਾਸਹੁ ; ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ॥ (1290-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Women, men, kings and emperors originate from meat.

ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ ਨਰਕਿ ਜਾਂਦੇ ; ਤਾਂ ਉਨ੍ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈਣਾ ॥ (1290-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

If you see them going to hell, then do not accept charitable gifts from them.

ਦੇਂਦਾ ਨਰਕਿ , ਸੁਰਗਿ ਲੈਦੇ ; ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਧਿਙਾਣਾ ॥ (1290-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The giver goes to hell, while the receiver goes to heaven - look at this injustice.

ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ , ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ ; ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥ (1290-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You do not understand your own self, but you preach to other people. O Pandit, you are very wise indeed.

ਪਾਂਡੇ , ਤੂ ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ; ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ (1290-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O Pandit, you do not know where meat originated.

ਤੋਇਅਹੁ , ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾਂ ; (ਤੋਇ-ਅਹੁ ਬੋਲੋ)
ਤੋਇਅਹੁ , ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਗੰਨਾ ॥ (ਤੋਇ-ਅਹੁ ਬੋਲੋ) (1290-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Corn, sugar cane and cotton are produced from water. The three worlds came from water.

ਤੋਆ ਆਖੈਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ; (ਆਖੈ-ਹਉ ਬੋਲੋ)
ਤੋਐ ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (1290-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Water says, "I am good in many ways." But water takes many forms.

ਏਤੇ ਰਸ ਛੋਡਿ , ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ; ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ (1290-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Forsaking these delicacies, one becomes a true Sannyaasee, a detached hermit. Nanak reflects and speaks. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1290-10)

Pauree:

ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ , ਇਕ ਜੀਭ ;
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1290-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

What can I say with only one tongue? I cannot find your limits.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ; ਸੇ , ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1290-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who contemplate the True Word of the Shabad are absorbed into You, Dear Almighty.

ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ;
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1290-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some wander around in saffron robes, but without the True Guru, no one finds Almighty.

ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ; ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ (1290-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They wander in foreign lands and countries until they grow weary, but You hide Yourself within them.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ; ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1290-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Word of the Guru's Shabad is a jewel, through which Almighty shines forth and reveals Himself.

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1290-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Realizing one's own self, following the Guru's Teachings, the mortal is absorbed into Truth.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ ; ਬਾਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ॥ (1290-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Coming and going, the tricksters and magicians put on their magic show.

ਇਕੁ ਥਿਰੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ;
ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥੨੫॥ (1290-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But those whose minds are pleased by the True Lord, praise the True One, the Ever-stable Lord. ||25||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1290-14)

Salok, First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ; ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ , ਫਲ ਵਿਸੁ ॥ (1290-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the tree of actions done in Maya yields ambrosial fruit and poisonous fruit.

ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥ (1290-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Creator does all deeds; we eat the fruits as He ordains. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (1290-15)

Second Mahl:

ਨਾਨਕ ; ਦੁਨੀਆ ਕੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ; ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿ ॥ (1290-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, burn worldly greatness and glory in the fire.

ਏਨੀ ਜਲੀਈਂ , ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; (ਜਲੀ-ਈਂ ਬੋਲੋ)
ਇਕ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (1290-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

These burnt offerings have caused mortals to forget the Naam, the Name of Almighty. Not even one of them will go along with you in the end. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1290-16)

Pauree:

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ; ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (1290-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

He judges each and every being; by His Command (Hukam), He leads us on.

ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ; ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1290-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Justice is in Your Hands, Dear Almighty; You are pleasing to my mind.

ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੰਨਿ ; ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥ (1290-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The mortal is bound and gagged by Death and lead away; no one can rescue him.

ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨ੍ਹਿ ; ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ॥ (1290-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Old age, the tyrant, dances on the mortal's shoulders.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ; ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥ (1290-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

So climb aboard the boat of the True Guru, and the True Lord will rescue you.

ਅਗਨਿ ਭਖੈ , ਭੜ ਹਾੜੁ ; ਅਨ ਦਿਨੁ ਭਖਸੀ ॥ (1290-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The fire of desire burns like an oven, consuming mortals night and day.

ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ; ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥ (1290-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Like trapped birds, the mortals peck at the corn; only through Almighty's Command will they find release.

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ; ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਸੀ ॥੨੬॥ (ਨਿਖੁਟ-ਸੀ ਬੋਲੋ) (1290-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Whatever the Creator does, comes to pass; falsehood shall fail in the end. ||26||

ਅੰਗ ੧੨੯੧

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1291-1)

Salok, First Mahl:

ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ; ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (1291-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The True Guru is the All-knowing Primal Being; He shows us our true home within the home of the self.

ਪੰਚ ਸਬਦ , ਧੁਨਿਕਾਰ ਧੁਨਿ ; ਤਹ ਬਾਜੈ , ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (1291-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Panch Shabad, the Five Primal Sounds, resonate and resound within; the insignia of the Shabad is revealed there, vibrating gloriously.

ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ਤਹ ; ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈਰਾਨੁ ॥ (1291-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Worlds and realms, nether regions, solar systems and galaxies are wondrously revealed.

ਤਾਰ ਘੋਰ ਬਾਜਿੰਤ੍ਰ ਤਹ ; ਸਾਚਿ ਤਖਤਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1291-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The strings and the harps vibrate and resound; the true throne of Almighty is there.

ਸੁਖਮਨ ਕੈ ਘਰਿ , ਰਾਗੁ ਸੁਨਿ ; ਸੁੰਨਿ ਮੰਡਲਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1291-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Listen to the music of the home of the heart - Sukhmani, peace of mind. Lovingly tune in to His state of celestial ecstasy.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰੀਐ ; ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1291-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Contemplate the Unspoken Speech, and the desires of the mind are dissolved.

ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1291-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The heart-lotus is turned upside-down, and is filled with Ambrosial Nectar. This mind does not go out; it does not get distracted.

ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; (ਅ-ਜਪਾ ਬੋਲੋ)
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1291-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It does not forget the Chant which is chanted without chanting; it is immersed in the Primal Lord God of the ages.

ਸਭਿ ਸਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (1291-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

All the sister-companions are blessed with the five virtues. The Gurmukhs dwell in the home of the self deep within.

ਸਬਦੁ ਖੋਜਿ ਇਹੁ ਘਰੁ ਲਹੈ ; ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੧॥ (1291-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Nanak is the slave of that one who seeks the Shabad and finds this home within. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1291-6)

First Mahl:

ਚਿਲਿਮਿਲਿ ਬਿਸੀਆਰ ; (ਚਿਲਿ-ਮਿਲਿ ਬੋਲੋ)
ਦੁਨੀਆ ਫਾਨੀ ॥ (1291-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The extravagant glamor of the world is a passing show.

ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ; ਮਨ , ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ॥ (1291-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

My twisted mind does not believe that it will end up in a grave.

ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ ; ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਖੁਦਾਇਆ ॥ (1291-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I am meek and lowly; You are the great river.

ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਝੈ ਦੇਹਿ ; ਅਵਰ , ਜਹਰ ਚੀਜ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1291-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Please, bless me with the one thing; everything else is poison, and does not tempt me.

ਪੁਰਾਬ ਖਾਮ , ਕੂਜੈ ; ਹਿਕਮਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ॥ **(ਕੂੱਜੈ ਬੋਲੋ)** (1291-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You filled this fragile body with the water of life, Dear Almighty, by Your Creative Power.

ਮਨ ਤੁਆਨਾ ; ਤੂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਇਆ ॥ (1291-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

By Your Omnipotence, I have become powerful.

ਸਗ ਨਾਨਕ , ਦੀਬਾਨ ਮਸਤਾਨਾ ; **(ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)**
ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (1291-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Nanak is a dog in the Court of Almighty, intoxicated more and more, all the time.

ਆਤਸ ਦੁਨੀਆ ; ਖੁਨਕ , ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇਆ ॥੨॥ (1291-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The world is on fire; the Name of Almighty is cooling and soothing. ||2||

ਪਉੜੀ ਨਵੀ , ਮਃ ੫ ॥ (1291-9)
(ਇਹ ਪਉੜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਪ 'ਨਵੀਂ ਰਚੀ ਹੈ ਬਾਕੀ ਪਉੜੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀਆਂ ਹਨ)

New Pauree, Fifth Mahl:

ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਚਲਤੁ ; ਚਲਤੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (1291-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

His wonderful play is all-pervading; it is wonderful and amazing!

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ (1291-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

As Gurmukh, I know the the Transcendent Lord, the Supreme Lord God.

ਲਥੇ ਸਭਿ ਵਿਕਾਰ ; ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ (1291-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

All my sins and corruption are washed away, through the insignia of the Shabad, the Word of God.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ; ਭਏ ਨਿਕਾਣਿਆ ॥ (1291-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one is saved, and becomes free.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ; ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥ (1291-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on the Great Giver, I enjoy all comforts and pleasures.

ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ; ਮਿਹਰ ਛਾਵਾਣਿਆ ॥ (1291-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have become famous throughout the world, under the canopy of His kindness and grace.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ; ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਿਆ ॥ (1291-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He Himself has forgiven me, and united me with Himself; I am forever a sacrifice to Him.

ਨਾਨਕ , ਲਏ ਮਿਲਾਇ ; ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੨੭॥ (1291-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, by the Pleasure of His Will, my Lord and Master has blended me with Himself. ||27||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1291-13)

Salok, First Mahl:

ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ , ਕਲਮ ਧੰਨੁ ; ਧਨੁ ਭਾਂਡਾ ਧਨੁ ਮਸੁ ॥ (1291-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Blessed is the paper, blessed is the pen, blessed is the inkwell, and blessed is the ink.

ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥੧॥ (1291-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Blessed is the writer, Guru Nanak says, who writes the True Name. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1291-14)

First Mahl:

ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ; ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥ (1291-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You Yourself are the writing tablet, and You Yourself are the pen. You are also what is written on it.

ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ; ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥ (1291-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Speak of the One Lord, Guru Nanak says; how could there be any other? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1291-15)

Pauree:

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (1291-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You Yourself are all-pervading; You Yourself made the making.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1291-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without You, there is no other at all; You are permeating and pervading everywhere.

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ; ਤੁਧੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (1291-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You alone know Your state and extent. Only You can estimate Your worth.

ਤੂ ਅਲਖ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1291-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are invisible, imperceptible and inaccessible. You are revealed through the Guru's Teachings.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗਵਾਈ ॥ (1291-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Deep within, there is ignorance, suffering and doubt; through the spiritual wisdom of the Guru, they are eradicated.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ; ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (1291-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He alone meditates on the Naam, whom You unite with Yourself, in Your Mercy.

ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ (1291-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are the Creator, the Inaccessible Primal Lord God; You are all-pervading everywhere.

ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਇਹਿ ਸਚਿਆ , ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ;
ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨੮॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (1291-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

To whatever You link the mortal, O True Lord, to that he is linked. Nanak sings Your Glorious Praises. ||28||1|| Sudh||

ਅੰਗ ੧੨੯੨

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ (1292-1)

Raag Malaar, The Word Of The Devotee Naam Dayv Jee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1292-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Once a group of devotees came to Bhagat Namdev Ji and asked, "What worship is worthy for obtaining worldly needs as well as salvation?" Bhagat Namdev Ji replied to the devotees with this Shabad.

ਸੇਵੀਲੇ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ; ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ॥ (1292-2, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Serve the King, the Sovereign Lord of the World. He has no ancestry; He is immaculate and pure.

ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ;
ਜਾਚਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1292-2, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Please bless me with the gift of devotion, which the humble Saints beg for. ||1||Pause||

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ , ਦਿਗ ਦਿਸੈ ਸਰਾਇਚਾ ; **(ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ)** (1292-2,ਮਲਾਰ,ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵਜੀ)
ਬੈਕੁੰਠ ਭਵਨ , ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲਾ , ਸਪਤ ਲੋਕ , ਸਾਮਾਨਿ ਪੂਰੀਅਲੇ ॥

His Home is the pavilion seen in all directions; His ornamental heavenly realms fill the seven worlds alike.

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ , ਲਛਿਮੀ ਕੁਆਰੀ ; **(ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ)**
ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੀਵੜੇ , ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਬਪੁੜਾ ;
ਕੋਟਵਾਲੁ ਸੁ ਕਰਾ ਸਿਰੀ ॥ (1292-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His Home, the virgin Lakshmi dwells. The moon and the sun are His two lamps; the wretched Messenger of Death stages his dramas, and levies taxes on all.

ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ; ਸ੍ਰੀ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ **(ਨਰ-ਹਰੀ ਬੋਲੋ)** (1292-4, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Such is my Sovereign Lord King, the Supreme Lord of all. ||1||

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ , ਕੁਲਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮਾ , ਚਤੁਰ ਮੁਖੁ ਡਾਂਵੜਾ ; (ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਿ ਬਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਰਾਚੀਲੇ ॥ (ਰਾਚੀ-ਲੇ ਬੋਲੋ) (1292-4, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His House, the four-faced Brahma, the cosmic potter lives. He created the entire universe.

ਜਾਂ ਕੈ ਘਰਿ , ਈਸਰੁ ਬਾਵਲਾ , ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਤਤ ਸਾਰਖਾ ;
ਗਿਆਨੁ ਭਾਖੀਲੇ ॥ (ਭਾਖੀ-ਲੇ ਬੋਲੋ) (1292-5, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His House, the insane Shiva, the Guru of the World, lives; he imparts spiritual wisdom to expain the essence of reality.

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਜਾਂਚੈ ਡਾਂਗੀਆ ਦੁਆਰੈ ; (ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ)
ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਲੇਖੀਆ ॥ (1292-6, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sin and virtue are the standard-bearers at His Door; Chitr and Gupt are the recording angels of the conscious and subconscious.

ਧਰਮਰਾਇ ; ਪਰੁਲੀ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ ॥ (1292-6, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Righteous Judge of Dharma, Almighty of Destruction, is the door-man.

ਸੁੋ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ; ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ॥੨॥ (1292-7, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Such is the Supreme Sovereign Lord of the World. ||2||

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ ਗਣ ਗੰਧਰਬ , ਰਿਖੀ ਬਪੁੜੇ ; (ਜਾਂ-ਚੈ, ਗੰਧੱਰਬ ਬੋਲੋ)
ਢਾਢੀਆ ਗਾਵੰਤ ਆਛੈ ॥ (1292-7, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His Home are the heavenly heralds, celestial singers, Rishis and poor minstrels, who sing so sweetly.

ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਰੂਪੀਆ , ਅਨਗਰੂਆ ਆਖਾੜਾ ; (ਅਨ-ਗਰੂਆ ਬੋਲੋ)
ਮੰਡਲੀਕ , ਬੋਲ ਬੋਲਹਿ ਕਾਛੇ ॥ (1292-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

All the Shaastras take various forms in His theater, singing beautiful songs.

ਚਉਰ ਢੂਲ ; ਜਾਂਚੈ ਹੈ ਪਵਣੁ ॥ (ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ) (1292-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The wind waves the fly-brush over Him;

ਚੇਰੀ ਸਕਤਿ ; ਜੀਤਿ ਲੇ , ਭਵਣੁ ॥ (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

His hand-maiden is Maya, who has conquered the world.

ਅੰਡ ਟੂਕ ; ਜਾਚੈ ਭਸਮਤੀ ॥ (ਜਾ-ਚੈ ਬੋਲੋ) (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The shell of the earth is His fireplace.

ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਤੀ ॥੩॥ (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Such is the Sovereign Lord of the three worlds. ||3||

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ , ਕੂਰਮਾ ਪਾਲੁ ; (ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ)
ਸਹਸ੍ ਫਨੀ , ਬਾਸਕੁ ਸੇਜਵਾਲੂਆ ॥ (ਸੇਜ-ਵਾਲੂਆ ਬੋਲੋ) (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His Home, the celestial turtle is the bed-frame, woven with the strings of the thousand-headed snake.

ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਮਾਲਣੀ ;
ਛਿਨਵੈ ਕਰੋੜੀ ਮੇਘ ਮਾਲਾ , ਪਾਣੀ ਹਾਰੀਆ ॥ (1292-10, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

His flower-girls are the eighteen loads of vegetation; His water-carriers are the nine hundred sixty million clouds.

ਨਖ ਪ੍ਰਸੇਵ ; ਜਾਚੈ ਸੁਰਸਰੀ ॥ (ਜਾ-ਚੈ ਬੋਲੋ) (1292-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

His sweat is the Ganges River.

ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ ; ਜਾਂਚੈ ਘੜ ਥਲੀ ॥ (ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ) (1292-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The seven seas are His water-pitchers.

ਏਤੇ ਜੀਅ ; ਜਾਂਚੈ ਵਰਤਣੀ ॥ (ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ) (1292-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The creatures of the world are His household utensils.

ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੪॥ (1292-12, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Such is the Sovereign Lord King of the three worlds. ||4||

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ , ਅਰਜਨੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਅੰਬਰੀਕੁ ਨਾਰਦੁ ਨੇਜੈ ; (ਜਾਂ–ਚੈ ਬੋਲੋ)
ਸਿਧ ਬੁਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ , ਬਾਨਵੈ ਹੇਲਾ ॥ (1292–12, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His home are Arjuna, Dhroo, Prahlaad, Ambreek, Naarad, Nayjaa, the Siddhas and Buddhas, the ninety-two heavenly heralds and celestial singers in their wondrous play.

ਏਤੇ ਜੀਅ ; ਜਾਂ ਚੈ ਹਹਿ ਘਰੀ ॥ (1292–13, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

All the creatures of the world are in His House.

ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਕ ; ਅੰਤਰ ਹਰੀ ॥ (1292–13, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty is diffused in the inner beings of all.

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ; ਤਾਂ ਚੀ ਆਣਿ ॥ (1292–14, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Prays Naam Dayv, seek His Protection.

ਸਗਲ ਭਗਤ ; ਜਾ ਚੈ ਨੀਸਾਣਿ ॥੫॥੧॥ (1292–14, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

All the devotees are His banner and insignia. ||5||1||

ਮਲਾਰ ॥ (1292–14)

Malaar:

Prologue: Bhagat Namdev Ji uttered this Shabad after he was chased away by the Brahmins from Shiva's temple in Aunda located at a town which is 70 km from Sachkhand Sri Hazur Sahib. Bhagat Namdev Ji sat behind the temple and started singing the following Shabad with great passion.

ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ; ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥ (1292–14, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Please do not forget me; please do not forget me,

ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰੇ ; ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1292–15, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

please do not forget me, Dear Almighty. ||1||Pause||

ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜੋਹੈ ; ਮੁਝ ਊਪਰਿ ਸਭ ਕੋਪਿਲਾ ॥ (1292–15,ਮਲਾਰ,ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵਜੀ)

The temple priests have doubts about this, and everyone is furious with me.

ਸੂਦੁ ਸੂਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ ;
ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ (1292-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Calling me low-caste and untouchable, they beat me and drove me out; what should I do now, O Beloved Father Lord? ||1||

ਮੂਏ ਹੂਏ , ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ ; (ਦੇਹੁ-ਗੇ ਬੋਲੋ)
ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ , ਕੋਇਲਾ ॥ (1292-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

If You liberate me after I am dead, no one will know that I am liberated.

ਏ ਪੰਡੀਆ , ਮੋਕਉ ਢੇਢ ਕਹਤ ; (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿਛੰਉਡੀ , ਹੋਇਲਾ ॥੨॥ (ਪਿਛੰਉ-ਡੀ ਬੋਲੋ) (1292-17, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

These Pandits, these religious scholars, call me low-born; when they say this, they tarnish Your honor as well. ||2||

ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ;
ਅਤਿਭੁਜ ਭਇਓ ਅਪਾਰਲਾ ॥ (1292-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You are called kind and compassionate; the power of Your Arm is absolutely unrivalled.

ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੇ ਕਉ ;
ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾਰਲਾ ॥੩॥੨॥ (ਪਿਛਵਾਰ-ਲਾ ਬੋਲੋ) (1292-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty turned the temple around to face Naam Dayv; He turned His back on the Brahmins. ||3||2||

ਅੰਗ ੧੨੯੩

ਮਲਾਰ , ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ (1293-2)

Malaar, The Word Of The Devotee Ravi Daas Jee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1293-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: The queen of Chitour by the name of Challi became the disciple of Bhagat Ravidas Ji and all the Brahmins were against it. Once the queen came to Bhagat to discuss her intentions to organized a fist and invite all the Brahmins, Bhagat Ji agreed and raised his concern that Brahmin may not want him there so therefore he suggested the Queen to proceed without him. The queen strongly objected and said that she will never want to have the fist with Bhagat Ravi Dass Ji. Finally the Queen manage to persuade Bhagat Ji to sit along with Brahmins in the fist. On the day of fist the Brahmins refused to have Bhagat Ji sit along with them considering his low caste. Bhagat Ji willingly walked away and told the Queen the start the feast. When the feast commenced, each and every Brahmin saw Bhagat Ravidas Ji beside him. The Brahmins realized that Bhagat Ravidas Ji is a true Bhagat and asked the queen to invite Bhagat Ji to sit among them. When Bhagat Ji heard about this incident and composed the following hymn in Almighty's praises.

ਨਾਗਰ ਜਨਾਂ , ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚੰਮਾਰੰ ॥ (1293-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

O humble townspeople, I am obviously just a shoemaker.

ਰਿਦੈ ਰਾਮ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1293-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

In my heart I cherish the Glories of Almighty, Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਸੁਰਸਰੀ ਸਲਲ , ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ;
ਸੰਤ ਜਨ , ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੰ ॥ (1293-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Even if wine is made from the water of the Ganges, O Saints, do not drink it.

ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ , ਨਤ ਅਵਰ ਜਲ ਰੇ ;
ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ , ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੰ ॥੧॥ (1293-4, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

This wine, and any other polluted water which mixes with the Ganges, is not separate from it. ||1||

ਤਰ ਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਰੇ ;
ਜੈਸੇ ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੰ ॥ (1293-5, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The palmyra palm tree is considered impure, and so its leaves are considered impure as well.

ਭਗਤਿ ਭਾਗਉਤੁ , ਲਿਖੀਐ ਤਿਹ ਊਪਰੇ ;
ਪੂਜੀਐ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥੨॥ (1293-5, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

But if devotional prayers are written on paper made from its leaves, then people bow in reverence and worship before it. ||2||

ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟ ਬਾਂਢਲਾ , ਢੋਰ ਢੋਵੰਤਾ ;
ਨਿਤਹਿ ਬਾਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥ (1293-6, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

It is my occupation to prepare and cut leather; each day, I carry the carcasses out of the city.

ਅਬ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਧਾਨ ਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ;
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਰਣਾਇ ਰਵਿਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥ (1293-7, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Now, the important Brahmins of the city bow down before me; Ravi Daas, Your slave, seeks the Sanctuary of Your Name. ||3||1||

ਮਲਾਰ ॥ (1293-8)

Malaar:

ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇਊ ਜਨਾ , ਪਦਮ ਕਵਲਾਸ ਪਤਿ ;
ਤਾਸ ਸਮ ਤੁਲਿ , ਨਹੀ ਆਨ ਕੋਊ ॥ (1293-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Those humble beings who meditate on Almighty's Lotus Feet - none are equal to them.

ਏਕ ਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਬਿਸਥਰਿਓ ;
ਆਨ , ਰੇ ਆਨ ਭਰਪੂਰਿ ਸੋਊ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1293-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Almighty is One, but He is diffused in many forms. Bring in, bring in, that All-pervading Lord. ||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਭਾਗਵਤੁ ਲੇਖੀਐ , ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀਐ ;
ਤਾਸ ਕੀ ਜਾਤਿ , ਆਛੋਪ ਛੀਪਾ ॥ (1293-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

He who writes the Praises of Almighty God, and sees nothing else at all, is a low-class, untouchable fabric-dyer by trade.

ਬਿਆਸ ਮਹਿ ਲੇਖੀਐ , ਸਨਕ ਮਹਿ ਪੇਖੀਐ ;
ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮਨਾ , ਸਪਤ ਦੀਪਾ ॥੧॥ (1293-10, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The Glory of the Name is seen in the writings of Vyaas and Sanak, throughout the seven continents. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਈਦਿ ਬਕਰੀਦਿ , ਕੁਲ ਗਊ ਰੇ ਬਧੁ ਕਰਹਿ ;
ਮਾਨੀਅਹਿ , ਸੇਖ ਸਹੀਦ ਪੀਰਾ ॥ (1293-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

And he whose family used to kill cows at the festivals of Eed and Bakareed, who worshipped Shayks, martyrs and spiritual teachers,

ਜਾ ਕੈ ਬਾਪ ਵੈਸੀ ਕਰੀ , ਪੂਤ ਐਸੀ ਸਰੀ ;
ਤਿਹੂ ਰੇ ਲੋਕ , ਪਰਸਿਧ ਕਬੀਰਾ ॥੨॥ (1293-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

whose father used to do such things - his son Kabeer became so successful that he is now famous throughout the three worlds. ||2||

ਜਾ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਢੇਢ , ਸਭ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤ ਫਿਰਹਿ ;
ਅਜਹੁ ਬੰਨਾਰਸੀ , ਆਸ ਪਾਸਾ ॥ (1293-12, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

And all the leather-workers in those families still go around Benares removing the dead cattle

ਆਚਾਰ ਸਹਿਤ , ਬਿਪ੍ਰ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ;
ਤਿਨ ਤਨੈ ਰਵਿਦਾਸ , ਦਾਸਾਨ ਦਾਸਾ ॥੩॥੨॥ (1293-13, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

- the ritualistic Brahmins bow in reverence before their son Ravi Daas, the slave of Almighty's slaves. ||3||2||

ਮਲਾਰ (1293-15)

Malaar:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1293-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥੁ ; ਕਵਨ ਭਗਤਿ ਤੇ ॥ (1293-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

What sort of devotional worship will lead me to meet my Beloved, Almighty of my breath of life?

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ; ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1293-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have obtained the supreme status. ||Pause||

ਮੈਲੇ ਕਪਰੇ ; ਕਹਾ ਲਉ ਧੋਵਉ ॥ (1293-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

How long shall I wash these dirty clothes?

ਆਵੈਗੀ ਨੀਦ ; ਕਹਾ ਲਗੁ ਸੋਵਉ ॥੧॥ (1293-17, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

How long shall I remain asleep? ||1||

ਜੋਈ ਜੋਈ ਜੋਰਿਓ ; ਸੋਈ ਸੋਈ ਫਾਟਿਓ ॥ (1293-17, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Whatever I was attached to, has perished.

ਝੂਠੈ ਬਨਜਿ ; ਉਠਿ ਹੀ ਗਈ , ਹਾਟਿਓ ॥੨॥ (1293-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The shop of false merchandise has closed down. ||2||

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ; ਭਇਓ ਜਬ ਲੇਖੋ ॥ (1293-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, when the account is called for and given,

ਜੋਈ ਜੋਈ ਕੀਨੋ ; ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਖਿਓ ॥੩॥੧॥੩॥ (1293-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

whatever the mortal has done, he shall see. ||3||1||3||

ਅੰਗ ੧੨੯੪

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ; ਚਉਪਦੇ , ਮਹਲਾ ੪ , ਘਰੁ ੧ (1294-1)

Raag Kaanraa, Chau-Padas, Fourth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1294-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਹਰਿਆ ॥ (1294-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with the Holy people, my mind blossoms forth.

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ , ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕਉ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1294-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to those Holy beings; joining the Sangat, the Congregation, I am carried across to the other side. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ;
ਹਮ ਸਾਧ , ਜਨਾਂ ਪਗ ਪਰਿਆ ॥ (1294-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Har, Har, please bless me with Your Mercy, God, that I may fall at the feet of the Holy.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ , ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਤਿਤ ਉਧਰਿਆ ॥੧॥ (ਉਧੱਰਿਆ ਬੋਲੋ) (1294-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed are the Holy, who know Almighty God. Meeting with the Holy, even sinners are saved. ||1||

ਮਨੂਆ ਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥ (1294-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The mind roams and rambles all around in all directions. Meeting with the Holy, it is overpowered and brought under control,

ਜਿਉਂ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਬਧਕਿ ;
ਗ੍ਰਸਿ ਮੀਨਾ ਵਸਗਤਿ ਖਰਿਆ ॥੨॥ (1294-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

just as when the fisherman spreads his net over the water, he catches and overpowers the fish. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ , ਸੰਤ ਭਲ ਨੀਕੇ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ , ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥ (1294-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Saints, the Saints of Almighty, are noble and good. Meeting with the humble Saints, filth is washed away.

ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ , ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ;
ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ , ਕਾਪਰੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ (1294-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All the sins and egotism are washed away, like soap washing dirty clothes. ||3||

ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ (1294-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

According to that pre-ordained destiny inscribed on my forehead by my Lord and Master, I have enshrined the Feet of the Guru, the True Guru, within my heart.

ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੂਖ ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥੪॥੧॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1294-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I have found God, the Destroyer of all poverty and pain; servant Nanak is saved through the Naam. ||4||1||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1294-10)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨ ॥ (1294-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

My mind is the dust of the feet of the Saints.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ;
ਮਨੁ ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1294-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Joining the Sangat, the Congregation, I listen to the sermon of Almighty, Har, Har. My crude and uncultured mind is drenched with the Love of Almighty. ||1||Pause||

ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ , ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ;
ਗੁਰਿ ਕੀਏ , ਸੁਚਿਤ ਚਿਤੇਨ ॥ (1294-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am thoughtless and unconscious; I do not know God's state and extent. The Guru has made me thoughtful and conscious.

ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ , ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ;
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨ ॥੧॥ (1294-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

God is Merciful to the meek; He has made me His Own. My mind chants and meditates on the Name of Almighty, Har, Har. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨ ॥ (1294-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's Saints, the Beloveds of the mind, I would cut out my heart, and offer it to them.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ , ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ;
ਹਮ ਕੀਏ , ਪਤਿਤ ਪਵੇਨ ॥੨॥ (1294-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's Saints, I meet with Almighty; this sinner has been sanctified. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਗਿ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥਰ ਸੇਨ ॥ (1294-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The humble servants of Almighty are said to be exalted in this world; meeting with them, even stones are softened.

ਅੰਗ ੧੨੯੫

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ;
ਓਇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨ ॥੩॥ (1295-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I cannot even describe the noble grandeur of such humble beings; Almighty, Har, Har, has made them sublime and exalted. ||3||

ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਸਾਹ , ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਸਿ ਦੇਨ ॥ (1295-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You, Lord are the Great Merchant-Banker; O God, my Lord and Master, I am just a poor peddler; please bless me with the wealth.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ;
ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਨ ॥੪॥੨॥ (1295-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Please bestow Your Kindness and Mercy upon servant Nanak, God, so that he may load up the merchandise of Almighty, Har, Har. ||4||2||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1295-3)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ (1295-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, chant the Name of Almighty, and be enlightened.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ;
ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1295-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meet with the Saints of Almighty, and focus your love; remain balanced and detached within your own household. ||1||Pause||

ਹਮ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸ ॥ (1295-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I chant the Name of Almighty, Nar-Har, within my heart; God the Merciful has shown His Mercy.

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ;
ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ॥੧॥ (1295-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Night and day, I am in ecstasy; my mind has blossomed forth, rejuvenated. I am trying - I hope to meet my Lord. ||1||

ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ;
ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸ ॥ (1295-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am in love with Almighty, my Lord and Master; I love Him with every breath and morsel of food I take.

ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਾਸ ॥੨॥ (1295-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

My sins were burnt away in an instant; the noose of the bondage of Maya was loosened. ||2||

ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ , ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸ ॥ (1295-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am such a worm! What karma am I creating? What can I do? I am a fool, a total idiot, but God has saved me.

ਅਵਗਨੀਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸ ॥੩॥ (1295-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am unworthy, heavy as stone, but joining the Sat Sangat, the True Congregation, I am carried across to the other side. ||3||

ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ;
ਤੇ ਸਭਿ ਊਚ , ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਖਿਆਸ ॥ (1295-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Universe which God created is all above me; I am the lowest, engrossed in corruption.

ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਨ , ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ॥੪॥੩॥ (1295-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

With the Guru, my faults and demerits have been erased. Servant Nanak has been united with God Himself. ||4||3||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1295-9)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥ (1295-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O my mind, chant the Name of Almighty, through the Guru's Word.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਇਓ ਸਭ ਝਾਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1295-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, has shown me His Mercy, and my evil-mindedness, love of duality and sense of alienation are totally gone, thanks to Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਨਾਨਾ ਰੂਪ , ਰੰਗ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵਿਓ , ਗੁਪਲਾਕ ॥ (1295-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

There are so many forms and colors of Almighty. Almighty is pervading each and every heart, and yet He is hidden from view.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ;
ਉਘਰਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਤਾਕ ॥੧॥ (1295-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's Saints, Almighty is revealed, and the doors of corruption are shattered. ||1||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ;
ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਰਸਾਕ ॥ (1295-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The glory of the Saintly beings is absolutely great; they lovingly enshrine Almighty of Bliss and Delight within their hearts.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ;
ਜੈਸੇ ਗਊ , ਦੇਖਿ ਬਛਰਾਕ ॥੨॥ (1295-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's Saints, I meet with Almighty, just as when the calf is seen - the cow is there as well. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ , ਜਨਕ ਜਨਾਕ ॥ (1295-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, is within the humble Saints of Almighty; they are exalted - they know, and they inspire others to know as well.

ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ;
ਛੂਟਿ ਗਈ , ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਾਕ ॥੩॥ (1295-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The fragrance of Almighty permeates their hearts; they have abandoned the foul stench. ||3||

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ੍ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਅਪਨਾਕ ॥ (1295-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You make those humble beings Your Own, God; You protect Your Own, Dear Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ;
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਾਕ ॥੪॥੪॥ (1295-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is servant Nanak's companion; Almighty is his sibling, mother, father, relative and relation. ||4||4||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1295-16)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਿ ॥ (1295-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O my mind, consciously chant the Name of Almighty, Har, Har.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗੜਿ੍ ਵੇੜ੍ਹੀ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ , ਲੀਓ ਗੜੁ ਜੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1295-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The commodity of Almighty, Har, Har, is locked in the fortress of Maya; through the Word of the Guru's Shabad, I have conquered the fortress. ||1||Pause||

ਮਿਥਿਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ;
ਲੁਬਧੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1295-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

In false doubt and superstition, people wander all around, lured by love and emotional attachment to their children and families.

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਕੀ ਤੁਛ ਛਾਇਆ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥੧॥ (1295-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

But just like the passing shade of the tree, your body-wall shall crumble in an instant. ||1||

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨ ਊਤਮ ;
ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ (1295-19, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 4)

The humble beings are exalted; they are my breath of life and my beloveds; meeting them, my mind is filled with faith.

ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ (1295-19, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 4)

Deep within the heart, I am happy with the Pervading Lord; with love and joy, I dwell upon the Steady and Stable Lord. ||2||

ਅੰਗ ੧੨੯੬

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ , ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ;
ਜਿਨ ਮਿਲਿਆਂ , ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥ (1296-1, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 4)

The humble Saints, the Saints of Almighty, are noble and sublime; meeting them, the mind is tinged with love and joy.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬਹੂ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ (1296-2, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 4)

Almighty's Love never fades away, and it never wears off. Through Almighty's Love, one goes and meets Almighty, Har, Har. ||3||

ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ; ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿਤ ਕਟੀਤਿ ॥ (1296-2, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 4)

I am a sinner; I have committed so many sins. The Guru has cut them, cut them, and hacked them off.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥ (1296-3, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 4)

The Guru has placed the healing remedy of the Name of Almighty, Har, Har, into my mouth. Servant Nanak, the sinner, has been purified and sanctified. ||4||5||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ॥ (1296-4)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਗੰਨਾਥ ॥ (1296-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Chant, O my mind, the Name of Almighty, Almighty of the Universe.

ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਪਰੇ , ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਢਿ ਲੀਏ , ਦੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1296-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I was caught in the whirlpool of poisonous sin and corruption. The True Guru gave me His Hand; He lifted me up and pulled me out. ||1||Pause||

ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ; (ਨਰ-ਹਰਿ ਬੋਲੋ)
ਤੁਮ੍ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ , ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥ ॥ (1296-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O my Fearless, Immaculate Lord and Master, please save me - I am a sinner, a sinking stone.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਤੇ ;
ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥ ॥੧॥ (1296-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am lured and enticed by sexual desire, anger, greed and corruption, but associating with You, I am carried across, like iron in the wooden boat. ||1||

ਤੁਮ੍ ਵਡ ਪੁਰਖ ਬਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ;
ਹਮ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਪਾਈ ਨਹੀ ਹਾਥ ॥ (1296-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are the Great Primal Being, the most Inaccessible and Unfathomable Lord God; I search for You, but cannot find Your depth.

ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੂ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ॥੨॥ (1296-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are the farthest of the far, beyond the beyond, O my Lord and Master; You alone know Yourself, Dear Almighty of the Universe. ||2||

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਥ ॥ (1296-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I meditate on the Name of the Unseen and Unfathomable Lord; joining the Sat Sangat, the True Congregation, I have found the Path of the Holy.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ , ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥ ॥੩॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1296-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Joining the congregation, I listen to the Gospel of Almighty, Har, Har; I meditate on Almighty, Har, Har, and speak the Unspoken Speech. ||3||

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ; ਹਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਜਗੰਨਾਥ ॥ (1296-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

My God is Almighty of the World, Almighty of the Universe; please save me, Dear Almighty of all Creation.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ;
ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਸਾਥ ॥੪॥੬॥ (1296-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is the slave of the slave of Your slaves. O God, please bless me with Your Grace; please protect me and keep me with Your humble servants. ||4||6||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਪੜਤਾਲ , ਘਰੁ ੫ ॥ (1296-11)

Kaanraa, Fourth Mahl, Partaal, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1296-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਨ ; ਜਾਪਹੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, meditate on Almighty, Almighty of the World.

ਹਰਿ ; ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is the Jewel, the Diamond, the Ruby.

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਘੜਿ ਟਕਸਾਲ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty fashions the Gurmukhs in His Mint.

ਹਰਿ ਹੋ ; ਹੋ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please, please, be Merciful to me. ||1||Pause||

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ;
ਏਕ ਜੀਹ , ਕਿਆ ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੀ ;
ਰਾਮ ਰਾਮ , ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ ॥ (1296-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Your Glorious Virtues are inaccessible and unfathomable; how can my one poor tongue describe them? O my Beloved Lord, Raam, Raam, Raam, Raam.

ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ , ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਹਉ ਹਰਿ ਜਪਿ , ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (1296-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O Dear Lord, You, You, You alone know Your Unspoken Speech. I have become enraptured, enraptured, enraptured, meditating on Almighty. ||1||

ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ , ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ;
ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੀਹ , ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ , ਰਾਮ ਨਾਮ , ਧਨੁ ਮਾਲ ॥ (1296-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, my Lord and Master, is my Companion and my Breath of Life; Almighty is my Best Friend. My mind, body and tongue are attuned to Almighty, Har, Haray, Haray. Almighty is my Wealth and Property.

ਜਾ ਕੋ ਭਾਗੁ , ਤਿਨਿ ਲੀਓ ਰੀ ਸੁਹਾਗੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ , ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ , ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ , ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੭॥ (1296-15,ਕਾਨੜਾ,ਮਃ 4)

She alone obtains her Husband Lord, who is so pre-destined. Through the Guru's Teachings, she sings the Glorious Praises of Almighty, Har, Har, Haray, Haray. I am a sacrifice, a sacrifice, I am a sacrifice, a sacrifice to Almighty, O servant Nanak. Meditating on Almighty, I have become enraptured, enraptured, enraptured. ||2||1||7||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ॥ (1296-16)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ; ਜਗਦੀਸ ॥ (1296-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Sing the Glorious Praises of Almighty, Almighty of the Universe.

ਏਕਾ ਜੀਹ ; ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸ ॥ (1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let my one tongue become two hundred thousand

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਸਬਦਿ ਜਪੀਸ ॥ (1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

- with them all, I will meditate on Almighty, Har, Har, and chant the Word of the Shabad.

ਹਰਿ ਹੋ ; ਹੋ ਕਿਰਪੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please, please, be Merciful to me. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ , ਹਮ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ;
ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ , ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ , ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥ (1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, my Lord and Master, please be Merciful to me; please enjoin me to serve You. I chant and meditate on Almighty, I chant and meditate on Almighty, I chant and meditate on Almighty of the Universe.

ਤੁਮਰੇ ਜਨ , ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਊਤਮ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮੇ , ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀਸ ॥੧॥ (1296-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Your humble servants chant and meditate on You, Dear Almighty; they are sublime and exalted. I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to them. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੯੭

ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ , ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ;
ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀਸ ॥ (1297-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, You are the Greatest of the Great, the Greatest of the Great, the most Lofty and High. You do whatever You please.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ;
ਧਨੁ ਧੰਨੁ , ਧਨੁ ਧੰਨੁ , ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸ ॥੨॥੨॥੮॥ (1297-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak drinks in the Ambrosial Nectar through the Guru's Teachings. Blessed, blessed, blessed, blessed, blessed and praised is the Guru. ||2||2||8||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-3)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ ; ਰਾਮ ॥ (1297-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, meditate and vibrate on Almighty, Raam, Raam.

ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ; ਵਡਾਮ ॥ (1297-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

He has no form or feature - He is Great!

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ; ਭਜੁ ਰਾਮ ॥ (1297-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, vibrate and meditate on Almighty.

ਬਡ ਹੋ ; ਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

This is the high destiny written on your forehead. ||1||Pause||

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ , ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ;
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ , ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ (1297-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

That household, that mansion, in which Almighty's Praises are sung - that home is filled with ecstasy and joy; so vibrate and meditate on Almighty, Raam, Raam, Raam.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ , ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ , ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ ;
ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ , ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ;
ਹਰੇ ਭਜੁ , ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ (1297-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Sing the Glorious Praises of the Name of Almighty, the Beloved Lord. Through the Teachings of the Guru, the Guru, the True Guru, you shall find peace. So vibrate and meditate on Almighty, Har, Haray, Har, Haray, Haray, Almighty, Raam, Raam, Raam. ||1||

ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਧਾਰ , ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ;
ਕਰਤਾ , ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ; ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ (1297-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are the Support of the whole universe, Lord; O Merciful Lord, You, You, You are the Creator of all, Raam, Raam, Raam.

ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ , ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ;
ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੨॥੩॥੯॥ (1297-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak seeks Your Sanctuary; please bless him with the Guru's Teachings, that he may vibrate and meditate on Almighty, Raam, Raam, Raam. ||2||3||9||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-7)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਸਤਿਗੁਰ ; ਚਾਟਉ ਪਗ , ਚਾਟ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I eagerly kiss the Feet of the True Guru.

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ; ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting Him, the Path to Almighty becomes smooth and easy.

ਭਜੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I lovingly vibrate and meditate on Almighty, and gulp down His Sublime Essence.

ਹਰਿ ਹੋ ; ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty has written this destiny on my forehead. ||1||Pause||

**ਖਟ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ , ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ;
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ , ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟ ॥** (1297-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Some perform the six rituals and rites; the Siddhas, seekers and Yogis put on all sorts of pompous shows, with their hair all tangled and matted.

**ਕਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ , ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ; ਹਰਿ ਪਾਈਐ , ਸਤ ਸੰਗਤੀ ,
ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ , ਸੰਤ ਜਨਾ , ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ॥੧॥** (1297-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Yoga - Union with Almighty God - is not obtained by wearing religious robes; Almighty is found in the Sat Sangat, the True Congregation, and the Guru's Teachings. The humble Saints throw the doors wide open. ||1||

**ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ , ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ; ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ;
ਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੋ , ਇਕ ਏਕੈ ਹਰਿ ਥਾਟ ॥** (1297-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O my Lord and Master, You are the farthest of the far, utterly unfathomable. You are totally pervading the water and the land. You alone are the One and Only Unique Lord of all creation.

ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ , ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ,
ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ , ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟ ॥੨॥੪॥੧੦॥ (1297-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You alone know all Your ways and means. You alone understand Yourself. Servant Nanak's Lord God is in each heart, in every heart, in the home of each and every heart. ||2||4||10||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-13)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਗੋਬਿਦ ਮਾਧੋ ॥ (1297-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, chant and meditate on Almighty, Almighty of the Universe.

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥ (1297-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, is inaccessible and unfathomable.

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥ (1297-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Teachings, my intellect attains Almighty God.

ਧੁਰਿ ਹੋ ; ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

This is the pre-ordained destiny written on my forehead. ||1||Pause||

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ , ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ;
ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ , ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ , ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥ (1297-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Collecting the poison of Maya, people think of all sorts of evil. But peace is found only by vibrating and meditating on Almighty; with the Saints, in the Sangat, the Society of the Saints, meet the True Guru, the Holy Guru.

ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ , ਮਨੂਰ , ਭਏ ਕੰਚਨ ;
ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ , ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹੋਵਤ ;
ਗੁਰਮਤੀ , ਸੁਧ ਹਾਧੋ ॥੧॥ (1297-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Just as when the iron slag is transmuted into gold by touching the Philosopher's Stone - when the sinner joins the Sangat, he becomes pure, through the Guru's Teachings. ||1||

ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ , ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ ; ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ , ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ , ਗੁਰ ਸਾਧੋ ॥ (1297-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Just like the heavy iron which is carried across on the wooden raft, sinners are carried across in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and the Guru, the True Guru, the Holy Guru.

**ਚਾਰਿ ਬਰਨ , ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ , ਕੋਈ ਮਿਲੈ , ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ , ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥੨॥੫॥੧੧॥** (1297-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

There are four castes, four social classes, and four stages of life. Whoever meets the Guru, Guru Nanak, is himself carried across, and he carries all his ancestors and generations across as well. ||2||5||11||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-18)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ; ਭਗਵਾਨ ॥ (1297-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Sing the Praises of Almighty God.

ਜਸੁ ਗਾਵਤ ; ਪਾਪ ਲਹਾਨ ॥ (1297-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Singing His Praises, sins are washed away.

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ; ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨ ॥ (1297-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Through the Word of the Guru's Teachings, listen to His Praises with your ears.

ਹਰਿ ਹੋ ; ਹੋ ਕਿਰਪਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty shall be Merciful to you. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੯੮

**ਤੇਰੇ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ , ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ;
ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ , ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥** (1298-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Your humble servants focus their consciousness and meditate on You with one-pointed mind; those Holy beings find peace, chanting the Name of Almighty, Har, Har, the Treasure of Bliss.

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ , ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ (1298-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They sing Your Praises, God, meeting with the Holy, the Holy people, and the Guru, the True Guru, Dear Almighty. ||1||

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ , ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ;
ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ , ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨ ॥ (1298-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They alone obtain the fruit of peace, within whose hearts You, O my Lord and Master, abide. They cross over the terrifying world-ocean - they are known as Almighty's devotees.

ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ , ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ , ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ , ਤੂ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੬॥੧੨॥ (1298-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Please enjoin me to their service, Lord, please enjoin me to their service. Dear Almighty, You, You, You, You, You are Almighty of servant Nanak. ||2||6||12||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (1298-5)

Kaanraa, Fifth Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1298-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਗਾਈਐ ਗੁਣ ; ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ (1298-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Sing the Glorious Praises of Almighty of the World, the Treasure of Mercy.

ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ , ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1298-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The True Guru is the Destroyer of pain, the Giver of peace; meeting Him, one is totally fulfilled. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ (1298-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on the Naam, the Support of the mind.

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ (1298-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Millions of sinners are carried across in an instant. ||1||

ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ (1298-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Whoever remembers his Guru,

ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ; ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥ (1298-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

shall not suffer sorrow, even in dreams. ||2||

ਜਾ ਕਉ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ (1298-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Whoever keeps his Guru enshrined within

ਸੋ ਜਨੁ , ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ (1298-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

- that humble being tastes the sublime essence of Almighty with his tongue. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ (1298-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has been Kind to me;

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ; ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥ (1298-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

here and herafter, my face is radiant. ||4||1||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1298-10)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ; ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥ (1298-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I worship and adore You, my Lord and Master.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ;
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ , ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1298-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Standing up and sitting down, while sleeping and awake, with each and every breath, I meditate on Almighty. ||1||Pause||

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ॥ (1298-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of Almighty, abides within the hearts of those,

ਜਾ ਕਉ ; ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ (1298-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

whose Lord and Master blesses them with this gift. ||1||

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ (1298-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Peace and tranquility come into the hearts of those

ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ; ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥੨॥ (1298-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

who meet their Lord and Master, through the Word of the Guru. ||2||

ਸਰਬ ਕਲਾ ; ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ ॥
ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ; ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥ (1298-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Those whom the Guru blesses with the Mantra of the Naam are wise, and blessed with all powers,. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1298-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am a sacrifice to those

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ; ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥ (1298-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

who are blessed with the Name in this Dark Age of Kali Yuga. ||4||2||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1298-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ; ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥ (1298-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Sing the Praises of God, O my tongue.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ;
ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1298-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Humbly bow to the Saints, over and over again; through them, the Feet of Almighty of the Universe shall come to abide within you. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ; ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ (1298-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Door to Almighty cannot be found by any other means.

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ (1298-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

When He becomes Merciful, we come to meditate on Almighty, Har, Har. ||1||

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ; ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ (1298-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The body is not purified by millions of rituals.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ; ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥ (1298-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The mind is awakened and enlightened only in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||

ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ; ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ (1298-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Thirst and desire are not quenched by enjoying the many pleasures of Maya.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1298-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Chanting the Naam, the Name of Almighty, total peace is found. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (1298-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

When the Supreme Lord God becomes Merciful,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੩॥ (1298-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

says Nanak, then one is rid of worldly entanglements. ||4||3||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1298-18)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ; ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥ (1298-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Beg for such blessings from Almighty of the Universe:

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ , ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ , ਪਰਮਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪਰਮ-ਗਤੇ ਬੋਲੋ) (1298-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

to work for the Saints, and the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Chanting the Name of Almighty, the supreme status is obtained. ||1||Pause||

ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ; ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ (1298-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Worship the Feet of Your Lord and Master, and seek His Sanctuary.

ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ; ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥ (1298-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Take joy in whatever God does. ||1||

ਸਫਲ ਹੋਤ ; ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ (ਦੁਰ-ਲਭ ਬੋਲੋ) (1298-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

This precious human body becomes fruitful,

ਅੰਗ ੧੨੯੯

ਜਾ ਕਉ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥ (1299-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

when the True Guru shows His Kindness. ||2||

ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ; ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ (1299-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The house of ignorance, doubt and pain is destroyed,

ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ; ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥ (1299-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

for those within whose hearts the Guru's Feet abide. ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1299-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, lovingly meditate on God.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ (1299-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, you shall obtain the Perfect Lord. ||4||4||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-3)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਭਗਤਿ ; ਭਗਤਨ ਹੂੰ , ਬਨਿਆਈ ॥ (ਬਨਿ-ਆਈ ਬੋਲੋ) (1299-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Devotion is the natural quality of God's devotees.

ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ;
ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Their bodies and minds are blended with their Lord and Master; He unites them with Himself. ||1||Pause||

ਗਾਵਨਹਾਰੀ ; ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ (ਗਾਵਨ-ਹਾਰੀ ਬੋਲੋ) (1299-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The singer sings the songs,

ਤੇ ਉਧਰੇ ; ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ ॥੧॥ (1299-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

but she alone is saved, within whose consciousness Almighty abides. ||1||

ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ; ਪਰੋਸਨਹਾਰੈ ॥ (ਪਰੋਸਨ-ਹਾਰੈ ਬੋਲੋ) (1299-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The one who sets the table sees the food,

ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ; ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ ॥੨॥ (1299-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

but only one who eats the food is satisfied. ||2||

ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੇ ; ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (ਸੁਆਂਗ ਬੋਲੋ) (1299-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

People disguise themselves with all sorts of costumes,

ਜੈਸੋ ਸਾ ; ਤੈਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥ (1299-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

but in the end, they are seen as they truly are. ||3||

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ; ਸਗਲ ਜੰਜਾਰ ॥ (1299-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Speaking and talking are all just entanglements.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੪॥੫॥ (1299-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O slave Nanak, the true way of life is excellent. ||4||5||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-6)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਤੇਰੋ ਜਨੁ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Your humble servant listens to Your Praises with delight. ||1||Pause||

ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ , ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ;
ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ , ਆਹਿਓ ॥੧॥ (1299-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My mind is enlightened, gazing upon the Glory of God. Wherever I look, there He is. ||1||

ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ , ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥੨॥ (1299-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are the farthest of all, the highest of the far, profound, unfathomable and unreachable. ||2||

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ;
ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੩॥ (1299-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are united with Your devotees, through and through; You have removed Your veil for Your humble servants. ||3||

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ;
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੪॥੬॥ (1299-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Nanak sings Your Glorious Praises; he is intuitively absorbed in Samaadhi. ||4||6||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-10)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸੰਤਨ ਪਹਿ ; ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have come to the Saints to save myself. ||1||Pause||

ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ (1299-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Sight (Darshan) of their Darshan, I am sanctified; they have implanted the Mantra of Almighty, Har, Har, within me. ||1||

ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥੨॥ (1299-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The disease has been eradicated, and my mind has become immaculate. I have taken the healing medicine of Almighty, Har, Har. ||2||

ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥੩॥ (1299-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have become steady and stable, and I dwell in the home of peace. I shall never again wander anywhere. ||3||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ;
ਨਾਨਕ , ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥੪॥੭॥ (1299-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, the people and all their generations are saved; Guru Nanak says, they are not engrossed in Maya. ||4||7||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ; ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ (1299-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have totally forgotten my jealousy of others,

ਜਬ ਤੇ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

since I found the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ , ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ;
ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥ (1299-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

No one is my enemy, and no one is a stranger. I get along with everyone. ||1||

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ , ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ;
ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥ (1299-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Whatever God does, I accept that as good. This is the sublime wisdom I have obtained from the Holy. ||2||

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ;
ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥੩॥੮॥ (1299-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The One God is pervading in all. Gazing upon Him, beholding Him, Nanak blossoms forth in happiness. ||3||8||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-16)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਠਾਕੁਰ , ਜੀਉ ; ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ ॥ (1299-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O my Dear Lord and Master, You alone are my Support.

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮ੍ਾਰੈ ਊਪਰਿ ; (ਮਹੱਤੁ ਬੋਲੋ)
ਤੁਮ੍ਰੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are my Honor and Glory; I seek Your Support, and Your Sanctuary. ||1||Pause||

ਤੁਮ੍ਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ੍ਰਾ ; ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥ (1299-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are my Hope, and You are my Faith. I take Your Name and enshrine it within my heart.

ਤੁਮਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ;
ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ , ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥੧॥ (1299-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are my Power; associating with You, I am embellished and exalted. I do whatever You say. ||1||

ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ;
ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ (1299-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Through Your Kindness and Compassion, I find peace; when You are Merciful, I cross over the terrifying world-ocean.

ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ;
ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੨॥੯॥ (1299-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Through the Name of Almighty, I obtain the gift of fearlessness; Nanak places his head on the feet of the Saints. ||2||9||

ਅੰਗ ੧੩੦੦

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫; ॥ (1300-1)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਾਧ ਸਰਨਿ ; ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1300-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In the Sanctuary of the Holy, I focus my consciousness on Almighty's Feet.

ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ , ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ;
ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

When I was dreaming, I heard and saw only dream-objects. The True Guru has implanted the Mantra of the Naam, the Name of Almighty, within me. ||1||Pause||

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਰਾਜ ਜੋਬਨਿ ਧਨਿ ;
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਇਆ ॥ (1300-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Power, youth and wealth do not bring satisfaction; people chase after them again and again.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ;
ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੧॥ (1300-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have found peace and tranquility, and all my thirsty desires have been quenched, singing His Glorious Praises. ||1||

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ ॥ (1300-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Without understanding, they are like beasts, engrossed in doubt, emotional attachment and Maya.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੇਵਰੀ ਕਾਟੀ ;
ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥ (1300-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

But in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the noose of Death is cut, Guru Nanak says, and one intuitively merges in celestial peace. ||2||10||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-5)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ; ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ ॥ (1300-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Sing of Almighty's Feet within your heart.

ਸੀਤਲਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਮੂਰਤਿ ;
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditate, meditate in constant remembrance on God, the Embodiment of soothing peace and cooling tranquility. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਆਸ ਹੋਤ ਪੂਰਨ ; ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (1300-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

All your hopes shall be fulfilled, and the pain of millions of deaths and births shall be gone. ||1||

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥ (1300-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Immerse yourself in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and you shall obtain the benefits of giving charitable gifts, and all sorts of good deeds.

ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ , ਨਾਨਕ ;
ਬਾਹੁੜਿ , ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੨॥੧੧॥ (1300-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Sorrow and suffering shall be erased, Guru Nanak says, and you shall never again be devoured by death. ||2||11||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ (1300-8)

Kaanraa, Fifth Mahl, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1300-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਥੀਐ ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ ॥ (1300-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Speak of God's Wisdom in the Sat Sangat, the True Congregation.

ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਸਿਮਰਤ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Perfect Supreme Divine Light, the Transcendent Lord God, honor and glory are obtained. ||1||Pause||

ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸ੍ਰਮ ਨਾਸੇ ; ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ (1300-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

One's comings and goings in reincarnation cease, and suffering is dispelled, meditating in remembrance in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (1300-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Sinners are sanctified in an instant, in the love of the Supreme Lord God. ||1||

ਜੋ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ; ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸ ॥ (1300-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Whoever speaks and listens to the Kirtan of Almighty's Praises is rid of evil-mindedness.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ;
ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥੨॥੧॥੧੨॥ (1300-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

All hopes and desires, Guru Nanak says, are fulfilled. ||2||1||12||

ਕਾਨੜਾ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-12)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ; ਨਿਧਿ , ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ (1300-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Treasure of the Naam, the Name of Almighty, is found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ; ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

It is the Companion of the soul, its Helper and Support. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਰੇਨੁ ; ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (1300-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Continually bathing in the dust of the feet of the Saints,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥੧॥ (1300-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

the sins of countless incarnations are washed away. ||1||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਊਚੀ ਬਾਨੀ ॥ (1300-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The words of the humble Saints are lofty and exalted.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥੨॥੧੩॥ (1300-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance, Guru Nanak says, mortal beings are carried across and saved. ||2||2||13||

ਕਾਨੜਾ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-14)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਾਧੂ ; ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (1300-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O Holy people, sing the Glorious Praises of Almighty, Har, Haray.

**ਮਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ;
ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1300-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Mind, body, wealth and the breath of life - all come from God; remembering Him in meditation, pain is taken away. ||1||Pause||

ਈਤ ਊਤ ਕਹਾ ਲੋੁਭਾਵਹਿ ; ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (1300-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Why are you entangled in this and that? Let your mind be attuned to the One. ||1||

**ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥** (1300-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The place of the Saints is utterly sacred; meet with them, and meditate on Almighty of the Universe. ||2||

**ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ;
ਨਾਨਕ , ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥੩॥੧੪॥** (1300-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I have abandoned everything and come to Your Sanctuary. Please let me merge with You. ||3||3||14||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-17)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਇਕਾਂਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Gazing upon and beholding my Best Friend, I blossom forth in bliss; my God is the One and Only. ||1||Pause||

ਆਨਦਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੂਰਤਿ ; ਤਿਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ (1300-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is the Image of Ecstasy, Intuitive Peace and Poise. There is no other like Him. ||1||

ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਮਿਟਿ ਕੋਟਿ ਕਸਮਲ ਜਾਂਤਿ ॥੨॥ (1300-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, Har, Har, even once, millions of sins are erased. ||2||

ਅੰਗ ੧੩੦੧

ਗੁਣ ਰਮੰਤ , ਦੂਖ ਨਾਸਹਿ ; ਰਿਦ , ਭਇਅੰਤ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ (1301-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Uttering His Glorious Praises, suffering is eradicated, and the heart becomes tranquil and calm. ||3||

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਰਸੁ ਪੀਉ ਰਸਨਾ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੪॥੪॥੧੫॥ (1301-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Drink in the Sweet, Sublime Ambrosial Nectar, Guru Nanak says, and be imbued with the Love of Almighty. ||4||4||15||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-2)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਾਜਨਾ ; ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O friends, O Saints, come to me. ||1||Pause||

ਆਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ;
ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ ॥੧॥ (1301-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Singing the Glorious Praises of Almighty with pleasure and joy, the sins will be erased and thrown away. ||1||

ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ; ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੈ ॥੨॥ (1301-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Touch your forehead to the feet of the Saints, and your dark household shall be illumined. ||2||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ; ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ ॥੩॥ (1301-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, the heart-lotus blossoms forth. Vibrate and meditate on Almighty of the Universe, and see Him near at hand. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ;
ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ ॥੪॥੫॥੧੬॥ (1301-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By the Grace of God, I have found the Saints. Over and over again, Nanak is a sacrifice to that moment. ||4||5||16||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-5)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਚਰਨ ਸਰਨ ; ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥ (1301-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of Your Lotus Feet, Dear Almighty of the World.

ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ;
ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Save me from emotional attachment, pride, deception and doubt; please cut away these ropes which bind me. ||1||Pause||

ਬੂਡਤ ; ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥ (1301-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am drowning in the world-ocean.

ਉਧਰੇ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ ॥੧॥ (1301-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, the Source of Jewels, I am saved. ||1||

ਸੀਤਲਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ (1301-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Your Name, Lord, is cooling and soothing.

ਪੂਰਨੋ ; ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ (1301-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God, my Lord and Master, is Perfect. ||2||

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ; ਤਾਰਨ ॥ (1301-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are the Deliverer, the Destroyer of the sufferings of the meek and the poor.

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ; ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ॥੩॥ (1301-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Almighty is the Treasure of Mercy, the Saving Grace of sinners. ||3||

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ; ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ (1301-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have suffered the pains of millions of incarnations.

ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੪॥੬॥੧੭॥ (1301-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Nanak is at peace; the Guru has implanted the Naam, the Name of Almighty, within me. ||4||6||17||

ਕਾਨੜਾ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-9)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥ (1301-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Blessed is that love, which is attuned to Almighty's Feet.

ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ;
ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The peace which comes from millions of chants and deep meditations is obtained by perfect good fortune and destiny. ||1||Pause||

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ;
ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥ (1301-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am Your helpless servant and slave; I have given up all other support.

ਭੋਰ , ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ;
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ , ਸੋਵਤ ਜਾਗੀ ॥੧॥ (1301-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Every trace of doubt has been eradicated, remembering God in meditation. I have applied the ointment of spiritual wisdom, and awakened from my sleep. ||1||

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਸੁਆਮੀ ;
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ ॥ (1301-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are Unfathomably Great and Utterly Vast, O my Lord and Master, Ocean of Mercy, Source of Jewels.

ਨਾਨਕੁ , ਜਾਚਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਂਗੈ ;
ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ ॥੨॥੭॥੧੮॥ (1301-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Nanak, the beggar, begs for the Name of Almighty, Har, Har; he rests his forehead upon God's Feet. ||2||7||18||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ; ਕਪਟ ਕਾਮੀ ॥ (1301-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am filthy, hard-hearted, deceitful and obsessed with sexual desire.

ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ; ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Please carry me across, as You wish, O my Lord and Master. ||1||Pause||

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਤੂ ; ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (1301-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are All-powerful and Potent to grant Sanctuary. Exerting Your Power, You protect us. ||1||

ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ; ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਛੁਟਕਾਰ ॥ (1301-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Chanting and deep meditation, penance and austere self-discipline, fasting and purification - salvation does not come by any of these means.

ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ;
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮॥੧੯॥ (1301-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Please lift me up and out of this deep, dark ditch; O God, please bless Nanak with Your Glance of Grace. ||2||8||19||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ (1301-16)

Kaanraa, Fifth Mahl, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1301-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ; ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ (1301-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The one who bows in humble reverence to the Primal Lord, Almighty of all beings

ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ;
ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

- I am a sacrifice, a sacrifice to such a Guru; He Himself is liberated, and He carries me across as well. ||1||Pause||

ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ; ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥ (1301-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Which, which, which of Your Glorious Virtues should I chant? There is no end or limitation to them.

ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ; ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ (1301-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

There are thousands, tens of thousands, hundreds of thousands, many millions of them, but those who contemplate them are very rare. ||1||

ਅੰਗ ੧੩੦੨

ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ; ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥ (1302-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am wonder-struck, wonder-struck, wonder-struck and amazed, dyed in the deep crimson color of my Beloved.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ;
ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥੨॥੧॥੨੦॥ (1302-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Saints savor this sublime essence, like the mute, who tastes the sweet candy, but only smiles. ||2||1||20||

ਕਾਨੜਾ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-2)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਨ ਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ; ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ॥ (1302-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Saints do not know any other except God.

ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ;
ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ ਮਨਿ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They look upon all equally, the high and the low; they speak of Him with their mouths, and honor Him in their minds. ||1||Pause||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1302-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is pervading and permeating each and every heart; He is the Ocean of Peace, the Destroyer of fear. He is my praanaa - the Breath of Life.

ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿਓ ;
ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ ॥੧॥ (1302-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My mind was enlightened, and my doubt was dispelled, when the Guru whispered His Mantra into my ears. ||1||

ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਤਗੵ ਕਰੁਣਾਮੈ ; (ਕਰਤੱਗਅ, ਕਰੁਣਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ)
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗ੍ਯ਼ਾਨ ॥ (ਗਿਆਨ ਬੋਲੋ) (1302-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is All-powerful, the Ocean of Mercy, the All-knowing Searcher of Hearts.

ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ;
ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥੨॥੨੧॥ (1302-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day Nanak sings His Praises, and begs for the Gift of Almighty. ||2||2||21||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-6)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ; ਕਈ ਕੇਤੈ ॥ (1302-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Many speak and talk about God.

ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੇਵਕੁ ;
ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

But one who understands the essence of Yoga - such a humble servant is very rare||1||Pause||

ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ , ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ; ਏਕੈ ਏਕੀ ਨੇਤੈ ॥ (1302-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He has no pain - he is totally at peace. With his eyes, he sees only the One Lord.

ਬੁਰਾ ਨਹੀ , ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ; ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥੧॥ (1302-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

No one seems evil to him - all are good. There is no defeat - he is totally victorious. ||1||

ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ , ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਰੇ ; ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥ (1302-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is never in sorrow - he is always happy; but he gives this up, and does not take anything.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ;
ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ ॥੨॥੩॥੨੨॥ (1302-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the humble servant of Almighty is himself Almighty, Har, Har; he does not come and go in reincarnation. ||2||3||22||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-9)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (1302-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I pray that my heart may never forget my Beloved.

ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ;
ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My body and mind are blended with Him, but the Enticer, Maya, is enticing me, O my mother. ||1||Pause||

ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ , ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ;
ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ , ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ ॥ (1302-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Those unto whom I tell my pain and frustration - they themselves are caught and stuck.

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ;
ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ , ਨਹੀ ਛੋਰਾਇ ॥੧॥ (1302-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In all sorts of ways, Maya has cast the net; the knots cannot be loosened. ||1||

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ , ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ;
ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ ॥ (1302-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Wandering and roaming, slave Nanak has come to the Sanctuary of the Saints.

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ;
ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ॥੨॥੪॥੨੩॥ (1302-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The bonds of ignorance, doubt, emotional attachment and the love of Maya have been cut; God hugs me close in His Embrace. ||2||4||23||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਆਨਦ ਰੰਗ ; ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ ॥ (1302-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My home is filled with ecstasy, pleasure and joy.

ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ;
ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I sing the Naam, and I meditate on the Naam. The Naam is the Support of my breath of life. ||1||Pause||

ਨਾਮੋ ਗਿਆਨੁ , ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ॥ (1302-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Naam is spiritual wisdom, the Naam is my purifying bath. The Naam resolves all my affairs.

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ , ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ;
ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ (1302-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of Almighty, is glorious grandeur; the Naam is glorious greatness. The Name of Almighty carries me across the terrifying world-ocean. ||1||

ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ ;
ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ ॥ (1302-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Unfathomable Treasure, the Priceless Gem - I have received it, through the Guru's Feet.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ;
ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ ॥੨॥੫॥੨੪॥ (1302-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, God has become Merciful; my heart is intoxicated by the Sight (Darshan) of His Darshan. ||2||5||24||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-17)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ; ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੋ ॥ (1302-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My Friend, my Best Friend, my Lord and Master, is near.

ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ;
ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੋ ਕਹ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He sees and hears everything; He is with everyone. You are here for such short time - why do you do evil? ||1||Pause||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ; ਕਛੂ ਨਹੀ , ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ॥ (1302-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Except for the Naam, whatever you are involved with is nothing - nothing is yours.

ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ;
ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੋ ॥੧॥ (1302-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Hereafter, everything is revealed to your gaze; but in this world, all are enticed by the darkness of doubt. ||1||

ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ;
ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ ॥ (1302-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

People are caught in Maya, attached to their children and spouses. They have forgotten the Great and Generous Giver.

ਅੰਗ ੧੩੦੩

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਏਕੈ ਭਾਰੋਸਉ ;
ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੋ ॥੨॥੬॥੨੫॥ (1303-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have one article of faith; my Guru is the One who releases me from bondage. ||2||6||25||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-1)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਬਿਖੈ ਦਲੁ ; ਸੰਤਨਿ ਤੁਮ੍ਰੈ ਗਾਹਿਓ ॥ (1303-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Your Saints have overwhelmed the wicked army of corruption.

ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਭਰੋਸਾ ਠਾਕੁਰ ;
ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They take Your Support and place their faith in You, O my Lord and Master; they seek Your Sanctuary. ||1||Pause||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਹਾ ਪਰਾਛਤ ; ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਮਿਟਾਹਿਓ ॥ (1303-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Sight (Darshan) of Your Darshan, the terrible sins of countless lifetimes are erased.

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨਦ ਉਜੀਆਰਾ ;
ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੧॥ (1303-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am illumined, enlightened and filled with ecstasy. I am intuitively absorbed in Samaadhi. ||1||

ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ; ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹਿਓ ॥ (1303-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Who says that You cannot do everything? You are Infinitely All-powerful.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ;
ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਲੈ ਲਾਹਿਓ ॥੨॥੭॥੨੬॥ (1303-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O Treasure of Mercy, Nanak savors Your Love and Your Blissful Form, earning the Profit of the Naam, the Name of Almighty. ||2||7||26||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-5)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਧੀਰੈ ॥ (1303-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The drowning mortal is comforted and consoled, meditating on Almighty.

ਬਿਨਸੈ ; ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਪੀਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is rid of emotional attachment, doubt, pain and suffering. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ; ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ (1303-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I meditate in remembrance, day and night, on the Guru's Feet.

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ; ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ (1303-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Wherever I look, I see Your Sanctuary. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ (1303-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I sing the Glorious Praises of Almighty.

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ; ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੮॥੨੭॥ (1303-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, Nanak has found peace. ||2||8||27||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-8)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਮਨਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (1303-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Naam, peace of mind is found.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meeting the Holy Saint, sing the Praises of Almighty. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬਸੇਰੋ ॥ (1303-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, God has come to dwell within my heart.

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ; ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ॥੧॥ (1303-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I touch my forehead to the feet of the Saints. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ; ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾਂ ॥ (1303-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditate, O my mind, on the Supreme Lord God.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਂ ॥੨॥੯॥੨੮॥ (1303-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

As Gurmukh, Nanak listens to the Praises of Almighty. ||2||9||28||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-10)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ ॥ (1303-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My mind loves to touch the Feet of God.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ;
ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My tongue is satisfied with the Food of Almighty, Har, Har. My eyes are contented with the Sight (Darshan) of God. ||1||Pause||

ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ , ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਕਲਮਲ ਦੋਖ , ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ ॥ (1303-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My ears are filled with the Praise of my Beloved; all my foul sins and faults are erased.

ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ;
ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਸਨ ॥੧॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1303-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My feet follow the Path of Peace to my Lord and Master; my body and limbs joyfully blossom forth in the Society of the Saints. ||1||

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਆਨ ਉਪਾਵ ਥਕਿਤ ਨਹੀ ਕਰਸਨ ॥ (1303-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have taken Sanctuary in my Perfect, Eternal, Imperishable Lord. I do not bother trying anything else.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਏ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪਨੇ ;
ਅੰਧ ਘੋਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮਰਸਨ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ (1303-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Taking them by the hand, Guru Nanak says, God saves His humble servants; they shall not perish in the deep, dark world-ocean. ||2||10||29||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-14)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਕੁਹਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ , ਖਲ ਗਰਜਤ ;
ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ , ਅਨਿਕ ਬਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Those fools who bellow with rage and destructive deceit, are crushed and killed innumerable times. ||1||Pause||

ਅਹੰ ਮਤ , ਅਨ ਰਤ , ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ;
ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ , ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ ॥੧॥ (1303-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Intoxicated with egotism and imbued with other tastes, I am in love with my evil enemies. My Beloved watches over me as I wander through thousands of incarnations. ||1||

ਅਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰ , ਅਚਾਰ , ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ;
ਮਮ , ਮਦ ਮਾਤ , ਕੋਪ ਜਰੀਆ ॥ (1303-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My dealings are false, and my lifestyle is chaotic. Intoxicated with the wine of emotion, I am burning in the fire of anger.

ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਗੁੋਪਾਲ , ਦੀਨ ਬੰਧੁ ;
ਨਾਨਕ , ਉਧਰੁ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ (1303-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O Merciful Lord of the World, Embodiment of Compassion, Relative of the meek and the poor, please save Nanak; I seek Your Sanctuary. ||2||11||30||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-18)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ; ਮਾਨ ਦਾਤਾ ॥ (1303-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Giver of the soul, the breath of life and honor

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤੇ ਹੀ ; ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

- forgetting Almighty, all is lost. ||1||Pause||

ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ , ਆਨ ਲਾਗਹਿ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥ (1303-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You have forsaken Almighty of the Universe, and become attached to another - you are throwing away the Ambrosial Nectar, to take dust.

ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ , ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ; (ਆਸੱਕਤ ਬੋਲੋ)
ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੧॥ (1303-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

What do you expect from corrupt pleasures? You fool! What makes you think that they will bring peace? ||1||

ਅੰਗ ੧੩੦੪

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ; ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ (1304-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Engrossed in unfulfilled sexual desire, unresolved anger and greed, you shall be consigned to reincarnation.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ;
ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ (1304-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

But I have entered the Sanctuary of the Purifier of sinners. Guru Nanak says, I know that I shall be saved. ||2||12||31||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1304-2)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਅਵਿਲੋਕਉ ; ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ॥ (ਮੁਖਾਰ-ਬਿੰਦ ਬੋਲੋ) (1304-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I gaze on the Lotus-like Face of Almighty.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ;
ਬਿਸਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1304-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Searching and seeking, I have found the Jewel. I am totally rid of all anxiety. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ॥ (1304-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Enshrining His Lotus Feet within my heart,

ਉਤਰਿਆ ; ਦੁਖੁ ਮੰਦ ॥੧॥ (1304-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

pain and wickedness have been dispelled. ||1||

ਰਾਜ ਧਨੁ , ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ; ਸਰਬਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (ਸਰਬ-ਸੋ ਬੋਲੋ) (1304-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Almighty of all the Universe is my kingdom, wealth and family.

ਸਾਧ ਸੰਗਮਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ;
ਨਾਨਕ , ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦ ॥੨॥੧੩॥੩੨॥ (1304-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Nanak has earned the Profit; he shall never die again. ||2||13||32||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੫ (1304-5)

Kaanraa, Fifth Mahl, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1304-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ; ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥ (ਪੂਜ-ਹੋ ਬੋਲੋ) (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Worship God, and adore His Name.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ; ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Grasp the Feet of the Guru, the True Guru.

ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ; ਮਨੁ ਅਗਾਧਿ ॥ (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Unfathomable Lord shall come into your mind,

ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ; ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

and by Guru's Grace, you shall be victorious in this world. ||1||Pause||

**ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ;
ਸਾ ਪੂਜਾ ਜਿ ਹਰਿ ਭਾਵਾਸਿ ॥** (1304-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have studied countless ways of worship in all sorts of ways, but that alone is worship, which is pleasing to Almighty's Will.

ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ; ਕਿਆ ਏਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥ (1304-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

This body-puppet is made of clay - what can it do by itself?

**ਪ੍ਰਭ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ;
ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥** (1304-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O God, those humble beings meet You, whom You grasp by the arm, and place on the Path. ||1||

ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ; ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸ ॥ (1304-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I do not know of any other support; Dear Almighty, You are my only Hope and Support.

ਕਿਆ ਦੀਨੁ ; ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1304-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am meek and poor - what prayer can I offer?

ਜਉ ਸਭ ਘਟਿ ; ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਵਾਸ ॥ (1304-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God abides in every heart.

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਕੀ ; ਮਨਿ ਪਿਆਸ ॥ (1304-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My mind is thirsty for the Feet of God.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੁਮ੍ਰਾ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ ॥੨॥੧॥੩੩॥ (1304-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Servant Nanak, Your slave, speaks: I am a sacrifice, a sacrifice, forever a sacrifice to You. ||2||1||33||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੬ (1304-12)

Kaanraa, Fifth Mahl, Sixth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1304-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ; ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Your Name, O my Beloved, is the Saving Grace of the world.

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ; ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਕੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Almighty's Name is the wealth of the nine treasures.

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ; ਰੰਗ ਅਨੂਪੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

One who is imbued with the Love of the Incomparably Beautiful Lord is joyful.

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ; ਮੋਹਿ ਮਗਨੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O mind, why do you cling to emotional attachments?

ਨੈਨਹੁ ਦੇਖੁ ; ਸਾਧ ਦਰਸੇਰੈ ॥ (1304-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

With your eyes, gaze upon the Sight (Darshan) of the Holy.

ਸੋ ਪਾਵੈ ; ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1304-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They alone find it, who have such destiny inscribed upon their foreheads. ||1||Pause||

ਸੇਵਉ ਸਾਧ ; ਸੰਤ ਚਰਨੇਰੈ ॥ (1304-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I serve at the feet of the Holy Saints.

ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ; ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਰੈ ॥ (1304-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I long for the dust of their feet, which purifies and sanctifies.

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ; ਮੈਲੁ ਕਟੇਰੈ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (1304-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Just like the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, it washes away filth and pollution.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ; ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰੈ ॥ (1304-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

With each and every breath I meditate on Him, and never turn my face away.

ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ; ਲਾਖ ਕਰੋਰੈ ॥ (1304-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Of your thousands and millions, nothing shall go along with you.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ; ਅੰਤਿ ਪੁਕਰੋਰੈ ॥੧॥ (ਪੁਕਰੋ-ਰੈ ਬੋਲੋ) (1304-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Only the Name of God will call to you in the end. ||1||

ਮਨਸਾ ਮਾਨਿ ; ਏਕ ਨਿਰੰਕੇਰੈ ॥ (1304-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Let it be your wish to honor and obey the One Formless Lord.

ਸਗਲ ਤਿਆਗਹੁ ; ਭਾਉ ਦੂਜੇਰੈ ॥ (ਦੂਜੇ-ਰੈ ਬੋਲੋ) (1304-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Abandon the love of everything else.

ਕਵਨ ਕਹਾਂ ਹਉ ; ਗੁਨ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ (1304-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

What Glorious Praises of Yours can I utter, O my Beloved?

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ; ਏਕ ਟੁਲੇਰੈ ॥ (1304-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I cannot describe even one of Your Virtues.

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ; ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ॥ (1304-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My mind is so thirsty for the Sight (Darshan) of His Darshan.

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ; ਜਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੈ ॥੨॥੧॥੩੪॥ (1304-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Please come and meet Nanak, O Divine Guru of the World. ||2||1||34||

ਅੰਗ ੧੩੦੫

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1305-1)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ; ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

How may I obtain the Sight (Darshan) of Your Darshan? ||1||Pause||

ਆਸ ਪਿਆਸ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ;
ਉਮਗਿ ਹੀਉ ਤਰਸਨਾ ॥੧॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1305-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I hope and thirst for Your wish-fulfilling image; my heart yearns and longs for You. ||1||

ਦੀਨ ਲੀਨ , ਪਿਆਸ ਮੀਨ ; ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ॥ (1305-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The meek and humble Saints are like thirsty fish; the Saints of Almighty are absorbed in Him.

ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ; ਰੇਨ ॥ (1305-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am the dust of the feet of Almighty's Saints.

ਹੀਉ ; ਅਰਪਿ ਦੇਨ ॥ (1305-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I dedicate my heart to them.

ਪ੍ਰਭ ; ਭਏ ਹੈ ਕਿਰਪੇਨ ॥ (1305-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God has become Merciful to me.

ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡਿਓ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੇਟਨਾ ॥੨॥੨॥੩੫॥ (1305-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Renouncing pride and leaving behind emotional attachment, Guru Nanak says, one meets with the Dear Lord. ||2||2||35||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1305-4)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਰੰਗਾ ਰੰਗ ; ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ (1305-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Playful Lord imbues all with the Color of His Love.

ਕੀਟ ਹਸਤ ; ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

From the ant to the elephant, He is permeating and pervading all. ||1||Pause||

ਬਰਤ ਨੇਮ ; ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥ (1305-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Some go on fasts, make vows, and take pilgrimages to sacred shrines on the Ganges.

ਜਲੁ ਹੇਵਤ ; ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥ (1305-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They stand naked in the water, enduring hunger and poverty.

ਪੂਜਾਚਾਰ ; ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ (1305-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They sit cross-legged, perform worship services and do good deeds.

ਚਕ੍ਰ ਕਰਮ ; ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥ (1305-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They apply religious symbols to their bodies, and ceremonial marks to their limbs.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ; ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧॥ (1305-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They read through the Shaastras, but they do not join the Sat Sangat, the True Congregation. ||1||

ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ; ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥ (1305-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They stubbornly practice ritualistic postures, standing on their heads.

ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ; ਚੁਕੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥ (1305-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They are afflicted with the disease of egotism, and their faults are not covered up.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਰੰਗਾ ॥ (1305-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They burn in the fire of sexual frustration, unresolved anger and compulsive desire.

ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥੩॥੩੬॥ (1305-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He alone is liberated, Guru Nanak says, whose True Guru is Good. ||2||3||36||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਸੱਤਵਾ ਬੋਲੋ) (1305-9)

Kaanraa, Fifth Mahl, Seventh House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1305-9)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਤਿਖ , ਬੂਝਿ ਗਈ ; ਗਈ ਮਿਲਿ , ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ (1305-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My thirst has been quenched, meeting with the Holy.

ਪੰਚ ਭਾਗੇ ਚੋਰ , ਸਹਜੇ ਸੁਖੈਨੋ ;
ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ , ਗਾਵਤੀ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ (1305-10,ਕਾਨੜਾ,ਮਃ 5)

The five thieves have run away, and I am in peace and poise; singing, singing, singing the Glorious Praises of Almighty, I obtain the Sight (Darshan) of my Beloved. ||1||Pause||

ਜੈਸੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸਿਉ , ਮੋ ਸਿਉ ; ਐਸੀ ਹਉ ਕੈਸੇ ਕਰਉ ॥ (1305-11,ਕਾਨੜਾ,ਮਃ 5)

That which God has done for me - how can I do that for Him in return?

ਹੀਉ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ; ਬਲਿ ਬਲੇ , ਬਲਿ ਗਈ ॥੧॥ (1305-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I make my heart a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to You. ||1||

ਪਹਿਲੇ ਪੈ ਸੰਤ ਪਾਇ ; (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)
ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ॥ (1305-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

First, I fall at the feet of the Saints; I meditate, meditate, lovingly attuned to You.

ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ਤੇਰੋ ਕੇਹਰੋ ; ਜਿਤੁ , ਜੰਤਨ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1305-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O God, where is that Place, where You contemplate all Your beings?

ਅਨਿਕ ਦਾਸ ; ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ (1305-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Countless slaves sing Your Praises.

ਸੋਈ ਮਿਲਿਓ , ਜੋ ਭਾਵਤੋ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ (1305-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He alone meets You, who is pleasing to Your Will. Servant Nanak remains absorbed in his Lord and Master.

ਏਕ ਤੂਹੀ ; ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥੨॥੧॥੩੭॥ (1305-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You, You, You alone, Lord. ||2||1||37||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੮ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਅੱਠਵਾ ਬੋਲੋ) (1305-15)

Kaanraa, Fifth Mahl, Eighth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1305-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤਿਆਗੀਐ ਗੁਮਾਨੁ ਮਾਨੁ , ਪੇਖਤਾ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ;
ਹਾਂ ਹਾਂ ਮਨ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Give up your pride and your self-conceit; the Loving, Merciful Lord is watching over all. O mind, become the dust of His Feet. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ; ਗੁਪਾਲ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥੧॥ (1305-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Through the Mantra of Almighty's Saints, experience the spiritual wisdom and meditation of Almighty of the World. ||1||

ਹਿਰਦੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ , ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ;
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨਾ ॥ (1305-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Within your heart, sing the Praises of Almighty of the Universe, and be lovingly attuned to His Lotus Feet. He is the Fascinating Lord, Merciful to the meek and the humble.

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ; ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥ (1305-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O Merciful Lord, please bless me with Your Kindness and Compassion.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ; ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ॥ (1305-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Nanak begs for the Gift of the Naam, the Name of Almighty.

ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ; ਸਗਲ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥੧॥੩੮॥ (1305-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have abandoned emotional attachment, doubt and all egotistical pride. ||2||1||38||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1305-19)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਕਹਨ , ਮਲਨ ਦਹਨ , ਲਹਨ , ਗੁਰ ਮਿਲੇ ;
ਆਨ ਨਹੀ ਉਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Speaking of God, filth and pollution are burnt away; This comes by meeting with the Guru, and not by any other efforts. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੩੦੬

ਤਟਨ ਖਟਨ , ਜਟਨ ਹੋਮਨ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਹੀ ਡੰਡਧਾਰ ਸੁਆਉ ॥੧॥ (ਡੰਡ–ਧਾਰ ਬੋਲੋ) (1306-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Making pilgrimages to sacred rivers, observing the six rituals, wearing matted and tangled hair, performing fire sacrifices and carrying ceremonial walking sticks - none of these are of any use. ||1||

ਜਤਨ ਭਾਂਤਨ ਤਪਨ ਭ੍ਰਮਨ , ਅਨਿਕ ਕਥਨ ਕਥਤੇ ;
ਨਹੀ ਥਾਹ ਪਾਈ , ਠਾਉ ॥ (1306-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

All sorts of efforts, austerities, wanderings and various speeches - none of these will lead you to find Almighty's Place.

ਸੋਧਿ , ਸਗਰ ਸੋਧਨਾ ;
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾ , ਭਜੁ ਨਾਉ ॥੨॥੨॥੩੯॥ (ਭੱਜ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1306-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have considered all considerations, Guru Nanak says, but peace comes only by vibrating and meditating on the Name. ||2||2||39||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੯ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਨਾਵਾ ਬੋਲੋ) (1306-3)

Kaanraa, Fifth Mahl, Ninth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1306-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ;
ਭੈ ਹਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Purifier of sinners, the Lover of His devotees, the Destroyer of fear - He carries us across to the other side. ||1||Pause||

ਨੈਨ ਤਿਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ; ਜਸੁ ਤੋਖਿ ਸੁਨਤ ਕਰਨ ॥੧॥ (1306-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My eyes are satisfied, gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan; my ears are satisfied, hearing His Praise. ||1||

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਾਤੇ ; ਦੀਨ ਗੋਬਿਦ ਸਰਨ ॥ (1306-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is the Master of the praanaa, the breath of life; He is the Giver of Support to the unsupported. I am meek and poor - I seek the Sanctuary of Almighty of the Universe.

ਆਸ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ;
ਗਹੀ ਓਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥੨॥੧॥੪੦॥ (1306-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is the Fulfiller of hope, the Destroyer of pain. Nanak grasps the Support of the Feet of Almighty. ||2||1||40||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1306-6)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ਠਾਕੁਰ ; ਆਨ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (1306-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of the Feet of my Merciful Lord and Master; I do not go anywhere else.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਉਧਰਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਉਧਰ-ਤੇ ਬੋਲੋ) (1306-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

It is the Inherent Nature of our Lord and Master to purify sinners. Those who meditate on Almighty are saved. ||1||Pause||

ਸੈਸਾਰ ਗਾਰ ਬਿਕਾਰ ਸਾਗਰ ; ਪਤਿਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਅੰਧ ॥ (1306-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The world is a swamp of wickedness and corruption. The blind sinner has fallen into the ocean of emotional attachment and pride,

ਬਿਕਲ ਮਾਇਆ ; ਸੰਗਿ ਧੰਧ ॥ (1306-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

bewildered by the entanglements of Maya.

ਕਰੁ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਾਢਹੁ ; ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥੧॥ (1306-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God Himself has taken me by the hand and lifted me up and out of it; save me, O Sovereign Lord of the Universe. ||1||

ਅਨਾਥ ਨਾਥ , ਸਨਾਥ ਸੰਤਨ ; ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ॥ (1306-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is the Master of the masterless, the Supporting Lord of the Saints, the Neutralizer of millions of sins.

ਮਨਿ ; ਦਰਸਨੈ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (1306-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My mind thirsts for the Sight (Darshan) of His Darshan.

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ; ਗੁਨਤਾਸ ॥ (1306-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God is the Perfect Treasure of Virtue.

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ;
ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥੨॥੪੧॥ (1306-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, sing and savor the Glorious Praises of Almighty, the Kind and Compassionate Lord of the World. ||2||2||41||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1306-10)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ; ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥ (1306-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Countless times, I am a sacrifice, a sacrifice

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ; ਪਲਕ ਰਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

to that moment of peace, on that night when I was joined with my Beloved. ||1||Pause||

ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ , ਪਾਟ ਸੇਜ ਸਖੀ ;
ਮੋਹਿ , ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ ॥੧॥ (1306-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Mansions of gold, and beds of silk sheets - O sisters, I have no love for these. ||1||

ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ; ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ , ਹਾਤ ॥ (1306-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Pearls, jewels and countless pleasures, Guru Nanak says, are useless and destructive without the Naam, the Name of Almighty.

ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸਖੀ ;
ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ ॥੨॥੩॥੪੨॥ (1306-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Even with only dry crusts of bread, and a hard floor on which to sleep, my life passes in peace and pleasure with my Beloved, O sisters. ||2||3||42||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1306-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਅਹੰ ਤੋਰੋ ; ਮੁਖੁ ਜੋਰੋ ॥ (1306-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Give up your ego, and turn your face to God.

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ; ਮਨੁ ਲੋਰੋ ॥ (1306-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Let your yearning mind call out, "Guru, Guru".

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਪਿਆਰੋ ਮੋਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My Beloved is the Lover of Love. ||1||Pause||

ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ , ਆਗਨਿ ਚੈਨਾ ; (ਆਂਗਨਿ ਬੋਲੋ)
ਤੋਰੋ ਰੀ ਤੋਰੋ , ਪੰਚ ਦੂਤਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਤੋਰੋ ॥੧॥ (1306-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The bed of your household shall be cozy, and your courtyard shall be comfortable; shatter and break the bonds which tie you to the five thieves. ||1||

ਆਇ ਨ ਜਾਇ , ਬਸੇ ਨਿਜ ਆਸਨਿ ; ਊਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸੋਰੋ ॥ (1306-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You shall not come and go in reincarnation; you shall dwell in your own home deep within, and your inverted heart-lotus shall blossom forth.

ਛੁਟਕੀ ; ਹਉਮੈ ਸੋਰੋ ॥ (1306-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The turmoil of egotism shall be silenced.

ਗਾਇਓ ਰੀ , ਗਾਇਓ ; ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥੨॥੪॥੪੩॥ (1306-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Nanak sings - he sings the Praises of God, the Ocean of Virtue. ||2||4||43||

ਕਾਨੜਾ , ਮਃ ੫ ; ਘਰੁ ੯ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਨਾਵਾ ਬੋਲੋ) (1306-16)

Kaanraa, Fifth Mahl, Ninth House:

ਤਾਂ ਤੇ , ਜਾਪਿ ਮਨਾ ; ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ (1306-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

This is why you should chant and meditate on Almighty, O mind.

ਜੋ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕਹਤ , ਪੰਥੁ ਗਾਖਰੋ ;
ਮੋਹ ਮਗਨ , ਅਹੰ ਤਾਪ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Vedas and the Saints say that the path is treacherous and difficult. You are intoxicated with emotional attachment and the fever of egotism. ||Pause||

ਜੋ ਰਾਤੇ ਮਾਤੇ , ਸੰਗਿ ਬਪੁਰੀ ; (ਰਾੱਤੇ, ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ (1306-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Those who are imbued and intoxicated with the wretched Maya, suffer the pains of emotional attachment. ||1||

ਨਾਮੁ ਜਪਤ , ਸੋਊ ਜਨੁ ਉਧਰੈ ; ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰਹੁ ਆਪ ॥ (1306-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

That humble being is saved, who chants the Naam; You Yourself save him.

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ , ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮਾ ;
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੪੪॥ (1306-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Emotional attachment, fear and doubt are dispelled, Guru Nanak says, by the Grace of the Saints. ||2||5||44||

ਅੰਗ ੧੩੦੭

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧੦ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਦਸਵਾ ਬੋਲੋ) (1307-2)

Kaanraa, Fifth Mahl, Tenth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1307-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸੰਤਹੁ ; ਜਾਤ ਜੀਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥ (1307-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Give me that blessing, O Dear Saints, for which my soul would be a sacrifice.

ਮਾਨ ਮੋਹੀ ਪੰਚ ਦੋਹੀ , ਉਰਝਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਿਓ ;
ਤਾਕੀ , ਸਰਨਿ ਸਾਧੂਆ , (ਤੱਕੀ ਬੋਲੋ)
ਦੂਤ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Enticed by pride, entrapped and plundered by the five thieves, still, you live near them. I have come to the Sanctuary of the Holy, and I have been rescued from my association with those demons. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ; ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥੧॥ (1307-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I wandered through millions of lifetimes and incarnations. I am so very tired - I have fallen at God's Door. ||1||

ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ; ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1307-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Almighty of the Universe has become Kind to me; He has blessed me with the Support of the Naam.

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਨਾਨਕ ; (ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ)
ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੪੫॥ (1307-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

This precious human life has become fruitful and prosperous; Guru Nanak says, I am carried across the terrifying world-ocean. ||2||1||45||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧੧ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਗਿਆਰ–ਵਾ ਬੋਲੋ) (1307-6)

Kaanraa, Fifth Mahl, Eleventh House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1307-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ; ਆਪਨ ਆਏ ॥ (1307-7, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

He Himself has come to me, in His Natural Way.

ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੌ ; ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ ॥ (1307-7, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

I know nothing, and I show nothing.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ; ਬਾਲੇ ਭੋਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-7, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

I have met God through innocent faith, and He has blessed me with peace. ||1||Pause||

ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ; ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ ॥ (1307-8, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

By the good fortune of my destiny, I have joined the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਏ ; ਘਰਹਿ ਬਸਾਏ ॥ (1307-8, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

I do not go out anywhere; I dwell in my own home.

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ; ਇਹ ਚੋਲੈ ॥੧॥ (1307-8, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

God, the Treasure of Virtue, has been revealed in this body-robe. ||1||

ਚਰਨ ਲੁਭਾਏ ; ਆਨ ਤਜਾਏ ॥ (1307-9, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

I have fallen in love with His Feet; I have abandoned everything else.

ਥਾਨ ਥਨਾਏ ; ਸਰਬ ਸਮਾਏ ॥ (1307-9, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

In the places and interspaces, He is All-pervading.

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ; ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ ॥੨॥੧॥੪੬॥ (1307-9, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

With loving joy and excitement, Nanak speaks His Praises. ||2||1||46||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1307-10)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ; ਮਿਲਨ ਦੁਰਾਈ ॥ (1307-10, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

It is so hard to meet Almighty of the Universe, my Lord and Master.

ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ; (ਪਰ-ਮਿਤਿ ਬੋਲੋ)
ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

His Form is Immeasurable, Inaccessible and Unfathomable; He is All-pervading everywhere. ||1||Pause||

ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ , ਨਾਹੀ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ;
ਅਨਿਕ ਉਕਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ (1307-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By speaking and wandering, nothing is gained; nothing is obtained by clever tricks and devices. ||1||

ਜਤਨ ਜਤਨ , ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਰੇ ;
ਤਉ ਮਿਲਿਓ , ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ ॥ (1307-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

People try all sorts of things, but Almighty is only met when He shows His Mercy.

ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੨॥੪੭॥ (1307-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God is Kind and Compassionate, the Treasure of Mercy; servant Nanak is the dust of the feet of the Saints. ||2||2||47||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1307-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਮਾਈ , ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ (1307-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O mother, I meditate on Almighty, Raam, Raam, Raam.

ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ; ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ (1307-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Without God, there is no other at all.

ਚਿਤਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ; (ਚਰਨਾਰ-ਬਿੰਦ ਬੋਲੋ)
ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I remember His Lotus Feet with every breath, night and day. ||1||Pause||

ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਕੀਨ ਆਪਨ ; ਤੂਟਤ ਨਹੀ ਜੋਰੁ ॥ (1307-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He loves me and makes me His Own; my union with Him shall never be broken.

ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੋੁ ; ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ , ਸੁਖ ਮੋਰ ॥੧॥ (1307-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is my breath of life, mind, wealth and everything. Almighty is the Treasure of Virtue and Peace. ||1||

ਈਤ ਊਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨੁ ; ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰਿ ॥ (1307-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, Almighty is perfectly pervading; He is seen deep within the heart.

ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ; ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋਰ ॥੨॥੩॥੪੮॥ (1307-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In the Sanctuary of the Saints, I am carried across; Guru Nanak says, the terrible pain has been taken away. ||2||3||48||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1307-16)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਜਨ ਕੋ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ ॥ (1307-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God's humble servant is in love with Him.

ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are my Friend, my very best Friend; everything is in Your Home. ||1||Pause||

ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ , ਤਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ; ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ ॥੧॥ (1307-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I beg for honor, I beg for strength; please bless me with wealth, property and children. ||1||

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ; ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ (1307-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are the Technology of liberation, the Way to worldly success, the Perfect Lord of Supreme Bliss, the Transcendent Treasure.

ਅੰਗ ੧੩੦੮

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ;
ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੪੯॥ (1308-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In the Fear of God and loving devotion, Nanak is exalted and enraptured, forever and ever a sacrifice to Him. ||2||4||49||

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1308-1)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਕਰਤ ਕਰਤ ; ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚਰੀ ॥ (1308-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The debaters debate and argue their arguments.

ਜੋਗ ਧਿਆਨ , ਭੇਖ ਗਿਆਨ ;
ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ , ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰ ਚਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1308-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Yogis and meditators, religious and spiritual teachers roam and ramble, wandering endlessly all over the earth. ||1||Pause||

ਅਹੰ ਅਹੰ , ਅਹੈ ਅਵਰ ; ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ ॥ (1308-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They are egotistical, self-centered and conceited, foolish, stupid, idiotic and insane.

ਜਤਿ ਜਾਤ , ਜਾਤ ਜਾਤ , ਸਦਾ ਸਦਾ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ , ਕਾਲ ਹਈ ॥੧॥ (1308-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Wherever they go and wander, death is always with them, forever and ever and ever and ever. ||1||

ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ , ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ;
ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ , ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ , ਸਦਾ ਹਈ ॥ (1308-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Give up your pride and stubborn self-conceit; death, yes, death, is always close and near at hand.

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਾਜੁ ; ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ ;
ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ ,
ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਈ ॥੨॥੫॥੫੦॥੧੨॥੬੨॥ (1308-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Vibrate and meditate on Almighty, Har, Haray, Haray. Says Nanak, listen you fool: without vibrating, and meditating, and dwelling on Him, your life is uselessly wasting away. ||2||5||50||12||62||

ਕਾਨੜਾ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੪ , ਘਰੁ ੧ (1308-6)

Kaanraa, Ashtapadees, Fourth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1308-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਪਿ ਮਨ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (ਪਾਵੈ-ਗੋ ਬੋਲੋ) (1308-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Chant the Name of Almighty, O mind, and find peace.

(ਨੋਟ : ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਦੇ 'ਗੋ' ਸਬੰਧਕ ਹਨ)

ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ , ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1308-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The more you chant and meditate, the more you will be at peace; serve the True Guru, and merge in Almighty. ||1||Pause||

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਲੋਚਾ ; ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1308-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Each and every instant, the humble devotees long for Him; chanting the Naam, they find peace.

ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1308-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The taste of other pleasures is totally eradicated; nothing pleases them, except the Name. ||1||

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ;
ਗੁਰੁ , ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ (1308-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, Almighty seems sweet to them; the Guru inspires them to speak sweet words.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੋਤਮ ;
ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1308-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Through the Word of the True Guru's Bani, the Primal Lord God is revealed; so focus your consciousness on His Bani. ||2||

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਦ੍ਰਵਿਆ ;
ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ (1308-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Hearing the Word of the Guru's Bani, my mind has been softened and saturated with it; my mind has returned to its own home deep within.

ਤਹ ਅਨਹਤ ਧੁਨੀ ਬਾਜਹਿ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ;
ਨੀਝਰ ਧਾਰ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੩॥ (1308-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Unstruck Melody resonates and resounds there continuously; the stream of nectar trickles down constantly. ||3||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਤਿਲ ਤਿਲ ਗਾਵੈ ;
ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ (1308-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Singing the Name of the One Lord each and every instant, and following the Guru's Teachings, the mind is absorbed in the Naam.

ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ , ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ; ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1308-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Listening to the Naam, the mind is pleased with the Naam, and satisfied with the Naam. ||4||

ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗਨਾ ;
ਕਾਪਰੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਵੈਗੋ ॥ (1308-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

People wear lots of bracelets, glittering with gold; they wear all sorts of fine clothes.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ;
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥੫॥ (1308-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

But without the Naam, they are all bland and insipid. They are born, only to die again, in the cycle of reincarnation. ||5||

ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲ ਹੈ ਭਾਰੀ ;
ਘਰੁ ਘੂਮਨਿ ਘੇਰਿ ਘੁਲਾਵੈਗੋ ॥ (1308-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The veil of Maya is a thick and heavy veil, a whirlpool which destroys one's home.

ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ;
ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1308-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Sins and corrupt vices are totally heavy, like rusted slag. They will not let you cross over the poisonous and treacherous world-ocean. ||6||

ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬੋਹਿਥੁ ;
ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1308-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let the Fear of God and neutral detachment be the boat; the Guru is the Boatman, who carries us across in the Word of the Shabad.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ; ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1308-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty, the Name of Almighty, merge in Almighty, the Name of Almighty. ||7||

ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਵਾਲਿਆ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ ॥ (1308-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Attached to ignorance, people are falling asleep; attached to the Guru's spiritual wisdom, they awaken.

ਨਾਨਕ , ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ; ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੧॥ (1308-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, by His Will, He makes us walk as He pleases. ||8||1||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1308-17)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1308-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, chant the Name of Almighty, Har, Har, and be carried across.

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ , ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ;
ਜਿਉ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1308-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Whoever chants and meditates on it is emancipated. Like Dhroo and Prahlaad, they merge in Almighty. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੩੦੯

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ (1309-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Mercy, mercy, mercy - O Dear Lord, please shower Your Mercy on me, and attach me to Your Name.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ (1309-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Please be Merciful, and lead me to meet the True Guru; meeting the True Guru, I meditate on the Naam, the Name of Almighty. ||1||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥ (1309-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The filth of egotism from countless incarnations sticks to me; joining the Sangat, the Holy Congregation, this filth is washed away.

ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ , ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ;
ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ , ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1309-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

As iron is carried across if it is attached to wood, one who is attached to the Word of the Guru's Shabad finds Almighty. ||2||

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ ॥ (1309-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Joining the Society of the Saints, joining the Sat Sangat, the True Congregation, you shall come to receive the Sublime Essence of Almighty.

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ;
ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1309-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

But not joining the Sangat, and committing actions in egotistical pride, is like drawing out clean water, and throwing it in the mud. ||3||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ;
ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ (1309-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is the Protector and Saving Grace of His humble devotees. Almighty's Sublime Essence seems so sweet to these humble beings.

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1309-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Each and every instant, they are blessed with the Glorious Greatness of the Naam; through the Teachings of the True Guru, they are absorbed in Him. ||4||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ ;
ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1309-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Bow forever in deep respect to the humble devotees; if you bow to those humble beings, you shall obtain the fruit of virtue.

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ;
ਹਰਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1309-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those wicked enemies who slander the devotees are destroyed, like Harnaakhash. ||5||

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ , ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ;
ਤਪੁ ਤਾਪਨ , ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥ (ਕਰਾਵੈ-ਗੋ ਬੋਲੋ) (1309-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Brahma, the son of the lotus, and Vyaas, the son of the fish, practiced austere penance and were worshipped.

ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ;
ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (ਚੁਕਾਵੈ-ਗੋ ਬੋਲੋ) (1309-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Whoever is a devotee - worship and adore that person. Get rid of your doubts and superstitions. ||6||

ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ , ਮਤ ਭਰਮਹੁ ;
ਸੁਕ , ਜਨਕ ਪਗੀਂ , ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1309-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Do not be fooled by appearances of high and low social class. Suk Dayv bowed at the feet of Janak, and meditated.

ਜੂਠਨ , ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ;
ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ , ਤਿਲੁ ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1309-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Even though Janak threw his left-overs and garbage on Suk Dayv's head, his mind did not waver, even for an instant. ||7||

ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ; ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈਗੋ ॥ (1309-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

When Raja Nimmi sat on the throne as the 75th successor of Janak Throne (named after Raja Janak whose daughter Sita was married to Sri Ram Chandar Ji, the prophet of Treta Yug. He was the 54th successor of this throne) of Janak Puri which is currently in Nepal and applied the dust of the nine[2] sages to his forehead.

ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ;
ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੮॥੨॥ (1309-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Please shower Nanak with your Mercy, O my Lord and Master; make him the slave of Your slaves. ||8||2||

[2] The names of the nine munis: Kavi, Hari, Karbhanjan, Anter Rikh, Chasam, Aavar Hota, Parbudh, Pipla and Dumla.

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1309-11)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮਨੁ ; ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥ (1309-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, follow the Guru's Teachings, and joyfully sing God's Praises.

ਜਿਹਵਾ ਏਕ , ਹੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ;
ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1309-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If my one tongue became hundreds of thousands and millions, I would meditate on Him millions and millions of times. ||1||Pause||

ਸਹਸ ਫਨੀ ਜਪਿਓ ਸੇਖਨਾਗੈ ;
ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1309-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The serpent king chants and meditates on Almighty with his thousands of heads, but even by these chants, he cannot find Almighty's limits.

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1309-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are Utterly Unfathomable, Inaccessible and Infinite. Through the Wisdom of the Guru's Teachings, the mind becomes steady and balanced. ||1||

ਜਿਨ ਤੂ ਜਪਿਓ , ਤੇਈ ਜਨ ਨੀਕੇ ;
ਹਰਿ ਜਪਤਿਅਹੁ ਕਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1309-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those humble beings who meditate on You are noble and exalted. Meditating on Almighty, they are at peace.

ਬਿਦਰ , ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ , ਛੋਕ ਛੋਹਰਾ ;
ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1309-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Bidur, the son of a slave-girl, was an untouchable, but Krishna hugged him close in His Embrace. ||2||

ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ਕਾਸਟ ; ਕਾਸਟ ਅੰਗਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1309-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Wood is produced from water, but by holding onto wood, one is saved from drowning.

ਰਾਮ ਜਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ;
ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1309-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself embellishes and exalts His humble servants; He confirms His Innate Nature. ||3||

ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ , ਲੋਹ ਬਡ ਪਾਥਰ ;
ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1309-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am like a stone, or a piece of iron, heavy stone and iron; in the Boat of the Guru's Congregation, I am carried across,

ਜਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਰਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ;
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1309-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

like Kabeer the weaver, who was saved in the Sat Sangat, the True Congregation. He became pleasing to the minds of the humble Saints. ||4||

ਖਰੇ ਖਰੋਏ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ; ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1309-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Standing up, sitting down, rising up and walking on the path, I meditate.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ , ਬਚਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1309-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru is the Word, and the Word is the True Guru, who teaches the Path of Liberation. ||5||

ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ , ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾਈ ਹੈ ;
ਨਿਹਸਾਸਨਿ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1309-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

By His Training, I find strength with each and every breath; now that I am trained and tamed, I meditate on the Naam, the Name of Almighty.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ;
ਤੌ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1309-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, egotism is extinguished, and then, through the Guru's Teachings, I merge in the Naam. ||6||

ਅੰਗ ੧੩੧੦

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੋ ; ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਭਾਵੈਗੋ ॥ (1310-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru is the Giver of the life of the soul, but the unfortunate ones do not love Him.

ਫਿਰਿ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ; ਪਰਤਾਪੈ ਪਛੁਤਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1310-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

This opportunity shall not come into their hands again; in the end, they will suffer in torment and regret. ||7||

ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਲੋੜੈ ਭਲ ਅਪਨਾ ;
ਗੁਰ ਆਗੈ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1310-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If a good person seeks goodness for himself, he should bow low in humble surrender to the Guru.

ਨਾਨਕ ਦਇਆ , ਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ;
ਮੈ , ਸਤਿਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੮॥੩॥ (1310-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Nanak prays: please show kindness and compassion to me, O my Lord and Master, that I may apply the dust of the True Guru to my forehead. ||8||3||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1310-3)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮਨੁ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗਾਵੈਗੋ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1310-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, be attuned to His Love, and sing.

ਭੈ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਭਏ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1310-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Fear of God makes me fearless and immaculate; I am dyed in the color of the Guru's Teachings. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ , ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ (1310-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who are attuned to Almighty's Love remain balanced and detached forever; they live near Almighty, who comes into their house.

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1310-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If I am blessed with the dust of their feet, then I live. Granting His Grace, He Himself bestows it. ||1||

ਦੁਬਿਧਾ ਲੋਭਿ ਲਗੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥ (1310-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Mortal beings are attached to greed and duality. Their minds are unripe and unfit, and will not accept the Dye of His Love.

ਫਿਰਿ ਉਲਟਿਓ ਜਨਮੁ , ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ;
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1310-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

But their lives are transformed through the Word of the Guru's Teachings. Meeting with the Guru, the Primal Being, they are dyed in the color of His Love. ||2||

ਇੰਦ੍ਰੀ ਦਸੇ , ਦਸੇ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ;
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕਾਵੈਗੋ ॥ (1310-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

There are ten organs of sense and action; the ten wander unrestrained. Under the influence of the three dispositions, they are not stable, even for an instant.

ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਵਸਗਤਿ ਆਵੈ ; ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1310-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Coming in contact with the True Guru, they are brought under control; then, salvation and liberation are attained. ||3||

ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸਭੁ ਏਕਸ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ (1310-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The One and Only Creator of the Universe is All-pervading everywhere. All shall once again merge into the One.

ਏਕੋ ਰੂਪੁ ਏਕੋ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ; ਸਭੁ ਏਕਤੁ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1310-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

His One Form has one, and many colors; He leads all according to His One Word. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈਗੋ ॥ (1310-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Gurmukh realizes the One and Only Lord; He is revealed to the Gurmukh.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ;
ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1310-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Gurmukh goes and meets Almighty in His Mansion deep within; the Unstruck Word of the Shabad vibrates there. ||5||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1310-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

God created all the beings and creatures of the universe; He blesses the Gurmukh with glory.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ , ਕੋ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1310-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Without meeting the Guru, no one obtains the Mansion of His Presence. They suffer the agony of coming and going in reincarnation. ||6||

ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥ (1310-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

For countless lifetimes, I have been separated from my Beloved; in His Mercy, the Guru has united me with Him.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਤਿ ਮਲੀਨ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1310-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting the True Guru, I have found absolute peace, and my polluted intellect blossoms forth. ||7||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ;
ਮੈ ਸਰਧਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ (1310-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Har, Har, please grant Your Grace; O Life of the World, instill faith in the Naam within me.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ , ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ;
ਮੈ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੪॥ (1310-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Nanak is the Guru, the Guru, the True Guru; I am immersed in the Sanctuary of the True Guru. ||8||4||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1310-15)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮਨ ; ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥ (1310-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, walk on the Path of the Guru's Teachings.

ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਮਸਤੁ , ਦੀਜੈ ਤਲਿ ਕੁੰਡੇ ;
ਗੁਰ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1310-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Just as the wild elephant is subdued by the prod, the mind is disciplined by the Word of the Guru's Shabad. ||1||Pause||

ਚਲਤੌ ਚਲੈ ਚਲੈ , ਦਹ , ਦਹ ਦਿਸਿ ;
ਗੁਰੁ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥ (1310-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The wandering mind wanders, roams and rambles in the ten directions; but the Guru holds it, and lovingly attunes it to Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੧॥ (1310-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru implants the Word of the Shabad deep within the heart; the Ambrosial Naam, the Name of Almighty, trickles into the mouth. ||1||

ਬਿਸੀਅਰ ਬਿਸੁ ਭਰੇ ਹੈ ਪੂਰਨ ;
ਗੁਰੁ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1310-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The snakes are filled with poisonous venom; the Word of the Guru's Shabad is the antidote - place it in your mouth.

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ , ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਬਿਖੁ ਝਾਰਿ ਝਾਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1310-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Maya, the serpent, does not even approach one who is rid of the poison, and lovingly attuned to Almighty. ||2||

ਸੁਆਨੁ ਲੋਭੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ (1310-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The dog of greed is very powerful in the village of the body; the Guru strikes it and drives it out in an instant.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਮੁ ਆਨਿ ਰਾਖੇ ;
ਹਰਿ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1310-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Truth, contentment, righteousness and Dharma have settled there; in the village of Almighty, sing the Glorious Praises of Almighty. ||3||

ਅੰਗ ੧੩੧੧

ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਨਿਘਰਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ; (ਨਿ-ਘਰਤੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)
ਗੁਰੁ , ਨਿਘਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ (1311-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The mortal beings are sinking in the swamp of emotional attachment; the Guru lifts them up, and saves them from sinking.

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ , ਸਰਨਿ ਜਨ ਆਏ ;
ਗੁਰੁ ਹਾਥੀ ਦੇ , ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1311-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Crying, "Save me! Save me!", the humble come to His Sanctuary; the Guru reaches out His Hand, and lifts them up. ||4||

ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ; ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ (1311-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The whole world is like a game in a dream, all a game. God plays and causes the game to be played.

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1311-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

So earn the Profit of the Naam by following the Guru's Teachings; you shall go to the Court of Almighty in robes of honor. ||5||

ਹਉਮੈ ਕਰੈ , ਕਰਾਵੈ ਹਉਮੈ ;
ਪਾਪ ਕੋਇਲੇ , ਆਨਿ ਜਮਾਵੈਗੋ ॥ (1311-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They act in egotism, and make others act in egotism; they collect and gather up the blackness of sin.

ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਏ ;
ਜੋ ਬੀਜੇ , ਸੋ ਖਵਲਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1311-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

And when death comes, they suffer in agony; they must eat what they have planted. ||6||

ਸੰਤਹੁ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ;
ਲੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O Saints, gather the Wealth of Almighty's Name; if you depart after packing these provisions, you shall be honored.

ਖਾਇ ਖਰਚਿ , ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤੇਰਾ ;
ਹਰਿ ਦੇਦੇ , ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੭॥ (ਦੇਂਦੇ ਬੋਲੋ) (1311-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

So eat, spend, consume and give abundantly; Almighty will give - there will be no deficiency. ||7||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The wealth of Almighty's Name is deep within the heart. In the Sanctuary of the Guru, this wealth is found.

ਨਾਨਕ , ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ;
ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੫॥ (1311-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, God has been kind and compassionate; He has blessed me. Removing pain and poverty, He has blended me with Himself. ||8||5||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1311-7)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮਨੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, seek the Sanctuary of the True Guru, and meditate.

ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਸ ;
ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋ ਹੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1311-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Iron is transformed into gold by touching the philosopher's stone; it takes on its qualities. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ; ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru, the Great Primal Being, is the philosopher's stone. Whoever is attached to Him receives fruitful rewards.

ਜਿਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ;
ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1311-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Just as Prahlaad was saved by the Guru's Teachings, the Guru protects the honor of His servant. ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ , ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ;
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Word of the True Guru is the most Sublime and Noble Word. Through the Guru's Word, the Ambrosial Nectar is obtained.

ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕਿ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਏ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੨॥ (1311-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Ambreek the king was blessed with the status of immortality, meditating on the Word of the True Guru. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ , ਸਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ;
ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Sanctuary, the Protection and Sanctuary of the True Guru is pleasing to the mind. It is sacred and pure - meditate on it.

Meaning 2: Among all other sanctuaries, the one who preffered to embrace the sanctuary of the true Guru they concentrate on Almighty in a similar manner as a plant called Amrita (Somalta[3] a.k.a *Ephedra gerardiana or 'The Plant of The Moon'*) which remains in the focus of the moon.

ਦਇਆਲ ਦੀਨ ਭਏ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1311-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru has become Merciful to the meek and the poor; He has shown me the Path, the Way to Almighty. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਏ , ਸੇ ਥਾਪੇ ;
ਤਿਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈਗੋ ॥ (1311-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who enter the Sanctuary of the True Guru are firmly established; God comes to protect them.

ਜੇ ਕੋ ਸਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਊਪਰਿ ;
ਫਿਰਿ ਉਲਟੋ ਤਿਸੈ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1311-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If someone aims an arrow at Almighty's humble servant, it will turn around and hit him instead. ||4||

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਸਰੁ ਸੇਵਹਿ ;
ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ (1311-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who bathe in the Sacred Pool of Almighty, Har, Har, Har, Har, Har, are blessed with honor in His Court.

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ , ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ , ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1311-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who meditate on the Guru's Teachings, the Guru's Instructions, the Guru's Wisdom, are united in Almighty's Union; He hugs them close in His Embrace. ||5||

[3] This plant usually has a maximum of 16 leaves during full moon same as the number of days of the visible moon. Until Mesiah (no moon) only one leave remains on the plant.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Guru's Word is the Sound-current of the Naad, The Guru's Word is the wisdom of the Vedas; coming in contact with the Guru, meditate on the Naam.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ , ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ;
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ , ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1311-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

In the Image of Almighty, Har, Har, one becomes the Embodiment of Almighty. Almighty makes His humble servant worthy of worship. ||6||

ਸਾਕਤ ਨਰ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ;
ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ (1311-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The faithless cynic does not submit to the True Guru; Almighty makes the non-believer wander in confusion.

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ;
ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1311-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The waves of greed are like packs of dogs. The poison of Maya sticks to the body-skeleton. ||7||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ;
ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is the Saving Grace of the whole world; join the Sangat, and meditate on the Naam.

ਨਾਨਕ , ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੬॥ (1311-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O my God, please protect and preserve Nanak in the Sat Sangat, the True Congregation; save him, and let him merge in You. ||8||6||

ਛਕਾ ੧ ॥ (ਛਕਾ 'ਇੱਕ' ਬੋਲੋ) (1311-19)

First Set of Six||

ਅੰਗ ੧੩੧੨

ਕਾਨੜਾ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੫ (1312-1)

Kaanraa, Chhant, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1312-1)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਸੇ ਉਧਰੇ ; ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ (1312-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They alone are saved, who meditate on Almighty.

ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ; ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ (1312-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Working for Maya is useless.

ਰਾਮ ਧਿਆਏ , ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ;
ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ (1312-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty, all fruits and rewards are obtained. They are blessed, blessed and very fortunate.

ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ , ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ; ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥ (1312-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They are awake and aware in the True Congregation; attached to the Naam, they are lovingly attuned to the One.

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ , ਸਾਧੂ ;
ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥ (ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ) (1312-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have renounced pride, emotional attachment, wickedness and corruption; attached to the Holy, I am carried across at their feet.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਬਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (1312-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, I have come to the Sanctuary of my Lord and Master; by great good fortune, I obtain the Sight (Darshan) of His Darshan. ||1||

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ; ਨਿਤ ਭਜਹ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (1312-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Holy meet together, and continually vibrate and meditate on Almighty.

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ; ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਇਣ ॥ (1312-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

With love and excitement, they sing the Glorious Praises of their Lord and Master.

**ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ , ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ;
ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ ॥** (1312-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Singing His Praises they live, drinking in Almighty's Nectar; the cycle of birth and death is over for them.

**ਸਤਸੰਗਿ ਪਾਈਐ , ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ ॥** (1312-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Finding the True Congregation and meditating on Almighty, one is never again afflicted with pain.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ , ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ; ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇਣ ॥ (1312-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Great Giver, the Architect of Destiny, we work to serve the Saints.

**ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ;
ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣ ॥੨॥** (1312-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, I long for the dust of the feet of the humble; I am intuitively absorbed in the Sight (Darshan) of Almighty. ||2||

ਸਗਲੇ ਜੰਤ ; ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲੈ ॥ (1312-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

All beings vibrate and meditate on Almighty of the World.

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ; ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ ॥ (1312-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

This brings the merits of chanting and meditation, austere self-discipline and perfect service.

ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1312-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Vibrating and meditating continuously on our Lord and Master, the Inner-knower, the Searcher of hearts, one's life becomes totally fruitful.

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਈਐ , ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ;
ਪਰਵਾਣੁ ਸੋਈ ਆਇਆ ॥ (1312-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Those who sing and meditate continually on Almighty of the Universe - their coming into the world is blessed and approved.

ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ;
ਗੋਬਿੰਦ ਧਨੁ , ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ (1312-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Immaculate Lord, Har, Har, is meditation and chanting, and austere self-discipline; only the Wealth of Almighty of the Universe shall go along with you in the end.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਾਲੈ ॥੩॥ (1312-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, please grant Your Grace, Dear Almighty, and bless me with the Jewel, that I may carry it in my pocket. ||3||

ਮੰਗਲਚਾਰ ; ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ ॥ (ਮੰਗਲ-ਚਾਰ ਬੋਲੋ) (1312-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

His Wondrous and Amazing Plays are blissful

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (1312-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

- granting His Grace, He bestows supreme ecstasy.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ , ਸੁਖਹਗਾਮੀ ; (ਸੁਖਹ-ਗਾਮੀ ਬੋਲੋ)
ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (1312-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God, my Lord and Master, the Bringer of peace, has met me, and the desires of my mind are fulfilled.

ਬਜੀ ਬਧਾਈ , ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ; ਬਹੁੜਿ ਦੁਖਿ ਨ ਰੁੰਨੀਆ ॥ (1312-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Congratulations pour in; I am intuitively absorbed in Almighty. I shall never again cry out in pain.

ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ , ਸੁਖ ਦਿਖਾਏ ; ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਮੰਦਾ ॥ (1312-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He hugs me close in His Embrace, and blesses me with peace; the evil of sin and corruption is gone.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥ (1312-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, I have met my Lord and Master, the Primal Lord, the Embodiment of Bliss. ||4||1||

ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਮੂਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ; ਧੁਨੀ (1312-15)

Vaar Of Kaanraa, Fourth Mahl, Sung To The Tune Of The Ballad Of Musa:

Prologue: Once lived a brave Pathan by the name of Musa. When he grew as a young man, he was engaged to a girl from a well-known family. However one of his enemies provoked her family against him by accusing him as a villain. Listening to this false accusation, the girl's parents broke the engagement and married their daughter to a prince of another province. Musa was enraged with fury when he got to know of that news. He immediately gathered his army and attacked the province and he won the battle he prisoned the prince who married to his fiancee. Musa then brought the girl who was supposed to marry him to his house with utmost respect. He asked his fiancée if she wished to remain married with the prince or if she wanted to marry him. The wise girl answered, "I would like to honour my marriage to the man who my parents married me to. This is the most appropriate for me and I do not want to break my vow that I made to my husband during the marriage. Therefore, please help me to honour my marriage." Upon listening to this, Musa was very delighted and he personally released the prince from the prison and with full honour, he blessed the couple and departed them with a royal ceremony.

When the following ballad was sang by the Dhadi's at Akaal Takhat in the presence of Guru Hargobind Sahib Ji, Guru Ji immediately asked Bhai Gurdas Ji to include this tune for this Kanra Vaar and instructed the Raagis to sing the Vaar in the same tune.

ਤ੍ਰੈਸਠ ਮਰਾਤਬੇ ਇਕ ਗੁਰੀਏ ਗੱਡੇ। ਚੜਿਆ ਮੂਸਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਸਭ ਸੁਣਿਆ ਗੱਜੇ।ਦੰਦਾ ਚਿਟੇ ਬਡ ਹਾਥੀਆਂ ਕਹੁ ਕਿਤ ਵਰਗੇ। ਰੁੱਤ ਪਛਾਤੀ ਬਗੁਲਿਆਂ ਘਰ ਕਾਲੀ ਸਗੇ। ਇਸ ਪੰਜ ਤੁਕੀ ਸਾਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜਤੁਕੀ ਪੌੜੀ ਮੇਲੀ। ''ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਖ ਸਾਧਿਕੋ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ॥'' ਇਤਜਾਦਿ

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1312-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1312-16)

Salok, Fourth Mahl:

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ; ਗੁਰਮਤਿ , ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1312-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Follow the Guru's Teachings, and enshrine the Treasure of Almighty's Name within your heart.

ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ; ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ ॥ (1312-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Become the slave of Almighty's slaves, and conquer egotism and corruption.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿਆ ; ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (1312-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You shall win this treasure of life; you shall never lose.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ;
ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ ॥੧॥ (1312-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed and very fortunate are those, Guru Nanak says, who savor the Sublime Essence of Almighty through the Guru's Teachings. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1312-18)

Fourth Mahl:

ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਹਰਿ ; ਗੋਵਿਦੁ , ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1312-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Govind, Govind, Govind - Almighty God, Almighty of the Universe is the Treasure of Virtue.

ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ , ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (1312-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meditating on Govind, Govind, Almighty of the Universe, through the Guru's Teachings, you shall be honored in the Court of Almighty.

ਅੰਗ ੧੩੧੩

ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਜਪਿ ; ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (1313-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meditating on God, chanting Govind, Govind, Govind, your face shall be radiant; you shall be famous and exalted.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (1313-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Guru is Almighty God, Almighty of the Universe; meeting Him, you shall obtain the Name of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1313-2)

Pauree:

ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੋ ; ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ ॥ (1313-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You Yourself are the Siddha and the seeker; You Yourself are the Yoga and the Yogi.

ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅੜਾ ; ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥ (1313-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You Yourself are the Taster of tastes; You Yourself are the Enjoyer of pleasures.

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਗੀਆ ॥ (1313-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You Yourself are All-pervading; whatever You do comes to pass.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧਨੋੁ , ਧੰਨ ਧੰਨ ਧਨੋ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲੋਗੀਆ ॥ (1313-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed, blessed, blessed, blessed is the Sat Sangat, the True Congregation of the True Guru. Join them - speak and chant Almighty's Name.

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ;
ਹਰਿ ਬੋਲਤ , ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹੋਗੀਆ ॥੧॥ (1313-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone chant together the Name of Almighty, Har, Har, Haray, Har, Har, Haray; chanting Har, all sins are washed away. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1313-6)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1313-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Har, Har, Har, Har is the Name of Almighty; rare are those who, as Gurmukh, obtain it.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ; ਦੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ (1313-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Egotism and possessiveness are eradicated, and evil-mindedness is washed away.

ਨਾਨਕ , ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ (1313-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, one who is blessed with such pre-ordained destiny chants Almighty's Praises, night and day. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1313-7)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ; ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (1313-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is Merciful; whatever Almighty Himself does, comes to pass.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1313-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is All-pervading. There is no other as Great as Almighty.

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (1313-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Whatever pleases Almighty God's Will comes to pass; whatever Almighty God does is done.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ; ਬੇਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (1313-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

No one can appraise His Value; Almighty God is Endless.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ;
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (1313-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, as Gurmukh, praise Almighty; your body and mind shall be cooled and soothed. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1313-10)

Pauree:

ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ;
ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥ (1313-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are the Light of all, the Life of the World; You imbue each and every heart with Your Love.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ;
ਤੂ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ (1313-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All meditate on You, O my Beloved; You are the True, True Primal Being, the Immaculate Lord.

ਇਕੁ ਦਾਤਾ , ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ;
ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥ (1313-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The One is the Giver; the whole world is the beggar. All the beggars beg for His Gifts.

ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ; ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥ (1313-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are the servant, and You are Almighty and Master of all. Through the Guru's Teachings, we are ennobled and uplifted.

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ , ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ;
ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ ॥੨॥ (1313-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone say that Almighty is the Master of the senses, the Master of all faculties; through Him, we obtain all fruits and rewards. ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1313-14)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (1313-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, meditate on the Name of Almighty, Har, Har; you shall be honored in the Court of Almighty.

ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (1313-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You shall obtain the fruits that you desire, focusing your meditation on the Word of the Guru's Shabad.

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ; ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (1313-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All your sins and mistakes shall be wiped away, and you shall be rid of egotism and pride.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ; (ਵਿਗੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ (1313-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The heart-lotus of the Gurmukh blossoms forth, recognizing God within every soul.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (1313-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please shower Your Mercy upon servant Nanak, that he may chant Almighty's Name. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1313-17)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ; ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1313-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Har, Har, is Sacred and Immaculate. Chanting the Naam, pain is dispelled.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ (1313-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

God comes to abide in the minds of those who have such pre-ordained destiny.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ; ਤਿਨ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ (1313-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who walk in harmony with the Will of the True Guru are rid of pain and poverty.

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ;
ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀਆਇ ॥ (1313-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

No one finds Almighty by his own will; see this, and satisfy your mind.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨ ਦਾਸੁ ਹੈ ;
ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1313-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is the slave of the slave of those who fall at the Feet of the True Guru. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1313-19)

Pauree:

ਅੰਗ ੧੩੧੪

ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ , ਭਰਪੂਰੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ;
ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥ (1314-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are pervading and permeating all places and interspaces, O Creator. You made all that has been made.

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ;
ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ॥ (1314-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You created the entire universe, with all its colors and shades; in so many ways and means and forms You formed it.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ , ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵਣੀ ॥ (1314-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty of Light, Your Light is infused within all; You link us to the Guru's Teachings.

ਜਿਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ , ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ;
ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ (1314-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They alone meet the True Guru, unto whom You are Merciful; Dear Almighty, You instruct them in the Guru's Word.

ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਮੋ , ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਮੋ ;
ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ , ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੩॥ (1314-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone chant the Name of Almighty, chant the Name of the Great Lord; all poverty, pain and hunger shall be taken away. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1314-4)

Salok, Fourth Mahl:

**ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥** (1314-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Ambrosial Nectar of the Name of Almighty, Har, Har, is sweet; enshrine this Ambrosial Nectar of Almighty within your heart.

ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ; ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1314-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty God prevails in the Sangat, the Holy Congregation; reflect upon the Shabad and understand.

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥ (1314-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meditating on the Name of Almighty, Har, Har, within the mind, the poison of egotism is eradicated.

**ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ;
ਤਿਨ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥** (1314-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

One who does not remember the Name of Almighty, Har, Har, shall totally lose this life in the gamble.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1314-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, one remembers Almighty, and enshrines Almighty's Name within the heart.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ (1314-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, his face shall be radiant in the Court of the True Lord. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1314-8)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (1314-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

To chant Almighty's Praise and His Name is sublime and exalted. This is the most excellent deed in this Dark Age of Kali Yuga.

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥ (1314-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

His Praises come through the Guru's Teachings and Instructions; wear the Necklace of Almighty's Name.

ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ;
ਤਿਨ ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (1314-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Almighty are very fortunate. They are entrusted with the Treasure of Almighty.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (1314-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Without the Name, no matter what people may do, they continue to waste away in egotism.

ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿ ਨਾਵਾਲੀਐ ; **(ਨ੍ਹਾਵਾਲੀਐ ਬੋਲੋ)**
ਸਿਰਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥ (1314-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Elephants can be washed and bathed in water, but they only throw dust on their heads again.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (1314-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O Kind and Compassionate True Guru, please unite me with Almighty, that the One Creator of the Universe may abide within my mind.

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨॥ (1314-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those Gurmukhs who listen to Almighty and believe in Him - servant Nanak salutes them. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1314-12)

Pauree:

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ ਊਤਮੁ ; ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (1314-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is the most sublime and precious merchandise. The Primal Lord God is my Lord and Master.

ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ;
ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ (1314-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty has staged His Play, and He Himself permeates it. The whole world deals in this merchandise.

ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ , ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ;
ਸਭੁ ਸਚੁ , ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1314-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Your Light is the light in all beings, O Creator. All Your Expanse is True.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ , ਸਫਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (1314-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All those who meditate on You become prosperous; through the Guru's Teachings, they sing Your Praises, O Formless Lord.

ਸਭਿ ਚਵਹੁ ਮੁਖਹੁ , ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ;
ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੪॥ (1314-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone chant Almighty, Almighty of the World, Almighty of the Universe, and cross over the terrifying world-ocean. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1314-15)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਮਰੀ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ (1314-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I have only one tongue, and the Glorious Virtues of Almighty God are Unapproachable and Unfathomable.

ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆਣਿਆ ;
ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥ (1314-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am ignorant - how can I meditate on You, Lord? You are Great, Unapproachable and Immeasurable.

ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹ ॥ (1314-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless me with that sublime wisdom, that I may fall at the Feet of the Guru, the True Guru.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ; ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰਾਹ ॥ (1314-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please lead me to the Sat Sangat, the True Congregation, where even a sinner like myself may be saved.

**ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ;
ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹ ॥** (1314-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless and forgive servant Nanak; please unite him in Your Union.

**ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ;
ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹ ॥੧॥** (1314-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please be merciful and hear my prayer; I am a sinner and a worm - please save me! ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1314-19)

Fourth Mahl:

**ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ;
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲੁ ॥** (1314-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Life of the World, please bless me with Your Grace, and lead me to meet the Guru, the Merciful True Guru.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ; ਹਰਿ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ (1314-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am happy to serve the Guru; Almighty has become merciful to me.

ਅੰਗ ੧੩੧੫

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ; ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (1315-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All my hopes and desires have been forgotten; my mind is rid of its worldly entanglements.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ; ਹਮ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (1315-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Guru, in His Mercy, implanted the Naam within me; I am enraptured with the Word of the Shabad.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਅਤੁਟੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨॥ (1315-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak has obtained the inexhaustible wealth; Almighty's Name is his wealth and property. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1315-3)

Pauree:

ਹਰਿ ਤੁਮ੍ ਵਡ ਵਡੇ , ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ;
ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੌਨਾ ॥ (1315-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, You are the Greatest of the Great, the Greatest of the Great, the Most Lofty and Exalted of all, the Greatest of the Great.

ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ , ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਹਰਿ ਧਿਆਇ , ਹਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ ॥ (1315-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who meditate on the Infinite Lord, who meditate on Almighty, Har, Har, Har, are rejuvenated.

ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ ॥ (1315-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who sing and listen to Your Praises, O my Lord and Master, have millions of sins destroyed.

ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ , ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੋਨਾ ॥ (1315-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I know that those divine beings who follow the Guru's Teachings are just like You, Lord. They are the greatest of the great, so very fortunate.

**ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ , ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ , ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ , ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤੇ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ , ਦਸੋਨਾ ॥੫॥** (1315-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone meditate on Almighty, who was True in the primal beginning, and True throughout the ages; He is revealed as True here and now, and He shall be True forever and ever. Servant Nanak is the slave of His slaves. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1315-6)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ , ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ (1315-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I meditate on my Lord, the Life of the World, Almighty, chanting the Guru's Mantra.

**ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਅਚਿੰਤ ॥** (1315-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is Unapproachable, Inaccessible and Unfathomable; Almighty, Har, Har, has spontaneously come to meet me.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤਦਾ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਿਅੰਤ ॥ (1315-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is pervading each and every heart; Almighty Himself is Endless.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤ ॥ (1315-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself enjoys all pleasures; Almighty Himself is the Husband of Maya.

**ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਇਦਾ ;
ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥** (1315-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself gives in charity to the whole world, and all the beings and creatures which He created.

**ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਮਾਂਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥** (1315-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O Merciful Lord God, please bless me with Your Bountiful Gifts; the humble Saints of Almighty beg for them.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ;
ਹਮ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤ ॥੧॥ (1315-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O God of servant Nanak, please come and meet me; I sing the Songs of the Glorious Praises of Almighty. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1315-10)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ; ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਰੀਰਿ ॥ (1315-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty God is my Best Friend. My mind and body are drenched with the Naam.

ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਧੀਰ ॥੨॥ (1315-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All the hopes of the Gurmukh are fulfilled; servant Nanak is comforted, hearing the Naam, the Name of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1315-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Pauree:

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿਆ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਉਲਾ ॥ (1315-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty's Sublime Name is energizing and rejuvenating. The Immaculate Lord, the Primal Being, blossoms forth.

ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ;
ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਕਉਲਾ ॥ (1315-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Maya serves at the feet of those who chant and meditate on Almighty, Har, Har, day and night.

ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲ੍ਹੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ;
ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉਲਾ ॥ (1315-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty always looks after and cares for all His beings and creatures; He is with all, near and far.

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਸੀ ;
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਉਲਾ ॥ (1315-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those whom Almighty inspires to understand, understand; the True Guru, God, the Primal Being, is pleased with them.

ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ , ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ , ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ , ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ;
ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ ॥੬॥ (1315-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone sing the Praise of Almighty of the Universe, Almighty, Almighty of the Universe, Almighty, Almighty of the Universe; singing the Praise of Almighty, one is absorbed in His Glorious Virtues. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1315-15)

Salok, Fourth Mahl:

ਸੁਤਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ;
ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥ (1315-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, even in sleep, remember Almighty God; let yourself be intuitively absorbed into the Celestial State of Samaadhi.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ ;
ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੇ ਮਾਇ ॥੧॥ (1315-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak's mind longs for Almighty, Har, Har. As the Guru pleases, he is absorbed into Almighty, O mother. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1315-16)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ; ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ॥ (1315-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am in love with the One and Only Lord; the One Lord fills my consciousness.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਇਕੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ;
ਪ੍ਰਭ ਇਕਸ ਤੇ , ਗਤਿ ਪਤਿ ॥੨॥ (1315-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak takes the Support of the One Lord God; through the One, he obtains honor and salvation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1315-18)

Pauree:

ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਵਜੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਅਨਹਦੁ ਵਜਿਆ ॥ (1315-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Panch Shabad, the Five Primal Sounds, vibrate with the Wisdom of the Guru's Teachings; by great good fortune, the Unstruck Melody resonates and resounds.

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿਦੁ ਗਜਿਆ ॥ (1315-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I see Almighty, the Source of Bliss, everywhere; through the Word of the Guru's Shabad, Almighty of the Universe is revealed.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ ॥ (ਭੱਜਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1315-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

From the primal beginning, and throughout the ages, Almighty has One Form. Through the Wisdom of the Guru's Teachings, I vibrate and meditate on Almighty God.

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਜਿਆ ॥ (1315-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O Merciful Lord God, please bless me with Your Bounty; Dear Almighty, please preserve and protect the honor of Your humble servant.

ਅੰਗ ੧੩੧੬

ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ , ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ , ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ , ਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ ॥੭॥ (1316-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone proclaim: Blessed is the Guru, the True Guru, the Guru, the True Guru; meeting Him, Almighty covers their faults and deficiencies. ||7||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੪ ॥ (1316-2)

Salok, Fourth Mahl:

ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ; ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਿ ॥ (ਸੁ-ਭਰ ਬੋਲੋ) (1316-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The sacred pool of devotional worship is filled to the brim and overflowing in torrents.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ (1316-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who obey the True Guru, O servant Nanak, are very fortunate - they find it. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1316-3)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (1316-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Names of Almighty, Har, Har, are countless. The Glorious Virtues of Almighty, Har, Har, cannot be described.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ; ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥ (1316-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, is Inaccessible and Unfathomable; how can the humble servants of Almighty be united in His Union?

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ , ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ; ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ (1316-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those humble beings meditate and chant the Praises of Almighty, Har, Har, but they do not attain even a tiny bit of His Worth.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੨॥ (1316-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, Almighty God is Inaccessible; Almighty has attached me to His Robe, and united me in His Union. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1316-6)

Pauree:

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ , ਅਗਮੁ ਹਰਿ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ (1316-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is Inaccessible and Unfathomable. How will I see the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan?

ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ;
ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਾ ॥ (ਰਿੱਖਾ ਬੋਲੋ) (1316-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If He were a material object, then I could describe Him, but He has no form or feature.

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ , ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ;
ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ ॥ (ਦਿੱਖਾ ਬੋਲੋ) (1316-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Understanding comes only when Almighty Himself gives understanding; only such a humble being sees it.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਟਸਾਲ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥ (1316-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Sat Sangat, the True Congregation of the True Guru, is the school of the soul, where the Glorious Virtues of Almighty are studied.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ , ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ , ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾ ॥੮॥ (1316-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed is the tongue, blessed is the hand, and blessed is the Teacher, the True Guru; meeting Him, the Account of Almighty is written. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1316-9)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1316-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Har, Har, is Ambrosial Nectar. Meditate on Almighty, with love for the True Guru.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1316-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Har, Har is Sacred and Pure. Chanting it and listening to it, pain is taken away.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ;
ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ (1316-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They alone worship and adore Almighty's Name, upon whose foreheads such pre-ordained destiny is written.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾਈਅਨਿ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ (1316-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those humble beings are honored in the Court of Almighty; Almighty comes to abide in their minds.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥੧॥ (1316-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, their faces are radiant. They listen to Almighty; their minds are filled with love. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1316-12)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1316-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Har, Har, is the greatest treasure. The Gurmukhs obtain it.

ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1316-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru comes to meet those who have such pre-ordained destiny written upon their foreheads.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ; ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1316-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Their bodies and minds are cooled and soothed; peace and tranquility come to dwell in their minds.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ;
ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (1316-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, chanting the Name of Almighty, Har, Har, all poverty and pain is dispelled. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1316-14)

Pauree:

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ;
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ॥ (1316-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice, forever and ever, to those who have seen my Beloved True Guru.

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥ (1316-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They alone meet my True Guru, who have such pre-ordaind destiny written upon their foreheads.

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ;
ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ॥ (1316-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I meditate on the Inaccessible Lord, according to the Guru's Teachings; God has no form or feature.

ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ , ਜਿਨਾ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ;
ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਰਲਿ , ਏਕਿਆ ॥ (1316-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who follow the Guru's Teachings and meditate on the Inaccessible Lord, merge with their Lord and Master and become one with Him.

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ , ਨਰ ਨਰਹਰੇ , ਨਰ ਨਰਹਰੇ , ਨਰ ਨਰਹਰੇ ;
ਹਰਿ ਲਾਹਾ , ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਿਆ ॥੯॥ (1316-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone proclaim out loud, the Name of Almighty, Almighty, Almighty; the profit of devotional worship of Almighty is blessed and sublime. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1316-18)

Salok, Fourth Mahl:

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ; ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥ (1316-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is permeating and pervading all. Repeat the Name of Almighty, Raam, Raam.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ; ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥ (1316-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is in the home of each and every soul. God created this play with its various colors and forms.

ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗਜੀਵਨਾ ; ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰ ਮੀਤਿ ॥ (1316-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, the Life of the World, dwells near at hand. The Guru, my Friend, has made this clear.

ਅੰਗ ੧੩੧੭

**ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ;
ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥** (1317-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They alone meet Almighty, Almighty God, their Lord and Master, whose love for Almighty is pre-ordained.

**ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥** (1317-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak meditates on the Naam, the Name of Almighty; through the Word of the Guru's Teachings, chant it consciously with your mind. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1317-2)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ; ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ (1317-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Seek Almighty God, your Best Friend; by great good fortune, He comes to dwell with the very fortunate ones.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੨॥ (1317-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Through the Perfect Guru, He is revealed, Guru Nanak says, and one is lovingly attuned to Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1317-3)

Pauree:

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਘੜੀ ;
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (1317-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed, beauteous and fruitful is that moment, when service to Almighty becomes pleasing to the mind.

ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ;
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1317-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

So proclaim the story of Almighty, O my GurSikhs; speak the Unspoken Speech of my Lord God.

ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ;
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ (1317-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

How can I attain Him? How can I see Him? My Lord God is All-knowing and All-seeing.

ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ; ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1317-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Through the Word of the Guru's Teachings, Almighty reveals Himself; we merge in absorption in the Naam, the Name of Almighty.

ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ;
ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ (1317-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Nanak is a sacrifice unto those who meditate on Almighty of Nirvaanaa. ||10||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1317-6)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ (1317-6, कानड़ा, मः 4)

One's eyes are anointed by Almighty God, when the Guru bestows the ointment of spiritual wisdom.

ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥੧॥ (1317-7, कानड़ा, मः 4)

I have found God, my Best Friend; servant Nanak is intuitively absorbed into Almighty. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1317-7)

Fourth Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (1317-7, कानड़ा, मः 4)

The Gurmukh is filled with peace and tranquility deep within. His mind and body are absorbed in the Naam, the Name of Almighty.

ਨਾਮੁ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੋ ਪੜੈ ; ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1317-8, कानड़ा, मः 4)

He thinks of the Naam, and reads the Naam; he remains lovingly attuned to the Naam.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ; ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ (1317-8, कानड़ा, मः 4)

He obtains the Treasure of the Naam, and is rid of anxiety.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1317-9, कानड़ा, मः 4)

Meeting with the True Guru, the Naam wells up, and all hunger and thirst depart.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ; ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (1317-9, कानड़ा, मः 4)

Guru Nanak says, one who is imbued with the Naam, gathers the Naam in his lap. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1317-10)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ (1317-10, कानड़ा, मः 4)

You Yourself created the world, and You Yourself control it.

ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਿ ਹਾਰਾਇਅਨੁ ;
ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ ॥ (1317-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Some are self-willed manmukhs - they lose. Others are united with the Guru - they win.

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਭਾਗੈ ਲੀਤਾ ॥ (1317-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Almighty God is Sublime. The fortunate ones chant it, through the Word of the Guru's Teachings.

ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਸਭੋ ਲਹਿ ਗਇਆ ;
ਜਾਂ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥ (1317-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All pain and poverty are taken away, when the Guru bestows Almighty's Name.

ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋਹਨੋ , ਮਨਮੋਹਨੋ ਜਗਮੋਹਨੋ ;
ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ , ਸਭੋ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧੧॥ (1317-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone serve the Enticing Enticer of the Mind, the Enticer of the World, who created the world, and controls it all. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1317-13)

Salok, Fourth Mahl:

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ; ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ (1317-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The disease of egotism is deep within the mind; the self-willed manmukhs and the evil beings are deluded by doubt.

ਨਾਨਕ , ਰੋਗੁ ਵਞਾਇ ; ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ , ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ (1317-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the disease is cured only by meeting with the True Guru, the Holy Friend. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1317-14)

Fourth Mahl:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ , ਸਗਾਰਵਾ ; ਜਾਂ ਦੇਖਾ , ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥ (1317-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

My mind and body are embellished and exalted, when I behold Almighty with my eyes.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ , ਮੈ ਮਿਲੈ ;
ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥੨॥ (ਸੱਦੁ ਬੋਲੋ) (1317-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, meeting with that God, I live, hearing His Voice. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1317-15)

Pauree:

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ; ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੁ ॥ (1317-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Creator is Almighty of the World, the Master of the Universe, the Infinite Primal Immeasurable Being.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ;
ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ (1317-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meditate on Almighty's Name, O my GurSikhs; Almighty is Sublime, Almighty's Name is Invaluable.

ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਿਰਦੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ;
ਤੇ ਮਿਲੇ , ਨਹੀ ਹਰਿ ਰੋਲੁ ॥ (1317-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Him in their hearts, day and night, merge with Almighty - there is no doubt about it.

ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥ (1317-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

By great good fortune, they join the Sangat, the Holy Congregation, and speak the Word of the Guru, the Perfect True Guru.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣੋ , ਨਾਰਾਇਣੋ ;
ਜਿਤੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਝਗੜੁ ਝਗੋਲੁ ॥੧੨॥ (1317-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone meditate on Almighty, Almighty, the All-pervading Lord, by which all disputes and conflicts with Death are ended. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1317-18)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ; ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰ ॥ (1317-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty chants the Name, Har, Har. The foolish idiot shoots arrows at him.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ;
ਜਿਨ ਸੰਧਿਆ , ਤਿਸੁ ਫਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ (1317-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the humble servant of Almighty is saved by the Love of Almighty. The arrow is turned around, and kills the one who shot it. ||1||

ਅੰਗ ੧੩੧੮

ਮਃ , ੪ ॥ (1318-1)

Fourth Mahl:

ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈਆ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਖੰਨ੍ਹਿ ॥ (1318-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The eyes which are attracted by Almighty's Love behold Almighty through the Name of Almighty.

ਜੇ ਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖਦੇ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚੰਨ੍ਹਿ ॥੨॥ (1318-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If they gaze upon something else, O servant Nanak, they ought to be gouged out. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1318-2)

Pauree:

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨੋ ; ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ (1318-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Infinite Lord totally permeates the water, the land and the sky.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ; ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (1318-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

He cherishes and sustains all beings and creatures; whatever He does comes to pass.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (1318-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Without Him, we have no mother, father, children, sibling or friend.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਜਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥ (1318-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

He is permeating and pervading deep within each and every heart; let everyone meditate on Him.

ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ; ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ ॥੧੩॥ (1318-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let all chant the Glorious Praises of Almighty of the World, who is manifest all over the world. ||13||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1318-4)

Salok, Fourth Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਸਜਣਾ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ (1318-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those Gurmukhs who meet as friends are blessed with Almighty God's Love.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ;
ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ , ਦਰਗਹਿ ਵੰਞੁ ॥੧॥ (1318-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, praise the Naam, the Name of Almighty; you shall go to His court in joyous high spirits. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1318-5)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਤੂਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ; ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥ (1318-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Lord, You are the Great Giver of all; all beings are Yours.

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆਰਾਧਦੇ ; ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (1318-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They all worship You in adoration; You bless them with Your Bounty, O Beloved.

ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰਿ ਹਥੁ ਕਢਿਆ ; ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ ॥ (1318-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Generous Lord, the Great Giver reaches out with His Hands, and the rain pours down on the world.

ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥ (1318-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The corn germinates in the fields; contemplate Almighty's Name with love.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੨॥ (1318-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak begs for the Gift of the Support of the Name of his Lord God. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1318-8)

Pauree:

ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ; ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ (1318-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The desires of the mind are satisfied, meditating on the Ocean of Peace.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ (1318-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Worship and adore the Feet of Almighty, through the Word of the Guru's Shabad, the jewel mine.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ; ਫਾਟੈ ਜਮ ਕਾਗਰੁ ॥ (1318-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one is saved, and the Decree of Death is torn up.

ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀਐ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰੁ ॥ (1318-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The treasure of this human life is won, meditating on Almighty of Detachment.

ਸਭਿ ਪਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ; ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ ॥੧੪॥ (1318-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone seek the Sanctuary of the True Guru; let the black spot of pain, the scar of suffering, be erased. ||14||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1318-10)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਉ ਢੂੰਢੇਂਦੀ ਸਜਣਾ ; ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ ॥ (1318-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I was seeking, searching for my Friend, but my Friend is right here with me.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧॥ (1318-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, the Unseen is not seen, but the Gurmukh is given to see Him. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1318-12)

Fourth Mahl:

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1318-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, I am in love with the True Lord; I cannot survive without Him.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥ (1318-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting the True Guru, the Perfect Lord is found, and the tongue savors His Sublime Essence. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1318-13)

Pauree:

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ; ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ (1318-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Some sing, some listen, and some speek and preach.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ; ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (1318-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The filth and pollution of countless lifetimes is washed away, and the wishes of the mind are fulfilled.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀਐ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1318-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Coming and going in reincarnation ceases, singing the Glorious Praises of Almighty.

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ; ਸਭ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ ॥ (1318-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They save themselves, and save their companions; they save all their generations as well.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ;
ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥੧੫॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (1318-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is a sacrifice to those who are pleasing to my Lord God. ||15||1|| Sudh||

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ , ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ (1318-16)

Raag Kaanraa, The Word Of Naam Dayv Jeeo:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1318–16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਐਸੋ ; ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1318–17, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Such is the Sovereign Lord, the Inner-knower, the Searcher of Hearts;

ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ;
ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1318–17, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He sees everything as clearly as one's face reflected in a mirror. ||1||Pause||

ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ; ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ ॥ (1318–17, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He dwells in each and every heart; no stain or stigma sticks to Him.

ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਾ ; ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ (1318–18, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He is liberated from bondage; He does not belong to any social class. ||1||

ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ; ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ ॥ (1318–18, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As one's face is reflected in the water,

ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ; ਬੀਠਲੁ ਐਸਾ ॥੨॥੧॥ (1318–18, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

so does Naam Dayv's Beloved Lord and Master appear. ||2||1||

ਅੰਗ ੧੩੧੯

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ; ਮਹਲਾ ੪ (1319–1)

Raag Kalyaan, Fourth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1319-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਮਾ ; ਰਮ ਰਾਮੈ , ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1319-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Almighty, the Beauteous Lord - no one has found His limits.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ; ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1319-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I am a child - You cherish and sustain me. You are the Great Primal Being, my Mother and Father. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹਹਿ ; ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1319-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Names of Almighty are Countless and Unfathomable. My Sovereign Lord is Unfathomable and Incomprehensible.

ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ; ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (1319-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The virtuous and the spiritual teachers have given it great thought, but they have not found even an iota of His Value. ||1||

ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ; ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1319-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

They sing the Glorious Praises of Almighty, Almighty of the Universe forever. They sing the Glorious Praises of Almighty of the Universe, but they do not find His limits.

ਤੂ ਅਮਿਤਿ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (1319-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are Immeasurable, Unweighable, and Infinite, Dear Almighty and Master; no matter how much one may meditate on You, Your Depth cannot be fathomed. ||2||

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਧੌ ;
ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1319-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Lord, Your humble servants praise You, singing Your Glorious Praises, O Sovereign Lord.

ਤੁਮ੍ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ;
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1319-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are the ocean of water, and I am Your fish. No one has ever found Your limits. ||3||

ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ;
ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (1319-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please be Kind to Your humble servant, Lord; please bless me with the meditation of Your Name.

ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥ (1319-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I am a blind fool; Your Name is my only Support. Servant Nanak, as Gurmukh, has found it. ||4||1||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1319-10)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਜਨੁ ; ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਸਿਆ ॥ (1319-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty sings Almighty's Praise, and blossoms forth.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1319-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

My intellect is embellished with devotion to Almighty, Har, Har, through the Guru's Teachings. This is the destiny which God has recorded on my forehead. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ , ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ॥ (1319-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I meditate in remembrance on the Guru's Feet, day and night. Almighty, Har, Har, Har, comes to dwell in my mind.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਸਾਰੀ ;
ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਜਸੁ ਘਸਿਆ ॥੧॥ (1319-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Praise of Almighty, Har, Har, Har, is Excellent and Sublime in this world. His Praise is the sandalwood paste which I rub. ||1||

ਹਰਿ ਜਨ , ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ;
ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਖੋਜਿ ਪਇਆ ॥ (1319-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty is lovingly attuned to Almighty, Har, Har, Har; all the faithless cynics pursue him.

ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗਿ ਚਲਿਓ ਨਰ ਨਿੰਦਕੁ ;
ਪਗੁ ਨਾਗਨਿ ਛੁਹਿ ਜਲਿਆ ॥੨॥ (1319-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The slanderous person acts in accordance with the record of his past deeds; his foot trips over the snake, and he is stung by its bite. ||2||

ਜਨ ਕੇ ਤੁਮ੍ , ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੁਮ੍ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਨ ਰਖਿਆ ॥ (1319-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O my Lord and Master, You are the Saving Grace, the Protector of Your humble servants. You protect them, age after age.

ਕਹਾ ਭਇਆ , ਦੈਤਿ ਕਰੀ ਬਖੀਲੀ ;
ਸਭ ਕਰਿ ਕਰਿ ਝਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ (1319-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

What does it matter, if a demon speaks evil? By doing so, he only gets frustrated. ||3||

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ; ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥ (1319-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

All the beings and creatures created by God are caught in the mouth of Death.

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ॥੪॥੨॥ (1319-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble servants of Almighty are protected by Almighty God, Har, Har, Har; servant Nanak seeks His Sanctuary. ||4||2||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1319-16)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਅੰਗ ੧੩੨੦

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪੁ ਜਪਿ , ਜਗੰਨਾਥੇ ॥ (1320-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O my mind, chant and meditate on the Master of the Universe.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ;
ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1320-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Teachings, meditate on Almighty's Name, and be rid of all the painful past sins. ||1||Pause||

ਰਸਨਾ ਏਕ , ਜਸੁ ਗਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਬਹੁ ਕੀਜੈ , ਬਹੁ ਰਸੁਨਥੇ ॥ (ਰਸੁਨ-ਥੇ ਬੋਲੋ) (1320-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I have only one tongue - I cannot sing His Praises. Please bless me with many, many tongues.

ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ;
ਗੁਨ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਨਥੇ ॥੧॥ (ਤੁਮਨ-ਥੇ ਬੋਲੋ) (1320-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Again and again, each and every instant, with all of them, I would sing His Glorious Praises; but even then, I would not be able to sing all of Your Praises, God. ||1||

ਹਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਲੋਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨਥੇ ॥ (ਦਿਖਨ-ਥੇ ਬੋਲੋ) (1320-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I am so deeply in love with God, my Lord and Master; I long to see God's Vision.

ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੇ ;
ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਬਿਰਥੇ ॥੨॥ (1320-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are the Great Giver of all beings and creatures; only You know our inner pain. ||2||

ਕੋਈ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ;
ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ , ਕਿਆ ਦਿਨਥੇ ॥ (1320-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

If only someone would show me the Way, the Path of God. Tell me - what could I give him?

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਅਰਪਿ ਅਰਾਪਉ ;
ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਥੇ ॥੩॥ (1320-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I would surrender, offer and dedicate all my body and mind to him; if only someone would unite me in God's Union! ||3||

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ;
ਹਮ ਤੁਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੇ ॥ (ਬਰਨ-ਥੇ ਬੋਲੋ) (1320-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Glorious Praises of Almighty are so many and numerous; I can describe only a tiny bit of them.

ਹਮਰੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥੇ ॥੪॥੩॥ (1320-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

My intellect is under Your control, God; You are the All-powerful Lord God of servant Nanak. ||4||3||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1320-7)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ; ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1320-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O my mind, chant the Glorious Praises of Almighty, which are said to be inexpressible.

ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ;
ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1320-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Rightousness and Dharmic faith, success and prosperity, pleasure, the fulfillment of desires and liberation - all follow the humble servant of Almighty like a shadow. ||1||Pause||

ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ;
ਜਿਸੁ ਬਡਭਾਗ ਮਥਈ ॥ (ਮਥੱਈ ਬੋਲੋ) (1320-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

That humble servant of Almighty who has such good fortune written on his forehead meditates on the Name of Almighty, Har, Har.

ਜਹ ਦਰਗਹਿ , ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ;
ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਥਈ ॥੧॥ (1320-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

In that Court, where God calls for the accounts, there, you shall be saved only by meditating on the Naam, the Name of Almighty. ||1||

ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ;
ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ , ਲਗਥਈ ॥ (1320-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I am stained with the filth of the mistakes of countless lifetimes, the pain and pollution of egotism.

ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ , ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ; (ਨ੍ਹਾਵਾਏ ਬੋਲੋ)
ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ , ਗਥਈ ॥੨॥ (ਗਥੱਈ ਬੋਲੋ) (1320-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Showering His Mercy, the Guru bathed me in the Water of Almighty, and all my sins and mistakes were taken away. ||2||

ਜਨ ਕੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਥਈ ॥ (1320-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

God, our Lord and Master, is deep within the hearts of His humble servants. They vibrate the Naam, the Name of Almighty, Har, Har.

ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ;
ਤਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਥਈ ॥੩॥ (1320-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

And when that very last moment comes, then the Naam is our Best Friend and Protector. ||3||

ਜਨ , ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਗੰਨਥਈ ॥ (ਜਗੰ-ਨਥੱਈ ਬੋਲੋ) (1320-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Your humble servants sing Your Praises, Dear Almighty, Har, Har; they chant and meditate on Almighty God, the Master of the Universe.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡਥਈ ॥੪॥੪॥ (1320-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O God, my Saving Grace, Lord and Master of servant Nanak, please save me, the sinking stone. ||4||4||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1320-13)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਹਮਰੀ ਚਿਤਵਨੀ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ (1320-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Only Almighty God knows my innermost thoughts.

ਅਉਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੈ , ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ , ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1320-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

If someone slanders the humble servant of Almighty, God does not believe even a tiny bit of what he says. ||1||Pause||

ਅਉਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਚੁਤ ;
ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਵਾਨੈ ॥ (1320-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

So give up everything else, and serve the Imperishable; Almighty God, our Lord and Master, is the Highest of all.

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ॥੧॥ (1320-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

When you serve Almighty, Death cannot even see you. It comes and falls at the feet of those who know Almighty. ||1||

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਇ , ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਾ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੇਇ , ਪੈ ਕਾਨੈ ॥ (1320-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Those whom my Lord and Master protects - a balanced wisdom comes to their ears.

ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਅਪਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨੈ ॥੨॥ (1320-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

No one can equal them; their devotional worship is accepted by my God. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ;
ਜੋ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਛਾਨੈ ॥ (1320-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

So behold the Wondrous and Amazing Play of Almighty. In an instant, He distinguishes the genuine from the counterfeit.

ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ;
ਰਿਦ ਸੁਧ ਮਿਲੇ ਖੋਟੇ ਪਛੁਤਾਨੈ ॥੩॥ (1320-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

And that is why His humble servant is in bliss. Those of pure heart meet together, while the evil ones regret and repent. ||3||

ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ , ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ;
ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਤੁਝ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਦਾਨੈ ॥ (1320-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Lord, You are the Great Giver, our All-powerful Lord and Master; Dear Almighty, I beg for only one gift from You.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ , ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ;
ਸਦ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਾਨੈ ॥੪॥੫॥ (1320-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Lord, please bless servant Nanak with Your Grace, that Your Feet may abide forever within my heart. ||4||5||

ਅੰਗ ੧੩੨੧

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1321-1)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ;
ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ ॥ (ਗਾਵਹ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O God, Treasure of Mercy, please bless me, that I may sing the Glorious Praises of Almighty.

ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ , ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ;
ਮੋਹਿ , ਕਬ ਗਲਿ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਲਾਵਹਿ–ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321–2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
I always place my hopes in You; O God, when will you take me in Your Embrace? ||1||Pause||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ;
ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ ॥ (ਸਮਝਾਵਹਿ–ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321–2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
I am a foolish and ignorant child; Father, please teach me!

ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ;
ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ (ਭਾਵਹਿ–ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321–3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
Your child makes mistakes again and again, but still, You are pleased with him, O Father of the Universe. ||1||

ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ;
ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥ (ਪਾਵਹ–ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321–3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
Whatever You give me, O my Lord and Master - that is what I receive.

ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਰ ;
ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ ॥੨॥ (ਜਾਵਹ–ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321–4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
There is no other place where I can go. ||2||

ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ;
ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥ (ਭਾਵਹਿ–ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321–4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
Those devotees who are pleasing to Almighty - Almighty is pleasing to them.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ;
ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥੩॥ (ਜਾਵਹ–ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321–5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
Their light merges into the Light; the lights are merged and blended together. ||3||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ;
ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥ (ਲਾਵਹਿ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
Almighty Himself has shown mercy; He lovingly attunes me to Himself.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ;
ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥੪॥੬॥ (ਰਖਾਵਹਿ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
Servant Nanak seeks the Sanctuary of the Door of Almighty, who protects his honor. ||4||6||

ਛਕਾ ੧ ॥ (ਛਕਾ ਇੱਕ ਬੋਲੋ) (1321-6)
First Set of Six||

ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ , ਮਹਲਾ ੪ (1321-7)
Kalyaan Bhopaalee, Fourth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1321-7)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥ (1321-8, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)
O Supreme Lord God, Transcendent Lord and Master, Destroyer of pain, Transcendental Lord God.

ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਣ , ਹਰਿ ਚਿੰਤਾਮਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1321-8, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)
All Your devotees beg of You. Ocean of peace, carry us across the terrifying world-ocean; You are the Wish-fulfilling Jewel. ||1||Pause||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਮੋਦਰ ;
ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ (1321-9, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)
Merciful to the meek and poor, Lord of the world, Support of the earth, Inner-knower, Searcher of hearts, Lord of the Universe.

ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀਰਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥੧॥ (1321-10, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)

Those who meditate on the Supreme Lord become fearless. Through the Wisdom of the Guru's Teachings, they meditate on Almighty, the Liberator Lord. ||1||

ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਆਏ ;
ਤੇ ਜਨ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ (1321-10, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)

Those who come to Sanctuary at the Feet of Almighty of the Universe - those humble beings cross over the terrifying world-ocean.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੧॥੭॥ (1321-11, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)

Almighty preserves the honor of His humble devotees; O servant Nanak, Almighty Himself showers them with His Grace. ||2||1||7||

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ (1321-13)

Raag Kalyaan, Fifth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1321-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਮਾਰੈ ; ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (1321-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Please grant me this blessing:

ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ;
ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1321-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

May the bumble-bee of my mind be immersed again and again in the Honey of Your Lotus Feet. ||1||Pause||

ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ;
ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥ (1321-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

I am not concerned with any other water; please bless this songbird with a Drop of Your Water, Lord. ||1||

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ;
ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥ (1321-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Unless I meet my Lord, I am not satisfied. Nanak lives, gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan. ||2||1||

ਕਲ੍ਯ਼ਾਨ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (ਕਲਿਆਨ ਬੋਲੋ) (1321-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਜਾਚਿਕੁ ; ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ ॥ (1321-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

This beggar begs and begs for Your Name, Lord.

ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ;
ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1321-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

You are the Support of all, the Master of all, the Giver of absolute peace. ||1||Pause||

ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ; ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (1321-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

So many, so very many, beg for charity at Your Door; they receive only what You are pleased to give. ||1||

ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ;
ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ (1321-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Fruitful, fruitful, fruitful is the Sight (Darshan) of His Darshan; touching His Touch, I sing His Glorious Praises.

ਨਾਨਕ , ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ;
ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥੨॥ (1321-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, one's essence is blended into the Essence; the diamond of the mind is pierced through by the Diamond of Almighty. ||2||2||

ਅੰਗ ੧੩੨੨

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-1)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ; ਸੋਭਾ ॥ (1322-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

O, the Wondrous Glory of my Beloved!

ਸਦ ਨਵਤਨ ; ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

My mind is rejuvenated forever by His Wondrous Love. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ;
ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥ (1322-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Brahma, Shiva, the Siddhas, the silent sages and Indra beg for the charity of His Praise and devotion to Him. ||1||

ਜੋਗ ਗਿਆਨ , ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾਗੈ ;
ਸਗਲ ਜਪਹਿ , ਤਰੰਗੀ ॥ (1322-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Yogis, spiritual teachers, meditators and the thousand-headed serpent all meditate on the Waves of God.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥ (1322-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am a sacrifice to the Saints, who are the Eternal Companions of God. ||2||3||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (1322-4)

Kalyaan, Fifth Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1322-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ॥ (1322-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Belief in You, Lord, brings honor.

ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ;
ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

To see with my eyes, and hear with my ears - every limb and fiber of my being, and my breath of life are in bliss. ||1||Pause||

ਇਤ ਉਤ , ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿਓ ;
ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ , ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ (1322-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Here and there, and in the ten directions You are pervading, in the mountain and the blade of grass. ||1||

ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ; ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ ॥ (1322-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Wherever I look, I see Almighty, the Supreme Lord, the Primal Being.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ;
ਕਥੇ ਨਾਨਕ , ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੨॥੧॥੪॥ (1322-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, doubt and fear are dispelled. Nanak speaks the Wisdom of God. ||2||1||4||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-7)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਗੁਨ ਨਾਦ ; ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥ (1322-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

The Glory of God is the Sound-current of the Naad, the Celestial Music of Bliss, and the Wisdom of the Vedas.

ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ; ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Speaking and listening, the silent sages and humble beings join together, in the Realm of the Saints. ||1||Pause||

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ; ਮਨ ਰਸਿਕ , ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ;
ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ (1322-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Spiritual wisdom, meditation, faith and charity are there; their minds savor the Taste of the Naam, the Name of Almighty. Chanting it, sins are destroyed. ||1||

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ , ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ;
ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ , ਤਤਬੇਤੇ ; ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥ (ਤਤ-ਬੇਤੇ ਬੋਲੋ) (1322-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

This is the technology of Yoga, spiritual wisdom, devotion, intuitive knowledge of the Shabad, certain knowledge of the Essence of Reality, chanting and unbroken intensive meditation.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ;
ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥੨॥੨॥੫॥ (1322-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Through and through, Guru Nanak says, merging into the Light, you shall never again suffer pain and punishment. ||2||2||5||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-10)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਕਉਨੁ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ , ਕਹਾ ਕਰਉ ॥ (1322-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

What should I do, and how should I do it?

ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ , ਗਿਆਨੁ ਸਸਤ੍ਰਗਿਆ ;
ਅਜਰ ਪਦੁ , ਕੈਸੇ ਜਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅ-ਜਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) 1322-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Should I center myself in meditation, or study the spiritual wisdom of the Shaastras? How can I endure this unendurable state? ||1||Pause||

ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ;
ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥ (1322-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Vishnu, Shiva, the Siddhas, the silent sages and Indra - at whose door should I seek sanctuary? ||1||

ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਰਾਜੁ , ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ;
ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਉ ॥ (1322-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Some have power and influence, and some are blessed with heavenly paradise, but out of millions, will anyone find liberation?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਗਹਉ ॥੨॥੩॥੬॥ (1322-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have attained the Sublime Essence of the Naam, the Name of Almighty. I touch the feet of the Holy. ||2||3||6||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-13)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ; ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ॥ (1322-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Almighty of the Breath of Life, the Merciful Primal Lord God, is my Friend.

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ਜਾਲ ;
ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਰਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Almighty saves us from the womb of reincarnation and the noose of death in this Dark Age of Kali Yuga; He takes away our pain. ||1||Pause||

ਨਾਮ ਧਾਰੀ ; ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ॥ (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

I enshrine the Naam, the Name of Almighty, within; I seek Your Sanctuary, Lord.

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ; ਟੇਕ ਮੇਰੀ ॥੧॥ (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

O Merciful Lord God, You are my only Support. ||1||

ਅਨਾਥ ਦੀਨ ; ਆਸਵੰਤ ॥ (ਆਸ-ਵੰਤ ਬੋਲੋ) (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

You are the only Hope of the helpless, the meek and the poor.

ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ; ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥੨॥ (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Your Name, O my Lord and Master, is the Mantra of the mind. ||2||

ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ; ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨੂ ॥ (1322-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

I know of nothing except You, God.

ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ; ਤੁਮ ਪਛਾਨੂ ॥੩॥ (1322-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Throughout all the ages, I realize You. ||3||

ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੇ ; ਨਿਸਿ ਬਾਸਰੋ ॥ (1322-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You dwell in my mind night and day.

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ; ਆਸਰੋ ॥੪॥੪॥੭॥ (1322-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Almighty of the Universe is Nanak's only Support. ||4||4||7||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-17)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ; ਭਗਵਾਨ ॥ (1322-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Within my mind and body I meditate on Almighty God.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ;
ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru is pleased and satisfied; I am blessed with eternal peace and happiness. ||1||Pause||

ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ; ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ॥ (1322-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

All affairs are successfuly resolved, singing the Glorious Praises of Almighty of the World.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੇ ; ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ ॥੧॥ (1322-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I dwell upon God, and the pain of death is taken away. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿਆ ; ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ॥ (1322-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Please take pity on me, O my God, that I may serve You day and night.

ਅੰਗ ੧੩੨੩

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥੨॥੫॥੮॥ (1323-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Slave Nanak seeks the Sanctuary of Almighty, the Perfect, Divine Primal Being. ||2||5||8||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1323-1)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ (1323-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

My God is the Inner-knower, the Searcher of Hearts.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ;
ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1323-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Take pity on me, O Perfect Transcendent Lord; bless me with the True Eternal Insignia of the Shabad, the Word of God. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ;
ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ (1323-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, other than You, no one is all-powerful. You are the Hope and the Strength of my mind.

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ; ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ (1323-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

You are the Giver to the hearts of all beings, Dear Almighty and Master. I eat and wear whatever You give me. ||1||

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ; ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥ (1323-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Intuitive understanding, wisdom and cleverness, glory and beauty, pleasure, wealth and honor,

ਸਰਬ ਸੂਖ , ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ;
ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ , ਕਲਿਆਣੁ ॥੨॥੬॥੯॥ (1323-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

all comforts, bliss, happiness and salvation, Guru Nanak says, come by chanting Almighty's Name. ||2||6||9||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1323-5)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ; ਕਲਿਆਨ ਕਰਨ ॥ (1323-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

The Sanctuary of Almighty's Feet bring salvation.

ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ; ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1323-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

God's Name is the Purifier of sinners. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ; ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ ॥੧॥ (1323-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Whoever chants and meditates in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, shall undoubtedly escape being consumed by the Messenger of Death. ||1||

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ ॥ (1323-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Liberation, the key to success, and all sorts of comforts do not equal loving devotional worship of Almighty.

**ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ;
ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ ॥੨॥੭॥੧੦॥** (1323-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Slave Nanak longs for the Sight (Darshan) of God's Darshan; he shall never again wander in reincarnation. ||2||||7||10||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ (1323-8)

Kalyaan, Fourth Mahl, Ashtapadees:

Prologue: Guru Ram Das Ji concludes the Sukhmana Sahib by composing the following 6 Ashtpadias.

Note: Sukhmana Sahib contains 6 Ashtpadias of Raag Bilawal, 6 Ashtpadias of Raag Nat Narayan and 6 Ashtpadias of Raag Kanra.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1323-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਮਾ ; ਰਮ ਰਾਮੋ , ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ (1323-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Hearing the Name of Almighty, the All-pervading Lord, my mind is drenched with joy.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1323-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Har, Har, is Ambrosial Nectar, the most Sweet and Sublime Essence; through the Guru's Teachings, drink it in with intuitive ease. ||1||Pause||

ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ;
ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ (1323-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The potential energy of fire is within the wood; it is released if you know how to rub it and generate friction.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ;
ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥ (1323-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

In just the same way, Almighty's Name is the Light within all; the Essence is extracted by following the Guru's Teachings. ||1||

ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ;
ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥ (1323-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

There are nine doors, but the taste of these nine doors is bland and insipid. The Essence of Ambrosial Nectar trickles down through the Tenth Door.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ (1323-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please take pity on me - be kind and compassionate, O my Beloved, that I may drink in the Sublime Essence of Almighty, through the Word of the Guru's Shabad. ||2||

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ (1323-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The body-village is the most sublime and exalted village, in which the merchandise of Almighty's Sublime Essence is traded.

ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥ (1323-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The most precious and priceless gems and jewels are obtained by serving the True Guru. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ (1323-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The True Guru is Inaccessible; Inaccessible is our Lord and Master. He is the overflowing Ocean of bliss - worship Him with loving devotion.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ , ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ;
ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ , ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (1323-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please take pity on me, and be Merciful to this meek song-bird; please pour a drop of Your Name into my mouth. ||4||

ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ;
ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ (1323-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O Beloved Lord, please color my mind with the Deep Crimson Color of Your Love; I have surrendered my mind to the Guru.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ;
ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ (1323-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Those who are imbued with the Love of Almighty, Raam, Raam, Raam, continually drink in this essence in big gulps, savoring its sweet taste. ||5||

ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ; ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥ (1323-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

If all the gold of the seven continents and the oceans was taken out and placed before them,

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ;
ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ , ਦੀਜੈ ॥੬॥ (1323-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

the humble servants of my Lord and Master would not even want it. They beg for Almighty to bless them with Almighty's Sublime Essence. ||6||

ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ; ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥ (1323-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The faithless cynics and mortal beings remain hungry forever; they continually cry out in hunger.

ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ;
ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ (1323-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

They hurry and run, and wander all around, caught in the love of Maya; they cover hundreds of thousands of miles in their wanderings. ||7||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ;
ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤਿਨ੍ ਦੀਜੈ ॥ (1323-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble servants of Almighty, Har, Har, Har, Har, Har, are sublime and exalted. What praise can we bestow upon them?

ਅੰਗ ੧੩੨੪

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਅਉਰੁ ਨ ਉਪਮਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੧॥ (1324-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Nothing else can equal the Glory of Almighty's Name; please bless servant Nanak with Your Grace. ||8||1||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1324-1)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ; ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless me with the Touch of the Guru, the Philosopher's Stone.

ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1324-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I was unworthy, utterly useless, rusty slag; meeting with the True Guru, I was transformed by the Philosopher's Stone. ||1||Pause||

ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਿ ਬਾਂਛਹਿ ;
ਨਿਤਿ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Everyone longs for paradise, liberation and heaven; all place their hopes in them.

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮਾਂਗਹਿ ;
ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਧੀਜੈ ॥੧॥ (1324-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble long for the Sight (Darshan) of His Darshan; they do not ask for liberation. Their minds are satisfied and comforted by His Darshan. ||1||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਲੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਮੋਹੁ ਕਾਲਖ ਦਾਗ ਲਗੀਜੈ ॥ (1324-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Emotional attachment to Maya is very powerful; this attachment is a black stain which sticks.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ , ਅਲਿਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੇ ;
ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਕੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥੨॥ (1324-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble servants of my Lord and Master are unattached and liberated. They are like ducks, whose feathers do not get wet. ||2||

ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਵੇੜੀ ; ਕਿਵ ਮਿਲੀਐ ਚੰਦਨੁ ਲੀਜੈ ॥ (1324-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The fragrant sandalwood tree is encircled by snakes; how can anyone get to the sandalwood?

ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕਰਾਰਾ ;
ਬਿਖੁ ਛੇਦਿ ਛੇਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ (1324-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Drawing out the Mighty Sword of the Guru's Spiritual Wisdom, I slaughter and kill the poisonous snakes, and drink in the Sweet Nectar. ||3||

ਆਨਿ ਆਨਿ ਸਮਧਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ;
ਪਲੁ ਬੈਸੰਤਰ ਭਸਮ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You may gather wood and stack it in a pile, but in an instant, fire reduces it to ashes.

ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪਾਪ ਸਾਕਤ ਨਰ ਕੀਨੇ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲੂਕੀ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (1324-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The faithless cynic gathers the most horrendous sins, but meeting with the Holy Saint, they are placed in the fire. ||4||

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ; ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੀਜੈ ॥ (1324-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Holy, Saintly devotees are sublime and exalted. They enshrine the Naam, the Name of Almighty, deep within.

ਪਰਸ ਨਿਪਰਸੁ , ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ; **(ਨਿ-ਪਰਸੁ ਬੋਲੋ)**
ਜਨੁ , ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥੫॥ (1324-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

By the touch of the Holy and the humble servants of Almighty, Almighty God is seen. ||5||

ਸਾਕਤ ਸੂਤੁ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿਆ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਾਨੁ ਤਨੀਜੈ ॥ (1324-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The thread of the faithless cynic is totally knotted and tangled; how can anything be woven with it?

ਤੰਤੁ ਸੂਤੁ ਕਿਛੁ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ ; ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥੬॥ (1324-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

This thread cannot be woven into yarn; do not associate with those faithless cynics. ||6||

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਨੀਕੀ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (1324-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The True Guru and the Saadh Sangat, the Company of the Holy, are exalted and sublime. Joining the Congregation, meditate on Almighty.

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥੭॥ (1324-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The gems, jewels and precious stones are deep within; by Guru's Grace, they are found. ||7||

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਜੈ ॥ (1324-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

My Lord and Master is Glorious and Great. How can I be united in His Union?

ਨਾਨਕ , ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੮॥੨॥ (1324-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Perfect Guru unites His humble servant in His Union, and blesses him with perfection. ||8||2||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1324-12)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਰਾਮਾ ; ਰਮ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (1324-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Chant the Name of Almighty, Almighty, the All-pervading Lord.

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1324-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Holy, the humble and Holy, are noble and sublime. Meeting with the Holy, I joyfully love Almighty. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ; ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਡੋਲ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The minds of all the beings and creatures of the world waver unsteadily.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ;
ਜਗੁ ਥੰਮਨ ਕਉ ਥੰਮੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ (1324-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please take pity on them, be merciful to them, and unite them with the Holy; establish this support to support the world. ||1||

ਬਸੁਧਾ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਉਪਰਿ ; **(ਬਸੁੱਧਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)**
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਰੁਲੀਜੈ ॥ (1324-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The earth is beneath us, and yet its dust falls down on all; let yourself be covered by the dust of the feet of the Holy.

ਅਤਿ ਊਤਮ ਅਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵਹੁ ;
ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥ (1324-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You shall be utterly exalted, the most noble and sublime of all; the whole world will place itself at your feet. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਸਿਵ ਨੀਕੀ ;
ਆਨਿ ਪਾਨੀ ਸਕਤਿ ਭਰੀਜੈ ॥ (1324-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Gurmukhs are blessed with the Divine Light of Almighty; Maya comes to serve them.

ਮੈਨ ਦੰਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ;
ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ (1324-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Through the Word of the Guru's Teachings, they bite with teeth of wax and chew iron, drinking in the Sublime Essence of Almighty. ||3||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ;
ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ ॥ (1324-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Almighty has shown great mercy, and bestowed His Name; I have met with the Holy Guru, the Primal Being.

ਗੁਨ ਰਾਮ ਨਾਮ , ਬਿਸਥੀਰਨ ਕੀਏ ;
ਹਰਿ ਸਗਲ ਭਵਨ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (1324-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Glorious Praises of Almighty's Name have spread out everywhere; Almighty bestows fame all over the world. ||4||

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ॥ (1324-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Beloved Lord is within the minds of the Holy, the Holy Saadhus; without seeing Him, they cannot survive.

ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਜਲੰ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ;
ਖਿਨੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਫੂਟਿ ਮਰੀਜੈ ॥੫॥ (1324-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The fish in the water loves only the water. Without water, it bursts and dies in an instant. ||5||

ਅੰਗ ੧੩੨੫

ਮਹਾ ਅਭਾਗ ਅਭਾਗ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ;
ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਨ ਪੀਜੈ ॥ (1325-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Those who have terrible luck and bad fortune do not drink in the water which washes the dust of the feet of the Holy.

ਤਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ , ਜਲਤ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ;
ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ ॥੬॥ (1325-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The burning fire of their desires is not extinguished; they are beaten and punished by the Righteous Judge of Dharma. ||6||

ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਜਗੁ ਪੁੰਨ ਕੀਏ ; (ਜਗਿਅ ਬੋਲੋ)
ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਗਾਲਿ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ (1325-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You may visit all the sacred shrines, observe fasts and sacred feasts, give generously in charity and waste away the body, melting it in the snow.

ਅਤੁਲਾ ਤੋਲੁ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਕੋ ਪੁਜੈ ਨ , ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ ॥੭॥ (1325-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The weight of Almighty's Name is unweighable, according to the Guru's Teachings; nothing can equal its weight. ||7||

ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ , ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ (1325-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O God, You alone know Your Glorious Virtues. Servant Nanak seeks Your Sanctuary.

ਤੂ ਜਲ ਨਿਧਿ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇਰੇ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ ॥੮॥੩॥ (1325-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are the Ocean of water, and I am Your fish. Please be kind, and keep me always with You. ||8||3||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1325-5)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਰਾਮਾ ; ਰਮ ਰਾਮੋ , ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ (1325-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I worship and adore Almighty, the All-pervading Lord.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ;
ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1325-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I surrender my mind and body, and place everything before Him; following the Guru's Teachings, spiritual wisdom is implanted within me. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ;
ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ (1325-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

God's Name is the tree, and His Glorious Virtues are the branches. Picking and gathering up the fruit, I worship Him.

ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਆਤਮੁ ; ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ (1325-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The soul is divine; divine is the soul. Worship Him with love. ||1||

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ;
ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (1325-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

One of keen intellect and precise understanding is immaculate in all this world. In thoughtful consideration, he drinks in the sublime essence.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥ (1325-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, the treasure is found; dedicate this mind to the True Guru. ||2||

ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ; ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧੀਜੈ ॥ (1325-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Priceless and utterly sublime is the Diamond of Almighty. This Diamond pierces the diamond of the mind.

ਮਨੁ ਮੋਤੀਸਾਲੁ ਹੈ , ਗੁਰ ਸਬਦੀ ;
ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ , ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥੩॥ (1325-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The mind becomes the jeweller, through the Word of the Guru's Shabad; it appraises the Diamond of Almighty. ||3||

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ;
ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਖਾਇ ਲੀਜੈ ॥ (1325-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Attaching oneself to the Society of the Saints, one is exalted and uplifted, as the palaas tree is absorbed by the peepal tree.

ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥ (1325-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

That mortal being is supreme among all people, who is perfumed by the fragrance of Almighty's Name. ||4||

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ;
ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ ॥ (1325-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

One who continually acts in goodness and immaculate purity, sprouts green branches in great abundance.

ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ , ਫਲੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀਜੈ ॥੫॥ (1325-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Guru has taught me that Dharmic faith is the flower, and spiritual wisdom is the fruit; this fragrance permeates the world. ||5||

ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ ॥ (1325-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The One, the Light of the One, abides within my mind; God, the One, is seen in all.

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ ;
ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ (1325-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The One Lord, the Supreme Soul, is spread out everywhere; all place their heads beneath His Feet. ||6||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ , ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ;
ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥ (1325-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Without the Naam, the Name of Almighty, people look like criminals with their noses cut off; bit by bit, their noses are cut off.

ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥ (1325-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The faithless cynics are called egotistical; without the Name, their lives are cursed. ||7||

ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ , ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ (1325-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

As long as the breath breathes through the mind deep within, hurry and seek God's Sanctuary.

ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ;
ਮੈ , ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥੮॥੪॥ (1325-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please shower Your Kind Mercy and take pity upon Nanak, that he may wash the feet of the Holy. ||8||4||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1325-16)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਰਾਮਾ ; ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥ (1325-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, I wash the feet of the Holy.

ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1325-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

May my sins be burnt away in an instant; O my Lord and Master, please bless me with Your Mercy. ||1||Pause||

ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ , ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ;
ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ , ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (1325-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The meek and humble beggars stand begging at Your Door. Please be generous and give to those who are yearning.

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ;
ਮੋਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ) (1325-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Save me, save me, O God - I have come to Your Sanctuary. Please implant the Guru's Teachings, and the Naam within me. ||1||

ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ;
ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (1325-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Sexual desire and anger are very powerful in the body-village; I rise up to fight the battle against them.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ;
ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ (1325-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please make me Your Own and save me; through the Perfect Guru, I drive them out. ||2||

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ;
ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ (1325-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The powerful fire of corruption is raging violently within; the Word of the Guru's Shabad is the ice water which cools and soothes.

ਅੰਗ ੧੩੨੬

ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ;
ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ (1326-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

My mind and body are calm and tranquil; the disease has been cured, and now I sleep in peace. ||3||

ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ;
ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (1326-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

As the rays of the sun spread out everywhere, Almighty pervades each and every heart.

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ;
ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥ (1326-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Meeting the Holy Saint, one drinks in the Sublime Essence of Almighty; sitting in the home of your own inner being, drink in the essence. ||4||

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ;
ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ (1326-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble being is in love with the Guru, like the chakvi bird which loves to see the sun.

ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ;
ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥ (1326-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

She watches, and keeps on watching all through the night; and when the sun shows its face, she drinks in the Amrit. ||5||

ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ;
ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ (1326-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The faithless cynic is said to be very greedy - he is a dog. He is overflowing with the filth and pollution of evil-mindedness.

ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ;
ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੬॥ (1326-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

He talks excessively about his own interests. How can he be trusted? ||6||

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ;
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ (1326-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I have sought the Sanctuary of the Saadh Sangat, the Company of the Holy; I have found the Sublime Essence of Almighty.

ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ;
ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ (1326-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

They do good deeds for others, and speak of Almighty's many Glorious Virtues; please bless me to meet these Saints, these devotees of Almighty. ||7||

ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ , ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ;
ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ (1326-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are the Inaccessible Lord, Kind and Compassionate, the Great Giver; please shower us with Your Mercy, and save us.

ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ;
ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥ (1326-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are the Life of all the beings of the world; please cherish and sustain Nanak. ||8||5||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1326-8)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਰਾਮਾ ; ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ (1326-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please make me the slave of Your slaves.

ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1326-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

As long as there is breath deep within my mind, let me drink in the dust of the Holy. ||1||Pause||

ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ; ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥ (1326-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Shiva, Naarad, the thousand-headed cobra king and the silent sages long for the dust of the Holy.

ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਹਿ ਸਭਿ ;
ਜਹ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥ (1326-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

All the worlds and realms where the Holy place their feet are sanctified. ||1||

ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ (1326-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

So let go of your shame and renounce all your egotism; join with the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and remain there.

ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ;
ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ (1326-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Give up your fear of the Righteous Judge of Dharma, and you shall be lifted up and saved from drowning in the sea of poison. ||2||

ਭਰਮਿ ਸੂਕੇ ਬਹੁ , ਉਭਿਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ , ਹਰੀਜੈ ॥ (1326-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Some are standing, parched and shrivelled up by their doubts; joining the Saadh Sangat, they are rejuvenated.

ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ;
ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥ (1326-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

So do not delay, even for an instant - go and fall at the feet of the Holy. ||3||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਥੁ ; ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥ (1326-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Kirtan of the Praise of Almighty's Name is a priceless jewel. Almighty has given it for the Holy to keep.

ਜੋ ਬਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ;
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥ (1326-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Whoever accepts and follows the Word of the Guru's Teachings as True - this Jewel is taken out and given to him. ||4||

ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ , ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ;
ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ , ਕੁਕੀਜੈ ॥ (1326-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Listen, O Saints; listen, humble Siblings of Destiny: the Guru raises His Arms and sends out the call.

ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ;
ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥ (1326-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

If you long for everlasting peace and comfort for your soul, then enter the Sanctuary of the True Guru. ||5||

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ;
ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ (1326-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

If you have great good fortune and are very noble, then implant the Guru's Teachings and the Naam, the Name of Almighty, within.

ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ;
ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥ (1326-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Emotional attachment to Maya is totally treacherous; drinking in the Sublime Essence of Almighty, you shall easily, intuitively cross over the world-ocean. ||6||

ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ;
ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥ (1326-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Those who are totally in love with Maya, Maya, shall rot away in Maya.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ;
ਅਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥ (1326-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The path of ignorance and darkness is utterly treacherous; they are loaded down with the crushing load of egotism. ||7||

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਰਮ , ਰਮੁ ਰਮ ;
ਰਮ ਰਾਮੈ ਤੇ , ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ (1326-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, chanting the Name of Almighty, the All-pervading Lord, one is emancipated.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥ (1326-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Meeting the True Guru, the Naam is implanted within; we are united and blended with Almighty's Name. ||8||6||

ਛਕਾ ੧ ॥ (ਛਕਾ ਇੱਕ ਬੋਲੋ) (1326-19)

First Set of Six||

ਅੰਗ ੧੩੨੭

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1327-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ ॥ (1327-3)

Raag Parbhaatee[4] Bibhaas[5], First Mahl, Chau-Padas, First House:

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ; ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ (ਪੋਲੇ ਬੋਲੋ) (1327-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name carries us across; Your Name brings respect and worship.

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ; ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ (1327-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name embellishes us; it is the object of the awakened mind.

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ; ਨਾਉ ਮੰਨੇ , ਸਭ ਕੋਇ ॥ (1327-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name brings honor to everyone's name.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਪਤਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (1327-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Without Your Name, no one is ever respected. ||1||

ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ; ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥ (1327-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

All other clever tricks are just for show.

[4] Parbhati Raag is a complete Raag and created from the combination of Raag Aasa and Raag Bhairon. This Raag is sang before sunrise. This Raag is not mentioned in any musical Raagas of the world which means that this Raag is created by Guru Arjan Dev Ji Himself.

[5] Bibhaas is a Raagni which is written as the fifth Raagni by Matangg Muni.

ਜੈ ਬਖਸੇ ; ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1327-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Whoever Almighty blesses with forgiveness - his affairs are perfectly resolved. ||1||Pause||

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ; ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (1327-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name is my strength; Your Name is my support.

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ; ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1327-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name is my army; Your Name is my king.

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ; ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (ਮਹੱਤ ਬੋਲੋ) (1327-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name brings honor, glory and approval.

ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ; ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (1327-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

By Your Grace, one is blessed with the banner and the insignia of Your Mercy. ||2||

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ; ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥ (1327-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name brings intuitive peace and poise; Your Name brings praise.

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ (1327-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name is the Ambrosial Nectar which cleans out the poison.

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ; ਸਭਿ ਸੁਖ , ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1327-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Through Your Name, all peace and comfort comes to abide in the mind.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (1327-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Without the Name, they are bound and gagged, and dragged off to the City of Death. ||3||

ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ; ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ॥ (1327-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Man is involved with his wife, hearth and home, land and country,

ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ; ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥ (1327-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

the pleasures of the mind and fine clothes;

ਜਾਂ ਸਦੇ ; ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥ (ਸੱਦੇ ਬੋਲੋ) (1327-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

but when the call comes, he cannot delay.

ਨਾਨਕ ; ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥ (1327-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in the end, the false turn out to be false. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1327-10)

Prabhaatee, First Mahl:

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ , ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ; ਸੁਰਤਿ , ਤਿਥੈ ਲੋਇ ॥ (1327-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Your Name is the Jewel, and Your Grace is the Light. In awareness, there is Your Light.

ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ , ਵਾਪਰੈ ; ਸਗਲ , ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥੧॥ (1327-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Darkness fills the dark, and then everything is lost. ||1||

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ; ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ ॥ (1327-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This whole world is corrupt.

**ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ , ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ;
ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1327-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Your Name is the only cure; nothing else works, O Infinite Creator Lord. ||1||Pause||

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ; ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ ॥ (1327-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One side of the scale holds tens of thousands, millions of nether regions and realms.

ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀਮਤਿ ਤਾ ਪਵੈ ; ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥੨॥ (1327-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O my Beloved, Your Worth could only be estimated if something else could be placed on the other side of the scale. ||2||

ਅੰਗ ੧੩੨੮

ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ; ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥ (1328-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Out of pain, pleasure is produced, and out of pleasure comes pain.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ; ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਭੁਖ ॥੩॥ (1328-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

That mouth which praises You - what hunger could that mouth ever suffer? ||3||

ਨਾਨਕ , ਮੂਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂ ; ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ ॥ (1328-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, you alone are foolish; all the rest of the world is good.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ; ਸੇ ਤਨ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰ ॥੪॥੨॥ (1328-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

That body in which the Naam does not well up - that body becomes miserable. ||4||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-3)

Prabhaatee, First Mahl:

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ; ਸੰਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇਆ ॥ (1328-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

For His sake, Brahma uttered the Vedas, and Shiva renounced Maya.

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ;
ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (1328-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

For His sake, the Siddhas became hermits and renunciates; even the gods have not realized His Mystery. ||1||

ਬਾਬਾ , ਮਨਿ ਸਾਚਾ , ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ;
ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ (1328-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O Baba, keep the True Lord in your mind, and utter the Name of the True Lord with your mouth; the True Lord will carry you across.

ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ;
ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Enemies and pain shall not even approach you; only a rare few realize the Wisdom of Almighty. ||1||Pause||

ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ (1328-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Fire, water and air make up the world; these three are the slaves of the Naam, the Name of Almighty.

ਤੇ ਤਸਕਰ , ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ;
ਵਾਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਚਾਸਾ ॥੨॥ (1328-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who does not chant the Naam is a thief, dwelling in the fortress of the five thieves. ||2||

ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ; ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥ (1328-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

If someone does a good deed for someone else, he totally puffs himself up in his conscious mind.

ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ; ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੩॥ (1328-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty bestows so many virtues and so much goodness; He does not ever regret it. ||3||

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ੍ ਧਨੁ ਪਲੈ ; ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥ (1328-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who praise You gather the wealth in their laps; this is Nanak's wealth.

ਜੇ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ;
ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੩॥ (1328-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Whoever shows respect to them is not summoned by the Messenger of Death. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-8)

Prabhaatee, First Mahl:

ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ , ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ; ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥ (1328-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who has no beauty, no social status, no mouth, no flesh

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ (1328-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

- meeting with the True Guru, he finds the Immaculate Lord, and dwells in Your Name. ||1||

ਅਉਧੂ ; ਸਹਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1328-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O detached Yogi, contemplate the essence of reality,

ਜਾ ਤੇ ; ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

and you shall never again come to be born into the world. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ , ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ; ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ॥ (1328-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who does not have good karma or Dharmic faith, sacred rosary or mala

ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ (1328-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

- through the Light of God, wisdom is bestowed; the True Guru is our Protector. ||2||

ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ , ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ; ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ ॥ (1328-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who does not observe any fasts, make religious vows or chant

ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਈ ॥੩॥ (1328-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

- he does not have to worry about good luck or bad, if he obeys the Command of the True Guru. ||3||

ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ , ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ;
ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥ (1328-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who is not hopeful, nor hopeless, who has trained his intuitive consciousness

ਤੰਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਨਾਨਕਾ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ (1328-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

- his being blends with the Supreme Being. Guru Nanak says, his awareness is awakened. ||4||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-14)

Prabhaatee, First Mahl:

ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ; ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1328-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

What he says is approved in the Court of Almighty.

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ; ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ (1328-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He looks upon poison and nectar as one and the same. ||1||

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ; ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (1328-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

What can I say? You are permeating and pervading all.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Whatever happens, is all by Your Will. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ; ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1328-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Divine Light shines radiantly, and egotistical pride is dispelled.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (1328-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The True Guru bestows the Ambrosial Naam, the Name of Almighty. ||2||

ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ; ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ ॥ (1328-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

In this Dark Age of Kali Yuga, one's birth is approved,

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ; ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ (1328-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

if one is honored in the True Court. ||3||

ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ; ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1328-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Speaking and listening, one goes to the Celestial Home of the Indescribable Lord.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ; ਨਾਨਕ , ਜਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੫॥ (1328-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Mere words of mouth, Guru Nanak says, are burnt away. ||4||5||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ; ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-18)

Prabhaatee, First Mahl:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥ (1328-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who bathes in the Ambrosial Water of spiritual wisdom takes with him the virtues of the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ;
ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ , ਸੁੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥ (1328-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Guru's Teachings are the gems and jewels; the Sikh who serves Him searches and finds them. ||1||

ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ; ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (1328-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

There is no sacred shrine equal to the Guru.

ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ; ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Guru encompasses the ocean of contentment. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੩੨੯

ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ , ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥ (1329-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Guru is the River, from which the Pure Water is obtained forever; it washes away the filth and pollution of evil-mindedness.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ; (ਨ੍ਹਾਵਣੁ ਬੋਲੋ)
ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥ (1329-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Finding the True Guru, the perfect cleansing bath is obtained, which transforms even beasts and ghosts into gods. ||2||

ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ , ਤਲ ਹੀਅਲੁ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥ (1329-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He is said to be the Guru, with the scent of sandalwood, who is imbued with the True Name to the bottom of His Heart.

ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ , ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ;
ਤਾਸੁ ਚਰਣ , ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥੩॥ (1329-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

By His Fragrance, the world of vegetation is perfumed. Lovingly focus yourself on His Feet. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ (1329-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The life of the soul wells up for the Gurmukh; the Gurmukh goes to the House of God.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥ (1329-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh, Guru Nanak says, merges in the True One; the Gurmukh attains the exalted state of the self. ||4||6||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1329-4)

Prabhaatee, First Mahl:

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੈ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (1329-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, contemplate spiritual knowledge; read it and study it, and you shall be honored.

ਆਪਾ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ; ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (1329-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Within the self, the self is revealed, when one is blessed with the Ambrosial Naam, the Name of Almighty. ||1||

ਕਰਤਾ ; ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥ (1329-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O Creator Lord, You alone are my Benefactor.

ਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ;
ਦੇਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1329-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I beg for only one blessing from You: please bless me with Your Name. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ; ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1329-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The five wandering thieves are captured and held, and the egotistical pride of the mind is subdued.

ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ;
ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥ (1329-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Visions of corruption, vice and evil-mindedness run away. Such is the spiritual wisdom of God. ||2||

ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ , ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ;
ਪ੍ਰਾਪਤਿ , ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥ (1329-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Please bless me with the rice of truth and self-restraint, the wheat of compassion, and the leaf-plate of meditation.

ਦੂਧੁ ਕਰਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ; ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ॥੩॥ (1329-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Bless me with the milk of good karma, and the clarified butter, the ghee, of compassion. Such are the gifts I beg of You, Lord. ||3||

ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ; ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥ (1329-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Let forgiveness and patience be my milk-cows, and let the calf of my mind intuitively drink in this milk.

ਸਿਫਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਂਗਉ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥੭॥ (1329-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I beg for the clothes of modesty and Almighty's Praise; Nanak chants the Glorious Praises of Almighty. ||4||7||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1329-10)

Prabhaatee, First Mahl:

ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਰਾਖਿਆ ; ਜਾਵਤੁ ਕਿਉ ਰਾਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (1329-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

No one can hold anyone back from coming; how could anyone hold anyone back from going?

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ , ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ;
ਜਾਂ ਉਸਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1329-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He alone thoroughly understands this, from whom all beings come; all are merged and immersed in Him. ||1||

ਤੂਹੈ , ਹੈ ਵਾਹੁ ; ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ (1329-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Waaho! - You are Great, and Wondrous is Your Will.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1329-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Whatever You do, surely comes to pass. Nothing else can happen. ||1||Pause||

ਜੈਸੇ ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ , ਟਿੰਡ ਲਗਤ ਹੈ ;
ਇਕ ਸਖਨੀ , ਹੋਰ ਫੇਰ ਭਰੀਅਤ ਹੈ ॥ **(ਸੱਖਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲੋ)** (1329-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The buckets on the chain of the Persian wheel rotate; one empties out to fill another.

ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ;
ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (1329-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This is just like the Play of our Lord and Master; such is His Glorious Greatness. ||2||

ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ; ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ (1329-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Following the path of intuitive awareness, one turns away from the world, and one's vision is enlightened.

ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ;
ਕਉਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥੩॥ (1329-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Contemplate this in your mind, and see, O spiritual teacher. Who is the householder, and who is the renunciate? ||3||

ਜਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸ ਹੀ ਸਉਪਿ ਕੈ ;
ਏਹੁ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ (1329-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Hope comes from Almighty; surrendering to Him, we remain in the state of nirvaanaa.

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ;
ਨਾਨਕ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੮॥ (1329-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

We come from Him; surrendering to Him, Guru Nanak says, one is approved as a householder, and a renunciate. ||4||8||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1329-16)

Prabhaatee, First Mahl:

ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਂਧੈ ; ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1329-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to that one who binds in bondage his evil and corrupted gaze.

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ; ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥ (1329-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who does not know the difference between vice and virtue wanders around uselessly. ||1||

ਬੋਲਹੁ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ॥ (1329-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Speak the True Name of the Creator Lord.

ਫੁਨਿ ਬਹੁੜਿ ; ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1329-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Then, you shall never again have to come into this world. ||1||Pause||

ਊਚਾ ਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ; ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1329-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Creator transforms the high into the low, and makes the lowly into kings.

ਜਿਨੀ ਜਾਣੁ ਸੁ ਜਾਣਿਆ ; ਜਗਿ , ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ (1329-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who know the All-knowing Lord are approved and certified as perfect in this world. ||2||

ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵਣ ਜਾਈਐ ; ਜੇ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ (1329-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

If anyone is mistaken and fooled, you should go to instruct him.

ਅੰਗ ੧੩੩੦

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ; ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ (1330-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Creator Himself plays all the games; only a few understand this. ||3||

ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ; ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥ (1330-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Meditate on the Name, and the Word of the Shabad, in the early hours before dawn; leave your worldly entanglements behind.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ;
ਜਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥੪॥੯॥ (1330-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Prays Nanak, the slave of God's slaves: the world loses, and he wins. ||4||9||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1330-2)

Prabhaatee, First Mahl:

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਧਾਇਆ ; ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਆਕਾਸਿ ॥ (1330-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The mind is Maya, the mind is a chaser; the mind is a bird flying across the sky.

ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ; ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (1330-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The thieves are overpowered by the Shabad, and then the body-village prospers and celebrates.

ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ , ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ; ਸਾਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (1330-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Lord, when You save someone, he is saved; his capital is safe and sound. ||1||

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ; ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ (1330-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Such is my Treasure, the Jewel of the Naam;

ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ; ਲਗਉ ਪਗਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1330-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

please bless me with the Guru's Teachings, so that I may fall at Your Feet. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀਆ ; ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (1330-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The mind is a Yogi, the mind is a pleasure-seeker; the mind is foolish and ignorant.

ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ; ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (1330-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The mind is the giver, the mind is the beggar; the mind is the Great Guru, the Creator.

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ (1330-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The five thieves are conquered, and peace is attained; such is the contemplative wisdom of God. ||2||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ; ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (1330-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The One Lord is said to be in each and every heart, but no one can see Him.

ਖੋਟੋ , ਪੂਠੋ ਰਾਲੀਐ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ (1330-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The false are cast upside-down into the womb of reincarnation; without the Name, they lose their honor.

ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ; ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ (1330-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those whom You unite, remain united, if it is Your Will. ||3||

ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀਐ ; ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ (1330-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

God does not ask about social class or birth; you must find your true home.

ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ; ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1330-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

That is your social class and that is your status - the karma of what you have done.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ; ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਨਾਇ ॥੪॥੧੦॥ (1330-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The pains of death and rebirth are eradicated; Guru Nanak says, salvation is in Almighty's Name. ||4||10||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1330-9)

Prabhaatee, First Mahl:

ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ; ਮੂਠੋ ਅੰਧਾ ॥ (1330-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He is awake, and even happy, but he is being plundered - he is blind!

ਗਲਿ ਫਾਹੀ ; ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ (1330-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The noose is around his neck, and yet, his head is busy with worldly affairs.

ਆਸਾ ਆਵੈ ; ਮਨਸਾ ਜਾਇ ॥ (1330-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

In hope, he comes and in desire, he leaves.

ਉਰਝੀ ਤਾਣੀ ; ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥੧॥ (1330-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The strings of his life are all tangled up; he is utterly helpless. ||1||

ਜਾਗਸਿ ; ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ॥ (1330-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty of Awareness, Almighty of Life is awake and aware.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1330-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He is the Ocean of peace, the Treasure of Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਕਹਿਓ ਨ ਬੂਝੈ , ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ; ਭੋਂਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ (1330-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He does not understand what he is told; he is blind - he does not see, and so he does his evil deeds.

ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ; ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥ (1330-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Transcendent Lord Himself showers His Love and Affection; by His Grace, He bestows glorious greatness. ||2||

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ , ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥ (1330-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

With the coming of each and every day, his life is wearing away, bit by bit; but still, his heart is attached to Maya.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਬੂਡੋ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਜਬ ਲਗ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥੩॥ (1330-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru, he is drowned, and finds no place of rest, as long as he is caught in duality. ||3||

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮ੍ਾਲੈ ;
ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ (1330-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Day and night, God watches over and takes care of His living beings; they receive pleasure and pain according to their past actions.

ਕਰਮਹੀਣੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿਆ ਮਾਂਗੈ ;
ਨਾਨਕ , ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੪॥੧੧॥ (1330-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Nanak, the unfortunate one, begs for the charity of Truth; please bless him with this glory. ||4||11||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1330-15)

Prabhaatee, First Mahl:

ਮਸਟਿ ਕਰਉ ; ਮੂਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ ॥ (1330-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

If I remain silent, the world calls me a fool.

ਅਧਿਕ ਬਕਉ ; ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ ॥ (1330-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

If I talk too much, I miss out on Your Love.

ਭੂਲ ਚੂਕ ; ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
My mistakes and faults will be judged in Your Court.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਆਚਾਰ ॥੧॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Without the Naam, the Name of Almighty, how can I maintain good conduct? ||1||

ਐਸੇ ; ਝੂਠਿ ਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Such is the falsehood which is plundering the world.

ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦੈ ; ਮੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
The slanderer slanders me, but even so, I love him. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ; ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (1330-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
He alone knows the way, who has been slandered.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ; ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ (1330-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Through the Word of the Guru's Shabad, he is stamped with Almighty's Insignia in His Court.

ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ; ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣੈ ॥ (1330-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
He realizes the Naam, the Cause of causes, deep within himself.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ (1330-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
He alone knows the way, who is blessed by Almighty's Glance of Grace. ||2||

ਮੈ ਮੈਲੌ ; ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (1330-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
I am filthy and polluted; the True Lord is Immaculate and Sublime.

ਊਤਮੁ ਆਖਿ ; ਨ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ (1330-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Calling oneself sublime, one does not become exalted.

ਮਨਮੁਖੁ ਖੂਲਿ੍ ; ਮਹਾ ਬਿਖੁ , ਖਾਇ ॥ (1330-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
The self-willed manmukh openly eats the great poison.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ; ਸੁ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ (1330-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

But one who becomes Gurmukh is absorbed in the Name. ||3||

ਅੰਧੌ ਬੋਲੌ ; ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ (1330-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I am blind, deaf, foolish and ignorant,

ਅੰਗ ੧੩੩੧

ਹੀਣੌ ਨੀਚੁ ; ਬੁਰੌ ਬੁਰਿਆਰੁ ॥ (1331-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

the lowest of the low, the worst of the worst.

ਨੀਧਨ ਕੌ ; ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (1331-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I am poor, but I have the Wealth of Your Name, O my Beloved.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ; ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰੁ ॥੪॥ (1331-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This is the most excellent wealth; all else is poison and ashes. ||4||

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1331-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I pay no attention to slander and praise; I contemplate the Word of the Shabad.

ਜੋ ਦੇਵੈ ; ਤਿਸ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (1331-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I celebrate the One who blesses me with His Bounty.

ਤੂ ਬਖਸਹਿ ; ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1331-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Whomever You forgive, Dear Almighty, is blessed with status and honor.

ਨਾਨਕੁ ; ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥੫॥੧੨॥ (1331-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, I speak as He causes me to speak. ||5||12||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1331-3)

Prabhaatee, First Mahl:

ਖਾਇਆ , ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਆ ; ਪੈਧੈ , ਘਰ ਕੀ ਹਾਣਿ ॥ (1331-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Eating too much, one's filth only increases; wearing fancy clothes, one's home is disgraced.

ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਾਦੁ ਚਲਾਇਆ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਖੁ ਜਾਣਿ ॥੧॥ (1331-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Talking too much, one only starts arguments. Without the Name, everything is poison - know this well. ||1||

ਬਾਬਾ , ਐਸਾ ਬਿਖਮ ਜਾਲਿ ; ਮਨੁ ਵਾਸਿਆ ॥ (1331-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O Baba, such is the treacherous trap which has caught my mind;

ਬਿਬਲੁ ਝਾਗਿ ; ਸਹਜਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1331-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

riding out the waves of the storm, it will be enlightened by intuitive wisdom. ||1||Pause||

ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ , ਬਿਖੁ ਬੋਲਣਾ ; ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1331-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They eat poison, speak poison and do poisonous deeds.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (1331-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Bound and gagged at Death's door, they are punished; they can be saved only through the True Name. ||2||

ਜਿਵ ਆਇਆ ਤਿਵ ਜਾਇਸੀ ; ਕੀਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ (1331-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

As they come, they go. Their actions are recorded, and go along with them.

ਮਨਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ; ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (1331-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh loses his capital, and is punished in the Court of Almighty. ||3||

ਜਗੁ ਖੋਟੌ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੌ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀਂ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1331-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The world is false and polluted; only the True One is Pure. Contemplate Him through the Word of the Guru's Shabad.

**ਤੇ ਨਰ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ;
ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥** (1331-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who have God's spiritual wisdom within, are known to be very rare. ||4||

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀਝਰੁ ਝਰੈ ; ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ॥ (ਅ-ਜਰੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1331-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They endure the unendurable, and the Nectar of Almighty, the Embodiment of Bliss, trickles into them continuously.

ਨਾਨਕੁ , ਜਲ ਕੌ ਮੀਨੁ ਸੈ ;
ਥੇ ਭਾਵੈ , ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੫॥੧੩॥ (1331-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the fish is in love with the water; if it pleases You, Lord, please enshrine such love within me. ||5||13||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1331-9)

Prabhaatee, First Mahl:

ਗੀਤ ਨਾਦ ; ਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1331-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Songs, sounds, pleasures and clever tricks;

ਰਹਸ ਰੰਗ ; ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਕਾਈ ॥ (1331-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

joy, love and the power to command;

ਪੈਨ੍ਣੁ ਖਾਣਾ ; ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (1331-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

fine clothes and food - these have no place in one's consciousness.

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ; ਨਾਮਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ (1331-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

True intuitive peace and poise rest in the Naam. ||1||

ਕਿਆ ਜਾਨਾਂ ; ਕਿਆ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥ (1331-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

What do I know about what God does?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਤਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1331-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, the Name of Almighty, nothing makes my body feel good. ||1||Pause||

ਜੋਗ ਬਿਨੋਦ ; ਸ੍ਵਾਦ ਆਨੰਦਾ ॥ (ਸੁਆਦ ਬੋਲੋ) (1331-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Yoga, thrills, delicious flavors and ecstasy;

ਮਤਿ ਸਤਭਾਇ ; ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ (1331-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

wisdom, truth and love all come from devotion to Almighty of the Universe.

ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ; ਕਾਰ ਨਿਜ ਸੰਦਾ ॥ (1331-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

My own occupation is to work to praise Almighty.

ਅੰਤਰਿ ਰਵਤੌ ; ਰਾਜ ਰਵਿੰਦਾ ॥੨॥ (1331-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Deep within, I dwell on Almighty of the sun and the moon. ||2||

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਪ੍ਰੇਮਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ (1331-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I have lovingly enshrined the love of my Beloved within my heart.

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ; ਪੀਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1331-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

My Husband Lord, Almighty of the World, is the Master of the meek and the poor.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਬ੍ਰਤਕਾਰੀ ॥ (1331-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Night and day, the Naam is my giving in charity and fasting.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਰੰਗ ; ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ (1331-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The waves have subsided, contemplating the essence of reality. ||3||

ਅਕਥੌ ਕਥਉ ; ਕਿਆ ਮੈ ਜੋਰੁ ॥ (ਅਕੱਥੌਂ ਬੋਲੋ) (1331-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

What power do I have to speak the Unspoken?

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ; ਕਰਾਇਹਿ ਮੋਰ ॥ (1331-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I worship You with devotion; You inspire me to do so.

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ; ਚੁਕੈ ਮੈ ਮੋਰ ॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

You dwell deep within; my egotism is dispelled.

ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ; ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥੪॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

So whom should I serve? There is no other than You. ||4||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Word of the Guru's Shabad is utterly sweet and sublime.

ਐਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Such is the Ambrosial Nectar I see deep within.

ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ; ਪੂਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ॥ (1331-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who taste this, attain the state of perfection.

ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪਿਓ ; ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੪॥ (1331-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, they are satisfied, and their bodies are at peace. ||5||14||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1331-17)

Prabhaatee, First Mahl:

ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਂਗਨਹਾਰਾ ॥ (1331-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Deep within, I see the Shabad, the Word of God; my mind is pleased and appeased. Nothing else can touch and imbue me.

ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ ;
ਤਿਸਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥ (1331-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Day and night, God watches over and cares for His beings and creatures; He is the Ruler of all. ||1||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਰਾਂਗਿ ਘਣੌ ਅਤਿ ਰੂੜੌ ॥ (1331-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

My God is dyed in the most beautiful and glorious color.

ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ , ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨੁ ;
ਅਤਿ ਰਸ , ਲਾਲ ਸਗੂੜੌ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1331-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Merciful to the meek and the poor, my Beloved is the Enticer of the mind; He is so very sweet, imbued with the deep crimson color of His Love. ||1||Pause||

ਊਪਰਿ ਕੂਪੁ , ਗਗਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥ (1331-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Well is high up in the Tenth Gate; the Ambrosial Nectar flows, and I drink it in.

ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ , ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ (1331-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The creation is His; He alone knows its ways and means. The Gurmukh contemplates spiritual wisdom. ||2||

ਅੰਗ ੧੩੩੨

ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ;
ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (1332-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The rays of light spread out, and the heart-lotus joyfully blossoms forth; the sun enters into the house of the moon.

ਕਾਲੁ ਬਿਧੁੰਸਿ , ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ;
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1332-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I have conquered death; the desires of the mind are destroyed. By Guru's Grace, I have found God. ||3||

ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1332-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I am dyed in the deep crimson color of His Love. I am not colored by any other color.

ਨਾਨਕ , ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧੫॥ (1332-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, my tongue is saturated with the taste of God, who is permeating and pervading everywhere. ||4||15||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1332-4)

Prabhaatee, First Mahl:

ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ ਖਪਿ ਜਾਵਹਿ ;
ਚਹੁ ਛਿਅ ਮਹਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ (1332-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Yogis are divided into twelve schools, the Sannyaasees into ten.

ਜੋਗੀ ਕਾਪੜੀਆ ਸਿਰਖੂਥੇ ; (ਸਿਰ-ਖੂਥੇ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ , ਗਲਿ ਫਾਸੀ ॥੧॥ (1332-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Yogis and those wearing religious robes, and the Jains with their all hair plucked out - without the Word of the Shabad, the noose is around their necks. ||1||

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ; ਪੂਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1332-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who are imbued with the Shabad are the perfectly detached renunciates.

ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ;
ਏਕ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1332-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They beg to receive charity in the hands of their hearts, embracing love and affection for the One. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਾਦੁ ਪੜਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ; ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥ (1332-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Brahmins study and argue about the scriptures; they perform ceremonial rituals, and lead others in these rituals.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ;
ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ (1332-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without true understanding, those self-willed manmukhs understand nothing. Separated from God, they suffer in pain. ||2||

ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ; (ਸੁਚਾ-ਚਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ (1332-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who receive the Shabad are sanctified and pure; they are approved in the True Court.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ ॥੩॥ (1332-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Night and day, they remain lovingly attuned to the Naam; throughout the ages, they are merged in the True One. ||3||

ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ;
ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬਦਿ ਵਸੇ ॥ (1332-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Good deeds, righteousness and Dharmic faith, purification, austere self-discipline, chanting, intense meditation and pilgrimages to sacred shrines - all these abide in the Shabad.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ ॥੪॥੧੬॥ (1332-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, united in union with the True Guru, suffering, sin and death run away. ||4||16||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1332-10)

Prabhaatee, First Mahl:

ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ (1332-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The dust of the feet of the Saints, the Company of the Holy, and the Praises of Almighty carry us across to the other side.

ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ (1332-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

What can the wretched, terrified Messenger of Death do to the Gurmukhs? Almighty abides in their hearts. ||1||

ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ; ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥ (1332-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, the Name of Almighty, life might just as well be burnt down.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1332-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh chants and meditates on Almighty, chanting the chant on the mala; the Flavor of Almighty comes into the mind. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ;
ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ (1332-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who follow the Guru's Teachings find true peace - how can I even describe the glory of such a person?

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ;
ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥ (1332-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh seeks and finds the gems and jewels, diamonds, rubies and treasures. ||2||

ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੌ ;
ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (1332-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

So center yourself on the treasures of spiritual wisdom and meditation; remain lovingly attuned to the One True Lord, and the Word of His Shabad.

ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ; ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ (1332-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Remain absorbed in the Primal State of the Fearless, Immaculate, Independent, Self-sufficient Lord. ||3||

ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ; ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥ (1332-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The seven seas are overflowing with the Immaculate Water; the inverted boat floats across.

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੌ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥ (1332-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The mind which wandered in external distractions is restrained and held in check; the Gurmukh is intuitively absorbed in God. ||4||

ਸੋ ਗਿਰਹੀ , ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (1332-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He is a householder, he is a renunciate and God's slave, who, as Gurmukh, realizes his own self.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ , ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ;
ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੧੭॥ (1332-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, his mind is pleased and appeased by the True Word of the Shabad; there is no other at all. ||5||17||

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ੫ ੩ ; ਚਉਪਦੇ (1332-17)

(ਨੋਟ: ਹੇਠਲੇ 5 ਅਖਰ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵੀ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਤੇ ਤੀਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਮੁਖ ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਪੰਜਵਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਸਮੇ ਨਹੀਂ ਉਚਾਰਣਾ)

Raag Prabhaatee, Third Mahl, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1332-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ; ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1332-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who become Gurmukh and understand are very rare; God is permeating and pervading through the Word of His Shabad.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ (1332-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who are imbued with the Naam, the Name of Almighty, find everlasting peace; they remain lovingly attuned to the True One. ||1||

ਅੰਗ ੧੩੩੩

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (1333-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Chant the Name of Almighty, Har, Har, O Siblings of Destiny.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿਆ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1333-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the mind becomes steady and stable; night and day, it remains satisfied with the Sublime Essence of Almighty. ||1||Pause||

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥ (1333-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Night and day, perform devotional worship service to Almighty, day and night; this is the profit to be obtained in this Dark Age of Kali Yuga, O Siblings of Destiny.

ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ , ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥ (1333-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The humble beings are forever immaculate; no filth ever sticks to them. They focus their consciousness on the True Name. ||2||

ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ;
ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1333-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The True Guru has revealed the ornamentation of peace; the Glorious Greatness of the Naam is Great!

ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ , ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥੩॥ (1333-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Inexhaustible Treasures are overflowing; they are never exhausted. So serve Almighty forever, O Siblings of Destiny. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ; ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (1333-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Creator comes to abide in the minds of those whom He Himself has blessed.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥ (1333-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, meditate forever on the Naam, which the True Guru has revealed. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1333-6)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (1333-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I am unworthy; please forgive me and bless me, O my Lord and Master, and unite me with Yourself.

ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ , ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਸਬਦੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (1333-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

You are Endless; no one can find Your limits. Through the Word of Your Shabad, You bestow understanding. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1333-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, I am a sacrifice to You.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ;
ਸਦਾ ਰਹਾਂ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1333-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I dedicate my mind and body and place them in offering before You; I shall remain in Your Sanctuary forever. ||1||Pause||

ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (1333-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Please keep me forever under Your Will, O my Lord and Master; please bless me with the Glorious Greatness of Your Name.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (1333-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, God's Will is revealed; night and day, remain absorbed in peace and poise. ||2||

ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1333-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those devotees who accept Your Will are pleasing to You, Lord; You Yourself forgive them, and unite them with Yourself.

ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ (1333-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Accepting Your Will, I have found everlasting peace; the Guru has extinguished the fire of desire. ||3||

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ , ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (1333-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Whatever You do comes to pass, O Creator; nothing else can be done.

ਨਾਨਕ , ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੪॥੨॥ (1333-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, nothing is as great as the Blessing of the Name; it is obtained through the Perfect Guru. ||4||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1333-11)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿੰਨ੍ਾ ;
ਤਿਨ੍ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (1333-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs praise Almighty; praising Almighty, they know Him.

ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ (1333-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Doubt and duality are gone from within; they realize the Word of the Guru's Shabad. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤੂ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ (1333-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, You are my One and Only.

ਤੁਧੁ ਜਪੀ , ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1333-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I meditate on You and praise You; salvation and wisdom come from You. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ;
ਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ (1333-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs praise You; they receive the most excellent and sweet Ambrosial Nectar.

ਸਦਾ ਮੀਠਾ , ਕਦੇ ਨ ਫੀਕਾ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ (1333-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

This Nectar is forever sweet; it never loses its taste. Contemplate the Word of the Guru's Shabad. ||2||

ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ , ਸੋਈ ਜਾਣੈ ;
ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1333-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

He makes it seem so sweet to me; I am a sacrifice to Him.

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੩॥ (1333-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the Shabad, I praise the Giver of peace forever. I have eradicated self-conceit from within. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਾਤਾ ; ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (1333-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

My True Guru is forever the Giver. I receive whatever fruits and rewards I desire.

**ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥** (1333-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Naam, glorious greatness is obtained; through the Word of the Guru's Shabad, the True One is found. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ੫ ੩ ॥ (1333-17)

(ਹੇਠਲੇ 5 ਅਖਰ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵੀ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਤੇ ਤੀਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਮੁਖ ਰਖਿਆ ਤੇ ਪੰਜਵਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਸਮੇ ਨਹੀਂ ਉਚਾਰਣਾ)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤਿਨ ਤੂ ਰਾਖਨ ਜੋਗੁ ॥ (1333-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who enter Your Sanctuary, Dear Lord, are saved by Your Protective Power.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ; ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ (1333-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I cannot even conceive of any other as Great as You. There never was, and there never shall be. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (1333-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, I shall remain in Your Sanctuary forever.

**ਜਿਉ ਭਾਵੈ , ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1333-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

As it pleases You, You save me, O my Lord and Master; this is Your Glorious Greatness. ||1||Pause||

**ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥** (1333-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, You cherish and sustain those who seek Your Sanctuary.

ਅੰਗ ੧੩੩੪

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੨॥ (1334-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, the Messenger of Death cannot even touch those whom You, in Your Mercy, protect. ||2||

ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਨਾ ਓਹ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (1334-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

True Is Your Sanctuary, O Dear Lord; it never diminishes or goes away.

ਜੋ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ;
ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (1334-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who abandon Almighty, and become attached to the love of duality, shall continue to die and be reborn. ||3||

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਤਿਨ੍ਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (1334-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who seek Your Sanctuary, Dear Lord, shall never suffer in pain or hunger for anything.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂ ;
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੪॥੪॥ (1334-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise the Naam, the Name of Almighty forever, and merge in the True Word of the Shabad. ||4||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1334-4)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ (1334-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, meditate on the Dear Lord forever, as long as there is the breath of life.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ; ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1334-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, the mind becomes immaculate, and egotistical pride is expelled from the mind.

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇਰਾ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨ ॥੧॥ (1334-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Fruitful and prosperous is the life of that mortal being, who is absorbed in the Name of Almighty. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀਜੈ ॥ (1334-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O my mind, listen to the Teachings of the Guru.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1334-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty is the Giver of peace forever. With intuitive ease, drink in the Sublime Essence of Almighty. ||1||Pause||

ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਨਿ , ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ;
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1334-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who understand their own origin dwell within the home of their inner being, in intuitive peace and poise.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ; ਹਉਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (1334-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, the heart-lotus blossoms forth, and egotism and evil-mindedness are eradicated.

ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ; ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੨॥ (1334-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The One True Lord is pervading amongst all; those who realize this are very rare. ||2||

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ ॥ (1334-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, the mind becomes immaculate, speaking the Ambrosial Essence.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਵਿਚਿ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (1334-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty dwells in the mind forever; within the mind, the mind is pleased and appeased.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ;
ਜਿਤੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ (1334-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I am forever a sacrifice to my Guru, through whom I have realized Almighty, the Supreme Soul. ||3||

ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਆ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1334-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those human beings who do not serve the True Guru - their lives are uselessly wasted.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ , ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ;
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1334-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

When God bestows His Glance of Grace, then we meet the True Guru, merging in intuitive peace and poise.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥ (1334-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by great good fortune, the Naam is bestowed; by perfect destiny, meditate. ||4||5||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1334-12)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਆਪੇ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ;
ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ॥ (1334-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

God Himself fashioned the many forms and colors; He created the Universe and staged the play.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ , ਕਰੇ ਕਰਾਏ ;
ਸਰਬ ਜੀਆ ਨੋ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥੧॥ (1334-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Creating the creation, He watches over it. He acts, and causes all to act; He gives sustenance to all beings. ||1||

ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ; ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ॥ (1334-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kali Yuga, Almighty is All-pervading.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1334-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The One God is pervading and permeating each and every heart; the Name of Almighty, Har, Har, is revealed to the Gurmukh. ||1||Pause||

ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁਗਿ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (1334-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of Almighty, is hidden, but it is pervasive in the Dark Age. Almighty is totally pervading and permeating each and every heart.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨॥ (1334-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Jewel of the Naam is revealed within the hearts of those who hurry to the Sanctuary of the Guru. ||2||

ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ; ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (1334-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Whoever overpowers the five sense organs, is blessed with forgiveness, patience and contentment, through the Guru's Teachings.

ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ ;
ਜੋ ਭੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥ (1334-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Blessed, blessed, perfect and great is that humble servant of Almighty, who is inspired by the Fear of God and detached love, to sing the Glorious Praises of Almighty. ||3||

ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥ (1334-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

If someone turns his face away from the Guru, and does not enshrine the Guru's Words in his consciousness

ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਉ ਸੰਚੈ ;
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥੪॥ (1334-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

- he may perform all sorts of rituals and accumulate wealth, but in the end, he will fall into hell. ||4||

ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ;
ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥ (1334-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The One Shabad, the Word of the One God, is prevailing everywhere. All the creation came from the One Lord.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥੫॥੬॥ (1334-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh is united in union. When the Gurmukh goes, he blends into Almighty, Har, Har. ||5||6||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1334-19)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1334-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O my mind, praise your Guru.

ਅੰਗ ੧੩੩੫

ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ;
ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1335-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Perfect destiny is inscribed upon your forehead and face; sing the Praises of Almighty forever. ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ (1335-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
Almighty bestows the Ambrosial Food of the Naam.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਲੇਇ ॥ (1335-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
Out of millions, only a rare few receive it

ਜਿਸ ਨੋ ; ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (1335-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
- only those who are blessed by God's Glance of Grace. ||1||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ ॥ (1335-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
Whoever enshrines the Guru's Feet within his mind,

ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ; ਅੰਦਰਹੁ ਜਾਇ ॥ (1335-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
is rid of pain and darkness from within.

ਆਪੇ ਸਾਚਾ ; ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (1335-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
The True Lord unites him with Himself. ||2||

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ; ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1335-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
So embrace love for the Word of the Guru's Bani.

ਐਥੈ ਓਥੈ ; ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
Here and hereafter, this is your only Support.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੩॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
The Creator Lord Himself bestows it. ||3||

ਸਚਾ ਮਨਾਏ ; ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
One whom Almighty inspires to accept His Will,

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ; ਸੁਘੜੁ ਸੋੁਜਾਣਾ ॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
is a wise and knowing devotee.

ਨਾਨਕੁ ; ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੭॥੧੭॥੭॥੨੪॥ (1335-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Nanak is forever a sacrifice to him. ||4||7||17||7||24||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ; ਮਹਲਾ ੪ ; ਬਿਭਾਸ (1335-6)

Prabhaatee, Fourth Mahl, Bibhaas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1335-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ ॥ (1335-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Teachings, I sing the Glorious Praises of Almighty with joyous love and delight; I am enraptured, lovingly attuned to the Naam, the Name of Almighty.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ;
ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥ (1335-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Through the Word of the Guru's Shabad, I drink in the Ambrosial Essence; I am a sacrifice to the Naam. ||1||

ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1335-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Almighty, the Life of the World, is my Breath of Life.

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ;
ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1335-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

The Lofty and Exalted Lord became pleasing to my heart and my inner being, when the Guru breathed the Mantra of Almighty into my ears. ||1||Pause||

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ;
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ ॥ (1335-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Come, O Saints: let us join together, O Siblings of Destiny; let us meet and chant the Name of Almighty, Har, Har.

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਮੋਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥ (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ) (1335-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

How am I to find my God? Please bless me with the Gift of Almighty's Teachings. ||2||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ ॥ (1335-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, abides in the Society of the Saints; joining this Sangat, Almighty's Glories are known.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ;
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥ (1335-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

By great good fortune, the Society of the Saints is found. Through the Guru, the True Guru, I receive the Touch of Almighty God. ||3||

ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ;
ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ ॥ (1335-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

I sing the Glorious Praises of God, my Inaccessible Lord and Master; singing His Praises, I am enraptured.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨ ॥੪॥੧॥ (1335-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

The Guru has showered His Mercy on servant Nanak; in an instant, He blessed him with the Gift of Almighty's Name. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1335-13)

Prabhaatee, Fourth Mahl:

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ;
ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮ੍ਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥ (1335-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

With the rising of the sun, the Gurmukh speaks of Almighty. All through the night, he dwells upon the Sermon of Almighty.

ਹਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ ਲੋਚ ਲਗਾਈ ; ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਭਾਲ ॥੧॥ (1335-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

My God has infused this longing within me; I seek my Lord God. ||1||

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਰਵਾਲ ॥ (1335-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

My mind is the dust of the feet of the Holy.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ ;
ਗੁਰ ਪਗ ਝਾਰਹ ਹਮ ਬਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1335-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Guru has implanted the Sweet Name of Almighty, Har, Har, within me. I dust the Guru's Feet with my hair. ||1||Pause||

ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅੰਧਾਰੀ ; ਮੋਹਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ (1335-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Dark are the days and nights of the faithless cynics; they are caught in the trap of attachment to Maya.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਓ ;
ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲ ॥੨॥ (1335-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty God does not dwell in their hearts, even for an instant; every hair of their heads is totally tied up in debts. ||2||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ; ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ॥ (1335-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, wisdom and understanding are obtained, and one is released from the traps of egotism and possessiveness.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ; ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥ (1335-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty's Name, and Almighty, seem sweet to me. Through the Word of His Shabad, the Guru has made me happy. ||3||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ; ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (1335-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

I am just a child; the Guru is the Unfathomable Lord of the World. In His Mercy, He cherishes and sustains me.

ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ , ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ;
ਗੁਰ ਨਾਨਕ , ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੪॥੨॥ (1335-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

I am drowning in the ocean of poison; O God, Guru, Lord of the World, please save Your child, Nanak. ||4||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1335-19)

Prabhaatee, Fourth Mahl:

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ; ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸਕ ਰਸੀਕ ॥ (1335-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty God showered me with His Mercy for an instant; I sing His Glorious Praises with joyous love and delight.

ਅੰਗ ੧੩੩੬

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੋਊ ਭਏ ਮੁਕਤੇ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕ ॥੧॥ (1336-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Both the singer and the listener are liberated, when, as Gurmukh, they drink in Almighty's Name, even for an instant. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕ ॥ (1336-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Sublime Essence of the Name of Almighty, Har, Har, is enshrined within my mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ ਝੀਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1336-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

As Gurmukh, I have obtained the cooling, soothing Water of the Naam. I eagerly drink in the sublime essence of the Name of Almighty, Har, Har. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ; ਤਿਨ੍ਾ ਮਸਤਕਿ ਊਜਲ ਟੀਕ ॥ (1336-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Those whose hearts are imbued with the Love of Almighty have the mark of radiant purity upon their foreheads.

ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ , ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ;
ਜਿਉ ਵਿਚਿ ਉਡਵਾ ਸਸਿ ਕੀਕ ॥੨॥ (1336-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Glory of Almighty's humble servant is manifest throughout the world, like the moon among the stars. ||2||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ; ਤਿਨ੍ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਫੀਕ ॥ (1336-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Those whose hearts are not filled with Almighty's Name - all their affairs are worthless and insipid.

ਜੈਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ , ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ;
ਨਾਮ ਬਿਨਾ , ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕ ॥੩॥ (1336-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

They may adorn and decorate their bodies, but without the Naam, they look like their noses have been cut off. ||3||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ , ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ;
ਸਭ ਵਰਤੈ , ਸਭ ਮਹਿ ਈਕ ॥ (1336-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Sovereign Lord permeates each and every heart; the One Lord is all-pervading everywhere.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਇਓ ਘਰੀ ਮੀਕ ॥੪॥੩॥ (1336-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty has showered His Mercy upon servant Nanak; through the Word of the Guru's Teachings, I have meditated on Almighty in an instant. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1336-7)

Prabhaatee, Fourth Mahl:

ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ;
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਕਹੇ ॥ (1336-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

God, the Inaccessible and Merciful, has showered me with His Mercy; I chant the Name of Almighty, Har, Har, with my mouth.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ;
ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੧॥ (1336-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

I meditate on the Name of Almighty, the Purifier of sinners; I am rid of all my sins and mistakes. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ (1336-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

O mind, chant the Name of the All-pervading Lord.

ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1336-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

I sing the Praises of Almighty, Merciful to the meek, Destroyer of pain. Following the Guru's Teachings, I gather in the Wealth of the Naam, the Name of Almighty. ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹੇ ॥ (1336-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty abides in the body-village; through the Wisdom of the Guru's Teachings, Almighty, Har, Har, is revealed.

ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ;
ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥੨॥ (1336-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

In the lake of the body, Almighty's Name has been revealed. Within my own home and mansion, I have obtained Almighty God. ||2||

ਜੋ ਨਰ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਉਦਿਆਨੇ ; ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮੁਹੇ ॥ (1336-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Those beings who wander in the wilderness of doubt - those faithless cynics are foolish, and are plundered.

ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭਿ , ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਓ , ਝਾਰ ਗਹੇ ॥੩॥ (1336-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

They are like the deer: the scent of musk comes from its own navel, but it wanders and roams around, searching for it in the bushes. ||3||

ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਹੇ ॥ (1336-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

You are Great and Unfathomable; Your Wisdom, God, is Profound and Incomprehensible. Please bless me with that wisdom, by which I might attain You, Dear Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਸਿਰਿ ਧਰਿਓ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥੪॥੪॥ (1336-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Guru has placed His Hand upon servant Nanak; he chants the Name of Almighty. ||4||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1336-13)

Prabhaatee, Fourth Mahl:

ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਓ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਫਾ ॥ (1336-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

My mind is in love with the Name of Almighty, Har, Har; I meditate on the Great Lord God.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ;
ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਫਾ ॥੧॥ (1336-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Word of the True Guru has become pleasing to my heart. Almighty God has showered me with His Grace. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥ (1336-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

O my mind, vibrate and meditate on Almighty's Name every instant.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਫਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1336-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru has blessed me with the gift of the Name of Almighty, Har, Har. Almighty's Name abides in my mind and body. ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਵਸਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਜਪਿ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਪਛਾ ॥ (1336-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty abides in the body-village, in my home and mansion. As Gurmukh, I meditate on His Glory.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ; ਮੁਖ ਊਜਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਛਾ ॥੨॥ (1336-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Here and hereafter, Almighty's humble servants are embellished and exalted; their faces are radiant; as Gurmukh, they are carried across. ||2||

ਅਨਭਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖਛਾ ॥ (1336-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

I am lovingly attuned to the Fearless Lord, Har, Har, Har; through the Guru, I have enshrined Almighty within my heart in an instant.

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੇ ਦੋਖ ਸਭ ਜਨ ਕੇ ;
ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲਛਾ ॥੩॥ (1336-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Millions upon millions of the faults and mistakes of Almighty's humble servant are all taken away in an instant. ||3||

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਜਾਨੇ ; ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿਓ ਜਨ ਤੇ ਮੁਖਛਾ ॥ (1336-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Your humble servants are known only through You, God; knowing You, they becomes supreme.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ;
ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕਛਾ ॥੪॥੫॥ (1336-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, has enshrined Himself within His humble servant. Guru Nanak says, Almighty God and His servant are one and the same. ||4||5||

ਅੰਗ ੧੩੩੭

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1337-1)

Prabhaatee, Fourth Mahl:

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਹਮ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਜਪਿਭਾ ॥ (ਜਪਿ–ਭਾ ਬੋਲ) (1337-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Guru, the True Guru, has implanted the Naam, the Name of Almighty within me. I was dead, but chanting the Name of Almighty, Har, Har, I have been brought back to life.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਬਿਖੁ ਡੁਬਦੇ ਬਾਹ ਦੇਇ ਕਢਿਭਾ ॥੧॥ (ਕਢਿ–ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed is the Guru, the Guru, the Perfect True Guru; He reached out to me with His Arm, and pulled me up and out of the ocean of poison. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਰਧਾਂਭਾ ॥ (1337-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

O mind, meditate and worship Almighty's Name.

ਉਪਜੰਪਿ , ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਈਐ ਕਤਹੂ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1337-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

God is never found, even by making all sorts of new efforts. Almighty God is obtained only through the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ;
ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਭਾ ॥ (ਰਸ–ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Sublime Essence of Almighty's Name is the source of nectar and bliss; drinking in this Sublime Essence, following the Guru's Teachings, I have become happy.

ਲੋਹ ਮਨੂਰ , ਕੰਚਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ;
ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ , ਗੁਰਿ ਹਰਿਭਾ ॥੨॥ (ਹਰਿ–ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Even iron slag is transformed into gold, joining Almighty's Congregation. Through the Guru, Almighty's Light is enshrined within the heart. ||2||

ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਨਿਤ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨੇ ;
ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੋਹਿ ਲੁਭਿਭਾ ॥ (ਲੁਭਿ–ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Those who are continually lured by greed, egotism and corruption, who are lured away by emotional attachment to their children and spouse

ਤਿਨ ਪਗ ਸੰਤ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ; ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਭੂੰਭਰ ਭਰਭਾ ॥੩॥ (1337-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

- they never serve at the feet of the Saints; those self-willed manmukhs are filled with ashes. ||3||

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ;
ਹਮ ਪਰੇ ਹਾਰਿ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ ॥ (ਸਰਨ-ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

O God, You alone know Your Glorious Virtues; I have grown weary - I seek Your Sanctuary.

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਦਾਸੁ ਤੁਮਨਭਾ ॥੪॥੬॥ (ਤੁਮਨ-ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

As You know best, You preserve and protect me, O my Lord and Master; servant Nanak is Your slave. ||4||6||

ਛਕਾ ੧ ॥ (ਛਕਾ ਇਕ ਬੋਲੋ) (1337-7)

First Set of Six||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ , ਪੜਤਾਲ ; ਮਹਲਾ ੪ (1337-8)

Prabhaatee, Bibhaas, Partaal, Fourth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1337-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਪਿ ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ (1337-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

O mind, meditate on the Treasure of the Name of Almighty, Har, Har.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ; ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ (1337-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

You shall be honored in the Court of Almighty.

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ; ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1337-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Those who chant and meditate shall be carried across to the other shore. ||1||Pause||

ਸੁਣਿ ਮਨ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (1337-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Listen, O mind: meditate on the Name of Almighty, Har, Har.

ਸੁਣਿ ਮਨ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ; ਅਠਸਠਿ ਮਜਾਨੁ ॥ (1337-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Listen, O mind: the Kirtan of Almighty's Praises is equal to bathing at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage.

ਸੁਣਿ ਮਨ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ (1337-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Listen, O mind: as Gurmukh, you shall be blessed with honor. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ; ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (1337-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

O mind, chant and meditate on the Supreme Transcendent Lord God.

ਖਿਨ ਖੋਵੈ ; ਪਾਪ ਕੋਟਾਨ ॥ (1337-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Millions of sins shall be destroyed in an instant.

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੭॥ (1337-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, you shall meet with Almighty God. ||2||1||7||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਬਿਭਾਸ (1337-13)

Prabhaatee, Fifth Mahl, Bibhaas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1337-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ; ਤਨੁ ਸਭੁ ਸਾਜਿਆ ॥ (1337-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Almighty created the mind, and fashioned the entire body.

ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਿ ; ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ (1337-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

From the five elements, He formed it, and infused His Light within it.

ਸਿਹਜਾ ਧਰਤਿ ; ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਾਨੀ ॥ (1337-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He made the earth its bed, and water for it to use.

ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਾਰਹੁ ; ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੧॥ (1337-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Do not forget Him for an instant; serve Almighty of the World. ||1||

ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਹੋਇ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ (1337-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

O mind, serve the True Guru, and obtain the supreme status.

**ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ;
ਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪ੍ਰਾਨ-ਪਤੇ ਬੋਲੋ)** (1337-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

If you remain unattached and unaffected by sorrow and joy, then you shall find Almighty of Life. ||1||Pause||

ਕਾਪੜ ਭੋਗ ; ਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ ॥ (1337-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He makes all the various pleasures, clothes and foods for you to enjoy.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ; ਸਗਲ ਬਨਾਏ ॥ (1337-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He made your mother, father and all relatives.

ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ; ਜਲਿ ਥਲਿ ਮੀਤ ॥ (1337-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He provides sustenance to all, in the water and on the land, O friend.

ਸੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ; ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੨॥ (1337-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

So serve Almighty, forever and ever. ||2||

ਤਹਾ ਸਖਾਈ ; ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਹੋਵੈ ॥ (1337-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He shall be your Helper and Support there, where no one else can help you.

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ; ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਧੋਵੈ ॥ (1337-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He washes away millions of sins in an instant.

ਦਾਤਿ ਕਰੈ ; ਨਹੀ ਪਛੁੋਤਾਵੈ ॥ (1337-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He bestows His Gifts, and never regrets them.

ਏਕਾ ਬਖਸ ; ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥੩॥ (1337-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
He forgives, once and for all, and never asks for one's account again. ||3||

ਅੰਗ ੧੩੩੮

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ; ਪਾਇਆ ਭਾਲਿ ॥ (1338-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
By pre-ordained destiny, I have searched and found God.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ; ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥ (1338-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Almighty of the World abides.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਏ ; ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰ ॥ (1338-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
Meeting with the Guru, I have come to Your Door.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥ (1338-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)
Dear Almighty, please bless servant Nanak with the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1338-2)
Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ (1338-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Serving God, His humble servant is glorified.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ; ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ ॥ (1338-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Unfulfilled sexual desire, unresolved anger and unsatisfied greed are eradicated.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ; ਜਨ ਕੈ ਭੰਡਾਰਿ ॥ (1338-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Your Name is the treasure of Your humble servant.

ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ; ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (1338-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Singing His Praises, I am in love with the Sight (Darshan) of God's Darshan. ||1||

ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ; ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਜਨਾਈ ॥ (1338-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
You are known, O God, by Your devotees.

ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ; ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1338-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Breaking their bonds, You emancipate them. ||1||Pause||

ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ; ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1338-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Those humble beings who are imbued with God's Love

ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1338-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

find peace in God's Congregation.

ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ; ਸੋਈ ਜਾਨੈ ॥ (1338-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They alone understand this, to whom this subtle essence comes.

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ; ਮਨ ਮਹਿ ਹੈਰਾਨੈ ॥੨॥ (1338-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Beholding it, and gazing upon it, in their minds they are wonderstruck. ||2||

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ; ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥ (1338-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They are at peace, the most exalted of all,

ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (1338-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

within whose hearts God dwells.

ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ; ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (1338-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They are stable and unchanging; they do not come and go in reincarnation.

ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ (1338-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Night and day, they sing the Glorious Praises of Almighty God. ||3||

ਤਾ ਕਉ ; ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ (1338-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

All bow down in humble respect to those

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ; ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (1338-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

whose minds are filled with the Formless Lord.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥ (1338-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Show mercy unto me, O my Divine Lord and Master.

ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ; ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੨॥ (1338-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

May Nanak be saved, by serving these humble beings. ||4||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1338-8)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ; ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Singing His Glorious Praises, the mind is in ecstasy.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤ ॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I meditate in remembrance on God.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਕਲਮਲ ਜਾਹਿ ॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Remembering Him in meditation, the sins go away.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ; ਹਮ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I fall at the Feet of that Guru. ||1||

ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ; ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (1338-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

O beloved Saints, please bless me with wisdom;

ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ; ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1338-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

let me meditate on the Naam, the Name of Almighty, and be emancipated. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਮਾਰਗੁ ਸੀਧਾ ॥ (1338-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has shown me the straight path;

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ; ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਗੀਧਾ ॥ (1338-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have abandoned everything else. I am enraptured with the Name of Almighty.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ; ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (1338-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I am forever a sacrifice to that Guru;

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (1338-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I meditate in remembrance on Almighty, through the Guru. ||2||

ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (1338-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Guru carries those mortal beings across, and saves them from drowning.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥ (1338-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
By His Grace, they are not enticed by Maya;

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ; ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1338-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
in this world and the next, they are embellished and exalted by the Guru.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ; ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੩॥ (1338-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I am forever a sacrifice to that Guru. ||3||

ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਤੇ ; ਕੀਆ ਗਿਆਨੀ ॥ (1338-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
From the most ignorant, I have been made spiritually wise,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1338-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
through the Unspoken Speech of the Perfect Guru.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (1338-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Divine Guru, Guru Nanak says, is the Supreme Lord God.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵ ॥੪॥੩॥ (1338-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
By great good fortune, I serve Almighty. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1338-15)
Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟੇ , ਸੁਖ ਦੀਏ ; ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (1338-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Eradicating all my pains, He has blessed me with peace, and inspired me to chant His Name.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ; ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (1338-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

In His Mercy, He has enjoined me to His service, and has purged me of all my sins. ||1||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ; ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ (1338-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am only a child; I seek the Sanctuary of God the Merciful.

ਅਵਗਣ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ;
ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1338-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Erasing my demerits and faults, God has made me His Own. My Guru, Almighty of the World, protects me. ||1||Pause||

ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ; ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ (1338-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My sicknesses and sins were erased in an instant, when Almighty of the World became merciful.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਰਾਧੀ ;
ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨॥ (1338-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

With each and very breath, I worship and adore the Supreme Lord God; I am a sacrifice to the True Guru. ||2||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ; ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (1338-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My Lord and Master is Inaccessible, Unfathomable and Infinite. His limits cannot be found.

ਲਾਹਾ ਖਾਟਿ ਹੋਈਐ ਧਨਵੰਤਾ ; ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥ (1338-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

We earn the profit, and become wealthy, meditating on our God. ||3||

ਅੰਗ ੧੩੩੯

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ (1339-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I meditate on the Supreme Lord God; I sing His Glorious Praises forever and ever.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ (1339-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Says Nanak, my desires have been fulfilled; I have found my Guru, the Supreme Lord God. ||4||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-2)
Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥ (1339-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Meditating in rememberance on the Naam, all my sins have been erased.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ; ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਰਾਸੇ ॥ (1339-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Guru has blessed me with the Capital of the True Name.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ; ਸੋਭਾਵੰਤੇ ॥ (1339-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
God's servants are embellished and exalted in His Court;

ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ; ਸਦਾ ਸੋਹੰਤੇ ॥੧॥ (1339-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
serving Him, they look beauteous forever. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (1339-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Chant the Name of Almighty, Har, Har, O my Siblings of Destiny.

ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸਹਿ ;
ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1339-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
All sickness and sin shall be erased; your mind shall be rid of the darkness of ignorance. ||1||Pause||

ਜਨਮ ਮਰਨ ; ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੀਤ ॥ (1339-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Guru has saved me from death and rebirth, O friend;

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1339-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I am in love with the Name of Almighty.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ; ਗਏ ਕਲੇਸ ॥ (1339-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The suffering of millions of incarnations is gone;

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਭਲ ਹੋਸ ॥੨॥ (1339-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
whatever pleases Him is good. ||2||

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ; ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1339-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I am forever a sacrifice to the Guru;

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (1339-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
by His Grace, I meditate on Almighty's Name.

ਐਸਾ ਗੁਰੁ ; ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1339-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
By great good fortune, such a Guru is found;

ਜਿਸੁ ਮਿਲਤੇ ; ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੩॥ (1339-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
meeting Him, one is lovingly attuned to Almighty. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ (1339-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Please be merciful, O Supreme Lord God, Dear Almighty and Master,

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1339-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Inner-knower, Searcher of Hearts.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਅਪੁਨੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1339-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Twenty-four hours a day, I am lovingly attuned to You.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥੪॥੫॥ (1339-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Servant Nanak has come to the Sanctuary of God. ||4||5||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-9)
Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ (1339-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
In His Mercy, God has made me His Own.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥ (1339-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He has blessed me with the Naam, the Name of Almighty.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਬਿੰਦ ॥ (1339-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I sing the Glorious Praises of Almighty of the Universe.

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ; ਉਤਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ (1339-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Fear is dispelled, and all anxiety has been alleviated. ||1||

ਉਬਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ (1339-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have been saved, touching the Feet of the True Guru.

ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ , ਸੋਈ ਭਲ ਮੀਠਾ ;
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1339-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Whatever the Guru says is good and sweet to me. I have renounced the intellectual wisdom of my mind. ||1||Pause||

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (1339-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

That Lord God abides within my mind and body.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ; ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1339-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

There are no conflicts, pains or obstacles.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1339-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, God is with my soul.

ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ; ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (1339-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Filth and pollution are washed away by the Love of the Name. ||2||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ (1339-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am in love with the Lotus Feet of Almighty;

ਬਿਨਸੇ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (1339-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am no longer consumed by sexual desire, anger and egotism.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ; ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾਂ ॥ (1339-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Now, I know the way to meet God.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥੩॥ (1339-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Through loving devotional worship, my mind is pleased and appeased with Almighty. ||3||

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ; ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (1339-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Listen, O friends, Saints, my exalted companions.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ; ਹਰਿ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥ (ਅ-ਗਹ ਬੋਲੋ) (1339-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Jewel of the Naam, the Name of Almighty, is unfathomable and immeasurable.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਪ੍ਰਭੁ, ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥ (1339-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, sing the Glories of God, the Treasure of Virtue.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥ (1339-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, by great good fortune, He is found. ||4||6||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-15)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ; ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥ (1339-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They are wealthy, and they are the true merchants,

ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ; ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੧॥ (1339-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

who have the credit of the Naam in the Court of Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਮਨ ਮੀਤ ॥ (1339-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

So chant the Name of Almighty, Har, Har, in your mind, my friends.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1339-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru is found by great good fortune, and then one's lifestyle becomes perfect and immaculate. ||1||Pause||

ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ; ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (1339-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They earn the profit, and the congratulations pour in;

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥ (1339-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

by the Grace of the Saints, they sing the Glorious Praises of Almighty. ||2||

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ; ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1339-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Their lives are fruitful and prosperous, and their birth is approved;

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥੩॥ (1339-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

by Guru's Grace, they enjoy the Love of Almighty. ||3||

ਬਿਨਸੇ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (1339-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Sexuality, anger and egotism are wiped away;

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੭॥ (1339-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, as Gurmukh, they are carried across to the other shore. ||4||7||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-19)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥ (1339-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru is Perfect, and Perfect is His Power.

ਅੰਗ ੧੩੪੦

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਸਦਾ ਸਦ ਅਟਲਾ ॥ (ਅਟੱਲਾ ਬੋਲੋ) (1340-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Word of the Guru's Shabad is unchanging, forever and ever.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਸਭੁ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ ॥੧॥ (1340-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

All pains and afflictions run away from those, whose minds are filled with the Word of the Guru's Bani. ||1||

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1340-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Imbued with Almighty's Love, they sing the Glorious Praises of Almighty.

ਮੁਕਤੁ ; ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (1340-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
They are liberated, bathing in the dust of the feet of the Holy. ||1||Pause||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ (1340-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
By Guru's Grace, they are carried across to the other shore;

ਭਉ ਭਰਮੁ ; ਬਿਨਸੇ ਬਿਕਾਰ ॥ (1340-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
they are rid of fear, doubt and corruption.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਬਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ (1340-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Guru's Feet abide deep within their minds and bodies.

ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ; ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ (1340-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Holy are fearless; they take to the Sanctuary of Almighty. ||2||

ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ; ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
They are blessed with abundant bliss, happiness, pleasure and peace.

ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ; ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Enemies and pains do not even approach them.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru makes them His Own, and protects them.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥੩॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Chanting Almighty's Name, they are rid of all their sins. ||3||

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ; ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (1340-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Saints, spiritual companions and Sikhs are exalted and uplifted.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲੈ ਮੇਲੇ ॥ (1340-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru leads them to meet God.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ; ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ॥ (1340-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The painful noose of death and rebirth is snapped.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥੪॥੮॥ (1340-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru covers their faults. ||4||8||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1340-6)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ (1340-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Perfect True Guru has bestowed the Naam, the Name of Almighty.

ਅਨਦ ਮੰਗਲ , ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ;
ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1340-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am blessed with bliss and happiness, emancipation and eternal peace. All my affairs have been resolved. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ; ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ (1340-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Lotus Feet of the Guru abide within my mind.

ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ; ਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ ॥੧॥ (1340-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am rid of pain, suffering, doubt and fraud. ||1||

ਨਿਤ ਉਠਿ ; ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (1340-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Rise early, and sing the Glorious Word of God's Bani.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੨॥ (1340-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, meditate in remembrance on Almighty, O mortal. ||2||

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (1340-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Inwardly and outwardly, God is everywhere.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ; ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥ (1340-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Wherever I go, He is always with me, my Helper and Support. ||3||

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1340-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

With my palms pressed together, I offer this prayer.

ਸਦਾ ਜਪੇ ; ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੯॥ (1340-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I meditate forever on Almighty, the Treasure of Virtue. ||4||9||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1340-10)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (1340-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Lord God is All-wise and All-knowing.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1340-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru is found by great good fortune. I am a sacrifice to the Sight (Darshan) of His Darshan. ||1||Pause||

ਕਿਲਬਿਖ ਮੇਟੇ ; ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (1340-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My sins are cut away, through the Word of the Shabad, and I have found contentment.

ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ; ਹੋਆ ਜੋਗੁ ॥ (1340-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have become worthy of worshipping the Naam in adoration.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1340-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have been enlightened.

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ (1340-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Lotus Feet abide within my mind. ||1||

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ; ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਾਖਿ ॥ (1340-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The One who made us, protects and preserves us.

ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ; ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ (1340-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God is Perfect, the Master of the masterless.

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Those, upon whom He showers His Mercy

ਪੂਰਨ ਕਰਮ ; ਤਾ ਕੇ ਆਚਾਰ ॥੨॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

- they have perfect karma and conduct. ||2||

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ; ਨਿਤ ਨਵੇ ॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They sing the Glories of God, continually, continuously, forever fresh and new.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਜੋਨਿ ਨ ਭਵੇ ॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They do not wander in the 8.4 million incarnations.

ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ; ਚਰਣ ਪੂਜਾਰੇ ॥ (1340-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, they worship Almighty's Feet.

ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ; ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ (1340-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Their faces are radiant, and they are honored in the Court of Almighty. ||3||

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ; ਗੁਰਿ ਧਰਿਆ ਹਾਥੁ ॥ (1340-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

That person, upon whose forehead the Guru places His Hand

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਦਾਸੁ ॥ (1340-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

- out of millions, how rare is that slave.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਪੇਖੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1340-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He sees God pervading and permeating the water, the land and the sky.

ਨਾਨਕ ; ਉਧਰਸਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੪॥੧੦॥ (1340-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Nanak is saved by the dust of the feet of such a humble being. ||4||10||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1340-17)
Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਪਨੇ ॥ (1340-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I am a sacrifice to my Perfect Guru.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1340-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
By His Grace, I chant and meditate on Almighty, Har, Har. ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਣਤ ; ਨਿਹਾਲ ॥ (1340-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Listening to the Ambrosial Word of His Bani, I am exalted and enraptured.

ਬਿਨਸਿ ਗਏ ; ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ (1340-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
My corrupt and poisonous entanglements are gone. ||1||

ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1340-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I am in love with the True Word of His Shabad.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ; ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥੨॥ (1340-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Almighty God has come into my consciousness. ||2||

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1340-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Chanting the Naam, I am enlightened.

ਅੰਗ ੧੩੪੧

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ; ਕੀਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ (1341-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Word of the Guru's Shabad has come to dwell within my heart. ||3||

ਗੁਰ ਸਮਰਥ ; ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ (1341-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Guru is All-powerful and Merciful forever.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ; ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੧॥ (1341-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Chanting and meditating on Almighty, Nanak is exalted and enraptured. ||4||11||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1341-2)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1341-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Chanting Guru, Guru, I have found eternal peace.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ;
ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God, Merciful to the meek, has become kind and compassionate; He has inspired me to chant His Name. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ; ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (1341-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Joining the Society of the Saints, I am illumined and enlightened.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ; ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥੧॥ (1341-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Chanting the Name of Almighty, Har, Har, my hopes have been fulfilled. ||1||

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ; ਸੂਖ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ (1341-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am blessed with total salvation, and my mind is filled with peace.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ; ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥ (1341-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I sing the Glorious Praises of Almighty; Guru Nanak says, the Guru has been gracious to me. ||2||12||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ , ਬਿਭਾਸ (1341-6)

Prabhaatee, Fifth Mahl, Second House, Bibhaas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1341-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.:

ਅਵਰੁ ਨ ; ਦੂਜਾ ਠਾਉ ॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

There is no other place of rest,

ਨਾਹੀ ; ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

none at all, without Almighty's Name.

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ; ਕਲਿਆਨ ॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

There is total success and salvation,

ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ; ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

and all affairs are perfectly resolved. ||1||

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ; ਨੀਤ ॥ (1341-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Constantly chant the Name of Almighty.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ; ਲਗੈ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Sexuality, anger and egotism are wiped away; let yourself fall in love with the One Lord. ||1||Pause||

ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖੁ ਭਾਗੈ ; ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ ॥ (1341-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Attached to the Naam, the Name of Almighty, pain runs away. In His Sanctuary, He cherishes and sustains us.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ , ਜਮੁ ਨ ਤੇਟੈ ; ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ (1341-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Whoever has such pre-ordained destiny meets with the True Guru; the Messenger of Death cannot grab him. ||2||

ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ॥ (1341-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Night and day, meditate on Almighty, Har, Har; abandon the doubts of your mind.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ; ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥੩॥ (1341-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

One who has perfect karma joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and meets Almighty. ||3||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ; ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ (1341-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮ: 5)

The sins of countless lifetimes are erased, and one is protected by Almighty Himself.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧॥੧੩॥ (1341-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮ: 5)

He is our Mother, Father, Friend and Sibling; O servant Nanak, meditate on Almighty, Har, Har. ||4||1||13||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ (1341-12)

Prabhaatee, Fifth Mahl, Bibhaas, Partaal:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1341-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਰਾਮ ਜਾਪ ॥ (1341-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮ: 5)

Chant the Name of Almighty, Raam, Raam, Raam.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ;
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮ: 5)

Conflict, suffering, greed and emotional attachment shall be dispelled, and the fever of egotism shall be relieved. ||1||Pause||

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ , ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ;
ਮਨੁ ਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ ॥੧॥ (1341-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮ: 5)

Renounce your selfishness, and grasp the feet of the Saints; your mind shall be sanctified, and your sins shall be taken away. ||1||

ਨਾਨਕੁ , ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ;
ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੧॥੧੪॥ (1341-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Nanak, the child, does not know anything at all. O God, please protect me; You are my Mother and Father. ||2||1||14||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1341-15)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਸਰਨਿ ਟੇਕ ॥ (1341-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have taken the Shelter and Support of Almighty's Lotus Feet.

ਊਚ ਮੂਚ ਬੇਅੰਤੁ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸਰਬ ਊਪਰਿ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You are Lofty and Exalted, Grand and Infinite, O my Lord and Master; You alone are above all. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ ; ਦੈਨਹਾਰ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ (1341-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He is the Support of the breath of life, the Destroyer of pain, the Giver of discriminating understanding. ||1||

ਨਮਸਕਾਰ ਰਖਨਹਾਰ ; ਮਨਿ ਅਰਾਧਿ , ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਕ ॥ (1341-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

So bow down in respect to the Savior Lord; worship and adore the One God.

ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਕਰਉ ਮਜਨੁ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ॥੨॥੨॥੧੫॥ (1341-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Bathing in the dust of the feet of the Saints, Nanak is blessed with countless comforts. ||2||2||15||

ਅੰਗ ੧੩੪੨

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ , ਬਿਭਾਸ (1342-1)

Prabhaatee, Ashtapadees, First Mahl, Bibhaas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1342-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ; ਮਨੁ ਬਉਰਾਇਆ ॥ (1342-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

The insanity of duality has driven the mind insane.

ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1342-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

In false greed, life is wasting away.

ਲਪਟਿ ਰਹੀ ; ਫੁਨਿ , ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1342-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Duality clings to the mind; it cannot be restrained.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ; ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ (1342-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

The True Guru saves us, implanting the Naam, the Name of Almighty within. ||1||

ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ; ਨ ਮਾਇਆ ਮਰੈ ॥ (1342-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Without subduing the mind, Maya cannot be subdued.

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ;
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1342-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

The One who created this, He alone understands. Contemplating the Word of the Shabad, one is carried across the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ; ਰਾਜੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1342-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Gathering the wealth of Maya, kings become proud and arrogant.

ਮਾਇਆ ; ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੀ ॥ (1342-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

But this Maya that they love so much shall not go along with them in the end.

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ; ਹੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ (1342-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

There are so many colors and flavors of attachment to Maya.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਸੰਗੀ ॥੨॥ (1342-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Except for the Name, no one has any friend or companion. ||2||

ਜਿਉ ਮਨੁ ਦੇਖਹਿ ; ਪਰ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ॥ (1342-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

According to one's own mind, one sees the minds of others.

ਜੈਸੀ ਮਨਸਾ ; ਤੈਸੀ ਦਸਾ ॥ (1342-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

According to one's desires, one's condition is determined.

ਜੈਸਾ ਕਰਮੁ ; ਤੈਸੀ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (1342-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

According to one's actions, one is focused and tuned in.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ; ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (1342-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Seeking the advice of the True Guru, one finds the home of peace and poise. ||3||

ਰਾਗਿ ਨਾਦਿ ; ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

In music and song, the mind is caught by the love of duality.

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ; ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Filled with deception deep within, one suffers in terrible pain.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ; ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Meeting with the True Guru, one is blessed with clear understanding,

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

and remains lovingly attuned to the True Name. ||4||

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ; ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1342-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Through the True Word of the Shabad, one practices Truth.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1342-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

He sings the Glorious Praises of Almighty, through the True Word of His Bani.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ; ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ (1342-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

He dwells in the home of his own heart deep within, and obtains the immortal status.

ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ; ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥੫॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Then, he is blessed with honor in the Court of the True Lord. ||5||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ; ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Without serving the Guru, there is no devotional worship,

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ; ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

even though one may make all sorts of efforts.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ; ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

If one eradicates egotism and selfishness through the Shabad,

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੬॥ (1342-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

the Immaculate Naam comes to abide in the mind. ||6||

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ; ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1342-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

In this world, the practice of the Shabad is the most excellent occupation.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਹੋਰੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (1342-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Without the Shabad, everything else is the darkness of emotional attachment.

ਸਬਦੇ ; ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1342-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, the Naam is enshrined within the heart.

ਸਬਦੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ; ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥ (1342-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, one obtains clear understanding and the door of salvation. ||7||

ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ; ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੋ ॥ (1342-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

There is no other Creator except the All-seeing Lord God.

ਸਾਚਾ ਆਪਿ ; ਅਨੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ (1342-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

The True Lord Himself is Infinite and Incomparably Beautiful.

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਊਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ (1342-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Through Almighty's Name, one obtains the most sublime and exalted state.

ਨਾਨਕ , ਖੋਜਿ ਲਹੈ ; ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥ (1342-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, how rare are those humble beings, who seek and find Almighty. ||8||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1342-13)

Prabhaatee, First Mahl:

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ (1342-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Emotional attachment to Maya is spread out all over the world.

ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ; ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (1342-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Seeing a beautiful woman, the man is overcome with sexual desire.

ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ; ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1342-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

His love for his children and gold steadily increases.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ; ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ ॥੧॥ (1342-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He sees everything as his own, but he does not own the One Lord. ||1||

ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ; ਜਪਮਾਲੀ ॥ (1342-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I meditate as I chant on such a mala,

ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ; ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1342-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

that I rise above pleasure and pain; I attain the most wondrous devotional worship of Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ; ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1342-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O Treasure of Virtue, Your limits cannot be found.

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ; ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1342-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Through the True Word of the Shabad, I am absorbed into You.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ; ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ ॥ (1342-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
You Yourself created the comings and goings of reincarnation.

ਸੇਈ ਭਗਤ ; ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (1342-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
They alone are devotees, who focus their consciousness on You. ||2||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ (1342-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Spiritual wisdom and meditation on Almighty, Almighty of Nirvaanaa

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (1342-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
- without meeting the True Guru, no one knows this.

ਸਗਲ ਸਰੋਵਰ ; ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1342-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Almighty's Light fills the sacred pools of all beings.

ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ; ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੩॥ (1342-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
I am a sacrifice to the Embodiment of Bliss. ||3||

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ; ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ (1342-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Through the Guru's Teachings, one achieves loving devotional worship.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (1342-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
The Shabad burns away egotism from within.

ਅੰਗ ੧੩੪੩

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (1343-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
The wandering mind is restrained and held in its place.

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੪॥ (1343-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
The True Name is enshrined in the mind. ||4||

ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ; ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ ॥ (1343-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The exciting and intoxicating worldly plays come to an end,

ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1343-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

for those who accept the Guru's Teachings, and become lovingly attuned to the One Lord.

ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ; ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ ॥ (1343-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Seeing this, the fire in the water is extinguished.

ਸੋ ਬੂਝੈ ; ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੫॥ (1343-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They alone realize this, who are blessed by great good fortune. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1343-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Serving the True Guru, doubt is dispelled.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ; ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1343-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who are lovingly attuned to the True Lord remain awake and aware night and day.

ਏਕੋ ਜਾਣੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1343-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They know the One Lord, and no other.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ; ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੬॥ (1343-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Serving the Giver of peace, they become immaculate. ||6||

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ; ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1343-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Selfless service and intuitive awareness come by reflecting upon the Word of the Shabad.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (1343-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Chanting, intensive meditation and austere self-discipline come by subduing the ego.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ; ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (1343-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One becomes Jivan-mukta - liberated while yet alive, by listening to the Shabad.

ਸਚੀ ਰਹਤ ; ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੭॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Living a truthful way of life, one finds true peace. ||7||

ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Giver of peace is the Eradicator of pain.

ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ; ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I cannot conceive of serving any other.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ; ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I place my body, mind and wealth in offering before Him.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੮॥੨॥ (1343-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, I have tasted the supreme, sublime Essence of Almighty. ||8||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1343-6)

Prabhaatee, First Mahl:

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ; ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ ॥ (1343-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

You may perform exercises of inner purification, and fire up the furnace of the Kundalini, inhaling and exhaling and holding the breath.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ; ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥ (1343-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the True Guru, you will not understand; deluded by doubt, you shall drown and die.

ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ , ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ; ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ , ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥ (1343-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The spiritually blind are filled with filth and pollution; they may wash, but the filth within shall never depart.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ , ਫੋਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ; ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥੧॥ (1343-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, the Name of Almighty, all their actions are useless, like the magician who deceives through illuions. ||1||

ਖਟੁ ਕਰਮ ; ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (1343-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The merits of the six religious rituals are obtained through the Immaculate Naam.

ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ; ਅਵਗੁਣ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1343-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

You, Dear Almighty, are the Ocean of virtue; I am so unworthy. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾਵਣੀ ; ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥ (1343-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Running around chasing the entanglements of Maya is an evil-minded act of corruption.

ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ; ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ ॥ (1343-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The fool makes a show of his self-conceit; he does not know how to behave.

ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ; ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥ (1343-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is enticed by his desires for Maya; his words are useless and empty.

ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਂਗਾਰ ॥੨॥ (1343-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The ritual cleansings of the sinner are fradulent; his rituals and decorations are useless and empty. ||2||

ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ; ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥ (1343-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

False is the wisdom of the mind; its actions inspire useless disputes.

ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ; ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ ॥ (1343-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The false are filled with egotism; they do not obtain the sublime taste of their Lord and Master.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ; ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥ (1343-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Name, whatever else they do is tasteless and insipid.

ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ , ਵਿਗੁਚੀਐ ; ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ , ਜੀਵਣ ਬਾਦਿ ॥੩॥ (1343-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Associating with their enemies, they are plundered and ruined. Their speech is poison, and their lives are useless. ||3||

ਏ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ; ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1343-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Do not be deluded by doubt; do not invite your own death.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1343-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Serve the True Guru, and you shall be at peace forever.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (1343-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the True Guru, no one is liberated.

ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ; ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੪॥ (1343-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They come and go in reincarnation; they die, only to be reborn and die again. ||4||

ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ; ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ (1343-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This body wanders, caught in the three dispositions.

ਇਸ ਨੋ ਵਿਆਪੈ ; ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (1343-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

It is afflicted by sorrow and suffering.

ਸੋ ਸੇਵਹੁ ; ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ ॥ (1343-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

So serve the One who has no mother or father.

ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ; ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ ॥੫॥ (1343-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Desire and selfishness shall depart from within. ||5||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ ॥ (1343-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Wherever I look, I see Him.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1343-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without meeting the True Guru, no one is liberated.

ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ; ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (1343-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Enshrine the True One in your heart; this is the most excellent action.

ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ; ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੬॥ (1343-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
All other hypocritical actions and devotions bring only ruin. ||6||

ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ; ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (1343-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
When one is rid of duality, then he realizes the Word of the Shabad.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ (1343-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Inside and out, he knows the One Lord.

ਏਹਾ ਮਤਿ ; ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1343-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
This is the most Excellent Wisdom of the Shabad.

ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ; ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ ॥੭॥ (1343-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Ashes fall on the heads of those who are in duality. ||7||

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ; ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥ (1343-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
To praise Almighty through the Guru's Teachings is the most excellent action.

ਸੰਤ ਸਭਾ ; ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1343-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
In the Society of the Saints, contemplate the Glories of God and His spiritual wisdom.

ਮਨੁ ਮਾਰੇ ; ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ ॥ (1343-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Whoever subdues his mind, knows the state of being dead while yet alive.

ਨਾਨਕ ; ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥੩॥ (1343-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, by His Grace, the Gracious Lord is realized. ||8||3||

ਅੰਗ ੧੩੪੪

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਦਖਣੀ ॥ (1344-1)
Prabhaatee, First Mahl, Dakhnee:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji explains that all humans including dieties are tied to their own deeds (Karam). Guru Ji illustrates the historical events to stress on the cause of nature.

ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ; (ਅਹਿ-ਲਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)
ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥ (1344-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Ahalyaa was the wife of Gautam the seer. Seeing her, Indra was enticed.

ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ; ਤਾ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥੧॥ (1344-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When he received a thousand marks of disgrace on his body, then he felt regret in his mind. ||1||

Gautam Rishi had a beautiful wife, Ahliya and Inder (The King of Heaven) was enticed by her appearance. He desperately wanted to be with her but he couldn't access her as she was serving her husband all the time. Inder managed to convince the moon to help him. The moon transformed himself into a rooster and started to KUKU. Upon hearing this, Gautam Rishi thought that it was already after midnight. He immediately woked up from his sleep and walked to the Gangga River to take his bath as per his routine. When he stepped into Gangga River, he heard a voice saying that, "Hey Rishi, it is still before midnight and there is a thief in your house. Please go back and have a look." He ran back to his house and saw Inder in Gautam Rishi's appearance with his wife. With fury, he said to Inder that he is the king of evil people instead of the dieties and cursed him that his whole body will be filled with the marks of dishonor and he will disgraced with such marks on his body.

ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ; ਭਾਈ ॥ (1344-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

O Siblings of Destiny, no one knowingly makes mistakes.

ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ;
ਬੂਝੈ ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1344-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He alone is mistaken, whom Almighty Himself makes so. He alone understands, whom Almighty causes to understand. ||1||Pause||

ਤਿਨਿ ਹਰੀਚੰਦਿ , ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜੈ ;
ਕਾਗਦਿ , ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ (1344-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Harichand, the king and ruler of his land, did not appreciate the value of his pre-ordained destiny.

ਅਉਗਣੁ ਜਾਣੈ , ਤ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ;
ਕਿਉ , ਨੇਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ॥੨॥ (1344-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

If he had known that it was a mistake, he would not have made such a show of giving in charity, and he would not have been sold in the market. ||2||

Prologue: Bal Raja was the grandson of Bhagat Prehlaad Ji. The capital of his kingdom was the city of Multan. Once he performed a large scale of feast all around his kingdom as he was a very generous and humble king. He was highly respected by his ministers and citizens. Once Vishnu manifested in the form of a dwarf with a height of 52 fingers (Bavan Avtar) to assess the king's generousity. He came in a very humble attire in the audience of Bal Raja and recited all the 4 Vedas by heart. Bal Raja was overwhelmed and stood up as a sign of respect. Bal Raja asked Bavan to ask for whatever he wishes. After asking a few times, Bavan said, "If you really wish to reward me with something, I just need two and a half feet piece of land measured to my feet and in return, I will stand at your door reciting the Vedas." Upon listening, Bal Raja laughed and said, "Please do not insult me with such a small gift as I am a great ruler with abundance of wealth. Please do ask for something which is equivalent to my capability." Bavan said, "I just need what I asked for and if you can fulfill my wish, I will be grateful." Bal Raja then said, "If this is so, then you shall be granted what you wish for." Upon listening to the agreement, Bavan expanded himself and measured both two worlds (this world and the above) within his two feet. Bavan then said to Bal Raja, "I still have half a foot to go." Bal Raja with folded hands said, I only have my physical body to offer. Bavan immediately placed his half foot on Bal Raja's head and pressed him down to the underworld. When Bavan was about to leave, Bal Raja said, "Dear Bavan, I have fulfilled my word and it's your turn to fulfill yours." Bavan then stood at his door and started reciting the Vedas.

ਕਰਉ ਅਢਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਂਗੀ ; ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹਾਨੈ ॥ (1344-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty took the form of a dwarf, and asked for some land.

ਕਿਉ ਪਇਆਲਿ ਜਾਇ , ਕਿਉ ਛਲੀਐ ;
ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ (1344-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

If Bal the king has recognized Him, he would not have been deceived, and sent to the underworld. ||3||

Prologue: Raja Janmeja was the son of Raja Prishat, grandson of Abhimanyu and great grandson of Arjun (one of the five Pandav brothers. He was well known for his archery skills) One day, Raja Janmeja asked his Guru, Vyaas Rishi why did his forefathers gambled and lost their kingdom and their wife (Dropati) as well. Why didn't anybody stop them from doing so. Vyaas Rishi replied, "Dear king, what has been fated will definitely come to pass and no one has the ability or the intelligence to avoid it." Janmeja then said, "If the future was narrated to them, they would have defitinely be able to avoid it." Vyaas replied, "Dear King, One has to live through what has been fated for him and he still cannot do anything to avoid it even if he knows the future." Janmeja doubted the Rishi's explanation. Vyaas then said, "If you doubt this reality, I will now narrate your future. Lets see what can you do to avoid it." Vyaas then narrated the future of Janmeja that he will purchase a filly (female horse) and he will go for hunting while riding that horse. After getting exhausted, he will tie the filly to a tree and rest under the shade of a tree. The filly will then meet a horse and get pregnant. After some time, she will give birth to a beautiful mare. You will then use this horse to expand your kingdom and to offer your gratitude. You will then invite all the 18 clans[6] of Brahmins and after serving them food, you and your wife will then distribute the gifts and at that time your wife's head scarf will fall and the Brahmins will laugh. You observe this as an insult to your honour and you will then kill all the Brahmins and you will then be infected with leprosy. The entire country will then defame him. After narrating the future to Janmeja, Vyaas Rishi said, "Now that I have told you your future, you can now be cautious." Although Janmeja tried everything he could to avoid the incidents narrated by Vyaas Rishi, he still ended up in the exact situation and with his body infected entirely with leprosy. He came to Vyaas Rishi and said, "Maharaj, it was true what you said to me earlier that future can't be avoided. How can I be saved from this deadly disease now?" Vyaas said, "I will read the scripture of your forefathers. You will need to listen carefully without having any doubt." Vyaas recited the scripture and Janmeja doubted the strength of his forefather, Bhim Sen and the leprosy was left only on his nose and that became his cause of death.

ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੀਂ ; ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ॥ (1344-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Vyaas taught and warned the king Janmayjaa not to do three things.

ਤਿਨ੍ਹਿ ਕਰਿ ਜਗ , ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ;
ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ (1344-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

But he performed the sacred feast and killed eighteen Brahmins; the record of one's past deeds cannot be erased. ||4||

[6] The 18 clans of Brahmins, Gaud, Saaswat, Shukla, Tiwari, Dubey, Trivedi, Methil, Kaankubaz, Prashar, Vyaas, Bhardwaaj, Saarsut, Mennon, Pitanjali, Piteyjali, Pushkarna, Utkala

ਗਣਤ ਨ ਗਣੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ; ਬੋਲੀ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ (1344-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I do not try to calculate the account; I accept the Hukam of God's Command. I speak with intuitive love and respect.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ , ਤੁਧੈ ਸਲਾਹੰੀ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ (1344-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

No matter what happens, I will praise Almighty. It is all Your Glorious Greatness, Dear Almighty. ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ , ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ; ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ (1344-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh remains detached; filth never attaches itself to him. He remains forever in God's Sanctuary.

ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਆਗੈ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ; ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥੬॥ (1344-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The foolish self-willed manmukh does not think of the future; he is overtaken by pain, and then he regrets. ||6||

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ; ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀਐ ॥ (1344-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Creator who created this creation acts, and causes all to act.

ਹਰਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਅਹੁ ; ਅਭਿਮਾਨੇ ਪੈ ਪਚੀਐ ॥੭॥ (1344-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, egotistical pride does not depart from the soul. Falling into egotistical pride, one is ruined. ||7||

ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ; ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੁਲੈ ॥ (1344-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Everyone makes mistakes; only the Creator does not make mistakes.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ;
ਕੋ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਅਘੁਲੈ ॥੮॥੪॥ (1344-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, salvation comes through the True Name. By Guru's Grace, one is released. ||8||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1344-11)

Prabhaatee, First Mahl:

ਆਖਣਾ ਸੁਨਣਾ ; ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1344-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

To chant and listen to the Naam, the Name of Almighty, is my Support.

ਧੰਧਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ; ਵੇਕਾਰੁ ॥ (1344-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Worthless entanglements are ended and gone.

ਜਿਉ ਮਨਮੁਖਿ ; ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (1344-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh, caught in duality, loses his honor.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ (1344-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Except for the Name, I have no other at all. ||1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ; ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ ॥ (1344-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Listen, O blind, foolish, idiotic mind.

ਆਵਤ ਜਾਤ , ਲਾਜ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1344-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Aren't you ashamed of your comings and goings in reincarnation? Without the Guru, you shall drown, over and over again. ||1||Pause||

ਇਸੁ ਮਨ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (1344-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This mind is ruined by its attachment to Maya.

ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ; ਤਾਂ ਕਹੀਐ ਕਾਸੁ ॥ (1344-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Command of the Primal Lord is pre-ordained. Before whom should I cry?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਚੀਨ੍ਹੈ ਕੋਈ ॥ (1344-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Only a few, as Gurmukh, understand this.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (1344-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, no one is liberated. ||2||

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ; ਡੋਲੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ॥ (1344-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

People wander lost, staggering and stumbling through 8.4 million incarnations.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ; ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ (1344-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without knowing the Guru, they cannot escape the noose of Death.

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲਿ ॥ (1344-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This mind, from one moment to the next, goes from the heavens to the underworld.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ; ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੩॥ (1344-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh contemplates the Naam, and is released. ||3||

ਆਪੇ ਸਦੇ ; ਢਿਲ ਨ ਹੋਇ ॥ (1344-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

When God sends His Summons, there is no time to delay.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਸਹਿਲਾ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥ (1344-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

When one dies in the Word of the Shabad, he lives in peace.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥ (1344-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru, no one understands.

ਆਪੇ ਕਰੈ ; ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥ (1344-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty Himself acts, and inspires all to act. ||4||

ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਵੈ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1344-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Inner conflict comes to an end, singing the Glorious Praises of Almighty.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1344-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Through the Perfect True Guru, one is intuitively absorbed into Almighty.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ; ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥ (1344-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This wobbling, unsteady mind is stabilized,

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ; ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੫॥ (1344-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

and one lives the lifestyle of true actions. ||5||

ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ; ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ (1344-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

If someone is false within his own self, then how can he be pure?

ਸਬਦੀ ਧੋਵੈ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ (1344-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

How rare are those who wash with the Shabad.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ; ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1344-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

How rare are those who, as Gurmukh, live the Truth.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥੬॥ (1344-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Their comings and goings in reincarnation are over and done. ||6||

ਅੰਗ ੧੩੪੫

ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ; ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who eat and drink the Fear of God, find the most excellent peace.

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ; ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Associating with the humble servants of Almighty, they are carried across.

ਸਚੁ ਬੋਲੈ ; ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They speak the Truth, and lovingly inspire others to speak it as well.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੭॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Word of the Guru's Shabad is the most excellent occupation. ||7||

ਹਰਿ ਜਸੁ ; ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ (1345-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who take Almighty's Praises as their karma and Dharma, their honor and worship service

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਭੂੰਜਾ ॥ (1345-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

- their sexual desire and anger are burnt off in the fire.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ; ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ (1345-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They taste the sublime essence of Almighty, and their minds are drenched with it.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੮॥੫॥ (1345-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Prays Nanak, there is no other at all. ||8||5||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1345-3)
Prabhaatee, First Mahl:

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ; ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ॥ (1345-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Chant Almighty's Name, and worship Him deep within your being.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ; ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (1345-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Contemplate the Word of the Guru's Shabad, and no other. ||1||

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸਭ ਠਾਈ ॥ (1345-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
The One is pervading all places.

ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ; ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1345-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
I do not see any other; unto whom should I offer worship? ||1||Pause||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ; ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥ (1345-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
I place my mind and body in offering before You; I dedicate my soul to You.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ; ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥ (1345-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
As it pleases You, You save me, Lord; this is my prayer. ||2||

ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ; ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ (1345-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
True is that tongue which is delighted by the sublime essence of Almighty.

ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (1345-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Following the Guru's Teachings, one is saved in the Sanctuary of God. ||3||

ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥ (1345-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
My God created religious rituals.

ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ; ਸਿਰਿ ਕਰਮਾਂ ਕੀਏ ॥੪॥ (1345-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He placed the glory of the Naam above these rituals. ||4||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ; ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ॥ (1345-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The four great blessings are under the control of the True Guru.

ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ; ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥੫॥ (1345-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

When the first three are put aside, one is blessed with the fourth. ||5||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ; ਮੁਕਤਿ ਧਿਆਨਾਂ ॥ (1345-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those whom the True Guru blesses with liberation and meditation

ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ; ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥੬॥ (1345-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

realize Almighty's State, and become sublime. ||6||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1345-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Their minds and bodies are cooled and soothed; the Guru imparts this understanding.

ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ; ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ (1345-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Who can estimate the value of those whom God has exalted? ||7||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1345-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, the Guru has imparted this understanding;

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥ (1345-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

without the Naam, the Name of Almighty, no one is emancipated. ||8||6||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1345-10)

Prabhaatee, First Mahl:

ਇਕਿ ਧੁਰਿ , ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (1345-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Some are forgiven by the Primal Lord God; the Perfect Guru makes the true making.

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ , ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਸਾਚਾ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਦੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (1345-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who are attuned to the Love of Almighty are imbued with Truth forever; their pains are dispelled, and they obtain honor. ||1||

ਝੂਠੀ ; ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1345-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

False are the clever tricks of the evil-minded.

ਬਿਨਸਤ ; ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1345-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They shall disappear in no time at all. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ; ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1345-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Pain and suffering afflict the self-willed manmukh. The pains of the self-willed manmukh shall never depart.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ; ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (1345-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh recognizes the Giver of pleasure and pain. He merges in His Sanctuary. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਸਿ ; ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ (1345-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs do not know loving devotional worship; they are insane, rotting away in their egotism.

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲੀ ;
ਜਬ ਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥੩॥ (1345-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This mind flies in an instant from the heavens to the underworld, as long as it does not know the Word of the Shabad. ||3||

ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ; ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ (1345-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The world has become hungry and thirsty; without the True Guru, it is not satisfied.

ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥੪॥ (1345-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Merging intuitively in the Celestial Lord, peace is obtained, and one goes to Almighty's Court wearing robes of honor. ||4||

ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ; ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (1345-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty in His Court is Himself the Knower and Seer; the Word of the Guru's Bani is Immaculate.

ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ; ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੫॥ (1345-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He Himself is the Awareness of Truth; He Himself understands the state of nirvaanaa. ||5||

ਜਲੁ ਤਰੰਗ , ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ , ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1345-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He made the waves of water, the fire and the air, and then joined the three together to form the world.

ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ; ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੬॥ (1345-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He blessed these elements with such power, that they remain subject to His Command. ||6||

ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ; ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ (1345-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

How rare are those humble beings in this world, whom Almighty tests and places in His Treasury.

ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਭਏ ਅਤੀਤਾ ; ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ (1345-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They rise above social status and color, and rid themselves of possessiveness and greed. ||7||

ਨਾਮਿ ਰਤੇ , ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1345-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Attuned to the Naam, the Name of Almighty, they are like immaculate sacred shrines; they are rid of the pain and pollution of egotism.

ਨਾਨਕੁ , ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥੮॥੭॥ (1345-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Nanak washes the feet of those who, as Gurmukh, love the True Lord. ||8||7||

ਅੰਗ ੧੩੪੬

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਬਿਭਾਸ (1346-2)

Prabhaatee, Third Mahl, Bibhaas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1346-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ; ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ (1346-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, see that the Temple of Almighty is within you.

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀਐ ; ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੧॥ (1346-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The Temple of Almighty is found through the Word of the Shabad; contemplate Almighty's Name. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ; ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ (1346-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

O my mind, be joyfully attuned to the Shabad.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ;
ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1346-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

True is devotional worship, and True is the Temple of Almighty; True is His Manifest Glory. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ; ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (1346-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

This body is the Temple of Almighty, in which the jewel of spiritual wisdom is revealed.

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਮਾਣਸਿ , ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (1346-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not know anything at all; they do not believe that Almighty's Temple is within. ||2||

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ; ਰਖਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (1346-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The Dear Lord created the Temple of Almighty; He adorns it by His Will.

ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ; ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (1346-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

All act according to their pre-ordained destiny; no one can erase it. ||3||

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰ ॥ (1346-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Contemplating the Shabad, peace is obtained, loving the True Name.

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ; ਕੰਚਨੁ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰ ॥੪॥ (1346-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The Temple of Almighty is embellished with the Shabad; it is an Infinite Fortress of God. ||4||

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੰਧਾਰ ॥ (1346-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

This world is the Temple of Almighty; without the Guru, there is only pitch darkness.

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ; ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੫॥ (1346-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The blind and foolish self-willed manmukhs worship in the love of duality. ||5||

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (1346-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

One's body and social status do not go along to that place, where all are called to account.

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1346-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to Truth are saved; those in the love of duality are miserable. ||6||

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (1346-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The treasure of the Naam is within the Temple of Almighty. The idiotic fools do not realize this.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨਿ੍ਆ ; ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ (1346-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I have realized this. I keep Almighty enshrined within my heart. ||7||

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ;
ਜਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1346-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to the love of the Shabad know the Guru, through the Word of the Guru's Bani.

ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥ (1346-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Sacred, pure and immaculate are those humble beings who are absorbed in the Name of Almighty. ||8||

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਟੁ ਹੈ ; ਰਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (1346-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The Temple of Almighty is Almighty's Shop; He embellishes it with the Word of His Shabad.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ , ਏਕੁ ਨਾਮੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥ (1346-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

In that shop is the merchandise of the One Name; the Gurmukhs adorn themselves with it. ||9||

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ , ਮਨੁ ਲੋਹਟੁ ਹੈ ; ਮੋਹਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1346-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The mind is like iron slag, within the Temple of Almighty; it is lured by the love of duality.

ਪਾਰਸਿ ਭੇਟਿਐ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ;
ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧੦॥ (1346-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Meeting with the Guru, the Philosopher's Stone, the mind is transformed into gold. Its value cannot be described. ||10||

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ; ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥ (1346-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Almighty abides within the Temple of Almighty. He is pervading in all.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀਐ ; ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥੧੧॥੧॥ (1346-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs trade in the merchandise of Truth. ||11||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1346-15)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ , ਸੇ ਜਨ ਜਾਗ੍ਰਣ ਕਰਹਿ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥ (1346-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who remain awake and aware in the Love and Fear of God, rid themselves of the filth and pollution of egotism.

ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਅਪਣਾ ਰਾਖਹਿ ;
ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ (1346-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

They remain awake and aware forever, and protect their homes, by beating and driving out the five thieves. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1346-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O my mind, as Gurmukh, meditate on the Naam, the Name of Almighty.

ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ;
ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1346-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O mind, do only those deeds which will lead you to the Path of Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ; ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1346-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The celestial melody wells up in the Gurmukh, and the pains of egotism are taken away.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ (1346-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty abides in the mind, as one intuitively sings the Glorious Praises of Almighty. ||2||

ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ; ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1346-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who follow the Guru's Teachings - their faces are radiant and beautiful. They keep Almighty enshrined in their hearts.

ਐਥੈ ਓਥੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥ (1346-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Here and hereafter, they find absolute peace; chanting the Name of Almighty, Har, Har, they are carried across to the other shore. ||3||

ਅੰਗ ੧੩੪੭

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗ੍ਰਣੁ ਨ ਹੋਵਈ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ (1347-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

In egotism, one cannot remain awake and aware, and one's devotional worship of Almighty is not accepted.

ਮਨਮੁਖ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਹਿ ; ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੪॥ (1347-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs find no place in the Court of Almighty; they do their deeds in the love of duality. ||4||

ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਣਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਪੈਨ੍ਣਾ ; ਜਿਨ੍ਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1347-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Cursed is the food, and cursed are the clothes, of those who are attached to the love of duality.

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ , ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੫॥ (1347-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

They are like maggots in manure, sinking into manure. In death and rebirth, they are wasted away to ruin. ||5||

ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ; ਤਿਨ੍ਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1347-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who meet with the True Guru.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ; ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ (1347-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I shall continue to associate with them; devoted to Truth, I am absorbed in Truth. ||6||

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ; ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1347-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

By perfect destiny, the Guru is found. He cannot be found by any efforts.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੭॥ (1347-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the True Guru, intuitive wisdom wells up; through the Word of the Shabad, egotism is burnt away. ||7||

ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (1347-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O my mind, hurry to the Sanctuary of Almighty; He is Potent to do everything.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ;
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੨॥੭॥੨॥੯॥ (1347-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, never forget the Naam, the Name of Almighty. Whatever He does, comes to pass. ||8||2||7||2||9||

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀਆ (1347-7)

Bibhaas, Prabhaatee, Fifth Mahl, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1347-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤਾ ॥ (1347-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Mother, father, siblings, children and spouse

ਚੂਗਹਿ ਚੋਗ ; ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ ॥ (1347-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

- involved with them, people eat the food of bliss.

ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ; ਮਨ ਮੀਠ ਮੋੁਹਾਰਾ ॥ (1347-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The mind is entangled in sweet emotional attachment.

ਗੁਨ ਗਾਹਕ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ (1347-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Those who seek God's Glorious Virtues are the support of my breath of life. ||1||

ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1347-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My One Lord is the Inner-Knower, the Searcher of hearts.

ਧਰ ਏਕਾ , ਮੈ ਟਿਕ ਏਕਸੁ ਕੀ ;
ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1347-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He alone is my Support; He is my only Protection. My Great Lord and Master is over and above the heads of kings. ||1||Pause||

ਛਲ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ; ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥ (1347-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have broken my ties to that deceitful serpent.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਇਹ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥ (1347-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has told me that it is false and fraudulent.

ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ; ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥ (1347-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Its face is sweet, but it tastes very bitter.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ; ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ (1347-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My mind remains satisfied with the Ambrosial Naam, the Name of Almighty. ||2||

ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਿਉ ; ਗਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥ (1347-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have broken my ties with greed and emotional attachment.

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ; ਮੋਹਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟਿ ॥ (1347-12, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Merciful Guru has rescued me from them.

ਇਹ ਠਗਵਾਰੀ ; ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ (1347-12, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

These cheating thieves have plundered so many homes.

ਹਮ ; ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੩॥ (1347-12, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Merciful Guru has protected and saved me. ||3||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ; ਠਾਟੁ ਨ ਬਨਿਆ ॥ (1347-13, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have no dealings whatsoever with sexual desire and anger.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ; ਮੋਹਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥ (1347-13, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I listen to the Guru's Teachings.

ਜਹ ਦੇਖਉ ; ਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲ ॥ (1347-13, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, I see the most horrible goblins.

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ; ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥ (1347-14, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My Guru, Almighty of the World, has saved me from them. ||4||

ਦਸ ਨਾਰੀ ; ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ॥ (1347-14, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have made widows of the ten sensory organs.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਏਹ ਰਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨਿ ॥ (1347-14, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has told me that these pleasures are the fires of corruption.

ਇਨ ਸਨਬੰਧੀ ; ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਇ ॥ (1347-15, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Those who associate with them go to hell.

ਹਮ , ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ (1347-15, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has saved me; I am lovingly attuned to Almighty. ||5||

ਅਹੰਮੇਵ ਸਿਉ ; ਮਸਲਤਿ ਛੋਡੀ ॥ (1347-15, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have forsaken the advice of my ego.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਇਹੁ ਮੂਰਖੁ ਹੋਡੀ ॥ (1347-16, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has told me that this is foolish stubbornness.

ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ; ਘਰੁ ਕਹੀ ਨ ਪਾਏ ॥ (ਨੀ-ਘਰੁ ਬੋਲੋ) (1347-16, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

This ego is homeless; it shall never find a home.

ਹਮ , ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ; ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੬॥ (1347-16, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has saved me; I am lovingly attuned to Almighty. ||6||

ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ; ਹਮ ਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥ (1347-17, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have become alienated from these people.

ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ; ਦੁਇ ਨ ਖਟਾਂਈ ॥ (1347-17, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

We cannot both live together in one home.

ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ; ਅੰਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥ (1347-17, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Grasping the hem of the Guru's Robe, I have come to God.

ਕਰਹੁ ਤਪਾਵਸੁ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾਗਿ ॥੭॥ (1347-18, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Please be fair with me, All-knowing Lord God. ||7||

ਪ੍ਰਭ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ; ਕੀਏ ਨਿਆਂਏਂ ॥ (1347-18, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God smiled at me and spoke, passing judgement.

ਸਗਲ ਦੂਤ ; ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (1347-18, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He made all the demons perform service for me.

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ; ਇਹੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ (1347-19, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You are my Lord and Master; all this home belongs to You.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥੮॥੧॥ (1347-19, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has passed judgement. ||8||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1347-19)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਅੰਗ ੧੩੪੮

ਮਨ ਮਹਿ ; ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Within the mind dwell anger and massive ego.

ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ; ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Worship services are performed with great pomp and ceremony.

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ; ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Ritual cleansing baths are taken, and sacred marks are applied to the body.

ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ; ਕਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

But still, the filth and pollution within never depart. ||1||

ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1348-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

No one has ever found God in this way.

ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ; ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1348-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The sacred mudras - ritualistic hand gestures - are made, but the mind remains enticed by Maya. ||1||Pause||

In accordance to Amar Khosh written by Amar Singh Marhatta there are 4 meanings of Bhagauti: 1. Sword (Sri Bhagauti Ji Sehaye, Vaar Sri Bhagauti Ji Ki Patshahi 10) 2. Almighty (Pritham Bhagauti Simar Kai) 3. Chandi, Durga 4. The name of a sect

ਪਾਪ ਕਰਹਿ ; ਪੰਚਾਂ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥ (1348-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They commit sins, under the influence of the five thieves.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ; ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥ (1348-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They bathe at sacred shrines, and claim that everything has been washed off.

ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ; ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥ (1348-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Then they commit them again, without fear of the consequences.

ਜਮ ਪੁਰਿ ; ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕ ॥੨॥ (1348-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The sinners are bound and gagged, and taken to the City of Death. ||2||

ਘੂਘਰ ਬਾਧਿ ; ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥ (1348-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The ankle-bells shake and the cymbals vibrate,

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ; ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥ (1348-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

but those who have deception within wander lost like demons.

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ; ਸਾਪੁ ਨ ਮੂਆ ॥ (1348-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

By destroying its hole, the snake is not killed.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ; ਜਿਨਿ ਤੁ ਕੀਆ ॥੩॥ (1348-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God, who created you, knows everything. ||3||

ਪੂੰਅਰ ਤਾਪ ; ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ (1348-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You worship fire and wear saffron colored robes.

ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ; ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥ (1348-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Stung by your misfortune, you abandon your home.

ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ; ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥ (1348-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Leaving your own country, you wander in foreign lands.

ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ; ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥ (1348-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

But you bring the five rejects with you. ||4||

ਕਾਨ ਫਰਾਇ ; ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ ॥ (1348-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You have split your ears, and now you steal crumbs.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂਗੈ ; ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ॥ (1348-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You beg from door to door, but you fail to be satisfied.

ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ; ਬਦ ਨਦਰਿ , ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ (1348-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You have abandoned your own wife, but now you sneak glances at other women.

ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ; ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥੫॥ (1348-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God is not found by wearing religious robes; you are utterly miserable! ||5||

ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ; ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥ (1348-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He does not speak; he is on silence.

ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ; ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥ (1348-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

But he is filled with desire; he is made to wander in reincarnation.

ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ; ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥ (1348-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Abstaining from food, his body suffers in pain.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ; ਵਿਆਪਿਆ ਮਮਤਾ ॥੬॥ (1348-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He does not realize the Hukam of Almighty's Command; he is afflicted by possessiveness. ||6||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮਗਤੇ ॥ (ਪਰਮ-ਗਤੇ ਬੋਲੋ) (1348-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Without the True Guru, no one has attained the supreme status.

ਪੂਛਹੁ ; ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥ (1348-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Go ahead and ask all the Vedas and the Simritees.

ਮਨਮੁਖ ; ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥ (1348-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The self-willed manmukhs do useless deeds.

ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ; ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥੭॥ (1348-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They are like a house of sand, which cannot stand. ||7||

ਜਿਸ ਨੋ ਭਏ ; ਗੋੁਬਿੰਦ ਦਇਆਲਾ ॥ (1348-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

One unto whom Almighty of the Universe becomes Merciful,

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਤਿਨਿ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥ (1348-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

sews the Word of the Guru's Shabad into his robes.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1348-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Out of millions, it is rare that such a Saint is seen.

ਨਾਨਕੁ ; ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ (1348-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, with him, we are carried across. ||8||

ਜੇ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ; ਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ (1348-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

If one has such good destiny, then the Sight (Darshan) of His Darshan is obtained.

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥ (1348-12)

He saves himself, and carries across all his family as well. ||1||SECOND PAUSE||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1348-13)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ॥ (1348-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Naam, all the sins are erased.

ਧਰਮਰਾਇ ਕੇ ; ਕਾਗਰ ਫਾਟੇ ॥ (1348-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The accounts held by the Righteous Judge of Dharma are torn up.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (1348-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (1348-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have found the Sublime Essence of Almighty. The Supreme Lord God has melted into my heart. ||1||

ਰਾਮ ਰਮਤ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1348-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Dwelling on Almighty, Har, Har, I have found peace.

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ; ਚਰਨ ਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1348-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Your slaves seek the Sanctuary of Your Feet. ||1||Pause||

ਚੂਕਾ ਗਉਣੁ ; ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰੁ ॥ (1348-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The cycle of reincarnation is ended, and darkness is dispelled.

ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ; ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ (1348-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has revealed the door of liberation.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1348-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My mind and body are forever imbued with loving devotion to Almighty.

ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਇਆ ; ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੨॥ (1348-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Now I know God, because He has made me know Him. ||2||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ; ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ (1348-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He is contained in each and every heart.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਬੀਜੋ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1348-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Without Him, there is no one at all.

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ; ਛੇਦੇ ਭੈ ਭਰਮਾਂ ॥ (1348-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Hatred, conflict, fear and doubt have been eliminated.

ਪ੍ਰਭਿ ਪੁੰਨਿਆਤਮੈ ; ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ (ਪੁੰਨਿ-ਆਤਮੈ ਬੋਲੋ) (1348-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God, the Soul of Pure Goodness, has manifested His Righteousness. ||3||

ਮਹਾ ਤਰੰਗ ਤੇ ; ਕਾਂਢੈ ਲਾਗਾ ॥ (1348-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He has rescued me from the most dangerous waves.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ; ਟੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ॥ (1348-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Separated from Him for countless lifetimes, I am united with Him once again.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿਆ ॥ (1348-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Chanting, intense meditation and strict self-discipline are the contemplation of the Naam.

ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥ (1348-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My Lord and Master has blessed me with His Glance of Grace. ||4||

ਮੰਗਲ ਸੂਖ ; ਕਲਿਆਣ ਤਿਥਾਈਂ ॥ (1348-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Bliss, peace and salvation are found in that place,

ਅੰਗ ੧੩੪੯

ਜਹ ਸੇਵਕ ; ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ (1349-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

where the servants of Almighty of the World abide.

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ; ਗੋਪਾਲ ॥ (1349-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God, Almighty of the World, is pleased and satisfied with me.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲ ॥੫॥ (1349-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My disharmony with Him of so many lifetimes is ended. ||5||

ਹੋਮ ਜਗ ; ਉਰਧ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ (1349-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Burnt offerings, sacred feasts, intense meditations with the body upside-down, worship services

ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ; ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੀਜਾ ॥ (1349-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

and taking millions of cleansing baths at sacred shrines of pilgrimage

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਧਾਰੇ ॥ (1349-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

- the merits of all these are obtained by enshrining Almighty's Lotus Feet within the heart, even for an instant.

ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ; ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੬॥ (1349-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty of the Universe, all one's affairs are resolved. ||6||

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ; ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ॥ (1349-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God's Place is the highest of the high.

ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਵਹਿ ; ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (1349-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servants intuitively focus their meditation on Him.

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ; ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ॥ (1349-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I long for the dust of the slaves of Almighty's slaves.

ਸਰਬ ਕਲਾ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ (1349-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My Beloved Lord is overflowing with all powers. ||7||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨੇਰਾ ॥ (1349-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My Beloved Lord, my Mother and Father, is always near.

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ; ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ (1349-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

O my Friend and Companion, You are my Trusted Support.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ; ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥ (1349-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God takes His slaves by the hand, and makes them His Own.

ਜਪਿ ਜੀਵੈ ; ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸ ॥੮॥੩॥੨॥੭॥੧੨॥ (1349-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Nanak lives by meditating on Almighty, the Treasure of Virtue. ||8||3||2||7||12||

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ; ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ (1349-7)

Bibhaas, Prabhaatee, The Word Of Devotee Kabeer Jee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1349-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Once in Kanshi, there was a breakout of cholera. Everybody left Kanshi except Bhagat Kabir Ji. When they came back after some time, they asked Kabir Ji why didn't he leave Kanshi during the breakout. Bhagat Kabir Ji uttered the following Shabad.

ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ; ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥ (1349-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My anxious fears of death and rebirth have been taken away.

ਆਪਨ ਰੰਗਿ ; ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥ (1349-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Celestial Lord has shown His Love for me. ||1||

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ; ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (1349-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Divine Light has dawned, and darkness has been dispelled.

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ; ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1349-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Contemplating Almighty, I have obtained the Jewel of His Name. ||1||Pause||

ਜਹ ਅਨੰਦੁ ; ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆਨਾ ॥ (1349-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Pain runs far away from that place where there is bliss.

ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ; ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥ (1349-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The jewel of the mind is focused and attuned to the essence of reality. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ; ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (1349-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whatever happens is by the Pleasure of Your Will.

ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ; ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ (1349-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whoever understands this, is intuitively merged in Almighty. ||3||

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ; ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਖੀਣਾ ॥ (1349-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, my sins have been obliterated.

ਮਨੁ ਭਇਆ ; ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥੧॥ (1349-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind has merged into Almighty, the Life of the World. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1349-11)

Prabhaatee:

Prologue: Once a Qazi and a Brahmin came to Bhagat Kabir Ji. The Qazi claimed that Almighty lives in a Mosque while the Brahmin said that Almighty resides withing the idols in the temple. Bhagat Kabir Ji composed the following Shabad to enlighten them.

ਅਲਹੁ , ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ; (ਅੱਲਹੁ ਬੋਲੋ)
ਅਵਰੁ ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ (1349-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If Almighty Allah lives only in the mosque, then to whom does the rest of the world belong?

ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ; ਦੁਹ ਮਹਿ ਤਤੁ ਨ ਹੇਰਾ ॥੧॥ (1349-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

According to the Hindus, Almighty's Name abides in the idol, but there is no truth in either of these claims. ||1||

ਅਲਹ ਰਾਮ ; ਜੀਵਉ ਤੇਰੇ ਨਾਈ ॥ (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ) (1349-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Allah, O Raam, I live by Your Name.

ਤੂ ਕਰਿ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ; ਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (1349-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Please show mercy to me, O Master. ||1||Pause||

ਦਖਨ ਦੇਸਿ ਹਰੀ ਕਾ ਬਾਸਾ ;
ਪਛਿਮਿ ਅਲਹ ਮੁਕਾਮਾ ॥ (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ) (1349-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The God of the Hindus lives in the Dakhan Desh[7] southern lands, and the God of the Muslims lives in the west.

[7] There is a Shiva temple in south called Rameshwar where a Shiv Ling is placed. This is the same place from where Sri Ram Chander Ji started building the bridge over the ocean to Lanka. This temple is 100ft high and the surrounding village is also named after the temple. (Reference: Mahan Kosh)

ਦਿਲ ਮਹਿ ਖੋਜਿ , ਦਿਲੈ ਦਿਲਿ ਖੋਜਹੁ ;
ਏਹੀ ਠਉਰ ਮੁਕਾਮਾ ॥੨॥ (1349-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So search in your heart - look deep into your heart of hearts; this is the home and the place where God lives. ||2||

ਬ੍ਰਹਮਨ , ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ , ਚਉਬੀਸਾ ;
ਕਾਜੀ , ਮਹ ਰਮਜਾਨਾ ॥ (1349-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Brahmins observe twenty-four fasts during the year, and the Muslims fast during the month of Ramadaan.

ਗਿਆਰਹ ਮਾਸ ਪਾਸ ਕੈ ਰਾਖੇ ; ਏਕੈ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੩॥ (1349-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Muslims set aside eleven months, and claim that the treasure is only in the one month. ||3||

ਕਹਾ , ਉਡੀਸੇ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਕਿਆ , ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਨਾਂਏਂ ॥ (1349-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the use of bathing at Orissa[8]? Why do the Muslims bow their heads in the mosque?

ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ;
ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਂਏਂ ॥੪॥ (1349-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If someone has deception in his heart, what good is it for him to utter prayers? And what good is it for him to go on pilgrimage to Mecca? ||4||

ਏਤੇ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾ ਸਾਜੇ ; ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥ (1349-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You fashioned all these men and women, Lord. All these are Your Forms.

ਕਬੀਰੁ ਪੂੰਗਰਾ ਰਾਮ ਅਲਹ ਕਾ ; (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਸਭ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ॥੫॥ (1349-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabeer is the child of God, Allah, Raam. All the Gurus and prophets are mine. ||5||

[8] Orissa is located in Bengal in which there are three districts, Kattak, Balsur and Puri. Kattak is located near a sea shore where a temple by the name of Jagan Naath is situated. An annual event pulls million of devotees during the last week of June, devotees places Krishna's idol on a 16 wheeler chariot with the height of 48feet and pulls it as their devotion

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ , ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਨਰਵੈ ;
ਪਰਹੁ , ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (1349-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, listen, O men and women: seek the Sanctuary of the One.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ;
ਤਬ ਹੀ ਨਿਹਚੈ ਤਰਨਾ ॥੬॥੨॥ (1349-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Chant the Naam, the Name of Almighty, O mortals, and you shall surely be carried across. ||6||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1349-18)

Prabhaatee:

Prologue: Once a devotee came to Bhagat Kabir Ji and asked, “How was this world came to existence and what is the real form of this world?”

ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ; (ਅੱਵਲਿ, ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ (1349-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

First, Allah created the Light; then, by His Creative Power, He made all mortal beings.

ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ; ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥੧॥ (1349-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

From the One Light, the entire universe welled up. So who is good, and who is bad? ||1||

ਅੰਗ ੧੩੫੦

ਲੋਗਾ ; ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ॥ (1350-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O people, O Siblings of Destiny, do not wander deluded by doubt.

ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ , ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1350-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Creation is in the Creator, and the Creator is in the Creation, totally pervading and permeating all places. ||1||Pause||

ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ; ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ॥ (1350-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The clay is the same, but the Fashioner has fashioned it in various ways.

ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ , ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ; ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ , ਕੁੰਭਾਰੈ ॥੨॥ (1350-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is nothing wrong with the pot of clay - there is nothing wrong with the Potter. ||2||

ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ , ਏਕੋ ਸੋਈ ;
ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥ (1350-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The One True Lord abides in all; by His making, everything is made.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ; ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥ (1350-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whoever realizes His Command (Hukam), knows the One Lord. He alone is said to be Almighty's slave. ||3||

ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ , ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥ (1350-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty Allah is Unseen; He cannot be seen. The Guru has blessed me with this sweet molasses.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ;
ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ (1350-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, my anxiety and fear have been taken away; I see the Immaculate Lord pervading everywhere. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1350-5)

Prabhaatee:

Prologue: Once Bhagat Kabir Ji was passing a place where the Brahmins and the Qazis were arguing on the concept of sacrifice. They were condemning each others' scriptures. Upon listening to their argument, Bhagat Ji uttered the following and gave them enlightment.

ਬੇਦ ਕਤੇਬ , ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ; ਝੂਠਾ , ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ (1350-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Do not say that the Vedas, the Bible and the Koran are false. Those who do not contemplate them are false.

ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ , ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤਹਉ ; (ਕਹਤ–ਹਉ ਬੋਲੋ)
ਤਉ ਕਿਉ , ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ ॥੧॥ (1350-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You say that the One Lord is in all, so why do you kill chickens? ||1||

ਮੁਲਾਂ ; ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥ (1350-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Mullah, tell me: is this God's Justice?

ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ; ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1350-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The doubts of your mind have not been dispelled. ||1||Pause||

ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ , ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ;
ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥ (1350-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You seize a living creature, and then bring it home and kill its body; you have killed only the clay.

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ;
ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥੨॥ (1350-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The light of the soul passes into another form. So tell me, what have you killed? ||2||

ਕਿਆ ਉਜੂ ਪਾਕੁ ਕੀਆ , ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ;
ਕਿਆ , ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ (1350-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

And what good are your purifications? Why do you bother to wash your face? And why do you bother to bow your head in the mosque?

ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ , ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ;
ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥੩॥ (1350-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your heart is full of hypocrisy; what good are your prayers or your pilgrimage to Mecca? ||3||

ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ , ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ;
ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1350-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are impure; you do not understand the Pure Lord. You do not know His Mystery.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ;
ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੪॥ (1350-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, you have missed out on paradise; your mind is set on hell. ||4||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1350-11)

Prabhaatee:

Prologue: Bhagat Kabir Ji performs Aarti of Almighty (devotion) by composing this following shabad.

ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ , ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਕਰ ;
ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ (1350-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Hear my prayer, Lord; You are the Divine Light of the Divine, the Primal, All-pervading Master.

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ;
ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ (1350-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Siddhas in Samaadhi have not found Your limits. They hold tight to the Protection of Your Sanctuary. ||1||

ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ , ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥ (1350-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Worship and adoration of the Pure, Primal Lord comes by worshipping the True Guru, O Siblings of Destiny.

ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ;
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1350-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Standing at His Door, Brahma studies the Vedas, but he cannot see the Unseen Lord. ||1||Pause||

ਤਤੁ ਤੇਲੁ , ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ;
ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ , ਉਜ੍ਯਾਰਾ ॥ (ਉਜਿਆਰਾ ਬੋਲੋ) (1350-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With the oil of knowledge about the essence of reality, and the wick of the Naam, the Name of Almighty, this lamp illluminates my body.

ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ; ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥ (1350-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have applied the Light of Almighty of the Universe, and lit this lamp. God the Knower knows. ||2||

ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ; ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ (1350-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Unstruck Melody of the Panch Shabad, the Five Primal Sounds, vibrates and resounds. I dwell with Almighty of the World.

ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ;
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥ (1350-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabeer, Your slave, performs this Aartee, this lamp-lit worship service for You, O Formless Lord of Nirvaanaa. ||3||5||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ (1350-16)

Prabhaatee, The Word Of Devotee Naam Dayv Jee:

Prologue: When Bhagat Namdev Ji came back to his village safely after the King Salem's judgement to let an elephant stomp Bhagat Ji alive did not succeed as Almighty himself had saved Bhagat Ji. The villagers started to console him that they would not have allowed anything to happen to him. Listening to them, Bhagat Ji composed the following Shabad.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1350-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ; ਕੈ ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ॥ (1350-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The mind alone knows the state of the mind; I tell it to the Knowing Lord.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ; ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥ (1350-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I chant the Name of Almighty, the Inner-knower, the Searcher of hearts - why should I be afraid? ||1||

ਬੇਧੀਅਲੇ ; ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਸਾਈ ॥ (1350-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My mind is pierced through by the love of Almighty of the World.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1350-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My God is All-pervading everywhere. ||1||Pause||

ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ , ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ; ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ (1350-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The mind is the shop, the mind is the town, and the mind is the shopkeeper.

ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ; ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ (1350-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The mind abides in various forms, wandering all across the world. ||2||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ , ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1350-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

This mind is imbued with the Word of the Guru's Shabad, and duality is easily overcome.

ਅੰਗ ੧੩੫੧

ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ;
ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ (ਸਮੱਤੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1351-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He Himself is the Commander; all are under His Command. The Fearless Lord looks on all alike. ||3||

ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ , ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ;
ਤਾਚੀ ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥ (ਤਾ-ਚੀ ਬੋਲੋ) (1351-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

That humble being who knows, and meditates on the Supreme Primal Being - his word becomes eternal.

ਨਾਮਾ ਕਹੈ , ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਬਿਡਾਣੀ ॥੪॥੧॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1351-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dayv, I have found the Invisible, Wondrous Lord, the Life of the World, within my heart. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1351-3)

Prabhaatee:

Prologue: A devotee asked Bhagat Namdev Ji if there is anyone who have discovered the end of Almighty. Bhagat Ji replied his question by composing the following Shabad.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ;
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1351-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He existed in the beginning, in the primeval age, and all throughout the ages; His limits cannot be known.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ;
ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥੧॥ (1351-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty is pervading and permeating amongst all; this is how His Form can be described. ||1||

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਜੈ ; ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ ॥ (1351-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty of the Universe appears when the Word of His Shabad is chanted.

ਆਨਦ ਰੂਪੀ ; ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1351-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My Lord is the Embodiment of Bliss. ||1||Pause||

ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ , ਬਾਨੈ , ਬੀਖੇ ; ਬਾਸੁ ਤੇ , ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥ (1351-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The beautiful fragrance of sandalwood emanates from the sandalwood tree, and attaches to the other trees of the forest.

ਸਰਬੇ ਆਦਿ , ਪਰਮਲਾਦਿ ;
ਕਾਸਟ , ਚੰਦਨੁ ; ਭੈਇਲਾ ॥੨॥ (1351-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

God, the Primal Source of everything, is like the sandalwood tree; He transforms us woody trees into fragrant sandalwood. ||2||

ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਚੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮਚੇ ਲੋਹਾ ; ਸੰਗੇ , ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥ (1351-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You, Dear Almighty, are the Philosopher's Stone, and I am iron; associating with You, I am transformed into gold.

ਤੂ ਦਇਆਲੁ , ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ;
ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ॥੩॥੨॥ (1351-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You are Merciful; You are the gem and the jewel. Naam Dayv is absorbed in the Truth. ||3||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1351-7)

Prabhaatee:

Prologue: A devotee came and asked Bhagat Namdev Ji how can one obtain all the worldly possessions and at the same time merge with Almighty. Bhagat Ji replied by composing the following Shabad.

ਅਕੁਲ ਪੁਰਖ ; ਇਕੁ ਚਲਿਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1351-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Primal Being has no ancestry; He has staged this play.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥੧॥ (1351-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

God is hidden deep within each and every heart. ||1||

ਜੀਅ ਕੀ ਜੋਤਿ ; ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ (1351-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

No one knows the Light of the soul.

ਤੈ , ਮੈ ਕੀਆ ; ਸੁ ਮਾਲੂਮੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1351-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Whatever I do, is known to You, Lord. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ; ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ ॥ (1351-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Just as the pitcher is made from clay,

ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ; ਬੀਠੁਲੁ ਦੇਉ ॥੨॥ (1351-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

everything is made from the Beloved Divine Creator Himself. ||2||

ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ; ਕਰਮੁ ਬਿਆਪੈ ॥ (1351-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The mortal's actions hold the soul in the bondage of karma.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ; ਸੁ ਆਪੈ ਆਪੈ ॥੩॥ (1351-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Whatever he does, he does on his own. ||3||

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ; ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤਵੈ ਸੁ ਲਹੈ ॥ (1351-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Prays Naam Dayv, whatever this soul wants, it obtains.

ਅਮਰੁ ਹੋਇ ; ਸਦ ਆਕੁਲ ਰਹੈ ॥੪॥੩॥ (1351-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Whoever abides in Almighty, becomes immortal. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਕੀ (1351-11)

Prabhaatee, The Word Of Devotee Baynee Jee:

Prologue: Once an atheist came to Bhagat Beni Ji. Observing his outfit, Bhagat Ji uttered the following Shabad.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1351-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ; ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ ॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You rub your body with sandalwood oil, and place basil leaves on your forehead.

ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ; ਕਰ ਤਲ ਕਾਤੀ ॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

But you hold a knife in the hand of your heart.

ਠਗ ਦਿਸਟਿ ; ਬਗਾ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You look like a thug; pretending to meditate, you pose like a crane.

ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੋ ; ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ ॥੧॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You try to look like a Vaishnaav, but the breath of life escapes through your mouth. ||1||

ਕਲਿ ਭਗਵਤ ; ਬੰਦ ਚਿਰਾਂਮੰ ॥ (1351-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You pray for hours to God the Beautiful.

ਕ੍ਰੂਰ ਦਿਸਟਿ ; ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1351-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

But your gaze is evil, and your nights are wasted in conflict. ||1||Pause||

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ; ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ ॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You perform daily cleansing rituals,

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ; ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੰ ॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

wear two loin-cloths, perform religious rituals and put only milk in your mouth.

ਰਿਦੈ ; ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਨੀ ॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

But in your heart, you have drawn out the sword.

ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ; ਬਾਨੀ ॥੨॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You routinely steal the property of others. ||2||

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ; ਚਕ੍ਰ ਗਣੇਸੰ ॥ (1351-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You worship the stone idol, and paint ceremonial marks of Ganesha.

ਨਿਸਿ ਜਾਗਸਿ ; ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ (1351-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You remain awake throughout the night, pretending to worship God.

ਪਗ ਨਾਚਸਿ ; ਚਿਤੁ ਅਕਰਮੰ ॥ (1351-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You dance, but your consciousness is filled with evil.

ਏ ਲੰਪਟ ; ਨਾਚ ਅਧਰਮੰ ॥੩॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You are lewd and depraved - this is such an unrighteous dance! ||3||

ਮ੍ਰਿਗ ਆਸਣੁ ; ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You sit on a deer-skin, and chant on your mala.

ਕਰ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ; ਕਪਾਲਾ ॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You put the sacred mark, the tilak, on your forehead.

ਰਿਦੈ ਕੂੜੁ ; ਕੰਠਿ ਰੁਦ੍ਰਾਖੰ ॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You wear the rosary beads of Shiva around your neck, but your heart is filled with falsehood.

ਰੇ ਲੰਪਟ ; ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭਾਖੰ ॥੪॥ (1351-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You are lewd and depraved - you do not chant God's Name. ||4||

ਜਿਨਿ ਆਤਮ ਤਤੁ ; ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ॥ (1351-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Whoever does not realize the essence of the soul

ਸਭ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ; ਅਬੀਨਿਆ ॥ (1351-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

- all his religious actions are hollow and false.

ਕਹੁ ਬੇਣੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥ (1351-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Says Baynee, as Gurmukh, meditate.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥੧॥ (1351-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Without the True Guru, you shall not find the Way. ||5||1||

ਅੰਗ ੧੩੫੨

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1352-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਨਾਵਾ ਬੋਲੋ) (1352-3)

Raag Jaijaavantee[9], Ninth Mahl:

ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ , ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ; ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਹੈ ॥ (1352-4, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Meditate in remembrance on Almighty - meditate on Almighty; this alone shall be of use to you.

[9] Raag Jaijavanti only contains the Shabads of Guru Tegh Bahadur Sahib Ji. Jaijavanti is a Raagni is a combination of Kaanra and Sorthi Raags. This Raag is sang 3 hours after sunset.

ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗੁ ; ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥ (1352-4, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Abandon your association with Maya, and take shelter in the Sanctuary of God.

ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ; ਝੂਠੋ ਸਭ ਸਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1352-4, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Remember that the pleasures of the world are false; this whole show is just an illusion. ||1||Pause||

ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ; ਕਾਹੇ ਪਰਿ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ॥ (1352-5, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
You must understand that this wealth is just a dream. Why are you so proud?

ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ਜੈਸੇ ; ਬਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ (ਬਸੁੱਧਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1352-5, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
The empires of the earth are like walls of sand. ||1||

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਕਹਤੁ ਬਾਤ ; ਬਿਨਸਿ ਜੈਹੈ ਤੇਰੋ ਗਾਤੁ ॥ (1352-6, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Servant Nanak speaks the Truth: your body shall perish and pass away.

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ ; ਤੈਸੇ ਜਾਤੁ ਆਜੁ ਹੈ ॥੨॥੧॥ (1352-6, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Moment by moment, yesterday passed. Today is passing as well. ||2||1||

ਜੈਜਾਵੰਤੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1352-7)
Jaijaavantee, Ninth Mahl:

ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ; ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ ॥ (ਪੋਲੇ ਬੋਲੋ) (1352-7, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Meditate on Almighty - vibrate on Almighty; your life is slipping away.

ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ; ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ॥ (1352-8, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Why am I telling you this again and again? You fool - why don't you understand?

ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ; ਓਰੇ ਸਮ ਗਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1352-8, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Your body is like a hail-stone; it melts away in no time at all. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਭਰਮ ਡਾਰਿ ਦੇਹਿ ; ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥ (1352-9, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
So give up all your doubts, and utter the Naam, the Name of Almighty.

ਅੰਤਿ ਬਾਰ , ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ; ਇਹੈ , ਏਕੁ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ (1352-9, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮ: 9)

At the very last moment, this alone shall go along with you. ||1||

ਬਿਖਿਆ , ਬਿਖੁ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ; ਪ੍ਰਭ ਕੌ ਜਸੁ ਹੀਏ ਧਾਰਿ ॥ (1352-10, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮ: 9)

Forget the poisonous sins of corruption, and enshrine the Praises of God in your heart.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ; ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ॥੨॥੨॥ (1352-10, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮ: 9)

Servant Nanak proclaims that this opportunity is slipping away. ||2||2||

ਜੈਜਾਵੰਤੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1352-11)

Jaijaavantee, Ninth Mahl:

ਰੇ ਮਨ ; ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥ (1352-11, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮ: 9)

O mortal, what will your condition be?

ਇਹ ਜਗ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਸੋ ਤਉ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨਿ ॥ (1352-11, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮ: 9)

In this world, you have not listened to Almighty's Name.

**ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਨਿ ;
ਮਤਿ , ਨਾਹਿਨ ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1352-12, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮ: 9)

You are totally engrossed in corruption and sin; you have not turned your mind away from them at all. ||1||Pause||

ਮਾਨਸ ਕੋ ਜਨਮੁ ਲੀਨੁ ; ਸਿਮਰਨੁ ਨਹ ਨਿਮਖ ਕੀਨੁ ॥ (1352-12, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮ: 9)

You obtained this human life, but you have not remembered Almighty in meditation, even for an instant.

ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ ਦੀਨੁ ; ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ ॥੧॥ (1352-13, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮ: 9)

For the sake of pleasure, you have become subservient to your woman, and now your feet are bound. ||1||

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ; ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗ ਪਸਾਰੁ ॥ (1352-13, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮ: 9)

Servant Nanak proclaims that the vast expanse of this world is just a dream.

ਸਿਮਰਤ ਨਹ ਕਿਉ ਮੁਰਾਰਿ ; ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥੨॥੩॥ (1352-14, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Why not meditate on Almighty? Even Maya is His slave. ||2||3||

ਜੈਜਾਵੰਤੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1352-14)

Jaijaavantee, Ninth Mahl:

ਬੀਤ ਜੈਹੈ , ਬੀਤ ਜੈਹੈ ; ਜਨਮੁ ਅਕਾਜੁ ਰੇ ॥ (1352-14, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Slipping away - your life is uselessly slipping away.

ਨਿਸਿਦਿਨੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ;
ਸਮਝਤ ਨਹ , ਰੇ ਅਜਾਨ ॥ (1352-15, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Night and day, you listen to the Puraanas, but you do not understand them, you ignorant fool!

ਕਾਲੁ ਤਉ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ; ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1352-15, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Death has arrived; now where will you run? ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੩੫੩

ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ; ਸੋ ਤਉ ਤੇਰਉ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ॥ (1353-1, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

You believed that this body was permanent, but it shall turn to dust.

ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ; ਮੂਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥੧॥ (1353-1, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Why don't you chant the Name of Almighty, you shameless fool? ||1||

ਰਾਮ ਭਗਤਿ , ਹੀਏ ਆਨਿ ; ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ , ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ (1353-2, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Let devotional worship of Almighty enter into your heart, and abandon the intellectualism of your mind.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨਿ ; ਜਗ ਮੈ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ ॥੨॥੪॥ (1353-2, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

O Servant Nanak, this is the way to live in the world. ||2||4||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1353-4)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ; ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1353-6)

Salok Sehskritee, First Mahl:

ਪੜਿ ਪੁਸ੍ਤਕ ; ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ (ਪੁਸਤਕ ਬੋਲੋ) (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Dear Pandit, it is fruitless to read divine books if the knowledge gained is but only to create dispute and conflict amongst people.

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ; ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ (ਪੌਲਾ ਬੋਲੋ) (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Likewise, to perform 'trikal sandhia' and other hypocrisy rituals like idol worship (Salgram) and sitting in deep pretentious meditation like a crane are efforts in vain.

ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ; ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥ (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The lies you utter are portrayed as priceless ornaments to make appear as holy truths

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ; ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ (ਤ੍ਰੈ-ਪਾਲ ਬੋਲੋ) (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

and the gaiteri (a three verse – of 8 words each – stanza) you recite three times a day during trikal sandhia is only to depict your false devoutness or either and the sustainer of the three worlds (heaven, earth, and hell) is watching you and contemplating your every action.

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ; ਤਿਲਕ ਲਿਲਾਟੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

You wear a rosary (mala) round your neck, anoint your forehead with a tilak (a saffron mark) and as a symbol of purity,

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ; ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

carry two dhotis (sarongs) as well as place a wet cloth folded four times over your head while performing puja (prayers) or either and wear silk clothings to characterise and portray a picture of cleanliness and purity.

ਜੋ ਜਾਨਸਿ ; ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

He who is ignorant of the means of attaining the Almighty is oblivious of the fact that or either he who is aware of the means of attaining the Almighty is conscious of the fact that the practices and rituals mentioned (above) are futile to the attainment of Almighty.

ਸਭ ਫੋਕਟ ; ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

He who is ignorant of the means of attaining the Almighty is oblivious of the fact that or either he who is aware of the means of attaining the Almighty is conscious of the fact that the practices and rituals mentioned (above) are futile to the attainment of Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਨਿਸਚੌ ਧ੍ਹਿਾਵੈ ॥ (ਧਿਆਵੈ ਬੋਲੋ) (1353-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Says Guru Ji, therefore worship Almighty without scepticism for the path leading to the truth (the sachiaar state) or God's abode cannot be attained without the Guru.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (1353-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Says Guru Ji, therefore worship Almighty without scepticism for the path leading to the truth (the sachiaar state) or God's abode cannot be attained without the Guru.

ਨਿਹਫਲੰ , ਤਸ੍ਯ ਜਨਮਸ੍ਯ ; (ਤੱਸਅ, ਜਨਮੱਸਅ ਬੋਲੋ)
ਜਾਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ (1353-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The birth into this world as a human has no significance and is fruitless as long as one does not acquire the knowledge of Brahm (the Supreme Being) and understands his mysteries.

ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸ੍ਯ ; ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ (ਸੰਸਾਰੱਸਅ ਬੋਲੋ) (1353-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The materialistic world is like a turbulent sea that is crossed over by a rare few with the grace of Guru.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1353-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The creator of action and cause (creation) is omnipotent and omniscient, says Guru Ji in review or either so ponder on it says Guru Ji.

ਕਾਰਣੁ , ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (1353-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The cause (creation) is in the control of the creator whose form; the Brahm form (which represents a force, power or energy) permeates the creation (in Atma form) and sustains it.

ਜੋਗ ਸਬਦੰ , ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ; ਬੇਦ ਸਬਦੰ , ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ (1353-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Through understanding and preaching, the divine knowledge has been the method adopted by the ones who have united with the Almighty.
A Brahmin's faith has six characteristics. These are
To acquire and to impart knowledge of the Vedas
To offer and to accept donations
To give public feast (Yag) as an act of charity and to get others to offer public feast

ਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ , ਸੂਰ ਸਬਦੰ ; (ਖਿਅਤ੍ਰੀ ਬੋਲੋ)
ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ (1353-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The Khatri's faith is the bravery, to protect civilians and to make donations whereas Vaish's faith is to assist, perform trading, perform agricultural work and take care of the livestock (cows). The Sudra's faith is to be of service to others i.e to provide services to the three sects (Brahmin, Khatri and Vaish) to make a living.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ , ਤ ਏਕ ਸਬਦੰ ; ਜੇ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ (1353-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The common faith of all the human beings is to understand Almighty, only if one knows this secret.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ (1353-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Sri Guru Ji says that I'm his disciple who has understood God's mysteries for he is free from the influence of materialism (i.e., he is above this world) and is one (united) with God.

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨੰ , ਤ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ; ਦੇਵ ਦੇਵਾ , ਤ ਆਤਮਹ ॥ (ਕਰਿਸਨੰ ਬੋਲੋ)
ਆਤਮੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸ੍ਵਦੇਵਸ੍ਯ ; (ਬਾਸੁਅ-ਦੇੱਵਸਅ ਬੋਲੋ)
ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ ਭੇਵ ॥ (1353-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty is the creator of all the deities and he himself is in the being (jeev) form i.e although Almighty is the universal creator, he dwells within his creation in the form called real-self (Atma).

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੪॥ (1353–14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮঃ 1)

Guru Ji says that I'm his deciple who sees no distinction between Almighty and his creation for he is immaculate (free from the influence of materialism) and is one (united) with Almighty.

ਸਲੋਕ , ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ; ਮਹਲਾ ੫ (1353–15)

Salok Sehskritee , Fifth Mahl:

**ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥** (1353–15)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

**ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ , ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ;
ਕਤੰਚ , ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)** (1353–17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮঃ 5)

In our earlier rebirths we had relatives and relationships that did not last indefinitely. Say then wherefrom is he your father and whence she your mother and whence she your wife, the one with whom you had had the pleasure of engaging in physical congress and wherefrom are they your son (children) meaning such relationships are transitory and not everlasting. (whence – kahan se; bhav kahin se bhe nahi.)

**ਕਤੰਚ , ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ ;
ਕਤੰਚ , ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ੍ਯਤੇ ॥ (ਕੁਟੰਬਿਅਤੇ ਬੋਲੋ)** (1353–17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮঃ 5)

Again whence he your brother, friend or affectionate relative and what then are the affections and attachments with immediate family members meaning such affections and attachments are in vain.

ਕਤੰਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ; ਪੇਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ਕਰੋਤਿ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1353-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even this wealth that enchants one is mercurial and slips away before one's very sight, although the human spends his entire life to gather it therefore whats great about it, meaning it's worthless. Say then, why do you crave for that which is not going to remain faithful to you forever, meaning it's pointless.

ਰਹੰਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰਣ ;
ਨਾਨਕ , ਲਬਧੵੰ ਅਚੁਤ ਤਨਹ ॥੧॥ (ਲੱਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1353-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that only meditation of the Almighty is everlasting and stays with us forever and this meditation is procured from Saints who are the resolute Sons of God (i.e., those who are not swayed by passions and desires).

(Bhagwan) God is one who possesses six virtues: 1) glory/praise, 2) ownership/lordship/sovereignty, 3) renunciation/asceticism, 4) generosity/benevolence, 5) abundance/affluence/prosperousness, and 6) knowledge/enlightenment. (Gur Pratap Suraj Granth)

ਅੰਗ ੧੩੫੪

ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ; ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵਹ ॥ (1354-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Thus contemptible (cursed) is the affection for the parents (mother and father) and contemptible (cursed) is be the affection for the brother and relatives without the rememberance of Almighty's Name.

ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ; ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ ॥ (ਸਨੇਹੰ ਬੋਲੋ) (1354-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Contemptible (cursed) is the lust for the wife and the affection for the children. Contemptible (cursed) is be the longing for the requisities of the household, without Almighty's meditation.

ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ; ਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ ॥ (ਸਨੇਹੰ, ਗ੍ਰਿਹਾਰਥ-ਕਹ ਬੋਲੋ) (1354-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Contemptible (cursed) is the lust for the wife and the affection for the children. Contemptible (cursed) is be the longing for the requisities of the household, without Almighty's meditation.

ਸਾਧਸੰਗ ਸ੍ਨੇਹ ਸਤਿ੍ੰ ; (ਸਨੇਹ, ਸੱਤਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਸੁਖਯੰ ਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹ ॥੨॥ (ਸੁਖਇਅੰ ਬੋਲੋ) (1354-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The love one receives from congregating with saints is the true love meaning this is the pathway to one becoming righteous (sachiaar) and attaining the eternal form of the Brahm. Sri Guru Ji says that one who dwells in the assembly of saints' lives in everlasting joy and bliss forever, i.e., breaks free from the shackles of birth and death.

ਮਿਥ੍ਹੰਤ ਦੇਹੰ ; ਖੀਣੰਤ ਬਲਨੰ ॥ (ਮਿਥਿਅੰਤ ਬੋਲੋ) (1354-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

This physical body is the form of falsehood because day by day the strength reduces (proportionally) as the increase in age, even then the human's love for mammon (maya) keep on increasing means that this physical form is mortal and therefore delusive; age catches up, its strength dwindles but the yearning for materialism does not diminish the least bit.

ਬਰਧੰਤਿ ਜਰੂਆ ; ਹਿਤ੍ੰਤ ਮਾਇਆ ॥ (ਹਿਤਿਅੰਤ ਬੋਲੋ) (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

This physical body is the form of falsehood because day by day the strength reduces (proportionally) as the increase in age, even then the human's love for mammon (maya) keep on increasing means that this physical form is mortal and therefore delusive; age catches up, its strength dwindles but the yearning for materialism does not diminish the least bit.

ਅਤ੍ੰਤ ਆਸਾ ; ਆਥਿਤ੍ਯ ਭਵਨੰ ॥ (ਅਤਿਅੰਤ, ਆਥਿਤਿਅ ਬੋਲੋ) (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The desire for materialism is so intense that it makes one become oblivious of the fact that one is a mere tourist in this world and that the ominous and dreadful apostle of death (Dharm Raj) is keeping count of the number of breaths left (i.e. yet) to be taken and is thereby waiting in earnest to seize upon and carry one away to the world beyond.

ਗਨੰਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ; ਭੈਯਾਨ ਧਰਮੰ ॥ (ਸੁਆਸਾ, ਭੈਇਆਨ ਬੋਲੋ) (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The desire for materialism is so intense that it makes one become oblivious of the fact that one is a mere tourist in this world and that the ominous and dreadful apostle of death (Dharm Raj) is keeping count of the number of breaths left (i.e. yet) to be taken and is thereby waiting in earnest to seize upon and carry one away to the world beyond.

ਪਤੰਤਿ , ਮੋਹ ਕੂਪ , ਦੁਰਲਭ੍ਯ ਦੇਹੰ ; (ਦੁਰੱਲਭਿਅ ਬੋਲੋ)
ਤਤ ਆਸ੍ਰਯੰ ਨਾਨਕ ॥ (ਆਸ੍ਰਇਅੰ ਬੋਲੋ) (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

One keeps plunging deeper and deeper into the pit of affection and attachment upon taking residence in the priceless human body.

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੩॥ (1354-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Ji, therefore one should worship Almighty with mind, body, and speech to seek mercy and protection against the distractions of affections and attachments.

ਕਾਚ ਕੋਟੰ , ਰਚੰਤਿ ਤੋਯੰ ; (ਤੋਇਅੰ ਬੋਲੋ)
ਲੇਪਨੰ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹ ॥ (ਚਰਮ-ਣਹ ਬੋਲੋ) (1354-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The human body is like a fortress of glass (fragile and destructible) built with water (sperm and ovum) and is plastered with blood and skin.

ਨਵੰਤ ਦੁਆਰੰ , ਭੀਤ ਰਹਿਤੰ ;
ਬਾਇ ਰੂਪੰ ਅਸਥੰਭਨਹ ॥ (ਅਸਥੰਭ-ਨਹ ਬੋਲੋ) (1354-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

There are nine doors (passages) at nine parts of the body which are without walls means that all the nine doors remain open since birth and are supported by the pillars of air i.e breath.

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ , ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ; ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨੰਤਿ ਅਸਥਿਰੰ ॥ (1354-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ignorant deems this fragile and destructible body as permanent and does not recite Almighty's Name but instead wiles away (squanders) this precious life in a fruitless quest for fulfilment of perishable worldly possessions and later torments in the afterlife.

ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਉਧਰੰਤ ; ਸਾਧ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ॥ (ਦੁਰ-ਲਭ ਬੋਲੋ) (1354-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Ji one who takes refuge in the assembly of Saints and recites Almighty's Name, (Har Har, a name that symbolises God as the dispeller of affliction, grief, sorrow; worries, concerns; apprehensions and fear of death) with mind, body and speech atones for ones precious life and attains salvation.

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਹਰੇ ਜਪੰਤਿ ॥੪॥ (1354-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Ji one who takes refuge in the assembly of Saints and recites Almighty's Name, (Har Har, a name that symbolises God as the dispeller of affliction, grief, sorrow; worries, concerns; apprehensions and fear of death) with mind, body and speech atones for ones precious life and attains salvation.

ਸੁਭੰਤ ਤੁਯੰ , ਅਚੁਤ ਗੁਣਗੵੰ ; (ਤੁਇਅੰ, ਗੁਣ ਗਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਪੂਰਨੰ , ਬਹੁਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ (ਬ-ਹੁਲੋ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1354-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dearest Almighty, you are glorious, resolute, unwavering, of firm disposition, righteous, omnipresent, and profoundly benevolent and compassionate, deeply serene, lofty, exalted, majestic, omniscient, and limitless.

ਗੰਭੀਰੰ ਉਚੈ ; ਸਰਬਗਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1354-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dearest Almighty, you are glorious, resolute, unwavering, of firm disposition, righteous, omnipresent, and profoundly benevolent and compassionate, deeply serene, lofty, exalted, majestic, omniscient, and limitless.

ਭ੍ਰਿਤਿਆ ਪ੍ਰਿਅੰ ; ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਚਰਣੰ ॥ (1354-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dearest God, you nurture and foster your beloved saints and provide them sanctuary and refuge at your feet i.e., in your abode.

ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ; ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥੫॥ (1354-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dearest Almighty, since you are the protector and saviour of the destitude and desolate, I (Guru Nanak) seek your refuge and sanctuary.

ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ , ਬਧਿਕ ; ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ , ਲਖੵ ਆਵਧਹ ॥ (ਲਖਿਅ ਬੋਲੋ) (1354-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Upon sighting a doe (a female deer), the hunter aimed a gun at the doe by trapping her with several artifices like setting the forest on fire on one side, setting a hound in pursue of the hunting, laying a trap on another side. Upon firing at the target, the hunter was bitten by a snake causing the gun to misfire, hitting the hound instead and killing it; a strong wind blew the fire in the direction of the trap and burned it; the hunter died as a result of the snake bite and thus the doe was saved.

ਅਹੋ , ਜਸੁ ਰਖੇਣ , ਗੋਪਾਲਹ ; (ਜਸਿਅ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਰੋਮ ਨ ਛੇਦ੍ਰਤੇ ॥੬॥ (ਛੇਦਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1354-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Amazing it is that one whose saviour is the Almighty; no one can harm let alone lay a finger or even touch a strain of hair on that person says Guru Ji. On the other hand, no one can save the one God decide to slay.

ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤਾ , ਬਲਵੰਤ ਕਾਰੀ ; ਸੇਵੰਤ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸਹ ॥ (1354-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

If someone very strong and powerful is one's guard and an army of alert soldiers shields one from every direction.

ਬਿਖਮ ਥਾਨ , ਬਸੰਤ ਊਚਹ ; ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ , ਮਰਣੰ ਕਦਾਂਚਹ ॥ (1354-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Or if one dwells in a remote and lofty place at the highest peak with no access where one's safety is secured and the thought of death does not cross one's mind or where one is not disturbed by the fear of dying.

ਹੋਵੰਤਿ ਆਗਿਆ , ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ;
ਨਾਨਕ , ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਅਕਰਖਤੇ ॥੭॥ (ਅ-ਕਰਖ-ਤੇ ਬੋਲੋ) (1354-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

But then when Almighty decides to slay one then even a meek and the least fearsome of a creature such as an ant can become the cause of one's death, i.e., even the impossible can be made to become possible and no one can rescue one whom Almighty decides to slay.

ਸਬਦੰ ਰਤੰ , ਹਿਤੰ ਮਇਆ ; ਕੀਰਤੰ , ਕਲੀ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਤੁਆ ॥ (1354-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear Pandits, one shoud believe in the teachings of the Guru (i.e., live one's life according to Guru's teachings), should have mercy, compassion and benevolence with love in one's heart (perform Nishkaam Sewa), and worship God; such are the worthy deeds one shoud perform in this period of Kalyug.

ਮਿਟੰਤਿ ਤਤ੍ਰਾਗਤ ; ਭਰਮ ਮੋਹੰ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1354-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

By practicing the deeds mentioned above, the doubts arising from duality and one's affections and attachments in this world would be erased.

ਭਗਵਾਨ ਰਮਣੰ ; ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਨ੍ਹਿੰ ॥ (ਥਾਨਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1354-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Then Almighty's presence in all (omnipresent) is then realised whose sight taken will never be fruitless and who abides on the tongue of his saints, such Almighty appears clearly visible means that such a person becomes aware that Almighty is omnipresent for he is able to see Almighty whose sight is a vision not in vain, i.e., a vision so awesome, amazing and astonishing and who abides on the tongues of Saints meaning Saints recites Almighty's Name constantly.

ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੁਯੰ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨੰ ; (ਤੁਇਅੰ ਬੋਲੋ)
ਬਸੰਤ ਸਾਧ ਰਸਨਾ ॥ (1354-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Then Almighty's presence in all (omnipresent) is then realised whose sight taken will never be fruitless and who abides on the tongue of his saints, such Almighty appears clearly visible means that such a person becomes aware that Almighty is omnipresent for he is able to see Almighty whose sight is a vision not in vain, i.e., a vision so awesome, amazing and astonishing and who abides on the tongues of Saints meaning Saints recites Almighty's Name constantly.

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਹਰੇ ; ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਿਅੰ ਜਾਪੁ ਜਪਨਾ ॥੮॥ (1354-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

And so says Guru Nanak, recite and meditate on the Name Har Har of the dearly loved God, a Name that characterises God as one who dispels affliction, grief, sorrow; worries, concerns; apprehensions and the fear of death.

ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ , ਘਟੰਤ ਦੀਪੰ ;
ਘਟੰਤ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਨਖ੍ਹਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ॥ (ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (1354-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Beauty fades progressively; it does not revert to its original look and so is parnami as are the Seven Continents, the Sun, the Moon, the Stars, and the Sky all decaying, i.e, their age is decreasing.

ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ; ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿ ਖੰਡੰ ॥ (1354-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Likewise, the earth, the mountains, the trees, and everything within the nine parts of the world which is a part of and inseparable from the earth are decaying or ageing, i.e., the life span is decreasing.

ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ; ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਹੀਤੰ ॥ (1354-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The love of one's wife, children, brothers, and relatives dwindles and fades away at times of adversity or when one dies.

ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ; ਮਾਇਆ ਸ੍ਵਰੂਪੰ ॥ (ਸੁਅਰੂਪੰ ਬੋਲੋ) (1354-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Similarly, the glitter of gold and precious stones is a form of Mammon (riches, avarice, worldy gain) and it is a deception that vanishs upon one's death.

ਨਹ ਘਟੰਤ ; ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤ ॥ (1354-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Only the unwavering and resolute God, the sustainer of the world, and Saints who have merged with God, i.e., attained the Brahm form, remain eternal and everlasting.

ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ; ਸਾਧ ਜਨ ॥੯॥ (1354-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Only the unwavering and resolute God, the sustainer of the world, and Saints who have merged with God, i.e., attained the Brahm form, remain eternal and everlasting.

ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧਰਮੰ ; ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੰ ॥ (1354-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Never delay or slack in practicing righteous acts and deeds but delay in, i.e., hold back on or restrain from commiting sins.

ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ ; ਤਜੰਤ ਲੋਭੰ ॥ (1354-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Implant in the mind the recitation of the Naam and forsake avarice.

ਸਰਣਿ ਸੰਤੰ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੰ ;
ਪ੍ਰਾਪਤੰ , ਧਰਮ ਲਖ੍ਯਿਣ ॥ (ਲਖਿਅਣ ਬੋਲੋ) (1354-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Take shelter in the assembly of saints and cleanse the mind of sins. Such are the virtues accumulated by one on whom God is gracious.

ਨਾਨਕ ; ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹ ॥੧੦॥ (1354-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that such are the righteous virtues acquired by one on whom God, the master of the illusion, Maya, is gracious.

ਮਿਰਤ ਮੋਹੰ , ਅਲਪ ਬੁਧੰ ; (ਬੁਧਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਰਚੰਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੰ ॥ (1354-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ignorant (one who lacks the intellect to apprehend one's real purpose in life) indulges egoistically in sexual pleasures in one's youth while one has the strength and wealth to live a magnificent lifestyle like having mansions, jewellery, exotic garments etc. In this manner one who is engrossed in the bewitching mammon (riches regarded as an object of worship and greedy pursuit) suffers without mercy in the process of transmigration during the cycle of 84 00 000 (read as eighty-four hundred thousand) births and deaths in the hereafter.

ਜੌਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ ; ਕਨਿਕ ਕੁੰਡਲਹ ॥ (ਬ-ਹਿਕ੍ਰਮ ਬੋਲੋ) (1354-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ignorant (one who lacks the intellect to apprehend one's real purpose in life) indulges egoistically in sexual pleasures in one's youth while one has the strength and wealth to live a magnificent lifestyle like having mansions, jewellery, exotic garments etc. In this manner one who is engrossed in the bewitching mammon (riches regarded as an object of worship and greedy pursuit) suffers without mercy in the process of transmigration during the cycle of 84 00 000 (read as eighty-four hundred thousand) births and deaths in the hereafter.

ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ , ਸੋਭੰਤਿ ਬਸਤ੍ਰਾ ;
ਇਤ੍ੰਤ , ਮਾਇਆ ਬ੍ਯਾਪਿਤੰ ॥ (ਇਤਿਅੰਤ, ਬਿਆਪਿਤੰ ਬੋਲੋ) (1354-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ignorant (one who lacks the intellect to apprehend one's real purpose in life) indulges egoistically in sexual pleasures in one's youth while one has the strength and wealth to live a magnificent lifestyle like having mansions, jewellery, exotic garments etc. In this manner one who is engrossed in the bewitching mammon (riches regarded as an object of worship and greedy pursuit) suffers without mercy in the process of transmigration during the cycle of 84 00 000 (read as eighty-four hundred thousand) births and deaths in the hereafter.

ਹੇ ਅਚੁਤ , ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ; ਭੋ ਭਗਵਾਨ , ਏ ਨਮਹ ॥੧੧॥ (1354-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guru Ji says that one should pay obeisance and supplicate to God who is the resolute support of Saints for protection against the influence of Maya.

ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣੰ , ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ; ਭੋਗੰ ਤ ਰੋਗੰ ॥ (1354-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Where there is birth there is death, where there is joy there is sorrow and where there is indulgence (as opposed to moderation) there is disease. Likewise where there is exaltation (elevation) there is lowering and for the infinitesimal (lowly, humble) there is ennoblement (dignity).

ਊਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ; ਨਾਨ੍ਹਾ ਸੁ ਮੂਚੰ ॥ (1354-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Where there is birth there is death, where there is joy there is sorrow and where there is indulgence (as opposed to moderation) there is disease. Likewise where there is exaltation (elevation) there is lowering and for the infinitesimal (lowly, humble) there is ennoblement (dignity).

ਅੰਗ ੧੩੫੫

ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ; ਅਭਿਮਾਨੰ , ਤ ਹੀਨੰ ॥ (1355-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Where there is status (prestige) there is ego and where there is ego (pride) there is insult.

ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੰ ; ਵਰਤੰਤਿ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥ (1355-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

In other words, the route of worldly affairs and manner (seeking comfort, status and prestige in life) leads to one's destruction.

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ , ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੰ ;
ਨਾਨਕ , ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾਸਨੰ ॥੧੨॥ (1355-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

But the worship of God in the assembly of saints is indestructible and stays permanently with one and so says Guru Ji make God's worship your daily food.

ਕਿਰਪੰ ਤ ਹਰੀਅੰ ; ਮਤਿ , ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ॥ (1355-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

When God becomes gracious on one the true knowledge of enlightenment is kindled (ignited) in one's mind and by this means one attains salvation and as a consequence the mind is filled with joy and ecstasy, i.e., the mind enters a state of everlasting bliss.

ਬਿਗਸੀਧ੍ਹਿ ; ਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ ॥ (1355-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

When God becomes gracious on one the true knowledge of enlightenment is kindled (ignited) in one's mind and by this means one attains salvation and as a consequence the mind is filled with joy and ecstasy, i.e., the mind enters a state of everlasting bliss.

ਬਸ੍ਹਿੰਤ ਰਿਖਿਅੰ ; ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ ॥ (1355-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

With the kindling of such knowledge, one negates the ego and keeps the senses in control.

ਸੀਤਲੰਤ ਰਿਦਯੰ ; ਦ੍ਰਿੜੁ , ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ ॥ (1355-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

This chills the heart and keeps one steadfast in imbibing the true (real-self) knowledge of saintly enlightenment.

ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ; ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀਣਾ ॥ (1355-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

In this manner, one immerses in Almighty's form and breaks free from the cycle of birth and death.

ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ; ਸਬਦ ਬੀਣਾਂ ॥੧੩॥ (1355-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Dasm Dhuar (tenth passage) opens and the melodious tune (jingle) from self playing musical instruments hums constantly in one's mind says Guru Ji.

ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ, ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ;
ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ (1355-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Pandits (accomplished scholars) contemplate, scrutinize, and give discourse on Vedic knowledge by varied and diverse explanations and the masses (common people) listen, apprehend and interpret it in a multitude of ways to serve their selfish motives or vested interests.

ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਸੁਬਿਦਿਆ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ (1355-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

But one on whom Almighty is bountiful (benevolent), accumulates and instills firmly in the mind the ultimate knowledge, i.e., the knowledge that leads one toward attaining salvation.

ਨਾਮ ਦਾਨੁ , ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ; ਦੈਨਹਾਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧੪॥ (1355-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that I beseech Almighty for the alms of Naam as Almighty, the sustainer of the world and the true Guru are the bestower of such a bountiful gift.

ਨਹ ਚਿੰਤਾ , ਮਾਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਹ ; ਨਹ ਚਿੰਤਾ , ਕਛੁ ਲੋਕ ਕਹ ॥ (1355-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

One (whosoever worships Almighty wholeheartedly and on whom Almighty is gracious) has no anxiety or worry, i.e., free from the worry of parents or kin nor has the worry of the world.

ਨਹ ਚਿੰਤਾ , ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤਹ ;
ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧਨਹ ॥ (1355-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Neither has one the anxiety or worries of wife, children or friends for such relationships flourish as a result of wealth merely for one's subsistence and sustenance.

ਦਇਆਲ , ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ;
ਨਾਨਕ , ਸਰਬ ਜੀਅ , ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ ॥੧੫॥ (1355-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Gracious and compassionate is the one Almighty says Guru Ji who nurtures and fosters all living beings.

ਅਨਿਤੵ ਵਿਤੰ , ਅਨਿਤੵ ਚਿਤੰ ; (ਅਨਿਤਿਅ ਬੋਲੋ)
ਅਨਿਤੵ ਆਸਾ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥ (1355-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

False (can't be carried to the next world) is this wealth, false is the concentration as it does not stay focused, false are the desires and false are the myriad and diverse expectations and hopes (one has in life).

ਅਨਿਤੵ ਹੇਤੰ , ਅਹੰ ਬੰਧੰ ; ਭਰਮ ਮਾਇਆ , ਮਲਨੰ ਬਿਕਾਰੰ ॥ (1355-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

False is the love and attachment that keeps one bound in egoism, entangled in the whirlpool of Maya and as a consequence engages one in immoral and sinful acts that makes one's mind unclean.

ਫਿਰੰਤ ਜੋਨਿ , ਅਨੇਕ ਜਠਰਾਗਨਿ ;
ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ , ਮਲੀਣ ਬੁਧੵੰ ॥ (ਬੁਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1355-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

One with an unclean mind does not worship Almighty and as a result suffers in the fire of the mother's womb many a times in passing through the cycle of 8.4 million births and deaths.

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ , ਕਰਤ ਮਇਆ ;
ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ , ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੬॥ (1355-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I beseech you for compassion and mercy as even a sinner can attain salvation says Guru Ji if the sinner is granted sanctuary in the assembly of saints.

Guru Ji next explains the agony one has to endure if entrapped in the household responsibilities.

ਗਿਰੰਤ ਗਿਰਿ , ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੰ ;
ਜਲੰਤ ਦੇਦੀਪੵ ਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ ॥ (ਦੇਦੀਪਿਅ, ਬੈ-ਸੁਆਂਤਰਹ ਬੋਲੋ) (1355-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The agony of falling from a mountain cliff to the ground below is not as severe neither is the agony of being burnt alive as severe for these agonies are only momentary.

ਬਹੰਤਿ, ਅਗਾਹ ਤੋਯੰ ਤਰੰਗੰ ; (ਤੋਇਅੰ ਬੋਲੋ)
ਦੁਖੰਤ ਗ੍ਰਹ ਚਿੰਤਾ ; ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣਹ ॥ (1355-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Nor is the agony of being caught and swept away by a water current in the deep sea so severe as it is only momentary whereas the agony and torment arising from anxiety and worries for responsibilities of the household lasts for millenniums as such anxiety is the cause of one being born again, i.e., trapped in a cycle of 84 00 000 births and deaths before being born again as a human.

ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੰ , ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ਨਾਨਕ ; (ਸਿਧਿਅਤੇ ਬੋਲੋ)
ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ;
ਸਬਦ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੧੭॥ (ਸੁਅਜਨਹ ਬੋਲੋ) (1355-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that the agony caused by the entrapment of household worries cannot be alleviated by having resort to a myriad of resources (fulfilling vows, fasting, etc.) and the only firm recourse one has for this agony is to seek the counsel of wise saints and that is, one should take resort only in worshipping God.

ਘੋਰ ਦੁਖ੍ਯੰ , ਅਨਿਕ ਹਤ੍ਯੰ ; (ਦੁਖਿਅੰ, ਹਤਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ , ਮਹਾ ਬਿਖ੍ਯਾਦੰ ॥ (ਬਿਖਿਆਦੰ ਬੋਲੋ) (1355-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

If one is affected by the most dreadful torment as like having committed numerous murders or the anguish of inherited penury (poverty) or the agony due to severe miseries.

ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ , ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ , ਨਾਨਕ ;
ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ , ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੮॥ (1355-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that all such agonies evaporates just like fire renders timber to ashes by contemplating Naam (reciting the Gur Mantr, Waheguru).

ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ; ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡਨਹ ॥ (1355-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The cloak of darkness (ignorance) is lifted and illumination fills the mind of the one who worships Almighty sincerely and unambiguously for all sins are washed away by singing praises of Almighty.

ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ; ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲਹ ॥ (1355-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

When Almighty takes residence in one's mind, i.e., if the mind is imbued in the worship of Almighty then even the angels of death fear approaching the one for the one has become pure and performs pure deeds or either and remains pure even while performing acts and deeds like any ordinary mortal.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ; ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਹ ॥ (1355-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

One who listens to the praises of Almighty frees oneself from the cycle of birth and death and attains total contentment and extremely precious is the sight of such a dear one meaning it cleanses the sins of whomsoever having a vision (in the dream) of such a one.

ਸਰਣਿ ਜੋਗੰ , ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ;
ਸੋ ਭਗਵਾਨ , ਖੇਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੯॥ (1355-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guru Ji says that it is worthy of seeking refuge in God who is the beloved of saints and who nurtures and protects his loved saints.

ਪਾਛੰ , ਕਰੋਤਿ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ; ਨਿਰਾਸੰ , ਆਸ ਪੂਰਨਹ ॥ (1355-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

He who brings one from the back to the fore i.e., transforms the insignificant to the significant; fulfils the desires of those who have no (i.e., given up all) desires;

ਨਿਰਧਨ , ਭਯੰ ਧਨਵੰਤਹ ; ਰੋਗੀਅੰ , ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥ (1355-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

makes the destitute wealthy; eradicates the disease of the sick;

ਭਗਤੵੰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (ਭਗਤਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1355-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

bestows saints with the gift of worship to sing Almighty's praises;

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾਰਹ ;
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ , ਕਿੰ ਨ ਲਭੵਤੇ ॥੨੦॥ (ਲਭਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1355-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

such bountiful is He, the bestower, God in whose service says Guru Ji, there is nothing that one cannot obtain, i.e., one can gain anything such as (Dharm) virtues, (Arth) needs, (Kaam) desires, and (Mokh) salvation.

ਅਧਰੰ , ਧਰੰ ਧਾਰਣਹ ; (ਅ–ਧਰੰ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਧਨੰ , ਧਨ ਨਾਮ ਨਰਹਰਹ ॥ (ਨਰ–ਹਰਹ ਬੋਲੋ) (1355–18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the form of support for the supportless and the life form of all human's. (Almighty) name is the wealth form for the poor.

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ; ਬਲਹੀਣ , ਬਲ ਕੇਸਵਹ ॥ (1355–18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The sustainer of universe (Almighty) is the master of the master less and the beauteously haired Almighty is the power of the powerless.

ਸਰਬ ਭੂਤ , ਦਯਾਲ ਅਚੁਤ ; (ਦਇਆਲ ਬੋਲੋ)
ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ , ਦਾਮੋਦਰਹ ॥ (1355–19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Imperishable Almighty is merciful on all beings and he is the closest relation i.e protector to all the humble ones. The name Damodhar came into existence since Sri Krishna's mother Mata Yasodha tied a string around his belly i.e that Almighty is always within his saints (bhagat) control.

ਸਰਬਗ੍ਯ , ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ; (ਸਰਬਗਿਅ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕਰੁਣਾਮਯਹ ॥ (ਕਰੁਣਾ–ਮਇਅਹਿ ਬੋਲੋ) (1355–19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such Omniscient, Omnipresent and Omnipotent auspicious Almighty is the Lover of His saints and the form (embodiment) of mercy means that the omniscient, all pervading and residing within all beings, (Bhag'vänæh), ever calm, serene and blissful God is the beloved and grace (an unmerited love, favour, and protection from God) of the saints.

ਅੰਗ ੧੩੫੬

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਸੰਤ ਬਾਸੁਦੇਵਹ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ (1356–1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such Almighty (Vashdev) who resides within his creation; he is beyond the creation (formless) and he is the greatest.

ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦੰ ;
ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ , ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ , ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੨੧॥ (1356–1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says, I beg for mercy from the house of mercy (Almighty) that I never ever neglect Almighty from my mind, body and speech.
Says Guru Ji, I seek the love, favour, and protection of the benevolent God and so may I never ever be neglectful in worshipping God with mind, body, and speech.

ਨਹ ਸਮਰਥੰ , ਨਹ ਸੇਵਕੰ ; ਨਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਮ ਪੁਰਖੋਤਮੰ ॥ (1356-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

I have neither the ability for asceticism nor the virtue for sewa (service) nor neither have I love within me, dear (Param) Supreme (Pur'kho't□m = Purkh + Uttam) God.

**ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮੰ ;
ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੰ ॥੨੨॥** (1356-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

It's your blessings that I'm worshipping you by chanting your Naam says Guru Nänak O benevolent and most merciful Almighty.

ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀਆ ; ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਛਾਦਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾਨੰ ॥ (1356-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

In what manner is Waheguru's benevolence? Firstly the Almighty feeds all the beings stomach with various kinds of food; and then sustains the beings; and then blesses them with the place and bed to sleep (rest); and donates cloth to cover the body.

ਸ੍ਰਿਜੰਤ , ਰਤਨ ਜਨਮ ; ਚਤੁਰ ਚੇਤਨਹ ॥ (1356-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Then he has created the invaluable and intelligent human body who is gifted as wise and extremely clever to remember Almighty's Name i.e that although the quest of sustaining life with basic needs exist in all animals, insects, birds, bacterias, virus, etc., but the rememberance of Almighty's name can be only be earned in the form of human body.

ਵਰਤੰਤਿ ਸੁਖ ; ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਹ ॥ (1356-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Then this complete lifetime can be spent in bliss (spiritually-peace) and happiness (physically-pleasure) with the blessing of the Almighty.

ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (1356-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says therefore recite the Almighty's name who is the life of all, in this human lifetime by all means and the ones who contemplate Almighty's Name realises the temporary (perishable) world creation and forsakes all the attachments i.e that person abandons the worly attachements and becomes the Almighty's name lover.

ਅਨਿਤ੍ਯ ਰਚਨਾ ; ਨਿਰਮੋਹ ਤੇ ॥੨੩॥ (ਅਨਿਤਅ ਬੋਲੋ) (1356-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says therefore recite the Almighty's name who is the life of all, in this human lifetime by all means and the ones who contemplate Almighty's Name realises the temporary (perishable) world creation and forsakes all the attachments i.e that person abandons the worly attachements and becomes the Almighty's name lover.

ਦਾਨੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬੇਣ ; ਭੁੰਚੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ ॥ (ਮਹੀ-ਪਤੇ ਬੋਲੋ) (1356-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ones who donates their earnings willingly in their previous births to the needy ones and because of the happiness that they shared with the others; they are reincarnated as Kings who becomes the owner of large lands (landlords) and eats the returns of the charities made in their past births.

ਬਿਪਰੀਤ ਬੁਧੵੰ , ਮਾਰਤ ਲੋਕਹ ; (ਬੁਧਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਚਿਰੰਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗਤੇ ॥੨੪॥ (1356-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

However, while enjoying the luxuries and most respected position in this world their intellect pollutes with ego and starts to torture their citizens; Sri Guruji says that those kings will pay for their sinful deeds by pains of hell in the next world for a long time.

ਬ੍ਰਿਥਾ , ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ;
ਜਸੵ ਸਿਮਰਣ , ਰਿਦੰਤਰਹ ॥ (ਜਸਿਅ ਬੋਲੋ) (1356-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those kings are without the Almighty's grace and whose heart is doubtful while contemplating the praises of Almighty i.e those who do not remember Almighty's name.

ਆਰੋਗੵੰ ਮਹਾ ਰੋਗੵੰ ; ਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇ ਕਰੁਣਾਮਯਹ ॥੨੫॥ (1356-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Eventhough such Kings are perfectly healthy, know them as gravely diseased because they have forgotten the form of mercy (Waheguru) i.e that they are always heated up with the human ego.

ਰਮਣੰ , ਕੇਵਲੰ ਕੀਰਤਨੰ ; ਸੁਧਰਮੰ , ਦੇਹ ਧਾਰਣਹ ॥ (1356-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

To describe and sing the praises of Almighty who is one of its kind and pure, is most significant religion (duty) of embracing this human body.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਣ , ਨਾਨਕ ;
ਪੀਵਤੰ , ਸੰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਪੵਤੇ ॥੨੬॥ (ਤ੍ਰਿਪਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1356-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that, the saints never give up in reciting the Almighty's name liked Nectar-sweet therefore the saints drinks it more and more all the time ; i.e that their love is always attached in reciting Waheguru (Almighty's name).

ਸਹਣ ਸੀਲ , ਸੰਤੰ ; ਸਮ , ਮਿਤ੍ਰਸੵ ਦੁਰਜਨਹ ॥ (ਮਿਤ੍ਰਸਿਅ ਬੋਲੋ) (1356-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The saints' character is always tolerant and sweet-tempered in withstanding the various kinds of bad remarks (allegation, accusation, etc.) and treat friends and enemies equally.

**ਨਾਨਕ , ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ;
ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ , ਉਪ ਤਿਸਟਤੇ ॥੨੭॥** (1356-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the saint being tolerant always maintains equality vision among all the Almighty's creation even if one with friendship intention comes close to a saint with various kind of food dishes and a evil minded slanderer comes close to a saint with various kinds of weapons to kill; the saint blesses everyone without having to favor one and hate the other as they see Almighty's existence in all.

ਤਿਰਸਕਾਰ , ਨਹ ਭਵੰਤਿ ; ਨਹ ਭਵੰਤਿ , ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥ (1356-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such saints never faces (suffers) disrespect in this world and dishonour in the next world; they are even highly respected in the next world.

ਸੋਭਾ ਹੀਨ , ਨਹ ਭਵੰਤਿ ; ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ , ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਨਹ ॥ (1356-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The glory of the Saints are always maintained even if they go below the ground level or any other place (evil company) because the worldly pains can never even touch them.

**ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪੰਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ;
ਨਾਨਕ , ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਬਾਸਨਹ ॥੨੮॥** (1356-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Whoever joints the company of such saints and recites the Almighty's name, Sri Guruji says that such fortunate people who contemplate on Almighty's name dwell (reside) in happiness.

ਸੈਨਾ , ਸਾਧ ਸਮੂਹ , ਸੂਰ ਅਜਿਤੰ ; ਸੰਨਾਹੰ ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ ॥ (1356-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The saints are unconquerable armies of the warriors, who have covered their body with the coat of arms of humbleness.

ਆਵਧਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ; ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥ (1356-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Listening and recitation of the sustainer of universe's (Almighty) virtues are their weapons and Guru's sermons (hymns) is the shield in their hands as shelter against the evil desires (enemies).

ਆਰੂੜਤੇ , ਅਸ੍ਵ ਰਥ ਨਾਗਹ ; ਬੁਝੰਤੇ , ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹ ॥ (1356-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ones who had understood (realise) the Almighty's path are riding the horses, chariots and elephants i.e the fortunate ones who has adopted the Almighty's path through which they have understood the form of Almighty by listening liked horse, acceptance liked chariot and practice liked elephant from which they manifested Almighty within.

ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ , ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ;
ਧਾਯੰਤੇ , ਗੁੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (ਧਾਇਅੰਤੇ ਬੋਲੋ) (1356-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Saint warriors walk fearlessly amidst the enemy army of attachment and attack them by singing the Almighty's praises.

ਜਿਤਤੇ , ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ;
ਨਾਨਕ , ਵਸੵੰ ਕਰੋਤਿ , ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥੨੯॥ (ਵਸਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1356-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such saints become victories in the entire world, Guruji says in this manner the five thieves (lust, anger, greed, attachment and ego) are defeated (overpowered).

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ , ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੰ ;
ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਯਾ , ਰਚਿ ਦੁਰਮਤਿਹ ॥ (ਦੁਰਮੱਤਿਹ ਬੋਲੋ) (1356-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji gives three examples of false-ness which appears to be true;
Mirg Thrishna - Just like a thirsty deer run towards an area which appears to be water which is made by reflections sun rays on the desert sand (mirage)
Gandarb Negeri – just like a city which is believed to be between the earth and heaven which belonged to Raja Harishchander. As he were supposed to lead the whole city to heaven including all the human, animals, insects, etc. but due to the slightest ego the city did not reach heaven and believed to be roaming between earth and heaven. This is merely an imagination which is false as well.
The shade of a tree – just like the shadow of a tree which is never permanent and moves around in accordance to the cycle of earth around the sun.
The same manner this human with evil-intellect is misleaded by all such illusions i.e human loves such false believes and is engrossed in it.

ਤਤਹ , ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ , ਮਿਥੵਾ ; (ਤੱਤਹ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (ਮਿਥਿਆ ਬੋਲੋ)
ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥੩੦॥ (1356-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Similarly, the attachment of immediate family (the family that grows from wife) is false therefore the saints has abandoned the love for such and recited the Almighty who is in existance within his creation.

ਨਚ , ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ;
ਨਚ , ਗੁਣਗ੍ਯ ; ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (ਗੁਣਗਿਅ ਬੋਲੋ) (1356-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I am not the treasure of the divine knowledge, nor I have knowledge of virtues and nor I have sang the praise of Almighty's Name.

ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ; ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁਰਹ ॥ (1356-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

I don't have the ragas liked diamond in my throat and neither I am clever in performing worldly task, nor I am smart in my speech and nor I am wise by my intellect; i.e that I am such virtueless.

ਭਾਗ ਉਦਿਮ , ਲਬਧੵੰ ਮਾਇਆ ; (ਲਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੩੧॥ (1356-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Through the previous deeds (good fortune) and concerted effort, this human obtains wealth, one obtain divine virtues through the manifestation of previous donation however apart of this, even a moron without any effort nor previous good deeds becomes great scholar with universal knowledge through the true congregation (sat-sangat).

ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ , ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾਂ ;
ਹਸਤਊਚ , ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ (ਹਸਤ-ਊਚ ਬੋਲੋ) (1356-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Uttering the Almighty's Name in the throat is the beautiful rosary around my neck, which is contained in a clothbag, liked utmost love i.e remember Almighty's name with utmost love.

ਜੀਹ ਭਣਿਜੋ , ਉਤਮ ਸਲੋਕ ; ਉਧਰਣੰ , ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥ (1356-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Moreover uttering the significant Almighty's praises with my tongue by which I have been saved from the mammon that pleases the eyes.

ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ , ਹੀਣਸ੍ਯ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ; (ਹੀਣੱਸਿਅ ਬੋਲੋ)
ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥ (1356-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The human who is without the Guru's instruction, such contaminated intellect person's life is a curse.

ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ , ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ;
ਸਰਪਨਹ , ਤੁਲਿ ਖਲਹ ॥੩੩॥ (1356-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such foolish person is equal to a dog, a pig, a crow and a snake, i.e that without the Guru's holy hymn or instruction, he/she will always be reincarnated in such forms.

ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ; ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥ (ਰਿਦਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1356-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The human who resides the Almighty lotus feet in his/her heart and repeats the Waheguru's (Almighty) name continuously

ਅੰਗ ੧੩੫੭

ਕੀਰਤਨੰ , ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ , ਨਾਨਕ ;
ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ , ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩੪॥ (1357-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

and goes to the company of the ones who has win over their mind (Sadh) and through Guruji's hymn sings the Almighty's praises, Guruji's says that they will never ever see such death angels; i.e that they are free from the fear of birth and death.

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਧਨੰ ਰੂਪੰ ; (ਦੁਰ-ਲਭੰ ਬੋਲੋ)
ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਸ੍ਵਰਗ ਰਾਜਨਹ ॥ (ਦੁਰ-ਲਭੰ, ਸੁਅਰਗ ਬੋਲੋ) (1357-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Therefore, it is not difficult to obtain wealth and beauty. Nor is it difficult to obtain the sovereignty of paradise.

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਭੋਜਨੰ ਬਿੰਜਨੰ ; (ਦੁਰ-ਲਭੰ ਬੋਲੋ)
ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਹ ॥ (ਦੁਰ-ਲਭੰ, ਸੁਅੱਛ ਬੋਲੋ) (1357-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

It is not difficult to obtain various kind of sweet, sour, etc. kind of tasty foods, nor it is difficult to obtain clean attire (clothings).

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵ ; (ਦੁਰ-ਲਭੰ ਬੋਲੋ)
ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥ (ਦੁਰ-ਲਭੰ ਬੋਲੋ) (1357-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

It is not difficult to obtain sons, dearest friends, brothers and pleasures of woman/man (fulfillment of sexual desires).

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ; (ਦੁਰ-ਲਭੰ ਬੋਲੋ)
ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਚਤੁਰ ਚੰਚਲਹ ॥ (ਦੁਰ-ਲਭੰ ਬੋਲੋ) (1357-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

is not difficult to be wise in the knowledge, nor is difficult to be extremely clever by intellect (budhi) and perform restless (active) body activities.

ਦੁਰਲਭੰ , ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ; (ਦੁਰ-ਲਭੰ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਲਬਧ੍ਹੰ ਸਾਧ ਸੰਗਿ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ ॥੩੫॥ (ਲਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1357-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the most difficult is to obtain the Almighty's Name which can only be obtained through the true congregation where only the Almighty's Name is recited. It is through the true congregation the Almighty is attained.

ਜਤ ਕਤਹ , ਤਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ;
ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ , ਪਯਾਲ ਲੋਕਹ ॥ (ਸੁਅਰਗ ਬੋਲੋ) (1357-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty sees everywhere we reside no matter it is the heaven, this mortal world or the underworld (Patal) means that no one can escape from the Almighty's vision.

ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ;
ਨਾਨਕ , ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥੩੬॥ (ਲਿਪਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1357-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The sustainer of universe (Almighty) is omnipresent and the saints see Him with their knowledge vision, Sri Guruji says therefore the saints are never smudged (smeared) with the accompanied mammon. By considering the meanings of the last line first than it means that Sri Guruji says that when Almighty or the form of Him, the true Guru (Satguru) is pleased then (continued on the next line);

ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ; (ਬਿਖਿਆ, ਭਇਅੰਤਿ ਬੋਲੋ)
ਦ੍ਰੁਸਟਾਂ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥ (ਦਰੁਸਟਾਂ, ਸੁਅਜਨਹ ਬੋਲੋ) (1357-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The poison turns into nectar and enemies become dearest friends or friends become more dearest ones.

ਦੁਖੰ , ਭਯੰਤਿ ਸੁਖ੍ਹੰ ; (ਭਇਅੰਤਿ, ਸੁਖਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਭੈ ਭੀਤੰ , ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥ (ਨਿਰਭਇਅਹ ਬੋਲੋ) (1357-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

In the same manner all the pains (sufferings) turn into happiness (pleasures) and the ones who are with fear becomes fearless.

ਥਾਨ ਬিহੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ;
ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ ॥੩੭॥ (1357-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

the ones who were roaming in various incarnations without having knowledge about the real-self (embodiment of Almighty) has rest in bliss by reciting the Almighty's Name. Guruji expresses the devotees (bhagat) wishes;

ਸਰਬ ਸੀਲ , ਮਮੰ ਸੀਲੰ ; ਸਰਬ ਪਾਵਨ , ਮਮ ਪਾਵਨਹ ॥ (1357-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Almighty who is the donor of peace to everyone, he shall also bless me with peace and He, the Purifier of all will also purify me.

ਸਰਬ ਕਰਤਬ , ਮਮੰ ਕਰਤਾ ;
ਨਾਨਕ , ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਰਤੇ ॥੩੮॥ (ਲਿਪਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1357-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the Creator of the whole universe and he has also created me, Sri Guruji says that the Almighty is free from all no accusations and stigma (dishonour).

ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹ ; ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਹ ॥ (1357-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even the the moon is not cold enough and the fifty-two fingers long or the white sandal tree is not cold enough as well.

ਨਹ ਸੀਤਲੰ , ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ ;
ਨਾਨਕ , ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੩੯॥ (ਸੁਅਜਨਹ ਬੋਲੋ) (1357-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even the winter season is not cold enough compare to the friendly saints says Sri Guruji; means that saints are capable of cooling down others from the heat of envy, jealousy, doubt, etc. by just looking at them.

ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ; ਧ੍ਯਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥ (ਧਿਆਨੰ ਬੋਲੋ) (1357-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear Pandit, the saints only recites again and again the true mantra of the omnipresent Almighty's Name and their concentration is to see Almighty's existence completely within each and every creation. (This is the first and second virtue of a true saint)

ਗ੍ਯਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ; (ਗਿਆਨੰ ਬੋਲੋ)
ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ (ਨਿਰ-ਵੈਰਣਹ ਬੋਲੋ) (1357-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Then the saint with knowledge vision stays in consistent state of mind during happiness and sorrows as they have deemed pain and pleasure alike and their method is pure therefore they no not have enmity feeling towards anybody. (This is the third and fourth virtue of a true saint)

ਦਯਾਲੰ , ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ; (ਦਇਆਲੰ ਬੋਲੋ)
ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥ (ਬਿਵਰਜਿ-ਤਹ ਬੋਲੋ) (1357-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such a true saint is merciful on all the beings and therefore they are completely free from the evil influences of the lust, anger, greed, attachment and ego. (This is the fifth and sixth virtue of a true saint)

ਭੋਜਨੰ , ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ;
ਅਲਪ ਮਾਯਾ , ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹ ॥ (ਮਾਇਆ ਬੋਲੋ) (1357-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such saints' food is the Almighty's praises means that they always stay satisfied by singing Almighty's praises and they stay touchless from mammon (maya) just like the lotus flower stays on water but without being wet. Although lotus flower gets his life from water but remains untouchable by the water as lotus is known to be the sun lover. (This is the seventh and eighth virtue of a true saint)

ਉਪਦੇਸੰ , ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ; ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ (1357-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Saints always sees and preaches equally to friends and enemies as their faith is totally focussed on the Almighty's meditation. (This is the ninth and tenth virtue of a true saint)

ਪਰ ਨਿੰਦਾ , ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ;
ਆਪੁ ਤ੍ਯਿਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ ॥ (ਤਿਆਗਿ ਬੋਲੋ) (1357-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The true saints never ever listens to other people's slander with their ears and they have abandon their self-existence and ego therefore they have made their mind into the dust of all means that they are extremely humble. (This is the eleventh and twelth virtue of a true saint)

ਖਟ ਲਖ੍ਯਣ , ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ; (ਲਖਿਅਣ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੪੦॥ (ਸੁਅਜਨਹ ਬੋਲੋ) (1357-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

These are all the twelve virtues of a perfect person (true saint), Sri Guruji says that they are called the dearest saints.

ਅਜਾ ਭੋਗੰਤ , ਕੰਦ ਮੂਲੰ ; ਬਸੰਤੇ , ਸਮੀਪਿ ਕੇਹਰਹ ॥ (1357-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even a she goat pleasures while eating all the required nutritious fruits and leafs, however she shrinks while living near a tiger.

ਤਤ੍ਰਗਤੇ ਸੰਸਾਰਹ ; (ਤਤ੍ਰ-ਗਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਬਿਆਪਤੇ ॥੪੧॥ (1357-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that similarly is the condition of the beings in this world, beings becomes happy by meeting their lover and becomes upset by having to see their hatred.

ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ , ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੰ ; ਅਪਰਾਧੰ ਕਿਲਬਿਖ ਮਲੰ ॥ (1357-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

To cheat someone and to see other people's sins (weeknesses) then to create millions of obstructions in other people's work and the ones whose life is filled with sins gathered from such actions means that they are loaded with great sins.

ਭਰਮ ਮੋਹੰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨੰ ;
ਮਦੰ ਮਾਯਾ ਬਿਆਪਿਤੰ ॥ (ਮਾਇਆ ਬੋਲੋ) (1357-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The human being is affected by mammon in various states like doubt, attachment, pride, dishonour, ego, etc.

ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਨਰਕਹ ; (ਮ੍ਰਿਤਉ ਬੋਲੋ)
ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੰ , ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ॥ (ਸਿਧਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1357-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Therefore the human travels in the cycle of birth and death from which one have to go through the pains of hell because there is no salvation in performing deeds with the desire of returns (sekaram) although one attempts by various means.

ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ; ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮੰ ॥ (1357-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the one who always recites the Almighty's Name in the congregation of Saints

ਰਮੰਤਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ; ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਹ ॥੪੨॥ (1357-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

and adopts Almighty's virtues through divine knowledge becomes sinless; means that they becomes free from the influence of desires.

ਤਰਣ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ; ਰਮਣ ਸੀਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ (1357-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Human being can only swim across the worldly materialistic ocean by adopting the Almighty's shelter who is the master of all, omnipresent and performs all the worldly actions.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਹ ; ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨਹ ॥ (1357-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty is capable of creating cause of all actions and He bestows (donates) everything in every means to all the beings for good without one having to return back, therefore Almighty is known to be the one and only such donor.

ਨਿਰਾਸ , ਆਸ ਕਰਣੰ ;
ਸਗਲ ਅਰਥ . ਆਲਯਹ ॥ (ਆਲਇਅਹ ਬੋਲੋ) (1357-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the fullfiller of hope for the hopeless and He is the complete house of all the riches.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ; ਸਗਲ ਜਾਚੰਤ ਜਾਚਿਕਹ ॥੪੩॥ (1357-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that, Almighty is the treasure of virtues whereas all the beings are the beggars therefore I always remember Him.

ਦੁਰਗਮ ਸਥਾਨ , ਸੁਗਮੰ ; (ਦੁਰ-ਗਮ ਬੋਲੋ)
ਮਹਾ ਦੂਖ , ਸਰਬ ਸੂਖਣਹ ॥ (1357-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

With the blessing of who even the most torturous (unreachable) place becomes comfortable (reachable) and great sadness turns into all types of happiness.

ਦੁਰ ਬਚਨ , ਭੇਦ ਭਰਮੰ ; ਸਾਕਤ ਪਿਸਨੰਤ , ਸੁਰਜਨਹ ॥ (1357-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even the enemies, slanderers and astrayed people who always utters heart hurting harsh words, turns into wise virtueful people.

ਅਸਥਿਤੰ , ਸੋਗ ਹਰਖੰ ; ਭੈ ਖੀਣੰਤ , ਨਿਰਭਵਹ ॥ (1357-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

One resides in consistent state of mind in happiness and sadness without feeling any differences between the two conditions and one who lives fearless as all the fears vanishes.

ਅੰਗ ੧੩੫੮

ਭੈ ਅਟਵੀਅੰ , ਮਹਾ ਨਗਰ ਬਾਸੰ ;
ਧਰਮ ਲਖੵਣ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ (ਲੱਖਿਅਣ ਬੋਲੋ) (1358-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The world which earlier appeared to be just like a scary (aweful) forest, is now appearing to be just like a busy heavily populated city means that the world seems to be a place of joy when the merits of faithful (religious) life is obtained with Almighty's grace.

ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣੰ ;
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੰ ॥੪੪॥ (ਦਇਆਲ ਬੋਲੋ) (1358-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that utter Almighty's Name together with the saints to attain shelter of the merciful Almighty's feet.

ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੰ ; ਅਤਿ ਬਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦਨਹ ॥ (1358-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O attachment, you are the unconquerable worrior who has won over among the strongest worriors in this world (battlefield); means that even people like Rishi Visist was taken away by the death of his son.

ਗਣ ਗੰਧਰਬ , ਦੇਵ ਮਾਨੁਖੵੰ ; (ਮਾਨੁਖਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਮੋਹਨਹ ॥ (1358-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Attachment, you have even fascinated the Nandhi, Bhringi and other servants (followers of Shivji), celestial musicians of heaven, all deities (330 million), humans, animals and birds.

ਹਰਿ ਕਰਣਹਾਰੰ ਨਮਸਕਾਰੰ ;
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ , ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥੪੫॥ (ਜਗਦੀਸੁਅਰਹ ਬੋਲੋ) (1358-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that I have sought the sanctuary of the universe creator by offering my obeisance and He will destroy the strength of attachment. Dear brother in order to escape from such a mighty attachment, bow and adopt the sanctuary of the universe creater and the master of universe.

ਹੇ ਕਾਮੰ , ਨਰਕ ਬਿਸ੍ਰਾਮੰ ; ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਾਵਣਹ ॥ (1358-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O Lust, you lead humans to hell and you make them wander in various reincarnations through countless species.

ਚਿਤ ਹਰਣੰ , ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਗੰਮੵੰ ; (ਗੰਮਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਜਪ ਤਪ ਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਹ ॥ (1358-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

You (lust) fascinate the human's concerntrations towards your created desires, you exist (pervade) in all the three worlds (Akash Lok, Mat Lok & Patal Lok) and vanishes the human's intentions towards meditation, penance, divine adaptibility and other such virtues.

ਅਲਪ ਸੁਖ , ਅਵਿਤ ਚੰਚਲ ; ਊਚ ਨੀਚ ਸਮਾਵਣਹ ॥ (1358-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Human is made wealthless (from the wealth of virtues) for the sake of a short while pleasure in fullfilling your (lust) created desire. You (lust) are very unsteady and immersed within all catagories of the creation e.g. poor & rich, young & old, good & bad, deity & demon, human and animal, etc.

ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁੰਚਿਤ , ਸਾਧਸੰਗਮ ; ਓਟ ਨਾਨਕ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੪੬॥ (1358-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that by meeting the saints and adapting the support of Almighty, the fear of lust is dispelled.

ਹੇ ਕਲਿ ਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੰ ;
ਕਦੰਚ , ਕਰੁਣਾ ਨ ਉਪਰਜਤੇ ॥ (ਉ-ਪਰਜਤੇ ਬੋਲੋ) (1358-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O anger (wrath), you are the root cause of all the contentions (quarrels), who ever's mind you reside the one never have sympathy and becomes very cruel.

ਬਿਖਯੰਤ ਜੀਵੰ , ਵਸੵੰ ਕਰੋਤਿ ; (ਬਿਖਿਅੰਤ, ਵਸਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਤੵੰ ਕਰੋਤਿ , ਜਥਾ ਮਰਕਟਹ ॥ (ਨਿਰਤਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1358-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The anger overpower's sinful human beings which makes the human to dance like a monkey just like a monkey keeper trains a monkey to dance on his directions while performing a show.

ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ , ਤਾੜੰਤਿ ਜਮਦੂਤਹ ; ਤਵ ਸੰਗੇ , ਅਧਮੰ ਨਰਹ ॥ (1358-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

With your (anger) association, human is desecrated and punished by various methods of torturing by the Angel of Death.

ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ , ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ; (ਦਇਆਲ ਬੋਲੋ)
ਸਰਬ ਜੀਅ ਰਖੵਾ ਕਰੋਤਿ ॥੪੭॥ (ਰਖਿਆ ਬੋਲੋ) (1358-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the Almighty who is the Destroyer of the sorrow of the meek and the house of mercy, protects all the human from you (anger) and Almighty will also protect me.

ਹੇ ਲੋਭਾ , ਲੰਪਟ ਸੰਗ ਸਿਰਮੋਰਹ ; ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੋਲਤੇ ॥ (1358–8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O greed, you are suprior among all humans and always stay cling to the humans to create various waves of expectation which causes various thoughts of attaining more and more wealth; means that when the wave of greed rises then the thoughts of working, trading, business, etc. is created within the mind.

ਧਾਵੰਤ ਜੀਆ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ; ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਡੋਲਤੇ ॥ (1358–8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Therefore human is indulge in the chase of wealth via various types of activities and with the desire of wealth human beings' run about in many directions and greatly wobble in multiple manners.

ਨਚ ਮਿਤ੍ਰੰ , ਨਚ ਇਸਟੰ , ਨਚ ਬਾਧਵ ;
ਨਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ , ਤਵ ਲਜਯਾ ॥ (ਲੱਜਿਆ ਬੋਲੋ) (1358–9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Your (greed) influences causes the human to be shameless in performing unlawful deeds even to his friends, beloved (Guru, Almighty), relatives, mother and father; means that a greedy person deprives (steal) wealth belongs to the others without hesitation.

ਅਕਰਣੰ ਕਰੋਤਿ ਅਖਾਦ੍ਯਿ ਖਾਦ੍ਯੰ ; (ਅਖਾਦਿਅ, ਖਾਦਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਅਸਾਜ੍ਯੰ ਸਾਜਿ , ਸਮਜਯਾ ॥ (ਅਸਾਜਿਅੰ, ਸਮੱਜਿਆ ਬੋਲੋ) (1358–10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Greed, causes human to perform the worst deeds which should never ever to be done, eat the uneatable and initiates an inappropriate activity; O greed your are the unconquered.

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ; (1358–10,ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਗ੍ਯ੍ਯਾਪ੍ਤਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਨਰਹਰਹ ॥੪੮॥ (ਬਿਗਿਆਪਤਿ, ਨਰ–ਹਰਹ ਬੋਲੋ)

Sri Guruji says, dear the enricher of beings (or Almighty in form of Narsingh-half man and half lion) Waheguru, my humble request to you, please protect me (mind and body) from such greed.

ਹੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੂਲੰ ; ਅਹੰਕਾਰੰ ਪਾਪਾਤਮਾ ॥ (1358–11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O Ego (pride) you are the form of sins and the main cause of birth and death, under your influences one discards friendship and adopts the enmity, in this manner one uses spread's various cheat methods; means that in ego one practices enmity with friend and creates various frauds.

ਮਿਤ੍ਰੰ ਤਜੰਤਿ , ਸਤ੍ਰੰ ਦ੍ਰਿੜੰਤਿ ;
ਅਨਿਕ ਮਾਯਾ , ਬਿਸ੍ਤੀਰਨਹ ॥ (ਮਾਇਆ, ਬਿਸਤੀਰਨਹ ਬੋਲੋ) (1358-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O Ego (pride) you are the form of sins and the main cause of birth and death, under your influences one discards friendship and adopts the enmity, in this manner one uses spread's various cheat methods; means that in ego one practices enmity with friend and creates various frauds.

ਆਵੰਤ ਜਾਵੰਤ ਥਕੰਤ ਜੀਆ ; ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗਣਹ ॥ (1358-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Through your (ego) company the beings comes by birth and goes by death in a reincarnation cycle which makes them weary (tired) in undergoing the consequences of deeds in various types of pains and pleasures; means that one escapes the cycle of birth and death till the ego is completely vanished.

ਭ੍ਰਮ ਭਯਾਨ ਉਦਿਆਨ ਰਮਣੰ ; (ਭਇਆਨ ਬੋਲੋ)
ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਅਸਾਧ ਰੋਗਣਹ ॥ (1358-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Through you (ego) being is subjected to be reincarnated to wonder in the 8.4 million creations liked wilderness which is very scary therefore O' ego you are the most difficult and incurable disease affecting all the being; means that ego can never be cured by any practice or deed.

ਬੈਦ੍ਹੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ; (ਬੈਦਿਅੰ, ਪਰਮੇਸੁਅਰ ਬੋਲੋ)
ਆਰਾਧਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪੯॥ (1358-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says, that the only physician to cure the ego disease is the Almighty who is beyond the acts of merits and sin, the master of all masters therefore Guruji says that I recite to meditate on Almighty's Name; dear brother remember Almighty's name because He is the only doctor who is capable to cure the incurable ego desease.

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ;
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਜਗਦਗੁਰੋ ॥ (ਜਗਦ-ਗੁਰੋ ਬੋਲੋ) (1358-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O Master of the life-forces (Pran), the treasure of mercy and the vanisher of darkness of ignorace (Gu) with the brighteness of knowledge (RU).

ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣਹ ;
ਕਰੁਣਾਮੈ ਸਭ ਦੁਖ ਹਰੋ ॥ (ਕਰੁਣਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ) (1358-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty you are the destroyer of the entire sicknesses (fever) of the world, please be merciful and save me from all the worldly pains (such as birth and death).

ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੋਗ ਦਯਾਲਹ ; (ਦਇਆਲਹ ਬੋਲੋ)
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੋ ॥ (ਮਇਆ ਬੋਲੋ) (1358-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear protector of the those who sought your the sanctuary, O the most Merciful, and Almighty of the meek, have your kind mercy on me.

ਸਰੀਰ ਸ੍ਵਸਥ , ਖੀਣ ਸਮਏ ; (ਸੁਅੱਸਥ, ਸਮੱਏ ਬੋਲੋ)
ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵਹ ॥੫੦॥ (1358-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that please bless me to contemplate continuously on your name at all times whether the body is healthy or sick; Dear Almighty (Dhamodar- name of Almighty exists since Sri Krishna's belly was tied with a string to a tree).

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੰ ; ਰਮਣੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (1358-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

by singing the praises of Waheguru (Almighty), who is the sustainer of universe (Gopal) and embracing the sanctuary of his lotus feet one shall;

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਤਰਣੰ ; ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਸਾਗਰ , ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥੫੧॥ (1358-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says in this way by association with the saints, one is able to swim across the great, horrifying and tough worldly material liked ocean.

ਸਿਰ ਮਸ੍ਤਕ ਰਖ੍ਯਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ ; (ਮਸਤਕ, ਰਖਿਆ ਬੋਲੋ) (1358-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹਸ੍ਤ ਕਾਯਾ ਰਖ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ॥ (ਹਸਤ ਕਾਇਆ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸੁਅਰਹ ਬੋਲੋ)

May Amighty's Name protect my head and forehead (brow) also may the name of master of all masters (Almighty) protect my hands together with all the other parts of the body.

ਆਤਮ ਰਖ੍ਯਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ; (ਰਖਿਆ ਬੋਲੋ)
ਧਨ ਚਰਣ ਰਖ੍ਯਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥ (ਰਖਿਆ, ਜਗਦੀਸੁਅਰਹ ਬੋਲੋ) (1358-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

May the master who is the sustainer of universe's (Almighty's) name protect my mind, wealth and feet.

ਸਰਬ ਰਖ੍ਯਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ ; (ਰਖਿਆ, ਦਇਆਲਹ ਬੋਲੋ)
ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ (1358-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

May the merciful True Guru protect me from all harms and dispel all my fears and sufferings.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ;
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ , ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥ (1358-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that I am always in the sanctuary of such everlasting master of masterless who is the lover of his saints.

ਜੇਨ , ਕਲਾ ਧਾਰਿਓ ਆਕਾਸੰ ; ਬੈਸੰਤਰੰ ਕਾਸਟ ਬੇਸਟੰ ॥ (1358-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty's power supports the sky and as well as the other creations above it also the implanted fire within the wood.

ਜੇਨ ਕਲਾ , ਸਸਿ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ ਜੋਤ੍ਯ੍ਯਿੰ ; **(ਨਖਿਅਤ੍ਰ, ਜੋਤਿਅੰ ਬੋਲੋ)**
ਸਾਸੰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਣੰ ॥ (1358-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

His Power supports the moon, the sun and the stars, and infuses light and breath into the body.

ਅੰਗ ੧੩੫੯

ਜੇਨ ਕਲਾ , ਮਾਤ ਗਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ ; ਨਹ ਛੇਦੰਤ ਜਠਰ ਰੋਗਣਹ ॥ (1359-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty's power has sustained fetus in mother's womb and protected from the mother's womb heat (Jathera Agni).

ਤੇਨ ਕਲਾ , ਅਸਥੰਭੰ ਸਰੋਵਰੰ ;
ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਿਜੰਤਿ ਤਰੰਗ ਤੋਯਣਹ ॥੫੩॥ **(ਤੋਇਅਣਹ ਬੋਲੋ)** (1359-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that Almighty's power has restrained oceans within its limits and with Almighty's fear the ocean waves disappears in the ocean without harming its shore.

ਗੁਸਾਂਈ ਗਰਿਸ੍ਟ ਰੂਪੇਣ ; **(ਗਰਿਸਟ ਬੋਲੋ)**
ਸਿਮਰਣੰ , ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਵਣਹ ॥ (1359-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such Almighty who is supremely beauteous and all the beings are reciting his name.

ਲਬਧ੍ਯ੍ਯੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ; **(ਲਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ)**
ਸ੍ਵਛ ਮਾਰਗ , ਹਰਿ ਭਗਤਣਹ ॥੫੪॥ **(ਸੁਅੱਛ ਬੋਲੋ)** (1359-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that such Almighty can be attain by practicing the pure way of life in the association of Saints.

ਮਸਕੰ , ਭਗਨੰਤ ਸੈਲੰ ; ਕਰਦਮੰ , ਤਰੰਤ ਪਪੀਲਕਹ ॥ (1359-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

A weak person similar to a mosquitoe is able to breakthrough a mountain of ego and an ignorant being similar to an ant is able to cross over ocean of mud of attachment.

ਸਾਗਰੰ , ਲੰਘੰਤਿ ਪਿੰਗੰ ; ਤਮ ਪਰਗਾਸ ਅੰਧਕਹ ॥ (1359-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The being without desireless deeds (Nis-karam) similar to a cripple is able to swim across the worldly ocean by remembering the Almighty's Name and an ignorant being similar to a blind is lighten with the eyes of knowledge.

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ;
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੫੫॥ (1359-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says those who sought the sanctuary of the sustainer of universe (Almighty) through the company of saints remember Almighty's Name obtains all the above mentioned reward.

ਤਿਲਕ ਹੀਣੰ , ਜਥਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ; ਅਮਰ ਹੀਣੰ , ਜਥਾ ਰਾਜਨਹ ॥ (1359-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Just like the sight of a Brahmin who is without a sacred mark on the forehead and glory of a king without power to command is not great.

ਆਵਧ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਸੂਰਾ ;
ਨਾਨਕ , ਧਰਮ ਹੀਣੰ ਤਥਾ ਬੈਸ੍ਨਵਹ ॥੫੬॥ (ਬੈਸਨਵਹ ਬੋਲੋ) (1359-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Just like a worrior without weapons is of no use, Guruji says in the same manner a saint without meditation and faith never attains glory.

ਨ ਸੰਖੰ , ਨ ਚਕ੍ਰੰ ; ਨ ਗਦਾ , ਨ ਸਿਆਮੰ ॥ (1359-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Almighty has no couch, no bludgeon in the hand nor sacred birth mark (Padem) nor he is of blue-black colour intead Almighty is formless and free from birth and death.

ਅਸ੍ਚਰਜ ਰੂਪੰ ; ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ॥ (ਅਸਚਰਜ ਬੋਲੋ) (1359-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Almighty has no couch, no bludgeon in the hand nor sacred birth mark (Padem) nor he is of blue-black colour intead Almighty is formless and free from birth and death.

ਨੇਤ ਨੇਤ ; ਕਥੰਤਿ ਬੇਦਾ ॥ (1359-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even the the Vedas describe Him as llumitable

ਊਚ ਮੂਚ ; ਅਪਾਰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥ (1359-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

and Infinite away from the physical body, soul body and causal body who is great and limitless.

ਬਸੰਤਿ ਸਾਧ ਰਿਦਯੰ ਅਚੁਤ ; (ਰਿਦਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਬੁਝੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਬਡਭਾਗੀਅਹ ॥੫੭॥ (1359-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

Sri Guruji says that the Imperishable Almighty, abides in the mind of the saints, only the most fortunate ones understands him. ||57||

ਉਦਿਆਨ ਬਸਨੰ , ਸੰਸਾਰੰ ;
ਸਨਬੰਧੀ , ਸ੍ਵਾਨ ਸਿਆਲ ਖਰਹ ॥ (ਸੁਆਨ ਬੋਲੋ) (1359-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

Human resides in this world of forest wilderness where dogs, jackals and donkeys live as well whereas in the human life greed (dog), laziness (jackal) and lust (donkey) exist within the mind which always over rules the truth.

ਬਿਖਮ ਸਥਾਨ ਮਨ , ਮੋਹ ਮਦਿਰੰ ;
ਮਹਾਂ ਅਸਾਧ , ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥ (1359-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

In this world like forest mind is the most arduous (difficult) place which is overpowered (intoxicated) by attachment liked wine and also where the five supremely unconquerable thieves (lust, anger, greed, attachment and ego) resides.

ਹੀਤ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮ ਭ੍ਰਮਣੰ ;
ਅਹੰ ਫਾਂਸ ਤੀਖ੍ਯਣ ਕਠਿਨਹ ॥ (ਤੀਖਿਅਣ ਬੋਲੋ) (1359-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

In the world forest human wonders in fear which is originated from the attachment of the loved ones and the five types of illusion is moving freely to hunt (influence) the human, in additional human pride becomes the most rapid moving noose to entrap from which human can never escape without divine knowledge.

ਪਾਵਕ ਤੋਅ ਅਸਾਧ ਘੋਰੰ ; ਅਗਮ ਤੀਰ ਨਹ ਲੰਘਨਹ ॥ (1359-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

It is very difficult to forsake desire (the fire) and the shore (limit) of such worldly forest is physically unattainable as the aweful materialistic wishes (resembling the water) is frightful, therefore it can never be acrossed without divine knowledge which means that recognizing Almighty is the only way to escape.

ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੋੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ;
ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ , ਉਧਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੫੮॥ (ਉਧੱਰਣ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1359-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says, therefore recite the sustainer of universe's (Almighty) Name in the association of saints to attain the sanctuary of Almighty's feet because only with His blessing one can be liberated from this materialistic world. ||58||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲਹ ;
ਸਗਲੵੰ ਰੋਗ ਖੰਡਣਹ ॥ (ਸਗਲਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1359-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

When the Almighty blesses the living being only then all the illness are dispelled.

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ , ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਨਕ ;
ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੫੯॥ (1359-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says, therefore sing the praises of Almighty's virtues in the company of saints by which one attains the Almighty's feet sanctuary. ||59||

ਸਿਆਮਲੰ , ਮਧੁਰ ਮਾਨੁਖੵੰ ; (ਮਾਨੁਖਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਰਿਦਯੰ ਭੂਮਿ , ਵੈਰਣਹ ॥ (ਰਿਦਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1359-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ones who resides Almighty who is of beautiful colour and sweet spoken in their mind form of earth means that the ones who concentrates on Almighty in their heart such are saints who never have enmity, jealousy and other evil thoughts in their mind.

ਨਿਵੰਤਿ , ਹੋਵੰਤਿ ਮਿਥਿਆ ;
ਚੇਤਨੰ , ਸੰਤ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੬੦॥ (ਸੁਅਜਨਹ ਬੋਲੋ) (1359-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Devotees who presents themselves in utmost humbleness before such saints, they are able to realize that the world is false and return to their original form which is the real-self (Atma). ||60||

ਅਚੇਤ ਮੂੜਾ ਨ ਜਾਣੰਤ ; ਘਟੰਤ ਸਾਸਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੇ ॥ (1359-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ignorant human beings are unaware that the total breath allocated by Almighty for this life is reducing after each breath consumed in every second of this life. (Normal person in stable state consumes about 24,000 breath a day)

ਛਿਜੰਤ , ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਕਾਂਇਆ ; ਕਾਲ ਕੰਨਿਆ ਗ੍ਰਾਸਤੇ ॥ (1359-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The most beauteous body is wearing off means that it is naturally moving towards old age (the daughter of death) and old age is overpowering the body with weakness.

ਰਚੰਤਿ ਪੁਰਖਹ ਕੁਟੰਬ ਲੀਲਾ ; ਅਨਿਤ ਆਸਾ ਬਿਖਿਆ ਬਿਨੋਦ ॥ (1359-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even in such situation the human is still indulge in the leisures of his family and still hope for accomplishment of perishable false desires.

ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਬਹੁ ਜਨਮ ਹਾਰਿਓ ;
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ , ਕਰੁਣਾਮਯਹ ॥੬੧॥ (ਕਰੁਣਾਮਇਅਹ ਬੋਲੋ) (1359-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Due to illusions this human being has been defected while roaming and rambling in various reincarnations (birth), Sri Guruji says in a prayer (Ardaas) 'Dear embodiment of mercy Almighty therefore I am in your sanctuary'. ||61||

ਹੇ ਜਿਹਬੇ , ਹੇ ਰਸਗੇ ; ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਯੰ ॥ (ਤੁਇਅੰ ਬੋਲੋ) (1359-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear tongue, you're the one who acknowledges the taste, you always loves (prefers) sweet taste.

ਸਤ ਹਤੰ ਪਰਮ ਬਾਦੰ ;
ਅਵਰਤ ਏਥਹ , ਸੁਧ ਅਛਰਣਹ ॥ (ਅਵੱਰਤ ਬੋਲੋ) (1359-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Indulge in the sweet taste of materialistic world you (tongue) have renounce from uttering the Waheguru's name and engrossed in great arguments; therefore from now onwards utter the pure alphabets of Almighty's name. If one inquires which are the alphabets?

ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ; ਮਾਧਵੇ ॥੬੨॥ (1359-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says dear Gobind, dear Damodhar, dear Madhav, etc are the names to be uttered which are fruitful. ||62||

ਗਰਬੰਤਿ ਨਾਰੀ ; ਮਦੋਨ ਮਤੰ ॥ (1359-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ones who have beautiful women are indulge in lust and acknowledges themselves as the strongest are definitely to have ego within them.

ਬਲਵੰਤ , ਬਲਾਤ ਕਾਰਣਹ ॥ (1359-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ones who have beautiful women are indulge in lust and acknowledges themselves as the strongest are definitely to have ego within them.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਹ ਭਜੰਤ ; ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜਨਮਨਹ ॥ (1359-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

They never contemplate on the Waheguru's lotus feet, their birth is accursed just like a straw which is worthless.

ਹੇ ਪਪੀਲਕਾ , ਗ੍ਰਸਟੇ ; ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਤੁਯੰ ਧਨੇ ॥ (ਤੁਇਅੰ ਬੋਲੋ) (1359-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear saints your humbleness is just like an ant eventhough you are wealthless in worldly materials but you are considered as the wealthiest with the wealth of Almighty's Name rememberance therefore you are most greatest.

ਨਾਨਕ ; ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਮੋ ਨਮਹ ॥੬੩॥ (1359-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says to such saints, I offer my obeisance with my mind and body over and over again, ||63||

ਤ੍ਰਿਣੰ ਤ ਮੇਰੰ ; ਸਹਕੰ ਤ ਹਰੀਅੰ ॥ (1359-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The blade of grass (human being) becomes a mountain (supreme being-Ishwar) and barren land (those who are dried from Almighty's love) becomes green.

ਬੂਡੰ ਤ ਤਰੀਅੰ ; ਊਣੰ ਤ ਭਰੀਅੰ ॥ (1359-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those who were drowing in the worldly materials are able to swim across and the ones who were empty from virtues are now filled with superior virtues.

ਅੰਧਕਾਰ ; ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰੰ ॥ (1359-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The darkness of ignorance which prevails in the Antahkaran is brighten by knowledge which is equivalent to millions of suns shining in the sky.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਯਾਰੰ ॥੬੪॥ (ਦਇਆਰੰ ਬੋਲੋ) (1359-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that all the above mentioned blessings can become reality when Almighty and Guru are merciful.

ਅੰਗ ੧੩੬੦

ਬ੍ਰਹਮਣਹ ਸੰਗਿ ਉਧਰਣੰ ; ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਜਿ ਪੂਰਣਹ ॥ (1360-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those are the Brahmin who are filled (brimful) with the godly deeds therefore in the company of such a Brahmin one is saved from the worldly ocean.

ਆਤਮ ਰਤੰ , ਸੰਸਾਰ ਗਹੰ ; ਤੇ ਨਰ ਨਾਨਕ , ਨਿਹਫਲਹ ॥੬੫॥ (1360-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those who are proud of their physical body in this world means that those who are proud to be born in the Brahmin sact, however without attaining Almighty their birth is useless although they are Brahmins. ||65||

ਪਰ ਦਰਬ ਹਿਰਣੰ , ਬਹੁ ਵਿਘਨ ਕਰਣੰ ;
ਉਚਰਣੰ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਹ ॥ (1360-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those who steals others wealth, creates obstruction in others work and utters all kind words of lies for their survival in livelihood.

ਲਉ ਲਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ , ਅਤਿਪਤਿ ਮਨ ਮਾਏ ; **(ਅ-ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਬੋਲੋ)**
ਕਰਮ ਕਰਤ ਸ ਸੂਕਰਹ ॥੬੬॥ (1360-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

They roam around to fulfill their thirst of desires therefore their mind is absorbed in mammon (maya) which is never satiated and commits deeds of a swine. ||66||

ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਣੰ ; ਉਧਰਣੰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥ (1360-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those human being who are faithfully engrossed in the Waheguru's feet, they have swim across the aweful and arduous world ocean.

ਅਨੇਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਣੰ ;
ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਨ ਸੰਸਯਹ ॥੬੭॥੪॥ **(ਸੰਸਇਅਹ ਬੋਲੋ)** (1360-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says the conclusion of the complete sermons is that the association of the saints destroys millions of sins which means that the company of those who recites the Almighty's Name vanishes all the sins and there is not even an bit of doubt about this fact (truth). ||67||4||

ਮਹਲਾ ੫ , ਗਾਥਾ (1360-5)

Fifth Mahl, Gaat'haa:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1360-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਰਪੂਰ ਪੁਹਪ ਸੁਗੰਧਾ ; ਪਰਸ ਮਾਨੁਖ੍ ਦੇਹੰ ਮਲੀਣੰ ॥ (ਮਾਨੁਖਿਅ ਬੋਲੋ) (1360-6, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains that the physical body of a human being is so dirty that even the fragrance like camphor and flowers becomes smelly after getting in touch with the human body

ਮਜਾ ਰੁਧਿਰ ਦ੍ਰੁਗੰਧਾ ; (ਮੱਜਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਅਥਿ ਗਰਬੇਣ ਅਗ੍ਯ੍ਯਾਨਣੋ ॥੧॥ (ਅਗਿਆਨਣੋ ਬੋਲੋ) (1360-6, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that the ignorant human being is proud of such filthy body filled by marrow and blood which has unpleasant odor means that the human being should never be egoistic about the physical body after all the body is just merely marrow, bones and blood which is wrapped with skin.

ਪਰਮਾਣੋ ਪਰਜੰਤ , ਆਕਾਸਹ ; ਦੀਪ ਲੋਅ , ਸਿ ਖੰਡਣਹ ॥

Although the human being transforms into the most subtle like an atom and with miraculous powers course through the skies (firmament), continents and nine regions of the world.

ਗਛੇਣ , ਨੈਣ ਭਾਰੇਣ ਨਾਨਕ ;
ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਨ ਸਿਧ੍ਯ੍ਯਤੇ ॥੨॥ (ਸਿਧਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1360-7, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that without the company of saints (Sadh Sangat – congregation of those has control over their mind) no one can ever attain salvation even though if one is capable of completing the return journey though the skies and all continents in twinkle of an eye. ||2||

ਜਾਣੋ ਸਤਿ , ਹੋਵੰਤੋ ਮਰਣੋ ; ਦ੍ਰਿਸਟੇਣ ਮਿਥਿਆ ॥ (1360-8, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji reveals the ultimate truth that all living being will definitely die and the complete creations seen by the eyes are perishable.

ਕੀਰਤਿ ਸਾਥਿ ਚਲੰਥੋ ; ਭਣੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥੩॥ (1360-8, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the ultimate truth is to sing the Almighty's praises in the company of Saints (Sadh Sangat – congregation of those has control over their mind). The return of such company remains through the entire lifetime and after death therefore the only truthful deed that a human can perform is to sing the praises of Almighty which unites an ordinary being into Almighty. ||3||

ਮਾਯਾ ਚਿਤ ਭਰਮੇਣ ; (ਮਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਇਸਟ ਮਿਤ੍ਰੇਖੁ ਬਾਂਧਵਹ ॥ (1360-9, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

This Maya has illusionalised the consciousness of beings in the false love of physical forms which appears as loved ones, relatives and friends. Means that the true form (Atma) is not seen within all instead the it is seen as physical form which is differently categorised.

ਲਬਧੵੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ; (ਲਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੰ , ਗੋਪਾਲ ਭਜਣੰ ॥੪॥ (1360-9, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the remedy to escape from the mammon's influence by singing the praises of Universal Sustainer (Almighty) in the company of Saints (Sadh Sangat – congregation of those has control over their mind) from which the eternal happiness by obtaining oneness with the real-self. ||4||

ਮੈਲਾਗਰ ਸੰਗੇਣ ; ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖ , ਸਿ ਚੰਦਨਹ ॥ (1360-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Sri Guru Ji explains through an example that the margosa (azadirachta indica) tree and the same type of trees becomes as fragrant as sandal with the associating of sandal tree.

ਨਿਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਂਸੋ ; ਨਾਨਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨ ਬੋਹ ਤੇ ॥੫॥ (1360-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

However the bamboo which grows adjacent to sandal tree never absorbs any fragrant and remain in its original form due to the four following weaknesses:

Height	-	Ego (Pride)
Hollow	-	Virtues and sermon not contained
Knots	-	Crookedness
Self Destructive	-	Opposition with everybody without considering the truth.

||5||

ਗਾਥਾ ਗੁੰਫ ਗੋਪਾਲ ਕਥੰ ; ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ ॥ (1360-11, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

In this Gaat'haa, Almighty's Sermon is woven; listening to it, pride is crushed.

ਹਤੰ , ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣਹ ॥੬॥ (1360-11, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that by making the lust, anger, greed, attachment and ego the target of the Almighty's name arrows, these five enemies are slain. ||6||

ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ; ਲਹੰਥਾ , ਬਡ ਕਰਮਣਹ ॥ (1360-12, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the importance of listening to the words of those Saints who practices the truth and recites the Almighty's Name. Such Saint's speech is the path of obtaining happiness but only the fortunate ones attains.

ਰਹੰਤਾ , ਜਨਮ ਮਰਣੇਨ ; ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥੭॥ (1360-12, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that the human being can only escape from the cycle of birth and death by singing the Almighty's praises. Through the company of saints one must then practice the virtues, recite Almighty's Name and sing Almighty's praises in order to obtain happiness and escape for reincarnation cycle. ||7||

ਪਤ੍ਰ ਭੁਰਿਜੇਣ ਝੜੀਯੰ ; (ਝੜੀਅੰ ਬੋਲੋ)
ਨਹ ਜੜੀਅੰ , ਪੇਡ ਸੰਪਤਾ ॥ (1360-13, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the situation of those who refuse to recite the Almighty's name their condition is similar to the leaves which wither and fall from the branch of a tree during certain season (Autumn), the fall out leaves can never joint back to the tree branch and will be flown away in all four directions before they dissolve.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਬਿਖਮਤਾ , ਨਾਨਕ ;
ਬਹੰਤਿ ਜੋਨਿ , ਬਾਸਰੋ ਰੈਣੀ ॥੮॥ (1360-13, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji reveals the reality that those who do not recite the Almighty's name will suffer while roaming day and night in the most disgusting species reincarnations.||8||

ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ; ਲਭੰਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥ (1360-14, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the way to escape from the materialistic world. The true faith in Almighty through company of saints (Sadh Sangat – congregation of those has control over their mind) can be obtained only by those with great good fortune.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ; ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ ਬਿਆਪਣਹ ॥੯॥ (1360-14, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that those who recites the Almighty's Name and praises are not affected by the materialistic worldly ocean means that they are not drowned while leaving in all the worldly materials. ||9||

ਗਾਥਾ ਗੂੜ ਅਪਾਰੰ ; ਸਮਝਣੰ ਬਿਰਲਾ ਜਨਹ ॥ (1360-15, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains that Almighty's gospel is infinite and intense principals of which is able to be understood by very few blessed ones. Guru Ji explains the state of those who understood in the following line;

ਸੰਸਾਰ ਕਾਮ ਤਜਣੰ ; ਨਾਨਕ , ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੦॥ (1360-15, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says they who understand the principals of Almighty's gospel with the association of saints utters Almighty's praises and abandons worldly thoughts means that greatest challenge in human's life is to abandon desires which is only possible by attending the congregation of truth (Sat Sangat) in which one must develop spiritual state by uttering Almighty's praises and name with the strength of true faith. ||10||

ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ; ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ (1360-16, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji exemplify the power of word uttered in utmost faith by saints in speech to be equivalent to great mystic formula (mantar), upon listening of which is able eliminate tens of million (1kror=10 million) of sins. Guru Ji illustrates the greatness of listening to every word of Gurbani with utmost faith, as every word is able vanish millions of sins, therefore it is very important that one makes it a routine to listen to Gurbani

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧ੍ਹਾਨੰ ; (ਧਿਆਨੰ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧੧॥ (1360-16, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji further emphasizes that those who concentrate (meditate) on the Almighty's lotus feet, salvages generations of his lineage. ||11||

ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹ ; ਜੇਣ ਮਧ੍ਹ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (ਮਧਿਅ ਬੋਲੋ) (1360-17, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji recognizes those residential or prayer buildings to be beauteous, in which the Almighty's praises are sung.

ਮੁਕਤੇ , ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦਹ ;
ਨਾਨਕ , ਲਬਧ੍ਹੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥੧੨॥ (ਲਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1360-17, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that those who utter the Almighty's Name are the form of salvation however the remembrance of Almighty's Name is only blessed to the very fortunate ones (the ones with great good deeds earned in the past and present) ||12||

ਹਰਿ ਲਬਧੋ ; ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤੋ ॥ (1360-18, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

The saints who are the great friends, as in their friendship the most greatest friend the Almighty is obtained. How is the Almighty?

ਬਿਦਾਰਣ ; ਕਦੇ ਨ ਚਿਤੋ ॥ (1360-18, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty is such that never ever breaks the heart of his lover.

ਜਾ ਕਾ ਅਸਥਲੁ ; ਤੋਲੁ ਅਮਿਤੋ ॥ (1360-18, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty's congregation of truth place is beyond thoughts and measureless, therefore Guru Ji says that I have made Almighty my dearest friend.

ਸੁੋਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾ ; ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਕਿਤੋ ॥੧੩॥ (1360-19, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty's congregation of truth place is beyond thoughts and measureless, therefore Guru Ji says that I have made Almighty my dearest friend. ||13||

ਅਪਜਸੰ ਮਿਟੰਤ ; ਸਤ ਪੁਤ੍ਰਹ ॥ (1360-19, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the importance of reciting Almighty's name through an example.
Just like the bad reputation of the past is completely washed away (efface) once birth is given to a great son.

ਸਿਮਰਤਬ੍ਯ ਰਿਦੈ ; ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹ ॥ (ਸਿਮਰਤੱਬਿਅ ਬੋਲੋ) (1360-19, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

In the same manner it is vital (important) to remember Almighty's Name within the mind to wash away all the dirt of sins similar to birth of great son which effaces generations bad reputation and when Almighty's Name is born in the mind sins carried forward from millions of birth (Senchit Karam – accumulated deeds) is abolished.

ਅੰਗ ੧੩੬੧

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਵਾਨ ; ਅਚੁਤ ॥ (1361-1, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

The beloved imperishable (eternal) Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣਹ ॥੧੪॥ (1361-1, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that such Almighty ferries whoever he pleases across the materialistic worldly ocean. ||14||

ਮਰਣੰ , ਬਿਸਰਣੰ ਗੋਬਿਦਹ ; (1361-1, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
ਜੀਵਣੰ , ਹਰਿ ਨਾਮ ਧ੍ਯਾਵਣਹ ॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji defines death when Almighty's name is forgotten and life is when Almighty's name is meditated upon.

ਲਭਣੰ ; ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty is found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਣਹ ॥੧੫॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty 's Name is obtained from the association of saints, Guru Ji says that Almighty's Name is obtained based the account from the previous birth means that with good deeds Almighty's Name is obtained. ||15||

ਦਸਨ ਬਿਹੂਨ , ਭੁਯੰਗੰ ; ਮੰਤ੍ੰ ਗਾਰੁੜੀ , ਨਿਵਾਰੰ ॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the damage caused by ego in association with baseless love and jealousy with a snake example.

ਬ੍ਯਾਧਿ ; ਉਪਾੜਣ ਸੰਤੰ ॥ **(ਬਿਆਧਿ ਬੋਲੋ)** (1361-3, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that saints are equivalent to the snake charmer who releases human from the physical body pains whereas saint releases human from the mind, body and external caused pains by reciting the Almighty's Name but such saints are only met (found) with good deeds and blessings.

ਨਾਨਕ ; ਲਬਧ ਕਰਮਣਹ ॥੧੬॥ (1361-3, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that saints are equivalent to the snake charmer who releases human from the physical body pains whereas saint releases human from the mind, body and external caused pains by reciting the Almighty's Name but such saints are only met (found) with good deeds and blessings. ||16||

ਜਥ ਕਥ ਰਮਣੰ ; ਸਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਅਣਹ ॥ (1361-3, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty is present in complete form within his creation therefore where ever and whatever we see, feel, smell, taste and listen in reality it is Almighty and he is the support of beings (animated and idle).

ਤਥ ਲਗਣੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ॥ (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that with sight and blessings of the True Guru (SatGuru) my love is attached with the Almighty.

ਪਰਸਾਦੰ ਗੁਰ ਦਰਸਨਹ ॥੧੭॥ (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that with sight and blessings of the True Guru (SatGuru) my love is attached with the Almighty. ||17||

ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ; ਮਨ ਬਿਧੁੰ ॥ (ਬਿਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains that whose-ever mind has merged with Almighty's lotus feet,

ਸਿਧੁੰ ; ਸਰਬ ਕੁਸਲਣਹ ॥ (ਸਿਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

they have obtain all happiness (during life time and after death).

ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ; ਭਬੁੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬਣਹ ॥੧੮॥ (ਭਬਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1361-5, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says therefore the great scholars (knowledgeable) have been and are still singing in the present time the praises of Almighty knowing the key of happiness is merging into the supreme being which eliminates all the worldly pains. ||18||

ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣੰ ; ਗਵਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ , ਉਧਰਣਹ ॥
ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ; ਨਾਨਕ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨ ਲਭੵਤੇ ॥੧੯॥ (ਲਭਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1361-5, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

The ones who makes attempt to go and utters the great word of Almighty praises with the saints, Therefore Sri Guru Ji says that such person is able to swim across the materialistic worldly ocean and never get into the reincarnation cycle of birth and death. ||19||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ; ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੰ ॥ (1361-6, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

The ones who has resided only the one name of Almighty in their mind after contemplating the divine books such as Vedas [Sham (Sat-yug), Rig (Thretha-yug), Yujar (Duapar-yug) & Atherban (Kal-yug)] the Puranas and the Shashtars instead of indulging into the physical deeds or religious arguments;

ਏਕੰਕਾਰ ; ਨਾਮ ਉਰ ਧਾਰੰ ॥ (1361–6, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)

The ones who has resided only the one name of Almighty in their mind after contemplating the divine books such as Vedas [Sham (Sat-yug), Rig (Thretha-yug), Yujar (Duapar-yug) & Atherban (Kal-yug)] the Puranas and the Shashtars instead of indulging into the physical deeds or religious arguments;

ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ; ਸਗਲ ਉਧਾਰੰ ॥ (1361–7, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)

Such blessed ones saves his own and others generations,

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ; ਕੋ ਤਾਰੰ ॥੨੦॥ (1361–7, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)

Therefore Guru Ji says that such blessed ones are very few who recites the Almighty's Name and swim across the materialistic worldly ocean as well as help others. ||20||

ਸਿਮਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ; ਉਧਰਣੰ ਕੁਲ ਸਮੂਹਣਹ ॥ (1361–7, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)

All the generations can be saved by remembering Almighty's name.

ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ , ਨਾਨਕ ;
ਵਡਭਾਗੀ , ਭੇਟੰਤਿ ਦਰਸਨਹ ॥੨੧॥ (1361–8, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)

Almighty's name is obtained in the congregation of saints however Guru Ji says that only the most fortunate ones are blessed with the sight of such great saints. ||21||

ਸਰਬ ਦੋਖ , ਪਰੰਤਿਆਗੀ ;
ਸਰਬ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜੰਤਣ: ॥ (ਦ੍ਰਿੜੰਤਣਹ ਬੋਲੋ) (1361–8, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)
(: ਨੂੰ ਬਿਸਰਗਾਂ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਹ' ਦੀ ਅਵਾਜ ਦੇਂਦਾ ਹੈਂ)

The ones who forsake their weaknesses (of being slave to their own created desires) and adopts the principals of religion with acceptance in faith by their mind without any doubts

ਲਬਧੇਣਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ;
ਨਾਨਕ , ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੁਣ: ॥੨੨॥ (ਲਿਖਿਅਣਹ ਬੋਲੋ) (1361–9, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)

Then, joints the congregation of saints (Guru) before they obtain realization of Almighty within themselves, Sri Guru Ji says that such opportunity to be in the company of blessed ones (saints) depends on the previous deeds which are written hiddenly on the forehead. ||22||

ਹੋਯੋ ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ; ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਃ ॥ (ਹੋਇਓ, ਸੰਪੂਰਣਹ ਬੋਲੋ) (1361-9, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty is the only creator, sustainer and destroyer of the complete creation in past, present and future therefore he is the only one who is the form of truth at all times.

ਸਾਧੂ ਸਤਮ ਜਾਣੋ ; ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣੰ ॥੨੩॥ (1361-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that the reason of loving Almighty is that He is the greatest among all because He is beyond time unlike humans who only stays along during lifetime and this fact well understood by the Saints. ||23||

ਸੁਖੇਣ ਬੈਣ ਰਤਨੰ ; ਰਚਨੰ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗਣਃ ॥ (ਰੰਗਣਹ ਬੋਲੋ) (1361-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

The ones who have neither interest nor love for the Guru's Words (diamonds), indulges into the temporary colour (kesumb) of worldly materials which fades away instantly.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੰ ; ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਪਨਹ ॥੨੪॥ (1361-11, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that those who are separated from Almighty always engrosses in disease and sadness therefore they unable to obtain happiness even in their dreams. ||24||

ਫੁਨਹੇ , ਮਹਲਾ ੫ (1361-12)

Funhe of the fifth King which is uttered by the Fifth Guru Nanak, Guru Arjun Dev Ji

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1361-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਾਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ; ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾਵਤੀ ॥ (1361-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear Almighty you are beyond the reach of mind and speech, the pen (kalam) of command (hukum) is in your hand by means of which you write the fate of the entire creation on their forehead means that all the fate is written in your command.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ , ਸਭ ਸੰਗਿ ; ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ (1361-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear Almighty your form is incomparable (Anup), you are involved within (Urej) the entire creation means that you are in a commond form with the entire creation.

ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ; ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ (1361-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore I am incapable of uttering your praises through the mouth as your praises cannot be completely uttered which means that Almighty's praises are countless.

ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ (1361-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Upon having your glance (Darshan) my intellect is fascinated therefore I sacrifice before you.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ , ਬੈਸਿ ; ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹਾਂ ॥ (1361-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

In the congregation of Saints I shall sit and utter the praises of Almighty.

ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ; ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ॥ (1361-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

I shall surrender all my efforts form of adornment (beautification make-up) and myself means that I shall spend my whole life in Almighty's service.

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ; ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥ (1361-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Then in the thirst of hope for Almighty's sight, one should prepare a bed form of faith to meet Almighty groom.

ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ; ਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (1361-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

However dear brother (Harha-a type of poetry verse) if forehead has complete fortune only then Almighty is obtained. ||2||

ਸਖੀ , ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ; ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥ (1361-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother (Sekhi – mate) saints applies meditation form of collyrium (Kajjal) in the eye, wears necklace form of continuous recitation of Almighty's name and utterance of pleasant words is the form of bitting the betel leaf (Paan), in this manner saints completes all the religious practices.

ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ; ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ (1361-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

One who has decorated himself with sixteen adornments by having Ten sensors (Five Knowledge Sensors – eye, nose, tongue, ear & skin; Five Deed Sensors – hands, legs, mouth, urinal & anus), five life forces (pran, apan, saman, udhian & bian) and the sixteenth mind under his control; the collyrium (Kajjal) form of divine knowledge is put into the intellect form of eyes

ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ; ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ (1361-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

However if Almighty groom manifest in the Antahkaran form of house then everything can be obtained means that all the adornments are fruitful means such fortunate jeev obtains all the four most valuable gifts as follows.
Dharam – Faith; Arth - Wealth; Kaam – To fulfillment of all desires; Mokh – Salvation.

ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ; ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥ (1361-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear Brother, without the union with such Almighty groom all the adornments are meaningless. ||3||

ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ; ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ (1361-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore the bride form of disciple is the most fortunate one whose mind form of house is resided by Almighty means that Almighty groom's concentration is immersed in the mind which also mean that Almighty has manifested.

ਤਿਸੁ ਬਨਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ; ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ (1361-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

All the Almighty attainment efforts (Sadan) form of adornments (Sigaar) are perfectly suitable (matching) and the bride is truly a faithful wife (Suhagan).

ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ; ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥ (1361-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Upon meeting (seeing) those faithful wifes, I am sleeping without any worries because my mind wishes has all been fulfilled.

ਹਰਿਹਾਂ , ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ; ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥੪॥ (1361-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that, dear brother in this manner when Almighty groom arrives in Antahkaran form of house then I have obtained everything. ||4||

ਅੰਗ ੧੩੬੨

ਆਸਾ ਇਤੀ , ਆਸਕਿ ; ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ (1362-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

I am an expectant who has alots of hope therefore please fulfill my hope.

ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ; ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ (1362-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

When the True Guru became merciful (Dyal - the house of mercy) only then the Almighty is obtained.

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ; ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ (1362-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

I have alots of demerits in my body which demerits has covered over my mind.

ਹਰਿਹਾਂ , ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ; ਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥੫॥ (1362-2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother when the True Guru became merciful upon me then the mind was freed from demerits and rested in constant state. ||5||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ; ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1362-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that those who have concentrated on the countless Almighty for countless times.

ਦੁਤਰੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥ (1362-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

They have been swimed across through this worldly ocean by the True Guru.

ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ; ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (1362-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

When the perfect (Puran) universal protector (Purakh) is obtained then their arrival and departure means birth and death is vanished.

ਹਰਿਹਾਂ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (1362-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother they obtained the nectar form of Almighty's name from the perfect True Guru. ||6||

ਮੇਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ; ਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ (ਆਂਗਨਿ ਬੋਲੋ) (1362-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

My mind form of hands is holding love form of pen which has resided happiness in my Antahkaran form of courtyard.

ਸਖੀ , ਮੋਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤੰਨੁ ; ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ ॥ (1362-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore dear saint mates the physical appearance (Shakhyat) of Almighty is the diamond in my throat upon observing which all the pains of birth, death and old age vanishes away.

ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਗੁਪਾਲ ; ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥ (1362-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Almighty, the source of life and universal sustainer who is the cause of all happiness, now I stay along with Him.

ਹਰਿਹਾਂ , ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ; ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ॥੭॥ (1362-6, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

Dear brother, in Almighty's hand resides all the eight Ridhas (miraculous powers), eighteen Sidhas and nine Nidhas (treasures) always. ||7||

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵਣਿ ਜਾਹਿ ; ਸੇਈ ਤਾਲਾਜੀਅਹਿ ॥ (ਤਾ–ਲਾਜੀਅਹਿ ਬੋਲੋ) (1362-6,ਫੁਨਹੇ,ਮ: 5)

Those who has an affair with woman or man other then their wife or husband shall be ashamed in the next world by the punishments in the hell where they shall be thrown into boiling oil.
The honour of those shall be vanished in the next world who loves the body other then the legal spouse. They will be attached with a burning hot pillars and there shall be no one to hear the weep.

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ; ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਢਾਕੀਅਹਿ ॥ (1362-7, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

Those who always swindles the wealth belonging to others, their sin can never remain unexposed means that the return of the ill-deeds will definitely be known to all.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ; ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥ (1362-7, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

Those who utters the Almighty's virtues becomes pure and their linage acrosses the materialistic worldly ocean as well.

ਹਰਿਹਾਂ , ਸੁਨਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਈ ॥੮॥ (1362-8, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

Dear brother, those are purified who contemplates Almighty in their mind and listens Almighty's name. ||8||

ਊਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ ; ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥ (1362-8, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

The sky above is becoming as canopy which dignifies and below the earth is pleasing by becoming the finishing pavement.

ਦਹ ਦਿਸ ਚਮਕੈ ਬੀਜੁਲਿ ; ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਹਤੀ ॥ (1362-8, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

The Lightning also shines light with Almighty's powers means that Almighty's existence is like the lightning which enshrines light in all ten directions, I stand below awaiting for see him means I am hoping to obtain Almighty.

ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ; ਪੀਉ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ (1362-9, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

Therefore I am seaching Almighty in all the counteries and inquire on the method how to obtain Almighty groom. The Saints (Guru) answers as follows;

ਹਰਿਹਾਂ , ਜੇ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ; ਤ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੯॥ (1362-9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother, if forehead has complete fortune only then the oneness in Almighty's sight is obtained.

Guruji utters the praises of Sri Amritsar town. ||9||

ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ; ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥ (1362-10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

I have seen all other places and concluded that there is no other place like Sri Amritsar which bestows salvation.

ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ; ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ॥ (1362-10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guru Ram Das Ji who is the creator (Bidata) and universal sustainer has created and established, this is the reason why you (Sri Amritsar) are graceful.

ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ; ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥ (1362-11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Such city of Sri Guru Ram Das Ji is compactly occupied by the residents and which beyond praise means that there is no other city equivalent to Sri Amritsar.

ਹਰਿਹਾਂ , ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ;
ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ॥੧੦॥ (ਨ੍ਹਾਇਐ ਬੋਲੋ) (1362-11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the bath in Sri Harminder Sahib Sarovar (tank) removes all the sins . ||10||

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ; ਸੁ ਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀਐ ॥ (1362-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Just like a pied cuckoo bird (Chaterik, Pepiha) remembers consciously in the memory and ask for clouds form of supreme groom (Almighty).

ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ; ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ ॥ (1362-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The clouds by which the life is spared means that pied cuckoo bird's (Chaterik, Pepiha) life remains with a drop of premier rain (swanti) from the clouds therefore cuckoo bird wishes for the sight of the clouds.

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ; ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ ॥ (1362-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Just as the pied cuckoo bird (Chaterik, Pepiha) mourn for a single drop of water and searches day and night from one jungle to another.

ਹਰਿਹਾਂ , ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਣੇ ॥੧੧॥ (1362-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that in the same manner the Almighty's servants which are the saints always ask for the gift of Almighty's Name, upon such ones I (Guruji) sacrifice myself. ||11||

ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ; ਮਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ (1362-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The friend of all (Almighty) whose intentions are beyond praise and hidden which cannot be known in any way.

ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ; ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥ (1362-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those who are the Almighty's disciple and saints who are with divine virtues are able to recognise their principal form through the Guru's guidance.

ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ; ਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ॥ (1362-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those who immerses their concentration in the animated form (Almighty) means the ones who becomes one with Almighty then great bliss is obtained.

ਹਰਿਹਾਂ , ਚੰਚਲ ਚੋਰਹਿ ਮਾਰਿ ; ਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥੧੨॥ (1362-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother when all the robbers (lust, anger, greed, attachment & ego) are killed then one obtains the true wealth. ||12||

supnY aUBI BeI ; gihE kI n AMclw] (1362-15, Punhy, mÚ 5)

The follower says 'Dear mate saint, during my dream I became two into forms in which one was me and another my groom Almighty means that I had a glimpse of Almighty in my mind after concentrating in Him'.

The advisor (saint) says 'Dear mate, why didn't you grap Almighty's hem (Pela) which means adopt the refuge of Almighty? also means that 'why didn't you remain in thoughtless meditation?

The follower says further;

ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ; ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥ (1362-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear mate (advisor, saint) when I saw the handsome form sitting, He charmed me therefore the conscious of holding His hem didn't cross my mind means I remained in thoughtful meditation'.

ਖੋਜਉ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ; ਕਹਹੁ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ (1362-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Now I am searching for Almighty's feet, Dear mate please tell me the method of how to obtain Almighty?

ਹਰਿਹਾਂ , ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ ; ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਐ ॥੧੩॥ (1362-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore dear saint mates please tell me the method by which I will attain Almighty groom. The advisor (saint) informs that the method of obtaining Almighty; ||13||

ਨੈਣ ਨ ਦੇਖਹਿ ਸਾਧ ; ਸਿ ਨੈਣ ਬਿਹਾਲਿਆ ॥ (1362-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The eyes which does not see saint (means Guru, Almighty), those eyes remains in sadness therefore with eyes one should always see a saint (means Guru, Almighty).

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਨਾਦੁ ; ਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਲਿਆ ॥ (1362-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those ears that does not hear to sounds related to Guru's hymn (shabad), those ears should be completely therefore listen to Guru's sermons.

ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨ ਨਾਮੁ ; ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਕਰਿ ਕਟੀਐ ॥ (1362-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The tongue that does not recite Almighty's name should cut into tiny pieces therefore recite Almighty's name.

ਹਰਿਹਾਂ , ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ;
ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ਘਟੀਐ ॥੧੪॥ (1362-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear Brother when Almighty is forgotten from the mind then this jeev (being) faces losses day by day therefore focus on Almighty with our mind as this is the method and effort to obtain Almighty groom.
In the next line Guruji explains with an example of lotus flower staying untouched by the water. ||14||

ਪੰਕਜ ਫਾਥੇ ਪੰਕ ; ਮਹਾ ਮਦ ਗੁੰਫਿਆ ॥ (1362-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Like a lotus flower which is entrapped in the mud as the nature of a lotus flower is very odorous.

ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝਾਇ ; ਬਿਸਰਤੇ ਸੁੰਫਿਆ ॥ (1362-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The lotus flower being absorbed (soaked) in the mud, the cleaniness does not remain means it becomes dirty.
Question in the next line.

ਅੰਗ ੧੩੬੩

ਹੈ ਕੋਊ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ; ਜਿ ਤੋਰੈ ਬਿਖਮ ਗਾਂਠਿ ॥ (1363–1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother, is there any such mate who is able to loosen the entanglement of the lotus flower with the mud?
Answer;

ਨਾਨਕ , ਇਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥੁ ; ਜਿ ਟੂਟੇ ਲੇਇ ਸਾਂਠਿ ॥੧੫॥ (1363–1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that Almighty is the master mammon (maya) who is capable to knot the broken lotus flower as when Almighty shower rain the lotus flower is released from the mud and blossoms, in the same manner this jeev (being) form of lotus is entangled in the attachment form of mud due to its ego form of fragrance and the jeev's mind is absorbed in the family therefore it cleanliness towards Almighty is disappeared. Is there any friend of this jeev that would untangle the knot (attachments) and free him from such entanglement? The true Guru is the cloud, His hymns (shabad) are the pouring rain which release the body and mind from the attachment mud thereafter Almighty has united this jeev in His form. ||15||

ਧਾਵਉ ਦਸਾ ਅਨੇਕ ; ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣੇ ॥ (1363–2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

I have been roaming in all direction in search of Almighty's love means that I have tried many methods of devotion service.

ਪੰਚ ਸਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ; ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰਣੇ ॥ (1363–2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

How shall I kill the five demons (means - desires such as lust, anger, greed, attachment & ego) who has been harassing me all the while?

ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਚਲਾਇ ; ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਧ੍ਯਾਈਐ ॥ (ਧਿਆਈਐ ਬੋਲੋ) (1363–2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The only way to kill those demons is by releasing (launch) a sharp arrow form of Almighty's name.

ਹਰਿਹਾਂ , ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ ਘਾਤ ; ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ॥੧੬॥ (1363–3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother when the perfect Guru (or Guru's sermons) is obtained then the demons are killed who has given the most pains. ||16||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ; ਮੂਲਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ॥ (1363–3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those who are blessed by the True Guru with the gift of Almighty's name which shall never finish.

ਖਾਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਭਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਣੀ ॥ (1363-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

They then eats and use completely means that they recite Almighty's name and embraces in their mind, such Gurmukhs releases from the worldly attachments.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ (1363-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Almighty has blissfully blessed the treasure of nacter form of Almighty's name.

ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ; ਕਦੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਮਰਿ ॥੧੭॥ (1363-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that they (Gurmukh as above) always remembers the Almighty's name therefore they never ever depart by death means that they release from birth and death. ||17||

ਜਿਥੈ ਜਾਏ ਭਗਤੁ ; ਸੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ (1363-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Wherever a Bhagat (a commited person in Almighty's meditation) goes and sits the place becomes praiseful.

ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥ (1363-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those who has concentrated on Almighty's name they have obtained completely happiness.

ਜੀਅ ਕਰਨਿ ਜੈਕਾਰੁ ; ਨਿੰਦਕ ਮੁਏ ਪਚਿ ॥ (1363-6, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The entire creation applauses them (Bhagat) whereas the slanderers are burned by their own ego.

ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ; ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪਿ ॥੧੮॥ (1363-6, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the saints are in supreme bliss by reciting Almighty's name. ||18||

ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ; ਕਤਹ ਨਹੀ ਸੇਵੀਐ ॥ (1363-7, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Jeev (being) never remembers Almighty who is the purifier of sinner,

ਝੂਠੈ ਰੰਗਿ ਖੁਆਰੁ ; ਕਹਾਂ ਲਗੁ ਖੇਵੀਐ ॥ (1363-7, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Jeev are misleaded (khuar) by the false bliss of worldly desires, how long this false bliss can remain means at the end all the worldly desires are destructible.

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ; ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1363-8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The false worldly materials are just like the imaginery city of Raja Harishchander (Harchandouri) therefore why have assumed to obtain happiness through this false materials.

ਹਰਿਹਾਂ , ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ; ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧੯॥ (1363-8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother, those who has known the Almighty in their mind, I (Guruji) sacrifice upon them as there are honoured in the Almighty's court. ||19||

ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ; ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਘਨ ॥ (1363-9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

This foolish jeev has done numerous deeds for his physical body.

ਮਹਾ ਦ੍ਰੁਗੰਧਤ ਵਾਸੁ ; ਸਠ ਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨ ॥ (ਸੱਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1363-9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

However this physical body of this foolish jeev is a house of great rubbish which stinks and at the end becomes dust means that it will be burned (or buried)

ਫਿਰਤਉ ਗਰਬ ਗੁਬਾਰਿ ; ਮਰਣੁ ਨਹ ਜਾਨਈ ॥ (1363-9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Then this foolish jeev walks high in the ego form of darkness in which he is ignorant about death.

ਹਰਿਹਾਂ , ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ; ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਮਾਨਈ ॥੨੦॥ (1363-10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore dear brother why do you believe this false world as true as it is just imaginary as the Raja Harishchander's city. ||20||

ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ; ਤਿਸੈ ਕਉਣੁ ਰਾਖਈ ॥ (ਪੂੱਜੈ ਬੋਲੋ) (1363-10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Who is capable of saving a life of whose age is completed means that there is no one who can save a person's life who suppose to die.

ਬੈਦਕ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ; ਕਹਾਂ ਲਉ ਭਾਖਈ ॥ (1363-11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

How extensive treatments will the Doctors do and how much can the medical practice books elaborate because the jeev will die at the end.

ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ; ਕਾਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ ॥ (1363-11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore Hai, foolish jeev (being) remember Almighty's name alone because only Almighty's name will be of use to you means that this will free you from cycle of birth and death.

ਹਰਿਹਾਂ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ; ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵਈ ॥੨੧॥ (1363-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother, without reciting Almighty's name this body will be burned to ashes without accomplishing anything. ||21||

ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ; ਅਮੋਲਕੁ ਪੀਜਈ ॥ (1363-12, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

The beyond borders (Apaar) Almighty's name is the most precious medicine with is always consumed by the saints.

ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ; ਸਗਲ ਕਉ ਦੀਜਈ ॥ (1363-13, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

Upon meeting those saints other also consumes the precious medicine of Almighty's name means embraces Almighty's name because those saints gives the gift of Almighty's name to all the interasted ones.

ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ; ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣੇ ॥ (1363-13, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

However only those have obtained Almighty's name who has obtained such saints company.

ਹਰਿਹਾਂ , ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ੍ ; ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਵਣੇ ॥੨੨॥ (1363-13, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

Therefore dear brother, I (Guruji) sacrifice upon them who has recited Almighty's name with utmost love. ||22||

ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ; ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ॥ (1363-14, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

When the saints form of doctors gathered means that when this jeev attended the saints company.

ਅਉਖਦ ਆਏ ਰਾਸਿ ; ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ॥ (1363-14, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

Then the religious efforts form of medicine became effective because his mission for salvation was intervened (supported) by Almighty himself.

ਜੋ ਜੋ ਓਨਾ ਕਰਮ ; ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ॥ (1363-15, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

Whatever the fair deeds performed by those who participated in the true congregation, all those became supreme deeds and multiple flourish further.

ਹਰਿਹਾਂ , ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਪਾਪ ; ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥੨੩॥ (1363-15, ਫੁਨਹੇ, ਮ: 5)

Dear brother, their Antahkaran became free from all sadness and the desease of sins means that they are freed from birth and death. ||23||

ਚਉਬੋਲੇ , ਮਹਲਾ ੫ (1363-17)

Chaubolas, Fifth Mahl:

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1363-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ;
ਦਮ ਕ੍ਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥ (ਕਿਅਹੁ ਬੋਲੋ) (1363-18, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Seman says Dear Son, whoever has endured (bear) the pain from love form of material for even a flicker of an eye.

ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ ਨਹਿ ; ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੇ ਕਾਟਿ ॥੧॥ (1363-18, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Then Ravan was not poor means that he was akin to Ishwer and no more a normal human by meditation however how was he who beheaded himself mean who cut of his ego and desires form of head. ||1||

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿਆ ; ਬੀਚੁ ਨ ਰਾਈ ਹੋਤ ॥ (1363-19, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Dear Father, the ones whose body and mind is being immersed in love and passion for the True Guru and Almighty, they do not have even a mustard seed amount of distance between themselves and Almighty.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ; ਬੂਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ (1363-19, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Because their mind has united and completely absorbed in True Guru's feet, this reality is understood with the union of knowledge means that dear Father my concentration is focussed consistently on the True Guruji's feet therefore the incident of being beheaded is not even known to me. ||2||

ਅੰਗ ੧੩੬੪

ਸਾਗਰ ਮੇਰ ਉਦਿਆਨ ਬਨ ; ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁਧਾ ਭਰਮ ॥
ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਕੈ ; ਗਨਉ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੩॥ (1364–1, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

The complete travelling (roaming) all over the oceans, mountains, solitudes (wilderness, lonely places), forests and all the nine regions of the world. Musen says that Dear Father, by roaming in all the place if the attainment of Almighty groom becomes possible then, I (Musen) would only count the whole journey as a single Karm (One Karm equals to the length of three hands) means that I will never be tired or exhausted. ||3||

ਮੂਸਨ ਮਸਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ; ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥ (1364–2, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Musen says Dear Father, remove the rust clouds of doubt from the sky of your mind with love form of abrasive (a glider's polishing instrument).

ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ; ਭਵਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੪॥ (1364–2, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Just like a bee is caught in the woven of lotus flower because of their love for the taste even some are pierce through the thorns but still the bee refuse to leave means that, although Almighty lovers obtains pain while practicing their faith they still continue without any fear. ||4||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਖ ਸੁਖ ;
ਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬ ॥ (ਮਹੱਤ ਬੋਲੋ) (1364–2, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Therefore the bliss in obtaining ego, enthusiasm, pride and greatness (respectful position) through recitation of Almighty's name (Jap), perform of selfless service (Tap) and self-contentment (Sanjam).

ਮੂਸਨ ਨਿਮਖਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ; ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਦੇਂਉ ਸਰਬ ॥੫॥ (1364–3, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Musen says, I shall sacrifice all the above blissful returns in an eye flicker upon the love for Almighty which means that there is nothing equivalent to love for Almighty. ||5||

ਮੂਸਨ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਈ ; ਮਰਤ ਹਿਰਤ ਸੰਸਾਰ ॥ (1364–3, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Musen say that even though this human sees the whole dying but still he is being ignorant about the reality of truth and false.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਨ ਬੇਧਿਓ ; ਉਰਝਿਓ ਮਿਥ ਬਿਉਹਾਰ ॥੬॥ (1364-4, ਚਉਬੋਲੇ, ਮ: 5)

Therefore the human being's mind are not immersed in Almighty groom's love and in this manner they are entangled in false worldly affairs. ||6||

ਘਬੁ ਦਬੁ ਜਬ ਜਾਰੀਐ ; ਬਿਛੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਾਲ ॥ (1364-4, ਚਉਬੋਲੇ, ਮ: 5)

When the passionate ones house is burned and their wealth is snatched away still they remain delighted however when there is separation in his love he becomes miserable.

ਮੂਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੂਸੀਐ ; ਬਿਸਰਤ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੭॥ (1364-5, ਚਉਬੋਲੇ, ਮ: 5)

Musen says, when the merciful protector of universe (Purakh-Almighty) is forgotten by the jeev (being) only then one is deceived (cheated) by the evil desires. ||7||

ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਉ ਹੈ ; ਚਰਨ ਚਿਤਵ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1364-5, ਚਉਬੋਲੇ, ਮ: 5)

The one who has the taste of love only he remembers Almighty's feet in his mind means he concentrates on Almighty's feet.

ਨਾਨਕ , ਬਿਰਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ; ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਹਿ ॥੮॥ (1364-6, ਚਉਬੋਲੇ, ਮ: 5)

Sri Guruji says that such are Almighty's lovers who never goes to any other place which means that without Almighty they never worship anyone else. ||8||

ਲਖ ਘਾਟੀਂ ਊਂਚੌ ਘਨੋ ; ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਬਿਹਾਲ ॥ (1364-6, ਚਉਬੋਲੇ, ਮ: 5)

The mind reminds in sadness while being animated and having immense (a lot of) ego.

ਨੀਚ ਕੀਚ ਨਿਮ੍ਰਿਤ ਘਨੀ ; ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜਮਾਲ ॥੯॥ (1364-7, ਚਉਬੋਲੇ, ਮ: 5)

Just like the low grounds are filled with mud in the same manner their mind is filled with humbleness and their mind's action form of lotus flower (Jemal) is seen or the Saint by the name of Jemal says. ||9||

ਕਮਲ ਨੈਨ , ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ ; ਚੰਦ੍ਰ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਰ ॥ (1364-7, ਚਉਬੋਲੇ, ਮ: 5)

Almighty whose eyes are decorated with collyrium (Anjan-surma) are like lotus flower and face is beautiful like moon and whose remembrance are done by all the four divine books.

ਮੂਸਨ ਮਗਨ ਮਰੰਮ ਸਿਉ ; ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਹਾਰ ॥੧੦॥ (1364-8, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Musen says those who adopts knowledge and concentration as vital part of their life, they never turns their back to Almighty even the executioner losses while cutting their body into pieces means they never acknowledges the pains. ||10||

ਮਗਨੁ ਭਇਓ , ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ; ਸੂਧ ਨ , ਸਿਮਰਤ ਅੰਗ ॥ (1364-8, ਚਉਬੋਲੇ,ਮਃ 5)

One who are absorbed in Almighty groom's love, he don't feel the straight or bended parts of his body.

ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਇਓ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ; ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗ ॥੧੧॥ (1364-9, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the tiny moth is well acknowledged in religious books because of his sacrifice upon the lighted fire therefore even if one takes birth in a low caste and becomes Almighty's Bhagat (Saint) or lover definitely his praise manifest everywhere and is well known to all (Lok), this Selok is uttered by Bhagat Petaang. ||11||

ਸਲੋਕ , ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ (1364-10)

Saloks Of Bhagat Kabir Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1364-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਬੀਰ , ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ; ਰਸਨਾ ਊਪਰਿ ਰਾਮੁ ॥ (1364-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabirji says, dear brother the name of Almighty's that resides on my tongue or recitation of Almighty's name is my rosary.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ;
ਤਾ ਕੋ ਸੁਖੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧॥ (1364-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the past and present, in fact in all times the saints has always dwelt in peace through recitation of Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ; ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ ॥ (1364-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; everyone laughs at my low caste and makes humorous jokes about it.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ ;
ਜਿਹ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੨॥ (1364-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir Ji say, I sacrifice unto this caste in which I was born, through which i have encouraged others to recite the Name of the creator. Therefore this caste is the highest caste. Alternatively, the caste which is well known to be the most respectful caste is still low if Almighty's Name is not recited nor motivates others to recite.

ਕਬੀਰ , ਡਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ;
ਕਹਾ ਡੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥ (1364-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, why are you in unstable state or living insincerely and letting your mind to wonder. I.e Oh mind! Why are you in a doubtful state, wavering from the recitation of Almighty's Name?

ਸਰਬ ਸੂਖ ਕੋ , ਨਾਇਕੋ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥੩॥ (1364-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Drink the nectar of His Almighty name, who is the Master of all comforts and the giver of Salvation.

ਕਬੀਰ , ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ;
ਊਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ (1364-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, even if earrings of gold are made and they are studded with jewels i.e even the wearer also posses wealth.

ਦੀਸਹਿ , ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੪॥ (1364-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But such a rich person's earrings, looks like the burnt reed, if the Almighty's Name is not in his mind. I.e even if a person looks shining (beautiful) from the surface but is internally filled with sins. Just like bronze that shines externally but by rubbing its surface the cloth turns into black.

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਏਕੁ ਆਧੁ ; ਜੋ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ (1364-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, dear brother, rare is such a person that remains dead from the ego while still alive i.e the one who forgoes the physical body ego. (One half - one means scholar and half means devotee who has accomplished the spiritual quest).

ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਨ ਰਵੈ ; ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥੫॥ (1364-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who becomes fearless and recites the praises of Almighty, wherever such person looks he only sees the Almighty, who exists in all moveable and unmoveable beings.

ਕਬੀਰ , ਜਾ ਦਿਨ ਹਉ ਮੂਆ ; ਪਾਛੈ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ (1364-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the day when my fake ego died (went away i.e after the ego vanished) I attained supreme bliss thereafter.

ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ; ਸੰਗੀ ਭਜਹਿ ਗੋੁਬਿੰਦੁ ॥੬॥ (1364-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have attained my Almighty and by seeing the bliss my fellow devotees also started meditating on Almighty the knower of universe.

ਕਬੀਰ , ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ; ਹਮ ਤਜਿ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1364-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, I am the worst of all; everyone else is good except me.

ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੂਝਿਆ ; ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਇ ॥੭॥ (1364-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whosoever realises such within, i.e the person, whose ego vanishes, he alone is my friend.

ਕਬੀਰ , ਆਈ ਮੁਝਹਿ ਪਹਿ ; ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸ ॥ (1364-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; the cheater maya (mammon) came to me in various garbs to cheat.

ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ; ਉਨਿ ਕੀਨੋ ਆਦੇਸੁ ॥੮॥ (1364-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However, I was saved by my Guru's sermons, by knowing my faith, the maya obeisanced (namaskar) me.

ਕਬੀਰ , ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ; ਜਿਹ ਮੂਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1364-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sri Kabirji says dear brother, destory the ego, by whose death happiness is obtained.

ਭਲੋ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ; ਬੁਰੋ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੯॥ (1364-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who is without ego is praised by all and none would have ill feelings towards such person whose ego has been dispelled.

ਕਬੀਰ , ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀਆ ; ਕਾਰੇ ਊਭੇ ਜੰਤ ॥ (1364-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, 'dear brother, those whose Antahkaran is filled with the fear benefactors (givers) the Kam, Kerod, Lobh, Moh & Ahangkar always stay alert in searching for opportunity to fulfill their desires. Their life (night) are blackened by the sins (accumulated while fulfilling the desires). In such nights Kabir Ji says that the robbers (angel of death) are freely standing with strangulate rope (they always get strangled easily i.e their death becomes very scary). Such people who totally indulge in the satisfaction of fulfilling desire are not able to see the daylight (Almighty) as they do not realise the difference between false and truth in their life. Therefore the angels appear to strangle them.

ਅੰਗ ੧੩੬੫

ਲੈ ਫਾਹੇ , ਉਠਿ ਧਾਵਤੇ ; ਸਿ ਜਾਨਿ , ਮਾਰੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧੦॥ (1365-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such sinners are chased by angels of death with their strangulate rope and other weapons. Knowing such sinners the Almighty in form of the angel of death kills them. Although they seem to be living, know them as dead because they are being killed by the Almighty himself.

ਕਬੀਰ , ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ;
ਬੇੜ੍ਹਿਓ , ਢਾਕ ਪਲਾਸ ॥ (1365-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, just like a sandal wood tree that remains superior, despite being covered by the buteafrondosa (useless) trees.

ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ; ਬਸੇ ਜੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ ॥੧੧॥ (1365-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The buteafrondosa trees which surround the sandal wood tree, too becomes like sandal.
Example: Saints, like sandal wood trees, are surrounded by devotees. Just like buteafrondosa trees benefit from the sandal tree, devotees too become knowledgeable and are converted into saints when surrounding a saint.

ਕਬੀਰ , ਬਾਂਸੁ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਆ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਇਉ ਮਤ ਡੂਬਹੁ ਕੋਇ ॥ (1365-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that a bamboo tree is drowned in its own ego. No one should drown oneself in ego like the bamboo.

ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ; ਬਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧੨॥ (1365-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bamboo abides near the sandal tree, but, it does not absorb the sandal wood tree fragrant.

ਕਬੀਰ , ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ;
ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ ਸਾਥਿ ॥ (1365-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, due to the company and for the sake of being with the maya (mammon), one losses/sacrifices his faith (religion) but at the end, the maya does not follow anybody.

ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ; (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)
ਗਾਫਲਿ ਅਪੁਨੈ ਹਾਥਿ ॥੧੩॥ (1365-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One has become ignorant of the name of Almighty and has struck his foot liked intellect with an axe liked greed by his own hand.

ਕਬੀਰ , ਜਹ ਜਹ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ; ਕਉਤਕ ਠਾਓ ਠਾਇ ॥ (1365-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brothers or Guruji, wherever I went, I saw various types of plays everywhere.

ਇਕ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ; ਊਜਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਂਇ ॥੧੪॥ (1365-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However, without the Almighty's lover i.e Saint, for me or in my inclination, the place is just like a wasteland and haunted.

ਕਬੀਰ , ਸੰਤਨ ਕੀ ਝੁੰਗੀਆ ਭਲੀ ;
ਭਠਿ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ ॥ (ਕੁਸੱਤੀ ਬੋਲੋ) (1365-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, blessed is the thatched hut of the saint in which peace is obtained compared to a village of impure people which burn like a furnace where no peace can be experienced.

ਆਗਿ ਲਗਉ ਤਿਹ ਧਉਲਹਰ ;
ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧੫॥ (1365-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Fire should burn those mansions, in which the Name of Almighty is not recited i.e those mansions are useless without Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ; ਜੋ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ (1365-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brothers, the one who has merged into the realself (Almighty) i.e a Saint attains supreme state where there is no difference between the cause (physical body) and the article (Almighty), therefore why cry at the death of such a saint? He is merely going to his own home by becoming one with the realself.

ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁਰੇ ; ਜੁ ਹਾਟੈ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥੧੬॥ (1365-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However one should cry on the death of the mammon (maya)-worshipper who is sold from shop to shop i.e that he travels into the 8.4 million cycles of birth and death.

ਕਬੀਰ , ਸਾਕਤੁ ਐਸਾ ਹੈ ; ਜੈਸੀ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ (1365-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, a worshipper of mammon (maya) is just like cruched garlic.

ਕੋਨੇ ਬੈਠੇ ਖਾਈਐ ; ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧੭॥ (1365-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even if one eats alone by sitting in a corner, at last the smell will still spread and manifest. In the same manner bad deeds (garlic) which are committed (eating) in the company of such evil (garlic) people? Even if one tries to hide them, the deeds will still resurface (smell) at the end. Therefore one must never join such people's company.

ਕਬੀਰ , ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ; ਪਵਨੁ ਝਕੋਲਨਹਾਰੁ ॥ (1365-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, this body is made by maya (mammon) therefore this body liked a churning earthen pot in which air liked breath is the churning center rod.

ਸੰਤਹੁ ਮਾਖਨੁ ਖਾਇਆ ; ਛਾਛਿ ਪੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੮॥ (1365-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The saints eat the butter by being thoughtful regarding truth and untruth by which they have attained the realself knowledge liked butter, on the other hand the people with the false worldly desires only drinks the lassi liked worldly materials.

ਕਬੀਰ , ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ; ਪਵਨੁ ਵਹੈ ਹਿਵ ਧਾਰ ॥ (1365-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, in the churning-pot like the physical body (made of maya), breath flows like the cool stream water. Likewise, wise ones (like the cool stream water) are away from unnecessary attachment and envy.

ਜਿਨਿ ਬਿਲੋਇਆ , ਤਿਨਿ ਖਾਇਆ ;
ਅਵਰ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰ ॥੧੯॥ (1365-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The wise ones are churned by contemplating the truth and obtained (consumed) the realself (Atam) knowledge (which is akin to butter). Others with merely worldly thoughts obtain nothing. Just like the churning rod.

ਕਬੀਰ , ਮਾਇਆ ਚੋਰਟੀ ; ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਲਾਵੈ ਹਾਟਿ ॥ (1365-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, mammon (maya) is a thief, who creates worldly attachments and plunders the living being i.e indulges living beings into desires.

ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੁਸੈ ; ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਬਾਰਹ ਬਾਟ ॥੨੦॥ (1365-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only the great saint alone is not plundered by this mammon (maya) who has returned maya's direction i.e maya was donated to needy ones immediately and did not accumulate as personal saving.

ਕਬੀਰ , ਸੂਖੁ ਨ ਏਂਹ ਜੁਗਿ ; ਕਰਹਿ ਜੁ ਬਹੁਤੈ ਮੀਤ ॥ (1365-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that dear brother, whoever makes lots of friends in this Kalyug age (or world) will not be happy. (As normally we assume that the more the better but in reality our total faith is not with any of them therefore Kabir Ji says in the next line)

ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਾਖਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ; ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥੨੧॥ (1365-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who recognises Almighty as the only one great friend and keeps him in mind (memory) all the time attains everlasting happiness.

ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗੁ ਡਰੈ ; ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (1365-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; the whole world is scared of death. But through death I have attained bliss/peace in my mind.

ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੨॥ (1365-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only in death one attains supreme bliss/peace i.e attains Almighty.

The death mentioned by Bhagat Kabir Ji is pertaining to a scholar who has abandon the physical body desires and attain the happiness of body salvation (Videh-Mukat) while living their life and transforms into the Almighty's form after their departure.

ਰਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ; ਕਬੀਰਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਖੋਲ੍ਹ ॥ (1365-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, upon obtaining the Almighty's name treasure; do not simply open the knot i.e only give sermons to the qualified ones.

ਨਹੀ ਪਟਣੁ ਨਹੀ ਪਾਰਖੂ ; ਨਹੀ ਗਾਹਕੁ ਨਹੀ ਮੋਲੁ ॥੨੩॥ (1365-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where there is no true congregation (Sat Sangat) akin town, self enlightened saint akin expert (assayer), devotee (interested Sikh) akin customer and faith akin value. Kabir Ji explains that Almighty's knowledge is the ultimate knowledge which is very precious and should only be discussed in a true congregation, enquired from a saint (Guru), thought to an interested person with the adequate value of faith.

ਕਬੀਰ , ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ; ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ॥ (1365-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, love those Saints who has recognised the Almighty as the only Master i.e love those Saints that have faith only on Almighty and on one else.

ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇ ਭੂਪਤੀ ; ਆਵਹਿ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੨੪॥ (1365-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the use of loving the scholars and kings who are the landlords (owners of land) as they are of no use? I.e they are not the protectors of the next world.

ਕਬੀਰ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਕੀਏ ; ਆਨ , ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥ (1365-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji answers: by loving the One Almighty, the separation barrier of doubt between living being and Almighty vanishes. Thus, doubt vanishes

ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰੁ ; ਭਾਵੈ , ਘਰਰਿ ਮੁਡਾਇ ॥੨੫॥ (1365-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It does not matter if one wears matted (tangled) hair (the Yoga faith) or whether one shavest their head clean (the Jain faith) and declare himself as supreme swan (Param-hans), all these outlooks becomes hyprocrisy (useless), without the love for One Almighty where the bliss is attained. Once the union with Almighty is obtained then the worldly propensity (indulgement) (matted hair) or the abandonment (clean head), such blessed ones do not gain or lose anything in life again. Thus, they are not affected with the worldly profits and losses.

ਕਬੀਰ , ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ; ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸ ਮਾਹਿ ॥ (1365-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir ji says dear brother, this world is filled with sins just like a black chamber of the lamp-soot in which the ignorant person fall into because they are blinded by worldly desires.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਕਉ ; ਪੈਸਿ ਜੁ ਨੀਕਸਿ ਜਾਹਿ ॥੨੬॥ (1365-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I, sacrifice unto those who escape the influence of this chamber without any mark i.e although saints are born into this world in the normal human body but by practising truthfull living they reunite with Almighty therefore they are great.

ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ; ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰਿ ॥ (1365-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, this physical body will perish for sure, if one is capable then bring it back i.e make this body fruitful by remembering Almighty.

ਨਾਂਗੇ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਗਏ ; ਜਿਨ੍ ਕੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥੨੭॥ (1365-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because, even those who were wealthy with assets worth hundred thousand millions or were kings had departed barefooted (departed without taking anything along anything, other then the deeds performed during their entire lifetime).

ਕਬੀਰ , ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ; ਕਵਨੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਇ ॥ (1365-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, this physical body has to depart i.e that death is assured. Therefore it is necessary to dedicate the life in a particular path. So which path shall it be?

ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ; ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨੮॥ (1365-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Either, joint the company of saints (Guru) or sing the praises of Almighty i.e drive the physical body on the righterous path to make it fruitful (give a meaning to life) by achieving the goal of life which is merging with Almighty.

ਕਬੀਰ , ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂਆ ;
ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਇ ॥ (1365-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the whole world is dying in turns but no body knows how to die from the sense of living (to die from the ego of living i.e defination of living does not rely on the physical body as every physical body has to expire, whereas the realself (Atma) lives forever therefore the truth is that there is no death for Atma and one can only realise once the ego vanishes)

ਅੰਗ ੧੩੬੬

ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੯॥ (1366-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One should die the death of abandoning self-conceit therefore such death will never result for other death again, means One will never go into the cycle of birth and death i.e salvation shall be obtained.

ਕਬੀਰ , ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ; ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥ (1366-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, it is very difficult to obtain the human body and it cannot be obtained repeatedly again and again.

ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ ॥੩੦॥ (1366-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is just like ripe fruits which drops from a tree branch in the forest and never be able to joint back to the branch of the particular tree. Therefore, do not ruin this great opportunity of this human birth to attain the Almighty.

ਕਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂ ; ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ ॥ (1366-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the past I was the manifest of the great Almighty, even in the present I am still the manifest of the great Almighty and in the future I still remain by the the great name of Almighty. (Kabir Ji explains the state of union of Atma and Paramatma, where there is nothing else other then Almighty himself)

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈਐ ; ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ ॥੩੧॥ (1366-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother, firstly one need to abandon his physical body ego. Only then the jewel liked Almighty is obtained.

ਕਬੀਰ , ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ; ਤੁਮਰੋ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ ॥ (1366-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, in the ego of worldly materials; do not talk nonsense because what ever is said will never happen in reality.

ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਜੁ ਕਰਿ ਰਹੇ ; ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੩੨॥ (1366-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whatever is being done by Almighty, the donor of blessing can never be changed or altered. Therefore one must always accept his will and stay happy in his will, this is truely positive thinking.

ਕਬੀਰ , ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ; ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (1366-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that Almighty's benchmark is the meditation (Jap) and service (Tap). Therefore other then the qualified ones, no false person can ever withstand. In the Almighty's eyes no one can ever cheat with hypocratic deeds and costumes because he is everywhere and within everyone.

ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ; ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੩੩॥ (1366-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only those can withstand the Almighty's benchmark, which are dead from the sense of living i.e whose ego for the physical body totally vanished. Such blessed ones do not have any ego of materials, body and mind, they are free from all wordly attachments as they realise the existence of Almighty eveywhere.

ਕਬੀਰ , ਊਜਲ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ; ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ (1366-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the person who wears white robes and eats betel leaves and betel-nuts i.e the hypocrite people who wear religious costumes to show the world their innocent look and perform in accordance to their senses (knowledge and deeds) desires.

ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਬਾਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥੩੪॥ (1366-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without meditating on the Almighty's name, such person is then tied by the angels of death and forced towards the city of death. (Where the person will attend the court of religion in order to be judged and face all the consequences for deeds performed while living) i.e such a person is then thrown into hell.

ਕਬੀਰ ,ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ; ਫੂਟੇ ਛੇਂਕ ਹਜਾਰ ॥ (1366-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says this body-liked boat is old and has thousands of holes. The same way the body has thousands of desires, in which sins penetrating like water have caused it to be heavy. The actual weight of human body is actually the sins which makes a human heavy and becomes impossible to swim across the materialistic world sea towards salvation.

ਹਰੂਏ ਹਰੂਏ ਤਿਰਿ ਗਏ ; ਡੂਬੇ , ਜਿਨ ਸਿਰ ਭਾਰ ॥੩੫॥ (1366-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ones who obtain the human body and lived without the ego of their qualities became lighter and swimed across the sea of the materialistic world i.e they attain salvation. Those who increase their weight with ego and sins drowned i.e they go into the cycle of birth and death.

ਕਬੀਰ , ਹਾਡ ਜਰੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ; ਕੇਸ ਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ ॥ (1366-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the dead human body bones burn like wood and the hair burn like grass.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ; ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਉਦਾਸੁ ॥੩੬॥ (1366-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Looking at the burning human bodies in this world, Kabir Ji becomes very sad.

ਕਬੀਰ , ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਚਾਮ ਲਪੇਟੇ ਹਾਡ ॥ (1366-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says do not be proud of the physical body because it is made of bone structure and wrapped in skin i.e this body is made of bone and meat which contains blood, dirt, urine, etc

ਹੈਵਰ ਊਪਰਿ , ਛਤ੍ਰ ਤਰ ; ਤੇ ਫੁਨਿ ਧਰਨੀ ਗਾਡ ॥੩੭॥ (1366-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who use to ride precious horses and walk below beautiful umbrella, such highly honoured and respected people were also at the end buried underground upon their death.

ਕਬੀਰ , ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਊਚਾ ਦੇਖਿ ਅਵਾਸੁ ॥ (1366-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; do not be proud upon looking at your own mansions.

ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਭੁਇ ਲੇਟਣਾ ; ਊਪਰਿ ਜਾਮੈ ਘਾਸੁ ॥੩੮॥ (1366-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because it is just matter of time, today or tomorrow death shall occur and the body shall lie beneath the earth and grass shall grow over i.e the body will decompose (rot) into soil.

ਕਬੀਰ , ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ ॥ (1366-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, do not be proud after obtaining wealth and do not laugh or tease dependent poor and disable.

ਅਜਹੁ ਸੁ ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ;
ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੩੯॥ (1366-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remember that presently body is like a boat sailing in the sea like world. Who knows what may happen? I.e always keeps the fear of Almighty and be humble to all.

ਕਬੀਰ , ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗ ॥ (1366-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says; do not be proud upon looking at this body's beautiful colour or beauteous body.

ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਤਜਿ ਜਾਹੁਗੇ ; ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ ਭੁਯੰਗ ॥੪੦॥ (1366-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because it is just matter of time, today or tomorrow death shall appear and the physical body will be left unattended just like a serpent does to its slough.

ਕਬੀਰ , ਲੂਟਨਾ ਹੈ ਤ ਲੂਟਿ ਲੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਲੂਟਿ ॥ (1366-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, this human birth is an oppurtunity to meditate Almighty's name therefore if you want to rob then rob the name of Almighty with endeavour (effort) instead of looting the worldly materials.

ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ ; ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿੰਗੇ ਛੂਟਿ ॥੪੧॥ (1366-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Otherwise, you shall regret when all the life forces leaves your body (death), i.e time spent in this life time without Almighty's name is useless and does not benefit oneself as well as others (including love ones).

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿਓ ;
ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ ॥ (1366-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says rarely (no) such person is born into this world who has touched the fire like light of Almighty in his heart (house).

ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ; ਰਹੈ , ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੪੨॥ (1366-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the fire of Almighty's , the five sons Lust (Kam), Anger (Krodh), Greed (Lobh), Attachment (Moh) and Ego (Ahankar) are burned and stay consistently attuned in Almighty's name.

ਕੋ ਹੈ ਲਰਿਕਾ ਬੇਚਈ ; ਲਰਿਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ ॥ (1366-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that there are some selling their mind liked son, to Guruji and they are blessed with ultimate knowledge. Some are those who sell their intellect like daughter to Guruji and they are blessed with divine knowledge.

ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ ॥੪੩॥ (1366-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In this method, whoever enters into such partnership with the great saints (Kabir), he actually deals with Almighty himself i.e he/she unites into Almighty and combines into a single identity.

ਕਬੀਰ , ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ; ਮਤ ਸਹਸਾ ਰਹਿ ਜਾਇ ॥ (1366-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; I am reminding you there should be no doubt in your mind. After obtaining this human body you should be doubt free.

ਪਾਛੈ ਭੋਗ ਜੁ ਭੋਗਵੇ ; ਤਿਨ ਕੋ ਗੁੜੁ ਲੈ ਖਾਹਿ ॥੪੪॥ (1366-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The previous deeds that you have perform without the Almighty's name in this human body has no value therefore such deeds cannot be even traded with sugar at any sundry shop.

ਕਬੀਰ , ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਪੜਿਬੋ ਭਲੋ ;
ਪੜਿਬੇ ਸਿਉ ਭਲ ਜੋਗੁ ॥ (1366-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that earlier I thought reading the six Shastras (Shank, Niaya, Visehek, Purab Mimasa, Petangjal & Vedant) to be superior and then I thought performing Pranayam, etc. yoga to be even more superior.

ਭਗਤਿ ਨ ਛਾਡਉ ਰਾਮ ਕੀ ; ਭਾਵੈ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥੪੫॥ (1366-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through yoga I have meditated the supreme Almighty's name therefore I will never renounce (give up) Almighty's meditation even if people slander me. I.e the taste and returns of meditation is most supreme among all the other materials of the world.

ਕਬੀਰ , ਲੋਗੁ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ;
ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ ॥ (1366-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, how can people slander me when they are ignorant of the real-self (Atma), meditation and divine knowledge in their mind.

ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ; ਅਵਰ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥੪੬॥ (1366-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Thus i (Kabir) have abandon all the other thoughts of wordly affairs and started to recite the great Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ; ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ (1366-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says human body like a long skirt (lehanga) has caught fire on all the four sides (North, South, East and West).

ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ; ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗ ॥੪੭॥ (1366-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The physical body like a tattered blanket has burnt to ashes (dust), but, the fire does not touch nor heat the real-self (Atma) form of thread.

ਕਬੀਰ , ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ; ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ ॥ (1366-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji that the sky (khin), earth (tha), water, fire and vacumn, the five principal element made body is just like a begging bowl and the yogi like human, believes it to be unbreakable but at last it breaks i.e death comes.

ਜੋਗੀ ਬਪੁੜਾ ਖੇਲਿਓ ; ਆਸਨਿ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ ॥੪੮॥ (1366-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore the human like poor yogi has played this game for four days (a short period) and left on his seat nothing other then ashes. i.e all the monetary and property assets were left behind or the Antahkarn seat was left with unaccomplished wishes (liked dust) which then became a reason for the yogi to be reincarnated in 8.4 million species due to its desires.

ਅੰਗ ੧੩੬੭

ਕਬੀਰ , ਥੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ; ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥ (1367-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this human like fish stays in shallow water like worldly materials and the fisherman like angel of death casts his net (death). The people who only lives to earn, save, spend and enjoy worldly materials and do not recite the Almighty's name will not attain bliss as the material happiness is just like the fish in shallow water which makes them expose to the painful birth and death.

ਇਹ ਟੋਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ;
ਫਿਰਿ ਕਰਿ , ਸਮੁੰਦੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੪੯॥ (1367-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who have devoted their service and lifespan in the goddess (other then Almighty) will not be able to escape from the shallow water therefore dear brother, ignore the worldly desires (shallow water) and worship the Almighty (ocean). I.e one should recite Almighty's name consistently and the fear of death will vanish.

ਕਬੀਰ , ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ; ਜਉ ਅਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ ॥ (1367-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says do not leave the ocean like Almighty eventhough it is very saline (Salty) i.e very difficult to do devotion, service and meditation

ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ; ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੫੦॥ (1367-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If one leaves the Almighty's shelter (ocean) and begin to worship the god (devta) and goddess (Devi) like ponds, where one is misguided to search for shelter from pond to pond (as each god and goddess possesses certain power for particular use only therefore a worshiper has to identify his need and worship the respective ones to accomplish his wish), such a person is not considered wise.

ਕਬੀਰ , ਨਿਗੁਸਾਂਏਂ ਬਹਿ ਗਏ ; (ਨਿ–ਗੁਸਾਂਏਂ ਬੋਲੋ)
ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1367–3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the ones without a master (Guru) have been washed away in the worldly (material) ocean without any company. The ones who only live in the materialistic world leaves all the earned assets and love ones behind, for whom one spent his lifetime, does not help neither follow during and after death.

ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ; ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੫੧॥ (1367–3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore dear brother, live a very humble and humility (egoless) life and stay happy in Almighty's Will as what ever happens, is always for the better because he is the only Creator. Although there is nothing a person can do to change the Almighty's actions but by accepting his WILL open heartedly, one becomes more matured and stronger to live a happy and satisfactory life.

ਕਬੀਰ , ਬੈਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ;
ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ ॥ (1367–4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says even the bitch of Saints is good, while the mother of an infidel is bad.

ਓਹ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ;
ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ ॥੫੨॥ (1367–5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because the bitch always listens to Almighty's name and praises while the infidel's mother deals in sins, therefore the bitch is superior. The value of human life is only considered to be superior if one listens or sing the praises of Almighty otherwise the animals who stays in the company of saints are greater as the Almighty's praises equally uplifts spiritual level of all movable and unmovable creation.

ਕਬੀਰ , ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ; ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ ॥ (1367–5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this world like pond is filled with desires (verdure of temptations). The deer like human is walking around weakly (emaciatedly). Human gets weak in the temptations of fulfilling the desires and becomes subjected to unlimited sorrows and pain in life, as the example of the thirsty deer who arrived at the pond to drink water but unknowingly the water did not satisfy him instead made him thirstier. Therefore fulfilling the desires actually increases the temptations.

ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ; ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ ॥੫੩॥ (1367–6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Human sensors and thoughts are similar to hundereds of thousand hunters chasing after the one being, so how long one can escape? Means - one cannot escape.

ਕਬੀਰ , ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ;
ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ ॥ (1367-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that even if one constructs his house on the bank of Ganges River and drinks the pure water,

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ;
ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ ॥੫੪॥ (1367-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without the Almighty's meditation one can never obtain salvation. Upon such advice on the eternal truth, the great saints indulge into the Almighty's meditation.

ਕਬੀਰ , ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ; ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ ॥ (1367-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that my mind has become as pure as the Ganga water.

ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ; ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ॥੫੫॥ (1367-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty follows at the back while uttering Kabir, Kabir. I.e Almighty is always the nearest (closest) protector at all times. Once the mind becomes free from worldly desire, Almighty's existence becomes very obvious within and around surrounding us. Only then one realises how much Almighty cares.

ਕਬੀਰ , ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ; ਚੂੰਨਾਂ ਊਜਲ ਭਾਇ ॥ (1367-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, just like turmeric is yellow in colour and lime is white in colour, mixing both the actual colour yields. (Is produced)

ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ; ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ ॥੫੬॥ (1367-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the same manner when Almighty and his lover (devotee) becomes identical then both losses their original colour (identity) and both of them are coloured (becomes one just like a drop of water in an ocean becomes the form of ocean) in a similar colour.

ਕਬੀਰ , ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ; (ਪੀਰੱਤਨੁ ਬੋਲੋ)
ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ (1367-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji explains an ultimate reality of the union of being (jeev) and supreme being (Ishwer-Almighty) through an example of *piper betle* in which the being (jeev- akin to trumeric) extincts its weeknesses and the Ishwer (Almighty-akin to lime) remains not even a trace of its strength.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ;
ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥੫੭॥ (1367-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I sacrifice upon such love in which all worldly caste, tribe and lineage disappears.

ਕਬੀਰ , ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ; ਰਾਈ ਦਸਏਂ ਭਾਇ ॥ (1367-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Question: Bhagat Kabir Ji says that the salvation or divine knowledge door is extremely narrow; its breadth is only one tenth of a mustard seed.

ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ;
ਨਿਕਸੋ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥੫੮॥ (1367-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ego has caused the being's mind to enlarge as big as an elephant, therefore how can this jeev (being, human) pass through the tiny door of salvation?

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ (1367-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Answer: Bhagat Kabir Ji says, it is possible to pass through if a devotee meets such a true Guru as described in the divine books, who sees and listens nothing other then Almighty, with the blessings of sermons of such Guru, one can easily pass through the door of salvation.

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ; ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੫੯॥ (1367-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Upon obtaining the ultimate knowledge (salvation door), then the transition in real-self (Atma) becomes easy and that's the reason why one remains in total bliss state while performing all the worldly responsibilities and duties.

ਕਬੀਰ , ਨਾ ਮੁੋਹਿ ਛਾਨਿ , ਨ ਛਾਪਰੀ ;
ਨਾ ਮੁੋਹਿ ਘਰੁ , ਨਹੀ ਗਾਉ ॥ (1367-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that I dont have a shed or a hut, neither I own any house or belong to any village.

ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ; ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥੬੦॥ (1367-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If Almighty asks me about myself, I would say, I have no caste and name, i.e once the ego of all belongings disappears then only Almighty can be seen in the whole universe.

ਕਬੀਰ , ਮੁਹਿ ਮਰਨੇ ਕਾ ਚਾਉ ਹੈ ;
ਮਰਉ ਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥ (1367-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that I am eager to die but, when I die, I would like to be at the Almighty's true congregation like door.

ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ; ਪਰਾ ਹਮਾਰੈ ਬਾਰ ॥੬੧॥ (1367-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The reason I would like to die* at Almighty's door with the hope that one day Almighty might ask who is lying at my door therefore the only way towards the union with Almighty is by participating in the true congreration (Sat Sangat).

**means abandoning ego*

ਕਬੀਰ , ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ , ਨ ਕਰਹਿਗੇ ;
ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (1367-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother this feast (Yag) was not performed by me neither I am capable to perform it because my physical body alone cannot do anything.

ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ;
ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ ॥੬੨॥ (1367-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What do I know i.e I dont know anything. Everything is done by Almighty himself for whom Kabir has acclaimed all over.

ਕਬੀਰ , ਸੁਪਨੈ ਹੂ ਬਰੜਾਇ ਕੈ ;
ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਨਿਕਸੈ ਰਾਮੁ ॥ (1367-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that even if someone mutters Almighty's name in dream while sleeping.

ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਨਹੀ ; ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੋ ਚਾਮੁ ॥੬੩॥ (1367-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Let the skin from my body be the shoes for his feet i.e if the praises are such for someone who utters Almighty's name uncounciously then even greater is their praises who utters Almighty's name consciously with love.

ਕਬੀਰ , ਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਮਾਨਸੁ ਰਾਖਿਉ ਨਾਉ ॥ (1367-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that my physical body is a puppet made of clay and called a human, i.e without human virtues the physical body is called man.

ਚਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਹੁਨੇ ; ਬਡ ਬਡ ਰੂੰਧਹਿ ਠਾਉ ॥੬੪॥ (1367-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

A human is just a guest for four days i.e life lasts only for a short period and human tends to occupy more and more space. I.e life time is very short compare to the thoughts and expectation of human beings.

ਕਬੀਰ , ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਘਾਲਿਆ ;
ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ (1367-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the being (jeev) form of woman has grind her body like henna thoroughly by torturing her body while performing meditation and penances

ਤੈ ਸਹ , ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੀਐ ;
ਕਬਹੁ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੬੫॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1367-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However without the sermons of Guru, Almighty has never inquired about that particular human neither bless them with the bliss of his pure feet. I.e without adopting a Guruji, Almighty will not bless his oneness and happiness upon such sage (holy person), therefore adopting Guru in life is very important because all other practices are wasted just like adding zeros will not compute any value.

ਕਬੀਰ , ਜਿਹ ਦਰਿ ਆਵਤ ਜਾਤਿਅਹੁ ;
ਹਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1367-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that no one imposes any restriction while coming and going from true congregation (SatSangat) like door.

ਸੋ ਦਰੁ ਕੈਸੇ ਛੋਡੀਐ ; ਜੋ ਦਰੁ ਐਸਾ ਹੋਇ ॥੬੬॥ (1367-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore why leave such a congregations like door, i.e one must always participate in true congregations because there is no discrimination between king and layman, high caste and low caste, rich and poor.

ਕਬੀਰ , ਡੂਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਓ ;
ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਝਬਕਿ ॥ (ਝਬੱਕਿ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1367-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that in the ocean of materialistic world where the waves are virtues and I was drowning in the waves of virtues which were comforting me with confidence and increasing my desires (worldly happiness) for more pleasure, in such situation I was pulled out quickly by the realization of ultimate truth obtained from Guruji's sermons.

ਅੰਗ ੧੩੬੮

ਜਬ ਦੇਖਿਓ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ;
ਤਬ ਉਤਰਿ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ ॥੬੭॥ (1368-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I realised this physical body like ship will rott, then I got down and separated myself from it, i.e I have realised my realself (Atma) to be truely me besides this physical body which is among the others subjected to birth and death, young and old, happiness and sorrows.

ਕਬੀਰ , ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ; ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥ (1368-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that a sinner does not prefer Almighty's meditation nor Almighty's worship suits him.

ਮਾਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ; ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥੬੮॥ (1368-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Just like a fly forsakes sandal and prefers to go where there is bad (evil) odour, in the same way sinners always prefer to disunite with true congregation and joyfully joint the evil company. The satisfaction of desires are ranked highest thus ignoring all the responsiblities of a human i.e. to meditate on the Almighty's name, serve others, etc.

ਕਬੀਰ , ਬੈਦੁ ਮੂਆ , ਰੋਗੀ ਮੂਆ ; ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1368-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the physician dies, the patient is also dies and the whole world dies as well.

ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ; ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥੬੯॥ (1368-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only the great saints are not dead because they are free from attachments that make one cry. Almighty is the only one who never dies and he does not have any relatives to weep for him.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ; ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ ॥ (1368-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that human being does not meditate on the Almighty's name because he loves sugar cane husk like a body without juice (Atma) due to ignorance he only loves the empty like body.

ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠ ਕੀ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਨਾ ਓਹ ਚਰ੍ਹੈ ਬਹੋਰਿ ॥੨੦॥ (1368-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother the physical body is just like a wooden pot which can only be used once above the fire (gets burned), it cannot be repeatedly used for cooking. Therefore attain salvation in this life time while the physical body is still alive, once the body is vanished (dead) then it becomes very difficult to obtain the human birth again and the oppurtunity to attain salvation.

ਕਬੀਰ , ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ; ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ ॥ (1368-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir says that when I have understood the principals of Guru and the divine knowledge, I have truely pleased my mind by accomplishing the task where all doubts are completely vanished.

ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ;
ਜਬ ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨ ॥੨੧॥ (1368-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then why fear from death like a faithful wife (Sati - wife who burns herself alive at her husbands funeral) carries a coconut in her hand, or a warrior who carries a double-edged sword, or a devotee who adopts detachment from the world, or a saint who adopts knowledge like the double-edged sword.

ਕਬੀਰ , ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀਐ ; ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ ॥ (1368-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, joint the company of the Saints and recite the Almighty's name just like one who sucks juicy sugarcane for the sake of sweet-juice. One should strive hard until he obtains the virtues, until then one should observe the Almighty's virtues and die crying before him i.e one should leave his ego before him and pray humbly to obtain the virtues that leads to him (Almighty).

ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ; ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੨੨॥ (1368-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one without virtues is not preferred by anybody neither anyone calls him wise (good), everyone talks bad about such person. Therefore one should always put in consistent effort to increase the virtues and reduce all evilness.

ਕਬੀਰ , ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ; ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ ॥ (1368-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the physical body is like a pitcher filled with breath (like water) that will stop flowing today or tomorrow (soon).

ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ; ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ॥੭੩॥ (1368-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who do not obtain Almighty's name through a true Guru nor meditate's on the true Guru (do not contemplate their Guru's sermons), they are then plundered half-way i.e when their death appears and soul is taken away by the angel of death. On the after life path such people feel thirsty and the angel of death ask for the fruits of gratuitous deeds ('Sekaram Pun'-merits which are performed with expectation of returns) in return for a bowl of water, in similar manner all their merits fruits earned during the life time is robbed on the path itself before reaching the court of religious judgement (court of Dharam Raj). The great ones who meditate on the Almighty's name always stay delighted during and after life because the angels of death cannot come close to them.

ਕਬੀਰ , ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ; ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋ ਨਾਉ ॥ (1368-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, I am the Almighty's dog, and my mind is as pure as pearl or Almighty's name is my pure pearl means that I am loved by my Guru

ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ; ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੭੪॥ (1368-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My neck is tied with Almighty's command (will) like chain and whichever direction he pulls the chain I walk without any hesitation.

ਕਬੀਰ , ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ; ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥ (1368-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, why hold the wooden rosary just with the intention to display to others?

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ; ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੭੫॥ (1368-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is no benefit in holding and circling a wooden rosary without reciting Almighty's name full heartedly i.e there is no benefit one can gain from being a hypocrite?

ਕਬੀਰ , ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ; ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (1368-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that in whose minds the serpent of separation resides, he will never believe in the charm of worldly indulgement.

ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ; ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ॥੭੬॥ (1368-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who feels the pain of being saparated from Almighty never stay alive. Meaning that person never indulges his memory power in worldly activities and always accepts whatever happens as his predetermined (karmas) based on the previous birth, deeds he performed as art of living. Such people are known as insane by the worldly people because his intellect (concentration) always remains towards Almighty.

ਕਬੀਰ , ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ; ਤਿਨ੍ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ ॥ (1368-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, the Paras (transforms 8 types of materials into gold- also known as philosopher's stone) and sandal wood has the same behaviour (characteristic).

ਤਿਹ ਮਿਲਿ , ਤੇਊ ਊਤਮ ਭਏ ;
ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿਰਗੰਧ ॥੭੭॥ (1368-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because whatever comes close becomes superior as iron is transformed into gold and the odourless wood becomes fragrant. In the same manner whoever joints the company of saints will attain superior spiritual level, same as the two examples of the two immovable creation (iron and tree) turns to valuable items in the company of the Paras and sandalwood.

ਕਬੀਰ , ਜਮ ਕਾ ਠੇਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ;
ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (1368-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; the angel of death's batton (stick) is bad and very painful. The human being will not be able to bear the suffering.

ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੋੁਹਿ ਮਿਲਿਓ ;
ਤਿਨ੍ਹਿ ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੭੮॥ (1368-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have met with Saint Ramanand Ji who has blessed me by attaching me with his guidance (with the edge of his robe-Anchal). The true Guru is the only one who is able to save us from all the suffering during life and death; therefore he is the true saviour.

ਕਬੀਰ , ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ; ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ (1368-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the physician claims that he alone is the good one (best) and capable because he prescribes the medicines for all kind of sickness.

ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ;
ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੭੯॥ (1368-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But dear brother, the power of life forces is given by the sustainer of the universe (Almighty). Therefore, whenever he wishes he takes back and no one (even the physician) can control this. Although the art of healing has been developed tremendously and practiced with very precise modern medical equipments but till today the death is still inevitable and remains the ultimate reality.

ਕਬੀਰ , ਨਉਬਤਿ ਆਪਨੀ ; ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥ (1368-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, one shall perform his deeds while living a household life just like beating the drum for ten days which means that life is just like a drum which one carries around his neck and he has the choice of beating the drum whenever he likes in which ever taal (metre) he prefers however the life is short in comparison to the desires.

ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੈ ਆਇ ॥੮੦॥ (1368-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This lifetime is just like a short trip on a river-boat where the soul meets the physical body and when the separation comes upon the expiry of lifetime, the human body never meets the same soul again.

ਕਬੀਰ , ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ;
ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ ॥ (1368-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, even if I make use of the seven oceans water as my ink and use the timber of the entire vegetation as my pen.

ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ;
ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੮੧॥ (1368-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The entire earth is made as my paper, even then it is not enough to write the praises of Almighty i.e the praises are endless and everything else has an end.

ਕਬੀਰ , ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ;
ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥ (1368-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, my low caste will never effect (put me down) because the sustainer of the universe (Almighty) resides in my heart.

ਕਬੀਰ , ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ; ਚੂਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੯੨॥ (1368-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the greatest thing among all (Kabir) and the one who is within his creation, has taken me into his embrace (encirclement) i.e Almighty has blessed me his oneness and all the worldly attachments have vanished.

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਮੰਦਰੁ ਦੇਇ ਜਰਾਇ ॥ (1368-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that there is no such person or rarely any such person who sets fire (recitation of Almighty's name) to burn the physical body's ego within the body like castle.

ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ; ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਉ ਲਾਇ ॥੯੩॥ (1368-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

During such fire (meditation) the five sons called Kam, Kerodh, Lobh, Moh, and Ahangkar are burned to death in the bodyly castle while this person keeps concentrating on the Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਇਹ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ (1368-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that there is no such person who will burn the ego of the physical body.

ਅੰਧਾ ਲੋਗੁ ਨ ਜਾਨਈ ; ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥੯੪॥ (1368-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because most people are blind-folded by ignorance and do not realise. Therefore, Kabir Ji says I am shouting to pass over the message of truth.

ਕਬੀਰ , ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜੀ ; ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਨ ॥ (1368-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that a widow is screaming loudly and in a weeping sound from the top of the pyre in the cremation ground to all people who are attending the cremation, that you all who are in the cremation ground I would like to say that...;

ਲੋਗੁ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ ; ਹਮ ਤੁਮ ਕਾਮੁ ਨਿਦਾਨ ॥੯੫॥ (1368-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

....the dead body of your father, grandfather and all others came here for cremation before their physical appearance,disappeared forever, for now I am also leaving but remember finally your last rites will also be performed here'. This is how the sage with knowledge and dis-attached from worldly materials continuously reminds all to incline towards Almighty because the ignorant foolish ones have left in ego and attachment, therefore for wise ones the ego must be abandoned.

ਅੰਗ ੧੩੬੯

ਕਬੀਰ , ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਓ ; ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ (1369–1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the mind is just like a bird that flies in all ten direction i.e the mind continuously creates various types of thoughts.

ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ; ਸੋ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੮੬॥ (1369–1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As a result from the thoughts created by the mind, the person joins the company of the ones with similar thoughts and as a result receives the fate depending on the type of company. Kabir Ji explains the importance of developing good thoughts and joining the company of wise ones with an example of a bird, which flies all over and then lands on a tree, lastly the bird eats the fruits so depending on the tree that it lands and fruit that it consume.

ਕਬੀਰ , ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ; ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰੁ ॥ (1369–2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the Almighty whom I have searched all over, I have obtained him in the Antahkaran.

ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ; ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਅਉਰੁ ॥੮੭॥ (1369–2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear mind whom you address (know) to be different all the while i.e the one you always said to be invisible finally turn out to be your very own self when your concentration started to focus inward.

ਕਬੀਰ , ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ; ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ ॥ (1369–3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, the company between good and evil is just like a banana tree grown side by side next to a jujube tree (wild caper) which destroys and ruins the banana tree.

ਉਹ ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀਐ ; ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ ॥੮੮॥ (1369–3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The banana tree leaf moves to fan (sacrifices) the jujube tree (wild caper) grown side by side and in return the banana leaf is torn into pieces by the jujube tree (wild caper) thorns in the same manner when a Gurmukh (the one who stays in Guruji's obedience) performs virtues with intention to help the evil ones but the evil ones responds in badness (demerit). Therefore one should not even look at the company of evils.

Note: Although one can never reach the end of Almighty's praises but by uttering Almighty's praises one stays away from bad company.

ਕਬੀਰ , ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਸਿਰਿ ਚਰੈ ; ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾਟ ॥ (1369-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says this human being carries the others load of self-devotion, self-pride and sustainance of family on his head which is increasing day by day and wishes to travel on the after life path.

ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ; ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ॥੮੯॥ (1369-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The human being does not fear from the load of his own earned sins. The next world road is very bad and a difficult path for sinners, difficult to tread.

ਕਬੀਰ , ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾਕਰੀ ; ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ (1369-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that just like a burned timber tree standing in the forest and shouts out.

ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ; ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ॥੯੦॥ (1369-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Please don't let me fall into the hand of the blacksmith because if I were captive by a blacksmith he would burn me for the second time into coal. In the same manner an attachment-free person cries out at to a Saint that I am already burned in the struggle to release from worldly attachments (or the physical body is burned during cremation) and please do not let the angels of death burn me for the second time in the hell.

ਕਬੀਰ , ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ; ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ॥ (1369-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, on the death of the one (which is the ego), love (un-necessary affection) and envy (un-necessary jealousy) this two also dies. On the death of the two (love and envy), the four (lust, anger, greed & attachment) died as well.

ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹ , ਛਹ ਮੂਏ ; ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰਿ ॥੯੧॥ (1369-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By the death of attachment desire, the second envy dies, upon the death of this two, happiness and sadness dies, all these are males and expectation (hope) and wishes the two are females, this is how all the six dies and a person becomes free from all difficulties during and after life.

ਕਬੀਰ , ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ; ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠਉਰੁ ॥ (1369-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, I have seen and repeatedly reviewed the Shastaras and Vedh the well known divine books and searched the world, yet I did not attain happiness (peace).

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ;
ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਰ ॥੯੨॥ (1369-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore they, who did not remember Almighty's Name and indulge in worldly materials for their whole life (in seach of happiness) by disregarding Almighty, all their deeds are completely wasted.

ਕਬੀਰ , ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ; ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ (1369-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that one should only be associated with the company of the saints because saints are the only ones who will liberate in the end.

ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹੁ ॥੯੩॥ (1369-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One should never be associated with the company of the mammon worshippers because through the company of such people one's life will be finally ruined.

ਕਬੀਰ , ਜਗ ਮਹਿ ਚੇਤਿਓ ਜਾਨਿ ਕੈ ;
ਜਗ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ (1369-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the person's praise remains forever who recites continuously the Almighty's name by realising that He (Almighty) is absorbed (contained) within his creation in the whole world.

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ;
ਬਾਦਹਿ ਜਨਮੇਂ ਆਇ ॥੯੪॥ (1369-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the other hand, those who are born in this world and never recite (remember) the Almighty's name, are worthless.

ਕਬੀਰ , ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ; ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ (1369-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, only have hope on the Almighty alone and give up hope (despair) on all others.

ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ , ਤੇ ਮਾਨਈ ; ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸ ॥੯੫॥ (1369-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ones who do not recite the Almighty's name, such people will be thrown into hell.

ਕਬੀਰ , ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ; ਕੇਸੋ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ ॥ (1369-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the one who claims to be a saint has made many direct disciples and sub-disciples however no friendship was establised with Almighty.

ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ; ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ॥੯੬॥ (1369-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one has initially initiated the journey with the intention to meet the Almighty but the mind has been blocked halfway in making more and more disciples. I.e one had adopted the practice of Saints which is free from the world attachment and got indulged in the relationship with his own disciples.

ਕਬੀਰ , ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ;
ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ (1369-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that when Almighty himself do not forward His help then what can this poor human being do, i.e without the Almighty's support humans are not capable of performing anything.

ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ;
ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੭॥ (1369-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without the Almighty's support, all the initiatives liked branches turns (cracks and breaks) wherever he places his foot like practise i.e all the good intention & initiative goes into vain without the Almighty's support.

ਕਬੀਰ , ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ; ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇਤੁ ॥ (1369-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says those who preach others without practicing themselves, will only have slander like sand in their mouth.

ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ; ਖਾਯਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥੯੮॥ (1369-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They help to keep other people's capital like breath and their breath like farm is being eaten up. They always preach to confine others from commiting sins but they themselves commit sins with their physical body.

ਕਬੀਰ , ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ; ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥ (1369-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says always stay in company of the saints, even if one have to eat barley bread.

ਹੋਨਹਾਰੁ ਸੋ ਹੋਇਹੈ ; ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੯੯॥ (1369-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The reality cannot be avoided therefore what is fated to happen it will happen without any hitch (obstruction) so never be associated with the company of mammon worshippers for world happiness.

ਕਬੀਰ , ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ; ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨਾ ਹੇਤੁ ॥ (1369-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that in the company of Saints, love towards Almighty doubles up (increases rapidly) day by day.

ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਂਬਰੀ ; ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੧੦੦॥ (1369-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mammon worshipper is just like a black blanket which will never turn white even with extensive washing, in the same manner mammon worshipper's has impure Antahkaran and never becomes pure by performing merely physical rituals without reciting the Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਮਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨਹੀ ; ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ ਕਾਂਇ ॥ (1369-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that if the mind liked head is not shaved from desires then what is going to happen by shaving the hair.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ , ਸੋ ਮਨ ਕੀਆ ;
ਮੂੰਡਾ ਮੂੰਡੁ ਅਜਾਂਇ ॥੧੦੧॥ (1369-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whatever is done in the satisfaction of desires is done by the mind, so it is useless to shave the head.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ; ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ॥ (1369-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother never leave the Almighty's name even if the body and wealth has to be sacrificed.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬੇਧਿਆ ;
ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧੦੨॥ (1369-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those whose concentration are clamped with Almighty's lotus feet, such ones remains immersed in Almighty means that they becomes one with Almighty.

ਕਬੀਰ , ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ; ਟੂਟਿ ਗਈਂ ਸਭ ਤਾਰ ॥ (1369-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the physical body is lIke an instrument's strings. Just like ego, which claims to be different from Almighty, is all broken and does not produce any more sound because all the desire like strings are broken from the Antahkaran.

ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ; ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੩॥ (1369-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What can the poor instrument do after the player (ego) has departed (vanished)? Once ego is vanished then one realises that the Almighty is the universal cause of everything that happens. Everything is in his will and there is nothing that one can ever do.

ਕਬੀਰ , ਮਾਇ ਮੂੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ;
ਜਾ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1369-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, shave the mother of that Guru, through whom illusion of the fake mammon (maya) remains in his disciple.

ਅੰਗ ੧੩੭੦

ਆਪ ਡੁਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ; ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੧੦੪॥ (1370-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such Guru is drowned in the deeds (karma) described by the four vedas and disciples are thrown to be washed away by the river.

ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ; ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾਇ ॥ (1370-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the sins committed by the human being is always kept hidden in the memory.

ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ; ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧੦੫॥ (1370-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Finally in the court of faith all the sins will be revealed once it is questioned by the judge of faith (Dharam Raj) therefore one must not commit any sin as all the sin committed cannot be kept hidden forever.

ਕਬੀਰ , ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ;
ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ (1370-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the human being has abandoned the Almighty’s meditation while raising his family with various efforts.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ; ਭਾਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥੧੦੬॥ (1370-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Wife, children and others for whom the mortal has worked, earned are abandoned and leaves to the next world (after death) alone without any support from the love ones i.e all the love ones walk away after consuming his earnings no one stands to defend for his deeds in his judgement in the court of faith.

ਕਬੀਰ , ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ;
ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ (1370-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the women who abandons the Almighty's meditation and wakes at night in the desires of obtaining a son, goes to the cremation ground to practise witch craft (take control of dead persons soul);

ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ; ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੭॥ (1370-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such women is then reincarnated as a serpent who then eats her own off-springs (newborns) from the laid eggs.

ਕਬੀਰ , ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ;
ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ ਨਾਰਿ ॥ (1370-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the women who abandons the Almighty's meditation and performs devotion to the *Ahoie by keeping fast.

**Ahoie (based on Mahan Kosh by Kahan Singh Nabha)*

Comman Goddess. The devotion is performed by unmarried women. The ninth night during the month of Assu a sand statue is made and hanged on the wall. The womens will astemi fast and perform devotion with ghee lights. During the full moon of the twenty first day of the month of Katek the statue is then put into the flowing river.

ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ; ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥੧੦੮॥ (1370-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such women is then reincarnated into a donkey and sustains (carries) a load of four maunds (approximately 144kg) on the back.

ਕਬੀਰ , ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ (1370-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that reciting Almighty's name by the tongue with consistent concentration from the mind is the exceedingly great wisdom. That person will realise that there is nothing greater than reciting Almighty's name.

ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ; ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥੧੦੯॥ (1370-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However the recitement of Almighty's name is difficult just like playing the hanging rope (used to perform death sentence) where, if a person drops from the noose like Almighty's name there is no place for rest. Meaning, alot of obtructions comes along the way in the meditation.

ਕਬੀਰ , ਸੁੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ; ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥ (1370-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, great is the mouth, by which the Almighty's Name is uttered.

ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁਰੀ ; ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੦॥ (1370-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By uttering the Almighty's name what do I say of the poor body of that person, even the village where the Almighty's Name is uttered will be purified.

ਕਬੀਰ , ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ; ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ (1370-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says blessed is the descent (family) in which Almighty's servant is born.

ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ; ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥੧੧੧॥ (1370-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the descent family where not even one Almighty's servant is born, such descency is useless just like the buteafrondosa.

**ਕਬੀਰ , ਹੈ ਗਇ ਬਾਹਨ , ਸਘਨ ਘਨ ;
ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥** (1370-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the possession of very great number of horses, elephants and kingdom of ten million states and hundred thousands of flags rising high, if all these happiness are owned without the Almighty's name;

ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖ੍ਯਾ ਭਲੀ ; (ਭਿਖਿਆ ਬੋਲੋ)
ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥੧੧੨॥ (1370-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then begging is very much better than this kind (property, fame, power, honour, glory) of lavishness (happiness), if the days pass in Almighty's meditation.

ਕਬੀਰ , ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ; ਮਾਂਦਲੁ ਕੰਧ ਚਢਾਇ ॥ (1370-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says carrying the divine knowledge is like a drum on my shoulder; i.e I have resided Almighty's knowledge in my mind and traversed the whole world.

ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ; ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੧੩॥ (1370-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is no one in the whole world who is for the other (no one becomes the help to the other); I confirm this after seeing and observation.

ਮਾਰਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਥਰੇ ; ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ॥ (1370-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the divine knowledge like pearls are scattered on the divine journey (road), i.e the virtuous are all available in divine knowledge but an ignorant man merely reads and never practices the knowledge just like a blind man walks over the pearls without picking them.

ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ; ਜਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥੧੧੪॥ (1370-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However without the light (knowledge) of the universe master (Almighty), leaves the road behind without picking up the pearl (virtuous). Meaning, even with divine knowledge one leaves the virtuous a side and adopts the bad character.

ਬੂਡਾ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾ ; ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥ (1370-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Once a wealthy person's son died and Kabir Ji's son Kamal brought him back to life, in return the wealthy person donated a lot of materials and cash.

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ;
ਘਰਿ ਲੇ ਆਯਾ ਮਾਲੁ ॥੧੧੫॥ (ਆਇਆ ਬੋਲੋ) (1370-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kamal brought home wealth and upon looking at the materials Kabir Ji said 'my generation is drowned because Kamal is born in my family who forsake the Almighty's meditation and brought back worldly materials' which meant that Kamal has acted against Almighty's will. Kamal fall on Kabir Ji's feet and plead for forgiveness.

ਕਬੀਰ , ਸਾਧੂ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈਐ ;
ਸਾਥਿ ਨ , ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥ (1370-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that whenever one goes to visit a saint, no desires should be brought along i.e that one should visit without any desire.

ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨ ਦੀਜੀਐ ; ਆਗੈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧੧੬॥ (1370-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then never turn back the foot (intellect) backward towards the world and keep on moving ahead towards Almighty without any concern about the outcome (whatever happens, let that happen); means always stay consistent.

ਕਬੀਰ , ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਰੀ ;
ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧਹੁ ਕਬੀਰ ॥ (1370-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, the whole world is tied with desire like rope; therefore do not bind yourself to the worldly desires;

ਜੈਹਹਿ ਆਟਾਲੋਨ ਜਿਉ ; (ਆਟਾਲੋ–ਨ ਬੋਲੋ)
ਸੋਨ ਸਮਾਨਿ ਸਰੀਰੁ ॥੧੧੭॥ (1370-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

because this human body is just like a gobbet (drop) of salt which will dissolve, even the gobbet of salt may take some time to dissolve but the body will be distroyed even faster.

ਕਬੀਰ , ਹੰਸੁ ਉਡਿਓ , ਤਨੁ ਗਾਡਿਓ ;
ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ ॥ (ਸੈਨਾਹ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਬੋਲੋ) (1370-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this being soul (like a swan) is ready to fly and the body is about to be buried; i.e that even when the death is near, this being (jeev) do not understand Almighty and tries to reveal all the hidden assets to his close relatives with gestures.

ਅਜਹੂ ਜੀਉ , ਨ ਛੋਡਈ ;
ਰੰਕਾਈ ਨੈਨਾਹ ॥੧੧੮॥ (ਨੈਨਾਹ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਬੋਲੋ) (1370-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even then, this being do not foresake the worldly material from his vision i.e that he refuse to give-up the destitute (need) of worldly materials.

ਕਬੀਰ , ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ;
ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁਅ ਨਾਉ ॥ (1370-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear Almighty, I always want to see you with my eyes and always want to listen your name with my ears.

ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁਅ ਨਾਮ ਜੀ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥੧੧੯॥ (1370-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With full concentration I want to utter your name with my tongue and always want your lotus feet to reside in my mind.

ਕਬੀਰ , ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈ ਰਹਿਓ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ॥ (1370-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, with the satisfaction (grace) of the True Guru, I am now beyond heaven and hell. This is the highest spiritual stage where the happiness of wordly and heavenly desires vanishes and the fear of hell also disappears.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ;
ਰਹਉ ਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆਦਿ ॥੧੨੦॥ (1370-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore, I stay forever (from the beginning till the end) in the joy of the Almighty's lotus feet.

ਕਬੀਰ , ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ ;
ਕਹਿ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨ ॥ (1370-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says how can I ever describe the extent of joy in the Almighty's lotus feet; i.e that how shall I describe his praise as there is nothing in comparison to Almighty.

ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ; ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧੨੧॥ (1370-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Describing Almighty's fame just in words is not glories enough but seeing is convincing. Such person is then accepted; i.e that the Almighty is not limited within the words description and only by realising one is able to see his greatness which is satisfying.

ਕਬੀਰ , ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ; ਕਹੇ , ਨ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ (1370-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says how shall I describe the Almighty even after seeing Him because no one can ever be satisfied with my words.

ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਉਹੀ ; ਰਹਉ ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੨੨॥ (1370-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore Almighty is one alone himself without any resemblance and equivalent. I always stay in bliss by singing praises of his virtues.

ਅੰਗ ੧੩੭੧

ਕਬੀਰ , ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ; ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥
ਜੈਸੇ ਬਚਰਹਿ ਕੂੰਜ ਮਨ ; ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ , ਰੇ ॥੧੨੩॥ (1371-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, just like the flamingo pecks, at her feet and remembers her offsprings. She pecks, pecks and again remembers her offsprings. Just like the offsprings resides in flamingo's mind; dear brother, in the same manner love for mammon (wealth) resides in the human being's mind.

ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰੁ ਛਾਇਆ ;
ਬਰਖਿ , ਭਰੇ ਸਰ ਤਾਲ ॥ (1371-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, the Almighty like the sky is overcast with True Guru like clouds and the semi-qualified devotees liked natural lakes and qualified devotees like tanks are filled with the sermon like rain water.

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ;
ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੨੪॥ (1371-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even in presence of such sermon like rain, some people remain thirsty just like the *Chatrikh (species of pied cuckoo-`cuculus melanoleucos`- which only drinks a few early drops of rain) never performs meditation, their conditions will be very bad.

**The chātak which figures in Indian poetry, is, according to the dictionaries, Cuculus melanoleucos, which must be the pied cuckoo (Hobson-Jobson Dictionary)*

ਕਬੀਰ , ਚਕਈ ਜਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰੈ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ ॥ (1371-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, just like the ruddy goose* (sheldrake) is separated for the night from her love, comes and meets him in the morning.

Meaning 2: Bhagat Kabir Ji says that ruddy goose* (sheldrake) is saparated from her everloving sun at night and waits the whole night to be reunited in the morning.

** Ruddy Goose (sheldrake) – sun lover, in accordance to the divine books male and female sheldrake is separated in the night and reunites in the morning.*

ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁਰੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ;
ਨਾ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥੧੨੫॥ (1371-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who are separate from Almighty become Manmukh (who acknowledges mind as principal or leader), such people never reunite either day or night i.e they always stay separated until they recognised True Guru as their principal.

ਕਬੀਰ , ਰੈਨਾਇਰ ਬਿਛੋਰਿਆ ; ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂਰਿ ॥ (1371-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says human being like a shell (conch), you have forgotten your origin Almighty like ocean therefore you should have remained in the ocean.

ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ ; ਦੇਸਹਿ , ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥੧੨੬॥ (1371-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Otherwise on the rise of sun (when death comes) you have to scream at every tample liked body in reincarnation; i.e you have to go through reincarnation pains for various times.

ਕਬੀਰ , ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ; ਜਾਗੁ ਰੋਇ ਭੈ ਦੁਖ ॥ (1371-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, what are you doing by sleeping (in ignorant state), you should wake-up (in knowledge state) to cry and remember the pain created by worldly fears.

ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ ; ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ਸੁਖ ॥੧੨੭॥ (1371-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How can those sleep in peace whose permenant residence is the grave? Wake up and meditate on Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ;
ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (1371-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, why are you sleeping. Why aren't you waking up to recite to the destroyer of ignorance (Almighty);

ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵਨੁ ਹੋਇਗੋ ; ਲਾਂਬੇ ਗੋਡ ਪਸਾਰਿ ॥੧੨੮॥ (1371-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One day you will sleep by stretching out the knees at full-length, i.e definately one day this body will be dead.

ਕਬੀਰ , ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ; ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥ (1371-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says therefore what will you do while sleeping, sit and stay awake in the Almighty's meditation.

ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾ ; ਤਾਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ ॥੧੨੯॥ (1371-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Attach with the Almighty from whom you have been separated and be with him; i.e reunite and be one with the Almighty.

ਕਬੀਰ , ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀਐ ; ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥ (1371-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, never leave the association of saints and keep on walking with the saints on HIS path.

ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁੰਨੀਤ ਹੋਇ ; ਭੇਟਤ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥੧੩੦॥ (1371-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Reason being, by seeing a saint one is purified and by meeting a saint, Almighty's name is uttered.

ਕਬੀਰ , ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਦੂਰਹਿ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ ॥ (1371-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, never be associated with the mammon devotee and flee far away from such people;

ਬਾਸਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ ; ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥੧੩੧॥ (1371-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Stains will definitely occur whenever one touches a black pot. In the same manner, association with such people (infidel) will leave some bad influences on the mind, which will increase the need for wealth and decrease Almighty's realisation.

ਕਬੀਰਾ , ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਜਰਾ ਪਹੂੰਚਿਓ ਆਇ ॥ (1371-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear human being, you have not recited the Almighty's name and the time has passed and now the old age has reached you.

ਲਾਗੀ ਮੰਦਿਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ;
ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਿਆ ਜਾਇ ॥੧੩੨॥ (1371-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now that the doorstep of your house is on fire, what can you take out?
Detailed Meaning: Therefore the fire of death has reached the body (doorstep) and now what materials (breath) can be saved from the house (body); i.e at old age the energy to utter speach eradicates and then how can one recite the Almighty's name?

ਕਬੀਰ , ਕਾਰਨੁ ਸੋ ਭਇਓ ; ਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1371-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the cause of everything is as the Almighty have created himself means that all the causes are made by Almighty himself.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ;
ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੩੩॥ (ਸਿਰਜਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (1371-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because there is no other creator than the Almighty himself and there is no one else capable as He is.

ਕਬੀਰ , ਫਲ ਲਾਗੇ , ਫਲਨਿ ; ਪਾਕਨਿ ਲਾਗੇ , ਆਂਬ ॥ (1371-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the semi-qualified devotee's devotion like mango fruits are half matured and the qualified devotee's devotion are like mango fruits begining to ripe.

ਜਾਇ ਪਹੂਚਹਿ ਖਸਮ ਕਉ ;
ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥੧੩੪॥ (1371-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If the devotee liked fruits escape from the five immoral acts (evils) liked worms, only then such unaffected fruits reaches the master.
Note: 5 immoral acts – Lust, Anger, Greed, Attachment and Ego

ਕਬੀਰ , ਠਾਕੁਰੁ ਪੂਜਹਿ ਮੋਲਿ ਲੇ ; ਮਨਹਠਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥ (1371-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the people who purchase and worship the god-idol and through their mind's stubbornness go on religious pilgrimage; i.e that such people who performs the religious rituals merely complete the sessions without having (developing) faith and determination

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਧਰਿ ; (ਸੁਆਂਗੁ ਬੋਲੋ)
ਭੂਲੇ ਭਟਕਾ ਖਾਹਿ ॥੧੩੫॥ (1371-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without understanding the principals they adopt the style and wear religious robes just by looking at others, such ignorant people go astray and wander at large.

ਕਬੀਰ , ਪਾਹਨੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕੀਆ ; ਪੂਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1371-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the person who believes a stone to be Almighty and whole-heartedly worships it like the world.

ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ; ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧਾਰ ॥੧੩੬॥ (1371-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That person who lives on such faith, are washed away by the waves of death.

ਕਬੀਰ , ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ; ਮਸੁ ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟ ॥ (1371-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, the religious books are like bungalows and the ink by which all the description of rituals is written forms its windows.

ਪਾਹਨ , ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ; ਪੰਡਿਤ ਪਾੜੀ ਬਾਟ ॥੧੩੭॥ (1371-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The pandits have drowned and plundered the world by preaching and performing devotion of the stone as the Almighty; i.e Pandits have diverted the world from meditation and encouraged the intention deeds (sekam karam) therefore the divine knowledge written-in the Shastras was not reveallled at all neither adopted by anyone.

ਕਬੀਰ , ਕਾਲਿ ਕਰੰਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰੁ ;
ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇਤਾਲ ॥ (1371-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the religious practice that you plan to perform tomorrow, do it today and the one you plan to do today, do it now (immediately).

ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇਗਾ ; ਜਉ ਸਿਰ ਪਰਿ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥੧੩੮॥ (1371-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When death comes punctually and holds you, there is nothing that you can perform hereinafter as the death Hungs over your head all the time just waiting for your breath to complete.

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ; ਜੈਸੀ ਧੋਈ ਲਾਖ ॥ (1371-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Upon seeing a hypocrate (pakhandi), Bhagat Kabir Ji says that I have seen such a hypocrate person who is just like a polished copper which shines on its surface. However the black stain still appears on the cloth once its is rub on the polished copper;

ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ; ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾਪਾਕ ॥੧੩੯॥ (1371-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Although the person appears intelligent (in speaking lies) and looks very virtuous physically but internally unchaste (unfaithful) without any great opinion means he is a sinner.

This is an example of a copper which shines after polish but if the polishing is done even when it is shinning the black carbon keeps on appearing on the cloth. Therefore even someone who adopts the religious robe and virtuous but not practice faithfully the bad character keeps on appearing.

ਕਬੀਰ , ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ; ਜਮੁ , ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰ ॥ (1371-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the angel of death will not disgrace my intellect;

ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੂਆ ਸਿਰਜਿਆ ;
ਸੁ ਜਪਿਆ ਪਰਵਿਦਗਾਰ ॥੧੪੦॥ (1371-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Angel of death who is killing everyone is also created by the one who is parenting everybody (Almighty), whom I have meditated upon.

ਕਬੀਰੁ , ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ; ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸ ॥ (1371-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the great Almighty is fragrant like the the musk and all his perfect slaves have become bumble-bees enjoying the aromatic-smell.

ਅੰਗ ੧੩੭੨

ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ;
ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥੧੪੧॥ (1372-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As the slaves meditate upon the great Almighty more and more, the more they (slave) reside within the omnipresent Almighty.

ਕਬੀਰ , ਗਹਗਚਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ;
ਕਾਂਠੈ ਰਹਿ ਗਇਓ , ਰਾਮੁ ॥ (1372-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the human being has been indulged in family and Almighty's name has been kept aside; i.e Almighty's name has not been obtained and totally forgotten.

ਆਇ ਪਰੇ ਧਰਮਰਾਇ ਕੇ ; ਬੀਚਹਿ ਧੂਮਾ ਧਾਮ ॥੧੪੨॥ (1372-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meantime the angel of death arrives; upon their arrival they penetrate immediately into the body like house and create an outcry (loud noise).

ਕਬੀਰ , ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੂਕਰ ਭਲਾ ; ਰਾਖੈ ਆਛਾ ਗਾਉ ॥ (1372-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that a pig (boar, swine) is better than a mammon devotee (materialistic, wealth lover) because the pig keeps the village clean by eating all the dirt and waste;

ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ;
ਕੋਇ ਨ ਲੈਹੈ ਨਾਉ ॥੧੪੩॥ (1372-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the wretched materialist dies, no one even mentions his name whereas people remember the pig even after the death; i.e the materislistic person is worse than a pig.

ਕਬੀਰ , ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਿ ਕੈ ; ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥ (1372-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir says the human being gathers wealth from its smallest value (khodhi - the smallest value in olden days) to hundreds of thousand, to even the extend of tens of millions; i.e he gathers endless amount of money (wealth) during his lifetime.

ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿਓ ; ਲਈ ਲੰਗੋਟੀ ਤੋਰਿ ॥੧੪੪॥ (1372-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However, during his death (time of departure) he gets nothing neither he owns anything, even his loincloth (languid, "sarong") is torn away in search of gold and silver coin in a pouch (usually tied to the waist).

ਕਬੀਰ , ਬੈਸਨੋ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ;
ਮਾਲਾ ਮੇਲੀਂ ਚਾਰਿ ॥ (1372-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says pertaining to a hypocrite follower of Vishnu; what is the purpose and benefit of showing off as a follower of Vishnu by wearing beautiful rosaries made of sandalwood, basilwood and camphor in the neck without true love and faith?

ਬਾਹਰਿ , ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਹਾ ; ਭੀਤਰਿ ਭਰੀ ਭੰਗਾਰ ॥੧੪੫॥ (1372-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such person may seem to be a true saint externally just like a jewellery made of twelve times purified gold but internally he is filled with melted black dust; i.e he is without a practical life and meditation.

ਕਬੀਰ , ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾ ;
ਤਜਿ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1372-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir says dear brother, foresake your entire mind's ego and be just like a direction stone or a milestone beside a road; i.e adopt so much of humbleness in life by serving the world without demanding anything.

ਐਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ; ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧੪੬॥ (1372-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only such servant of Almighty attains oneness with Almighty.

ਕਬੀਰ , ਰੋੜਾ ਹੂਆ , ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ;
ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥ (1372-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that what is the benefit of being a milestone when it troubles the travellers; i.e being a milestone creates an existence that stands out. Compared with others just like a ascetic (sadhu or fakir) costume is taken as the base to comment on other faith believes.

ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਖੇਹ ॥੧੪੭॥ (1372-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore, dear Almighty your servant is such as dust of the earth; i.e Almighty, your servant completely foresakes the existance of even slight ego by not showing anyone to be less great than himself.

ਕਬੀਰ , ਖੇਹ ਹੂਈ , ਤਉ ਕਿਆ ਭਇਆ ;
ਜੌ ਉਡਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗ ॥ (1372-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Being more precise Bhagat Kabir Ji says, what is then, if the concentration becomes emaciated (thin) as dust and do not tolerate any disobedience of others just like the dust being so fine but still creates discomfort when it flies and attaches to the body limbs; i.e even by having slight ego of existence is intolerable as a servant of Almighty should always forgive the wrong doing of others.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ; ਜਿਉ , ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗ ॥੧੪੮॥ (1372-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore Almighty's servant should be like water that touches all the body limbs equally; i.e Almighty's servant should see Almighty in all the creation and treat everybody equally.

ਕਬੀਰ , ਪਾਨੀ ਹੂਆ , ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ;
ਸੀਰਾ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥ (1372-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji looks even deeper on how a true servant of Almighty should be and says it is not enough even if such servant becomes like a water because water characteristics is such that it becomes hot and cold depending on the external environment i.e the three character of mammon (maya) which is Sato, Rajo and Tamo influences the state of mind. Even by having equal vision and treating everyone equally the difference assumed by the servant between himself and Almighty makes him subjected to the existence of mammon (maya). Because of the differences between all the creation and Almighty, is due to the existence of maya within the state of mind. Therefore, a servant of Almighty may still have a sense of own and others (or friend and enemy)

ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ; ਜੈਸਾ ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧੪੯॥ (1372-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Finally Bhagat Kabir Ji comes to a conclusion and says that Almighty's servant should be just like the Almighty himself i.e the servant should be equivalent to Almighty.

Bhagat Kabir Ji explains that there should be no differences between Almighty and his servant because there is nothing to compare within the creation to Almighty; reason being that there is nothing as great as Almighty. Therefore the servant should realise his realself (Atma) and dissolve in the Almighty just like a drop of water that disappears in the ocean.

ਊਚ ਭਵਨ ਕਨਕਾਮਨੀ ; (ਕਨ-ਕਾਮਨੀ ਬੋਲੋ)
ਸਿਖਰਿ ਧਜਾ , ਫਹਰਾਇ ॥ (1372-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Eventhough one has lofty (tall, towering) mansions without the shortage of food, material, women and fame.

ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ; ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੫੦॥ (1372-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is much better to beg and by eating which one sings the praises of Almighty in the congregation of saints; means that eventhough one posses all the worldly wealth, satisfaction and pleasures but without reciting the Almighty's name all becomes worthless.

ਕਬੀਰ , ਪਾਟਨ ਤੇ ਊਜਰੁ ਭਲਾ ;
ਰਾਮ ਭਗਤ ਜਿਹ ਠਾਇ ॥ (1372-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that residing in wilderness is much better than in a well developed city where Almighty's meditation is being performed; means that although the city may look good and facilitated with utilities but without Almighty's meditation all the physical facilities become useless and harmful because everyone desire to have more than the other for greater satisfaction, however without Almighty's meditation no one obtains contentment

ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ; ਜਮ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਂਇ ॥੧੫੧॥ (1372-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whichever place is without the Almighty's beloved saints, for me the well developed city is similar to hell (city of death); means it is frightening.

ਕਬੀਰ , ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ; ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟ ॥ (1372-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that just like innate(inborn) the visible Gangga and Jamuna naturally there is a pure and peaceful land, in the same manner in between Ehra (Gangga) nerve and Pingula (Jamuna) nerve there is Sukhmana nerve. Though this three nerves the Pranayam yoga is performed and naturally the state of zero (total calmness without any thought) acheived where the tenth door (Dasam Duar) existed, Bhagat Kabir ji says that I have choose to reside in such place.

Innate Gangga liked meditation and Jamuna liked deeds where the peace liked thoughtless and path liked knowledge is, I have placed my mind permenantly which path is searched by all silentsages (Muni).

ਤਹਾ ਕਬੀਰੈ , ਮਟੁ ਕੀਆ ;
ਖੋਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ , ਬਾਟ ॥੧੫੨॥ (1372-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that just like innate(inborn) the visible Gangga and Jamuna naturally there is a pure and peaceful land, in the same manner in between Ehra (Gangga) nerve and Pingula (Jamuna) nerve there is Sukhmana nerve. Though this three nerves the Pranayam yoga is performed and naturally the state of zero (total calmness without any thought) acheived where the tenth door (Dasam Duar) existed, Bhagat Kabir ji says that I have choose to reside in such place.

Innate Gangga liked meditation and Jamuna liked deeds where the peace liked thoughtless and path liked knowledge is, I have placed my mind permenantly which path is searched by all silentsages (Muni).

ਕਬੀਰ , ਜੈਸੀ ਉਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ; ਜਉ ਤੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਓੜਿ ॥ (1372-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, if the love for Almighty is initiated as a practice in the begining and maintains till the end by a sage who forsake all worldly materials and desires.

ਹੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ; ਪੁਜਹਿ ਨ ਰਤਨ ਕਰੋੜਿ ॥੧੫੩॥ (1372-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then what is a diamond against such sage when even millions of emeralds are not comparable (equal) to him.

ਕਬੀਰਾ , ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਓ ; ਹੀਰਾ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥ (1372-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says I saw an astonishing (strange) event that a diamond was being sold at sundry shop by a food retailer; meaning that diamond like divine knowledge is preached by an unqualified person.

ਬਨਜਨਹਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ; (ਬਨਜਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)
ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧੫੪॥ (1372-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore without a qualified preacher the most valuable diamond like divine knowledge is being traded (preached) for trivial (worthless) materials where there is no value (faith) in return.

ਕਬੀਰਾ , ਜਹਾ ਗਿਆਨੁ , ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ;
ਜਹਾ ਝੂਠੁ , ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ (1372-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says where there is Divine Knowledge, there is religion and where there is falsehood, and there is sin.

ਜਹਾ ਲੋਭੁ , ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ;
ਜਹਾ ਖਿਮਾ , ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੫॥ (1372-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where there is avarice (greed), there is death means deficiency and where there is forgiveness, there is Almighty Himself.

ਕਬੀਰ , ਮਾਇਆ ਤਜੀ , ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ;
ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ (1372-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, what is the purpose of abandoning mammon if one does not abandon his mind's ego (self-conceit).

ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ , ਗਲੇ ;
ਮਾਨੁ , ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧੫੬॥ (1372-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Ego has rotten up even among the greatest sages and the sublime silent saints, therefore dear brother ego is eating up everybody.

ਕਬੀਰ , ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ;
ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥ (1372-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the True Guru whom I met, has aimed one arrow liked sermon at me; means that the true guru has blessed me with divine precepts (teaching).

ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ;
ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੫੭॥ (1372-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As soon as it struck me, I fell on the ground and mixed in soil liked Almighty (reunite with Almighty) and since then there is a hole in my heart by which my ego within is totally eliminated; means that the ego is now far away.

ਕਬੀਰ , ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ;
ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥ (1372-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that what can the True Guru, do, when his disciples are at fault?

ਅੰਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗਈ ;
ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧੫੮॥ (1372-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such disciples are blind folded by ignorance therefore not even the one arrow like sermon strucks their heart. Just like blowing through one side of the bamboo and air releases through the other side without any effect, in the same manner true Guru's sermon does not leave any effect in their mind.

ਕਬੀਰ , ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ; ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ (1372-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the queen of a great universal kingdom, who has many horses, elephants and carriages;

ਅੰਗ ੧੩੭੩

ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨ ਪੁਜੈ ; (ਪੁੱਜੈ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ , ਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੫੯॥ (1373-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such queen is not equal (incomparable) to the femalewater carrier of Almighty's saints. Bhagat Kabir ji explains the reason in the next selok.

ਕਬੀਰ , ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀਐ ;
ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ (1373-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji explains, the reason why the bride of a king is slandered and the servant of a saint honoured;

ਓਹ ਮਾਂਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ;
ਓਹ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧੯੦॥ (1373-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because the queen does her hair (dresses her hair) and beautifies herself with intention to fulfill her lust, whereby the servant of saint recites the Almighty's name while serving water.

ਕਬੀਰ , ਥੂਨੀ ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ; ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਧੀਰ ॥ (1373-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that when faith like a pillar is obtained and through the true Guru serenity (steadiness, tranquillity) from evil desires is obtained and the Antahkaran also becomes stable.

ਕਬੀਰ , ਹੀਰਾ ਬਨਜਿਆ ; ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੯੧॥ (1373-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When such disciple trades the great diamond like Almighty's name at the true congregation Mansrower (where swans live and eat pearls); means that such disciple has obtained knowledge of his realself.

ਕਬੀਰ , ਹਰਿ ਹੀਰਾ , ਜਨ ਜਉਹਰੀ ; ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥ (1373-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the Almighty's name is a diamond and those who obtain it from the true Guru are the jewellers (Saints) who trades (preaches) others and at the same time keeps in their shop like heart as well as practise in their daily routine.

ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ;
ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ , ਸਾਟ ॥੧੯੨॥ (1373-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When a qualified assayer (expert) is found only then the diamond like Almighty's knowledge is valued.

ਕਬੀਰ , ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ; ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ ॥ (1373-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, whenever the need arises one remembers and recites the Almighty's name, in the same manner one should always recite Almighty's name without fail.

ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ;
ਹਰਿ , ਗਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ ॥੧੯੩॥ (1373-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then you shall reside in the immortal city (amara-puri) and Almighty shall return all your lost wealth (breath); meaning all your breath will be fruitful.

ਕਬੀਰ , ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ; ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ॥ (1373-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that one should only set precedence (priority) to perform service for two, one for the saints (Guru) and the other Almighty as it will be greatly beneficial;

ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ; ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥੧੯੪॥ (1373-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because Almighty is the giver of salvation (Moksha) and saints inspires people to recite the Almighty's name. Bhagat Kabir Ji guides and directs us, in order to perform service one should always be focussed on the Almighty and the saints who unites human with Almighty. Therefore while performing service one will never develop ego and be materialistic.

ਕਬੀਰ , ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ; ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥ (1373-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the pandits have practice and preached the path of deeds, which has been followed by the crowd of people meaning that upon looking at the Pandits rituals many other people started to practice desirable deeds (sekam karam).

ਇਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ;
ਤਿਹ ਚੜਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੯੫॥ (1373-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty's love valley (between mountains) is the most difficult to pass through, however Bhagat Kabir Ji says that I am scaling the cliff.

ਕਬੀਰ , ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ; ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ (1373-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that human waste the whole life in the worries of other people's opinion and labours his life in maintaining his family linage pride.

ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸ ਕਾ ਲਾਜਸੀ ;
ਜਬ ਲੇ ਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ ॥੧੯੬॥ (1373-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother, when his body is placed on the cremation ground then whose family lineage shall he be worried about being dishonoured.

ਕਬੀਰ ਡੂਬਹਿਗੋ , ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ; ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ (1373-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, O wretched man, you are drowned in the worldly materialistic ocean without reciting the Almighty's name and being concern about your pride in the society.

ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ; ਤੂ ਅਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨੁ ॥੧੯੭॥ (1373-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore, assume that what has happen at your neighborhood will definitely happen to you as well; means that upon watching the other's death realise that your death is inevitable and matter of time will definitely come upon you.

ਕਬੀਰ , ਭਲੀ ਮਧੁਕਰੀ ;
ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1373-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, it is good to beg and survive because the meal is made by various kinds of food; means that even the food earn by begging becomes pure when the Almighty's name is recited.

ਦਾਵਾ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ; ਬਡਾ ਦੇਸੁ , ਬਡ ਰਾਜੁ ॥੧੯੮॥ (1373-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore no one can claim ownership for the food as the country and its command is great; means that no one delays in donating food to a beggar this fact is well known among the saints. Bhagat Kabir Ji explains that when a person becomes humble, he is able to achieve more in life as he posses the knowledge of Almighty which no one can ever have claim over it, because Almighty's command is above all the great kingdoms ever existed.

ਕਬੀਰ , ਦਾਵੈ ਦਾਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ; ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਕ ॥ (1373-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that jealousy develops through egoistic claims therefore one should always be free from claims and remain free from doubts.

ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ; ਸੋ ਗਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰੰਕ ॥੧੯੯॥ (1373-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The person who stays without egoistic claims, considers Inder deity (the king of heaven) as indigent (poor); means such person becomes free from all the worldly wealth as a human is made of his claims therefore without claiming nothing belongs to us in this world, only then we are able to realise the Almighty and free from all the pain (pain can be categorised in division; mind, body and external).

ਕਬੀਰ , ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾ ਸਰਵਰੁ ਭਰਾ ;
ਪੀ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਨੀਰੁ ॥ (1373-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the pool liked saints who observes the code of conduct strictly are fully filled with Almighty's name like water; means that the saints still recites the Almighty's name even though they have obtained salvation while being alive (jiwan mukht) without good fate no ignorant person can drink water (Almighty's name).

ਭਾਗ ਬਡੇ ਤੈ ਪਾਇਓ ;
ਤੂੰ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੀਉ ਕਬੀਰ ॥੧੭੦॥ (1373-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore dear mind, you have attained Almighty's name like water from the pool like true congregation so don't waste the golden opportunity and drink handfuls with the mouth and ears. Meaning recite and listen the Almighty's name as much as possible.

ਕਬੀਰ , ਪਰਭਾਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ;
ਤਿਉ ਇਹੁ ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (1373-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says just like the stars disappear in the morning, in the same manner this physical body will disappear as well.

ਏ ਦੁਇ ਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ;
ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰੁ ॥੧੭੧॥ (1373-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However these two letters (R and M which means Almighty) will never disappear , who ever adopts the Almighty's name is the greatest which I (Bhagat Kabir Ji) am also adopting.

ਕਬੀਰ , ਕੋਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ; ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ (1373-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this body is like a wooden house surronded at all ten directions by the burning fire like death.

ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿਤ ਜਲਿ ਮੂਏ ; ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ ॥੧੭੨॥ (1373-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The intellectual (pandits) who were intelligent in knowledge have been burnt in their ego and greed, while those who are illiterate, saved and have fled because they are without ego.

ਕਬੀਰ , ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ; ਕਾਗਦ ਦੇਹ ਬਿਹਾਇ ॥ (1373-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; cast away all your doubts and the merely memorised paper knowledge to uplift your ego without an intention to practise.

ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧਿ ਕੈ ; ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧੭੩॥ (1373-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Understand the principals of the knowledge which is departed through the fifty-two alphabets of Sanskrit and fix your concentration on the Almighty's feet.

**ਕਬੀਰ , ਸੰਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ;
ਜਉ ਕੋਟਿਕ ਮਿਲਹਿ ਅਸੰਤ ॥** (1373-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that a saint never abandons his saintliness, even though he is in the company of millions of impious people; means a saint never foregoes his virtues even in the company of millions of mammon (maya) devotees.

**ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ;
ਤ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੪॥** (1373-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sandal tree never leaves its coolness even though it is always entangled with snakes (naturally snake body produces alot of heat due to its poison therefore to ease their body they always stay in cold areas), in the same manner saints never leave their calmness and share their calmness with others just like the sandal tree.

**ਕਬੀਰ , ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ;
ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥** (1373-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that upon obtaining the Almighty's knowlege, my mind has became calm.

**ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ;
ਸੁ ਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨਿ ॥੧੭੫॥** (1373-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mammon liked fire which has burnt the world is equivalent to water for the Almighty's servants; which means that the world is being burnt by the mammon in jealousy, greed, lust, anger, attachment, etc. whereby through the same mammon saints serve the world by building mosque, temples, gurdwaras, orphanage, etc.

ਕਬੀਰ , ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ; ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1373-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that , the world is just a game created by the Almighty, other then Almighty himself no one else knows about it.

ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ; ਕੈ ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੭੬॥ (1373-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Either the owner Almighty himself knows or the servant whose intellect is totally indulged in Almighty's name (who does not think about anything else) understand it to be the form of Almighty himself and realises the untrue form of mammon (maya).

ਕਬੀਰ , ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆ ;
ਦਿਸਾ ਗਈਂ ਸਭ ਭੂਲਿ ॥ (1373-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that it is good that my heart is filled with Almighty's fear because of which I have forgotten all the other worldly directions.

ਅੰਗ ੧੩੭੪

ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ;
ਜਾਇ ਮਿਲਿਓ , ਢਲਿ ਕੂਲਿ ॥੧੭੭॥ (1374-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Just like a hailstone (form of small ice block which falls from sky-frozen rain) which melts and deformed as water and merged into water-channels constructed in hilly areas, in the same manner the Almighty's servant realises the real-self (atma) and forsakes his consciousness of being a human thereafter merges into the Almighty.

ਕਬੀਰਾ , ਧੂਰਿ ਸਕੇਲਿ ਕੈ ; ਪੁਰੀਆ ਬਾਂਧੀ , ਦੇਹ ॥ (1374-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this Almighty had collected the five principal elements (earth, vacuum, air, water, fire) like dust to create the human body, just like a physician's medicine paper wrapped in packet.

ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੋ ਪੇਖਨਾ ; ਅੰਤਿ ਖੇਹ ਕੀ ਖੇਹ ॥੧੭੮॥ (1374-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The body is a four day game which will end in short time and ultimately the body is going to decompose back to dust (five principal elements).

ਕਬੀਰ , ਸੂਰਜ ਚਾਂਦ ਕੈ ; ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ (1374-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that all bodies are created during day and night (rising and setting of the sun and the moon).

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ;
ਪਲਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥੧੭੯॥ (1374-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without obtaining Almighty's meditation through the Guru, all is decomposed to dust i.e the body is useless without Almighty's meditation.

ਜਹ ਅਨਭਉ , ਤਹ ਭੈ ਨਹੀ ;
ਜਹ ਭਉ , ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ (1374-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the heart where the knowledge of fear-free Almighty resides, there is no fear of birth and death. Whereas the fear resides permenantly in the ignorant person's heart where there is no attainment of the Almighty.

ਕਹਿਓ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ;
ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧੮੦॥ (1374-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother listen to the saints words which they have said after due deliberating in their mind i.e the saints narrate after they have realised the truth.

ਕਬੀਰ , ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ;
ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥ (1374-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the ones who never adopt the world as material i.e the ones who realised the world as untrue, their ignorant sleep has ended and they have attained the truth form (Almighty)

They who never relised the death and falsehood, such people has been sleeping happily for the whole life i.e they never even thought of getting up early morning to meditate.

ਹਮਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ; ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ॥੧੮੧॥ (1374-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ones who understand (believe) the world as true, the understanding has tangled in the neck as host of troubles.

Bhagat Kabir Ji says that I have realise the world as untrue and Almighty as the truth, this believe has encouraged me to spend the whole night meditating and still I obtain the happiness of sleeping.

ਕਬੀਰ , ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿਆ ; ਪੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ॥ (1374-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ones are unpleasant (bad) who are indulged in worldly affairs they preach but remain unfruitful because they do not practice what they preach. The most respectful saints preach what they have practised therefore every word that they preach is fruitful. Through an example Bhagat Kabir Ji explains the praise of love for Almighty; just like men cries loudly after being beaten with a stick and weeps in pain but once the wound gets cold the pain increases the men cries even more loudly. The one who are wounded by the Almighty's love goes into unconscious state i.e he is not even capable of voicing his pain of separation.

ਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀ ; ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਠਉਰ ॥੧੯੨॥ (1374-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that who ever get the wound (pain) of Almighty's love through the saints, they remain as one in Almighty who is the support of all.

ਕਬੀਰ , ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ ; ਲਾਗਤ , ਲੇਇ ਉਸਾਸ ॥ (1374-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that it is easy to sustain (bear) a stroke of a spear which draws out the breath as soon as it strikes.

ਚੋਟ ਸਹਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ; ਤਾਸੁ ਗੁਰੂ , ਮੈ ਦਾਸ ॥੧੯੩॥ (1374-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one is just like a Guru and I am the slave to him who endures (bear) the stroke of the Guru's word (or the pain of inappropriate words of others).

ਕਬੀਰ , ਮੁਲਾਂ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚਢਹਿ ;
ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥ (1374-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Mullah why are you calling loudly from an elevated tower, Almighty has not gone deaf.

ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਤੂੰ ਬਾਂਗ ਦੇਹਿ ; ਦਿਲ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੋਇ ॥੧੯੪॥ (1374-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty that you call upon resides within yourself and see the Almighty in your heart.

ਸੇਖ ਸਬੂਰੀ ਬਾਹਰਾ ; ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੇ ਜਾਇ ॥ (1374-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the use (benefit) of a Haj pilgrimage to Kaaba for a Shaikh, who is without contentment?

ਕਬੀਰ , ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾਬਤਿ ਨਹੀ ;
ਤਾ ਕਉ ਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ॥੧੮੫॥ (1374-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that how can the one attain Almighty without the cleanliness (purity) in the heart from all the ill feeling towards others.

ਕਬੀਰ , ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ; (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1374-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, practise the Almighty's meditation upon reciting your pain of birth and death shall disappear (depart).

ਦਿਲ ਮਹਿ ਸਾਂਈ ਪਰਗਟੈ ;
ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾਂਇ ॥੧੮੬॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1374-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Upon the manifestation (appearance) of Almighty in the heart, all the greed is quenched (like a burning fire) by recitating Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਜੋਰੀ ਕੀਏ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ; ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾਲੁ ॥ (1374-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says killing a goat, chicken or other animals by force is cruelty (tyranny), which is considered (called) lawful.

ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੀਐ ;
ਤਬ ਹੋਇਗੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੮੭॥ (1374-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the account is inquired in the righteous (Dharamraj) office then what shall be your condition; i.e your condition will be bad.

ਕਬੀਰ , ਖੂਬੁ ਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ; ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਨੁ ॥ (1374-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, therefore it is better to eat porridge (the dinner of rice of pulse boiled together), in which the nectar liked ghee and salt is mixed

ਹੇਰਾ ਰੋਟੀ ਕਾਰਨੇ ; ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥੧੮੮॥ (1374-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who shall get his throat slaughtered because of killing animals just for the purpose of eating bread with meat; i.e the law of nature is such that, the one who kills, shall then will be killed as well by the same being who was killed by him earlier, in the same manner.

ਕਬੀਰ , ਗੁਰੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ;
ਮਿਟੈ ਮੋਹੁ ਤਨ ਤਾਪ ॥ (1374–13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the particular disciple (Sikh) is deemed to be touched by the sermons of Guru when his mind's fever (ailments) of attachments is effaced (wipe out).

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦਾਝੈ ਨਹੀ ; ਤਬ ਹਰਿ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ॥੧੮੯॥ (1374–13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then the fire of happiness and sadness will never burn him and the one is known to be one with Almighty.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮ ਕਹਨ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਹੈ ;
ਤਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ (1374–14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother, there is a difference in reciting the Almighty's name (Ram); what is the difference? Therein lies a point to ponder (deliberate).

ਸੋਈ ਰਾਮੁ ਸਭੈ ਕਹਹਿ ;
ਸੋਈ ਕਉਤਕਹਾਰ ॥੧੯੦॥ (ਕਉਤਕ–ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (1374–14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The same Almighty's name is uttered by the Saints and attains salvation and the same name is used by the Rasdharis (the ones who play the show of Ramayana in theaters or actors; the Ram that they use refers to the Raja Dasrath's son; Sri Ram Chanderji) to earn a living whereas the saints through contemplation understands the Almighty to be omnipresent and thereafter obtains peace.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਕਹੁ ; ਕਹਿਬੇ ਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ॥ (1374–15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, utter the Almighty's name but there is a point to ponder while saying the Almighty's name.

ਏਕੁ , ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ;
ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕ ॥੧੯੧॥ (1374–15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Thoughtful saints united with Almighty by uttering his name and those who says the Almighty's name to complete their show (theatre play) has indulge in various types of materials to which they failed to obtain salvation.

ਕਬੀਰ , ਜਾ ਘਰ ਸਾਧ ਨ ਸੇਵੀਅਹਿ ;
ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹਿ ॥ (1374-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, the houses in which the saints are neither served nor Almighty's meditation is performed;

ਤੇ ਘਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰਖੇ ; ਭੂਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥੧੯੨॥ (1374-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those houses are equivalent to the cremation ground and demons dwell within them.

ਕਬੀਰ , ਗੂੰਗਾ ਹੂਆ ਬਾਵਰਾ ;
ਬਹਰਾ ਹੂਆ ਕਾਨ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1374-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, when the true Guru pierced me with his arrow like sermons I have become dumb from slandering others, insane from the materialistic world, deaf from listening to slander of others and lame-footed from walking to perform evil deeds; i.e that I become free from all worldly desires.

ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿੰਗੁਲ ਭਇਆ ;
ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨ ॥੧੯੩॥ (1374-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, when the true Guru pierced me with his arrow like sermons I have become dumb from slandering others, insane from the materialistic world, deaf from listening to slander of others and lame-footed from walking to perform evil deeds; i.e that I become free from all worldly desires.

ਕਬੀਰ , ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਮੇ ; ਬਾਹਿਆ ਬਾਨੁ ਜੁ ਏਕੁ ॥ (1374-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, true Guru who is the greatest warrior has released an arrow liked sermon targetted at me.

ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ;
ਪਰਾ ਕਰੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੯੪॥ (1374-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As soon as the arrow (sermon) struck me, I fell to the ground (Almighty) where the physical body ego which united me with Almighty and the arrow like sermons left a hole like dis-attachment (vairag) from the world in my heart.

ਕਬੀਰ , ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ;
ਪਰਿ ਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (1374-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says from the Almighty like sky, sermon like immaculate drop from the Guru like clouds has fallen on the filthy ground; means that the true Guru's sermons went into a impure Antahkaran of unqualified person;

ਅੰਗ ੧੩੭੫

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉ ਮਾਂਨਈ ; ਹੋਇ ਗਈ ਭਠ ਛਾਰ ॥੧੯੫॥ (1375-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore without practising the sermons in life as daily routine, it is just like a material, which goes into a furnace and decomposes into ashes. In the same manner the sermon which may change all the pain and sorrows into bliss has been wasted.

ਕਬੀਰ , ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ;
ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1375-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says in the Almighty (sky) where the pure drop of Guru's sermon is, when the drop mixes in pure Antahkaran liked earth;

ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ ਗਏ ; ਨਾ ਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ ॥੧੯੬॥ (1375-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Many wise men who were well versed in divine knowledge have raised arguments and died but failed to separate the fortunate one who are blessed with the Almighty's union; i.e he failed to prove that the creation is separated from the creator.

ਕਬੀਰ , ਹਜ ਕਾਬੇ ਹਉ ਜਾਇ ਥਾ ;
ਆਗੈ ਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇ ॥ (1375-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Note: This selok meanings shall be done after the next inline selok (Selok No. 198).

Bhagat Kabir Ji says dear brother, I was going on a pilgrimage to the Kaaba with intention to perform Haj, on the way Almighty met me.

ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿਆ ;
ਤੁਝੈ ਕਿਨ੍ਹਿ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥੧੯੭॥ (1375-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then the supreme master (Almighty) started quarrelling with me, saying, who told you that I am at that place alone whereas I am prefectly in existence everywhere.

ਕਬੀਰ , ਹਜ ਕਾਬੈ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਇਆ ;
ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ ॥ (1375-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir says, I have done pilgrimage many times to the Kaaba to perform the great haj ceremony;

ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਆ ਖਤਾ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਮੁਖਹੁ ਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰ ॥੧੯੮॥ (1375-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I asked 'Dear Almighty, what fault is there in me that you are not speaking to me with your mouth?'
Note: This selok meaning must be done before the previous selok no. 197

ਕਬੀਰ , ਜੀਅ ਜੁ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ;
ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁ ਹਲਾਲੁ ॥ (1375-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the ones kill the animals (beings) forcefully and claims that we have performed righteous ritual.

ਦਫਤਰੁ ਦਈ ਜਬ ਕਾਢਿ ਹੈ ;
ਹੋਇਗਾ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੯੯॥ (1375-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the next world when the account is inquired in the righteous king's (Dharamraj) office then what shall be your explanation on such deeds and what shall be your condition. Meaning, that you shall then repay all your such deeds in pains.

ਕਬੀਰ , ਜੋਰੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ; ਲੇਇ ਜਬਾਬੁ ਖੁਦਾਇ ॥ (1375-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the use of force in killing the beings (human,animals) is cruelty (tyranny) and unjustice therefore the Almighty shall call to account;

ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਨੀਕਸੈ ; ਮਾਰ ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥੨੦੦॥ (1375-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the account is produced at righteous court (Dharamraj) then the one who has committed such condemned deeds shall suffer strokes on the face and mouth.

ਕਬੀਰ , ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਸੁਹੇਲਾ ; ਜਉ ਦਿਲ ਸੂਚੀ ਹੋਇ ॥ (1375-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that it will be very much easier to render life long account on the deeds (karmas) performed in the next world (parlok), if there is purity within the mind.

ਉਸੁ ਸਾਚੇ ਦੀਬਾਨ ਮਹਿ ;
ਪਲਾ ਨ ਪਕਰੈ ਕੋਇ ॥੨੦੧॥ (ਪੱਲਾ ਬੋਲੋ) (1375-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In that next world court where only truth prevails, there will be no one to neither defend nor support when the life long deeds accounts are presented during the trial. Therefore one may escape the conviction in this world with the aid of good defending lawyer and wealth but Kabir Ji reminds that in the next world the truth will prevail by itself.

ਕਬੀਰ , ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ;
ਦੁਇ , ਤੂੰ ਬਰੀ ਅਬਧ ॥ (ਅਬੱਧ ਬੋਲੋ) (1375-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says in between the earth and sky there is the existence of hope (Asa) and wish (thrisna - eagerness to attain, desire, greed, avarice) which is greatly indestructible;

ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ; ਅਰੁ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ॥੨੦੨॥ (1375-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore O' duality because of you the six costumes (Jogi, Jangam, Sereverha, Sanyiasi, Darvesh and Bipar) and the eighty-four Sidhas (the jogi who has attained supernatural powers) are indulged in doubts.

Dear mammon you are defeated by both saints and Almighty because they are free from the ego of six constumes (five knowledge sensors and mind) and the doubt in the eighty-four sidhas (free from the cycle of 8.4 million reincarnations).

ਕਬੀਰ , ਮੇਰਾ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ;
ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ (1375-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji expresses his realisation to Almighty 'there is no more self-ego within me because I have realised that whatever is there is all yours'

ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ ; ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ ॥੨੦੩॥ (1375-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore, dear Almighty 'when I surrender your belongings back to you, what does it cost me'; means that it does not cost anything. Bhagat Kabir Ji said that in reality everthing belongs to Almighty including the physical body but human has attached his claims over his wealth, family, friends, etc. which has caused all the pain that a human go through once these self claimed belongings are separated. The only way to stay in bliss state is by realising that all the ones we see, feel, hear, smell and taste belongs to Almighty.

ਕਬੀਰ , ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੂਆ ; ਮੁਝ ਮਹਿ ਰਹਾ ਨ ਹੂੰ ॥ (1375-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that by I have become one with Almighty by saying 'you', 'you' hence by feeling your existence in all that I learn through my sensors, mind, memory and intellect, therefore my ego has been vanished completely.

ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ;
ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤੂ ॥੨੦੪॥ (1375-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Once the ego is vanished and Almighty's existence becomes obvious then the difference between ownself and others disappears which then Almighty is seen everywhere and nothing else.

ਕਬੀਰ , ਬਿਕਾਰਹ ਚਿਤਵਤੇ ; ਝੂਠੇ ਕਰਤੇ ਆਸ ॥ (1375-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says those who always think about the fulfillment of desires and hope for false materials;

ਮਨੋਰਥੁ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਿਓ ; ਚਾਲੇ ਊਠਿ ਨਿਰਾਸ ॥੨੦੫॥ (1375-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Ultimately, none of their intentions (desires of the mind) is fulfilled and they have to leave the physical body in disappointment.

ਕਬੀਰ , ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ;
ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1375-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that only those who practice the Almighty's meditation will be happy in this world;

ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲਈ ;
ਜਿਸ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥੨੦੬॥ (1375-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such are the ones protected by the creater (Almighty) himself and never influence by fear in this world and the next (after death), which makes them shaken from their faith.

ਕਬੀਰ , ਘਾਣੀ ਪੀੜਤੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ (1375-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says in the ignorance liked oil-press, the travelling in reincarnations cycle liked grinder (in between two heavy peace of stones in which the top piece is moved against the still piece of stone) I was being curshed like a handful of sesame when the True Guru has saved me, means I was saved from birth and death;

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ; ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਆਇ ॥੨੦੭॥ (1375-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I was saved because of the faith from the previous birth and now the power of real-self (Atma) through realisation of Almighty has now become manifest.

ਕਬੀਰ , ਟਾਲੈ ਟੋਲੈ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ;
ਬਿਆਜੁ ਬਢੰਤਉ ਜਾਇ ॥ (1375-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the days are gone in moving the worldly materials (collecting and losing the worldly assets) and the sins like interest continue to increase.

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ , ਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ;
ਕਾਲੁ ਪਹੂੰਚੋ ਆਇ ॥੨੦੮॥ (1375-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Neither one has remembered (contemplated) Almighty nor are the accounts of the worldly deeds torn, until the moment when the death arrives.

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1375-15)

Fifth Mahl:

ਕਬੀਰ , ਕੂਕਰੁ ਭਉਕਨਾ ; ਕਰੰਗ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਧਾਇ ॥ (1375-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This mind is just like a barking dog means that the mind always raises thoughts and always chase after the lifeless (dead means the materials). The physical body liked skeleton (dead) is chased by the dog liked mind. Meaning, that the body desires are created in accordance to the mind.

ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥੨੦੯॥ (1375-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With supreme deeds I have obtained the True Guru who has rescued me from the dog like mind. Meaning, that I am freed from the false (worldly) materials.

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1375-16)

Fifth Mahl:

ਕਬੀਰ , ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ; ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ (1375-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the Antahkaran like earth belong to the supreme virtues liked saints, which has been forcefully occupied by the lust, anger, greed, attachment and ego like thieves.

ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ; ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੨੧੦॥ (1375-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Their intellect form of the earth feels not their burden (of sins) and all the evil desires are abandoned.

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1375-17)

Fifth Mahl:

ਕਬੀਰ , ਚਾਵਲ ਕਾਰਨੇ ;
ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ (ਮੁਹੱਲੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1375-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji illustrates the importance of good company with an example of the process of rice after harvesting. Thus Bhagat Kabir Ji says that just like the husk is beaten with a mallet in order to obtain the rice.

ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ; ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮਰਾਇ ॥੨੧੧॥ (1375-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the same manner the ones who joins hence sits in the company of the bad people will be definately questioned by the Righteous King (Dharam Raj) in the next world; means that even by joining the bad company one creates bad deeds by listening and watching the evil approaches.

ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ; ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤ ॥ (1375-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Tirlochanji says, my dear friend Nam Devji you are being charmed (fascinated) by the mammon (maya);

ਕਾਹੇ ਛੀਪਹੁ ਛਾਇਲੈ ; ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ ॥੨੧੨॥ (1375-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

For what are you concentrating on the printing patents on the cloth sheet and not on the Almighty's name?

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ; ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮ੍ਾਲਿ ॥ (1375-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Upon listening to Bhagat Tirlochanji's argument, Bhagat Nam Devji says, Dear Tirlochan recites the Almighty's name with the mouth;

ਅੰਗ ੧੩੭੬

ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਸਭੁ ; (ਪਾਂਉ ਬੋਲੋ)
ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ॥੨੧੩॥ (1376-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

While reciting Almighty's name with mouth, one can perform his duties in earning a truthful living with his hands and feet, at the same time concentrating on the Almighty (Niranjan - one who is free from the black spot e.g. antimony, graphite which means free from mammon)

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1376-1)

Fifth Mahl:

ਕਬੀਰਾ , ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ (1376-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, no one is mine without the Almighty alone nor I belong to any one else other then to the Almighty alone.

ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ;
ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨੧੪॥ (1376-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am merged into the Almighty who has created this creation of the entire universe.

ਕਬੀਰ , ਕੀਚੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ;
ਕਿਛੂ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥ ॥ (1376-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the flour has fallen into the mud means that the valuable breaths which are wasted in desires therefore nothing has come into this human's hand means that the human has not attained happiness.

ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿਆ ; ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ ॥੨੧੫॥ (1376-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only the wheat which was chewed while it was being grinded has been consumed whereas the flour (grinded wheat) has been wasted means that the meditation performed while during the availability of breath will be of support at the end.

ਕਬੀਰ , ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ; ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਰੈ ॥ (1376-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the mind knows everything about vices (pap) and virtues (pun), but knowingly one still commits deeds which are sinful.

ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ; ਹਾਥਿ ਦੀਪੁ ਕੂਏ ਪਰੈ ॥੨੧੬॥ (1376-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Is it wise if one has a lamp in his hand and still falls into a well? How can one attain salvation if one is still immoral (vikari) even after obtaining the divine knowledge?

ਕਬੀਰ , ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ; ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ॥ (1376-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that upon looking at my love, which is attached only with the Sagacious (wise) Almighty, the ignorant ones restrain me;

ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ; ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੨੧੭॥ (1376-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore how can I break my love with Almighty who has given me this body and life forces (pran)? The Almighty's love is unbreakable as he has given all the required to all his creation and he himself manifest within his creation.

ਕਬੀਰ , ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ; ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ (1376-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother why do you die after building and decorating house and halls by excessive love; means that the life becomes short compare to the life time spent in completing house with desire to enjoy the comfort of living.

ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥ ; ਘਨੀ ਤ ਪਉਨੇ ਚਾਰਿ ॥੨੧੮॥ (1376-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Ultimately one only requires three and a half or at the most three and three quarters cubits of land if one need to have a pillow. Bhagat Kabir Ji explains that no matter one have palace or mansions but upon death only a small land area is required for cremation or to bury the physical body, therefore one should spend more time in Almighty's meditation

ਕਬੀਰ , ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਵਉ ਨਾ ਕਰੈ ;
ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤਵੇ ਹੋਇ ॥ (1376-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, the Almighty is not bounded to perform in accordance to my intellectual thinking therefore what will ever happen or altered by my thinking.

ਅਪਨਾ ਚਿਤਵਿਆ ਹਰਿ ਕਰੈ ;
ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨੧੯॥ (1376-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However Almighty performs the reality in accordance to his own will, which never came across my mind. Bhagat Kabir Ji explains that human always thinks that he knows what is the best for him and what should Almighty bless but Almighty always blesses one with the best which never came across ones mind which would ultimately results to perfect, therefore one should always have faith and confidence that Almighty will do the best for him as he knows better just like wise parents knows the best for their child.

ਮਃ ੩ , ॥ (1376-8)

Third Mahl:

ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਸੀ ; ਅਚਿੰਤੁ ਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (1376-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Almighty Himself creates the reasons for one to have anxiety and he Himself blesses to free one from anxiety.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥੨੨੦॥ (1376-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

The third Guru Nanak, Sri Guru Amar Das Ji says, always praise Almighty who takes care and nourishes all the beings.

ਮਃ ੫ ॥ (1376-9)

Fifth Mahl:

ਕਬੀਰ , ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਫਿਰਿਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ ॥ (1376-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sri Guru Arjun Dev ji through Kabir Ji says that the human being do not remember Almighty and wanders all the time engrossed in greed performing businesses to gather more and more wealth.

ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ;
ਅਉਧ ਪੁਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥੨੨੧॥ (1376-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the life time expires and one dies instantly in the midst of committing sins.

ਕਬੀਰ , ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ ॥ (1376-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this physical body becomes a frail (fragile) earthen vessel, if the body is being influence by the mammon alone. The body becomes useless if one only uses it for the purpose to gain false wealth and because of such intentions the body becomes just like a vehicle which will breakdown down and replaced with another one; means in the cycle of birth and death.

ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮ ਭਜੁ ; ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤ ॥੨੨੨॥ (1376-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother if you wish to keep it whole means making life meaningful and fruitful then remember Almighty otherwise this body shall perish means this oppurtunity of lifetime will be wasted.

ਕਬੀਰ , ਕੇਸੋ ਕੇਸੋ ਕੂਕੀਐ ; ਨ ਸੋਈਐ ਅਸਾਰ ॥ (1376-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that always remembers the name of the beautifully haired Almighty and never sleep in ignorance (heedlessly);

ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕਨੇ ; ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ ਪੁਕਾਰ ॥੨੨੩॥ (1376-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty will at least hear once to the human being's continuous call through the recitation of the Almighty's name during the day and night.

ਕਬੀਰ , ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ , ਬਨੁ ਭਇਆ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯ ਮੰਤੁ ॥ (ਮੈ ਬੋਲੋ) (1376-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, the body is just like garden of plantations and the mind is like an elephant which is intoxicated with the alcohol; therefore the mind is wandering freely without having the knowledge of the truth.

ਅੰਕਸੁ ਗ੍ਯ਼ਾਨੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ; (ਗਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤੁ ॥੨੨੪॥ (1376-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In order to bring the elephant like mind in control the divine knowledge liked goad, which is embedded with jewel of asceticism (freedom from worldly desires or attachments) and rare is such a saint who is able to take control of the mind just like an elephant driver.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ; ਪਾਰਖ ਆਗੈ ਖੋਲਿ ॥ (1376-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the Almighty name is like emerald which is kept safely in the pouch liked mouth, so dear brother only open the mouth liked pouch before a qualified person (assayer);

ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈਗੋ ਗਾਹਕੀ ; ਲੇਗੋ ਮਹਗੇ ਮੋਲਿ ॥੨੨੫॥ (1376-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because only a true devotee liked purchaser will be willing to pay a very high price for the Almighty's name liked diamond means that only a true devotee will sacrifice his body, mind, wealth, family, etc. in order to obtain the Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ;
ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ (1376-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that dear brother you did realise/remember the Almighty's name at all and stayed busy in raising the whole family thinking that only you are the one who has raised them with hardwork and intelligence forgetting that all the opportunities and strength were blessed upon you by the Almighty therefore instead of remembering Almighty you are stuck in your family attachments.

ਧੰਧੇ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ;
ਬਾਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬ ॥੨੨੬॥ (1376-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore the one dies in the midst of his worldly affairs and never had the pleasure of reciting Almighty's name means that one can never recite the Almighty's name even in his last breath because in his whole life he never ever remembered Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁਕੇ ; ਪਲੁ ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਹਾਇ ॥ (1376-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother the lifetime is passing away through moment by moment by the twinkle of eye count.

ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ;
ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ ਆਇ ॥੨੨੭॥ (1376-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even though the time is passing away the human being still refuse to leave his mind entanglements until the death like drum is beaten by the angle of death. Meaning, that a human always assumes the lifetime to be longer and death far away which encourages the human to indulge more and more into the worldly desires through the mind directions until the death comes and appears in a surprise.

ਕਬੀਰ , ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ ਹੈ ; ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (1376-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that asceticism (freedom from worldly desires or attachments) is like a tree which bears fruit of Almighty's attainment;

ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ;
ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ॥੨੨੮॥ (1376-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The supreme saints who has abandoned worthless (vain) arguments (strifes), is just like the shade of the tree i.e they are the image of peace.

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ; ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ॥ (1376-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother plant seed of such a fruit, which bears fruits throughout the twelve months i.e plant the Almighty's name like seed in mind liked soil by remembering Almighty's name which can be planted in all the seasons without any discriminations and bears fruit throught the lifetime and also after death ;

ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ; ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤ ॥੨੨੯॥ (1376-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In additional peace like cool shade is enjoyed and Almighty like fruit are abundant which becomes joyful to the birds like devotees i.e after consuming such fruit liked attainment of Almighty, the devotees obtains happiness.

ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ , ਦਯਾ ਫਲੁ ; ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤ ॥ (1376-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the true Guru like tree is the donor of mercy like fruit who is compassionate towards all the being without discrimination from end to after end.

ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ ; ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲੰਤ ॥੨੩੦॥ (1376-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The devotees liked birds takes the mercy liked fruits from the Guru liked tree migrates to another direction after saluting the Guru and wishes that the Guru liked tree will always bear the virtues liked fruit.

ਕਬੀਰ , ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੀ ; ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟ ॥ (1376-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that one only obtains the company of saints if good deeds fortune is written on the forehead. The good deeds are normally brought along from the previous birth, which are knowns as Pralbadh Karam which determines a beings birth place, family, parents, wealth, age, happiness, sorrows, etc.

ਅੰਗ ੧੩੭੭

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ; ਠਾਕ ਨ ਅਵਘਟ ਘਾਟ ॥੨੩੧॥ (1377-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With the company of saints, salvation is obtained and one can escape from the after death journey through difficult road, even the lust, anger, greed, attachment and ego can never become an obstruction on their way towards the destination, Almighty.

ਕਬੀਰ , ਏਕ ਘੜੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ; ਆਧੀ ਹੂੰ ਤੇ ਆਧ ॥ (1377-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that if one spends one ghari (22.5 minutes), half ghari (11.25 minutes) and even if one just spend half (5.625 minutes)of the half ghari (2.81 minutes).

ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ; ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭ ॥੨੩੨॥ (1377-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The divine discourse with the saints i.e that one raises his doubts through questions and ask for the answer to clear the doubts within the mind sincerely, the shortest time spend in such discussions is very beneficial i.e that such constructive time spend in company of saints to improve ourselves are the only meaningful activity in life instead of just going to fulfill worldly desires.

Note: The Saint should be one who is enlightened by Almighty's name not the fake ones who only expose themselves externally with costume, knowledge and character with the intention to be famous, praised and at the same time collect wealth for themselves.

ਕਬੀਰ , ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ , ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ; ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ॥ (1377-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the human beings who consumes fish, meat* and alcohol.
*Bhai Gurdassji writes 'jia ghai na khaiye bhangga' which means 'never to kill and eat the living beings meat' Bhai Gurdassji uses the word 'bhangga' for meat.

Sri Guru Granth Sahibji (English &Punjabi Translation) by Manmohan Singh
Kabir, whosoever of the mortals partake of meat, fish and wine.

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ ; ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨੩੩॥ (1377-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even if such human being performs whatever pilgrimages, religious rites, fasting and good deeds, such ones will only go to the hell i.e that such ones will never attain salvation and will travel in the reincarnation cycle because they have to pay back for their deeds in torturing and killing other living beings.

ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ; ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ (1377-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I store Almighty as my dearest friend (Sajjan- virtuous person) in my mind and kept my eyes down from looking at others i.e that I only recognised Almighty as my noble friend and I trust and have faith in only him and nobody else.

ਸਭ ਰਸ ਖੇਲਉ ਪੀਅ ਸਉ ;
ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ॥੨੩੪॥ (1377-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With all the pleasures I play with my Beloved and never expose to anyone therefore I keep it within myself i.e that I enjoy reciting Almighty's name and stay delighted in his will and disclose to no one else.

ਆਠ ਜਾਮ , ਚਉ ਸਠਿ ਘਰੀ ; ਤੁਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥ (1377-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Master, for the eight pahar's (24 hours) and sixty four gharis, my soul (Jiv-atma) shall continue to look towards Almighty.

ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ; ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥੨੩੫॥ (1377-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore why should I cast down my eyes, when I am able to see my Beloved master in every body as he is omnipresent? Kabir Ji explains that Almighty exists within his creation completely, in order to be able to see him one should always keep the mind focussed on his name, eyes looking at him, ears listening to him, nose smelling him, tongue tasting him and skin feeling him all the time.

ਸੁਨੁ ਸਖੀ , ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ;
ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ॥ (1377-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Saints, does Almighty reside in the human being or does human being resides in Almighty.

ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ;
ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥੨੩੬॥ (1377-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then the saints answer that dear friend, you have not understood the form of human being and Almighty which is – in this physical body. Antahkaran is the real being (jeev) and the witness of Antahkaran is Almighty himself. Therefore, being and Almighty is actually the same form. Bhagat Kabir Ji explains to the saints that dear brothers I never count the being and Almighty as two because in this body the being (jeev) is the form of animate (chetan-Almighty) and the Supreme Being (ishwar) is the same as well.

ਕਬੀਰ , ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ;
ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ॥ (1377-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Although the Brahman may be known as the Guru of the whole world i.e that Brahman may be known to be worth of worship however he is not the Guru of the bhagats (committed devotees).

ਅਰਝਿ ਉਰਝਿ ਕੈ ਪਚਿ ਮੂਆ ; ਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁ ਮਾਹਿ ॥੨੩੭॥ (1377-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because the Brahman rots in the entanglement ego liked fire and drowned till death while deliberating the thought of four vedas (Sham Vedh, Rig Vedh, Yujur Vedh and Atharban Vedh). Bhagat Kabir Ji explains that divine knowledge which supposes to be a tool for salvation has become a cause of ego which has destroyed the Brahman because they fail to practice.

ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ , ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ; ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1377-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty is like sugar which is scattered in the world liked sand and human is unable to pick it up with bear hands i.e that through yag (large scale devotion and offering) and other rituals that created ego within the human being and attainment of Almighty became impossible;

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ; (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ)
ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥੨੩੮॥ (1377-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the true Guru has given me the knowledge (this sublime secret) that the sugar liked Almighty can be attained by becoming an ant i.e adopt humbleness and real-self enlightment thoughts in order to recognised the Almighty.

ਕਬੀਰ , ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ;
ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥ (1377-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that dear brother, if you have the devotion (desire) to obtain your loved one (Almighty) then cut off your head and make it into a ball i.e be egoless just like a ball.

ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ; ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥੨੩੯॥ (1377-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

While playing the devotional game enjoy the bliss and realise that the reality will prevail therefore never be worried about the materialistic work.

ਕਬੀਰ , ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ; ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ ॥ (1377-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, if you have the devotion for the master (Almighty) then play with the divinely enlightened saint's i.e joint the congregation of the true saints;

ਕਾਚੀ ਸਰਸਉਂ ਪੇਲਿ ਕੈ ; ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ , ਨ ਤੇਲੁ ॥੨੪੦॥ (1377-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The energy is wasted in grinding the unripe mustard which yields neither oil-cake nor oil i.e the ones who joint the evil company will never obtain happiness neither in this world while being alive nor the next world after death.

ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ , ਅੰਧ ਗਤਿ ; ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ , ਸੰਤ ॥ (1377-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The humans are searching Almighty in blindness which is due to ignorance and never recognises the saints who have attained Almighty.

ਕਹਿ ਨਾਮਾ , ਕਿਉ ਪਾਈਐ ;
ਬਿਨੁ ਭਗਤਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥੨੪੧॥ (1377-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Namdevji says that dear brother, how can one obtain the Almighty i.e the only way to obtain Almighty is by meeting the Bhagats (devotees).

ਹਰਿ ਸੋ , ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ; ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥ (1377-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who neglects the Almighty liked diamond and hopes for others.

ਤੇ ਨਰ , ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ; ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥੨੪੨॥ (1377-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those people shall go to hell, Bhagat Ravidassji says the truth.

ਕਬੀਰ , ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ , ਤ ਧਰਮੁ ਕਰੁ ;
ਨਾਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (1377-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that if you decide to adopt a family life then concentrate on the practises of religion (righteousness) otherwise adopt asceticism (Vairag-freedom from worldly desires);

ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ ; ਤਾ ਕੋ ਬਡੋ ਅਭਾਗੁ ॥੨੪੩॥ (1377-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If one decides to practice asceticism by forsaking family life and still entangles himself in the worldly deeds then such person is the most unfortunate i.e the one who by leaving everything and still gets struck in worldly desires is most unfortunate person.

ਸਲੋਕ , ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ (1377-15)

Saloks Of Shaykh Fareed Jee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1377-15)

One (EAK) who is the universal creator (ONGKAR), he is the truth (SAT) (never change), he who vanishes the darkness of ignorance (GU) and brightens with light of knowledge (RU), he can be known and obtained by the Guru's blessings (GURPERSAD).

ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰੀ ; ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ (1377-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

On the day, the bride like-being (jeev) enters into the body, the time of her wedding like-death is already pre- determined means upon birth the number of breath to be taken is already determined therefore death is definite.

ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ; ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ ਆਇ ॥ (1377-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

On the day of the wedding (death), the bride, of whom she had heard with her ears about the jamdoot, comes and shows his fiery face.

ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀਐ ; ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ ॥ (1377-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

By cruely breaking the bones, the deprived and poor soul (jeev) is taken out of the body.

ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ; ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ ਸਮਝਾਇ ॥ (1377-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The pre-determined time of marriage (death) cannot the altered, therefore explain (realise) this reality of life to the mind and start meditating upon Waheguru to win over the death and attain immortality

ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ ; ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥ (1377-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The soul is the bride and death her Groom. He will marry her and take her away.

ਆਪਣ ਹਥੀ , ਜੋਲਿ ਕੈ ; ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ , ਧਾਇ ॥ (1377-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

During a wedding, before leaving her parents the bride embraces them, during death there will be no one to embrace as the meseenger of death (jamdoot) is so strict that it will not allow soul (jeev) to do anything, as he will overpower it instantaneously, at that time the soul (jeev) will be vulnerable and helpless.

ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰ ਸਲਾਤ ; ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀਆਇ ॥ (1377-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Finer than even a tiny hair is the bridge over the dreadful river during the afterlife path. It is very narrow and abundantly filled with sufferings and pains. Have you not heard of it with your ears? Why being so ignorant after knowing what is awaiting on the door of death?

ਫਰੀਦਾ , ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀਈ ; ਖੜਾ , ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥ (1377-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, religious writtings and saints have been highlighting and repeatedly saying and showing the correct path of wisdom, and you (being) don't be ignorant and indulge yourself in unworthy worldly substances and self destructive attitude (ego, lust etc). Don't let yourselves to be robbed by not abiding to the said teachings. ||1||

ਫਰੀਦਾ , ਦਰ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ; ਚਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਤਿ ॥ (1377-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Difficult is the fakeeri (saintship) of the Waheguru's door (will), this includes accepting people's cursing and even beatings. Sadly, I'm leaving it, wanting to walk the way of the world, this is not viable as I have already choose my way to meet Waheguru and should stay on the path for good, Farid Ji convince himself.

ਅੰਗ ੧੩੭੮

ਬੰਨ੍ਹਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ; ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ ॥੨॥ (1378-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

It has been so long being on the path of Waheguru, the essense of it is like a bundle of goodies, how to get rid of it and walk away from it after achieving it. Where shall I go leaving it behind, there will no destination and life will be lifeless without it. ||2||

ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ , ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ; ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥ (1378-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

A Jeev (being) do not understand and realise the happenings here and in the afterlife (his vision is diluted by maya), that this world is being burned in an invisible fire of greediness and jealousy. Jeevs (beings) are in darkness of ignorance for not knowing themself as part of the supreme Waheguru and Waheguru itself as the creator.

ਸਾਂਈਂ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ; ਨਾਹੀ ਤ , ਹੰ ਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥ (1378-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

My Waheguru has blessed and safe me as not I will be indulging myself in the fire of greediness and jealousy. ||3||

ਫਰੀਦਾ , ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ; ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ ॥ (1378-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, if I had known that as the sesames are my breaths which are so few, I would have carefully filled my handfuls, meaning that i would have spend all my breaths slowly in meditation. This is only possible by restaining oneself from being voluptuous (inclined or devoted to a life of sensual pleasure).

ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ; ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥੪॥ (1378-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If I had known, that my spouse (Waheguru) is attained by being small (humble), then, I would have taken less (no) pride of my effort (meditation). ||4||

ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ ; ਪੀਡੀ ਪਾਈਂ ਗੰਢਿ ॥ (1378-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If I had known that my chemise (love for Waheguru) would be broken loose, the love for becoming one with Waheguru is still immature, I would have put a tight knot (developed true love) which will last till the last breath.

ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥੫॥ (1378-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear Waheguru, there is no one greater than You, I have seen and searched the whole world. Therefore if I have tie a tight knot with You till the last breath, then only I would have the benefit of true living. ||5||

ਫਰੀਦਾ , ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ; ਕਾਲੇ , ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖ ॥ (1378-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says if you (being) are clever i.e. has knowledge of religious writtings, don't act bad (black writs) and commit sins assuming that a clever person like you can manipulate the truth and won't be subjected to bad deeds accounts which will be judged afterlife.

ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ; ਸਿਰੁ ਨੀਂਵਾਂ ਕਰਿ , ਦੇਖੁ ॥੬॥ (1378-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bend your head and look beneath your own collar (in the heart), where ego exist. Dispel the ego away and you will find Waheguru whom is residing there. ||6||

ਫਰੀਦਾ , ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀਆਂ ; ਤਿਨ੍ਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥ (1378-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

One day, while walking down a trail, Farid Ji decided to sit and rest. Just before that a few people sat there and had water melon. Those people continued their journey and after a while they realised that they have lost his knife which was used to cut the water melon. They came back to the place searching for the missing knife and asked Farid Ji about their knife. When Farid Ji told them that he have not even seen it, the evil hearted people thought that Farid Ji is lying and started punching Farid Ji and left. After they left, Farid Ji in total calm reminds his mind that :-`

Whoever hits you, don't hit them back.

ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ; ਪੈਰ ਤਿਨ੍ਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥੭॥ (1378-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Instead kiss their their feet and go back to own house without any feeling of vengeance. ||7||

ਫਰੀਦਾ , ਜਾਂ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ;
ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1378-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says that when it was the ideal time to meditate as you were still strong and young, instead you were attached to the world (maya).

ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ; ਜਾਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਲਦਿਆ ॥੮॥ (1378-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Death's foundation is strong throughout the entire life, and becomes stronger each day as death becomes nearer, as breath becomes lesser and lesser. When the full last breath is taken, instantaneously human filled with good and bad deeds goes away to the afterlife. ||8||

ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ , ਜੁ ਥੀਆ ; ਦਾੜੀ ਹੋਈ , ਭੂਰ ॥ (1378-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, Dear Jeev (being), see what has happened that your beard had grown grey (white). That now you have step into the final stage of life of being old.

ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ; ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥੯॥ (1378-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore, the future, which is the death, is near and the day you were born, i.e. the past is left far behind. ||9||

ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ , ਜਿ ਥੀਆ ; ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥ (1378-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, see what has happened, that when you were young you enjoyed all the worldly pleasures, which was like sugar then, but those pleasure has caused diseases in the body (weaken the organs) and mentally it has fascinated the mind to desire for more but the body is weak therefore the same pleasures when remembered now it is equivalent to poison, which continues to poison each and every breath of your life and became the cause of all your pain now. The poison can also be described as the guilt feeling which remains within for entire life.

ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ; ਵੇਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥੧੦॥ (1378-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Now there is nobody else except my Waheguru to whom I can explain the pain I'm going through as nobody else has the ability to understand and has the remedy to it. ||10||

ਫਰੀਦਾ , ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀਆਂ ; ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ॥ (1378-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, seeing all the different forms, my eyes have lost the ability to see and hearing unworthy words, my ears have become empty i.e. deaf.

ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈਆ ; ਹੋਰ ਕਰੇਂਦੀ ਵੰਨ ॥੧੧॥ (1378-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The crop when riping change its colour, same as the body, which has turned old as there is a crook or bend in this body and hair has turned grey. ||11||

ਫਰੀਦਾ , ਕਾਲੀਂ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ; ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1378-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother, they, when their hair were still black i.e. were still young, they did not pray and meditate on Waheguru and have not achieved oneness with Waheguru, so how to expect anyone of them to become one with Waheguru when he turned old i.e. when his hair turns grey means that only rare ones meditates in old age.

ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹੜੀ ; ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥ (1378-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

So dear brother, love only the great Waheguru, from which you will gain and experience a new colour (passion) of life that was never experienced before. ||12||

ਮਃ , ੩ ॥ (1378-11)

Sri Guru Amar Das Ji utters on behalf of Bhagat Farid Ji pertaining to Selok 12;

ਫਰੀਦਾ , ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ; ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ॥ (1378-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Guruji, to encourage the old, through Farid Ji Guruji says, wheather in young or old age (black or grey hair) Waheguru is attainable, the only thing needed is full concentration filled with unconditional love i.e. meditation is not worth without any love in it.

ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਈ ; ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1378-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Even if everyone strives to create love (as explained above) for Waheguru by themselves, it won’t bare any fruit, it would not be successful. Why? Farid Ji explains :-

ਏਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ; ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੧੩॥ (1378-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

This cup (treasure) of love belongs to the Waheguru, so whoever He prefers, will be granted to receive this treasure. (Blessings are for those who have surrendered everything to Waheguru, and believe in Waheguru’s will i.e. Hukam) ||13||

ਫਰੀਦਾ , ਜਿਨ੍ਹ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ; ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥ (1378-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

This Bhagat Farid Ji refers to an eye-witnessed incident. One day, a prostitute asked her servant to prepare collyrium powder. The servant while grinding the collyrium streak fell asleep, thou leaving the powder coarse which later when used by the prostitute, created irritation in her eyes. Because of this, she was seen beating the servant when Bhagat Ji was passing by. After some time the prostitute died of leprosy, because she was a leper the villagers just dumped her body far in the jungle. After sometime when her body was totally decomposed, there were small birds leaving in her skeleton. At that time while walking in that jungle, Bhagat Ji saw the skeleton with birds pointing their peak outside through the holes of the eyes in the skeleton, seeing this Bhagat Ji was touched and in pitiable state of mind says, the eyes, which charmed the lustful people; those eyes I have seen today.

ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ;
ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ , ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥ (ਬਹਿੱਠ ਬੋਲੋ) (1378-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

She, the prostitute, who could endure not the coarse streak of collyrium, beat her servant for that has now has bird's hatchling whom are sitting in her eye holes. So, nobody should ever live in ego, engrose in lustful activities instead they should live in state of mind where death is felt at all times. ||14||

ਫਰੀਦਾ , ਕੂਕੇਦਿਆ ਚਾਂਗੇਦਿਆ ; ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ ॥ (1378-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the learnered who profoundly preached the Vedas and Shaster. Also Gurus, saints and high spiritual person are continuously preaching good deeds and advices.

ਜੋ ਸੈਤਾਨਿ ਵੰਞਾਇਆ ; ਸੇ ਕਿਤ ਫੇਰਹਿ ਚਿਤ ॥੧੫॥ (1378-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Even with those said above, they whom the ego and lust has spoiled, how they suppose to turn their mind towards Waheguru? As long the devil of ego and lust is controlling their mind, they won't be able to walk on the path of Waheguru. ||15||

ਫਰੀਦਾ ; ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ॥ (1378-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, if you would like to experience the existence of Waheguru in everybody, then you have to become like the spear grass of the path way where it doesn't mind being step on i.e. become the dust of everyone's feet.

ਜੇ ; ਸਾਂਈ ਲੋੜਹਿ ਸਭੁ ॥ (1378-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, if you would like to experience the existence of Waheguru in everybody, then you have to become like the spear grass of the path way where it doesn't mind being step on i.e. become the dust of everyone's feet.

ਇਕੁ ਛਿਜਹਿ ; ਬਿਆ ਲਤਾੜੀਅਹਿ ॥ (1378-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Even if somebody hurt and breaks your body parts or makes your life miserable, if you forgive them and remain strong to go through the sufferings,

ਤਾਂ ਸਾਈ ਦੈ ਦਰਿ ; (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)
ਵਾੜੀਅਹਿ ॥੧੬॥ (1378-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

then you will achieve the highest spiritual level that is being one (merge) with Waheguru. ||16||

ਫਰੀਦਾ , ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ; ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1378-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, do not slander saints that are so humble as the dust because there is no one else as as great as them. Although they (the Saints) live a very humble life, but truly they are the greatest as they have attain union with Almighty.

ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ; ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥੧੭॥ (1378-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If somebody asks the question why Saints are as humble as dust, then Bhagat Ji explains that philosophy of dust is the perfect reference to explain their state of mind, that the dust remains below everybodies feet when they are alive but when they die, it comes above them (cover's them) when they are cremated in a grave. Therefore never look down on a humble person. ||17||

ਫਰੀਦਾ , ਜਾ ਲਬੁ ਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ; ਲਬੁ ਤ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ॥ (1378-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid ji says, when there is avarice of consumption (greediness) then how can love exist? This is true because there is no true love until the greed for desires remains, therefore there will be no love for Waheguru. If we see anyone in this condition then the love is false (untrue).

ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ; ਛਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥੧੮॥ (1378-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

How long can one sustain in a broken cottage under a heavy downpour (rain)? In the short period of time the person in such cottage will be completely wet. Similarly, if a person who is pretending to love Waheguru (false love), with intention to fulfill his greed for desires will abandon his love immediately upon his accomplishment or failure to fulfill the vested interest. ||18||

ਫਰੀਦਾ , ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ; ਵਣਿ ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ ॥ (1378-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

While leaving in jungle Farid Ji's receive a devine saying (voice), 'Dear Bhagat why are you wondering around from forest to forest breaking down the thorns?'

ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ; ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥੧੯॥ (1378-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

"Me", your caretaker the Almighty abides within your house (the heart). Then why are you looking for Me in the forest? ||19||

ਫਰੀਦਾ , ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀਐ ; ਥਲ ਡੂਗਰ ਭਵਿਓਮ੍ਹਿ ॥ (1378-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, with these magnificient legs, I have traversed (travel) across deserts and mountains.

ਅਜੁ ਫਰੀਦੈ , ਕੂਜੜਾ ; ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮਿ ॥੨੦॥ (1378-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But, today, for Farid Ji, his one step felt like a distance of hundreads of miles because of his old age. In fact, Bhagat Ji is explaining, his own spiritual life journey. During past lives because of his certain barely discernible innerself desires, he has reborn again and again in low(desert) and high (mountains) level of lifes. His spiritual level haven't been so far but now because of being desireless, the body's spiritual level has come so far that body and soul are realized as two different forms of existence thus Bhagat Ji has gone beyond the life and death cycle. ||20||

ਫਰੀਦਾ , ਰਾਤੀ ਵਡੀਆਂ ; ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸ ॥ (1378-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Once, Farid Ji's friend, Jassa came to visit Bhagat Ji in the jungle where he used to do meditation. Bhagat Ji had no food to offer to his friend. Also as it was winter, at night because of no blankets were available, Jassa was unable to fall asleep. Farid Ji, in this Salok are repeating what his friend told him. Dear my friend, long is the nights of winter and my sides are aching.

ਅੰਗ ੧੩੭੯

ਧਿਗੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ; ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿਡਾਣੀ ਆਸ ॥੨੧॥ (1379-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

I came to you expecting you to provide food and proper bed, but now I understand worthless is the person's life who depends on others. I depended on you and now because of that I suffered. Hearing this, Bhagat Ji replied:- ||21||

ਫਰੀਦਾ , ਜੇ ਮੈ ਹੋਦਾ ਵਾਰਿਆ ; ਮਿਤਾ ਆਇੜਿਆਂ ॥ (1379-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear friend if I had been hiding anything which I had from my friends (visitors) who comes over to visit me,

ਹੇੜਾ ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ; ਉਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ ॥੨੨॥ (1379-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Then I shall burn like madders (a perennial plant with a fleshy red root) on the burning coal. (Farid Ji is explaining that it was not possible to provide food and blankets as he didn't have it) ||22||

ਫਰੀਦਾ , ਲੋੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ ;
ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ ॥ (ਕਿੱਕਰਿ ਬੋਲੋ) (1379-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, if a farmer plants the tree of acasia arabica and desires it to produce grapes of Bijour, and:-

ਹੰਢੈ ਉੰਨ ਕਤਾਇਦਾ ; ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ ॥੨੩॥ (1379-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If anyone who is spinning wool but wished to produce silk, both statements are impossible. Similarly, if a person lives in a sinful live or has only worldly desires, he won't be able to attain heaven or discover and imerge in Waheguru. ||23||

ਫਰੀਦਾ , ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ , ਦੂਰਿ ਘਰੁ ;
ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥ (1379-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When Bhagat Ji first had the desire to attain wisdom, he spent 12 years meditating in jungle consuming only fruits and tree leaves. After that Bhagat Ji spent another 12 years meditating with his body hanging in a well and then another 12 years in Ajmer in service of a Saint by the name of Khwaja Pir. At the end of that 12 years, the Saint wanted to assess Farid Ji of his devotion and love. One night the Saint, Khwaja Pir intentionally put out the fire available at their domicile. It was midnight, Bhagat Ji brought water for Khwajaji's bath and when he realized that there was no fire available to warm the water, he prepared himself to go and get fire from a lited house in the village. As the night was cold as it was raining and the trail to the village was covered with thick mud. Seeing this, Bhagat Ji in his thought tried to convince himself :-

Dear Farid, the trail is filling with mud and the village where I can obtain fire is far away, thou my Beloved, Khwaja Pir is the one whom I love and devote to.

ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ; ਰਹਾਂ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ ॥੨੪॥ (1379-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If I go, then my only blanket shall be drenched and if I remain here, then, my love (devotion) shatters. ||24||

ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ ਕੰਬਲੀ ; ਅਲਹ ਵਰਸਉ ਮੇਹੁ ॥ (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ) (1379-4,ਸਲੋਕ,ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Ji, drenched in true devotion again says let my blanket be wetted and my body soaked with the down pour of the Almighty's (Waheguru's) rain:-

ਜਾਇ ਮਿਲਾ ਤਿਨ੍ਾ ਸਜਣਾ ; ਤੁਟਉ ਨਾਹੀ ਨੇਹੁ ॥੨੫॥ (1379-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

So that I can bring back fire to heat up water for my dearest friend (Saint) and then go and meet him, so that my love may be severed not.

After saying all this to himself, Bhagat Ji went to the village, drenched with rain and covered in mud, he came to a prostitute house where he saw light (fire), not realizing that the house belongs to the prostitute, Bhagat Ji asked her for fire (torch), a woman with bad character, the prostitute only agreed to hand him the fire if he spend some time with her or if not extract an eye in return. Bhagat Ji refuse the first condition and happily agreed for the latter. He thought, what a cheap bargain, immediately he extracted his eye and gave her. He brought back the fire, heated up water and while bathing, Pirji looking at Bhagat Ji, asked him why his eye is covered and tied with a cloth, Bhagat Ji told him that he has some infection in the eye (in direct translation, Bhagat Ji told that his eye is coming), so Pirji twisting the sentence asked him if its coming shall it be big or small. Bhagat Ji realizing that Pirji know what had happened, told that he is the Guru, so it's up to him what to give. Pirji, to value the greatness of Waheguru, granted Bhagat Ji with an eye smaller then the previous one simbolising that nobody can imitate Waheguru's creation. After that Pirji told him that his service has been successfully completed, and now Bhagat Ji, go some place where you can peacefully meditate and enjoy the bliss of the Almighty.

In other words (meaning), Bhagat Ji says that in this body which is the trail, has bad desires which is like mud bluring the vision towards Waheguru. Therefore whenever I try to move towards that true path, worldly materials becomes like water that are drenching (blinding) my mind which is the blanket. If I remain in these worldly materials I'm losing my faith in Waheguru. Even though my mind, the blanket are blinded by desires (the water) and then materials are granted in Waheguru's providence, even so with the power of will and wisdom I shall go and meet (emerge) with Waheguru so that my love and devotion for Him shall remain. ||25||

ਫਰੀਦਾ , ਮੈ ਭੋਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ; ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (1379-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Once somebody came and bowed upon Bhagat Ji but hesitated to put his head on Bhagat Ji's feet as he was afraid that sand would touch and dirty his turban. Seeing this Bhagat Ji said:-

Some people has the misapprehension that their turban will be flithed with earth soil while prostrating.

ਗਹਿਲਾ ਰੂਹੁ ਨ ਜਾਣਈ ; ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥੨੬॥ (1379-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

However, these thoughtless (fool) souls are unaware that dust will eat (decompose) their head when they die. ||26||

ਫਰੀਦਾ , ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿਵਾਤ ਗੁੜੁ ; ਮਾਖਿਉ ਮਾਂਝਾ ਦੁਧੁ ॥ (1379-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the unrefined sugar, sugar, molasses, honey and bufallo's milk etc.

ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਮਿਠੀਆਂ ; ਰਬ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੁਧੁ ॥੨੭॥ (1379-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

All these things are sweet, but, O Waheguru, they are not nearly equal to the sweetness(bliss) of the essence of your Naam(Name). i.e. your Naam is more than the wole lot. ||27||

ਫਰੀਦਾ , ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ;
ਲਾਵਣੁ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1379-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, my bread is made of wood and to eat together with it I have my hunger which is my cooked vegetable.

ਜਿਨ੍ਾ ਖਾਧੀ ਚੋਪੜੀ ; ਘਣੇ ਸਹਨਿਗੇ ਦੁਖ ॥੨੮॥ (1379-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They, who eat buttered bread i.e. dwelt in sinful desires, shall suffer great pain. ||28||

ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ; ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਉ ॥ (1379-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother eat the coarse dry bread and drink the cold water and stay content (happy).

ਫਰੀਦਾ , ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪੜੀ ; ਨਾ ਤਰਸਾਏ ਜੀਉ ॥੨੯॥ (1379-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Seeing another's buttered bread i.e. seeing the worldly rich people and their materialistic lush world, don't let your mind long (desire) for it. ||29||

ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ; ਅੰਗੁ ਮੁੜੇ ਮੁੜਿ ਜਾਇ ॥ (1379-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

There was a so called Saint (Sai) who does not pray 5 times a day, instead only do meditation. One day, Farid Ji missed his daily prayers, referring to that Saint Bhagat Ji told his devotees:-

Today I didn't sleep (pray upon) my dearest Waheguru, because of that, my heart is deeply hurt.

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਡੋਹਾਗਣੀ ; ਤੁਮ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੩੦॥ (1379-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Go and ask the so called Saint, the pretender as to how does he passes his days and night without praying. ||30||

ਸਾਹੁਰੈ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ; ਪੇਈਐ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (1379-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Hearing Bhagat Farid Ji's statement above, the Saint replied, you (Farid Ji) cannot find salvation after death (in-laws) and in your life here (on earth) which is said to be like parents house, you don't have any home (refuge) i.e. Bhagat Ji's spent most of his time in jungle and hanging in well.

ਪਿਰੁ ਵਾਤੜੀ ਨ ਪੁਛਈ ; ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਉ ॥੩੧॥ (1379-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

And your Groom (Waheguru) does not care for you, hail to you to be called married (emerged in Waheguru) meaning that you are not, that Saint defamed Bhagat Ji.

Sri Guru Amardass Ji noticing some ego in both the Saint and Bhagat Ji's statements, says:- ||31||

ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ; ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ (1379-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Waheguruji, who is unattainable by the power of speech or mind and is so deep that there is no end of Him, is everybody's Groom (owner), here or hereafter everyone is His.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਜੁ ਭਾਵੈ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੩੨॥ (1379-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Guruji says hail to whoever is dearest to Waheguru (Bridegroom) who is unconcern (no attachment), those Saints (bride) are acknowledged and saluted upon. ||32||

ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਹੀ ; ਸੁਤੀ ਆਇ ਨਚਿੰਦੁ ॥ (1379-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Once Bhagat Ji went to Faridkot and stayed for sometime. There was a King by the name of Mokalhar who died, looking at his dead body, Bhagat Ji says:-

The body of whom was always bathed and cleaned, thoroughly cleansed and shinning, and who was sleeping in his mansions worriless (at ease).

ਫਰੀਦਾ , ਰਹੀ ਸੁ ਬੇੜੀ ਹਿੰਙੁ ਦੀ ; ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ॥੩੩॥ (1379-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Then Farid Ji says, the body remains smeared like the asafoetida plant and loses his life (the fragrance of musk) i.e. :-
Even after dipping in sacred ponds (teerath) and doing yoga, the so called cleansed body then sits in desireless (deep) meditation but even after that ego still exist causing the fragrance of Waheguru's bhagti (devotion) remain apart. ||33||

ਜੋਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਡਰਾਂ ; ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (1379-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If the love in my heart for my Groom (Waheguru) remains, I'm not fearful if my days of youth departs.

ਫਰੀਦਾ , ਕਿਤੀ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ; ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥੩੪॥ (1379-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

So Bhagat Farid Ji says that without love for Waheguru many human's youth days have withered (ruined) and dried up (gain nothing). ||34||

ਫਰੀਦਾ , ਚਿੰਤ ਖਟੋਲਾ ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ; ਬਿਰਹਿ ਵਿਛਾਵਣ ਲੇਫੁ ॥ (1379-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji's request upon Waheguruji:-

Anxiety (worries) is my bed's frame, grief is my bed linings where I'm tied to and the separation from You (Waheguru) i.e. love is the bedding and quilt of the bed.

ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ; ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥੩੫॥ (1379-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

This is how my life is, so dear true Master, bless (sanctify) me with your blessing gaze. ||35||

ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਆਖੀਐ ; ਬਿਰਹਾ ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1379-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Love, in other word pang (intense emotion to meet the dearest) is the supreme of all the methods to attain the Almighty:-

ਫਰੀਦਾ , ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਨ ਊਪਜੈ ;
ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਨੁ ॥੩੬॥ (1379-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says this is because in this body if there is no love, the body is lifeless and it is so bad and impure like a cremation ground. ||36||

ਫਰੀਦਾ , ਏ ਵਿਸੁ ਗੰਦਲਾ ; ਧਰੀਆਂ ਖੰਡੁ ਲਿਵਾੜਿ ॥ (1379-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid, these women (lust) are like the poisonous sprouts coated with sugar (wears colourful dress that created lustful desires).

ਇਕਿ ਰਾਹੇਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ;
ਇਕਿ ਰਾਧੀ , ਗਏ ਉਜਾੜਿ ॥੩੭॥ (1379-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Some has left after their engagements, others left (died) after marriage and some leaving them as they are and became Veerakat (travelling) Sadhus. ||37||

ਫਰੀਦਾ , ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਿ ਕੈ ;
ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਸੰਮਿ ॥ (1379-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, men, you lose four Pehars (12 hours) of the day wandering around and the four of the night in sleep.

ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ; ਤੂ ਆਂਹੋ ਕੇਰ੍ਹੇ ਕੰਮਿ ॥੩੮॥ (1379-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When the time of judgement arrives, Waheguru will ask you for your life account and ask you for what purpose has you come into the world, instead what have you done? i.e. you didn't do any good deeds (meditation) that can be appreciated. ||38||

ਫਰੀਦਾ , ਦਰਿ ਦਰਵਾਜੈ ਜਾਇ ਕੈ ;
ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲੁ ॥ (1379-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear neglectful mind, going into the court of a king, has you not seen the gong (time bell)?

ਏਹੁ ਨਿਦੋਸਾਂ ਮਾਰੀਐ ; ਹਮ ਦੋਸਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੩੯॥ (1379-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Look at the gong without committing any sin, its being beaten and look at ourselves committing so many sins; what would happen to us i.e. the condition of the sinners will unimaginably bad so we have to avoid committing sins. ||39||

ਘੜੀਏ ਘੜੀਏ ਮਾਰੀਐ ; ਪਹਰੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ (1379-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

At a bout every ghari (24 minutes), the gong is beaten and after every pehar (3 hours), when the gong (bell) is heard it means the gong is beaten and it receives continous punishment.

ਸੋ ਹੇੜਾ , ਘੜੀਆਲ ਜਿਉ ; ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪੦॥ (1379-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

So without Waheguru's rememberance, the body receives similar punishment like the gong and passes the whole life which is nothing like a dark night in pain. ||40||

ਅੰਗ ੧੩੮੦

ਬੁਢਾ ਹੋਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ; ਕੰਬਣਿ ਲਗੀ ਦੇਹ ॥ (1380-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Farid Ji says, when a person grows old and this body will began to tremble.

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣਾ ; ਭੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖੇਹ ॥੪੧॥ (1380-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Even if this life remain for many (hundreds) of years, even then one day this body shall ultimately become dust. ||41||

ਫਰੀਦਾ , ਬਾਰਿ ਪਰਾਇਐ ਬੈਸਣਾ ; ਸਾਂਈ ਮੁਝੈ ਨ ਦੇਹਿ ॥ (1380-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

On one cold winter night, because of feeling cold Bhagat Ji took shelter in a fish monger's store. In the morning when the owner came and saw Bhagat Ji there, she started cursing him. At that time Bhagat Ji said:-

O my Almighty, don't make me to sit at another person's door (house) means never let me be dependant on others.

ਜੇ ਤੂ ਏਵੈ ਰਖਸੀ ; ਜੀਉ ਸਰੀਰਹੁ ਲੇਹਿ ॥੪੨॥ (1380-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If You (Almighty) want to keep me thiswise then better take my soul out of this body, it is better to be dead than to go through all this. i.e O Waheguruji please don't let me live in this stranger's world and if You want to keep me here then grant me the power of realizing Yourself in my innerself's body and in other words grant me with Jeewan Mukti. ||42||

ਕੰਧਿ ਕੁਹਾੜਾ ਸਿਰਿ ਘੜਾ ; ਵਣਿ ਕੈ ਸਰੁ ਲੋਹਾਰੁ ॥ (1380-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

After meditating for a long time, Bhagat Ji's body was so thin that his skin dried and sticked to the bones. One day during sunset, as it was a bit dark, a blacksmith in search of dry branches for preparation of coals, were looking around heating branches with his axe's blunt side to verify the dryness of the branches. Thinking that Bhagat Ji's limb is a branch, he hit Bhagat Ji, realizing the blacksmith Bhagat Farid ji says :-

Dear blacksmith, with an axe on your shoulder and water-pot on your head, you are standing like an enemy and ready to cut me.

ਫਰੀਦਾ , ਹਉ ਲੋੜੀ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ;
ਤੂ ਲੋੜਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥੪੩॥ (1380-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

You are trying to turn me to charcoal and me are Ionging for my Spouse (Waheguru). At that moment the blacksmith feel so sorry he bowed to Bhagat Ji i.e. deep in meditation Farid Ji says that hey angel of death (blacksmith) with an axe in your hand and the directive (water pot) from Dharamraj, you are here in this world (jungle). Me, I'm longing for my dear Lord but you are trying to take my soul away. ||43||

ਫਰੀਦਾ , ਇਕਨਾ ਆਟਾ ਅਗਲਾ ; ਇਕਨਾ ਨਾਹੀ ਲੋਣੁ ॥ (1380-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, some have a good deal of wealth (good deeds) which is so much like the flour compared to some that have nothing, not even as less as salt.

ਅਗੈ ਗਏ ਸਿੰਞਾਪਸਨਿ ; ਚੋਟਾਂ ਖਾਸੀ ਕਉਣੁ ॥੪੪॥ (1380-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When they both go into the next world, it shall then be known, who shall suffer the strokes i.e. the person with no good deeds will suffer great pain. ||44||

ਪਾਸਿ ਦਮਾਮੇ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ; ਭੇਰੀ ਸਡੋ ਰਡ ॥ (1380-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

During the stay in Faridkot, the same King mentioned earlier died. Responding to his death, Bhagat Ji says:-

They, who had drums and trumpets and umbrellas (canopy) over their heads and whose praises were sung by the bards (poets);

ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣ ਮਹਿ ; ਥੀਏ , ਅਤੀਮਾ ਗਡ ॥੪੫॥ (1380-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They, who were so great also have gone to sleep in the cemetery and are, buried same like the orphans. ||45||

ਫਰੀਦਾ , ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ; ੳਸਾਰੇਦੇ , ਭੀ ਗਏ ॥ (1380-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid says, those who built houses, mansions and lofty buildings, they have also departed from this world.

ਕੂੜਾ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਗਏ ; ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ ॥੪੬॥ (1380-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They transacted false business for false wealth, their soul departed to the next world and their body dropped into the graves. ||46||

ਫਰੀਦਾ , ਖਿੰਥੜਿ ਮੇਖਾ ਅਗਲੀਆ ; ਜਿੰਦੁ ਨ ਕਾਈ ਮੇਖ ॥ (1380-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, there are many thread tacks on a patched coat, but why there are no tacks (stitch) on the soul i.e. There are so many vanes in the body (total 727,272,202), but why don't you tack (meditate) your soul. So much is done just for the happiness and comfort of this body but nothing is being done for the soul to be binded with Almighty.

ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ; ਚਲੇ ਮਸਾਇਕ ਸੇਖ ॥੪੭॥ (1380-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

As a reminder Bhagat Ji says that the hardworking holyman (mesaikh) and the relinquish (sheikhs) have all deparated, each in their own turn. i.e. all the bad and good ones departs. ||47||

**ਫਰੀਦਾ , ਦੁਹੁ ਦੀਵੀ ਬਲੰਦਿਆ ;
ਮਲਕੁ ਬਹਿਠਾ ਆਇ ॥ (ਬਹਿੱਠਾ ਬੋਲੋ)** (1380-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, while both the two lamps (vision) of the eyes still alight, the death's angel (jamdut) comes and seats himself, overwhelming human.

**ਗੜੁ ਲੀਤਾ , ਘਟੁ ਲੁਟਿਆ ;
ਦੀਵੜੇ ਗਇਆ ਬੁਝਾਇ ॥੪੮॥** (1380-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

He overpowers the fortress (body), robs the internal instrument (Antahkaran) and having put out the lamps (eyes) and then departs means that when a being (jeev) dies, nothing remains within the mortals control ||48||

**ਫਰੀਦਾ , ਵੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ ;
ਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀਆ , ਤਿਲਾਹ ॥** (1380-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, see what cotton has to go through as being pressed under the rolling pin and what has befallen to the sesame's head when being grind.

ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ; ਕੁੰਨੇ ਕੋਇਲਿਆਹ ॥ (1380-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

What has been the state of sugar-cane, paper, launder's pot and the charcoal? The pot is heated up night and day and coal are burned twice.

ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿਆ ; ਏਹ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹ ॥੪੯॥ (1380-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They who commit evil deeds(sins); these are how they will be punished. ||49||

ਫਰੀਦਾ , ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ; (ਮੁਸੱਲਾ ਬੋਲੋ)
ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ ਵਾਤਿ ॥ (1380-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, pretenders who are displaying prayer-mat on their shoulders and in their neck is the holy scarf but their heart is full of jealousy (like scalpel killing all the good), and still speaks so sweetly.

ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ; ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ॥੫੦॥ (1380-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

From appearance they seem to be true devotees (pious) but in the heart they are in darkness(sable night) indulging themselves in sinful desires. ||50||

ਫਰੀਦਾ , ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ; ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ ॥ (1380-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid, if any one cuts an enlightened person's body, even then not even a portion of his blood drop would come out from it.

ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਤਨਿ , ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫੧॥ (1380-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The bodies of Saints, which are imbued with Waheguru; those bodies contain no blood.

Sri Guru Amardass Ji justifies the above Salok, ||51||

ਮਃ , ੩ ॥ (1380-12)

Guru Amar Dass Ji utters the following Salok to clear the doubt.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ; ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1380-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

This body is all formed with blood because initially human body is formed from father's sperm (from blood). Therefore without blood this body cannot exist.

ਜੋ ਸਹ ਰਤੇ ਆਪਣੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1380-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

But the ones who are imbued (absorbed) in their spouse (Waheguru), there is no blood of greed (insatiability) in their real-self (innerself) body.

ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ; ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1380-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

This is because with Waheguru's fear (existence) in their heart, they physically grows leaner (thinner) and the blood of avarice(greed) departs from within(innerself).

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ;
ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ , ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (1380-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

As is the gold and other metals purified by fire, in a same way so does Waheguru's fear (existence realization) remove the filth of evil inclinations (dirt of flawness).

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ;
ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੫੨॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1380-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Guruji says, beauteous are the persons, who are attached to Waheguru's feet and absorbed in His love. (Note : This is the definition of beauty in Sikhism) ||52||

ਫਰੀਦਾ , ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ; ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ ॥ (1380-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother search for the true congregation (satsangat) which is the sacred pool, from which jewels of the soul (Naam) are found (established).

ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ; ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ ॥੫੩॥ (1380-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

By looking in small temporary pond i.e. worshipping other deities, nothing is obtained other that worldly wealths (materials) which is like mud where the mind sinks and where Naam will be never obtained. (like a hand sinks into the mud are trapped and covered with only dirt, nothing else) ||53||

ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ , ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ;
ਵਡੀ ਥੀ , ਮੁਈ ਆਸੁ ॥ (1380-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, a person who is so low i.e. no humility, and do not worship Waheguru (spouse) with humbleness will die with ego in him (the biggest obstacle in the true path).

ਧਨ ਕੂਕੇਂਦੀ , ਗੋਰ ਮੇਂ ; ਤੈ ਸਹ , ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ॥੫੪॥ (1380-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Human (the wife) cries out in the grave after death up to the judgement day (doomsday, qiamat), calling for her husband (Waheguru) that she could not meet Him, and that how she suppose to meet Him in the grave i.e. after death nothing is possible, so this life is the only precious moment we have to meet our Husband (Waheguru) the creator.||54||

ਫਰੀਦਾ , ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ , ਦਾੜੀ ਪਲੀ ;
ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀਆਂ ॥ (1380-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the hair on the head has turned grey, the beard had turned grey and moustaches have also turned grey.

ਰੇ ਮਨ , ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ; ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ ॥੫੫॥ (1380-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

O mind why being thoughtless and insane towards Waheguru, still indulge happily in sinful activities (lust, ego etc) i.e. the moment of death is revealing so why not start praying. ||55||

ਫਰੀਦਾ , ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ; ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (1380-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, how long can you (man) run on the house top (man's limited age in this world)? Thou why not abandon the sleep i.e. wake up from the darkness of Maya.

ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ; ਗਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥੫੬॥ (1380-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because the limited numbered days given to you, are being passed without devotion, day by day i.e. you are running out of time, Wake up now! ||56||

ਫਰੀਦਾ , ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ; ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥ (1380-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother don't attach yourself to your houses, pavilions and mansions etc. i.e. assets – worldly goods.

ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ; ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ॥੫੭॥ (1380-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because when unweighable (heavy) sand falls upon you in your grave, then, none of these shall befriend (help) you. ||57||

ਫਰੀਦਾ , ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ;
ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ , ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ (1380-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother do not set your concentration (heart) on the wealth in your residence and think and worry about the death, remember it always and put not your mind on gathering wealth.

ਅੰਗ ੧੩੮੧

ਸਾਈ , ਜਾਇ ਸਮ੍ਾਲਿ ; (ਸਾਂਈਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ ॥੫੮॥ (1381-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Prepare yourself to go where you will reside permanently (ideally Sackhand) i.e. for it do only what your Guruji's says. ||58||

ਫਰੀਦਾ , ਜਿਨ੍ਹੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ; ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (1381-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, abandon those deeds which are of no avail (sinful deeds).

ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ; ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੫੯॥ (1381-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because conducting those deeds, you will be put to shame in the court of the Almighty (experience great humiliation), to avoid that devote yourself only to Waheguru. ||59||

ਫਰੀਦਾ , ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ;
ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਦਿ ॥ (1381-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother perform the service (meditation) of your Lord (Waheguru) and dispel the doubt of your mind.

ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ ਲੋੜੀਐ ; ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀਰਾਂਦਿ ॥੬੦॥ (1381-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

And if you attain some spiritual development, as a Saint be like the trees which has termendeous will (endurance) towards disgracement e.g. even if someone through a rock onto a tree, hurting it, it doesn't matter as it in return drops its flowers, fruits and lastly contribute wood for man's usage. ||60||

ਫਰੀਦਾ , ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ; ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ ॥ (1381-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, black are my clothes and my vestment's (body's) colour is black too.

ਗੁਨਹੀ ਭਰਿਆ , ਮੈ ਫਿਰਾ ; (ਗੁਨੱਹੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ ॥੬੧॥ (1381-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Ji filled with humility says I'm full of sins but people call me a saint i.e. I have no character of a Saint. Bhagat Ji demonstrates utmost humbleness. ||61||

ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ; ਜੇ ਜਲਿ ਟੁਬੀ ਦੇਇ ॥ (1381-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

That crop which is burnt (destroyed) by water (too much water), can never bloom even if it be kept dipped in water i.e. similarly some people with bad characters whom has mastered all religious scriptures (learnered) and fluently preach religion giving all the related essence but still, sermonizing all that, they are still without (don't adopt) the necessary good deeds to practice what they preach.

ਫਰੀਦਾ , ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰਬ ਦੀ ; ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਇ ॥੬੨॥ (1381-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, she (that person mentioned above) who is forsaken by Waheguru, continues to repent (feel sorrow) and grieve (suffer) forever. ||62||

ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ; ਵੀਵਾਹੀ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ॥ (1381-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When a girl is still unmarried, she is full of desires and when she is married, then begin her troubles i.e. when human is alive they are entangled (busy) in worldly activities and when they are taken away (married) by angels of death then the wrangle (dispute) starts.

ਫਰੀਦਾ , ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ; ਵਤਿ ਕੁਆਰੀ ਨ ਥੀਐ ॥੬੩॥ (1381-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, she has this regret that she cannot be a single again i.e. they long (wish) for a human body again but it is not possible.

- Initially there was a desire to meet a Guru, but when one meets a Guru who practices rituals, spending a lot of time performing unnecessary feats, now he realized and regretted and then hope to have the same desire to meet a True Guru but now it was too late

Initially there was a desire to meet Waheguru. The yearning leads to the achievement by obtaining true Guru's teaching and pacticing the teaching. At that time maya (illusion of material world) realized as untrue and is nothing but an obstacle is abandoned (discarded) and then there is no regret i.e. no more reincarnation (birth and death) cycle. ||63||

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ; ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ ॥ (ਉਲੱਥੇ ਬੋਲੋ) (1381-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The world is like a pond in the ground which is filled with saline water (pain) in which swans (Saints) have alighted(landed).

ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨਿ੍ ਨਾ ਪੀਵਹਿ ; ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝ ॥੬੪॥ (1381-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They dip in their bills realizing its saltiness; they fly away without drinking it i.e. Saints live in this world but don't indulge themselves. They always prefer to move on (depart this life) as they have knowns that death is true (salvation), and with it in mind they don't commit any regretful sins. ||64||

ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪਇਆ ; ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥ (1381-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When the swans alight on the coarse grain, men go to drive them away to avoid them eating their grain.

ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ; ਹੰਸੁ ਨ ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥੬੫॥ (1381-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But the foolish man doesn't know that the swans don't eat coarse grain. i.e. If a Saint appear at a married man's house, and if the owner thinks that the Saint came with lustful desire and try to chase him away, then he is considered as a fool (manmukh) that he doesn't know Saints does not indulge themselves in these sins. ||65||

ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਸਾਏ ਤਲ ॥ (1381-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Those Kings whom has created cities and introduces their rules, are similar to the birds which peopled (colonized) water pools, have flown away (past away).

ਫਰੀਦਾ , ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ;
ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ ॥੬੬॥ (ਇਕੱਲ ਬੋਲੋ) (1381-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, this materialistic pool (world) will also vanish, but the Saints whom are like lotus flowers (remain distinct) worshipped only One Almighty shall remain as they has overcomed the cycle of birth. ||66||

ਫਰੀਦਾ , ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ ;
ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸਿ ॥ (1381-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, after death brick shall be the pillow beneath the grave, the earth will be the bed to sleep and the maggots shall eat the flesh.

ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ , ਵਾਪਰੇ ; ਇਕਤੁ ਪਇਆ ਪਾਸਿ ॥੬੭॥ (1381-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Many many ages shall pass away being layed at the same spot with maggots tearing down piece by piece the remaining body. ||67||

ਫਰੀਦਾ , ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ; ਟੁਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ (1381-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The following two Saloks were uttered in Faridkot,

Farid Ji says, this beauteous body (pitcher-jug), which is of beautiful colour (unique), shall break away(die) with the sublime rope of breath snapped.

ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ; ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ ॥੬੮॥ (1381-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

In whose house shall Azarayeel, the death's courier, be the guest today? i.e. he is coming to get the King Mokalhar (king of Faridkot at that time) ||68||

ਫਰੀਦਾ , ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ; ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ (1381-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the unique and beauteous body (pitcher) shall break and the sublime rope of breath shall sunder (break).

ਜੋ ਸਜਣ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੇ ; ਸੇ ਕਿਉ , ਆਵਹਿ ਅਜੁ ॥੬੯॥ (1381-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The ones who do not perform Almighty's meditation are merely a weight on the earth surface means that they are useless and how can they return to this birth again? i.e. they cannot return to the human birth before completing the reincarnation cycle. ||69||

ਫਰੀਦਾ , ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ; ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ (1381-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the ones who does not pray (five times a day for Muslims), he is like a dog i.e. without meditation, which is a deprived (poor) path of spending life on earth, one is like a dog.

ਕਬਹੀ ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ; ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥੭੦॥ (1381-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because he doesn't perform five times prayers in the mosque. i.e. men must meditate upon Waheguru always (like sticking to prayer times) in this body (which is the mosque). ||70||

ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ , ਉਜੂ ਸਾਜਿ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ (1381-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, Dear brother! rise and perform your ablution (ritual washing for Muslims before every prayer) and spend your time performing the morning prayer.

ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ; ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥ (1381-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because the head is worth chopping off and removed that doesn't bow to Almighty. ||71||

ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ; (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ (1381-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The head, which do not bows (bended over with forehead touching the ground/feet) before the Almighty, what is the use of keeping such a head? i.e. the head is of no use.

ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ; ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥੭੨॥ (1381-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

It is better to burn the head under the continuously heated earthen pot, replacing the fire-wood. ||72||

ਫਰੀਦਾ , ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ ॥ (1381-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji questions, Dear brother! Where are the parents who gave you birth in this human form? i.e. they have passed on.

ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ; ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ॥੭੩॥ (1381-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They have departed, away from you. Even then, now you are not convinced (realized) that you too shall die. ||73||

ਫਰੀਦਾ , ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ; ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥ (1381-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother get rid of ignorance and arrogance which is like hollows and heaps, make your mind thoughtless by which mind will be just like an open area free from all sins.

ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ; ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪॥ (1381-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because achieving the above, fire of hell shall not ever approach you i.e. you will be free of the sufferings of hell. ||74||

ਮਹਲਾ , ੫ ॥ (1381-17)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ; ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ (1381-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Through Farid Ji, Sri Guru Arjun Sahib Ji says that Waheguru exist and leaves in this world. Every creature here abides in Him i.e. in actual fact without the screen of Maya He is the image of everything, the Creator abides in creation and the creation abides in Creator.

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ;
ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੭੫॥ (1381-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When there is none without Him (Almighty), then whom should we call bad? ||75||

ਫਰੀਦਾ , ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ;
ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ , ਚੁਖ ॥ (1381-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Uttering a renunciation sermon;

Farid Ji says, on the day of my birth, the midwife whom cut my umbilical cord should have slice (cut) my throat a bit.

ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ; ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥ (1381-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

So that I shouldn't have not plunged into so many troubles (disputes) and undergo so many hardships (sufferings). ||76||

ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ; ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ (1381-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The teeth which grinds the food, feet that are used for walking, highly valued jewels the eyes, then the ears and all other precious sense organs; they have ceases their functions.

ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ; ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥ (1381-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When those dear long life assistants of men have abandoned them, at that moment the body cried out loud lamentably that in old age all of them had come to a near halt.||77||

ਫਰੀਦਾ , ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ; ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾਇ ॥ (1381-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, Dear brother! do good for even the evil hearted ones and when doing that do not harbour any anger (rage) over them in your mind.

ਅੰਗ ੧੩੮੨

ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ; ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੭੮॥ (1382-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Practising the above, innerself would not be infected by the disease of pride (ego). And as a bonus all your needs (faith, wealth, wishes & salvation) will be fulfilled. ||78||

ਫਰੀਦਾ , ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ; ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥ (1382-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, this world is like a flourishing garden, where human who are like birds only settles for a short while as guests.

ਨਉਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ; ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੭੯॥ (1382-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore from birth (dawn of life), holy versus like the drums are beating reminding you to make your preparation for your departure i.e. developed values that make your short stay on earth worth. ||79||

ਫਰੀਦਾ , ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ; ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ (1382-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, in human stages of life which is like a night where musk is distributed, those who are awake i.e. meditates they will receive the precious scent (salvation) and they, who are asleep get not a share.

ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੈਣ ਨੀਂਦ੍ਰਾਵਲੇ ; ਤਿੰਨ੍ਹਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥੮੦॥ (1382-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They, whose eyes are heavy with sleep (ignorance), how can they be absorbed in the meditation of Waheguru to meet Him? i.e. who is free of the dark ignorance of Waheguru existence in them, they are absorbed in Him. ||80||

ਫਰੀਦਾ , ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕੂ ;
ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਐ ਜਗਿ ॥ (1382-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, I thought I alone was in grief (sadness). But, the whole world is in grief.

ਊਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ; ਤਾਂ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਅਗਿ ॥੮੧॥ (1382-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When I was awakened i.e. in higher state of mind and body; and transcended into renunciation, I looked around in every house (body) then did I find the same fire of griefness within everyone. ||81||

ਮਹਲਾ , ੫ ॥ (1382-4)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ; ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗ ॥ (1382-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Referring to the Farid Ji's Salok above, Guru Arjun Sahib Ji says, Dear friend, in the midst of this peaceful world there is a thorny garden i.e. in the mind's intelligence there are lust and anger whom dominates human's actions.

ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ; ਤਿੰਨ੍ਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੮੨॥ (1382-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But the persons, who are blessed (bestowed) by the Guru, they suffer not even a scratch i.e. they whom have distance themselves from sinful thoughts and activities overcomed the suffering of the birth cycle. ||82||

ਮਹਲਾ , ੫ ॥ (1382-6)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ; ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ (1382-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, fruitful (successful) will be the charming body in this beautiful age (life).

ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ; ਜਿੰਨ੍ਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੮੩॥ (1382-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

However, after attaining this body, the ones who are absorbed in Waheguru's love are very rare. ||83||

ਕੰਧੀ ਵਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ; ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ॥ (1382-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Once a river starts overflowing towards Pakpatan town, to save their lives, people from the town ask Bhagat Ji's help and took to him to the river's bank. Reaching the river, Farid Ji says;

O flooding river, why are you commiting offence by destroying your river bank i.e. diverting your path, because you too have to give an account hereafter.

Hearing Bhagat Ji the river starts to decline and return to its initial flow path, then realizing that he(Bhagat Ji) has instruct the river against Waheguru's will, regretting his action, Farid Ji uttered;

ਜਿਧਰਿ ਰਬ ਰਜਾਇ ; ਵਹਣੁ ਤਿਦਾਊ ਗੰਉ ਕਰੇ ॥੮੪॥ (1382-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear river (flood) flows in the direction, in which ever way, in the will of Waheguru. i.e. dear human don't go against the path of your religion (maryada) and if you do you will have to pay for what you have done wrong hereafter. Follow the path you are directed to, Guru's Hymns (Gurbani) are Waheguru's directives. ||84||

ਫਰੀਦਾ , ਡੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ; ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ॥ (1382-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, day passes in pain (sufferings) and night in anguish (thorns on sorrowness).

ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ ; ਬੇੜਾ , ਕਪਰ ਵਾਤਿ ॥੮੫॥ (1382-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The Captain (Guruji) stands up and calls (reminds) that the ship (human's body) is grounding (moving towards shallow water) and will be destroyed i.e. human living against the true path will end up captured by the the death angels (jamdhoot).||85||

ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ; ਕੰਧੀ ਕੇਰੈ ਹੇਤਿ ॥ (1382-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear brother, death flows like a long river that loves to eat into its banks (prevent men the chance of accomplishing good deeds).

ਬੇੜੇ ਨੋ ਕਪਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ; ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤਿ ॥੮੬॥ (1382-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The ship won't end up grounding if its Capten, the navigator stays alert i.e. Guruji who is always with His true Sikh, would never let sins to conquer the Sikh's mind. ||86||

ਫਰੀਦਾ , ਗਲੀ ਸੁ ਸਜਣ ਵੀਹ ; ਇਕੁ ਢੂੰਢੇਦੀ ਨ ਲਹਾਂ ॥ (1382-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, there are plenty of readily available unconceptional friends, but, there is not even one true concept friend (Saint), I looking for who unites me to my Almighty.

ਧੁਖਾਂ , ਜਿਉ ਮਾਂਲੀਹ ; ਕਾਰਣਿ ਤਿੰਨ੍ਾ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੮੭॥ (1382-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

I smoulder (burn) like the fired cow dung i.e. with the worries of not finding the true Saint whom will unite me with my groom (Waheguru) I'm always grief in sadness. ||87||

ਫਰੀਦਾ , ਇਹੁ ਤਨੁ ਭਉਕਣਾ ;
ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀਐ ਕਉਣੁ ॥ (1382-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, this body is like a barking dog; how to stand this continuous suffering?

ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ ਰਹਾਂ ; ਕਿਤੀ ਵਗੈ ਪਉਣੁ ॥੮੮॥ (1382-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

It is best to use ear plugs, so that the blowing wind would not deliver the sound of barking. i.e. this body always wish for for nice clothing, good food etc., therefore to fill its requirements just give it simple wearing and food. And if its desires escalate, then turn your back to it straight away, even though it continues to bother your mind so that you don't suffer when you indulge yourself in fulfilling the desires. ||88||

ਫਰੀਦਾ , ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆਂ ; ਮਾਖਿਅ , ਨਈ ਵਹੰਨਿ੍ ॥ (1382-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, Waheguru's dates have ripend and streams of honey are flowing i.e. Waheguru's Saints are filled with all the good characters and holy hymns (keertan and katha) are flowing continuously through their bodies.

ਜੋ ਜੋ ਵੰਞੈਂ ਡੀਹੜਾ ; ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪਵੰਨਿ ॥੮੯॥ (1382-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Every day which passes, without those Saints, is stealing away men's mortal age. Men's age is decreasing wortlessly everyday. ||89||

ਫਰੀਦਾ , ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ;
ਤਲੀਆਂ ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗ ॥ (1382-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, my frail body has become like a skeleton after long meditation and the crows, thinking I'm a dead body, peck at my palms. (also) Lust, pride etc are pecking through the body i.e. diverting the good intention of finding Waheguru.

ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ; ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥੯੦॥ (1382-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Even after meditating for so long, until now, I haven't achieved oneness with Waheguru, dear brother see thou that such is the fate (bad luck) of the man. ||90||

ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢਢੋਲਿਆ ; ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥ (1382-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

During his meditation, while hanging in a well, Farid Ji says to the crows;

Dear crows, you have searched my skeleton and eaten up all my flesh.

ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ ; ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸ ॥੯੧॥ (1382-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But please don't touch these two eyes yet, as I wish to behold (see) my beloved groom (Waheguru) in body (sargun) form i.e. O death (crow) snatcher of body (skeleton), even though you have put a stop (eaten up) to my good deeds (flesh), but anyhow don't try to confiscate my mind and devine intelligence (eyes) because with these I wish to see my Waheguru in infinite (nirgun) form. ||91||

ਕਾਗਾ ਚੂੰਡਿ ਨ ਪਿੰਜਰਾ ; ਬਸੈ ਤ ਉਡਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (1382-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

O Crow, do not pinch my skeleton. Now if you have perched upon it, still you better fly away.

ਜਿਤੁ ਪਿੰਜਰੈ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ; ਮਾਸੁ ਨ ਤਿਦੂ ਖਾਹਿ ॥੯੨॥ (1382-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Do not eat flesh from the skeleton, in which my spouse (Waheguru) dwells. ||92||

ਫਰੀਦਾ , ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ , ਸਡੁ ਕਰੇ ;
ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿ ਆਉ ॥ (ਨਿ-ਘਰਿਆ ਬੋਲੋ) (1382-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the grave which is located below calls out, O, homeless men, me whom is your home, come over to me. (Note: When a person dies no one prefers to keep the dead body in their house therefore the physical body of a person is left homeless. Only grave yard(or cremation bround) accepts the body).

ਸਰਪਰ , ਮੈ ਥੈ ਆਵਣਾ ; ਮਰਣਹੁ ਨ ਡਰਿਆਹੁ ॥੯੩॥ (1382-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Ultimately, surely you will come to me. For that sake do not create fear for death in the heart.||93||

ਏਨੀ ਲੋਇਣੀ ਦੇਖਦਿਆ ; ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ ॥ (1382-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Within the sight of these eyes of mine, plenty of people have departed (died).

ਫਰੀਦਾ , ਲੋਕਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ; ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥੯੪॥ (1382-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, people have their own anxieties (worries) and I have my own. ||94||

ਆਪੁ ਸਵਾਰਹਿ ਮੈ ਮਿਲਹਿ ; ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1382-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji received guidance from a divine voice;

If you (Bhagat Ji) reform yourself, then you shall meet me. And when I (Waheguru) meet you then you shall obtained divine peace.

ਫਰੀਦਾ , ਜੇ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ;
ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ॥੯੫॥ (1382-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore dear Farid, if you surrender yourself to me then the whole world shall belong to you.||95||

ਕੰਧੀ ਉਤੈ ਰੁਖੜਾ ; ਕਿਚਰਕੁ ਬੰਨੈ ਧੀਰੁ ॥ (1382-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Ji illustrates through two examples the physical body's impermanent status;

How long can the tree remain stable on the riverbank? i.e. river changes its courses over time, whenever it does every tree in its ways will be destroyed.

ਫਰੀਦਾ , ਕਚੈ ਭਾਂਡੈ ਰਖੀਐ ; ਕਿਚਰੁ ਤਾਈ ਨੀਰੁ ॥੯੬॥ (1382-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

And for how long, can the water be kept in an unbaked earthen pot? i.e. the water will seep out. Similarly as the tree and the pot, the body will one day perish. ||96||

ਫਰੀਦਾ , ਮਹਲ ਨਿਸਖਣ ਰਹਿ ਗਏ ; **(ਨਿਸੱਖਣ ਬੋਲੋ)**
ਵਾਸਾ ਆਇਆ ਤਲਿ ॥ **(ਤੱਲਿ ਬੋਲੋ)** (1382-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, after death mansions have been emptied. Their occupants (bodies) have gone to abide below the earth i.e. in the grave.

ਅੰਗ ੧੩੮੩

ਗੋਰਾਂ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀਆ ; ਬਹਸਨਿ ਰੂਹਾਂ ਮਲਿ ॥ (1383-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The vulnerable souls (bodies) have occupied the graveyard.

ਆਖੀਂ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ; ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥੯੭॥ (1383-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore Sheikh Farid Ji says, utter (meditate) the Almighty's Name, as you will depart (die) today or tomorrow (sooner or later), as clarified above. ||97||

ਫਰੀਦਾ , ਮਉਤੈ ਦਾ ਬੰਨਾ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ;
ਜਿਉ ਦਰੀਆਵੈ ਢਾਹਾ ॥ (1383-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the shore of death is seen like the rivershore's bank being eroded by the water i.e. that is how death is looked upon i.e. like a passenger inside a boat doesn't realize the boat is moving until its reaches its destination. Similarly human don't realize that their life is lessening and only be known when the moment of death arrives.

ਅਗੈ ਦੋਜਕੁ ਤਪਿਆ ਸੁਣੀਐ ; ਹੂਲ ਪਵੈ ਕਾਹਾਹਾ ॥ (1383-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Hereafter, it is heard that the hell is heated by burning fire in which the cries (screams and wailings) of sinners are heard.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਸਭ ਸੋਝੀ ਆਈ ; ਇਕਿ ਫਿਰਦੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1383-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Some virtuous persons understand it fully while some still wander about heedlessly.

ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ;
ਸੇ ਦਰਗਹ ਓਗਾਹਾ ॥੯੮॥ (1383-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

However, the deeds, which man does in the world, they stand as witness hereafter (in parlok). ||98||

ਫਰੀਦਾ , ਦਰੀਆਵੈ ਕੰਨ੍ਹੈ ਬਗੁਲਾ ; ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ॥ (1383-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, like heron (freshwater wading bird) sitting joyfully on the river-bank.

ਕੇਲ ਕਰੇਦੇ ਹੰਝ ਨੋ ; ਅਚਿੰਤੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥ (1383-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

While the heron is engaged in its joyful activities, the hawk pounces (ambush) upon it unexpectedly. In the same way, the angels of death will ambush the human who is engrossed in his daily worldly activities.

ਬਾਜ ਪਏ ਤਿਸੁ ਰਬ ਦੇ ; ਕੇਲਾਂ ਵਿਸਰੀਆਂ ॥ (1383-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When the hawks (angels of death) whom are in the command of Waheguru strikes, the heron (human) absolutely (or entirely) forgets the joyful activities (wealth, lust etc.) it was enjoying.

ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ ; ਸੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀਆਂ ॥੯੯॥ (1383-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

What was not even remotely contemplated (considered) in human's mind and intelligence even those things, Waheguru had manifested. i.e. makes death apparent even when human forgets about it. ||99||

ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੈ ਮਣ ਦੇਹੁਰੀ ; ਚਲੈ ਪਾਣੀ ਅੰਨਿ ॥ (1383-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the body's height measures of three and a half the length of human own hand; and it lives on water and food.

ਆਇਓ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ; ਵਤਿ , ਆਸੂਣੀ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥ (1383-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The reason human born into this world is to meditate (pray) upon Waheguru, but instead became victim of worldly desires.

ਮਲਕਲ ਮਉਤ ਜਾਂ ਆਵਸੀ ; ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥ (1383-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But, when the killer, the death arrives all the doors to the body will be broken i.e. nothing will be able to stop it.

ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰਿਆ ਭਾਈਆਂ ; ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥ (1383-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The parents and the buddies who accompanied and befriend him, they have now wrap and place him over the funeral pyre and burned him; after which they turn their back and move on.

ਵੇਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ; ਚਹੁ ਜਣਿਆ ਦੈ ਕੰਨ੍ਹਿ ॥ (1383-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear brother, observe and learn by seeing the body which is carried away on the shoulders of four men.

**ਫਰੀਦਾ , ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ;
ਦਰਗਹ ਆਏ ਕੰਮਿ ॥੧੦੦॥** (1383-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, only the good deeds, which the person did in the world, would avail (benefit) him in the hereafter (Almighty's Court). ||100||

**ਫਰੀਦਾ , ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ਹ ਪੰਖੀਆ ;
ਜੰਗਲਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਵਾਸੁ ॥** (1383-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, I am a sacrifice onto those birds (Saints) which live in the forests.

ਕਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਥਲਿ ਵਸਨਿ ; ਰਬ ਨ ਛੋਡਨਿ ਪਾਸੁ ॥੧੦੧॥ (1383-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The Saints whom live in the forest, they survive on small plants and never leave the side of Waheguru i.e. they meditate in great physical difficullities but remain absorbed in the Naam's bliss. ||101||

ਫਰੀਦਾ , ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿਆ ;
ਪਤ ਝੜੇ ਝੜਿ ਪਾਹਿ ॥ (1383-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the season has changed, the woods shake and the leaves continually drop off. i.e. when age increases ultimately everyone alive will be old one day and this is when the body will start shaking uncontrollably, teeth drops and body organs looses their functions.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂੰਢੀਆਂ ; ਰਹਣੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹਿ ॥੧੦੨॥ (1383-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore, I have search all the four directions (everywhere) and have found out that no body is permanent anywhere. ||102||

ਫਰੀਦਾ , ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ; ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥ (1383-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, tear off into pieces all the expensive cloths and turn them into long loose garments (a piece of robe used to cover a dead body), and use only a blanket to cover the body.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ; ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥੧੦੩॥ (1383-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

I shall only wear cloths with which I can meet (attain) my groom (Waheguru). ||103||

ਮਃ , ੩ ॥ (1383-11)

Third Mahl:

ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ; ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਇ ॥ (1383-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Sri Guru Amar Dass Ji utters the answer to above Salok;

Dear friend, what is the need of tearing cloths and why you want to cover your body with only a blanket i.e. why abandon the married life and live in reclusion (turn into Sadhu and live as mendicant).

ਨਾਨਕ , ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ;
ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧੦੪॥ (1383-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Guruji says, If you have true intentions (desire) and develop a virtuous mind, then even while seated at home i.e. dwelling in married life, you shall meet with your Groom (Waheguru). ||104||

ਮਃ ੫ , ॥ (1383-13)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਡਿਆਈਆ ;
ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਆਗਾਹ ॥ (1383-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, they, who has great pride on their wealth and young age;

ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਧਣੀ ਸਿਉ ; ਟਿਬੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹੁ ॥੧੦੫॥ (1383-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They have gone empty-handed from Waheguru's attainment, just like a hump on the ground which is always dry even after heavy rain i.e. noble deeds to attain Waheguru doesn't reside in egoistic person. ||105||

ਫਰੀਦਾ , ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਡਰਾਵਣੇ ;
ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਓਨੁ ਨਾਉ ॥ (1383-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dreadful (frightening) are the faces of those who forget Waheguru's Name (existence).

ਐਥੈ ਦੁਖ ਘਣੇਰਿਆ ; ਅਗੈ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੧੦੬॥ (1383-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Here, they undergo many troubles (sufferings) and, hereafter, they find no abode (place to reside) and refuge. ||106||

ਫਰੀਦਾ , ਪਿਛਲ ਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ ;
ਜੀਵਦੜੋ ਮੁਇਓਹਿ ॥ (1383-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, those who don't abandon their sleep and wake up in the closing hours of the night (3 a.m. to 6 a.m.) to pray, those people are considered dead even while alive, because this is the quietest time of the day, perfect for performing prayers.

ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਤ ਰਬਿ ਨ ਵਿਸਰਿਓਹਿ ॥੧੦੭॥ (1383-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear brother, although you have forgotten Waheguru, but even then, Waheguru has not forgotten you. i.e. He provides you with all your needs. ||107||

ਮਃ , ੫ ॥ (1383-16)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾ ; ਵਡਾ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ (1383-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Through Bhagat Farid Ji, Guru Arjan Dev Ji utters that Almighty is full of bliss Spouse (Waheguru). He is the supreme. He is altogether care-free i.e. not dominated by anybody.

ਅਲਹ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ; (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਏਹੁ ਸਚਾਵਾਂ ਸਾਜੁ ॥੧੦੮॥ (1383-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

To be one (imbued) with Almighty (Waheguru) i.e. worships Him with upmost love; this is the true decoration (way) to impress (achieve) the beloved Spouse (Waheguru). ||108||

ਮਃ , ੫ ॥ (1383-17)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ; ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (1383-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Through Bhagat Farid Ji, Guru Arjan Dev Ji utters Dear brother, get through the pain and pleasure (happiness and sadness) with the same feelings and expels sins from your mind.

ਅਲਹ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ; (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਤਾਂ ਲਭੀ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧੦੯॥ (1383-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Whatever pleases Almighty (Allah, Waheguru) i.e. His will; consider it as the only appropriate matter. Only then you shall find His Castle.

(Meaning of Allah : The unseen and uncomprehensible i.e. beyond understanding)||109||

ਮਃ , ੫ ॥ (1383-18)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ; ਤੂੰ ਭੀ ਵਜਹਿ ਨਾਲਿ ॥ (1383-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Through Farid Ji, Sri Guru Arjun Sahib Ji says the world dances (dwells) in the influences of ignorance, and you (human) follows the same trend (influenced) i.e. live in ignorance.

ਸੋਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਦਾ ;
ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥੧੧੦॥ (ਅੱਲਹੁ ਬੋਲੋ) (1383-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

O mind, only person who are not influence is the one Almighty (Waheguru) cares about (taken under His care) i.e. the one who doesn't dwells in ignorance but live by the true Guru's sermons. ||110||

ਮਃ , ੫ ॥ (1383-19)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ॥ (1383-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Through Farid Ji, Sri Guru Arjun Sahib Ji utters, the human's heart imbued (attached) with this world (maya), but the world (maya) is of no avail (unbeneficial) to this jeev (being).

ਅੰਗ ੧੩੮੪

ਮਿਸਲ ਫਕੀਰਾਂ ਗਾਖੜੀ ; ਸੁ ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਕਰੰਮਿ ॥੧੧੧॥ (1384-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Difficult it is to live like the saints. That position is obtained only through perfect (just the right) deeds (actions). ||111||

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਫੁਲੜਾ ; ਫਲੁ ਭੀ ਪਛਾ ਰਾਤਿ ॥ (1384-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Waheguru's meditation in its first Pehar of the night yields (produce) flowers (good deeds), while the latter (last) Pehar of the night, yield fruits (Bramh Gyan).

ਜੋ ਜਾਗੰਨਿ੍ ਲਹੰਨਿ ਸੇ ; ਸਾਈ ਕੰਨੋ ਦਾਤਿ ॥੧੧੨॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (1384-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

In both parts of the night, the ones who remain awake obtain divine virtues as a gift from Almighty (Waheguru). ||112||

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ; ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ (1384-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

All bounties (rewards) are of Waheguru's (within Almighty's control); who can force Him to grant them? i.e. nobody.

ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ੍ ;
ਇਕਨ੍ਹਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧੧੩॥ (1384-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Some, who are awake (learnered e.g. pandits and gianis), do not receive them, while, some He Himself wakes them from sleep (agyan-ignorant) and blesses them with those gifts. ||113||

ਢੂਢੇਦੀਏ ਸੁਹਾਗ ਕੂ ; ਤਉ ਤਨਿ ਕਾਈ ਕੋਰ ॥ (1384-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear Bride (human) you are in search for the Groom (Waheguru), but you have some fault in the body (sins).

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ ; ਤਿਨ੍ਹਾ ਝਾਕ ਨ ਹੋਰ ॥੧੧੪॥ (1384-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But they, the Saints who are called chaste (pure) brides, cherish not hope of another i.e. other than Waheguru; 330 million Deities and 90 million Goddess. ||114||

ਸਬਰ ਮੰਝ , ਕਮਾਣ ;
ਏ ਸਬਰੁ ਕਾ , ਨੀਹਣੋ ॥ (ਸੱਬਰੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1384-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, a person who develop contentment (bow) in his heart, with patience (arrow) he use it to mark his target.

ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ;
ਖਾਲਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ ॥੧੧੫॥ (ਖੱਤਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1384-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

And whoever made patience of Gurbani their bow, their patience (arrow) marked its target as explain above, and Waheguru will not allow them to miss that target i.e. Whatever a patient person wish to do, he will succeed. ||115||

ਸਬਰ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ; ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇਨ੍ਹਿ ॥ (1384-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the men of patience, in patience they burn their body. i.e. whatever is their level of spiritualty, they remain in the same bodily character.

ਹੋਨਿ ਨਜੀਕਿ ਖੁਦਾਇ ਦੈ ; ਭੇਤੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨ੍ਹਿ ॥੧੧੬॥ (1384-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

With the above value in them they come nearer and nearer towards Waheguru i.e. remain in Waheguru's concentration, but they do not disclose (reveal) the fact to any one. ||116||

ਸਬਰੁ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ; ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਦਿੜੁ ਕਰਹਿ ॥ (1384-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore above is the benefit of being patience if you the human be so humble and develop the patience in your heart.

ਵਧਿ ਥੀਵਹਿ ਦਰੀਆਉ ; ਟੁਟਿ ਨ ਥੀਵਹਿ ਵਾਹੜਾ ॥੧੧੭॥ (1384-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

With the above values, you will grow into a big river (become one with Waheguru) and never again, breaking off from the river (Waheguru) to become a small stream (indulge in world again). ||117||

ਫਰੀਦਾ , ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ; ਚੋਪੜੀ ਪਰੀਤਿ ॥ (1384-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, extremely difficult it is to practise Sainthood, there are a lot of people just pretend (imitate) to be one.

ਇਕਨਿ ਕਿਨੈ ਚਾਲੀਐ ; ਦਰਵੇਸਾ ਵੀ ਰੀਤਿ ॥੧੧੮॥ (1384-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Only some rare ones alone walk in the path of the Saints. ||118||

ਤਨੁ ਤਪੈ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ; ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਬਲੰਨ੍ਹਿ ॥ (1384-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

My body is heated like an oven and my bones burn like fire wood if I practice penance meditation.

ਪੈਰੀ ਥਕਾਂ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਂ ; ਜੇ ਮੂੰ ਪਿਰੀ ਮਿਲੰਨ੍ਹਿ ॥੧੧੯॥ (1384-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

During my pilgrimage when my feet are tired, if I have to I would walk on my head, I am always willing to practice the most adverse penance if only I can meet (unite) with my Beloved Groom (Waheguru). ||119||

ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ; ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ (1384-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Refering to above Salok, Sri Guru Amar Dass Ji says;

Dear brother, do not heat your body like an oven and burn not your bones like fire wood i.e. don't practice (unnecessary) this physical punishing penance (Tamo virtue).

ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ;
ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧੨੦॥ (1384-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

What harm have the head and feet done to you that you considering putting them through such a penance? Therefore look for Waheguru in your own heart i.e. meditate concentrating inward. ||120||

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ; ਸਜਣੁ ਮੈਡੇ ਨਾਲਿ ॥ (1384-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

I (human) am searching for my beloved who is a befriender; that Friend (Waheguru) is forever with me.

ਨਾਨਕ , ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧੨੧॥ (1384-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Sri Guru Ram Dass ji says, the unseen Waheguru whom can't be described fully using mind's intellectuality and by words, Guruji's (Sri Guru Amar Dass Ji) has shown me. ||121||

ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ; ਬਗਾ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ (1384-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

A man by the name Iyali saw Bhagat Ji meditate by hanging himself in a well, seeing this Iyali too hang himself in that well. Looking at Iyali, Bhagat Ji says;

After seeing the swans (Saints) swimming (in bliss), the cranes (imitators) too were fascinated to join them.

ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ; ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੧੨੨॥ (1384-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The unwise cranes (imitators) were drowned to death (in hell) i.e. in womb with their heads below and their feet above (in the cycle of birth and rebirth) ||122||

ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ; ਤਾਂ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥ (1384-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Listening to Bhagat Ji, Ilayi replied;

If I deemed your body to be a great swan (Saint), then only I indulge myself with you i.e. associate with Bhagat Ji.

ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ; ਜਨਮਿ ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗੁ ॥੧੨੩॥ (1384-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

And if I had known, that you were only a wretched crane, I would not have touched you with my limb (care in my heart) from the beginning.

Considering both Bhagat Ji and Iyali arguing in pride, Sri Guru Amar Dass SahibJi says; ||123||

ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਧਰੇ ॥ (1384-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

What does it matter, on whom Waheguru sheds His merciful glance, whether, he is a swan or a crane?

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇ ॥੧੨੪॥ (1384-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Guruji says if it pleases Him, He change a crow into a swan e.g. like how He blessed Ajamal Ganka and Balmeek. ||124||

ਸਰਵਰ ਪੰਖੀ ਹੇਕੜੋ ; ਫਾਹੀਵਾਲ ਪਚਾਸ ॥ (1384-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

In this world which is like a lake, human lives like the birds nesting near the lake. With fifty traps (snarers) near the lake how the bird is expected to live freely i.e. in every human there are also fifty traps.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਡੁ ਥਿਆ ; ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੧੨੫॥ (1384-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore this body is caught in the waves of characters (explained above). Dear true Waheguru, the savior, to escape from all those, my hope are in You alone. ||125||

ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ , ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ; ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ (1384-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

A women (keen person) asking a happily married women (Saint);

Dear great friend what is the word (mantra), what is the virtue (good value) and what is the jewel-like spell?

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ; ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ॥੧੨੬॥ (1384-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Furthermore what is the dress (costume), which I may wear, by which I may captivate (charm) my spouse (Waheguru)? ||126||

ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ , ਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ; ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ (1384-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Humility is the word (mantra), forgive and still endure hurting remarks is the virtue and utter sweet words with tongue, the jewel-like spell i.e. to utter Waheguru's name with the tongue.

ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ; ਤਾਂ ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ ॥੧੨੭॥ (1384-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When you started wearing these three robes, my dear sister, then only your Spouse would come under your charm. ||127||

ਮਤਿ ਹੋਦੀ ਹੋਇ ; ਇਆਣਾ ॥ (1384-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Ji describe a true devotee (Bhagat);
If someone act very simple (down-to-earth) even when he is wise and be powerless even when blessed with power (inner powers).

ਤਾਣ ਹੋਦੇ ਹੋਇ ; ਨਿਤਾਣਾ ॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Ji describe a true devotee (Bhagat);
If someone act very simple (down-to-earth) even when he is wise and be powerless even when blessed with power (inner powers).

ਅਣਹੋਦੇ ; ਆਪੁ ਵੰਡਾਏ ॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Who doesn't own anything and even if he receives something, he shares it with others i.e. even if anyhow some pride try to build in his inner self, he immediately force it out (share) and remain humble.

ਕੋ ਐਸਾ ; ਭਗਤੁ ਸਦਾਏ ॥੧੨੮॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Those with all the above characteristics can be called a Bhagat. ||128||

ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨ ਗਾਲਾਇ ; ਸਭਨਾ ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear brother, do not utter (speak) even a single harsh word to anybody, because master of all, Waheguru resides in everybody.

ਹਿਆਉ ਨ ਕੈਹੀ ਠਾਹਿ ; ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲਵੇ ॥੧੨੯॥ (1384-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore do not break anyone's heart as He resides there as an invaluable jewel i.e. Waheguru is the jewel in every human's heart, only selected ones finds it. ||129||

ਸਭਨਾ ਮਨ ਮਾਣਿਕ ; ਠਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾਂਗਵਾ ॥ (1384-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Precious like jewels are the minds of all. Therefore to hurt their heart is not good at all i.e. it is very bad to hurt somebody because it effect their minds.

ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਸਿਕ ;
ਹਿਆਉ , ਨ ਠਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ ॥੧੩੦॥ (1384-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Furthermore dear brother, if above all, you wish for your beloved spouse (Waheguru), then do not hurt anyone's heart. ||130||

ਅੰਗ ੧੩੮੫

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1385-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਵਯੇ , ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕੵ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (ਮੁਖਬਾਕਿਅ ਬੋਲੋ) (1385-3)

Swaiyas from The Mouth Of The Great Fifth Mahl: Guru Arjan Dev Ji utters the greatness of Guru Nanak dev Ji oneness with Almighty.

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭ ਆਪੇ ॥ (1385-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear Creator (Kartar = Kar + Tar, Kar means hand and Tar means string therefore Kartar means the One who is holding the string of sustainability of the entire creation), You exist even before the beginning; You Yourself are the Creator, the Cause of all causes.

ਸਰਬ ਰਹਿਓ ਭਰਪੂਰਿ ; ਸਗਲ ਘਟ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪੇ ॥ (1385-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You exist within all everywhere and You are in existence within entire creation as the form of life.

ਬ੍ਯਾਪਤੁ ਦੇਖੀਐ ਜਗਤਿ , ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ; (ਬਿਆਪਤੁ ਬੋਲੋ)
ਸਰਬ ਕੀ ਰਖ੍ਯਾ ਕਰੈ , ਆਪੇ ਹਰਿ ਪਤਿ ॥ (ਰਖਿਆ ਬੋਲੋ) (1385-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You are seen pervading within the entire the Universe; who can ever understand Your Practice means no one can understand the way You work; You protect all; You are our true Master.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤਪਤਿ ॥ (1385-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

O my Imperishable (Abhinasi) and specifically You attainable within All (Abhigat), You formed all independantly.

ਏਕੈ ਤੂਹੀ ਏਕੈ ; ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਤਿ ॥ (1385-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You are the One and Only; no one else is like You.

ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰਾਵਾਰੁ , ਕਉਨੁ ਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ;
ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਹੈ , ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ (1385-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You have no end or limitation. Who can contemplate You? You are the sole Father of the entire world and You are the Support of all life.

Guru Arjan Dev Ji composed the above Gurbani solely in praise of Almighty and the following two lines, Guru Ji prays before Guru Nanak while describing the oneness form of the Guru and Almighty.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ , ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ;
ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1385-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Arjan Dev Ji says, 'Dear Guru Nanak, I am Your servant standing at Your Door, I have contemplated within my heart and concluded that You are the Almighty, therefore how can one togue describe all Your virtues?

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ; ਬਲਿ ਬਲਿ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ (1385-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear True Guru (Guru Nanak), I surrender and sacrifice my mind to You, I surrender and sacrifice my speech upon You and my physical body is ever a sacrifice upon You. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰਿ , ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰ ਭਰਿ ;
ਪਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ , ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਰਿ ॥ (ਅਪੱਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1385-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Your Hymns (Shabad) are the flowing streams of Ambrosial Nectar; Your Treasures are beyond understanding of the Antahkaran and the divine knowledge; overflowing in abundance. You are the far beyond the ordinary people, King and Deities (Farthest of the far) and Infinite.

ਆਪੁਨੋ ਭਾਵਨੁ ਕਰਿ , ਮੰਤ੍ਰਿ ਨ ਦੂਸਰੋ ਧਰਿ ;
ਓਪਤਿ ਪਰਲੌ , ਏਕੈ ਨਿਮਖ ਤੁ ਘਰਿ ॥ (1385-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You do whatever You please; You do not take advice from anyone else. In Your Home, creation and destruction happen in an instant.

ਆਨ ਨਾਹੀ ਸਮਸਰਿ , ਉਜੀਆਰੋ ਨਿਰਮਰਿ ;
ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ , ਨਾਮ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ (1385-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

No one else is equal to You; Your Light is Immaculate and beyond death; millions of sins are washed away by reciting Your Name.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ , ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ;
ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1385-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Arjan Dev Ji says, 'Dear Guru Nanak, I am Your servant standing at Your Door, I have contemplated within my heart and concluded that You are the Almighty, therefore how can one togue describe all Your virtues?

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ; ਬਲਿ ਬਲਿ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥ (1385-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear True Guru (Guru Nanak), I surrender and sacrifice my mind to You, I surrender and sacrifice my speech upon You and my physical body is ever a sacrifice upon You. ||2||

ਸਗਲ ਭਵਨ ਧਾਰੇ , ਏਕ ਥੇਂ ਕੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹਿ , ਆਪਿ ਹੈ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1385-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You established the complete universe all by Yourself without any assistance; unlike any other creator, You pervade in Your complete form within the entire creation and yet You Yourself remain detached from the deeds performed by the Beings (Jeev) just like a mirror which reflects dirt without getting dirty.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰੇ , ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਥਾਰੇ ;
ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕੈ , ਅਲਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1385-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, there is no end or limit to Your Glorious Virtues; all beings and creatures are Yours. You are the Giver of all and You are beyond the comprehension of the Beings (jeev).

ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ , ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾਰੇ ;
ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ , ਮੁਖ ਨ ਮਸਾਰੇ ॥ (1386-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He Himself maintains all within His rules and practices, He is revealing His Creation through His Power (Nature) All-powerful Creative Potency. He has no color, form, mouth or beard.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ , ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ;
ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1386-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Arjan Dev Ji says, 'Dear Guru Nanak, I am Your servant standing at Your Door, I have contemplated within my heart and concluded that You are the Almighty, therefore how can one togue describe all Your virtues?

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ; ਬਲਿ ਬਲਿ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੩॥ (1386-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear True Guru (Guru Nanak), I surrender and sacrifice my mind to You, I surrender and sacrifice my speech upon You and my physical body is ever a sacrifice upon You. ||3||

ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੰ , ਕੀਮਤਿ ਨ ਗ੍ਯ਼ਾਨੰ ਧ੍ਯ਼ਾਨੰ ; (ਗਿਆਨੰ, ਧਿਆਨੰ ਬੋਲੋ)
ਊਚੇ ਤੇ ਊਚੌ ਜਾਨੀਜੈ , ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਥਾਨੰ ॥ (1386-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You are the Treasure of all virtue; who can know the value of Your spiritual wisdom and meditationmeans even the scholars and saints cannot derive Your value; Dear Almighty, Your Place (the true congregation, Sat-Sanggat) is known as the highest of the high.

ਮਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨੰ , ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜਹਾਨੰ ;
ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ , ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾਨੰ ॥ (1386-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, my mind, wealth and the life forces (Pran) belong to You alone; the world is strung upon Your Thread of Command means that Almighty is holding the control of the entire creation therefore what praises can I give to You? You are the Greatest of the great.

ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੋ ਭੇਉ , ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ , ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਨੰ ॥ (1386-4, ਸਵਯੇ, ਮ: 5)

Who can know Your Secret means who can ever understand the rationale behind Your actions? Dear Unfathomable, Infinite, Worship-worthy Almighty, You possess limitless Powers, Dear Almighty, You are te sole Sustainer of all.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ , ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ;
ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1386-5, ਸਵਯੇ, ਮ: 5)

Guru Arjan Dev Ji says, 'Dear Guru Nanak, I am Your servant standing at Your Door, I have contemplated within my heart and concluded that You are the Almighty, therefore how can one togue describe all Your virtues?

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ; ਬਲਿ ਬਲਿ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੪॥ (1386-5, ਸਵਯੇ, ਮ: 5)

Dear True Guru (Guru Nanak), I surrender and sacrifice my mind to You, I surrender and sacrifice my speech upon You and my physical body is ever a sacrifice upon You. ||4||

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰ ; ਅਛਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (ਅ-ਛੱਲ ਬੋਲੋ) (1386-6, ਸਵਯੇ, ਮ: 5)

Guru Arjan Dev Ji says, 'Dear Bhatt, the Formless, Formed, Undeceivable, Perfect and Imperishable Almighty manifested in human form as Guru Nanak',

ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਰੂਪ ; ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ (ਹਰਖ-ਵੰਤ ਬੋਲੋ) (1386-6, ਸਵਯੇ, ਮ: 5)

Almighty remains cheerful at all times, He is Endless, Beyond the influence of Maya, He is the form of Bliss, Truth and Life:

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬੇਅੰਤ ; ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥ (1386-7, ਸਵਯੇ, ਮ: 5)

Countless are those who sing Your Glorious Praises, but they do not know even a tiny bit of Your extent.

ਜਾ ਕਉ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਸੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ (1386-7, ਸਵਯੇ, ਮ: 5)

Dear Almighty, only that humble being upon whom You shower Your Mercy meets with You.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਧੰਨਿ ਜਨ ;
ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਯਉ ॥ (ਭਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1386-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Blessed are those those through their mind, body and speech, blessed are those in past, present and future and blessed are their parents, themselves and their children, upon whom the Almighty who is the destroyer of sins (Har) and the life form of all (Har), showers His Mercy.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ ਪਰਸਿਯਉ ; (ਪਾਠ 'ਪਰਸਿਅਉ' ਵੀ ਹੈ)
ਸਿ ਜਨਮ ਮਰਣ , ਦੁਹ ਥੇ ਰਹਿਓ ॥੫॥ (1386-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Whoever had the opportunity of touching the feet of Guru Nanak who is the physical form of the Almighty Himself, is released from the cycle of birth and death. ||5||

ਸਤਿ ਸਤਿ , ਹਰਿ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਸਤੇ , ਸਤਿ ਭਣੀਐ ॥ (1386-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

It is obvious and well spoken fact that Almighty was the truth in the past, He is the truth now and He remains the truth in the future.

ਦੂਸਰ ਆਨ ਨ ਅਵਰੁ ; ਪੁਰਖੁ ਪਊਰਾਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ (1386-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

It is well known fact that there is no other like Him and He Himself is the sole Primal Being.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ('ਲੈਤ' ਦੇਹਲੀ ਦੀਪਕ ਹੈ)
ਮਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ (1386-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Upon obtaining the nectar of Almighty's Name from the True Guru, I have attained all happiness in my mind.

ਜੇਹ ਰਸਨ ਚਾਖਿਓ ; ਤੇਹ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ (1386-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Those who taste the nectar of Almighty's Name with their tongues means those who recited Almighty's Name with their tongue along with every breath , those humble beings are satisfied and fulfilled.

ਜਿਹ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਯੋੁ ; (ਭਇਓ ਬੋਲੋ)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਆਰੁ ॥ (1386-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Those who becomes pleasing to their Master (Almighty), they develop utmost love with Sat Sangat, the True Congregation means True Congregation is a precious gift of Almighty to His loved ones as this is the only path towards the ultimate goal of life by attaining union with Him (Almighty).

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ;
ਤਿਨ੍ ਸਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਧਾਰੁ ॥੬॥ (1386-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Whoever had the opportunity of touching the feet of Guru Nanak who is the physical form of the Almighty Himself, liberates his/her entire Whoever had the opportunity of touching the feet of Guru Nanak who is the physical form of the Almighty Himself, is released from generations. ||6||

ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ; ਸਚੇ ਪਹਿ ਧਰਿਓ ॥ (1386-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear True Form (Almighty), Your Congregation is also True as well as Your support (Dibaan) and You have entrusted Your Name to the True Guru who is Your physical form means that the sermons of Your True Name can only be obtained from a True Guru.

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ; ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿਓ ॥ (1386-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Sitting upon His Throne of Truth, He administers True Justice.

ਸਚਿ ਸਿਰਜਿ੍ਉ ਸੰਸਾਰੁ ; (ਸਿਰਜਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਆਪਿ ਆਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਉ ॥ (1386-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The True Lord Himself fashioned the Universe. He is Infallible, and does not make mistakes.

ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ; ਕੀਮ ਨਹੁ ਪਵੈ , ਅਮੁਲਉ ॥ (1386-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of the Infinite Lord, is the jewel. Its value cannot be appraised - it is priceless.

ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਯਉ ਗੋੁਬਿੰਦੁ ; (ਹੋਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਨਹੂ ਪਾਏ ॥ (1386-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

That person, upon whom Almighty of the Universe showers His Mercy obtains all comforts.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ;
ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਏ ॥੭॥ (1386-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Those who touch the Feet of Almighty through Guru Nanak, do not have to enter the cycle of reincarnation ever again. ||7||

ਕਵਨੁ ਜੋਗੁ , ਕਉਨੁ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ; (ਗਿਆਨੁ, ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਉਸ੍ਤਤਿ ਕਰੀਐ ॥ (ਉਸਤਤਿ ਬੋਲੋ) (1386-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

What is the Yoga, what is the spiritual wisdom and meditation, and what is the way, to praise Almighty?

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ , ਤੇਤੀਸ ਕੋਰਿ ; ਤਿਰੁ ਕੀਮ , ਨ ਪਰੀਐ ॥ (1386-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Siddhas and seekers and the three hundred thirty million gods cannot find even a tiny bit of Almighty's Value.

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿ ; ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (1386-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither Brahma, nor Sanak, nor the thousand-headed serpent king can find the limits of His Glorious Virtues.

ਅਗਹੁ ਗਹਿਓ ਨਹੀ ਜਾਇ ; (ਅ-ਗੱਹੁ ਬੋਲੋ)
ਪੂਰਿ ਸ੍ਰਬ ਰਹਿਓ ਸਮਾਏ ॥ (1386-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Inapprehensible Lord cannot be apprehended. He is pervading and permeating amongst all.

ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭਿ ; (ਦਇਆਲ ਬੋਲੋ)
ਸੇਇ ਜਨ ਲਗੇ ਭਗਤੇ ॥ (1386-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Those whom God has mercifully freed from their nooses - those humble beings are attached to His devotional worship.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ;
ਤੇ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥੮॥ (1386-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Those who meet with Almighty through Guru Nanak are liberated forever, here and hereafter. ||8||

ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ;
ਪਰ੍ਯ੍ਯਿਉ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥ (ਪਰਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1386-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I am a beggar; I seek the Sanctuary of God, the Giver of givers.

ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨ ; ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ (1386-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Please bless me with the gift of the dust of the feet of the Saints; grasping them, I cross over the terrifying world-ocean.

ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ , ਅਰਦਾਸਿ ; ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (1386-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Please listen to my prayer, if it pleases You, O my Lord and Master.

ਅੰਗ ੧੩੮੭

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ; ਭਗਤਿ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ ॥ (1387-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

My mind yearns for the Sight (Darshan) of Your Darshan. This mind abides in devotional worship.

ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧ੍ਯਾਰ ਮਹਿ ; (ਅੰਧਿਆਰ ਬੋਲੋ)
ਸਭ ਕਲਿ ਉਧਰੀ , ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥ (1387-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The lamp is lit in the darkness; all are saved in this Dark Age of Kali Yuga, through the One Name and faith in the Dharma.

ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ; ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੯॥ (1387-2,ਸਵਯੇ,ਮਃ 5)

Almighty is revealed in all the worlds. O servant Nanak, the Guru is the Supreme Lord God. ||9||

ਸਵਯੇ , ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ ; ਮਹਲਾ ੫ (ਮੁਖਬਾਕਿਅ ਬੋਲੋ) (1387-3)

Swaiyas From The Mouth Of The Great Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1387-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ ;
ਸਠ ਕਠੋਰ , ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥ ('ਸਠ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ, ਕੁ-ਗਿਆਨੀ ਬੋਲੋ) (1387-4,ਸਵਯੇ,ਮਃ 5)

This body is frail and transitory, and bound to emotional attachment. I am foolish, stone-hearted, filthy and unwise.

ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (1387-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

My mind wanders and wobbles, and will not hold steady. It does not know the state of the Supreme Lord God.

ਜੋਬਨ ਰੂਪ , ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ; (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ , ਬਡੌ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ (1387-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I am intoxicated with the wine of youth, beauty and the riches of Maya. I wander around perplexed, in excessive egotistical pride.

ਪਰ ਧਨ , ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ;
ਯਹ ਮੀਠੀ , ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥ (1387-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The wealth and women of others, arguments and slander, are sweet and dear to my soul.

ਬਲਬੰਚ ਛਪਿ ਕਰਤ ਉਪਾਵਾ ; ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ , ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1387-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I try to hide my deception, but God, the Inner-knower, the Searcher of Hearts, sees and hears all.

ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਸੁਚ ਨਾਸ੍ਤਿ ; (ਨਾਸਤਿ ਬੋਲੋ)
ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ ॥ (1387-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I have no humility, faith, compassion or purity, but I seek Your Sanctuary, O Giver of life.

ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸਿਰੀ ਧਰ ;
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ (1387-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The All-powerful Lord is the Cause of causes. Dear Almighty and Master of Nanak, please save me! ||1||

ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ , ਸਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ; ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥ (1387-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Praises of the Creator, the Enticer of the mind, are potent to destroy sins.

ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ , ਸਮਰਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ;
ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਨ ਸਉ ॥ (1387-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The All-powerful Lord is the boat, to carry us across; He saves all our generations.

ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ , ਜਾਨਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਮੋਹਿਓ , ਕਤ ਧੰਉ ॥ (1387-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

O my unconscious mind, contemplate and remember Him in the Sat Sangat, the True Congregation. Why are you wandering around, enticed by the darkness of doubt?

ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਚਸਾ ਪਲੁ ਸਿਮਰਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਸੰਗਿ ਲਉ ॥ (1387-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Remember Him in meditation, for an hour, for a moment, even for an instant. Chant the Name of Almighty with your tongue.

ਹੋਛਉ ਕਾਜੁ ਅਲਪ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ; ਕੋਟਿ ਜਨੰਮ ਕਹਾ ਦੁਖ ਭੰਉ ॥ (1387-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You are bound to worthless deeds and shallow pleasures; why do you spend millions of lifetimes wandering in such pain?

ਸਿਖ੍ਯਾ ਸੰਤ , ਨਾਮੁ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ; (ਸਿਖਿਆ ਬੋਲੋ)
ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਆਤਮ ਸਿਉ ਰੰਉ ॥੨॥ (1387-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Chant and vibrate the Name of Almighty, Guru Nanak says, through the Teachings of the Saints. Meditate on Almighty with love in your soul. ||2||

ਰੰਚਕ ਰੇਤ , ਖੇਤ ਤਨਿ ਨਿਰਮਿਤ ;
ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ਧਰੀ ॥ (ਦੁਰਲੱਭ ਬੋਲੋ) (1387-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The little sperm is planted in the body-field of the mother, and the human body, so difficult to obtain, is formed.

ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋਧੇ ਸੁਖ ਭੁੰਚਤ ; ਸੰਕਟ ਕਾਟਿ ਬਿਪਤਿ ਹਰੀ ॥ (1387-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He eats and drinks, and enjoys pleasures; his pains are taken away, and his suffering is gone.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ , ਭਾਈ ਅਰੁ ਬੰਧਪ ; ਬੂਝਨ ਕੀ ਸਭ ਸੂਝ ਪਰੀ ॥ (1387-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He is given the understanding to recognize mother, father, siblings and relatives.

ਬਰਧਮਾਨ ਹੋਵਤ , ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਤ ;
ਆਵਤ ਨਿਕਟਿ ਬਿਖੰਮ ਜਰੀ ॥ (1387-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He grows day by day, as the horrible specter of old age comes closer and closer.

ਰੇ ਗੁਨ ਹੀਨ ਦੀਨ , ਮਾਇਆ ਕ੍ਰਿਮ ;
ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਘਰੀ ॥ (1387-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You worthless, petty worm of Maya - remember your Lord and Master, at least for an instant!

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਨਾਨਕ , ਕਾਟਿ ਭਰੰਮ ਭਰੀ ॥੩॥ (1387-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Please take Nanak's hand, O Merciful Ocean of Mercy, and take away this heavy load of doubt. ||3||

ਰੇ ਮਨ ਮੂਸ , ਬਿਲਾ ਮਹਿ ਗਰਬਤ ; (ਬਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਕਰਤਬ ਕਰਤ , ਮਹਾਂ ਮੁਘਨਾਂ ॥ (ਕਰਤੱਬ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1387-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

O mind, you are a mouse, living in the mousehole of the body; you are so proud of yourself, but you act like an absolute fool.

ਸੰਪਤ ਦੋਲ ਝੋਲ ਸੰਗਿ ਝੂਲਤ ; ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਭ੍ਰਮਤ ਘੁਘਨਾ ॥ (1387-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You swing in the swing of wealth, intoxicated with Maya, and you wander around like an owl.

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ , ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧਪ ;
ਤਾ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਢਿਓ , ਸੁ ਘਨਾ ॥ (1387-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You take pleasure in your children, spouse, friends and relatives; your emotional attachment to them is increasing.

ਬੋਇਓ ਬੀਜੁ ਅਹੰ , ਮਮ ਅੰਕੁਰੁ ;
ਬੀਤਤ ਅਉਧ , ਕਰਤ ਅਘਨਾਂ ॥ (1387-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You have planted the seeds of egotism, and the sprout of possessiveness has come up. You pass your life making sinful mistakes.

ਮਿਰਤੁ ਮੰਜਾਰ , ਪਸਾਰਿ ਮੁਖੁ ਨਿਰਖਤ ;
ਭੁੰਚਤ ਭੁਗਤਿ , ਭੂਖ ਭੁਖਨਾ ॥ (1387-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The cat of death, with his mouth wide-open, is watching you. You eat food, but you are still hungry.

ਸਿਮਰਿ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਨਾਨਕ , ਜਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁਪਨਾ ॥੪॥ (1387-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on the Merciful Lord of the World, Guru Nanak says, in the Sat Sangat, the True Congregation. Know that the world is just a dream. ||4||

ਅੰਗ ੧੩੮੮

ਦੇਹਨ ਗੇਹਨ , ਨੇਹ ਨ ਨੀਤਾ ;
ਮਾਇਆ ਮਤ , ਕਹਾ ਲਉ ਗਾਰਹੁ ॥ (1388-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither body, nor house, nor love last forever. You are intoxicated with Maya; how long will you be proud of them?

ਛਤ੍ਰਨ ਪਤ੍ਰਨ , ਚਉਰ ਨ ਚਾਵਰ ;
ਬਹਤੀ ਜਾਤ , ਰਿਦੈ ਨ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ (1388-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither crown, nor canopy, nor servants last forever. You do not consider in your heart that your life is passing away.

ਰਥਨ ਅਸ੍ਵਨ , ਗਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ; (ਅਸੁਅਨ ਬੋਲੋ)
ਛਿਨ ਮਹਿ ਤਿਆਗਤ , ਨਾਂਗ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥ (1388-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither chariots, nor horses, nor elephants or royal thrones shall last forever. In an instant, you will have to leave them, and depart naked.

ਸੂਰਨ ਬੀਰਨ , ਮੀਰ ਨ ਖਾਨਮ ;
ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਊ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਹੁ ॥ (1388-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither warrior, nor hero, nor king or ruler last forever; see this with your eyes.

ਕੋਟਨ ਓਟਨ , ਕੋਸ ਨ ਛੋਟਾ ; ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ , ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਹੁ ॥ (1388-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither fortress, nor shelter, nor treasure will save you; doing evil deeds, you shall depart empty-handed.

ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਾਜਨ ਸਖ ;
ਉਲਟਤ ਜਾਤ , ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਂਰਹੁ ॥ (1388-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Friends, children, spouses and friends - none of them last forever; they change like the shade of a tree.

ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ; (ਦਇਆਲ ਬੋਲੋ)
ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਹੁ ॥ (1388-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

God is the Perfect Primal Being, Merciful to the meek; each and every instant, meditate in remembrance on Him, the Inaccessible and Infinite.

ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਨਾਥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ;
ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ॥੫॥ (1388-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

O Great Lord and Master, servant Nanak seeks Your Sanctuary; please shower him with Your Mercy, and carry him across. ||5||

ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਗ ਜੋਹਨ ; ਹੀਤੁ ਚੀਤੁ ਦੇ , ਲੇ ਲੇ ਪਾਰੀ ॥ (1388-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I have used up my breath of life, sold my self-respect, begged for charity, committed highway robbery, and dedicated my consciousness to the love and pursuit of acquiring wealth.

ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ; ਤਾਹੂ ਤੇ , ਲੇ ਰਖੀ ਨਿਰਾਰੀ ॥ (1388-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I have kept it secretly hidden from my friends, relatives, companions, children and siblings.

ਧਾਵਨ ਪਾਵਨ , ਕੂਰ ਕਮਾਵਨ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ , ਅਉਧ ਤਨ ਜਾਰੀ ॥ (1388-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I ran around practicing falsehood, burning up my body and growing old.

ਕਰਮ ਧਰਮ , ਸੰਜਮ ਸੁਚ ਨੇਮਾ ; ਚੰਚਲ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਹਾਰੀ ॥ (1388-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I gave up good deeds, righteousness and Dharma, self-discipline, purity, religious vows and all good ways; I associated with the fickle Maya.

ਪਸੁ ਪੰਖੀ , ਬਿਰਖ ਅਸਥਾਵਰ ;
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ , ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (1388-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Beasts and birds, trees and mountains - in so many ways, I wandered lost in reincarnation.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ , ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਸਿਮਰਿਓ ;
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ (1388-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I did not remember the Naam, the Name of Almighty, for a moment, or even an instant. He is the Master of the meek, Almighty of all life.

ਖਾਨ ਪਾਨ , ਮੀਠ ਰਸ ਭੋਜਨ ; ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ , ਹੋਤ ਕਤ ਖਾਰੀ ॥ (1388-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The food and drink, and the sweet and tasty dishes became totally bitter at the last moment.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ;
ਹੋਰਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨ , ਚਲੇ ਸਭਿ ਡਾਰੀ ॥੬॥ (1388-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I was saved in the Society of the Saints, at their feet; the others, intoxicated with Maya, have gone, leaving everything behind. ||6||

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਵ ਛੰਦ ਮੁਨੀਸੁਰ ;
ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ , ਠਾਕੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥ (1388-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Brahma, Shiva, the Vedas and the silent sages sing the Glorious Praises of their Lord and Master with love and delight.

ਇੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਖੋਜਤੇ ਗੋਰਖ ; ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਆਵਤ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ॥ (1388-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Indra, Vishnu and Gorakh, who come to earth and then go to heaven again, seek Almighty.

ਸਿਧ ਮਨੁਖ੍ਯ ਦੇਵ ਅਰੁ ਦਾਨਵ ; (ਮਨੁਖਿਅ ਬੋਲੋ)
ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵਤ ॥ (1388-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Siddhas, human beings, gods and demons cannot find even a tiny bit of His Mystery.

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭਗਤੀ ;
ਹਰਿ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵਤ ॥ (1388-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servants are imbued with love and affection for God their Beloved; in the delight of devotional worship, they are absorbed in the Sight (Darshan) of His Darshan.

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ , ਆਨ ਕਉ ਜਾਚਹਿ ;
ਮੁਖ ਦੰਤ ਰਸਨ , ਸਗਲ ਘਸਿ ਜਾਵਤ ॥ (1388-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

But those who forsake Him, and beg from another, shall see their mouths, teeth and tongues wear away.

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ , ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਝਹਿ ਸਮਝਾਵਤ ॥੭॥ (1388-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

O my foolish mind, meditate in remembrance on Almighty, the Giver of peace. Slave Nanak imparts these teachings. ||7||

ਮਾਇਆ ਰੰਗ , ਬਿਰੰਗ ਕਰਤ ਭ੍ਰਮ ;
ਮੋਹ ਕੈ ਕੂਪਿ , ਗੁਬਾਰਿ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The pleasures of Maya shall fade away. In doubt, the mortal falls into the deep dark pit of emotional attachment.

ਏਤਾ ਗਬੁ , ਅਕਾਸਿ ਨ ਮਾਵਤ ;
ਬਿਸਟਾ ਅਸ੍ਤ ਕ੍ਰਿਮਿ , ਉਦਰੁ ਭਰਿਓ ਹੈ ॥ (ਅਸਤ ਬੋਲੋ) (1388-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He is so proud, even the sky cannot contain him. His belly is filled with manure, bones and worms.

ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇ , ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ;
ਪਰ ਧਨ ਛੀਨਿ , ਅਗਿਆਨ ਹਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He runs around in the ten directions, for the sake of the great poison of corruption. He steals the wealth of others, and in the end, he is destroyed by his own ignorance.

ਜੋਬਨ ਬੀਤਿ , ਜਰਾ ਰੋਗਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ;
ਜਮਦੂਤਨ ਡੰਨੁ , ਮਿਰਤੁ ਮਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

His youth passes away, the illnesses of old age seize him, and the Messenger of Death punishes him; such is the death he dies.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ , ਨਰਕ ਭੁੰਚਤ ;
ਸਾਸਨ ਦੂਖ ਗਰਤਿ ਗਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He suffers the agony of hell in countless incarnations; he rots away in the pit of pain and condemnation.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁ ਆਪਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥੮॥ (1388-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, those whom the Saint mercifully takes as his own, are carried across by their loving devotional worship. ||8||

ਗੁਣ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥ (1388-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

All virtues are obtained, all fruits and rewards, and the desires of the mind; my hopes have been totally fulfilled.

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ , ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ;
ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ , ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ (1388-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Medicine, the Mantra, the Magic Charm, will cure all illnesses and totally take away all pain.

ਅੰਗ ੧੩੮੯

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਤਸਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ (1389-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Lust, anger, egotism, jealousy and desire are eliminated by chanting the Name of Almighty.

ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ , ਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ;
ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥ (1389-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The merits of cleansing baths, charity, penance, purity and good deeds, are obtained by enshrining the Lotus Feet of God within the heart.

ਸਾਜਨ ਮੀਤ , ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ;
ਜੀਅ ਧਾਨ , ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ (1389-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Almighty is my Friend, my Very Best Friend, Companion and Relative. God is the Sustenance of the soul, the Support of the breath of life.

ਓਟ ਗਹੀ , ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ ; ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੯॥ (1389-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I have grasped the Shelter and Support of my All-powerful Lord and Master; slave Nanak is forever a sacrifice to Him. ||9||

ਆਵਧ ਕਟਿਓ ਨ ਜਾਤ ; ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ , ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ॥ (1389-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Weapons cannot cut that person who delights in the love of Almighty's Lotus Feet.

ਦਾਵਨਿ ਬੰਧਿਓ ਨ ਜਾਤ ; ਬਿਧੇ ਮਨ , ਦਰਸ ਮਗਿ ॥ (1389-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Ropes cannot bind that person whose mind is pierced through by the Vision of Almighty's Way.

ਪਾਵਕ , ਜਰਿਓ ਨ ਜਾਤ ; ਰਹਿਓ ਜਨ ਧੂਰਿ ਲਗਿ ॥ (1389-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Fire cannot burn that person who is attached to the dust of the feet of Almighty's humble servant.

ਨੀਰੁ , ਨ ਸਾਕਸਿ ਬੋਰਿ ; ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥਿ , ਪਗਿ ॥ (1389-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Water cannot drown that person whose feet walk on Almighty's Path.

ਨਾਨਕ , ਰੋਗ ਦੋਖ ਅਘ ਮੋਹ ; ਛਿਦੇ , ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਗਿ ॥੧॥੧੦॥ (1389-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, diseases, faults, sinful mistakes and emotional attachment are pierced by the Arrow of the Name. ||1||10||

ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ;
ਬਿਚਰਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਖਟੂਆ ॥ (1389-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

People are engaged in making all sorts of efforts; they contemplate the various aspects of the six Shaastras.

ਭਸਮ ਲਗਾਇ , ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਤੇ ;
ਸੂਖਮ ਦੇਹ , ਬੰਧਹਿ ਬਹੁ ਜਟੂਆ ॥ (1389-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Rubbing ashes all over their bodies, they wander around at the various sacred shrines of pilgrimage; they fast until their bodies are emaciated, and braid their hair into tangled messes.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ , ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ;
ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ , ਸੂਤ ਕੇ ਹਟੂਆ ॥ (1389-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Without devotional worship of Almighty, they all suffer in pain, caught in the tangled web of their love.

ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ , ਕਰਤ ਸੋਮਪਾਕਾ ;
ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ , ਥਾਟਹਿ ਕਰਿ ਥਟੂਆ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥ (1389-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

They perform worship ceremonies, draw ritual marks on their bodies, cook their own food fanatically, and make pompous shows of themselves in all sorts of ways. ||2||11||20||

ਸਵਈਏ , ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ ('੧' ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1389-10)

Swaiyas In Praise Of The First Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1389-10)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਇਕ ਮਨਿ ; ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰ ਦਾਤਾ ॥ (1389-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Meditate single-mindedly on the Primal Lord God, the Bestower of blessings.

ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ; ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ (1389-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

He is the Helper and Support of the Saints, manifest forever.

ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ; ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ (1389-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Grasp His Feet and enshrine them in your heart.

ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ; ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ (1389-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Then, let us sing the Glorious Praises of the most exalted Guru Nanak. ||1||

ਗਾਵਉ ਗੁਨ , ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਰੇ ॥ (1389-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

I sing the Glorious Praises of the most exalted Guru Nanak, the Ocean of peace, the Eradicator of sins, the sacred pool of the Shabad, the Word of God.

ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ , ਧੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ;
ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਧਿਆਨੁ ਧਰੇ ॥ (1389-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The beings of deep and profound understanding, oceans of wisdom, sing of Him; the Yogis and wandering hermits meditate on Him.

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ , ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕ ;
ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ (1389-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Indra and devotees like Prahlaad, who know the joy of the soul, sing of Him.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੨॥ (1389-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL the poet sings the Sublime Praises of Guru Nanak, who enjoys mastery of Raja Yoga, the Yoga of meditation and success. ||2||

ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ;
ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ (1389-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

King Janak and the great Yogic heroes of Almighty's Way, sing the Praises of the All-powerful Primal Being, filled with the sublime essence of Almighty.

ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸਿਧਾਦਿਕ ;
ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥ (1389-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Sanak and Brahma's sons, the Saadhus and Siddhas, the silent sages and humble servants of Almighty sing the Praises of Guru Nanak, who cannot be deceived by the great deceiver.

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ , ਅਟਲ ਮੰਡਲਵੈ ; (ਮੰਡਲ-ਵੈ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਭਾਇ , ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥ (1389-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Dhoma the seer and Dhroo, whose realm is unmoving, sing the Glorious Praises of Guru Nanak, who knows the ecstasy of loving devotional worship.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥ (1389-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL the poet sings the Sublime Praises of Guru Nanak, who enjoys mastery of Raja Yoga. ||3||

ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ , ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ;
ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥ (1389-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Kapila and the other Yogis sing of Guru Nanak. He is the Avataar, the Incarnation of the Infinite Lord.

ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ , ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ;
ਕਰ ਕੁਠਾਰੁ , ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥ (1389-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Parasraam the son of Jamdagan, whose axe and powers were taken away by Raghuvira, sing of Him.

ਉਧੌ ਅਕ੍ਰੂਰੁ , ਬਿਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; (ਅਕਰੂਰੁ ਬੋਲੋ)
ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ (1389-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Udho, Akrur and Bidur sing the Glorious Praises of Guru Nanak, who knows Almighty, the Soul of All.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥ (1389-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL the poet sings the Sublime Praises of Guru Nanak, who enjoys mastery of Raja Yoga. ||4||

ਅੰਗ ੧੩੯੦

ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ , ਬਰਨ ਚਾਰਿ , ਖਟ ਦਰਸਨ ;
ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ , ਸਿਮਰੰਥਿ ਗੁਨਾ ॥ (1390-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The four castes and the six Shaastras sing His Glorious Praises; Brahma and the others contemplate His Virtues.

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸੁ , ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ ;
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥ (1390-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The thousand-tongued serpent king sings His Praises with delight, remaining lovingly attached to Him.

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥ (1390-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Shiva, detached and beyond desire, sings the Glorious Praises of Guru Nanak, who knows Almighty's endless meditation.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੫॥ (1390-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL the poet sings the Sublime Praises of Guru Nanak, who enjoys mastery of Raja Yoga. ||5||

ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ; ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿਦੰਤਰਿ ॥ (1390-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

He mastered Raja Yoga, and enjoys sovereignty over both worlds; Almighty, beyond hate and revenge, is enshrined within His Heart.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ; ਨਾਮਿ ਲੇ , ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ (1390-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The whole world is saved, and carried across, chanting the Naam, the Name of Almighty.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ; ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਗਿ ॥ (1390-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Sanak and Janak and the others sing His Praises, age after age.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ;
ਜਨਮੁ ਸਕਯਥੁ ਭਲੌ ਜਗਿ ॥ (ਸਕਇਅਥੁ ਬੋਲੋ) (1390-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Blessed, blessed, blessed and fruitful is the sublime birth of the Guru into the world.

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ;
ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ , ਵਖਾਣਿਓ ॥ (1390-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Even in the nether regions, His Victory is celebrated; so says KAL the poet.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੬॥ (1390-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

You are blessed with the Nectar of Almighty's Name, O Guru Nanak; You have mastered Raja Yoga, and enjoy sovereignty over both worlds. ||6||

ਸਤਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ; ਛਲਿਓ ਬਲਿ , ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥ (1390-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

In the Golden Age of Sat Yuga, You were pleased to deceive Baal the king, in the form of a dwarf.

ਤ੍ਰੇਤੈ , ਤੈ ਮਾਣਿਓ ; ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾਇਓ ॥ (1390-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

In the Silver Age of Traytaa Yuga, You were called Raam of the Raghu dynasty.

ਦੁਆਪੁਰਿ , ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ; ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕੀਓ ॥ (1390-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

In the Brass Age of Dwaapur Yuga, You were Krishna; You killed Mur the demon and saved Kans.

ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ ; ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥ (1390-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

You blessed Ugrasain with a kingdom, and You blessed Your humble devotees with fearlessness.

ਕਲਿਜੁਗਿ , ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ;
ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ , ਕਹਾਇਓ ॥ (1390-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

In the Iron Age, the Dark Age of Kali Yuga, You are known and accepted as Guru Nanak, Guru Angad and Guru Amar Das.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ;
ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓ ॥੭॥ (1390-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The sovereign rule of the Great Guru is unchanging and permanent, according the Command of the Primal Lord God. ||7||

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ; ਭਗਤੁ ਜੈਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ (1390-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

His Glorious Praises are sung by the devotees Ravi Daas, Jai Dayv and Trilochan.

ਨਾਮਾ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ; ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ , ਸਮ ਲੋਚਨ ॥ (1390-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The devotees Naam Dayv and Kabeer praise Him continually, knowing Him to be even-eyed.

ਭਗਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ; ਸਹਜਿ ਆਤਮ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ (1390-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The devotee Baynee sings His Praises; He intuitively enjoys the ecstasy of the soul.

ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ , ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿਨਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1390-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

He is the Master of Yoga and meditation, and the spiritual wisdom of the Guru; He knows none other except God.

ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖੵਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ; (ਪਰੀਖਿਅਤੁ ਬੋਲੋ)
ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ (1390-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Sukh Dayv and Preekhyat sing His Praises, and Gautam the rishi sings His Praise.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ;
ਨਿਤ ਨਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੮॥ (1390-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Says KAL the poet, the ever-fresh praises of Guru Nanak are spread throughout the world. ||8||

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾਯਾਲਿ ; (ਪਾਇਆਲਿ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤ ਨਾਗਾਦਿ ਭੁਯੰਗਮ ॥ (1390-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

In the nether worlds, His Praises are sung by the devotees like Shaysh-naag in serpent form.

ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ;
ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1390-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Shiva, the Yogis and the wandering hermits sing His Praises forever.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬ੍ਯਾਸੁ ; (ਬਿਆਸੁ ਬੋਲੋ) (1390-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਬੀਚਾਰਿਅ ॥ (ਬਿਆਕਰਣ ਬੋਲੋ, ਬੀਚਾਰਿ'ਅ')

Vyaas the silent sage, who studied the Vedas and its grammar, sings His Praise.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ;
ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਅ ॥ (1390-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

His Praises are sung by Brahma, who created the entire universe by God's Command.

ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ;
ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ ਜਾਣਿਓ ॥ (1390-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

God fills the galaxies and realms of the universe; He is known to be the same, manifest and unmanifest.

ਜਪੁ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ;
ਸਹਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੯॥ (1390-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL chants the Sublime Praises of Guru Nanak, who enjoys mastery of Yoga. ||9||

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ;
ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਓ ॥ (1390-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The nine masters of Yoga sing His Praises; blessed is the Guru, who is merged into the True Lord.

ਮਾਂਧਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ; ਜੇਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਓ ॥ (1390-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Maandhaataa, who called himself ruler of all the world, sings His Praises.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ; ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੌ ॥ (1390-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Bal the king, dwelling in the seventh underworld, sings His Praises.

ਭਰਥਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ; ਸਦਾ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੌ ॥ (1390-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Bhart'har, abiding forever with Gorakh, his guru, sings His Praises.

ਦੂਰਬਾ ਪਰੂਰਉ ਅੰਗਰੈ ; ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ (1390-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Doorbaasaa, King Puro and Angra sing the Praises of Guru Nanak.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥੧੦॥ (1390-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Says KAL the poet, the Sublime Praises of Guru Nanak intuitively permeate each and every heart. ||10||

ਅੰਗ ੧੩੯੧

ਸਵਈਏ , ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ੨ ('੨' ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1391-1)

Swaiyas In Praise Of The Second Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1391-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਧੰਨੁ ਕਰਤਾ ;
ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੋ ॥ (1391-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Blessed is the Primal Lord God, the Creator, the All-powerful Cause of causes.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ;
ਮਸਤਕਿ ਤੁਮ ਧਰਿਓ ਜਿਨਿ ਹਥੋ ॥ (ਹੱਥੋ ਬੋਲੋ) (1391-2,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ,ਕਲ ਸਹਾਰ)

Blessed is the True Guru Nanak, who placed His hand upon Your forehead.

ਤ ਧਰਿਓ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ , ਸਹਜਿ ; (ਹੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਅਮਿਉ ਵੁਠਉ ਛਜਿ ; (1391-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਮੁਨਿ ਬੋਹਿਯ ਅਗਾਜਿ ॥ ('ਯਯਾ' ਪੂਰਾ ਬੋਲਣਾ)

When He placed His hand upon Your forehead, then the celestial nectar began to rain down in torrents; the gods and human beings, heavenly heralds and sages were drenched in its fragrance.

ਮਾਰਿਓ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗਰਜਿ , ਧਾਵਤੁ ਲੀਓ ਬਰਜਿ ;
ਪੰਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰਿ , ਰਾਖਿ ਲੇ ਸਮਜਿ ॥ (ਸਮੱਜਿ ਬੋਲੋ) (1391-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

You challenged and subdued the cruel demon of death; You restrained Your wandering mind; You overpowered the five demons and You keep them in one home.

ਜਗੁ ਜੀਤਉ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ , ਖੇਲਹਿ ਸਮਤ ਸਾਰਿ ; (ਸਮੱਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਰਥੁ ਉਨਮਨਿ , ਲਿਵ ਰਾਖਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ॥ (1391-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Through the Guru's Door, the Gurdwara, You have conquered the world; You play the game even-handedly. You keep the flow of your love steady for the Formless Lord.

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲਸਹਾਰ , ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ;
ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ , ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (ਜਗੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (1391-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

O Kal Sahaar, chant the Praises of Lehnaa throughout the seven continents; He met with Almighty, and became Guru of the World. ||1||

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ; ਕਾਲੁਖ ਖਨਿ ਉਤਾਰ ;
ਤਿਮਰ ਅਗ੍ਯਾਨ ਜਾਹਿ , ਦਰਸ ਦੁਆਰ ॥ (ਅਗਿਆਨ ਬੋਲੋ) (1391-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

The Stream of Ambrosial Nectar from His eyes washes away the slime and filth of sins; the sight of His door dispels the darkness of ignorance.

ਓਇ ਜੁ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ , ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ ਕਾਰ ;
ਤੇ ਨਰ ਭਵ ਉਤਾਰਿ , ਕੀਏ ਨਿਰਭਾਰ ॥ (1391-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Whoever accomplishes this most difficult task of contemplating the most sublime Word of the Shabad - those people cross over the terrifying world-ocean, and cast off their loads of sin.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਸਾਰਿ , ਜਾਗੀ ਲੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ;
ਨਿੰਮਰੀ ਭੂਤ ਸਦੀਵ , ਪਰਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (1391-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

The Sat Sangat, the True Congregation, is celestial and sublime; whoever remains awake and aware, contemplating the Guru, embodies humility, and is imbued forever with the Supreme Love of Almighty.

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲਸਹਾਰ , ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ;
ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ , ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ (1391-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

O Kal Sahaar, chant the Praises of Lehnaa throughout the seven continents; He met with Almighty, and became Guru of the World. ||2||

ਤੈ ਤਉ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ; ਬਿਮਲ ਜਾਸੁ ਬਿਥਾਰੁ ;
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਜਨ , ਜੀਆ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ (ਸੁ-ਜਨ ਬੋਲੋ) (1391-9,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

You hold tight to the Naam, the Name of the Infinite Lord; Your expanse is immaculate. You are the Support of the Siddhas and seekers, and the good and humble beings.

ਤੂ ਤਾ ਜਨਿਕ ਰਾਜਾ ਅਉਤਾਰੁ ; ਸਬਦੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਾਰੁ ;
ਰਹਹਿ ਜਗਤ੍ਰ , ਜਲ ਪਦਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (1391-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

You are the incarnation of King Janak; the contemplation of Your Shabad is sublime throughout the universe. You abide in the world like the lotus on the water.

ਕਲਿਪ ਤਰੁ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੁ , ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੁ ;
ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ , ਤੇਰੈ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (1391-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Like the Elyisan Tree, You cure all illnesses and take away the sufferings of the world. The three-phased soul is lovingly attuned to You alone.

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲਸਹਾਰ , ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ;
ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ , ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥ (1391-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

O Kal Sahaar, chant the Praises of Lehnaa throughout the seven continents; He met with Almighty, and became Guru of the World. ||3||

ਤੈ ਤਾ ਹਦਰਥਿ ਪਾਇਓ ਮਾਨੁ , ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ;
ਸਾਧਿ ਅਜਗਰੁ , ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਉਨਮਾਨੁ ॥ (1391-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

You were blessed with glory by the Prophet; You serve the Guru, certified by Almighty, who has subdued the snake of the mind, and who abides in the state of sublime bliss.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਮਾਨ , ਆਤਮਾ ਵੰਤਗਿਆਨ ; (ਵੰਤ-ਗਿਆਨ ਬੋਲੋ)
ਜਾਣੀਅ ਅਕਲ ਗਤਿ , ਗੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥ (1391-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Your Vision is like that of Almighty, Your soul is a fount of spiritual wisdom; You know the unfathomable state of the certified Guru.

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਚਲ ਠਾਣ , ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸੁਥਾਨ ; (ਅਚੱਲ ਬੋਲੋ)
ਪਹਿਰਿ ਸੀਲ ਸਨਾਹੁ , ਸਕਤਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ (1391-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Your Gaze is focused upon the unmoving, unchanging place. Your Intellect is immaculate; it is focused upon the most sublime place. Wearing the armor of humility, you have overcome Maya.

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲਸਹਾਰ , ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ; (ਕੱਲ-ਸਹਾਰ ਬੋਲੋ)
ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ , ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ (ਜਗੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (1391-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

O Kal Sakaar, chant the Praises of Lehnaa throughout the seven continents; He met with Almighty, and became Guru of the World. ||4||

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤ , ਤਮ ਹਰਨ ;
ਦਹਨ ਅਘ , ਪਾਪ ਪ੍ਰਨਾਸਨ ॥ (1391-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Casting Your Glance of Grace, you dispel the darkness, burn away evil, and destroy sin.

ਸਬਦ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤ ; ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਾਸਨ ॥ (1391-16,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You are the Heroic Warrior of the Shabad, the Word of God. Your Power destroys sexual desire and anger.

ਲੋਭ ਮੋਹ , ਵਸਿ ਕਰਣ ;
ਸਰਣ ਜਾਚਿਕ , ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ॥ (1391-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You have overpowered greed and emotional attachment; You nurture and cherish those who seek Your Sanctuary.

ਆਤਮ ਰਤ , ਸੰਗ੍ਰਹਣ ; ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਢਾਲਣ ॥ (1391-17,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You gather in the joyful love of the soul; Your Words have the Potency to bring forth Ambrosial Nectar.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਲ , ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ;
ਸਤਿ ਲਾਗੈ , ਸੋ ਪੈ ਤਰੈ ॥ (1391-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You are appointed the True Guru, the True Guru in this Dark Age of Kali Yuga; whoever is truly attached to You is carried across.

ਗੁਰੁ ਜਗਤ , ਫਿਰਣ ਸੀਹ ਅੰਗਰਉ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਲਹਣਾ ਕਰੈ ॥੫॥ (1391-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

The lion, the son of Pheru, is Guru Angad, the Guru of the World; Lehnaa practices Raja Yoga, the Yoga of meditation and success. ||5||

ਅੰਗ ੧੩੯੨

ਸਦਾ ਅਕਲ ਲਿਵ ਰਹੈ ; ਕਰਨ ਸਿਉ ਇਛਾ ਚਾਰਹ ॥ (1392-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Your mind remains lovingly attuned to Almighty forever; You do whatever you desire.

ਦ੍ਰुम ਸਪੂਰ ਜਿਉ ਨਿਵੈ ; ਖਵੈ ਕਸੁ , ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਹ ॥ (1392-2,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Like the tree heavy with fruit, You bow in humility, and endure the pain of it; You are pure of thought.

ਇਹੈ ਤਤੁ ਜਾਣਿਓ ;
ਸਰਬ ਗਤਿ ਅਲਖੁ ਬਿਡਾਣੀ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (1392-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You realize this reality, that Almighty is All-pervading, Unseen and Amazing.

ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿਓ ; ਕਿਰਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ , ਕਲ ਬਾਣੀ ॥ (1392-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

With intuitive ease, You send forth the rays of the Ambrosial Word of power.

ਗੁਰ ਗਮਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ , ਤੈ ਪਾਇਓ ;
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗ੍ਰਾਹਜਿ ਲਯੌ ॥ (ਲਇਐਂ ਬੋਲੋ) (1392-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You have risen to the state of the certified Guru; you grasp truth and contentment.

ਹਰਿ ਪਰਸਿਓ , ਕਲੁ ਸਮੁਲਵੈ ; (‘ਕੱਲੁ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਜਨ ਦਰਸਨੁ ਲਹਣੇ ਭਯੌ ॥੬॥ (ਭਇਐਂ ਬੋਲੋ) (1392-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL proclaims, that whoever attains the Sight (Darshan) of the Darshan of Lehnaa, meets with Almighty. ||6||

ਮਨਿ , ਬਿਸਾਸੁ ਪਾਇਓ ; ਗਹਰਿ ਗਹੁ ਹਦਰਥਿ ਦੀਓ ॥ (1392-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ,ਕਲ)

My mind has faith, that the Prophet has given You access to the Profound Lord.

ਗਰਲ ਨਾਸੁ , ਤਨਿ ਨਠਯੋ ; (ਨਠਿਓ ਬੋਲੋ)
ਅਮਿਉ , ਅੰਤਰਗਤਿ ਪੀਓ ॥ (1392-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Your body has been purged of the deadly poison; You drink the Ambrosial Nectar deep within.

ਰਿਦਿ ਬਿਗਾਸੁ ਜਾਗਿਓ ; ਅਲਖਿ ਕਲ ਧਰੀ ਜੁਗੰਤਰਿ ॥ (1392-5,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Your Heart has blossomed forth in awareness of the Unseen Lord, who has infused His Power throughout the ages.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ; ਰਵਿਓ ਸਾਮਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ (1392-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

O True Guru, You are intuitively absorbed in Samaadhi, with continuity and equality.

ਉਦਾਰਉ ਚਿਤ , ਦਾਰਿਦ ਹਰਨ ;
ਪਿਖੰਤਿਹ ਕਲਮਲ ਤ੍ਰਸਨ ॥ (1392-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You are open-minded and large-hearted, the Destroyer of poverty; seeing You, sins are afraid.

ਸਦ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਕਲੁ ਉਚਰੈ ; (‘ਕੱਲੁ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਜਸੁ ਜੰਪਉ ਲਹਣੇ ਰਸਨ ॥੭॥ (1392-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Says KAL, I lovingly, continually, intuitively chant the Praises of Lehnaa with my tongue. ||7||

ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ , ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖੁ ;
ਸਦਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸੋਹੈ ॥ (1392-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

The Naam, the Name of Almighty, is our medicine; the Naam is our support; the Naam is the peace of Samaadhi. The Naam is the insignia which embellishes us forever.

ਰੰਗਿ ਰਤੌ ਨਾਮ ਸਿਉ ; ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਰਿ ਨਰਹ ਬੋਹੈ ॥ (1392-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL is imbued with the Love of the Naam, the Naam which is the fragrance of gods and human beings.

ਨਾਮ ਪਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਓ ; ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਰਵਿ ਲੋਇ ॥ (1392-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ,ਕਲ)

Whoever obtains the Naam, the Philosopher's Stone, becomes the embodiment of Truth, manifest and radiant throughout the world.

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ;
ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ ॥੮॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (1392-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Gazing upon the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan, it is as if one has bathed at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage. ||8||

ਸਚੁ ਤੀਰਥੁ ਸਚੁ ਇਸਨਾਨੁ , ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ;
ਸਦਾ , ਸਚੁ ਭਾਖੰਤੁ ਸੋਹੈ ॥ (1392-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

The True Name is the sacred shrine, the True Name is the cleansing bath of purification and food. The True Name is eternal love; chant the True Name, and be embellished.

ਸਚੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੋਹੈ ॥ (1392-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

The True Name is obtained through the Word of the Guru's Shabad; the Sangat, the Holy Congregation, is fragrant with the True Name.

ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ;
ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ , ਵਖਾਣੁ ॥ ('ਕੱਲ੍' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1392-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL the poet utters the Praises of the one whose self-discipline is the True Name, and whose fast is the True Name.

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ; ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੯॥ (1392-11,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ,ਕਲ)

Gazing upon the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan, one's life is approved and certified in the True Name. ||9||

ਅਮਿਅ ਦ੍ਰਿਸਟਿ , ਸੁਭ ਕਰੈ ;
ਹਰੈ ਅਘ ਪਾਪ , ਸਕਲ ਮਲ ॥ (1392-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

When You bestow Your Ambrosial Glance of Grace, You eradicate all wickedness, sin and filth.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ; ਵਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲ ॥ (1392-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

Sexual desire, anger, greed and emotional attachment - You have overcome all these powerful passions.

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥ (1392-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

Your mind is filled with peace forever; You banish the sufferings of the world.

ਗੁਰੁ , ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ;
ਜਨਮ ਹਮ , ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥ (1392-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

The Guru is the river of the nine treasures, washing off the dirt of our lives.

ਸੁ ਕਹੁ ਟਲ , ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ; (ਟੱਲ੍ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1392-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

So speaks TAL the poet: serve the Guru, day and night, with intuitive love and affection.

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧੦॥ (1392-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

Gazing upon the Sight (Darshan) of the Guru, the pains of death and rebirth are taken away. ||10||

ਸਵਈਏ , ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩ ('੩' ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1392-16)

Swaiyas In Praise Of The Third Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1392-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿ ਸਾਚਾ ;
ਜਾ ਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ , ਅਛਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (1392-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Dwell upon that Primal Being, the True Lord God; in this world, His One Name is Undeceivable.

ਜਿਨਿ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ;
ਸਿਮਰਹੁ , ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (1392-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He carries His devotees across the terrifying world-ocean; meditate in remembrance on His Naam, Supreme and Sublime.

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕੁ , ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ;
ਥਪਿਓ ਜੇਨ ਸ੍ਰਬ ਸਿਧੀ ॥ (1392-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Nanak delighted in the Naam; He established Lehnaa as Guru, who was imbued with all supernatural spiritual powers.

ਕਵਿ ਜਨ ਕਲ੍ਯ , ਸਬੁਧੀ ; (ਕੱਲ੍ਹਿਅ ਬੋਲੋ)
ਕੀਰਤਿ ਜਨ , ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸ੍ਤਰੀਯਾ ॥ (ਬਿਸਤਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1392-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ,ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL the poet: the glory of the wise, sublime and humble Amar Daas is spread throughout the world.

ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ ਕਿਰਣਿ , ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰਹ ;
ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ , ਮਵਲ ਸਰਾ ॥ (ਮਵੱਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1392-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

His Praises radiate throughout the world, like the rays of the sun, and the branches of the maulsar (fragrant) tree.

ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਹਿ , ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸੑਮਿ ; (ਪਸਚਮਿ ਬੋਲੋ)
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੰਥਿ ਨਰਾ ॥ (1392-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

In the north, south, east and west, people proclaim Your Victory.

ਅੰਗ ੧੩੯੩

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਿ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯਉ ; (ਬਰਦਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਉਲਟਿ ਗੰਗ ਪਸੑਮਿ ਧਰੀਆ ॥ (ਪਸਚਮਿ ਬੋਲੋ) (1393-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Guru spoke Almighty's Name with His mouth and broadcast it throughout the world, to turn the tide of the hearts of men.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ , ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ;
ਅਮਰਦਾਸ , ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੧॥ (1393-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

That Undeceivable Naam, which carries the devotees across the world-ocean, came into Guru Amar Daas. ||1||

ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ , ਜਖੵ ਅਰੁ ਕਿੰਨਰ ; (ਜਖਿਅ ਬੋਲੋ)
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਹਰਾ ॥ (1393-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The gods and heavenly heralds, the Siddhas and seekers and Shiva in Samaadhi meditate in remembrance on the Naam, the Name of Almighty.

ਸਿਮਰਹਿ ਨਖੵਤ੍ਰ ਅਵਰ ਧ੍ਰੂ ਮੰਡਲ ; (ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬੋਲੋ)
ਨਾਰਦਾਦਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਵਰਾ ॥ (1393-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The stars and the realms of Dhroo, and devotees like Naaraad and Prahlaad meditate on the Naam.

ਸਸੀਅਰੁ ਅਰੁ ਸੂਰੁ ਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ;
ਸੈਲ ਲੋਅ , ਜਿਨਿ ਉਧਰਿਆ ॥ (1393-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The moon and the sun long for the Naam; it has saved even mountain ranges.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ , ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ;
ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੨॥ (1393-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

That Undeceivable Naam, which carries the devotees across the world-ocean, came into Guru Amar Daas. ||2||

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਵਰਿ , ਨਵ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨੁ ;
ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਮੁਧਰਿਆ ॥ (ਸਮੁੱਧਰਿਆ ਬੋਲੋ) (1393-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

Dwelling upon that Immaculate Naam, the nine Yogic masters, Shiva and Sanak and many others have been emancipated.

ਚਵਰਾਸੀਹ , ਸਿਧ ਬੁਧ ਜਿਤੁ ਰਾਤੇ ;
ਅੰਬਰੀਕ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ॥ (੧੩੯੩-੬, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

The eighty-four Siddhas, the beings of supernatural spiritual powers, and the Buddhas are imbued with the Naam; it carried Ambreek across the terrifying world-ocean.

ਉਧਉ ਅਕ੍ਰੂਰੁ , ਤਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ; (ਅਕਰੂਰੁ ਬੋਲੋ)
ਕਲਿ ਕਬੀਰ , ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਿਆ ॥ (1393-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

It has erased the sins of Oodho, Akroor, Trilochan, Naam Dayv and Kabeer, in this Dark Age of Kali Yuga.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ , ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ;
ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੩॥ (1393-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

That Undeceivable Naam, which carries the devotees across the world-ocean, came into Guru Amar Daas. ||3||

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ , ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਜਤੀ ਤਪੀ , ਸੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ (1393-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

The three hundred thirty million angels meditate, attached to the Naam; it is enshrined within the minds of the celibates and ascetics.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ , ਗੰਗੇਵ ਪਿਤਾਮਹ ;
ਚਰਣ ਚਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿਆ ॥ (1393-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Bhisham Pitama, the son of the Ganges, meditated on that Naam; his consciousness delighted in the Ambrosial Nectar of Almighty's Feet.

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਗੁਰੂ , ਗੰਭੀਰ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ;
ਸਤ ਕਰਿ , ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੀਆ ॥ (ਉਧੱਰੀਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1393-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The great and profound Guru has brought forth the Naam; accepting the teachings as true, the Holy Congregation has been saved.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ , ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ;
ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੪॥ (1393-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

That Undeceivable Naam, which carries the devotees across the world-ocean, came into Guru Amar Daas. ||4||

ਨਾਮ ਕਿਤਿ ਸੰਸਾਰਿ ;
ਕਿਰਣਿ ਰਵਿ , ਸੁਰਤਰ ਸਾਖਹ ॥ (ਸੁਰ-ਤਰ ਬੋਲੋ) (1393-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Glory of the Naam shines forth, like the rays of the sun, and the branches of the Elysian Tree.

ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਿ , ਪੁਬਿ ਦੇਸਿ ;
ਪਸ੍ਚਮਿ , ਜਸੁ ਭਾਖਹ ॥ (ਪਸਚਮਿ ਬੋਲੋ) (1393-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

In the countries of the north, south, east and west, the Praises of the Naam are chanted.

ਜਨਮੁ ਤ ਇਹੁ , ਸਕਯਥੁ ; (ਸਕਇਅਥੁ ਬੋਲੋ)
ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ , ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ (1393-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Life is fruitful, when the Name of Almighty abides in the heart.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ; ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਆਸਾਸੈ ॥ (1393-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The angelic beings, heavenly heralds, celestial singers and the six Shaastras yearn for the Naam.

ਭਲਉ ਪ੍ਰਸਿਧੁ , ਤੇਜੋ ਤਨੌ ;
ਕਲੵ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧ੍ਯਾਇਅਉ ॥ (ਕੱਲਿਅ, ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1393-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

The son of Tayj Bhaan of the Bhalla dynasty is noble and famous; with his palms pressed together, KALL meditates on Him.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ , ਭਵਜਲ ਹਰਣੁ ;
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤੈ ਪਾਇਓ ॥੫॥ (1393-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

The Naam takes away the fears of the devotees about the word-ocean; Guru Amar Daas has obtained it. ||5||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀਸ , ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ , ਸਿਧ ਨਰ ;
ਨਾਮਿ , ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਧਾਰੇ ॥ (1393-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

The thirty-one million gods meditate on the Naam, along with the Siddhas and seekers; the Naam supports solar systems and galaxies.

ਜਹ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿਓ ; ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਾਰੇ ॥ (1393-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

One who meditates on the Naam in Samaadhi, endures sorrow and joy as one and the same.

ਨਾਮੁ ਸਿਰੋਮਣਿ ਸਰਬ ਮੈ ; ਭਗਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ॥ (1393-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

The Naam is the most sublime of all; the devotees remain lovingly attuned to it.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰ ;
ਤੁਸਿ ਦੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥੬॥ (1393-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

Guru Amar Daas was blessed with the treasure of the Naam, by the Creator Lord, in His Pleasure. ||6||

ਸਤਿ ਸੂਰਉ ਸੀਲਿ ਬਲਵੰਤੁ ; ਸਤਭਾਇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ;
ਗਰੂਅ ਮਤਿ , ਨਿਰਵੈਰਿ ਲੀਣਾ ॥ (1393-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

He is the Warrior Hero of Truth, humility is His Power. His Loving Nature inspires the Congregation with deep and profound understanding; He is absorbed in Almighty, free of hate and vengeance.

ਜਿਸੁ ਧੀਰਜੁ , ਧੁਰਿ ਧਵਲੁ ;
ਧੁਜਾ ਸੇਤਿ , ਬੈਕੁੰਠ ਬੀਣਾ ॥ (1393-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Patience has been His white banner since the beginning of time, planted on the bridge to heaven.

ਪਰਸਹਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰੁ ; ਜਿਹ ਕਰਤਾਰਹ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (1393-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Saints meet their Beloved Guru, who is united with the Creator Lord.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ;
ਅਮਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਤਉ ਜੋਗੁ ॥੭॥ (1393-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Serving the True Guru, they find peace; Guru Amar Daas has given them this ability. ||7||

ਨਾਮੁ ਨਾਵਣੁ , ਨਾਮੁ ਰਸ ਖਾਣੁ , ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ; (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਸਦਾ ਚਾਯ , ਮੁਖਿ ਮਿਸ੍ਟ ਬਾਣੀ ॥ (ਚਾਇ, ਮਿਸਟ ਬੋਲੋ) (1393-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Naam is His cleansing bath; the Naam is the food He eats; the Naam is the taste He enjoys. With deep yearning, He chants the Sweet Bani of the Guru's Word forever.

ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ;
ਜਿਸੁ ਪਸਾਇ ਗਤਿ ਅਗਮ ਜਾਣੀ ॥ (1393-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Blessed is service to the True Guru; by His Grace, the State of the Unfathomable Lord is known.

ਕੁਲ ਸੰਬੂਹ , ਸਮੁਧਰੇ ;
ਪਾਯਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1393-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

All Your generations are totally saved; You dwell in the Naam, the Name of Almighty.

ਅੰਗ ੧੩੯੪

ਸਕਯਥੁ ਜਨਮੁ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਸਕਇਅਥੁ, ਕਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰੁ ਪਰਸ੍ਯਿਉ , ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੮॥ (ਪਰਸਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1394-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: fruitful is the life of one who meets with Guru Amar Daas, radiant with the Light of God. ||8||

ਬਾਰਿਜੁ ਕਰਿ ਦਾਹਿਣੈ ; ਸਿਧਿ ਸਨਮੁਖ ਮੁਖੁ ਜੋਵੈ ॥ (1394-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

On His right hand is the sign of the lotus; the Siddhis, the supernatural spiritual powers, await His Command.

ਰਿਧਿ ਬਸੈ , ਬਾਂਵਾਂਗਿ ; ਜੁ ਤੀਨਿ ਲੋਕਾਂਤਰ ਮੋਹੈ ॥ (1394-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

On His left are worldly powers, which fascinate the three worlds.

ਰਿਦੈ ਬਸੈ , ਅਕਹੀਉ ; **(ਅ-ਕੱਹੀਉ ਬੋਲੋ)**
ਸੋਇ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਉ ॥ (1394-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Inexpressible Lord abides in His Heart; He alone knows this joy.

ਮੁਖਹੁ ਭਗਤਿ ਉਚਰੈ ; ਅਮਰੁ ਗੁਰੁ , ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਉ ॥ (1394-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Guru Amar Daas utters the words of devotion, imbued with the Love of Almighty.

ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ , ਸਚਉ ਕਰਮੁ ;
ਕਲ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧ੍ਯਾਇਅਉ ॥ (ਕੱਲਿਅ, ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1394-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

On His forehead is the true insignia of Almighty's Mercy; with his palms pressed together, KAL meditates on Him.

ਪਰਸਿਅਉ , ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ;
ਸਰਬ ਇਛ ਤਿਨਿ ਪਾਇਅਉ ॥੯॥ (1394-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Whoever meets with the Guru, the certified True Guru, has all his desires fulfilled. ||9||

ਚਰਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਚਰਣ , ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਵਲਿ ਰਯ ॥ (ਪਵੱਲਿ, ਰੈ ਬੋਲੋ) (1394-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ-ਜਾਲਪ)

Supremely fruitful are the feet which walk upon the path of Guru Amar Daas.

ਹਥ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ; **(ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)**
ਹਥ , ਲਗਹਿ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਯ ॥ (ਪੈ ਬੋਲੋ) (1394-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ-ਜਾਲਪ)

Supremely fruitful are the hands which touch the feet of Guru Amar Daas.

ਜੀਹ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਜੀਹ , ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਭਣਿਜੈ ॥ (1394-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
Supremely fruitful is the tongue which utters the praises of Guru Amar Daas.

ਨੈਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਨਯਣਿ , ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਪਿਖਿਜੈ ॥ (ਨੈਣਿ ਬੋਲੋ) (1394-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
Supremely fruitful are the eyes which behold Guru Amar Daas.

ਸ੍ਰਵਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਸ੍ਰਵਣਿ , ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਸੁਣਿਜੈ ॥ (1394-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
Supremely fruitful are the ears which hear the Praises of Guru Amar Daas.

ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਹੀਉ , ਜਿਤੁ ਹੀਅ ਬਸੈ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ , ਨਿਜ ਜਗਤ ਪਿਤ ॥ (1394-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
Fruitful is the heart in which Guru Amar Daas, the Father of the world, Himself abides.

ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਸਿਰੁ , ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਜੁ ਸਿਰੁ ਨਿਵੈ , ਗੁਰ ਅਮਰ ਨਿਤ ॥੧॥੧੦॥ (1394-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
Fruitful is the head, says Jaalap, which bows forever before Guru Amar Daas. ||1||10||

ਤਿਨਰ ਦੁਖ ਨਹ ਭੁਖ ; (ਤਿ-ਨਰ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨਰ ਨਿਧਨ ਨਹੁ ਕਹੀਅਹਿ ॥ (ਤਿ-ਨਰ, ਨਿ-ਧਨੁ ਬੋਲੋ) (1394-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
They do not suffer pain or hunger, and they cannot be called poor.

ਤਿਨਰ ਸੋਕੁ ਨਹੁ ਹੁਐ ; (ਤਿ-ਨਰ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨਰ ਸੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਅਹਿ ॥ (ਤਿ-ਨਰ ਬੋਲੋ) (1394-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
They do not grieve, and their limits cannot be found.

ਤਿਨਰ ਸੇਵ ਨਹੁ ਕਰਹਿ ; (ਤਿ-ਨਰ ਬੋਲੋ) (1394-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
ਤਿਨਰ , ਸਯ ਸਹਸ ਸਮਪਹਿ ॥ (ਤਿ-ਨਰ, ਸੈ, ਸਮੱਪਹਿ ਬੋਲੋ)
They do not serve anyone else, but they give gifts to hundreds and thousands.

ਤਿਨਰ ਦੁਲੀਚੈ ਬਹਹਿ ; (ਤਿ–ਨਰ ਬੋਲੋ) (1394–10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ–ਜਾਲਪ)
ਤਿਨਰ , ਉਥਪਿ ਬਿਥਪਹਿ ॥ (ਤਿ–ਨਰ, ਉ–ਥੱਪਿ, ਬਿ–ਥਪਹਿ ਬੋਲੋ)
They sit on beautiful carpets; they establish and disestablish at will.

ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਤਿਨਰ , ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ; (ਤਿ–ਨਰ ਬੋਲੋ)
ਅਭੈ ਪਟੁ , ਰਿਪ ਮਧਿ ਤਿਹ ॥ (1394–10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ–ਜਾਲਪ)
They find peace in this world, and live fearlessly amidst their enemies.

ਸਕਯਥ ਤਿਨਰ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ; (ਸਕਇਅਥ, ਤਿ–ਨਰ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ , ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਜਿਹ ॥੨॥੧੧॥ (1394–11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ–ਜਾਲਪ)
They are fruitful and prosperous, says Jaalap. Guru Amar Daas is pleased with them. ||2||11||

ਤੈ ਪਢਿਅਉ ਇਕੁ , ਮਨਿ ਧਰਿਅਉ ਇਕੁ ;
ਕਰਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥ (1394–11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ–ਜਾਲਪ)
You read about the One Lord, and enshrine Him in Your mind; You realize the One and Only Lord.

ਨਯਣਿ ਬਯਣਿ ਮੁਹਿ , ਇਕੁ ਇਕੁ ; (ਨੈਣਿ, ਬੈਣਿ ਬੋਲੋ)
ਦੁਹੁ ਠਾਂਇ ਨ ਜਾਣਿਓ ॥ (1394–12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ–ਜਾਲਪ)
With Your eyes and the words You speak, You dwell upon the One Lord; You do not know any other place of rest.

ਸੁਪਨਿ ਇਕੁ , ਪਰਤਖਿ ਇਕੁ ;
ਇਕਸ ਮਹਿ , ਲੀਣਉ ॥ (1394–13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ–ਜਾਲਪ)
You know the One Lord while dreaming, and the One Lord while awake. You are absorbed in the One.

ਤੀਸ ਇਕੁ ਅਰੁ ਪੰਜਿ ਸਿਧੁ ;
ਪੈਤੀਸ ਨ ਖੀਣਉ ॥ (1394–13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ–ਜਾਲਪ)
At the age of seventy-one, You began to march towards the Indestructible Lord.

ਇਕਹੁ ਜਿ ਲਾਖੁ ਲਖਹੁ , ਅਲਖੁ ਹੈ ; (ਲੱਖਹੁ, ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਇਕੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਵਰਨਿਅਉ ॥ (1394-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

The One Lord, who takes hundreds of thousands of forms, cannot be seen. He can only be described as One.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ;
ਤੂ ਇਕੁ ਲੋੜਹਿ , ਇਕੁ ਮੰਨਿਅਉ ॥੩॥੧੨॥ (1394-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

So speaks Jaalap: O Guru Amar Daas, You long for the One Lord, and believe in the One Lord alone. ||3||12||

ਜਿ ਮਤਿ ਗਹੀ , ਜੈਦੇਵਿ ;
ਜਿ ਮਤਿ , ਨਾਮੈ ਸੰਮਾਣੀ ॥ (1394-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

The understanding which Jai Dayv grasped, the understanding which permeated Naam Dayv,

ਜਿ ਮਤਿ , ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਚਿਤਿ ;
ਭਗਤ ਕੰਬੀਰਹਿ ਜਾਣੀ ॥ (1394-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

the understanding which was in the consciousness of Trilochan and known by the devotee Kabeer,

ਰੁਕਮਾਂਗਦ ਕਰਤੂਤਿ ;
ਰਾਮੁ ਜੰਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ॥ (1394-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

by which Rukmaangad constantly meditated on Almighty, O Siblings of Destiny,

ਅੰਮਰੀਕਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ;
ਸਰਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (1394-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

which brought Ambreek and Prahlaad to seek the Sanctuary of Almighty of the Universe, and which brought them to salvation

ਤੈ ਲੋਭੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜੀ ;
ਸੁਮਤਿ , ਜਲ੍ਹ ਜਾਣੀ ਜੁਗਤਿ ॥ (ਜੱਲ੍ਹਿਅ ਬੋਲੋ) (1394-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

-says JALL that sublime understanding has brought You to renounce greed, anger and desire, and to know the way.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਭਗਤੁ ਹੈ ;
ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ਮੁਕਤਿ ॥੪॥੧੩॥ (1394-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

Guru Amar Daas is Almighty's own devotee; gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, one is liberated. ||4||13||

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ;
ਪੁਹਮਿ ਪਾਤਿਕ ਬਿਨਾਸਹਿ ॥ (1394-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

Meeting with Guru Amar Daas, the earth is purged of its sin.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ;
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ , ਆਸਾਸਹਿ ॥ (1394-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

The Siddhas and seekers long to meet with Guru Amar Daas.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ;
ਧਿਆਨੁ ਲਹੀਐ , ਪਉ ਮੁਕਿਹਿ ॥ (1394-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

Meeting with Guru Amar Daas, the mortal meditates on Almighty, and his journey comes to its end.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ;
ਅਭਉ ਲਭੈ , ਗਉ ਚੁਕਿਹਿ ॥ (1394-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

Meeting with Guru Amar Daas, the Fearless Lord is obtained, and the cycle of reincarnation is brought to an end.

ਅੰਗ ੧੩੯੫

ਇਕੁ ਬਿੰਨਿ , ਦੁਗਣ ਜੁ ਤਉ ਰਹੈ ; (ਦੁ-ਗਣ ਬੋਲੋ)
ਜਾ ਸੁਮੰਤ੍ਰਿ ਮਾਨਵਹਿ ਲਹਿ ॥ (ਸੁ-ਮੰਤ੍ਰਿ ਬੋਲੋ) (1395-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

Realizing the One Lord, love of duality ceases, and one comes to accept the Sublime Mantra of the Guru.

ਜਾਲਪਾ ਪਦਾਰਥ ਇਤੜੇ ;
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਡਿਠੈ ਮਿਲਹਿ ॥੫॥੧੪॥ (1395-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

So speaks Jaalap: countless treasures are obtained, by the sight of Guru Amar Daas. ||5||14||

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ; ਸੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ ॥ (1395-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Guru Nanak gathered up the True Name of the Creator Lord, and implanted it within.

ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਲਹਣਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ;
ਤਾਸੁ ਚਰਣਹ ਲਿਵ ਰਹਿਅਉ ॥ (1395-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Through Him, Lehnaa became manifest in the form of Guru Angad, who remained lovingly attuned to His Feet.

ਤਿਤੁ ਕੁਲਿ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ , ਆਸਾ ਨਿਵਾਸੁ ;
ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਕਵਣ ਵਖਾਣਉ ॥ (1395-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Guru Amar Daas of that dynasty is the home of hope. How can I express His Glorious Virtues?

ਜੋ ਗੁਣ ਅਲਖ ਅਗੰਮ ; **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਨਹ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਉ ॥ (1395-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

His Virtues are unknowable and unfathomable. I do not know the limits of His Virtues.

ਬੋਹਿਥਉ ਬਿਧਾਤੈ , ਨਿਰਮਯੌ ;
ਸਭ ਸੰਗਤਿ , ਕੁਲ ਉਧਰਣ ॥ (ਉੱਧਰਣ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1395-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

The Creator, the Architect of Destiny, has made Him a boat to carry all His generations across, along with the Sangat, the Holy Congregation.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀਰਤੁ ਕਹੈ ;
ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ , ਤੁਅ ਪਾ ਸਰਣ ॥੧॥੧੫॥ (1395-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

So speaks Keerat: O Guru Amar Daas, please protect me and save me; I seek the Sanctuary of Your Feet. ||1||15||

ਆਪਿ ਨਰਾਇਣੁ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ;
ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ ॥ (ਪਰ-ਵਰਿਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1395-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Almighty Himself wielded His Power and entered the world.

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ;
ਜੋਤਿ , ਜਗ ਮੰਡਲਿ ਕਰਿਯਉ ॥ (ਕਰਿਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1395-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

The Formless Lord took form, and with His Light He illuminated the realms of the world.

ਜਹ ਕਹ ਤਹ ਭਰਪੂਰੁ ;
ਸਬਦੁ ਦੀਪਕਿ ਦੀਪਾਯਉ ॥ (ਦੀਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1395-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

He is All-pervading everywhere; the Lamp of the Shabad, the Word, has been lit.

ਜਿਹ ਸਿਖਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿਓ ;
ਤਤੁ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਲਾਯਉ ॥ (ਮਿਲਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1395-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Whoever gathers in the essence of the teachings shall be absorbed in the Feet of Almighty.

ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰ੍ਹਿਉ ; (ਅਵਤਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਅੰਗਦ ਲਹਣੇ ਸੰਗਿ ਹੁਅ ॥ (1395-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Lehnaa, who became Guru Angad, and Guru Amar Daas, have been reincarnated into the pure house of Guru Nanak.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਪਾ ਸਰਣਿ ਤੁਅ ॥੨॥੧੬॥ (1395-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Guru Amar Daas is our Saving Grace, who carries us across; in lifetime after lifetime, I seek the Sanctuary of Your Feet. ||2||16||

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ; ਪਿਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰਸਿਖਹ ॥ (1395-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, the Gursikh is blessed with chanting and deep meditation, truth and contentment.

ਸਰਣਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਉਬਰਹਿ ;
ਛੋਡਿ ਜਮ ਪੁਰ ਕੀ ਲਿਖਹ ॥ (1395-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Whoever seeks His Sanctuary is saved; his account is cleared in the City of Death.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਰਪੂਰੁ ; ਰਿਦੈ ਉਚਰੈ ਕਰਤਾਰੈ ॥ (1395-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

His heart is totally filled with loving devotion; he chants to the Creator Lord.

ਗੁਰੁ ਗਉਹਰੁ , ਦਰੀਆਉ ;
ਪਲਕ ਡੁਬੰਤ੍ਹ ਤਾਰੈ ॥ (ਡੁਬੰਤਿਅਹ ਬੋਲੋ) (1395-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

The Guru is the river of pearls; in an instant, he carries the drowning ones across.

ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰ੍ਉਿ ; (ਅਵਤਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਗੁਣ ਕਰਤਾਰੈ ਉਚਰੈ ॥ (1395-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

He was reincarnated into the House of Guru Nanak; He chants the Glorious Praises of the Creator Lord.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਅਉ ;
ਤਿਨ੍ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਪਰਹਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥੧੭॥ (1395-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Those who serve Guru Amar Daas - their pains and poverty are taken away, far away. ||3||17||

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ;
ਕਹਉ , ਪਰੁ ਕਹਿ ਭਿ ਨ ਸਕਉ ॥ (1395-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

I consciously pray within my consciousness, but I cannot express it in words.

ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਝੁ ਪਾਸਿ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤਕਉ ॥ (1395-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

I place all my worries and anxieties before You; I look to the Saadh Sangat, the Company of the Holy, for help.

ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ;
ਤਉ ਕਰਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (1395-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

By the Hukam of Your Command, I am blessed with Your Insignia; I serve my Lord and Master.

ਜਬ ਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ; ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਮੁਖਿ ਮੇਵਾ ॥ (1395-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

When You, O Guru, gaze at me with Your Glance of Grace, the fruit of the Naam, the Name of the Creator, is placed within my mouth.

ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਜੋ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਸੋ ਕਹਉ ॥ (1395-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

The Unfathomable and Unseen Primal Lord God, the Cause of causes - as He orders, so do I speak.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ;
ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੪॥੧੮॥ (1395-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

O Guru Amar Daas, Doer of deeds, Cause of causes, as You keep me, I remain; as You protect me, I survive. ||4||18||

ਭਿਖੇ ਕੇ ॥ (1395-15)

Of Bhikhaa:

ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨੁ ;
ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1395-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

In deep meditation, and the spiritual wisdom of the Guru, one's essence merges with the essence of reality.

ਸਚਿ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ; ਇਕ ਚਿਤਹਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (1395-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

In truth, the True Lord is recognized and realized, when one is lovingly attuned to Him, with one-pointed consciousness.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸਿ ਕਰੈ ; ਪਵਣੁ ਉਡੰਤ ਨ ਧਾਵੈ ॥ (1395-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

Lust and anger are brought under control, when the breath does not fly around, wandering restlessly.

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਵਸੈ ਦੇਸਿ ;
ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਵੈ ॥ (1395-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

Dwelling in the land of the Formless Lord, realizing His Command (Hukam), His contemplative wisdom is attained.

ਕਲਿ ਮਾਹਿ ਰੂਪੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ;
ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਅਉ ॥ (1395-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

In this Dark Age of Kali Yuga, the Guru is the Form of the Creator, the Primal Lord God; he alone knows, who has tried it.

ਗੁਰੁ ਮਿਲ੍ਹਿਉ ਸੋਇ , ਭਿਖਾ ਕਹੈ ; (ਮਿਲਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਸਹਜ ਰੰਗਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਅਉ ॥੧॥੧੯॥ (1395-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

So speaks Bhikhaa: I have met the Guru. With love and intuitive affection, He has bestowed the Sight (Darshan) of His Darshan. ||1||19||

ਰਹਿਓ ਸੰਤ ਹਉ ਟੋਲਿ ; ਸਾਧ ਬਹੁਤੇਰੇ ਡਿਠੇ ॥ (1395-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

I have been searching for the Saints; I have seen so many Holy and spiritual people.

ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪਸੀਅਹ ; (ਤਪੱਸੀਅਹ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਮੁਖਹੁ , ਏ ਪੰਡਿਤ ਮਿਠੇ ॥ (1395-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

The hermits, Sannyaasees, ascetics, penitents, fanatics and Pandits all speak sweetly.

ਬਰਸੁ ਏਕੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ;
ਕਿਨੈ , ਨਹੁ ਪਰਚਉ ਲਾਯਉ ॥ (ਲਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1395-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

I wandered around lost for a year, but no one touched my soul.

ਅੰਗ ੧੩੯੬

ਕਹਤਿਅਹ ਕਹਤੀ , ਸੁਣੀ ;
ਰਹਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਨ ਆਯਉ ॥ (ਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1396-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

I listened to preachers and teachers, but I could not be happy with their lifestyles.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੋਡਿ , ਦੂਜੈ ਲਗੇ ;
ਤਿਨ੍ਹ ਕੇ ਗੁਣ , ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ॥ (1396-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

Those who have abandoned Almighty's Name, and become attached to duality - why should I speak in praise of them?

ਗੁਰੁ ਦਯਿ ਮਿਲਾਯਉ ਭਿਖਿਆ ; (ਦਈਇ, ਮਿਲਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ , ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੨॥੨੦॥ (1396-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

So speaks Bhikhaa: Almighty has led me to meet the Guru. As You keep me, I remain; as You protect me, I survive. ||2||20||

ਪਹਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ;
ਗਿਆਨਿ ਹੈ , ਆਸਣਿ ਚੜਿਅਉ ॥ (1396-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

Wearing the armor of Samaadhi, the Guru has mounted the saddled horse of spiritual wisdom.

ਧ੍ਰੰਮ ਧਨਖੁ ਕਰ ਗਹਿਓ ;
ਭਗਤ ਸੀਲਹ , ਸਰਿ ਲੜਿਅਉ ॥ (1396-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

Holding the bow of Dharma in His Hands, He has shot the arrows of devotion and humility.

ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਅਟਲੁ ਮਨਿ ; (ਅਟੱਲ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦਿ ਗੁਰ , ਨੇਜਾ ਗਡਿਓ ॥ (1396-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

He is fearless in the Fear of the Eternal Lord God; He has thrust the spear of the Word of the Guru's Shabad into the mind.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪਤੁ ; (ਅਪੱਤੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰਡਿਓ ॥ (1396-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

He has cut down the five demons of unfulfilled sexual desire, unresolved anger, unsatisfied greed, emotional attachment and self-conceit.

ਭਲਉ ਭੂਹਾਲੁ , ਤੇਜੋ ਤਨਾ ;
ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਥੁ ਨਾਨਕ ਬਰਿ ॥ (1396-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

Guru Amar Daas, the son of Tayj Bhaan, of the noble Bhalla dynasty, blessed by Guru Nanak, is the Master of kings.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ , ਸਚੁ ਸਲ੍ਯ ਭਣਿ ; (ਸੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਦਲੁ ਜਿਤਉ , ਇਵ ਜੁਧੁ ਕਰਿ ॥੧॥੨੧॥ (1396-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

SALL speaks the truth; O Guru Amar Daas, you have conquered the army of evil, fighting the battle this way. ||1||21||

ਘਨਹਰ ਬੂੰਦ , ਬਸੁਅ ਰੋਮਾਵਲਿ ;
ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ , ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ (1396-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਯ)

The raindrops of the clouds, the plants of the earth, and the flowers of the spring cannot be counted.

ਰਵਿ ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ , ਉਦਰੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ;
ਗੰਗ ਤਰੰਗ , ਅੰਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ (1396-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਯ)

Who can know the limits of the rays of the sun and the moon, the waves of the ocean and the Ganges?

ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨ , ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ;
ਕਬਿ ਜਨ ਭਲ੍ਯ , ਉਨਹ ਜੋੁ ਗਾਵੈ ॥ (ਭੱਲਿਅ ਬੋਲੋ) (1396-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਯ)

With Shiva's meditation and the spiritual wisdom of the True Guru, says BHALL the poet, these may be counted.

ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ , ਗੁਣ ਤੇਰੇ ; (ਭੱਲੇ ਬੋਲੋ)
ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ , ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥ (1396-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਯ)

O Guru Amar Daas, Your Glorious Virtues are so sublime; Your Praises belong only to You. ||1||22||

ਸਵਈਏ , ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪ ('੪' ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1396-10)

Swaiyas In Praise Of The Fourth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1396-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਇਕ ਮਨਿ ; ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥ (1396-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Meditate single-mindedly on the Immaculate Primal Lord God.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥ (1396-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

By Guru's Grace, sing the Glorious Praises of Almighty forever.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ; ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ (1396-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Singing His Praises, the mind blossoms forth in ecstasy.

ਸਤਿਗੁਰ ; ਪੂਰਿ , ਜਨਹ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (1396-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The True Guru fulfills the hopes of His humble servant.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1396-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Serving the True Guru, the supreme status is obtained.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤੁ ; ਧਿਆਯਉ ॥ (ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1396-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Meditate on the Imperishable, Formless Lord God.

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ; ਦਾਰਿਦ੍ਰੁ ਨ ਚੰਪੈ ॥ (1396-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Meeting with Him, one escapes poverty.

ਕਲ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ; ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥ (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ) (1396-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Kal Sahaar chants His Glorious Praises.

ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮਲ , ਸੁਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ;
ਅਮਿਅ ਨਾਮੁ , ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ (1396-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

I chant the pure praises of that humble being who has been blessed with the Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of Almighty.

ਇਨਿ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਸਬਦ ਰਸੁ ਪਾਯਾ ; (ਪਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ , ਉਰਿ ਧਰਿਆ ॥ (1396-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He served the True Guru and was blessed with the sublime essence of the Shabad, the Word of God. The Immaculate Naam has been enshrined in his heart.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕੁ , ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ;
ਚਾਹਕੁ , ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥ (ਸਮੱਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1396-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He enjoys and savors Almighty's Name, and purchases the Glorious Virtues of Almighty of the Universe. He seeks the essence of reality; he is the Fountain of even-handed justice.

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ , ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ; (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ , ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੧॥ (ਅ–ਭਰ ਬੋਲੋ) (1396–15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL the poet: Guru Raam Daas, the son of Har Daas, fills the empty pools to overflowing. ||1||

ਛੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿਅ ਅਮਰਾ ਪਦ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸਦ ਭਰਿਆ ॥ (1396–16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The stream of ambrosial nectar flows and the immortal status is obtained; the pool is forever overflowing with Ambrosial Nectar.

ਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ , ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਮਜਨੁ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਪੁਬ ਜਿਨਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀਆ ॥ (1396–16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Those Saints who have served Almighty in the past drink in this Nectar, and bathe their minds in it.

ਤਿਨ ਭਉ ਨਿਵਾਰਿ , ਅਨਭੈ ਪਦੁ ਦੀਨਾ ;
ਸਬਦ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਉਧਰ ਧਰੇ ॥ (1396–17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

God takes their fears away, and blesses them with the state of fearless dignity. Through the Word of His Shabad, He has saved them.

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ , ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ; (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ , ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੨॥ (ਅ–ਭਰ ਬੋਲੋ) (1396–18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL the poet: Guru Raam Daas, the son of Har Daas, fills the empty pools to overflowing. ||2||

ਸਤਗੁਰ ਮਤਿ ਗੂੜ੍ਹ , ਬਿਮਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਆਤਮੁ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੁ ਭਯਾ ॥ (ਭਇਆ ਬੋਲੋ) (1396–18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The True Guru's understanding is deep and profound. The Sat Sangat is His Pure Congregation. His Soul is drenched in the deep crimson color of Almighty's Love.

ਜਾਗ੍ਯਾ ਮਨੁ ਕਵਲੁ , ਸਹਜਿ ਪਰਕਾਸ੍ਯਾ ; (ਜਾਗਿਆ, ਪਰਕਾਸਿਆ ਬੋਲੋ)
ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ , ਘਰਹਿ ਲਹਾ ॥ (1396-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Lotus of His mind remains awake and aware, illuminated with intuitive wisdom. In His own home, He has obtained the Fearless, Immaculate Lord.

ਅੰਗ ੧੩੯੭

ਸਤਗੁਰਿ ਦਯਾਲਿ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਾ ; (ਦਇਆਲਿ, ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ॥ (1397-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Merciful True Guru has implanted Almighty's Name within me, and by His Grace, I have overpowered the five thieves.

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ , ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ; (ਠੱਕੁਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ , ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੩॥ (1397-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL the poet: Guru Raam Daas, the son of Har Daas, fills the empty pools to overflowing. ||3||

ਅਨਭਉ ਉਨਮਾਨਿ , ਅਕਲ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਸਹਜ ਘਰੇ ॥ (1397-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

With intuitive detachment, He is lovingly attuned to the Fearless, Unmanifest Lord; He met with Guru Amar Daas, the Philosopher's Stone, within his own home.

ਸਤਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ , ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਾ ; (ਪਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ॥ (1397-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

By the Grace of the True Guru, He attained the supreme status; He is overflowing with the treasures of loving devotion.

ਮੇਟਿਆ ਜਨਮਾਂਤੁ , ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ;
ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ॥ (1397-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He was released from reincarnation, and the fear of death was taken away. His consciousness is attached to Almighty, the Ocean of contentment.

ਕਵਿ ਕਲੵ , ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ; (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ , ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੪॥ (ਅ-ਭਰ ਬੋਲੋ) (1397-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

So speaks KALL the poet: Guru Raam Daas, the son of Har Daas, fills the empty pools to overflowing. ||4||

ਅਭਰ ਭਰੇ , ਪਾਯਉ ਅਪਾਰੁ ; (ਅ-ਭਰ, ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਿਓ ॥ (1397-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

He fills the empty to overflowing; He has enshrined the Infinite within His heart.

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ , ਆਤਮ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ; ਮਨਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ (1397-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

Within His mind, He contemplates the essence of reality, the Destroyer of pain, the Enlightener of the soul.

ਸਦਾ ਚਾਇ ਹਰਿ ਭਾਇ ; ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਆਪੇ ਜਾਣਇ ॥ (1397-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

He yearns for Almighty's Love forever; He Himself knows the sublime essence of this Love.

ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ; ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣਇ ॥ (1397-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

By the Grace of the True Guru, He intuitively enjoys this Love.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਅੰਗਦ ਸੁਮਤਿ ; (ਸੁ-ਮੱਤਿ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਿ ਅਮਰਿ , ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥ (1397-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

By the Grace of Guru Nanak, and the sublime teachings of Guru Angad, Guru Amar Daas broadcast Almighty's Command.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ , ਕਲੵੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈਂ ਅਟਲ ਅਮਰਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥੫॥ (ਅਟੱਲ ਬੋਲੋ) (1397-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You have attained the status of eternal and imperishable dignity. ||5||

ਸੰਤੋਖ ਸਰੋਵਰਿ ਬਸੈ ; ਅਮਿਅ ਰਸੁ ਰਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ (1397-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

You abide in the pool of contentment; Your tongue reveals the Ambrosial Essence.

ਮਿਲਤ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ; ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥ (1397-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Meeting with You, a tranquil peace wells up, and sins run far away.

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇਅਉ , ਦਿੰਤੁ ; ਹਰਿ ਮਗਿ ਨ ਹੁਟੈ ॥ (1397-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

You have attained the Ocean of peace, and You never grow tired on Almighty's path.

ਸੰਜਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ; ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਮਫੁਟੈ ॥ (1397-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The armor of self-restraint, truth, contentment and humility can never be pierced.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ , ਬਿਧ ਨੈ ਸਿਰਿਉ ;
ਜਗਿ , ਜਸ ਤੂਰੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥ (1397-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Creator Lord certified the True Guru, and now the world blows the trumpet of His Praises.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ , ਅਭੈ ਅਮਰਪਦੁ ਪਾਇਅਉ ॥੬॥ (1397-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You have attained the state of fearless immortality. ||6||

ਜਗੁ ਜਿਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ;
ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਯਉ ॥ (ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1397-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

O certified True Guru, You have conquered the world; You meditate single-mindedly on the One Lord.

ਧਨਿ ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ;
ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਉ ॥ (ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1397-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Blessed, blessed is Guru Amar Daas, the True Guru, who implanted the Naam, the Name of Almighty, deep within.

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ;
ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਦਾਸੀ ॥ (1397-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Naam is the wealth of the nine treasures; prosperity and supernatural spiritual powers are His slaves.

ਸਹਜ ਸਰੋਵਰੁ ਮਿਲਿਓ ;
ਪੁਰਖੁ ਭੇਟਿਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1397-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He is blessed with the ocean of intuitive wisdom; He has met with the Imperishable Lord God.

ਆਦਿਲੇ ਭਗਤ , ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੇ ;
ਸੋ , ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ॥ (1397-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Guru has implanted the Naam deep within; attached to the Naam, the devotees have been carried across since ancient times.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ , ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅਉ ॥੭॥ (1397-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You have obtained the wealth of Almighty's Love. ||7||

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ , ਪਰਵਾਹ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀ ਨ ਹੁਟਇ ॥ (1397-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The flow of loving devotion and primal love does not stop.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹੁ ; ਅਮਿਅ ਧਾਰਾ ਰਸੁ ਗੁਟਇ ॥ (1397-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The True Guru drinks in the stream of nectar, the sublime essence of the Shabad, the Infinite Word of God.

ਮਤਿ ਮਾਤਾ , ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ;
ਸਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਯਉ ॥ (ਸਮਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1397-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Wisdom is His mother, and contentment is His father; He is absorbed in the ocean of intuitive peace and poise.

ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ; (ਸੰ-ਭਵਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਤਰਾਯਉ ॥ (ਤਰਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1397-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Guru is the Embodiment of the Unborn, Self-illumined Lord; by the Word of His Teachings, the Guru carries the world across.

ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ ਪਰੁ ;
ਮਨਿ , ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਅਉ ॥ (1397-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Within His mind, the Guru has enshrined the Shabad, the Word of the Unseen, Unfathomable, Infinite Lord.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ , ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਪਾਇਅਉ ॥੮॥ (1397-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You have attained Almighty, the Saving Grace of the world. ||8||

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਵ ਨਿਧਾਨੁ ;
ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ॥ (1397-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Saving Grace of the world, the nine treasures, carries the devotees across the world-ocean.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ;
ਬਿਸੁ ਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ (1397-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Drop of Ambrosial Nectar, Almighty's Name, is the antidote to the poison of sin.

ਸਹਜ ਤਰੋਵਰ ਫਲਿਓ ;
ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ (1397-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The tree of intuitive peace and poise blossoms and bears the ambrosial fruit of spiritual wisdom.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਅਹਿ ;
ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ , ਬਡਭਾਗੇ ॥ (1397-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Blessed are those fortunate people who receive it, by Guru's Grace.

ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ;
ਮਨਿ , ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਪਾਇਅਉ ॥ (1397-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

They are liberated through the Shabad, the Word of the True Guru; their minds are filled with the Guru's Wisdom.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ–ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ , ਸਬਦ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥੯॥ (1397-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You beat the drum of the Shabad. ||9||

ਅੰਗ ੧੩੯੮

ਸੇਜ ਸਧਾ ਸਹਜੁ ਛਾਵਾਣੁ , ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਾਇਚਉ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸਦਾ , ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਸੋਹੈ ॥ (1398-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

On the bed of faith, with the blankets of intuitive peace and poise and the canopy of contentment, You are embellished forever with the armor of humility.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ , ਸਮਾਚਰਿਓ ;
ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਸੰਗਾਦਿ ਬੋਹੈ ॥ (1398-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

Through the Word of the Guru's Shabad, you practice the Naam; You lean on its Support, and give Your Fragrance to Your companions.

ਆਜੋਨੀਉ ਭਲ੍ਯ੍ਯੁ ਅਮਲੁ ; (‘ਭਲ੍ਯ੍ਯੁ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (‘ਅ–ਮਲੁ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (1398-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

You abide with the Unborn Lord, the Good and Pure True Guru.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ–ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੁਅ , ਸਹਜ ਸਰੋਵਰਿ ਬਾਸੁ ॥੧੦॥ (1398-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You abide in the sacred pool of intuitive peace and poise. ||10||

ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ; ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ (1398-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

Almighty's Name abides in the hearts of those who are pleasing to the Guru.

ਜਿਨ੍ਹ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ; ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥ (1398-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

Sins run far away from those who are pleasing to the Guru.

ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ;
ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (1398-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

Those who are pleasing to the Guru eradicate pride and egotism from within.

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ;
ਸਬਦਿ ਲਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੈ ॥ (1398-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

Those who are pleasing to the Guru are attached to the Shadad, the Word of God; they are carried across the terrifying world-ocean.

ਪਰਚਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ , ਗੁਰ ਪਾਇਅਉ ;
ਤਿਨ ਸਕਯਥਉ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ॥ **(ਸਕਇਅਥਉ ਬੋਲੋ)** (1398-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

Those who are blessed with the wisdom of the certified Guru - blessed and fruitful is their birth into the world.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰਣਿ , ਭਜੁ ਕਲ੍ ਕਬਿ ; **(ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)**
ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ , ਸਭ ਗੁਰੂ ਲਗਿ ॥੧੧॥ (1398-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

KALL the poet runs to the Sanctuary of the Great Guru; attached to the Guru, they are blessed with worldly enjoyments, liberation and everything. ||11||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਮਾ ਤਾਣਿਆ ; ਜੁਗ ਜੂਥ ਸਮਾਣੇ ॥ (1398-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

The Guru has pitched the tent; under it, all the ages are gathered.

ਅਨਭਉ ਨੇਜਾ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ; ਜਿਤੁ ਭਗਤ ਅਘਾਣੇ ॥ (1398-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

He carries the spear of intuition, and takes the Support of Naam, the Name of Almighty, through which the devotees are fulfilled.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ;
ਭਗਤ , ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਣੇ ॥ (1398-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍)

Guru Nanak, Guru Angad and Guru Amar Daas, through devotional worship, have merged into Almighty.

ਇਹੁ ਰਾਜ ਜੋਗ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ;
ਤੁਮ੍ ਹੂ ਰਸੁ ਜਾਣੇ ॥੧੨॥ (1398-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
O Guru Raam Daas, You alone know the taste of this Raja Yoga. ||12||

ਜਨਕੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਆ ;
ਉਨਮਨਿ ਰਥੁ ਧਰਿਆ ॥ (1398-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
He alone is enlightened like Janaka, who links the chariot of his mind to the state of ecstatic realization.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਮਾਚਰੇ ;
ਅਭਰਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ॥ (ਅ-ਭਰਾ ਬੋਲੋ) (1398-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
He gathers in truth and contentment, and fills up the empty pool within.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਵੈ ॥ (1398-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
He speaks the Unspoken Speech of the eternal city. He alone obtains it, unto whom God gives it.

ਇਹੁ ਜਨਕ ਰਾਜੁ , ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ;
ਤੁਝਹੀ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੧੩॥ (1398-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
O Guru Raam Daas, Your sovereign rule, like that of Janak, is Yours alone. ||13||

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ , ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁ ;
ਤਿਨ੍ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪੁ , ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (1398-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
Tell me, how can sin and suffering cling to that humble being who chants the Naam, given by the Guru, with single-minded love and firm faith?

ਤਾਰਣ ਤਰਣ , ਖਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਧਾਰੈ ; (ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਬੀਚਾਰੈ , ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (1398-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)
When Almighty, the Boat to carry us across, bestows His Glance of Grace, even for an instant, the mortal contemplates the Shabad within his heart; unfulfilled sexual desire and unresolved anger are eradicated.

ਜੀਅਨ ਸਭਨ ਦਾਤਾ , ਅਗਮ ਗ੍ਹਾਨ ਬਿਖ੍ਹਾਤਾ ; (ਗਿਆਨ, ਬਿਖਿਆਤਾ ਬੋਲੋ)
ਅਹਿਨਿਸਿ ਧ੍ਹਾਨ ਧਾਵੈ , (ਧਿਆਨ ਬੋਲੋ)
ਪਲਕ ਨ ਸੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (1398-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The Guru is the Giver to all beings; He speaks the spiritual wisdom of the Unfathomable Lord, and meditates on Him day and night. He never sleeps, even for an instant.

ਜਾ ਕਉ ਦੇਖਤ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਜਾਵੈ , ਨਾਮੁ ਸੋ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਵੈ ; (1398-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਗ੍ਹਾਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲ , ਧੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (ਗਿਆਨਿ ਬੋਲੋ)

Seeing Him, poverty vanishes, and one is blessed with the treasure of the Naam, the Name of Almighty. The spiritual wisdom of the Guru's Word washes away the filth of evil-mindedness.

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ , ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ;
ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪ , ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (1398-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Tell me, how can sin and suffering cling to that humble being who chants the Naam, given by the Guru, with single-minded love and firm faith? ||1||

ਧਰਮ ਕਰਮ ; ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥ (1398-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Dharmic faith and the karma of good deeds are obtained from the Perfect True Guru.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ , ਸਿਧ ਸਾਧ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਰਿ ਨਰ ;
ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਰੁ , ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ ॥ (1398-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The Siddhas and Holy Saadhus, the silent sages and angelic beings, yearn to serve Him; through the most excellent Word of the Shabad, they are lovingly attuned to the One Lord.

ਫੁਨਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ;
ਅਕਥ ਕਥਨਹਾਰੁ , (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ॥ (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ) (1398-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Who can know Your limits? You are the Embodiment of the Fearless, Formless Lord. You are the Speaker of the Unspoken Speech; You alone understand this.

ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਸੰਸਾਰ , ਛੁਟਹੁ ਜੂਨੀ ਸੰਘਾਰ ;
ਜਮ ਕੋ ਨ ਡੰਡ ਕਾਲ ,
ਗੁਰਮਤਿ ਧ੍ਯਾਈ ਹੈ ॥ (ਧਿਆਈ ਬੋਲੋ) (1398-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

O foolish worldly mortal, you are deluded by doubt; give up birth and death, and you shall not be punished by the Messenger of Death. Meditate on the Guru's Teachings.

ਮਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧ ਬੀਚਾਰੁ , ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਪੁ ;
ਧਰਮ ਕਰਮ , ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥੨॥ (1398-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

You foolish mortal being, reflect on this in your mind; chant and meditate day and night. Dharmic faith and the karma of good deeds are obtained from the Perfect True Guru. ||2||

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥ (1398-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

I am a sacrifice, a sacrifice, to the True Name, O my True Guru.

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ , ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸਰੇਉ ;
ਏਕ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਰਸਹੁ , ਜੁਗ ਜੋਰਿ ਕਰ ॥ (1398-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

What Praises can I offer to You? What service can I do for You? I have only one mouth and tongue; with my palms pressed together, I chant to You with joy and delight.

ਫੁਨਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨੁ , ਅਨਤ ਦੂਜਾ ਨ ਮਾਨੁ ;
ਨਾਮੁ ਸੋ ਅਪਾਰੁ ਸਾਰੁ , ਦੀਨੋ ਗੁਰਿ ਰਿਦ ਧਰ ॥ (1398-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

In thought, word and deed, I know Almighty; I do not worship any other. The Guru has enshrined the most excellent Name of the Infinite Lord within my heart.

ਅੰਗ ੧੩੯੯

ਨਲ੍ਯ ਕਵਿ ਪਾਰਸ ਪਰਸ , ਕਚ ਕੰਚਨਾ ਹੁਇ ; (ਨਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਚੰਦਨਾ ਸੁਬਾਸੁ ਜਾਸੁ , ਸਿਮਰਤ ਅਨ ਤਰ ॥ (1399-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

So speaks NALL the poet: touching the Philosopher's Stone, glass is transformed into gold, and the sandalwood tree imparts its fragrance to other trees; meditating in remembrance on Almighty, I am transformed.

ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ , ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀ ਨਿਵਾਰੇ ਜੀ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥੩॥ (1399-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Seeing His Door, I am rid of sexual desire and anger. I am a sacrifice, a sacrifice, to the True Name, O my True Guru. ||3||

ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ; ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥ (1399-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Guru Raam Daas was blessed with the Throne of Raja Yoga.

ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦੁ , ਜਗਤ ਭਯੋ ਆਨੰਦੁ ;
ਤਾਰਨਿ ਮਨੁਖ੍ਯ ਜਨ , ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (ਮਨੁਖਿਅ ਬੋਲੋ) (1399-3,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

First, Guru Nanak illuminated the world, like the full moon, and filled it with bliss. To carry humanity across, He bestowed His Radiance.

ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀਅਉ ਨਿਧਾਨੁ , ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਿਆਨੁ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਪੰਚ ਭੂਤ ਬਸਿ ਕੀਨੇ , ਜਮਤ ਨ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (1399-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

He blessed Guru Angad with the treasure of spiritual wisdom, and the Unspoken Speech; He overcame the five demons and the fear of the Messenger of Death.

ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ , ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਖੀ ਪਤਿ ;
ਅਘਨ ਦੇਖਤ ਗਤੁ , ਚਰਨ ਕਵਲ ਜਾਸ ॥ (1399-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The Great and True Guru, Guru Amar Daas, has preserved honor in this Dark Age of Kali Yuga. Seeing His Lotus Feet, sin and evil are destroyed.

ਸਭ ਬਿਧਿ ਮਾਨ੍ਯਿਉ ਮਨੁ , ਤਬ ਹੀ ਭਯਉ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ; (ਮਾਨਿਅਉ, ਭਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ , ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥੪॥ (1399-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

When His mind was totally satisfied in every way, when He was totally pleased, He bestowed upon Guru Raam Daas the Throne of Raja Yoga. ||4||

ਰਡ ॥ (1399-7)

Radd:

ਜਿਸਹਿ ਧਾਰ੍ਯ੍ਯਿਉ ਧਰਤਿ ਅਰੁ ਵਿਉਮੁ , ਅਰੁ ਪਵਣੁ ਤੇ ਨੀਰ ਸਰ ;
ਅਵਰ ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਕੀਅਉ ॥ (1399-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

He established the earth, the sky and the air, the water of the oceans, fire and food.

ਸਸਿ ਰਿਖਿ ਨਿਸਿ , ਸੂਰ ਦਿਨਿ ਸੈਲ ;
ਤਰੂਅ , ਫਲ ਫੁਲ ਦੀਅਉ ॥ (1399-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

He created the moon, the starts and the sun, night and day and mountains; he blessed the trees with flowers and fruits.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿਅ ;
ਧਾਰਿਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਾਸੁ ॥ (1399-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

He created the gods, human beings and the seven seas; He established the three worlds.

ਸੋਈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ;
ਪਾਇਓ , ਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥੫॥ (1399-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Guru Amar Daas was blessed with the Light of the One Name, the True Name of Almighty. ||1||5||

ਕਚਹੁ ਕੰਚਨੁ ਭਇਅਉ ; (ਕੱਚਹੁ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਸ੍ਰਵਣਹਿ ਸੁਣਿਓ ॥ (1399-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Glass is transformed into gold, listening to the Word of the Guru's Shabad.

ਬਿਖੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੁਯਉ ; (ਹੁਇਉ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਣਿਅਉ ॥ (1399-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Poison is transformed into ambrosial nectar, speaking the Name of the True Guru.

ਲੋਹਉ ਹੋਯਉ ਲਾਲੁ ; (ਹੋਇਉ ਬੋਲੋ)
ਨਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਦਿ ਧਾਰੈ ॥ (1399-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Iron is transformed into jewels, when the True Guru bestows His Glance of Grace.

ਪਾਹਣ ਮਾਣਕ ਕਰੈ ; ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਕਹਿਅਉ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (1399-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Stones are transformed into emeralds, when the mortal chants and contemplates the spiritual wisdom of the Guru.

ਕਾਠਹੁ , ਸ੍ਰੀਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਅਉ ;
ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਤਿਨ ਕੇ ਗਇਅ ॥ (ਗਇ–ਅ ਬੋਲੋ)[10] (1399-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

The True Guru transforms ordinary wood into sandalwood, eradicating the pains of poverty.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਰਨ ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਆ ;
ਸੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ , ਸੁਰਿ ਨਰ ਭਇਅ ॥੨॥੬॥ (ਭਇ–ਅ ਬੋਲੋ)[11] (1399-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

Whoever touches the Feet of the True Guru, is transformed from a beast and a ghost into an angelic being. ||2||6||

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ;
ਧਨਹਿ ਕਿਆ ਗਾਰਵੁ ਦਿਜਇ ॥ (1399-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

One who has the Guru on his side - how could he be proud of his wealth?

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ; ਲਖ ਬਾਹੇ ਕਿਆ ਕਿਜਇ ॥ (1399-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

One who has the Guru on his side - what would hundreds of thousands of supporters do for him?

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ;
ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ , ਅਨਨ ਪਰਿ ॥ (1399-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

One who has the Guru on his side, does not depend on anyone else for spiritual wisdom and meditation.

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ;
ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁ ਸਚਹ ਘਰਿ ॥ (1399-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

One who has the Guru on his side contemplates the Shabad and the Teachings, and abides in the Home of Truth.

ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੈ ; (ਅਹਿ–ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)
ਦਾਸੁ ਭਟੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ॥ (ਭੱਟੁ ਬੋਲੋ) (1399-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

Almighty's humble slave and poet utters this prayer: whoever chants to the Guru night and day,

[10] ਕੇਵਲ ਪਾਠ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਸਤੇ ਹੈ।
[11] ਕੇਵਲ ਪਾਠ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਸਤੇ ਹੈ।

ਜੋ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਧਰੈ ;
ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹੈ ॥੩॥੭॥ (1399-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

whoever enshrines the Name of the Guru within his heart, is rid of both birth and death. ||3||7||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੁ ;
ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਆਵੈ ॥ (1399-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Without the Guru, there is utter darkness; without the Guru, understanding does not come.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ;
ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1399-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Without the Guru, there is no intuitive awareness or success; without the Guru, there is no liberation.

ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ; ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1399-17,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

So make Him your Guru, and contemplate the Truth; make Him your Guru, O my mind.

ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਬਦ ਸਪੁੰਨ ; ਅਘਨ ਕਟਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ (1399-18,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Make Him your Guru, who is embellished and exalted in the Word of the Shabad; all your sins shall be washed away.

ਗੁਰੁ ਨਯਣਿ ਬਯਣਿ , ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ; **(ਨੈਣਿ, ਬੈਣਿ ਬੋਲੋ)**
ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਕਵਿ ਨਲ੍ਯ ਕਹਿ ॥ **(ਨਲਿਅ ਬੋਲੋ)** (1399-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

So speaks NALL the poet: with your eyes, make Him your Guru; with the words you speak, make Him your Guru, your True Guru.

ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਨ ਦੇਖਿਅਉ , ਨਹੁ ਕੀਅਉ ;
ਤੇ ਅਕਯਥ , ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ॥੪॥੮॥ **(ਅਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)** (1399-19,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Those who have not seen the Guru, who have not made Him their Guru, are useless in this world. ||4||8||

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ; ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1399-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Dwell upon the Guru, the Guru, the Guru, O my mind.

ਅੰਗ ੧੪੦੦

ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸਮ੍ਰਥੁ , ਕਲਿਜੁਗਿ ; (ਸਮੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਸੁਨਤ ਸਮਾਧਿ , ਸਬਦ ਜਿਸੁ ਕੇਰੇ ॥ (1400-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The All-powerful Guru is the Boat to carry us across in this Dark Age of Kali Yuga. Hearing the Word of His Shabad, we are transported into Samaadhi.

ਫੁਨਿ ਦੁਖਨਿ ਨਾਸੁ ਸੁਖਦਾਯਕੁ ਸੂਰਉ ; (ਸੁਖਦਾਇਕੁ ਬੋਲੋ)
ਜੋ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਬਸਤ ਤਿਹ ਨੇਰੇ ॥ (1400-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

He is the Spiritual Hero who destroys pain and brings peace. Whoever meditates on Him, dwells near Him.

ਪੂਰਉ ਪੁਰਖੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ;
ਮੁਖੁ ਦੇਖਤ , ਅਘ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ ॥ (1400-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

He is the Perfect Primal Being, who meditates in remembrance on Almighty within his heart; seeing His Face, sins run away

ਜਉ ਹਰਿ ਬੁਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਾਹਤ ;
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ , ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੫॥੯॥ (1400-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

If you long for wisdom, wealth, spiritual perfection and properity, O my mind, dwell upon the Guru, the Guru, the Guru. ||5||9||

ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ; ਗਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1400-3,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Gazing upon the Face of the Guru, I find peace.

ਹੁਤੀ ਜੁ ਪਿਆਸ , ਪਿਊਸ ਪਿਵੰਨ ਕੀ ;
ਬੰਛਤ ਸਿਧਿ ਕਉ , ਬਿਧਿ ਮਿਲਾਯਉ ॥ (ਮਿਲਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1400-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

I was thirsty, yearning to drink in the Nectar; to fulfill that wish, the Guru laid out the way.

ਪੂਰਨ ਭੋ , ਮਨ ਠਉਰ ਬਸੋ ;
ਰਸ ਬਾਸਨ ਸਿਉ ,
ਜੁ ਦਹੰ ਦਿਸਿ ਧਾਯਉ ॥ **(ਧਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

My mind has become perfect; it dwells in Almighty's Place; it had been wandering in all directions, in its desire for tastes and pleasures.

ਗੋਬਿੰਦਵਾਲੁ , ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰੀ ਸਮ ;
ਜਲੑਨ , **(ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)**
ਤੀਰਿ ਬਿਪਾਸ ਬਨਾਯਉ ॥ **(ਬਨਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-5,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Goindwal is the City of God, built on the bank of the Beas River.

ਗਯਉ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ , ਬਰਖਨ ਕੋ ; **(ਗਇਅਉ ਬੋਲੋ)**
ਸੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ,
ਗਰੂ ਸੁਖ ਪਾਯਉ ॥੬॥੧੦॥ **(ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The pains of so many years have been taken away; gazing upon the Face of the Guru, I find peace. ||6||10||

ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ; ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰੵਉ ॥ **(ਧਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The All-powerful Guru placed His hand upon my head.

ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ ;
ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ , ਅਘੰਨ ਹਰੵਉ ॥ **(ਹਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The Guru was kind, and blessed me with Almighty's Name. Gazing upon His Feet, my sins were dispelled.

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ , ਏਕ ਸਮਾਨ ਧਿਆਨ ;
ਸੁ ਨਾਮ ਸੁਨੇ , ਸੁਤੁ ਭਾਨ ਡਰੵਉ ॥ **(ਡਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Night and day, the Guru meditates on the One Lord; hearing His Name, the Messenger of Death is scared away.

ਭਨਿ ਦਾਸ , ਸੁ ਆਸ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ;
ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ , ਪਰਸੁ ਕਰ੍ਯਉ ॥ **(ਕਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

So speaks Almighty's slave: Guru Raam Daas placed His Faith in Guru Amar Daas, the Guru of the World; touching the Philosopher's Stone, He was transformed into the Philosopher's Stone.

ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਸਤਿ ਕੀਯਉ ; **(ਕੀਅਉ ਬੋਲੋ)**
ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ , ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰ੍ਯਉ ॥੭॥੧੧॥ **(ਧਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Guru Raam Daas recognized Almighty as True; the All-powerful Guru placed His hand upon His head. ||7||11||

ਅਬ ਰਾਖਹੁ ; ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥ (1400-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Now, please preserve the honor of Your humble slave.

ਜੈਸੀ ਰਾਖੀ ਲਾਜ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੀ ;
ਹਰਨਾਖਸ ਫਾਰੇ ਕਰ ਆਜ ॥ (1400-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

God saved the honor of the devotee Prahlaad, when Harnaakhash tore him apart with his claws.

ਫੁਨਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਾਜ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ;
ਛੀਨਤ ਬਸਤ੍ਰ ਦੀਨ ਬਹੁ ਸਾਜ ॥ (1400-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

And the Dear Lord God saved the honor of Dropadi; when her clothes were stripped from her, she was blessed with even more.

ਸੋਦਾਮਾ ਅਪਦਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ;
ਗਨਿਕਾ ਪੜ੍ਹਤ ਪੂਰੇ ਤਿਹ ਕਾਜ ॥ **(ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (1400-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Sudaamaa was saved from misfortune; and Ganikaa the prostitute - when she chanted Your Name, her affairs were perfectly resolved.

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ , ਕਲਜੁਗ ਹੋਇ ;
ਰਾਖਹੁ , ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥੮॥੧੨॥ (1400-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

O Great True Guru, if it pleases You, please save the honor of Your slave in this Dark Age of kali Yuga. ||8||12||

ਝੋਲਨਾ ॥ (1400-12)

Jholnaa:

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ; ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥ (1400-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Chant Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, O mortal beings.

ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ , ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਅਪੈ ;
ਰਸਨਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਸੈ , ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀਅਹੁ ॥ (1400-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Chant the Shabad, the Word of Almighty, Har, Har; the Naam, the Name of Almighty, brings the nine treasures. With your tongue, taste it, day and night, and know it as true.

ਫੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਪਾਈਐ , ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਅੰਨ ਮਾਰਗ ਤਜਹੁ ,
ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੀਅਹੁ ॥ (ਗਿਆਨੀਅਹੁ ਬੋਲੋ) (1400-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Then, you shall obtain His Love and Affection; become Gurmukh, and meditate on Him. Give up all other ways; vibrate and meditate on Him, O spiritual people.

ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦਿ ਧਰਹੁ , ਪੰਚ ਭੂ ਬਸਿ ਕਰਹੁ ;
ਜਨਮੁ ਕੁਲ ਉਧਰਹੁ ,
ਦ੍ਵਾਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨੀਅਹੁ ॥ (ਦੁਆਰਿ ਬੋਲੋ) (1400-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Enshrine the Word of the Guru's Teachings within your heart, and overpower the five passions. Your life, and your generations, shall be saved, and you shall be honored at Almighty's Door.

ਜਉ ਤ ਸਭ ਸੁਖ , ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਬੰਛਵਹੁ ;
ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ , ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥੧॥੧੩॥ (1400-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

If you desire all the peace and comforts of this world and the next, then chant Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, O mortal beings. ||1||13||

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ; ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥ (1400-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Chant Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, and know Him as true.

ਅਗਮ ਗੁਨ ਜਾਨੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਰਹੁ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ; (ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਕਰਹੁ , ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ॥ (1400-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Know that Almighty is the Treasure of Excellence. Enshrine Him in your mind, and meditate on Him. Enshrine the Word of the Guru's Teachings within your heart.

ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਜਲ ਬਿਮਲ , ਅਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰਹੁ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਸੰਤ ਗੁਰਸਿਖ ਤਰਹੁ , ਨਾਮ ਸਚ ਰੰਗ ਸਰਿ ॥ (1400-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Then, cleanse yourself in the Immaculate and Unfathomable Water of the Guru; O Gursikhs and Saints, cross over the Ocean of Love of the True Name.

ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ , ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ;
ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸਿ , ਕਰਤ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ॥ (1400-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Meditate lovingly forever on Almighty, free of hate and vengeance, Formless and Fearless; lovingly savor the Word of the Guru's Shabad, and implant devotional worship of Almighty deep within.

ਮੁਗਧ ਮਨ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ , ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਜਹੁ ;
ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ , ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥੨॥੧੪॥ (1400-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

O foolish mind, give up your doubts; as Gurmukh, vibrate and meditate on the Naam. Chant Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, and know Him as true. ||2||14||

ਅੰਗ ੧੪੦੧

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ; ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ (1401-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Chant Guru, Guru, Guru; through the Guru, Almighty is obtained.

ਉਦਧਿ ਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ , ਬੇਅੰਤੁ ਹਰਿ ;
ਨਾਮ ਨਗ ਹੀਰ ਮਣਿ , ਮਿਲਤ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ (1401-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Guru is an Ocean, deep and profound, infinite and unfathomable. Lovingly attuned to Almighty's Name, you shall be blessed with jewels, diamonds and emeralds.

ਫੁਨਿ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲ ਸਰਸ , ਕਰਤ ਕੰਚਨੁ ਪਰਸ ;
ਮੈਲੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਿਰਤ ,
ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਧੵਾਈਐ ॥ (ਧਿਆਈਐ ਬੋਲੋ) (1401-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

And, the Guru makes us fragrant and fruitful, and His Touch transforms us into gold. The filth of evil-mindedness is washed away, meditating on the Word of the Guru's Shabad.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਹ , ਛੁਟਕੰਤ ਸਦ ਦ੍ਵਾਰਿ ਜਿਸੁ ; (ਦੁਆਰਿ ਬੋਲੋ)
ਗੵਾਨ ਗੁਰ ਬਿਮਲ ਸਰ , (ਗਿਆਨ ਬੋਲੋ)
ਸੰਤ ਸਿਖ ਨਾਈਐ ॥ (ਨ੍ਹਾਈਐ ਬੋਲੋ) (1401-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Stream of Ambrosial Nectar flows constantly from His Door. The Saints and Sikhs bathe in the immaculate pool of the Guru's spiritual wisdom.

ਨਾਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਰਹੁ ;
ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ , ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੩॥੧੫॥ (1401-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Enshrine the Naam, the Name of Almighty, within your heart, and dwell in Nirvaanaa. Chant Guru, Guru, Guru; through the Guru, Almighty is obtained. ||3||15||

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ; ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਮੰਨ ਰੇ ॥ (1401-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Chant Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, O my mind.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ , ਸਿਵ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਗਣ ;
ਤਰਹਿ ਤੇਤੀਸ , ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕੰਨ ਰੇ ॥ (1401-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Serving Him, Shiva and the Siddhas, the angels and demons and servants of the gods, and the thrity-three million gods cross over, listening to the Word of the Guru's Teachings.

ਫੁਨਿ ਤਰਹਿ ਤੇ ਸੰਤ ਹਿਤ , ਭਗਤ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹਿ ;
ਤਰਿਓ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ , ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮੁਨਿ ਜੰਨ ਰੇ ॥ (1401-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

And, the Saints and loving devotees are carried across, chanting Guru, Guru. Prahlaad and the silent sages met the Guru, and were carried across.

ਤਰਹਿ ਨਾਰਦਾਦਿ ਸਨਕਾਦਿ , ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਤਰਹਿ ;
ਇਕ ਨਾਮ ਲਗਿ , ਤਜਹੁ ਰਸ ਅੰਨ ਰੇ ॥ (1401-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Naarad and Sanak and those men of God who became Gurmukh were carried across; attached to the One Name, they abandoned other tastes and pleasures, and were carried across.

ਦਾਸੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ , ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ;
ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ , ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਮੰਨ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥ (1401-8,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ,ਗਯੰਦ)

This is the prayer of Almighty's humble slave: the Gurmukh obtains the Naam, the Name of Almighty, chanting Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, O my mind. ||4||16||29||

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ , ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ;
ਸਤਜੁਗਿ ਜਿਨਿ ਧ੍ਰੂ ਪਰਿ ॥ (1401-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Great, Supreme Guru showered His Mercy upon all; in the Golden Age of Sat Yuga, He blessed Dhroo.

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ; ਉਧਰੀਅੰ ॥ (1401-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He saved the devotee Prahlaad,

ਹਸ੍ਤ ਕਮਲ ; ਮਾਥੇ ਪਰ ਧਰੀਅੰ ॥ (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

placing the Lotus of His Hand upon his forehead.

ਅਲਖ ਰੂਪ ; **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਜੀਅ ਲਖ੍ਯ੍ਯਾ ਨ ਜਾਈ ॥ **(ਲਖਿਆ ਬੋਲੋ)** (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Unseen Form of Almighty cannot be seen.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ; ਸਗਲ ਸਰਣਾਈ ॥ (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Siddhas and seekers all seek His Sanctuary.

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ; ਸਤਿ ਜੀਅ ਧਾਰਹੁ ॥ (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

True are the Words of the Guru's teachings. Enshrine them in your soul.

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੇਹ ; ਨਿਸ੍ਤਾਰਹੁ ॥ **(ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਬੋਲੋ)** (1401-11,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Emancipate your body, and redeem this human incarnation.

ਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ , ਖੇਵਟੁ ਗੁਰੂ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ (1401-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Guru is the Boat, and the Guru is the Boatman. Without the Guru, no one can cross over.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1401-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

By Guru's Grace, God is obtained. Without the Guru, no one is liberated.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ; ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1401-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Guru Nanak dwells near the Creator Lord.

ਤਿਨਿ ਲਹਣਾ ਥਾਪਿ ; ਜੋਤਿ ਜਗਿ ਧਾਰੀ ॥ (1401-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He established Lehnaa as Guru, and enshrined His Light in the world.

ਲਹਣੈ ; ਪੰਥੁ ਧਰਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ (1401-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Lehnaa established the path of righteousness and Dharma,

ਅਮਰਦਾਸ ਭਲੇ ਕਉ ; ਦੀਆ ॥ (ਭੱਲੇ ਬੋਲੋ) (1401-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

which He passed on to Guru Amar Daas, of the Bhalla dynasty.

ਤਿਨਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਸੋਢੀ ;
ਥਿਰੁ ਥਪੵਉ ॥ (ਥਪਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1401-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Then, He firmly established the Great Raam Daas of the Sodhi dynasty.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ;
ਅਖੈ ਨਿਧਿ ਅਪੵਉ ॥ (ਅ-ਖੈ, ਅਪਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1401-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He was blessed with the inexhaustible treasure of Almighty's Name.

ਅਪੵਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਖੈ ਨਿਧਿ ; (ਅਪਿਅਉ, ਅ-ਖੈ ਬੋਲੋ)
ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ , ਫਲੁ ਲਹੀਅੰ ॥ (1401-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He was blessed with the treasure of Almighty's Name; throughout the four ages, it is inexhaustible. Serving the Guru, He received His reward.

ਬੰਦਹਿ ਜੋ ਚਰਣ , ਸਰਣਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਹੀਅੰ ॥ (1401-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Those who bow at His Feet and seek His Sanctuary, are blessed with peace; those Gurmukhs are blessed with supreme bliss.

ਪਰਤਖਿ ਦੇਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਆਦਿ ਰੂਪਿ ਪੋਖਣ ਭਰਣੰ ॥ (1401-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Guru's Body is the Embodiment of the Supreme Lord God, our Lord and Master, the Form of the Primal Being, who nourishes and cherishes all.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ; **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ , ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੧॥ (1401-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

So serve the Guru, the True Guru; His ways and means are inscrutable. The Great Guru Raam Daas is the Boat to carry us across. ||1||

ਜਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਬਾਣੀ ;
ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਪਹਿ , ਕਰਿ ਬਿਚਿਤਿ ਚਾਓ ॥ (1401-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Holy people chant the Ambrosial Words of His Bani with delight in their minds.

ਆਨੰਦੁ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ; ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1401-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Sight (Darshan) of the Guru's Darshan is fruitful and rewarding in this world; it brings lasting bliss and joy.

ਸੰਸਾਰਿ ਸਫਲੁ ਗੰਗਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ;
ਪਰਸਨ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਤੇ ॥ (1401-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Guru's Darshan is fruitful and rewarding in this world, like the Ganges. Meeting Him, the supreme sacred status is obtained.

ਜੀਤਹਿ ਜਮ ਲੋਕੁ ਪਤਿਤ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਵ ਗੁਰ ਗ੍ਯਾਨਿ ਰਤੇ ॥ **(ਗਿਆਨਿ, ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (1401-19,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Even sinful people conquer the realm of Death, if they become Almighty's humble servants, and are imbued with the Guru's spiritual wisdom.

ਰਘੁਬੰਸਿ ਤਿਲਕੁ ਸੁੰਦਰੁ , ਦਸਰਥ ਘਰਿ ;
ਮੁਨਿ ਬੰਛਹਿ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣੰ ॥ (1401-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He is certified, like the handsome Ram Chander in the house of Dasrath of the Raghwa dynasty. Even the silent sages seek His Sanctuary.

ਅੰਗ ੧੪੦੨

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ , ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੨॥ (1402-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

So serve the Guru, the True Guru; His ways and means are inscrutable. The Great Guru Raam Daas is the Boat to carry us across. ||2||

ਸੰਸਾਰੁ ਅਗਮ ਸਾਗਰੁ , ਤੁਲਹਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਪਾਯਾ ॥ (ਪਾਇਆ ਬੋਲੋ) (1402-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Name of Almighty, from the Mouth of the Guru, is the Raft to cross over the unfathomable world-ocean.

ਜਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ , ਭਗਾ ;
ਇਹ ਆਈ , ਹੀਐ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (1402-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The cycle of birth and death in this world is ended for those who have this faith in their hearts.

ਪਰਤੀਤਿ ਹੀਐ ਆਈ ਜਿਨ ਜਨ ਕੈ ;
ਤਿਨੑ ਕਉ ਪਦਵੀ ਉਚ ਭਈ ॥ (1402-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Those humble beings who have this faith in their hearts, are awarded the highest status.

ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ , ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲਾਲਚੁ ;
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਈ ॥ (1402-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

They forsake Maya, emotional attachment and greed; they are rid of the frustrations of possessiveness, sexual desire and anger.

ਅਵਲੋਕ੍ਯਾ ਬ੍ਰਹਮੁ , ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟਕ੍ਯਾ ; (ਅਵਲੋਕਿਆ, ਛੁਟਕਿਆ ਬੋਲੋ)
ਦਿਬੵ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਕਾਰਣ ਕਰਣੰ ॥ (ਦਿਬਿਅ, ਦਰਿਸਟਿ ਬੋਲੋ) (1402-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

They are blessed with the Inner Vision to see God, the Cause of causes, and all their doubts are dispelled.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ , ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੩॥ (1402-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

So serve the Guru, the True Guru; His ways and means are inscrutable. The Great Guru Raam Daas is the Boat to carry us across. ||3||

ਪਰਤਾਪੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕਾ , ਘਟਿ ਘਟਿ ;
ਪਰਗਾਸੁ ਭਯਾ ਜਸੁ ਜਨ ਕੈ ॥ (ਭਇਆ ਬੋਲੋ) (1402-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Glorious Greatness of the Guru is manifest forever in each and every heart. His humble servants sing His Praises.

ਇਕਿ ਪੜਹਿ ਸੁਣਹਿ ਗਾਵਹਿ ;
ਪਰਭਾਤਿਹਿ , ਕਰਹਿ ਇਸ੍ਨਾਨੁ ॥ (ਇਸਨਾਨੁ ਬੋਲੋ) (1402-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Some read and listen and sing of Him, taking their cleansing bath in the early hours of the morning before the dawn.

ਇਸ੍ਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਪਰਭਾਤਿ , ਸੁਧ ਮਨਿ ; (ਇਸਨਾਨੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਪੂਜਾ , ਬਿਧਿ ਸਹਿਤ ਕਰੰ ॥ (1402-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

After their cleansing bath in the hours before the dawn, they worship the Guru with their minds pure and clear.

ਕੰਚਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ; ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਕਉ ;
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਧੵਾਨੁ ਧਰੰ ॥ (ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ) (1402-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Touching the Philosopher's Stone, their bodies are transformed into gold. They focus their meditation on the Embodiment of Divine Light.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗੰਨਾਥੁ , ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ;
ਰਹਿਆ ਪੂਰਿ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਰਨੰ ॥ (1402-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Master of the Universe, the very Life of the World pervades the sea and the land, manifesting Himself in myriads of ways.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ , ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੪॥ (1402-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

So serve the Guru, the True Guru; His ways and means are inscrutable. The Great Guru Raam Daas is the Boat to carry us across. ||4||

ਜਿਨਹੁ ਬਾਤ ਨਿਸ੍ਚਲ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾਨੀ ; (ਨਿਸਚਲ, ਧਰੂਅ ਬੋਲੋ)
ਤੇਈ ਜੀਵ ਕਾਲ ਤੇ ਬਚਾ ॥ (ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1402-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Those who realize the Eternal, Unchanging Word of God, like Dhroo, are immune to death.

ਤਿਨ੍ ਤਰਿਓ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਰੁਦ੍ਰੁ , ਖਿਨ ਇਕ ਮਹਿ ;
ਜਲਹਰ ਬਿੰਬ , ਜੁਗਤਿ ਜਗੁ ਰਚਾ ॥ (ਰੱਚਾ ਬੋਲੋ) (1402-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

They cross over the terrifying world-ocean in an instant; Almighty created the world like a bubble of water.

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੁਰਝੀ , ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਪਰਮਾਨੰਦ , ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਮਚਾ ॥ (ਮੱਚਾ ਬੋਲੋ) (1402-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Kundalini rises in the Sat Sangat, the True Congregation; through the Word of the Guru, they enjoy Almighty of Supreme Bliss.

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ;
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰੰਮ ਸੇਵੀਐ ਸਚਾ ॥੫॥ (1402-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Supreme Guru is Almighty and Master over all; so serve the True Guru, in thought, word and deed. ||5||

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ; ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Jee-o.

ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ , ਕੋਟਿ ਸੈਨ ਸੰਗ ਸੋਭ ;
ਕਹਤ ਮਾ ਜਸੋਦ ਜਿਸਹਿ , ਦਹੀ ਭਾਤੁ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are lotus-eyed, with sweet speech, exalted and embellished with millions of companions. Mother Yashoda invited You as Krishna to eat the sweet rice.

ਦੇਖਿ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਨੂਪੁ , ਮੋਹ ਮਹਾ , ਮਗ ਭਈ ;
ਕਿੰਕਨੀ ਸਬਦ , ਝਨਤਕਾਰ ਖੇਲੁ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Gazing upon Your supremely beautiful form, and hearing the musical sounds of Your silver bells tinkling, she was intoxicated with delight.

ਕਾਲ ਕਲਮ ਹੁਕਮੁ ਹਾਥਿ , ਕਹਹੁ ਕਉਨੁ ਮੇਟਿ ਸਕੈ ;
ਈਸੁ ਬੰਮ੍ਹ੍ਹ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ , (‘ਬੰਮ੍ਹ’ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (ਗਿਆਨੁ, ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਧਰਤ ਹੀਐ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Death's pen and command are in Your hands. Tell me, who can erase it? Shiva and Brahma yearn to enshrine Your spiritual wisdom in their hearts.

ਸਤਿ ਸਾਚੁ , ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ , ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ;
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ , ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੧॥੬॥ (1402-14,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are forever True, the Home of Excellence, the Primal Supreme Being. Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Jee-o. ||1||6||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਮ ਧਾਮ , ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀਕਾਰ ਬੇਸੁਮਾਰ ;
ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are blessed with Almighty's Name, the supreme mansion, and clear understanding. You are the Formless, Infinite Lord; who can compare to You?

ਸੁਥਰ ਚਿਤ , ਭਗਤ ਹਿਤ ਭੇਖੁ ਧਰਿਓ ;
ਹਰਨਾਖਸੁ ਹਰਿਓ ,
ਨਖ ਬਿਦਾਰਿ ਜੀਉ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1402-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

For the sake of the pure-hearted devotee Prahlaad, You took the form of the man-lion, to tear apart and destroy Harnaakhash with your claws.

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦਮ , ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀਓ ਛਦਮ ;
ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ , ਲਖੈ ਕਉਨੁ ਤਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-17,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are the Infinite Supreme Lord God; with your symbols of power, You deceived Baliraja; who can know You?

ਸਤਿ ਸਾਚੁ , ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ , ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ;
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ , ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥੭॥ (1402-18,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ,ਗਯੰਦ)

You are forever True, the Home of Excellence, the Primal Supreme Being. Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Jee-o. ||2||7||

ਪੀਤ ਬਸਨ ਕੁੰਦ ਦਸਨ ਪ੍ਰਿਅ ਸਹਿਤ ਕੰਠ ਮਾਲ ;
ਮੁਕਟੁ ਸੀਸਿ , ਮੋਰ ਪੰਖ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

As Krishna, You wear yellow robes, with teeth like jasmine flowers; You dwell with Your lovers, with Your mala around Your neck, and You joyfully adorn Your head with the crow of peacock feathers.

ਅੰਗ ੧੪੦੩

ਬੇਵਜੀਰ ਬਡੇ ਧੀਰ , ਧਰਮ ਅੰਗ ਅਲਖ ਅਗਮ ; (ਬੇ-ਵਜੀਰ, ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਖੇਲੁ ਕੀਆ , ਆਪਣੈ ਉਛਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1403-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You have no advisors, You are so very patient; You are the Upholder of the Dharma, unseen and unfathomable. You have staged the play of the Universe with joy and delight.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ , ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਸੁਤਹ ਸਿਧ ਰੂਪੁ ਧਰਿਓ , ਸਾਹਨ ਕੈ ਸਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1403-1,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

No one can speak Your Unspoken Speech. You are pervading the three worlds. You assume the form of spiritual perfection, O King of kings.

ਸਤਿ ਸਾਚੁ , ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ , ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ;
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ , ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥੮॥ (1403-2,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are forever True, the Home of Excellence, the Primal Supreme Being. Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Jee-o. ||3||8||

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (1403-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
The True Guru, the True Guru, the True Guru is Almighty of the Universe Himself.

ਬਲਿਹਿ ਛਲਨ , ਸਬਲ ਮਲਨ , ਭਗ੍ਤਿ ਫਲਨ , ਕਾਨ੍ਹ ਕੁਅਰ ; (ਭਗਤਿ ਬੋਲੋ)
ਨਿਹਕਲੰਕ ਬਜੀ ਡੰਕ , (ਨਿਹ-ਕਲੰਕ ਬੋਲੋ)
ਚੜ੍ਹੂ ਦਲ ਰਵਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1403-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
Enticer of Baliraja, who smothers the mighty, and fulfills the devotees; the Prince Krishna, and Kalki; the thunder of His army and the beat of His drum echoes across the Universe.

ਰਾਮ ਰਵਣ , ਦੁਰਤ ਦਵਣ , ਸਕਲ ਭਵਣ ਕੁਸਲ ਕਰਣ ;
ਸਰਬ ਭੂਤ , ਆਪਿ ਹੀ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ;
ਸਹਸ ਮੁਖ ਫਨਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (1403-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
Almighty of contemplation, Destroyer of sin, who brings pleasure to the beings of all realms, He Himself is the God of gods, Divinity of the divine, the thousand-headed king cobra.

ਜਰਮ ਕਰਮ ਮਛ ਕਛ ਹੁਅ ਬਰਾਹ ;
ਜਮੁਨਾ ਕੈ ਕੂਲਿ , ਖੇਲੁ ਖੇਲਿਓ ਜਿਨਿ ਗਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (1403-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
He took birth in the Incarnations of the Fish, Tortoise and Wild Boar, and played His part. He played games on the banks of the Jamunaa River.

ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ , ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ; (ਗਇਅੰਦ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ , ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥ (1403-7,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
Enshrine this most excellent Name within your heart, and renounce the wickedness of the mind, O Gayand the True Guru, the True Guru, the True Guru is Almighty of the Universe Himself. ||4||9||

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ , ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ; ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-8,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
The Supreme Guru, the Supreme Guru, the Supreme Guru, the True, Dear Lord.

ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਮਾਨੁ ਨਿਜ ਨਿਧਾਨੁ , ਸਚੁ ਜਾਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਇਹੈ ;
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹੋਇ ਕਲ੍ਯ੍ਯਾਨੁ , (ਕਲਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਲਹਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Respect and obey the Guru's Word; this is your own personal treasure - know this mantra as true. Night and day, you shall be saved, and blessed with the supreme status.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ , ਜਣ ਜਣ ਸਿਉ ਛਾਡੁ ਧੋਹੁ ;
ਹਉਮੈ ਕਾ ਫੰਧੁ ਕਾਟੁ , ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-9,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Renounce sexual desire, anger, greed and attachment; give up your games of deception. Snap the noose of egotism, and let yourself be at home in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਦੇਹ ਗੇਹੁ ਤ੍ਰਿਅ ਸਨੇਹੁ , ਚਿਤ ਬਿਲਾਸੁ ਜਗਤ ਏਹੁ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਦਾ ਸੇਉ , ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਰੁ ਮਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-10,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Free your consciousness of attachment to your body, your home, your spouse, and the pleasures of this world. Serve forever at His Lotus Feet, and firmly implant these teachings within.

ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ , ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ; (ਗਇਅੰਦ ਬੋਲੋ)
ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ,
ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥੫॥੧੦॥ (1403-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Enshrine this most excellent Name within your heart, and renounce the wickedness of the mind, O Gayand. the Supreme Guru, the Supreme Guru, the Supreme Guru, the True, Dear Lord. ||5||10||

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ;
ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥ (1403-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Your servants are totally fulfilled, throughout the ages; O Waahay Guru, it is all You, forever.

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ;
ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਊ , ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ (1403-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

O Formless Lord God, You are eternally intact; no one can say how You came into being.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਿਰੇ ਤੈ ਅਗਨਤ ; (ਅ-ਗਨਤ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹੁ ਭਯਾ ਮਨ ਮਦ ਕਾ ॥ (ਭਇਆ ਬੋਲੋ) (1403-13,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You created countless Brahmas and Vishnus; their minds were intoxicated with emotional attachment.

ਚਵਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੋਨਿ ਉਪਾਈ ;
ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਸਭ ਹੂ ਕਉ ਤਦ ਕਾ ॥ (1403-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You created the 8.4 million species of beings, and provide for their sustanance.

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ;
ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥੧॥੧੧॥ (1403-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Your servants are totally fulfilled, throughout the ages; O Waahay Guru, it is all You, forever. ||1||11||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ; ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥ (1403-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Waaho! Waaho! Great! Great is the Play of God!

ਆਪੇ ਹਸੈ , ਆਪਿ ਹੀ ਚਿਤਵੈ ;
ਆਪੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1403-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He Himself laughs, and He Himself thinks; He Himself illumines the sun and the moon.

ਆਪੇ ਜਲੁ , ਆਪੇ ਥਲੁ ਥੰਮ੍ਹਨੁ ;
ਆਪੇ ਕੀਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸਾ ॥ (1403-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He Himself is the water, He Himself is the earth and its support. He Himself abides in each and every heart.

ਆਪੇ ਨਰੁ , ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ;
ਆਪੇ ਸਾਰਿ , ਆਪ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ (1403-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He Himself is male, and He Himself is female; He Himself is the chessman, and He Himself is the board.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰਹੁ ;
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥੨॥੧੨॥ (1403-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

As Gurmukh, join the Sangat, and consider all this: Waaho! Waaho! Great! Great is the Play of God! ||2||12||

ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ;
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥ (1403-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You have formed and created this play, this great game. O Waahay Guru, this is all You, forever.

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹ੍ਯਾ ; (ਪਇਆਲਿ, ਰਹਿਆ ਬੋਲੋ)
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨਾ ॥ (1403-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are pervading and permeating the water, land, skies and nether regions; Your Words are sweeter than Ambrosial Nectar.

ਮਾਨਹਿ , ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ ;
ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲੁ , ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ ॥ (1403-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Brahmas and Shivas respect and obey You. O Death of death, Formless Lord, I beg of You.

ਅੰਗ ੧੪੦੪

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਖਚਨਾ ॥ (1404-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

By Guru's Grace, the greatest thing is obtained, and the mind is involved with the Sat Sangat, the True Congregation.

ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ;
ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥੩॥੧੩॥੪੨॥ (1404-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You have formed and created this play, this great game. O Waahay Guru, this is all Your making. ||3||13||42||

ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ;
ਆਦਿ , ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1404-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Almighty is Inaccessible, Infinite, Eternal and Primordial; no one knows His beginning.

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਧਰਿ ਧ੍ਯਾਨੁ ; (ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥ (1404-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Shiva and Brahma meditate on Him; the Vedas describe Him again and again.

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥ (1404-3,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Almighty is Formless, beyond hate and vengeance; there is no one else like Him.

ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮਥੁ ; ('ਗੜ੍ਹਣ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ, ਸਮੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (1404-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He creates and destroys - He is All-powerful; God is the Boat to carry all across.

ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਓ ;
ਜਨੁ ਮਥੁਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥ (1404-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He created the world in its various aspects; His humble servant Mat'huraa delights in His Praises.

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ;
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਬਸੈ ॥੧॥ (1404-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Sat Naam, the Great and Supreme True Name of God, the Personification of Creativity, dwells in the Consciousness of Guru Raam Daas. ||1||

ਗੁਰੂ ਸਮਰਥੁ , ਗਹਿ ਕਰੀਆ ਧ੍ਰੁਵ ;
ਬੁਧਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮ੍ਹਾਰਨ ਕਉ ॥ (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1404-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

I have grasped hold of the All-powerful Guru; He has made my mind steady and stable, and embellished me with clear consciousness.

ਫੁਨਿ ਧ੍ਰੰਮ ਧੁਜਾ ਫਹਰੰਤਿ ਸਦਾ ;
ਅਘ ਪੁੰਜ ਤਰੰਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ ॥ (1404-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

And, His Banner of Righteousness waves proudly forever, to defend against the waves of sin.

ਮਥੁਰਾ ਜਨ , ਜਾਨਿ ਕਹੀ ਜੀਅ ਸਾਚੁ ;
ਸੁ ਅਉਰ ਕਛੁ , ਨ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ ॥ (1404-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

His humble servant Mat'hraa knows this as true, and speaks it from his soul; there is nothing else to consider.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ , ਬਡੌ ਕਲਿ ਮੈ ;
ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਕਉ ॥੨॥ (1404-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In this Dark Age of Kali Yuga, Almighty's Name is the Great Ship, to carry us all across the terrifying world-ocean, safely to the other side. ||2||

ਸੰਤਤ ਹੀ , ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ;
ਸੁਰੰਗ ਰਤੇ , ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥ (ਸੁ-ਰੰਗ)[੧੨] (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1404-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Saints dwell in the Saadh Sangat, the Company of the Holy; imbued with pure celestial love, they sing Almighty's Praises.

ਧ੍ਰਮ ਪੰਥੁ ਧਰਿਓ , ਧਰਨੀਧਰ ਆਪਿ ;
ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ , ਨ ਧਾਵਤ ਹੈ ॥ (1404-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Support of the Earth has established this Path of Dharma; He Himself remains lovingly attuned to Almighty, and does not wander in distraction.

ਮਥੁਰਾ ਭਨਿ , ਭਾਗ ਭਲੇ ਉਨ੍ ਕੇ ;
ਮਨ ਇਛਤ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥ (1404-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

So speaks Mat'huraa: those blessed with good fortune receive the fruits of their minds' desires.

ਰਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੋ , ਤਿਨ੍ ਤ੍ਰਾਸੁ ਕਹਾ ;
ਜੁ ਚਰੰਨ ਗੁਰੂ , ਚਿਤੁ ਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩॥ (1404-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Those who focus their consciousness on the Guru's Feet, they do not fear the judgement of Dharamraj. ||3||

---

੧੨ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਵੱਖਰਾ ਬੋਲਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਕ ਪਾਠ ਹੈ।

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ , ਸੁਧਾ ਪਰ ਪੂਰਨ ;
ਸਬਦ ਤਰੰਗ , ਪ੍ਰਗਟਿਤ ਦਿਨ ਆਗਰੁ ॥ (1404-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Immaculate, Sacred Pool of the Guru is overflowing with the waves of the Shabad, radiantly revealed in the early hours before the dawn.

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹ , ਅਤਿ ਬਡ ਸੁਭਰੁ ; (ਸੁ-ਭਰੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)
ਸਦਾ ਸਭ ਬਿਧਿ , ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ (1404-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is Deep and Profound, Unfathomable and utterly Great, eternally overflowing with all sorts of jewels.

ਸੰਤ ਮਰਾਲ , ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ;
ਤਿਨ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿਓ , ਦੁਖ ਕਾਗਰੁ ॥ (1404-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Saint-swans celebrate; their fear of death is erased, along with the accounts of their pain.

ਕਲਜੁਗ ਦੁਰਤ ਦੂਰਿ ਕਰਬੇ ਕਉ ;
ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੂ , ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੪॥ (1404-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In this Dark Age of Kali Yuga, the sins are taken away; the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan is the Ocean of all peace and comfort. ||4||

ਜਾ ਕਉ ਮੁਨਿ ਧ੍ਯਾਨੁ ਧਰੈ , ਫਿਰਤ ਸਗਲ ਜੁਗ ; (ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਕਬਹੁਕ ਕੋਊ ਪਾਵੈ , (ਕਬਹੁ-ਕ ਬੋਲੋ)
ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ ॥ (1404-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

For His Sake, the silent sages meditated and focused their consciousness, wandering all the ages through; rarely, if ever, their souls were enlightened.

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ , ਬਿਰੰਚਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜਾ ਕੋ ;
ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਗਹਿ , ਨ ਤਜਾਤ ਕਬਿਲਾਸ ਕੰਉ ॥ (1404-14,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In the Hymns of the Vedas, Brahma sang His Praises; for His Sake, Shiva the silent sage held his place on the Kailaash Mountain.

ਜਾ ਕੌ , ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਨੇਕ ਤਪ ;
ਜਟਾ ਜੂਟ ਭੇਖ ਕੀਏ , ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਕਉ ॥ (1404-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

For His Sake, the Yogis, celibates, Siddhas and seekers, the countless sects of fanatics with matted hair wear religious robes, wandering as detached renunciates.

ਸੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ , ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ ;
ਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦਈ , ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ॥੫॥ (1404-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

That True Guru, by the Pleasure of His Will, showered His Mercy upon all beings, and blessed Guru Raam Daas with the Glorious Greatness of the Naam. ||5||

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਧਿਆਨ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ;
ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਤਿਹੁ ਲੋਗ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ॥ (1404-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He focuses His Meditation deep within; the Embodiment of Light, He illuminates the three worlds.

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ , ਭਟਕਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਜਤ ;
ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ , ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਗਾਸੇ ॥ (1404-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, doubt runs away, pain is eradicated, and celestial peace spontaneously wells up.

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਦਾ ਅਤਿ ਲੁਭਿਤ ;
ਅਲਿ ਸਮੂਹ , ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਸੁਬਾਸੇ ॥ (1404-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The selfless servants and Sikhs are always totally captivated by it, like bumble bees lured by the fragrance of the flower.

ਬਿਦ੍ਮਾਨ , ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਥਪ੍ਉ ਥਿਰੁ ; (ਬਿਦਿਅਮਾਨ, ਥਪਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚਉ ਤਖਤੁ , ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੈ ॥੬॥ (1404-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Guru Himself established the Eternal Throne of Truth, in Guru Raam Daas. ||6||

ਅੰਗ ੧੪੦੫

ਤਾਰ੍ਉ ਸੰਸਾਰੁ , ਮਾਯਾ ਮਦ ਮੋਹਿਤ ; (ਤਾਰਿਅਉ, ਮਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ , ਸਮਰਥੁ ॥ (1405-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Universe is intoxicated with the wine of Maya, but it has been saved; the All-powerful Guru has blessed it with the Ambrosial Nectar of the Naam.

ਫੁਨਿ ਕੀਰਤਿਵੰਤ , ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ;
ਰਿਧਿ ਅਰੁ ਸਿਧਿ , ਨ ਛੋਡਇ ਸਥੁ ॥ (1405-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

And, the Praiseworthy Guru is blessed with eternal peace, wealth and prosperity; the supernatural spiritual powers of the Siddhis never leave him.

ਦਾਨਿ ਬਡੌ ਅਤਿਵੰਤੁ ਮਹਾਬਲਿ ;
ਸੇਵਕਿ ਦਾਸਿ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਤਥੁ ॥ (1405-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

His Gifts are vast and great; His awesome Power is supreme. Your humble servant and slave speaks this truth.

ਤਾਹਿ ਕਹਾ , ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ;
ਜਾ ਕੈ ਬਸੀਸਿ , ਧਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਥੁ ॥੭॥੪੯॥ (1405-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

One, upon whose head the Guru has placed His Hand - with whom should he be concerned? ||7||49||

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੋਈ ; (1405-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)

He is totally pervading and permeating the three realms;

ਅਪਨ ਸਰਸੁ , ਕੀਅਉ ਨ ਜਗਤ ਕੋਈ ॥ (1405-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)

in all the world, He has not created another like Himself.

ਆਪੁਨ ਆਪੁ ;
ਆਪ ਹੀ ਉਪਾਯਉ ॥ **(ਉਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)** (1405-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)

He Himself created Himself.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਅਸੁਰ ; ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਯਉ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

The angels, human beings and demons have not found His limits.

ਪਾਯਉ ਨਹੀ ਅੰਤੁ , ਸੁਰੇ ਅਸੁਰਹ ਨਰ ; (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਖੋਜੰਤ ਫਿਰੇ ॥ (1405-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

The angels, demons and human beings have not found His limits; the heavenly heralds and celestial singers wander around, searching for Him.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਚਲੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ;
ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਪਾਰ ਪਰੇ ॥ (1405-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

The Eternal, Imperishable, Unmoving and Unchanging, Unborn, Self-Existent, Primal Being of the Soul, the Infinity of the Infinite,

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸੋਈ ;
ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਨਿ ਧ੍ਯਾਇਯਉ ॥ (ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

the Eternal All-powerful Cause of causes - all beings meditate on Him in their minds.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ; ('ਜਯੋ' ਨੂੰ ਜਇਓ ਬੋਲੋ, 'ਜਯ' ਨੂੰ ਜੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੧॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

O Great and Supreme Guru Raam Daas, Your Victory resounds across the universe. You have attained the supreme status of Almighty. ||1||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ , ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਇਕ ਮਨਿ ;
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ , ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਅਉ ॥ (1405-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Nanak, the True Guru, worships God single-mindedly; He surrenders His body, mind and wealth to Almighty of the Universe.

ਅੰਗਦਿ , ਅਨੰਤ ਮੂਰਤਿ ਨਿਜ ਧਾਰੀ ;
ਅਗਮ ਗ੍ਯਾਨਿ , (ਗਿਆਨਿ ਬੋਲੋ)
ਰਸਿ ਰਸ੍ਯਉ ਹੀਅਉ ॥ (ਰਸਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

The Infinite Lord enshrined His Own Image in Guru Angad. In His heart, He delights in the spiritual wisdom of the Unfathomable Lord.

ਗੁਰਿ ਅਮਰਦਾਸਿ , ਕਰਤਾਰੁ ਕੀਅਉ ਵਸਿ ;
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ , ਧ੍ਹਾਇਯਉ ॥ (ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Guru Amar Daas brought the Creator Lord under His control. Waaho! Waaho! Meditate on Him!

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ;
ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੨॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

O Great and Supreme Guru Raam Daas, Your Victory resounds across the universe. You have attained the supreme status of Almighty. ||2||

ਨਾਰਦੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਸੁਦਾਮਾ ;
ਪੁਬ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਜੁਗਣੰ ॥ (1405-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Naarad, Dhroo, Prahlaad and Sudaamaa are accounted among Almighty's devotees of the past.

ਅੰਬਰੀਕੁ ਜਯਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ; (ਜੈਦੇਵ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮਾ ਅਵਰੁ ਕਬੀਰੁ ਭਣੰ ॥ (1405-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Ambreek, Jai Dayv, Trilochan, Naam Dayv and Kabeer are also remembered.

ਤਿਨ ਕੌ ਅਵਤਾਰੁ ਭਯਉ ਕਲਿ ਭਿੰਤਰਿ ; (ਭਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਜਸੁ ਜਗਤ੍ਰ ਪਰਿ ਛਾਇਯਉ ॥ (ਛਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

They were incarnated in this Dark Age of Kali Yuga; their praises have spread over all the world.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ; ('ਜਯੋ' ਨੂੰ ਜਇਓ ਬੋਲੋ, 'ਜਯ' ਨੂੰ ਜੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੩॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-12,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

O Great and Supreme Guru Raam Daas, Your Victory resounds across the universe. You have attained the supreme status of Almighty. ||3||

ਮਨਸਾ ਕਰਿ , ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਨਰ ;
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਿਟਿਅਉ ਜੁ ਤਿਣੰ ॥ (1405-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Those who meditate in remembrance on You within their minds - their sexual desire and anger are taken away.

ਬਾਚਾ ਕਰਿ , ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ;
ਤਿਨ੍ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ,
ਮਿਟਯਉ ਜੁ ਖਿਣੰ ॥ (ਮਿਟਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍)

Those who remember You in meditation with their words, are rid of their poverty and pain in an instant.

ਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁਅ ਦਰਸ ਪਰਸ , ਪਾਰਸ ਸਰ ;
ਬਲ੍ ਭਟ , ਜਸੁ ਗਾਇਯਉ ॥ (ਬੱਲਿਅ, ਗਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-14,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍)

Those who obtain the Sight (Darshan) of Your Darshan, by the karma of their good deeds, touch the Philosopher's Stone, and like BALL the poet, sing Your Praises.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ; ('ਜਯੋ' ਨੂੰ ਜਇਓ ਬੋਲੋ, 'ਜਯ' ਨੂੰ ਜੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੪॥ (1405-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍)

O Great and Supreme Guru Raam Daas, Your Victory resounds across the universe. You have attained the supreme status of Almighty. ||4||

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ;
ਨਯਨ ਕੇ ਤਿਮਰ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨੁ ॥ (ਨੈਨ ਬੋਲੋ) (1405-15,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍)

Those who meditate in remembrance on the True Guru - the darkness of their eyes is removed in an instant.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ;
ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ॥ (1405-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍)

Those who meditate in remembrance on the True Guru within their hearts, are blessed with Almighty's Name, day by day.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ; ਜੀਅ ਕੀ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (1405-16,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ,ਬਲ੍)

Those who meditate in remembrance on the True Guru within their souls - the fire of desire is extinguished for them.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ; ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ (1405-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍)

Those who meditate in remembrance on the True Guru, are blessed with wealth and prosperity, supernatural spiritual powers and the nine treasures.

ਸੋਈ ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੁ ਬਲ੍ਯ ਭਣਿ ; (ਬੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ , ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰਹੁ ॥ (1405-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

So speaks BALL the poet: Blessed is Guru Raam Daas; joining the Sangat, the Congregation, call Him blessed and great.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ;
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਨਰਹੁ ॥੫॥੫੪॥ (1405-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Meditate on the True Guru, O men, through Whom Almighty is obtained. ||5||54||

ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ , ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਓ ;
ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨ ਛੋਡਿਓ ਪਾਸੁ ॥ (1405-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Living the Word of the Shabad, He attained the supreme status; while performing selfless service, He did not leave the side of Guru Amar Daas.

ਤਾ ਤੇ ਗਉਹਰੁ , ਗ੍ਯ਼ਾਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਉਜੀਆਰਉ ; (ਗਿਆਨ ਬੋਲੋ)
ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਅੰਧ੍ਯ਼ਾਰ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥ (ਅੰਧਿਆਰ ਬੋਲੋ) (1405-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

From that service, the light from the jewel of spiritual wisdom shines forth, radiant and bright; it has destroyed pain, poverty and darkness.

ਅੰਗ ੧੪੦੬

ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੋ ਸੰਤ ਚਰਨ , ਮੁੜਿ ਲਾਗਹਿ ;
ਤਿਨ੍ਹ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜਮ ਕੋ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ (1406-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

So speaks Keerat the poet: those who grasp hold of the feet of the Saints, are not afraid of death, sexual desire or anger.

ਜਿਵ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗਿ ਸੰਗਿ , ਨਾਨਕ ਗੁਰ ;
ਤਿਵ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੈ , ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੧॥ (1406-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Just as Guru Nanak was part and parcel, life and limb with Guru Angad, so is Guru Amar Daas one with Guru Raam Daas. ||1||

ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਯਉ ; (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (1406-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Whoever serves the True Guru obtains the treasure; night and day, he dwells at Almighty's Feet.

ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ , ਭਾਇ ਭਉ ਮਾਨਹਿ ;
ਤੁਮ ਮਲੀਆਗਰ , ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਬਾਸੁ ॥ (1406-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

And so, the entire Sangat loves, fears and respects You. You are the sandalwood tree; Your fragrance spreads gloriously far and wide.

ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਬੀਰ ਤਿਲੋਚਨ ;
ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਉਪਜੵੋ ਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (ਉਪਜਿਅਓ ਬੋਲੋ) (1406-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Dhroo, Prahlaad, Kabeer and Trilochan chanted the Naam, the Name of Almighty, and His Illumination radiantly shines forth.

ਜਿਹ ਪਿਖਤ , ਅਤਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ; (ਰਹੱਸੁ ਬੋਲੋ)
ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ , ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੨॥ (1406-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Seeing Him, the mind is totally delighted; Guru Raam Daas is the Helper and Support of the Saints. ||2||

ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨੵਉ ; (ਜਾਨਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1406-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Guru Nanak realized the Immaculate Naam, the Name of Almighty. He was lovingly attuned to loving devotional worship of Almighty.

ਤਾ ਤੇ , ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਭਯੋ ਸਾਇਰੁ ; (ਭਇਓ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨਿ , ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੀ , ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥ (1406-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Gur Angad was with Him, life and limb, like the ocean; He showered His consciousness with the Word of the Shabad.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਇਕ ਜੀਹ , ਕਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ (1406-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

The Unspoken Speech of Guru Amar Daas cannot be expressed with only one tongue.

ਸੋਢੀ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਕਲ ਤਾਰਣ ਕਉ ; (ਸਰਿਸਟਿ ਬੋਲੋ)
ਅਬ , ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡਾਈ ॥੩॥ (1406-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Guru Raam Daas of the Sodhi dynasty has now been blessed with Glorious Greatness, to carry the whole world across. ||3||

ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ , ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ , ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ (1406-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

I am overflowing with sins and demerits; I have no merits or virtues at all. I abandoned the Ambrosial Nectar, and I drank poison instead.

ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਭਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ; (ਮਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ (1406-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

I am attached to Maya, and deluded by doubt; I have fallen in love with my children and spouse.

ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ;
ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ , ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ (1406-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

I have heard that the most exalted Path of all is the Sangat, the Guru's Congregation. Joining it, the fear of death is taken away.

ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ , ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ;
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੫੮॥ (1406-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Keerat the poet offers this one prayer: O Guru Raam Daas, save me! Take me into Your Sanctuary! ||4||58||

ਮੋਹੁ ਮਲਿ , ਬਿਵਸਿ ਕੀਅਉ ; (ਮੱਲਿ, ਬਿਵੱਸਿ ਬੋਲੋ)
ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇਸ , ਪਛਾੜ੍ਯ੍ਯਉ ॥ (ਪਛਾੜਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1406-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

He has crushed and overpowered emotional attachment. He seized sexual desire by the hair, and threw it down.

ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੰਡਿ ਪਰਚੰਡਿ ;
ਲੋਭੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿਉ ਝਾੜ੍ਯ੍ਯਉ ॥ (ਝਾੜਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1406-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

With His Power, He cut anger into pieces, and sent greed away in disgrace.

ਜਨਮੁ ਕਾਲੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ;
ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ , ਸੁ ਮੰਨੈ ॥ (1406-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

Life and death, with palms pressed together, respect and obey His Command (Hukam).

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਬੰਧਿਅਉ ; ਸਿਖ ਤਾਰੇ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨੈ ॥ (1406-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

He brought the terrifying world-ocean under His Control; by His Pleasure, He carried His Sikhs across.

ਸਿਰਿ ਆਤ ਪਤੁ ਸਚੌ ਤਖਤੁ ;
ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੰਜੁਤੁ ਬਲਿ ॥ (1406-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

He is seated upon the Throne of Truth, with the canopy above His Head; He is embellished with the powers of Yoga and the enjoyment of pleasures.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ਯ ਭਣਿ ; (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਤੂ ਅਟਲੁ ਰਾਜਿ , (ਅ-ਟਲੁ ਬੋਲੋ)
ਅਭਗੁ ਦਲਿ ॥੧॥ (ਅ-ਭਗੁ ਬੋਲੋ) (1406-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

So speaks SALL the poet: O Guru Raam Daas, Your sovereign power is eternal and unbreakable; Your army is invincible. ||1||

ਤੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ; ਆਪਿ ਆਪੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ (1406-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

You are the True Guru, throughout the four ages; You Yourself are the Transcendent Lord.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ; ਸਿਖ ਸੇਵੰਤ , ਧੁਰਹ ਧੁਰੁ ॥ (1406-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

The angelic beings, seekers, Siddhas and Sikhs have served You, since the very beginning of time.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ; ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਅਹ ॥ (1406-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

You are the Primal Lord God, from the very beginning, and throughout the ages; Your Power supports the three worlds.

ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਧਰਣ ;
ਜਰਾ ਜੰਮਿਹਿ ਆਰੋਅਹ ॥ (1406-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

You are Inaccessible; You are the Saving Grace of the Vedas. You have conquered old age and death.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ , ਥਿਰੁ ਥਪਿਅਉ ; ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥ (1406-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲੵ)

Guru Amar Daas has permanently established You; You are the Emancipator, to carry all across to the other side.

ਅਘ ਅੰਤਕ ਬਦੈ ਨ , ਸਲੵ ਕਵਿ ; (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥੨॥੬੦॥ (1406-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲੵ)

So speaks SALL the poet: O Guru Raam Daas, You are the Destroyer of sins; I seek Your Sanctuary. ||2||60||

ਸਵਈਏ , ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫ ('੫' ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1406-18)

Swaiyas In Praise Of The Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1406-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ; ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1406-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲੵ)

Meditate in remembrance on the Primal Lord God, Eternal and Imperishable.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥ (1406-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲੵ)

Remembering Him in meditation, the filth of evil-mindedness is eradicated.

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ; ਰਿਦਿ ਧਾਰੰ ॥ (1406-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲੵ)

I enshrine the Lotus Feet of the True Guru within my heart.

ਅੰਗ ੧੪੦੭

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ; ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੰ ॥ (1407-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲੵ)

With intuitive peace and poise, I contemplate the Glorious Virtues of Guru Arjun.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ; ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ (1407-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He was revealed in the House of Guru Raam Daas,

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ (1407-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

and all hopes and desires were fulfilled.

ਤੈ ਜਨਮਤ ; ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥ (1407-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

From birth, He realized God through the Guru's Teachings.

ਕਲ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ; ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਓ ॥ (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1407-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

With palms pressed together, KALL the poet speaks His praises.

ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕੌ , ਜੈਤਵਾਰੁ ;
ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉਪਾਯਉ ॥ (ਉਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Almighty brought Him into the world, to practice the Yoga of devotional worship.

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸਿਓ ;
ਹਰਿ ਰਸਨ ਬਸਾਯਉ ॥ (ਬਸਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Word of the Guru's Shabad has been revealed, and Almighty dwells on His tongue.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ , ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ;
ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Attached to Guru Nanak, Guru Angad and Guru Amar Daas, He attained the supreme status.

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ , ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ;
ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥੧॥ (ਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

In the House of Guru Raam Daas, the devotee of Almighty, Guru Arjun was born. ||1||

ਬਡਭਾਗੀ ਉਨਮਾਨਿਅਉ ;
ਰਿਦਿ ਸਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥ (ਬਸਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

By great good fortune, the mind is uplifted and exalted, and the Word of the Shabad dwells in the heart.

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ;
ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਾਯਉ ॥ (ਦ੍ਰਿੜ੍ਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

The jewel of the mind is contented; the Guru has implanted the Naam, the Name of Almighty, within.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥ (ਦਰਸਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

The Inaccessible and Unfathomable, Supreme Lord God is revealed through the True Guru.

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ , ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ;
ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥੨॥ (ਠਹਰਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

In the House of Guru Raam Daas, Guru Arjun has appeared as the Embodiment of the Fearless Lord. ||2||

ਜਨਕ ਰਾਜੁ , ਬਰਤਾਇਆ ; ਸਤਜੁਗੁ ਆ ਲੀਣਾ ॥ (1407-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

The benign rule of Raja Janak has been established, and the Golden Age of Sat Yuga has begun.

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀਣਾ ॥ (1407-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

Through the Word of the Guru's Shabad, the mind is pleased and appeased; the unsatisfied mind is satisfied.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਸਚੁ ਨੀਵ ਸਾਜਿ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ , ਲੀਣਾ ॥ (1407-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

Guru Nanak laid the foundation of Truth; He is blended with the True Guru.

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ , ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ;
ਅਪਰੰਪਰੁ ਬੀਣਾ ॥੩॥ (1407-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

In the House of Guru Raam Daas, Guru Arjun has appeared as the Embodiment of the Infinite Lord. ||3||

ਖੇਲੁ ਗੂੜ੍ਉ ਕੀਅਉ ਹਰਿ ਰਾਇ , ਸੰਤੋਖਿ ਸਮਾਚਰ੍ਉ ; (ਸਮਾਚਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਮਾਣਉ ॥ (1407-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

The Sovereign Lord King has staged this wondrous play; contentment was gathered together, and pure understanding was infused in the True Guru.

ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ;
ਸੁਜਸੁ , ਕਲ੍ਹ ਕਵੀਅਣਿ ਬਖਾਣਿਅਉ ॥ (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1407-9,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

KALL the poet utters the Praises of the Unborn, Self-existent Lord.

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਅੰਗਦੁ ਵਰ੍ਉ ; (ਵਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਅਮਰ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1407-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

Guru Nanak blessed Guru Angad, and Guru Angad blessed Guru Amar Daas with the treasure.

ਗੁਰਿ ਰਾਮਦਾਸ , ਅਰਜੁਨੁ ਵਰ੍ਉ ; (ਵਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥੪॥ (1407-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

Guru Raam Daas blessed Guru Arjun, who touched the Philosopher's Stone, and was certified. ||4||

ਸਦ ਜੀਵਣੁ , ਅਰਜੁਨੁ ਅਮੋਲੁ ;
ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ॥ (1407-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

O Guru Arjun, You are Eternal, Invaluable, Unborn, Self-existent,

ਭਯ ਭੰਜਨੁ , ਪਰ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੁ ; (ਭੈ ਬੋਲੋ)
ਅਪਾਰੁ ਅਨੰਭਉ ॥ (1407-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

the Destroyer of fear, the Dispeller of pain, Infinite and Fearless.

ਅਗਹ ਗਹਣੁ , ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਦਹਣੁ ;
ਸੀਤਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥ (1407-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

You have grasped the Ungraspable, and burnt away doubt and skepticism. You bestow cooling and soothing peace.

ਆਸੰਭਉ ਉਦਵਿਅਉ ; ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਉ ॥ (1407-12,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

The Self-existent, Perfect Primal Lord God Creator has taken birth.

ਨਾਨਕ ਆਦਿ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਅਉ ॥ (1407-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

First, Guru Nanak, then Guru Angad and Guru Amar Daas, the True Guru, have been absorbed into the Word of the Shabad.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ , ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ;
ਜਿਨਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ , ਮਿਲਾਇਅਉ ॥੫॥ (1407-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Blessed, blessed is Guru Raam Daas, the Philosopher's Stone, who transformed Guru Arjun unto Himself. ||5||

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ , ਜਾਸੁ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ;
ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ , ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹਤਾ ॥ (1407-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

His victory is proclaimed all over the world; His Home is blessed with good fortune; He remains united with Almighty.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਯਉ ਬਡ ਭਾਗੀ ; (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੇਦਨਿ ਭਰੁ ਸਹਤਾ ॥ (1407-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

By great good fortune, He has found the Perfect Guru; He remains lovingly attuned to Him, and endures the load of the earth.

ਭਯ ਭੰਜਨੁ , ਪਰ ਪੀਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ; (ਭੈ ਬੋਲੋ)
ਕਲ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥ (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1407-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He is the Destroyer of fear, the Eradicator of the pains of others. Kall Sahaar the poet utters Your Praise, O Guru.

ਕੁਲਿ ਸੋਢੀ , ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ;
ਧਰਮ ਧੁਜਾ , ਅਰਜੁਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ॥੬॥ (1407-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

In the Sodhi family, is born Arjun, the son of Guru Raam Daas, the holder of the banner of Dharma and the devotee of God. ||6||

ਧ੍ਰੰਮ ਧੀਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਭੀਰੁ ; ਪਰ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣੁ ॥ (1407-17,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Support of the Dharma, immersed in the deep and profound Teachings of the Guru, the Remover of the pains of others.

ਸਬਦ ਸਾਰੁ , ਹਰਿ ਸਮ ਉਦਾਰੁ ;
ਅਹੰਮੇਵ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ (1407-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Shabad is excellent and sublime, kind and generous like Almighty, the Destroyer of egotism.

ਮਹਾ ਦਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ;
ਮਨਿ ਚਾਉ ਨ ਹੁਟੈ ॥ (1407-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Great Giver, the spiritual wisdom of the True Guru, His mind does not grow weary of its yearning for Almighty.

ਸਤਿਵੰਤੁ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ;
ਨਵ ਨਿਧਿ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ॥ (1407-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Embodiment of Truth, the Mantra of Almighty's Name, the nine treasures are never exhausted.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ , ਸਰਬ ਮੈ ;
ਸਹਜਿ , ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਅਉ ॥ (1407-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

O Son of Guru Raam Daas, You are contained amidst all; the canopy of intuitive wisdom is spread above You.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ , ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ–ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਰਾਜ ਜੋਗ ਰਸੁ ਜਾਣਿਅਉ ॥੭॥ (1407-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL the poet: O Guru Arjun, You know the sublime essence of Raja Yoga, the Yoga of meditation and success. ||7||

ਅੰਗ ੧੪੦੮

ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਮਾਣਿਅਉ ;
ਲਾਖ ਮਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਯਉ ॥ (ਅਲੱਖੁ, ਲਖਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

In the Fear of God, You enjoy the Fearless Lord; among the thousands of beings, You see the Unseen Lord.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਗਤਿ ਗਭੀਰੁ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚਾਯਉ ॥ (ਪਰਚਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Through the True Guru, You have realized the state of the Inaccessible, Unfathomable, Profound Lord.

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਵਾਣੁ ;
ਰਾਜ ਮਹਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਯਉ ॥ (ਕਮਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Meeting with the Guru, You are certified and approved; You practice Yoga in the midst of wealth and power.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ , ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ;
ਅਭਰ ਸਰ , ਸੁਭਰ ਭਰਾਯਉ ॥ (ਅ-ਭਰ, ਭਰਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Blessed, blessed, blessed is the Guru, who has filled to overflowing the pools which were empty.

ਗੁਰ ਗਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਅਜਰੁ ਜਰਿਓ ;
ਸਰਿ ਸੰਤੋਖ ਸਮਾਇਯਉ ॥ (ਸਮਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Reaching up to the certified Guru, You endure the unendurable; You are immersed in the pool of contentment.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ , ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ , ਸਹਜਿ ਜੋਗੁ ਨਿਜੁ ਪਾਇਯਉ ॥੮॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-3,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Arjun, You have intuitively attained the state of Yoga within Yourself. ||8||

ਅਮਿਉ ਰਸਨਾ , ਬਦਨਿ ਬਰ ਦਾਤਿ ;
ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਸੂਰ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦਿ , ਹਉਮੈ ਨਿਵਾਰ੍ਯਉ ॥ (ਨਿਵਾਰਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Nectar drips from Your tongue, and Your mouth gives Blessings, O Incomprehensible and Infinite Spiritual Hero. O Guru, the Word of Your Shabad eradicates egotism.

ਪੰਚਾਹਰੁਨਿ ਦਲਿਅਉ ;
ਸੁੰਨ ਸਹਜਿ , ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਹਾਰੁਉ ॥ (ਸਹਾਰਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

You have overpowered the five enticers, and established with intuitive ease the Absolute Lord within Your own being.

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗ ਉਧਰੁਉ ; (ਉਧਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਅਉ ॥ (1408-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Attached to Almighty's Name, the world is saved; enshrine the True Guru within your heart.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਜਨਕਹ , ਕਲਸੁ ਦੀਪਾਇਅਉ ॥੯॥ (1408-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Arjun, You have illliminated the highest pinnacle of wisdom. ||9||

ਸੋਰਠੇ ॥ (1408-7)

Sorat'h

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ; ਪਾਰਥਉ ਚਾਲੈ ਨਹੀ ॥ (1408-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

: Guru Arjun is the certified Primal Person; like Arjuna, He never leaves the field of battle.

ਨੇਜਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਅਉ ॥੧॥ (1408-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Naam, the Name of Almighty, is His spear and insignia. He is embellished with the Shabad, the Word of the True Guru. ||1||

ਭਵਜਲੁ ਸਾਇਰੁ , ਸੇਤੁ ; ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ॥ (1408-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Almighty's Name is the Boat, the Bridge to cross over the terrifying world-ocean.

ਤੁਅ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਹੇਤੁ ;
ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਉਧਰੁਉ ॥੨॥ (ਉਧਰਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

You are in love with the True Guru; attached to the Naam, You have saved the world. ||2||

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਾਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਅਉ ॥ (1408-9,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Naam is the Saving Grace of the world; by the Pleasure of the True Guru, it is obtained.

ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਵਰ ਸਰਿ ਕਾਮੁ ;
ਬਾਰੰਤਰਿ , ਪੂਰੀ ਪੜੀ ॥੩॥੧੨॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1408-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
Now, I am not concerned with anything else; at Your Door, I am fulfilled. ||3||12||

ਜੋਤਿ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ;
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਕਹਾਯਉ ॥ (ਕਹਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
The Embodiment of Light, Almighty Himself is called Guru Nanak.

ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਭਯਉ ; (ਭਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਯਉ ॥ (ਮਿਲਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-10,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
From Him, came Guru Angad; His essence was absorbed into the essence.

ਅੰਗਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ;
ਅਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਿਰੁ ਕੀਅਉ ॥ (1408-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
Guru Angad showed His Mercy, and established Amar Daas as the True Guru.

ਅਮਰਦਾਸਿ ਅਮਰਤੁ ਛਤ੍ਰੁ ;
ਗੁਰ ਰਾਮਹਿ ਦੀਅਉ ॥ (1408-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
Guru Amar Daas blessed Guru Raam Daas with the umbrella of immortality.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿ ;
ਕਹਿ ਮਥੁਰਾ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਯਣ ॥ (ਬੈਣ ਬੋਲੋ) (1408-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
So speaks Mat'huraa: gazing upon the Sight (Darshan) of Guru Raam Daas, His speech became as sweet as nectar.

ਮੂਰਤਿ ਪੰਚ , ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਖੁ ;
ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ , ਪਿਖਹੁ ਨਯਣ ॥੧॥ (ਨੈਣ ਬੋਲੋ) (1408-12,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
With your eyes, see the certified Primal Person, Guru Arjun, the Fifth Manifestation of the Guru. ||1||

ਸਤਿ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ;
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਿਓ ਉਰਿ ॥ (1408-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is the Embodiment of Truth; He has enshrined the True Name, Sat Naam, Truth and contentment within His heart.

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਪਰਤਖਿ ;
ਲਿਖੵਉ ਅਛਰੁ , ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ॥ (ਲਿਖਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-13,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

From the very beginning, the Primal Being has written this destiny upon His forehead.

ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ;
ਤੇਜੁ ਭੂਅ ਮੰਡਲਿ ਛਾਯਉ ॥ (ਛਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

His Divine Light shines forth, dazzling and radiant; His Glorious Grandeur pervades the realms of the world.

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ , ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ;
ਗੁਰਿ ਗੁਰੂ ਕਹਾਯਉ ॥ (ਕਹਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Meeting the Guru, touching the Philosopher's Stone, He was acclaimed as Guru.

ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ , ਮੂਰਤਿ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ;
ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨਮੁਖ ਰਹਹੁ ॥ (1408-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

So speaks Mat'huraa: I constantly focus my consciousness on Him; as sunmukh, I look to Him.

ਕਲਜੁਗਿ ਜਹਾਜੁ , ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੂ ;
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਲਗਿ ਬਿਤਰਹੁ ॥੨॥ (ਸਰਿਸਟਿ, ਬਿ-ਤਰਹੁ ਬੋਲੋ) (1408-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In this Dark Age of Kali Yuga, Guru Arjun is the Boat; attached to him, the entire universe is safely carried across. ||2||

ਤਿਹ ਜਨ ਜਾਚਹੁ , ਜਗਤ੍ਰ ਪਰ ਜਾਨੀਅਤੁ ;
ਬਾਸੁਰ ਰਯਨਿ ਬਾਸੁ , (ਰੈਨਿ ਬੋਲੋ)
ਜਾ ਕੋ ਹਿਤੁ ਨਾਮ ਸਿਉ ॥ (1408-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

I beg from that humble being who is known all over the world, who lives in, and loves the Name, night and day.

ਪਰਮ ਅਤੀਤੁ , ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗ੍ਯ੍ਯੌ ; (ਰੰਗਿਅਓ ਬੋਲੋ)
ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰਿ , ਪੈ ਦੇਖੀਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਉ ॥ (1408-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is supremely unattached, and imbued with the Love of the Transcendent Lord; he is free of desire, but he lives as a family man.

ਅਪਰ ਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗ੍ਯ੍ਯੌ ; (ਲਾਗਿਅਓ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ , ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਅਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉ ॥ (1408-18,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is dedicated to the Love of the Infinite, Limitless Primal Lord God; he has no concerns for any other pleasure, except for Almighty God.

ਮਥੁਰਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ , ਸ੍ਰਬ ਮਯ ਅਰਜੁਨ ਗੁਰੁ ; (ਮੈ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਾਇ ,
ਰਹਿਓ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਸਿਉ ॥੩॥ (1408-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Guru Arjun is the All-pervading Lord God of Mat'huraa. Devoted to His Worship, he remains attached to Almighty's Feet. ||3||

ਅੰਗ ੧੪੦੯

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ , ਦੇਵ ਸਬੈ ਮੁਨਿ ;
ਇੰਦ੍ਰ ਮਹਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥ (1409-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

All the gods, silent sages, Indra, Shiva and Yogis have not found Almighty's limits

ਫੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਰੰਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਰਹਿਓ ;
ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਨ ਛਾਡ੍ਯ੍ਯਿਉ , ਏਕ ਘਰੀ ॥ (ਛਾਡਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-1,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

- not even Brahma who contemplates the Vedas. I shall not give up meditating on Almighty, even for an instant.

ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਕੋ , ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਹੈ ; (ਦਇਆਲੁ ਬੋਲੋ)
ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਨਿਹਾਲੁ ਕਰੀ ॥ (ਸਰਿਸਟਿ ਬੋਲੋ) (1409-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The God of Mat'huraa is Merciful to the meek; He blesses and uplifts the Sangats throughout the Universe.

ਰਾਮਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ;
ਗੁਰ ਜੋਤਿ , ਅਰਜੁਨ ਮਾਹਿ ਧਰੀ ॥੪॥ (1409-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Guru Raam Daas, to save the world, enshrined the Guru's Light into Guru Arjun. ||4||

ਜਗ ਅਉਰੁ ਨ ਯਾਹਿ , ਮਹਾਤਮ ਮੈ ;
ਅਵਤਾਰੁ ਉਜਾਗਰੁ , ਆਨਿ ਕੀਅਉ ॥ (1409-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In the great darkness of this world, Almighty revealed Himself, incarnated as Guru Arjun.

ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋਟਿਕ ਦੂਰਿ ਗਏ ;
ਮਥੁਰਾ ਜਿਨ੍ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਅਉ ॥ (1409-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Millions of pains are taken away, from those who drink in the Ambrosial Nectar of the Naam, says Mat'huraa.

ਇਹ ਪਧਤਿ ਤੇ , ਮਤ ਚੂਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ;
ਭੇਦੁ , ਬਿਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨ ਬੀਅਉ ॥ (1409-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

O mortal being, do not leave this path; do not think that there is any difference between God and Guru.

ਪਰਤਛਿ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ;
ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀਅਉ ॥੫॥ (1409-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Perfect Lord God has manifested Himself; He dwells in the heart of Guru Arjun. ||5||

ਜਬ ਲਉ ਨਹੀ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ ਉਦੈ ;
ਤਬ ਲਉ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬਹੁ ਧਾਯਉ ॥ (ਧਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

As long as the destiny written upon my forehead was not activated, I wandered around lost, running in all directions.

ਕਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ , ਬੂਡਤ ਥੇ ;
ਕਬਹੂ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨਹੀ , ਰੇ ਪਛੁਤਾਯਉ ॥ (ਪਛੁਤਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

I was drowning in the horrible world-ocean of this Dark Age of Kali Yuga, and my remorse would never have ended.

ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਯਹੈ ਮਥੁਰਾ ;
ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬਨਾਯਉ ॥ (ਬਨਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-8,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

O Mat'huraa, consider this essential truth: to save the world, Almighty incarnated Himself.

ਜਪੵਉ ਜਿਨੑ ਅਰਜੁਨ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ; (ਜਪਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਫਿਰਿ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨ ਆਯਉ ॥੬॥ (ਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-8,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Whoever meditates on Guru Arjun Dayv, shall not have to pass through the painful womb of reincarnation ever again. ||6||

ਕਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਭਏ ਰੂਪ ;
ਪ੍ਰਗਟਿ , ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਧਾਰਨੁ ॥ (1409-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In the ocean of this Dark Age of Kali Yuga, Almighty's Name has been revealed in the Form of Guru Arjun, to save the world.

ਬਸਹਿ ਸੰਤ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ; ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ॥ (1409-10,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Pain and poverty are taken away from that person, within whose heart the Saint abides.

ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰ , ਤਾਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1409-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is the Pure, Immaculate Form of the Infinite Lord; except for Him, there is no other at all.

ਮਨ ਬਚ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਅਉ ;
ਭਯਉ ਤਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੋਈ ॥ (ਭਇਉ ਬੋਲੋ) (1409-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Whoever knows Him in thought, word and deed, becomes just like Him.

ਧਰਨਿ ਗਗਨ , ਨਵ ਖੰਡ ਮਹਿ ;
ਜੋਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪੀ , ਰਹਿਓ ਭਰਿ ॥ (ਸੁਅਰੂਪੀ ਬੋਲੋ) (1409-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is totally pervading the earth, the sky and the nine regions of the planet. He is the Embodiment of the Light of God.

ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ , ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ;
ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਰਤਖੵ ਹਰਿ ॥੭॥੧੯॥ (ਪਰਤਖਿਅ ਬੋਲੋ) (1409-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

So speaks Mat'huraa: there is no difference between God and Guru; Guru Arjun is the Personification of Almighty Himself. ||7||19||

ਅਜੈ ਗੰਗ ਜਲੁ ਅਟਲੁ ; (ਅ-ਜੈ, ਅ-ਟਲੁ ਬੋਲੋ)
ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਨਾਵੈ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (1409-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

The stream of Almighty's Name flows like the Ganges, invincible and unstoppable. The Sikhs of the Sangat all bathe in it.

ਨਿਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀਅਹਿ ;
ਬੇਦ , ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ॥ (1409-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

It appears as if the holy texts like the Puraanaas are being recited there and Brahma himself sings the Vedas.

ਅਜੈ ਚਵਰੁ ਸਿਰਿ ਢੁਲੈ ;
ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥ (1409-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

The invincible chauri, the fly-brush, waves over His head; with His mouth, He drinks in the Ambrosial Nectar of the Naam.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ;
ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀਅਉ ॥ (1409-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

The Transcendent Lord Himself has placed the royal canopy over the head of Guru Arjun.

ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ , ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਗੁਰ ;
ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ , ਹਰਿ ਪਹਿ ਗਯਉ ॥ (ਗਇਉ ਬੋਲੋ) (1409-14,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

Guru Nanak, Guru Angad, Guru Amar Daas and Guru Raam Daas met together before Almighty.

ਹਰਿਬੰਸ , ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚਰ੍ਉ ; (ਸੰਚਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ , ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਯਉ ॥੧॥ (ਮੁਇਉ ਬੋਲੋ) (1409-15,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

So speaks HARBANS: Their Praises echo and resound all over the world; who can possibly say that the Great Gurus are dead? ||1||

ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ;
ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ , ਭਾਯਉ ॥ (ਪਰਮੇਸੁਅਰ, ਭਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-16,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
When it was the Will of the Transcendent Lord Himself, Guru Raam Daas went to the City of God.

ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਦੀਅਉ ;
ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥ (ਬੈਠਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-16,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
Almighty offered Him His Royal Throne, and seated the Guru upon it.

ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ; (ਰਹਿਸੁ ਬੋਲੋ)
ਤੋਹਿ ਜਸੁ , ਜਯ ਜਯ ਜੰਪਹਿ ॥ (ਜੈ, ਜੈ ਬੋਲੋ) (1409-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
The angels and gods were delighted; they proclaimed and celebrated Your victory, O Guru.

ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ;
ਪਾਪ ਤਿਨ੍ ਭੀਤਰਿ ਕੰਪਹਿ ॥ (1409-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
The demons ran away; their sins made them shake and tremble inside.

ਕਾਟੇ ਸੁ ਪਾਪ ਤਿਨ੍ ਨਰਹੁ ਕੇ ;
ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜਿਨ੍ ਪਾਇਯਉ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
Those people who found Guru Raam Daas were rid of their sins.

ਛਤ੍ਰੁ ਸਿੰਘਾਸਨੁ , ਪਿਰਥਮੀ ; ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ , ਦੇ ਆਇਅਉ
॥੨॥੨੧॥੯॥੧੧॥੧੦॥੧੦॥੨੨॥੬੦॥੧੨੨॥ (1409-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
He gave the Royal Canopy and Throne to Guru Arjun, and came home.
||2||21||9||11||10||10||22||60||122||

ਅੰਗ ੧੪੧੦

੧ੳ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1410-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ (1410-3)

Saloks In Addition To The Vaars.

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1410-3)

First Mahl:

ਉਤੰਗੀ , ਪੈ ਓਹਰੀ ; ਗਹਿਰੀ ਗੰਭੀਰੀ ॥ (1410-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O you with swollen breasts, let your consciousness become deep and profound.

ਸਸੁੜਿ , ਸੁਹੀਆ ਕਿਵ ਕਰੀ ; ਨਿਵਣੁ ਨ ਜਾਇ ਥਣੀ ॥ (1410-4,ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O mother-in-law, how can I bow? Because of my stiff nipples, I cannot bow.

ਗਚੁ ਜਿ ਲਗਾ , ਗਿੜ ਵੜੀ ; ਸਖੀਏ ਧਉਲਹਰੀ ॥ (1410-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O sister, those mansions built as high as mountains

ਸੇ ਭੀ ਢਹਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ; ਮੁੰਧ ਨ ਗਰਬੁ ਥਣੀ ॥੧॥ (1410-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

- I have seen them come crumbling down. O bride, do not be so proud of your nipples. ||1||

ਸੁਣਿ ਮੁੰਧੇ ਹਰਣਾਖੀਏ ; ਗੂੜਾ ਵੈਣੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1410-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O bride with deer-like eyes, listen to the words of deep and infinite wisdom.

ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣਿ ਕੈ ; ਤਾਂ ਕੀਚੈ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (1410-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
First, examine the merchandise, and then, make the deal.

ਦੋਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰਜਨਾ ; ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਕੂੰ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (1410-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Proclaim that you will not associate with evil people; celebrate victory with your friends.

ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਨਿ ; ਲਹੁ ਮੁੰਧੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1410-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
This proclamation, to meet with your friends, O bride - give it some thought.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ; ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰੁ ॥ (1410-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Surrender mind and body to Almighty your Friend; this is the most excellent pleasure.

ਤਿਸ ਸਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ; ਜਿ ਦਿਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (1410-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Do not fall in love with one who is destined to leave.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਵ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ; (ਬੁੱਝਿਆ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ (1410-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, I am a sacrifice to those who understand this. ||2||

ਜੇ ਤੂੰ ਤਾਰੂ ਪਾਣਿ ; ਤਾਹੂ ਪੁਛੁ , ਤਿੜੰਨ੍ਹ ਕਲ ॥ (1410-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
If you wish to swim across the water, then consult those who know how to swim.

ਤਾਹੂ , ਖਰੇ ਸੁਜਾਣ ;
ਵੰਞਾਏਨ੍ਹੀ ਕਪਰੀ ॥੩॥ (ਵੰਞਾ-ਏਨ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1410-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Those who have survived these treacherous waves are very wise. ||3||

ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ;
ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇ ਸਰੀ ॥ (ਲੱਖੇ ਬੋਲੋ) (1410-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
The storm rages and the rain floods the land; thousands of waves rise and surge.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ;
ਬੇੜੇ ਡੁਬਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥੪॥ (1410-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

If you cry out for help from the True Guru, you have nothing to fear - your boat will not sink. ||4||

ਨਾਨਕ ; ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੀ ਹੋਈ ॥ (1410-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, what has happened to the world?

ਸਾਲਕੁ ਮਿਤੁ ; ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ॥ (1410-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

There is no guide or friend.

ਭਾਈ ਬੰਧੀ ; ਹੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1410-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

There is no love, even among brothers and relatives.

ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਣਿ ; ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ (1410-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

For the sake of the world, people have lost their faith. ||5||

ਹੈ ਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ; ਓਹਿ ਕਰੇਨਿ ॥ (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

They cry and weep and wail.

ਗਲ੍ਹਾ ਪਿਟਨਿ ; ਸਿਰੁ ਖੋਹੇਨਿ ॥ (ਗੱਲ੍ਹਾ ਬੋਲੋ) (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

They slap their faces and pull their hair out.

ਨਾਉ ਲੈਨਿ ; ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ ॥ (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

But if they chant the Naam, the Name of Almighty, they shall be absorbed into it.

ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥੬॥ (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to them. ||6||

ਰੇ ਮਨ , ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀਐ ; ਸੀਧੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਉ ॥ (1410-13,ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O my mind, do not waver or walk on the crooked path; take the straight and true path.

ਪਾਛੈ ਬਾਘੁ ਡਰਾਵਣੋ ; ਆਗੈ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥ (1410-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The terrible tiger is behind you, and the pool of fire is ahead.

ਸਹਸੈ ਜੀਅਰਾ , ਪਰਿ ਰਹਿਓ ;
ਮਾ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ ॥ (ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1410-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
My soul is skeptical and doubtful, but I cannot see any other way to go.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥੭॥ (1410-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, as Gurmukh, dwell with your Beloved Lord, and you shall be saved. ||7||

ਬਾਘੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ;
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ ॥ (1410-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
The tiger is killed, and the mind is killed, through the Teachings of the True Guru.

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ (1410-15,ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
One who understands himself, meets with Almighty, and never dies again.

ਅੰਗ ੧੪੧੧

ਕੀਚੜਿ ਹਾਥੁ ਨ ਬੂਡਈ ; ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (1411-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
One who sees the One and Only Lord with his eyes - his hands shall not get muddy and dirty.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ;
ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸਚੀ ਪਾਲਿ ॥੮॥ (1411-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, the Gurmukhs are saved; the Guru has surrounded the ocean with the embankment of Truth. ||8||

ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ;
ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਨਿਧਿ ਜਲੁ ਨਾਹਿ ॥ (1411-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
If you wish to put out the fire, then look for water; without the Guru, the ocean of water is not found.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ;
ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (ਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1411-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

You shall continue to wander lost in reincarnation through birth and death, even if you do thousands of other deeds.

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨ ਲਗਈ ; ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1411-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

But you shall not be taxed by the Messenger of Death, if you walk in harmony with the Will of the True Guru.

ਨਾਨਕ , ਨਿਰਮਲੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ;
ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਾਇ ॥੯॥ (1411-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the immaculate, immortal status is obtained, and the Guru will unite you in Almighty's Union. ||9||

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ;
ਕਊਆ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (1411-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The crow rubs and washes itself in the mud puddle.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਅਵਗੁਣੀ ; ਚਿੰਜੁ ਭਰੀ ਗੰਧੀ ਆਇ ॥ (1411-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Its mind and body are polluted with its own mistakes and demerits, and its beak is filled with dirt.

ਸਰਵਰੁ ਹੰਸਿ , ਨ ਜਾਣਿਆ ; ਕਾਗ ਕੁਪੰਖੀ , ਸੰਗਿ ॥ (1411-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The swan in the pool associated with the crow, not knowing that it was evil.

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ; ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਰੰਗਿ ॥ (1411-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Such is the love of the faithless cynic; understand this, O spiritually wise ones, through love and devotion.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ (1411-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

So proclaim the victory of the Society of the Saints, and act as Gurmukh.

ਨਿਰਮਲੁ ਨ੍ਾਵਣੁ ਨਾਨਕਾ ; ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥੧੦॥ (1411-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Immaculate and pure is that cleansing bath, Guru Nanak says, at the sacred shrine of the Guru's river. ||10||

ਜਨਮੇ ਕਾ ਫਲੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ; ਜਾਂ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ॥ (1411-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

What should I account as the rewards of this human life, if one does not feel love and devotion to Almighty?

ਪੈਧਾ ਖਾਧਾ ਬਾਦਿ ਹੈ ; ਜਾਂ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (1411-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Wearing clothes and eating food is useless, if the mind is filled with the love of duality.

ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਝੂਠੁ ਹੈ ; ਮੁਖਿ ਝੂਠਾ ਆਲਾਉ ॥ (1411-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Seeing and hearing is false, if one speaks lies.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ;
ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧੧॥ (1411-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, praise the Naam, the Name of Almighty; everything else is coming and going in egotism. ||11||

ਹੈਨਿ ਵਿਰਲੇ ਨਾਹੀ ਘਣੇ ; ਫੈਲ ਫਕੜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੨॥ (1411-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The Saints are few and far between; everything else in the world is just a pompous show. ||12||

ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤੁਰਿ ਮਰੈ ; ਜੀਵਣ , ਨਾਹੀ ਤਾਣੁ ॥ (1411-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, one who is struck by Almighty dies instantaneously; the power to live is lost.

ਚੋਟੈ ਸੇਤੀ ਜੋ ਮਰੈ ; ਲਗੀ ਸਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1411-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

If someone dies by such a stroke, then he is accepted.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ; ਲਗੀ ਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1411-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He alone is struck, who is struck by Almighty; after such a stroke, he is approved.

ਪਿਰਮ ਪੈਕਾਮੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ;
ਲਾਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਜਾਨਿ ॥੧੩॥ (1411-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
The arrow of love, shot by the All-knowing Lord, cannot be pulled out. ||13||

ਭਾਂਡਾ ਧੋਵੈ ਕਉਣੁ ; ਜਿ ਕਚਾ ਸਾਜਿਆ ॥ (1411-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Who can wash the unbaked clay pot?

ਧਾਤੂ ਪੰਜਿ ਰਲਾਇ ; ਕੂੜਾ ਪਾਜਿਆ ॥ (1411-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Joining the five elements together, Almighty made a false cover.

ਭਾਂਡਾ , ਆਣਗੁ ਰਾਸਿ ; ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ (1411-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
When it pleases Him, He makes it right.

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਜਾਗਾਇ ; ਵਾਜਾ ਵਾਵਸੀ ॥੧੪॥ (1411-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
The supreme light shines forth, and the celestial song vibrates and resounds. ||14||

ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਘੂਪ ; ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ (1411-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Those who are totally blind in their minds, do not have the integrity to keep their word.

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲ ; ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ (1411-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
With their blind minds, and their upside-down heart-lotus, they look totally ugly.

ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਨਿ , ਕਹਿਆ ਬੁਝਨਿ ; (ਬੁੱਝਨਿ ਬੋਲੋ)
ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ (1411-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Some know how to speak and understand what they are told. Those people are wise and good-looking.

ਇਕਨਾ ਨਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ;
ਰਸੁ ਕਸੁ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ (1411-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Some do not know the Sound-current of the Naad, spiritual wisdom or the joy of song. They do not even understand good and bad.

ਇਕਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ , ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ;
ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ (1411-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Some have no idea of perfection, wisdom or understanding; they know nothing about the mystery of the Word.

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ;
ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤ ॥੧੫॥ (1411-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, those people are really donkeys; they have no virtue or merit, but still, they are very proud. ||15||

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ; ਜੋ ਬਿੰਦੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (1411-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He alone is a Brahmin, who knows God.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਕਮਾਵੈ ਕਰਮੁ ॥ (1411-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He chants and meditates, and practices austerity and good deeds.

ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ; ਰਖੈ ਧਰਮੁ ॥ (1411-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He keeps to the Dharma, with faith, humility and contentment.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ; ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ॥ (1411-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Breaking his bonds, he is liberated.

ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ; ਪੂਜਣ ਜੁਗਤੁ ॥੧੬॥ (1411-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Such a Brahmin is worthy of being worshipped. ||16||

ਖਤ੍ਰੀ ਸੋ ; ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਸੂਰੁ ॥ (1411-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He alone is a Kh'shaatriyaa, who is a hero in good deeds.

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ; ਕਰੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He uses his body to give in charity;

ਖੇਤੁ ਪਛਾਣੈ ; ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

he understands his farm, and plants the seeds of generosity.

ਸੋ ਖਤ੍ਰੀ ; ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Such a Kh'shaatriyaa is accepted in the Court of Almighty.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ; ਜੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Whoever practices greed, possessiveness and falsehood,

ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ; ਆਪੇ ਪਾਵੈ ॥੧੭॥ (1411-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

shall receive the fruits of his own labors. ||17||

ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ; ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ (1411-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Do not heat your body like a furnace, or burn your bones like firewood.

ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ;
ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੧੮॥ (1411-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

What have your head and feet done wrong? See your Husband Lord within yourself. ||18||

ਅੰਗ ੧੪੧੨

ਸਭਨੀ ਘਟੀ ਸਹੁ ਵਸੈ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸਹ ਬਿਨੁ ਘਟੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1412-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

God the Cosmic Husband dwells within all hearts; without Him, there is no heart at all.

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੯॥ (1412-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are the happy, virtuous soul-brides; Almighty is revealed to them. ||19||

ਜਉ ਤਉ ; ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (1412-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

If you desire to play this game of love with Me,

ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ; ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥ (1412-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

then step onto My Path with your head in hand.

ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ; ਪੈਰੁ ਧਰੀਜੈ ॥ (1412-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
When you place your feet on this Path,

ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ; ਕਾਣਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥੨੦॥ (1412-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
give Me your head, and do not pay any attention to public opinion. ||20||

ਨਾਲਿ ਕਿਰਾੜਾ ਦੋਸਤੀ ; ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥ (1412-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
False is friendship with the false and greedy. False is its foundation.

ਮਰਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ਮੂਲਿਆ ; ਆਵੈ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ॥੨੧॥ (1412-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
O Moollah, no one knows where death shall strike. ||21||

ਗਿਆਨ ਹੀਣੰ ; ਅਗਿਆਨ ਪੂਜਾ ॥ (1412-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Without spiritual wisdom, the people worship ignorance.

ਅੰਧ ਵਰਤਾਵਾ ; ਭਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੨॥ (1412-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
They grope in the darkness, in the love of duality. ||22||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ; ਧਰਮ ਬਿਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (1412-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Without the Guru, there is no spiritual wisdom; without Dharma, there is no meditation.

ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਾਖੀ ; ਮੂਲੋ ਨ ਬਾਕੀ ॥੨੩॥ (1412-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Without Truth, there is no credit; without capital, there is no balance. ||23||

ਮਾਣੂ ਘਲੈ ; ਉਠੀ ਚਲੈ ॥ (1412-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
The mortals are sent into the world; then, they arise and depart.

ਸਾਦੁ ਨਾਹੀ ; ਇਵੇਹੀ ਗਲੈ ॥੨੪॥ (1412-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
There is no joy in this. ||24||

ਰਾਮੁ ਝੁਰੈ ਦਲ ਮੇਲਵੈ ; ਅੰਤਰਿ ਬਲੁ ਅਧਿਕਾਰ ॥ (1412-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Raam Chand, sad at heart, assembled his army and forces.

ਬੰਤਰ ਕੀ ਸੈਨਾ ਸੇਵੀਐ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੁਝੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1412-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The army of monkeys was at his service; his mind and body became eager for war.

ਸੀਤਾ ਲੈ ਗਇਆ ਦਹਸਿਰੋ ; ਲਛਮਣੁ ਮੂਓ ਸਰਾਪਿ ॥ (1412-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Raawan captured his wife Sita, and Lachhman was cursed to die.

ਨਾਨਕ , ਕਰਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ; (ਕਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੨੫॥ (1412-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Creator Lord is the Doer of all; He watches over all, and destroys what He has created. ||25||

ਮਨ ਮਹਿ ਝੂਰੈ ਰਾਮਚੰਦੁ ; ਸੀਤਾ ਲਛਮਣ ਜੋਗੁ ॥ (1412-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

In his mind, Raam Chand mourned for Sita and Lachhman.

ਹਣਵੰਤਰੁ ਆਰਾਧਿਆ ; ਆਇਆ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (1412-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Then, he remembered Hanuman the monkey-god, who came to him.

ਭੂਲਾ ਦੈਤੁ ਨ ਸਮਝਈ ; ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਕਾਮ ॥ (1412-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The misguided demon did not understand that God is the Doer of deeds.

ਨਾਨਕ , ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸੋ ;
ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਰਾਮ ॥੨੬॥ (1412-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the actions of the Self-existent Lord cannot be erased. ||26||

ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ; ਜਹਰੁ ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ॥੨੭॥ (1412-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The city of Lahore suffered terrible destruction for four hours. ||27||

ਮਹਲਾ , ੩ ॥ (1412-11)

Third Mahl:

ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਘਰੁ ॥੨੮॥ (1412-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Lahore ia a merely a city but Amritsar is the home of praise. ||28||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1412-12)

First Mahl:

ਉਦੋਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ ; ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ ॥ (1412-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

What are the signs of a prosperous person? His stores of food never run out.

ਉਦੋਸੀਅ ਘਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ ; ਕੁੜਿਈਂ ਰੰਨੀ ਧੰਮੀ ॥ (1412-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Prosperity dwells in his home, with the sounds of girls and women.

ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ ; (ਸੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਰੋਵਨਿ ਕੂੜੀ ਕੰਮੀ ॥ (1412-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

All the women of his home shout and cry over useless things.

ਜੋ ਲੇਵੈ , ਸੋ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ; ਖਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀ ॥੨੯॥ (1412-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Whatever he takes, he does not give back. Seeking to earn more and more, he is troubled and uneasy. ||29||

ਪਬਰ ਤੂੰ ਹਰੀਆਵਲਾ ; ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨਿ ॥ (1412-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O lotus, your leaves were green, and your blossoms were gold.

ਕੈ ਦੋਖੜੈ ਸੜਿਓਹਿ , ਕਾਲੀ ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ ;
ਨਾਨਕ , ਮੈ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥ (1412-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

What pain has burnt you, and made your body black? Guru Nanak says, my body is battered.

ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਲਹਾਂ ; ਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ॥ (1412-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

I have not received that water which I love.

ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ ਤਨੁ ਪਰਫੁੜੈ ;
ਚੜੈ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੁ ॥੩੦॥ (ਚਵੱਗਣਿ ਬੋਲੋ) (1412-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Seeing it, my body blossomed forth, and I was blessed with a deep and beautiful color. ||30||

ਰਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ; ਪਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥ (1412-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

No one lives long enough to accomplish all he wishes.

ਗਿਆਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1412-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Only the spiritually wise live forever; they are honored for their intuitive awareness.

ਸਰਫੈ ਸਰਫੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਏਵੈ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ (1412-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Bit by bit, life passes away, even though the mortal tries to hold it back.

ਨਾਨਕ , ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ;
ਵਿਣੁ ਪੁਛਿਆ ਹੀ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩੧॥ (1412-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, unto whom should we complain? Death takes one's life away without anyone's consent. ||31||

ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਰਾਇ ਨੋ ; ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂ ਬੁਢਾ ਹੋਵੈ ॥ (1412-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Do not blame the Sovereign Lord; when someone grows old, his intellect leaves him.

ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ; (ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ)
ਤਾਂ ਅੰਨ੍ੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੋਵੈ ॥੩੨॥ (1412-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The blind man talks and babbles, and then falls into the ditch. ||32||

ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ , ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ;
ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (1412-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

All that the Perfect Lord does is perfect; there is not too little, or too much.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ;
ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹੀ ॥੩੩॥ (1412-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, knowing this as Gurmukh, the mortal merges into the Perfect Lord God. ||33||

ਅੰਗ ੧੪੧੩

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੩ (1413-1)

Salok, Third Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1413–1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਭਿਆਗਤ ਏਹ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ; (ਅਭਿਆ–ਗਤ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ (1413–2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Do not call the wandering beggars holy men, if their minds are filled with doubt.

ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕਾ ; ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥੧॥ (1413–2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever gives to them, Guru Nanak says, earns the same sort of merit. ||1||

ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮਪਦੁ ; ਤਾ ਕਾ ਭੀਖਕੁ ਹੋਇ ॥ (1413–3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

One who begs for the supreme status of the Fearless and Immaculate Lord

ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ; ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੨॥ (1413–3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

- how rare are those who have the opportunity, Guru Nanak says, to give food to such a person. ||2||

ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ; ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ (1413–3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

If I were a religious scholar, an astrologer, or one who could recite the four Vedas,

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਆ ; ਅਪਨੇ ਚਜ ਵੀਚਾਰ ॥੩॥ (1413–4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I could be famous throughout the nine regions of the earth, for my wisdom and thoughtful contemplation. ||3||

ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈਲੀ , ਘਾਤੁ ਕੰਞਕਾ ; ਅਣਚਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨੁ ॥ (1413–4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

There are for four great sins 1. Brahman – Killing a Saint or a wise one; 2. Kelli - Killing a unarmourmed person, discriminate the less fortunate ones and killing of infant; 3. Kanyiaka – Killing a female, consume female earnings and force a woman into prostitution; 4. Accept and consume the offerings of an evil person,

ਫਿਟਕ ਫਿਟਕਾ ਕੋੜੁ ਬਦੀਆ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1413-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Such person who commits all or either one of the above sins is cursed with the leprosy of curses and criticism; he is forever and ever filled with egotistical pride.

ਪਾਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀਸਰਿ ; ਨਾਨਕਾ , ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥ (1413-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

One who forgets the Naam, Guru Nanak says, is covered by countless sins.

ਸਭ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀਅਹਿ ; ਇਕੁ ਰਹੈ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥ (1413-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Let all wisdom be burnt away, except for the essence of spiritual wisdom. ||4||

ਮਾਥੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (1413-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

No one can erase that primal destiny written upon one's forehead.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਵਰਤਦਾ ;
ਸੋ ਬੂਝੈ , ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ॥੫॥ (1413-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whatever is written there, comes to pass. He alone understands, who is blessed by God's Grace. ||5||

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ॥ (1413-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who forget the Naam, the Name of Almighty, and become attached to greed and fraud,

ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ; ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ (1413-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

are engrossed in the entanglements of Maya the enticer, with the fire of desire within them.

ਜਿਨ੍ਾ ਵੇਲਿ ਨ ਤੂੰਬੜੀ ; ਮਾਇਆ ਠਗੇ ਠਗਿ ॥ (1413-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who, like the pumpkin vine, are too stubborn climb the trellis, are cheated by Maya the cheater.

ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਨ੍ਿ ਚਲਾਈਅਹਿ ;
ਨਾ ਮਿਲਹੀ , ਵਗਿ ਸਗਿ ॥ (ਸੱਗਿ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1413-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are bound and gagged and led away; the dogs do not join the herd of cows.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀਐ ; ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1413-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty Himself misleads the misguided ones, and He Himself unites them in His Union.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ;
ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੬॥ (1413-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are saved; they walk in harmony with the Will of the True Guru. ||6||

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1413-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I praise the Praiseworthy Lord, and sing the Praises of the True Lord.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਰੁ ; ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ ਆਹਿ ॥੭॥ (1413-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the One Lord alone is True; stay away from all other doors. ||7||

ਨਾਨਕ , ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਫਿਰਉ ;
ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (1413-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, wherever I go, I find the True Lord.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੮॥ (1413-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Wherever I look, I see the One Lord. He reveals Himself to the Gurmukh. ||8||

ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ; ਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ ॥ (1413-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Word of the Shabad is the Dispeller of sorrow, if one enshrines it in the mind.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ (1413-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, it dwells in the mind; by God's Mercy, it is obtained. ||9||

ਨਾਨਕ , ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਖਪਿ ਮੁਏ ;
ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ (1413-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, acting in egotism, countless thousands have wasted away to death.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ;
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਅਲੰਖ ॥੧੦॥ (1413-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who meet with the True Guru are saved, through the Shabad, the True Word of the Inscrutable Lord. ||10||

ਜਿਨ੍ਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿਆ ;
ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (1413-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru single-mindedly - I fall at the feet of those humble beings.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ (1413-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, Almighty abides in the mind, and the hunger for Maya departs.

ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ; ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (1413-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Immaculate and pure are those humble beings, who, as Gurmukh, merge in the Naam.

ਨਾਨਕ , ਹੋਰਿ ਪਤਿਸਾਹੀਆ ਕੂੜੀਆ ;
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੧੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1413-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, other empires are false; they alone are true emperors, who are imbued with the Naam. ||11||

ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ , ਭਗਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ;
ਅਤਿ ਲੋਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥ (1413-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The devoted wife in her husband's home has a great longing to perform loving devotional service to him;

ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ ; ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥ (1413-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

she prepares and offers to him all sorts of sweet delicacies and dishes of all flavors.

ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹਦੇ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1413-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

In the same way, the devotees praise the Word of the Guru's Bani, and focus their consciousness on Almighty's Name.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ;
ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥ (1413-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They place mind, body and wealth in offering before the Guru, and sell their heads to Him.

ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੋਚਦੇ ;
ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1413-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

In the Fear of God, His devotees yearn for His devotional worship; God fulfills their desires, and merges them with Himself.

ਅੰਗ ੧੪੧੪

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ; ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ ॥ (1414-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

My Lord God is Self-existent and Independent. What does He need to eat to be satisfied?

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ;
ਤਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (1414-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever walks in harmony with the Will of the True Guru, and sings the Glorious Praises of Almighty, is pleasing to Him.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ;
ਜਿ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧੨॥ (1414-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Blessed, blessed are they, in this Dark Age of Kali Yuga, Guru Nanak says, who walk in harmony with the Will of the True Guru. ||12||

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ; ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਓ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1414-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who do not serve the True Guru, and do not keep the Shabad enshrined in their hearts

ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ; ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1414-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

- cursed are their lives. Why did they even come into the world?

ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਪਵੈ ;
ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥ (1414-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

If one follows the Guru's Teachings, and keeps the Fear of God in his mind, then he is lovingly attuned to the sublime essence of Almighty.

ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੧੩॥ (1414-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By his primal destiny, he obtains the Name; Guru Nanak says, he is carried across. ||13||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ;
ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1414-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The world wanders lost in emotional attachment to Maya; it does not realize that its own home is being plundered.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ; ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਲੋਇ ॥ (1414-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is blind in the world; his mind is lured away by sexual desire and anger.

ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ (1414-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

With the sword of spiritual wisdom, kill the five demons. Remain awake and aware to the Guru's Teachings.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (1414-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Jewel of the Naam is revealed, and the mind and body are purified.

ਨਾਮਹੀਨ ਨਕਟੇ ਫਿਰਹਿ ; (ਨਾਮ-ਹੀਨ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ (1414-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who lack the Naam wander around lost, with their noses cut off; without the Name, they sit and cry.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ;
ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੧੪॥ (1414-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, no one can erase that which is pre-ordained by the Creator Lord. ||14||

ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1414-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs earn the wealth of Almighty, contemplating the Word of the Guru's Shabad.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ; ਅਤੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (1414-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They receive the wealth of the Naam; their treasures are overflowing.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1414-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Bani, they utter the Glorious Praises of Almighty, whose end and limitations cannot be found.

ਨਾਨਕ , ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ;
ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੫॥ (1414-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Creator is the Doer of all; the Creator Lord beholds all. ||15||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ;
ਮਨੁ ਚੜਿਆ ਦਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥ (1414-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Within the Gurmukh is intuitive peace and poise; his mind ascends to the Tenth Plane of the Akaashic Ethers.

ਤਿਥੈ ਊਂਘ ਨ ਭੁਖ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥ (1414-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

No one is sleepy or hungry there; they dwell in the peace of the Ambrosial Name of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਤ ਨਹੀ ;
ਜਿਥੈ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧੬॥ (1414-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, pain and pleasure do not afflict anyone, where the Light of Almighty, the Supreme Soul, illuminates. ||16||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ; ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥ (1414-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

All have come, wearing the robes of sexual desire and anger.

ਇਕਿ ਉਪਜਹਿ ਇਕਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਂਹਿ ;
ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1414-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Some are born, and some pass away. They come and go according to the Hukam of Almighty's Command.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1414-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Their comings and goings in reincarnation do not end; they are imbued with the love of duality.

ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਨੁ ; ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧੭॥ (1414-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Bound in bondage, they are made to wander, and they cannot do anything about it. ||17||

ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ;
ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1414-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those, upon whom Almighty showers His Mercy, come and meet the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਉਲਟੀ ਭਈ ;
ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1414-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, they turn away from the world; they remain dead while still alive, with intuitive peace and poise.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੮॥ (1414-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the devotees are imbued with Almighty; they are absorbed in the Name of Almighty. ||18||

ਮਨਮੁਖ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ; ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1414-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The intellect of the self-willed manmukh is fickle; he is very tricky and clever within.

ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ;
ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (1414-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whatever he has done, and all that he does, is useless. Not even an iota of it is acceptable.

ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ; ਸਭ ਧਰਮਰਾਇ ਕੈ ਜਾਈ ॥ (1414-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The charity and generosity he pretends to give will be judged by the Righteous Judge of Dharma.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ (1414-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, the Messenger of Death does not leave the mortal alone; he is ruined by the love of duality.

ਜੋਬਨੁ ਜਾਂਦਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ (1414-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Youth slips away imperceptibly, old age comes, and then he dies.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ; (ਕਲੱਤ ਬੋਲੋ)
ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾਈ ॥ (1414-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The mortal is caught in love and emotional attachment to children and spouse, but none of them will be his helper and support in the end.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ , ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (1414-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever serves the True Guru finds peace; the Name comes to abide in the mind.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧੯॥ (1414-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, great and very fortunate are those who, as Gurmukh, are absorbed in the Naam. ||19||

ਮਨਮੁਖ , ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥ (1414-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not even think of the Name; without the Name, they cry in pain.

ਅੰਗ ੧੪੧੫

ਆਤਮਾ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ; ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1415-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They do not worship Almighty, the Supreme Soul; how can they find peace in duality?

ਹਉਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ ; ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋਇ ॥ (1415-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They are filled with the filth of egotism; they do not wash it away with the Word of the Shabad.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿਆ ਮੁਏ ;
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੨੦॥ (1415-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the Name, they die in their filth; they waste the priceless opportunity of this human life. ||20||

ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ; ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ (1415-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are deaf and blind; they are filled with the fire of desire.

ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ; (ਬੁੱਝਨੀ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1415-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They have no intuitive understanding of the Guru's Bani; they are not illumined with the Shabad.

ਓਨ੍ਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ;
ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਸਾਸੁ ॥ (1415-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They do not know their own inner being, and they have no faith in the Guru's Word.

ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ;
ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (1415-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Word of the Guru's Shabad is within the being of the spiritually wise ones. They always blossom in His love.

ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ; ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ (1415-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty saves the honor of the spiritually wise ones.I am forever a sacrifice to them.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੨੧॥ (1415-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak is the slave of those Gurmukhs who serve Almighty. ||21||

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁ ਹੈ ;
ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ॥ (1415-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The poisonous snake, the serpent of Maya, has surrounded the world with its coils, O mother!

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਗੁਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ (1415-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The antidote to this poisonous venom is the Name of Almighty; the Guru places the magic spell of the Shabad into the mouth.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1415-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who are blessed with such pre-ordained destiny come and meet the True Guru.

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ;
ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ (1415-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, they become immaculate, and the poison of egotism is eradicated.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ (1415-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Radiant and bright are the faces of the Gurmukhs; they are honored in the Court of Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤਿਨ ;
ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨੨॥ (1415-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak is forever a sacrifice to those who walk in harmony with the Will of the True Guru. ||22||

**ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ;
ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥** (1415-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The True Guru, the Primal Being, has no hatred or vengeance. His heart is constantly attuned to Almighty.

**ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਇਦਾ ;
ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇ ॥** (1415-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever directs hatred against the Guru, who has no hatred at all, only sets his own home on fire.

**ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥** (1415-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Anger and egotism are within him night and day; he burns, and suffers constant pain.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ; ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1415-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They babble and tell lies, and keep on barking, eating the poison of the love of duality.

**ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਭਰਮਦੇ ;
ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥** (1415-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

For the sake of the poison of Maya, they wander from house to house, and lose their honor.

ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂਤ ਜਿਉ ; ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ (1415-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They are like the son of a prostitute, who does not know the name of his father.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ; ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ॥ (1415-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They do not remember the Name of Almighty, Har, Har; the Creator Himself brings them to ruin.

**ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ;
ਜਨ ਵਿਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥** (1415-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty showers His Mercy upon the Gurmukhs, and reunites the separated ones with Himself.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ;
ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨੩॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1415-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak is a sacrifice to those who fall at the Feet of the True Guru. ||23||

ਨਾਮਿ ਲਗੇ , ਸੇ ਊਬਰੇ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ (1415-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who are attached to the Naam, the Name of Almighty, are saved; without the Name, they must go to the City of Death.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ;
ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨੪॥ (1415-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the Name, they find no peace; they come and go in reincarnation with regrets. ||24||

ਚਿੰਤਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ; ਤਾਂ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ (1415-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

When anxiety and wanderings come to an end, the mind becomes happy.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ; (ਬੁੱਝੀਐ ਬੋਲੋ)
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦ ॥ (1415-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the soul-bride understands, and then she sleeps without worry.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨ੍ਾ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (1415-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who have such pre-ordained destiny meet with the Guru, Almighty of the Universe.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੫॥ (1415-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they merge intuitively into Almighty, the Embodiment of Supreme Bliss. ||25||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1415-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who serve their True Guru, who contemplate the Word of the Guru's Shabad,

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1415-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

who honor and obey the Will of the True Guru, who keep Almighty's Name enshrined within their hearts,

ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੰਨੀਅਨਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਿ ॥ (1415-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

are honored, here and hereafter; they are dedicated to the business of Almighty's Name.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪਦੇ ; ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (1415-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Shabad, the Gurmukhs gain recognition in that Court of the True Lord.

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ; ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (1415-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The True Name is their merchandise, the True Name is their expenditure; the Love of their Beloved fills their inner beings.

ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ; ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1415-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death does not even approach them; the Creator Lord Himself forgives them.

ਅੰਗ ੧੪੧੬

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹੈਨਿ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਧਨੁ ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨੬॥ (1416-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they alone are wealthy, who are imbued with the Naam; the rest of the world is poor. ||26||

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਠਵਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (1416-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty's Name is the Support of Almighty's humble servants. Without Almighty's Name, the there is no other place, no place of rest.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥ (1416-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, the Name abides in the mind, and one is intuitively, automatically absorbed in Almighty.

ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ (1416-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those with great good fortune meditate on the Naam; night and day, they embrace love for the Name.

**ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ;
ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੨੭॥** (1416-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak begs for the dust of their feet; I am forever a sacrifice to them. ||27||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ; ਤਿਸਨਾ ਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (1416-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The 8.4 million species of beings burn in desire and cry in pain.

**ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ;
ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥** (1416-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

All this show of emotional attachment to Maya shall not go with you at that very last instant.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (1416-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without Almighty, peace and tranquility do not come; unto whom should we go and complain?

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਬੂਝਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ (1416-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By great good fortune, one meets the True Guru, and comes to understand the contemplation of God.

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਭ ਬੁਝਿ ਗਈ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨੮॥ (1416-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The fire of desire is totally extinguished, O servant Nanak, enshrining Almighty within the heart. ||28||

ਅਸੀ ਖਤੇ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1416-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I make so many mistakes, there is no end or limit to them.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ;
ਹਉ ਪਾਪੀ ਵਡ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ॥ (1416-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, please be merciful and forgive me; I am a sinner, a great offender.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਲੇਖੈ ਵਾਰ ਨ ਆਵਈ ;
ਤੂੰ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (1416-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, if You made an account of my mistakes, my turn to be forgiven would not even come. Please forgive me, and unite me with Yourself.

ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ;
ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (1416-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Guru, in His Pleasure, has united me with Almighty God; He has cut away all my sinful mistakes.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨੯॥ (1416-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak celebrates the victory of those who meditate on the Name of Almighty, Har, Har. ||29||

ਵਿਛੁੜਿ ਵਿਛੁੜਿ ਜੋ ਮਿਲੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਭਾਇ ॥ (1416-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who have been separated and alienated from Almighty are united with Him again, through the Fear and the Love of the True Guru.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਹਚਲੁ ਭਏ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1416-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They escape the cycle of birth and death, and, as Gurmukh, they meditate on the Naam, the Name of Almighty.

ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ; ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਲਭੰਨਿ੍ ॥ (1416-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Joining the Saadh Sangat, the Guru's Congregation, the diamonds and jewels are obtained.

ਨਾਨਕ , ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੰਨਿ੍ ॥੩੦॥ (1416-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the jewel is priceless; the Gurmukhs seek and find it. ||30||

ਮਨਮੁਖ , ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ (1416-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not even think of the Naam. Cursed are their lives, and cursed are their homes.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ; (ਪੈਨ੍ਣਾ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਓ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (1416-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

That Lord who gives them so much to eat and wear - they do not enshrine that Lord, the Treasure of Virtue, in their minds.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿਓ ; ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ (1416-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

This mind is not pierced by the Word of the Shabad; how can it come to dwell in its true home?

ਮਨਮੁਖੀਆ ਦੋਹਾਗਣੀ ; ਆਵਣ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ (1416-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are like discarded brides, ruined by coming and going in the cycle of reincarnation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ; ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ (1416-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are embellished and exalted by the Naam, the Name of Almighty; the jewel of destiny is engraved upon their foreheads.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ;
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1416-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They enshrine the Name of Almighty, Har, Har, within their hearts; Almighty illumines their heart-lotus.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ; ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ (1416-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I am forever a sacrifice to those who serve their True Guru.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ;
ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੩੧॥ (1416-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, radiant and bright are the faces of those whose inner beings are illuminated with the Light of the Naam. ||31||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ;
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1416-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who die in the Word of the Shabad are saved. Without the Shabad, no one is liberated.

ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਵਿਗੁਤੇ ;
ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ (1416-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They wear religious robes and perform all sorts of rituals, but they are ruined; in the love of duality, their world is ruined.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥੩੨॥ (1416-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the True Guru, the Name is not obtained, even though one may long for it hundreds of times. ||32||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਅਤਿ ਵਡ ਊਚਾ ; ਊਚੀ ਹੂ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥ (1416-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty is utterly great, lofty and high, the highest of the high.

ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ; ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ (1416-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

No one can climb up to it, even though one may long for it, hundreds of times.

ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛਾ ਨ ਹੋਵਈ ; ਕਰਿ ਭੇਖ ਭਵੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ (1416-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Speaking about self-discipline, no one become pure; everyone walks around wearing religious robes.

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (1416-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those blessed by the karma of good deeds go and climb the ladder of the Guru.

ਅੰਤਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ (1416-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty comes and dwells within that one who contemplates the Word of the Guru's Shabad.

ਅੰਗ ੧੪੧੭

ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਨੀਐ ;
ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੩੩॥ (1417-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, when someone dies in the Word of the Shabad, the mind is pleased and appeased. True is the reputation of those who are true. ||33||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ;
ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Emotional attachment to Maya is a treacherous ocean of pain and poison, which cannot be crossed.

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ; ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ (1417-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Screaming, "Mine, mine!", they rot and die; they pass their lives in egotism.

ਮਨਮੁਖਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ ;
ਅਧ ਵਿਚਿ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ (1417-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are in limbo, neither on this side, nor the other; they are stuck in the middle.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ , ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ; ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They act as they are pre-destined; they cannot do anything else.

ਗੁਰਮਤੀ , ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਭਾਇ ॥ (1417-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, the jewel of spiritual wisdom abides in the mind, and then God is easily seen in all.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ , ਵਡਭਾਗੀ ਚੜੈ ; (ਚੜ੍ਹੈ ਬੋਲੋ)
ਤੇ ਭਉਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥੩੪॥ (1417-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the very fortunate ones embark on the Boat of the True Guru; they are carried across the terrifying world-ocean. ||34||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ (1417-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, there is no giver who can bestow the Support of Almighty's Name.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1417-5,ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the Name comes to dwell in the mind; keep it enshrined in your heart.

ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ (1417-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The fire of desire is extinguished, and one finds satisfaction, through the Love of the Name of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩੫॥ (1417-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh finds Almighty, when He showers His Mercy. ||35||

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਰਲਿਆ ; ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, the world is so insane, that it cannot even be described.

ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1417-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who are protected by Almighty are saved; they remain lovingly attuned to the Word of the Shabad.

ਨਾਨਕ , ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ;
ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥੩੬॥ (1417-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Creator who made this making knows everything. ||36||

ਹੋਮ ਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ; ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਪੁਰਾਣ ॥ (1417-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars, have grown weary of making fire-offerings and sacrifices, making pilgrimages to all the sacred shrines, and reading the Puraanas.

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ;
ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ (1417-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

But they cannot get rid of the poison of emotional attachment to Maya; they continue to come and go in egotism.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ , ਮਲੁ ਉਤਰੀ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (1417-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, one's filth is washed off, meditating on Almighty, the Primal Being, the All-knowing One.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩੭॥ (1417-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak is forever a sacrifice to those who serve their Lord God. ||37||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤਵਦੇ ; ਬਹੁ ਆਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥ (1417-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Mortals give great thought to Maya and emotional attachment; they harbor great hopes, in greed and corruption.

ਮਨਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾ ਥੀਐ ;
ਮਰਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਵਾਰ ॥ (1417-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not become steady and stable; they die and are gone in an instant.

ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥ (1417-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Only those who are blessed with great good fortune meet the True Guru, and leave behind their egotism and corruption.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥੩੮॥ (1417-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Chanting the Name of Almighty, they find peace; servant Nanak contemplates the Word of the Shabad. ||38||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ;
ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1417-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, there is no devotional worship, and no love of the Naam, the Name of Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੩੯॥ (1417-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak worships and adores the Naam, with love and affection for the Guru. ||39||

ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ; ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ (1417-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Do not trust greedy people, if you can avoid doing so.

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ ; ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (1417-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

At the very last moment, they will deceive you there, where no one will be able to lend a helping hand.

ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ; ਮੁਹਿ ਕਾਲਖ ਦਾਗੁ ਲਗਾਇ ॥ (1417-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever associates with the self-willed manmukhs, will have his face blackened and dirtied.

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ੍ ਲੋਭੀਆਂ ; ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (1417-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Black are the faces of those greedy people; they lose their lives, and leave in disgrace.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1417-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, let me join the Sat Sangat, the True Congregation; may the Name of Almighty God abide in my mind.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੪੦॥ (1417-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The filth and pollution of birth and death is washed away, O servant Nanak, singing the Glorious Praises of Almighty. ||40||

ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whatever is pre-destined by Almighty God Creator, cannot be erased.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ; ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (1417-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Body and soul are all His. The Sovereign Lord King cherishes all.

ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਰੁਲਿ ਮੁਏ ;
ਏਨਾ ਹਥੁ ਨ ਕਿਥਾਊ ਪਾਇ ॥ (1417-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The gossipers and slanderers shall remain hungry and die, rolling in the dust; their hands cannot reach anywhere.

ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ;
ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ (1417-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Outwardly, they do all the proper deeds, but they are hypocrites; in their minds and hearts, they practice deception and fraud.

ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ ; ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ॥ (1417-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whatever is planted in the farm of the body, shall come and stand before them in the end.

ਅੰਗ ੧੪੧੮

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ;
ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪੧॥ (1418-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Nanak offers this prayer: Dear Almighty, please forgive me, and unite me with Yourself. ||41||

ਮਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ; ਨਾ ਸੁਝੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (1418-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The mortal being does not understand the comings and goings of reincarnation; he does not see the Court of Almighty.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ; ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (1418-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

He is wrapped up in emotional attachment and Maya, and within his being is the darkness of ignorance.

ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ; ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ (1418-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The sleeping person wakes, only when he is hit on the head by a heavy club.

ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ , ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ;
ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1418-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs dwell upon Almighty; they find the door of salvation.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਓਹਿ ਉਧਰੇ ;
ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰੇ ਪਰਵਾਰ ॥੪੨॥ (1418-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they themselves are saved, and all their relatives are carried across as well. ||42||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ (1418-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever dies in the Word of the Shabad, is known to be truly dead.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (1418-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the mortal is satisfied by the sublime essence of Almighty.

ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ (1418-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, he is recognized in the Court of Almighty.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਮੁਆ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1418-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, everyone is dead.

ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ; ਅਪੁਨਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ (1418-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh dies; his life is wasted.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ; ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ (1418-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who do not remember the Name of Almighty, shall cry in pain in the end.

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਸੁ ਹੋਇ ॥੪੩॥ (1418-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whatever the Creator Lord does, comes to pass. ||43||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ;
ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (1418-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs never grow old; within them is intuitive understanding and spiritual wisdom.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ; ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥ (1418-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They chant the Praises of Almighty, forever and ever; deep within, they intuitively meditate on Almighty.

ਓਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਹਿ ;
ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ (1418-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They dwell forever in blissful knowledge of Almighty; they look upon pain and pleasure as one and the same.

ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ;
ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪੪॥ (1418-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They see the One Lord in all, and realize Almighty, the Supreme Soul of all. ||44||

ਮਨਮੁਖੁ ਬਾਲਕੁ , ਬਿਰਧਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ;
ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ (1418-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are like stupid children; they do not keep Almighty in their thoughts.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ;
ਸਭ ਧਰਮਰਾਇ ਕੈ ਜਾਂਹੀ ॥ (1418-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They do all their deeds in egotism, and they must answer to the Righteous Judge of Dharma.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1418-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are good and immaculately pure; they are embellished and exalted with the Word of the Guru's Shabad.

ਓਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ;
ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1418-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Not even a tiny bit of filth sticks to them; they walk in harmony with the Will of the True Guru.

ਮਨਮੁਖ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ; ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥ (1418-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The filth of the manmukhs is not washed away, even if they wash hundreds of times.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੪੫॥ (1418-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are united with Almighty; they merge into the Guru's Being. ||45||

ਬੁਰਾ ਕਰੇ ; ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ ॥ (1418-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

How can someone do bad things, and still live with himself?

ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ; ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ ॥ (1418-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By his own anger, he only burns himself.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ; ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ ॥ (1418-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh drives himself crazy with worries and stubborn struggles.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ; ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ (1418-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

But those who become Gurmukh understand everything.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੪੬॥ (1418-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh struggles with his own mind. ||46||

ਜਿਨ੍ਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ;
ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1418-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who do not serve the True Guru, the Primal Being, and do not reflect upon the Word of the Shabad

ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ; ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥ (1418-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

- do not call them human beings; they are just animals and stupid beasts.

ਓਨ੍ਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ (1418–14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They have no spiritual wisdom or meditation within their beings; they are not in love with Almighty.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ; ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1418–15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs die in evil and corruption; they die and are reborn, again and again.

ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ;
ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1418–16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They alone live, who join with the living; enshrine Almighty, Almighty of Life, within your heart.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ; ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੭॥ (1418–16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs look beautiful in that Court of the True Lord. ||47||

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ; ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ (1418–17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty built the Harimandir, the Temple of Almighty; Almighty dwells within it.

ਗੁਰਮਤੀ , ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥ (ਪਰ–ਜਾਲਿ ਬੋਲੋ) (1418–17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, I have found Almighty; my emotional attachment to Maya has been burnt away.

ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ; ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (1418–18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Countless things are in the Harimandir, the Temple of Almighty; contemplate the Naam, and the nine treasures will be yours.

ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ (1418–18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Blessed is that happy soul-bride, Guru Nanak says, who, as Gurmukh, seeks and finds Almighty.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੜ ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿਆ ;
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ ॥੪੮॥ (1418-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By great good fortune, one searches the temple of the body-fortress, and finds Almighty within the heart. ||48||

ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ;
ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥ (1418-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs wander lost in the ten directions, led by intense desire, greed and corruption.

ਅੰਗ ੧੪੧੯

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1419-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Their attachment to Maya does not cease; they die, only to be reborn, over and over again.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (1419-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, peace is found; intense desire and corruption are discarded.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪੯॥ (1419-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The pains of death and birth are taken away; servant Nanak reflects upon the Word of the Shabad. ||49||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (1419-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Meditate on the Name of Almighty, Har, Har, O mortal being, and you shall be honored in the Court of Almighty.

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ; ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (1419-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

All your sins and terrible mistakes shall be taken away, and you shall be rid of your pride and egotism.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ; ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (1419-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The heart-lotus of the Gurmukh blossoms forth, realizing God, the Soul of all.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੫੦॥ (1419-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, please shower Your Mercy upon servant Nanak, that he may chant the Name of Almighty. ||50||

ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ;
ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1419-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

In Dhanaasaree, the soul-bride is known to be wealthy, O Siblings of Destiny, when she works for the True Guru.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ , ਜੀਅ ਸਉ ਭਾਈ ;
ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਉ ॥ (1419-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

She surrenders her body, mind and soul, O Siblings of Destiny, and lives according to His Command (Hukam).

ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ , ਬੈਸਹ ਭਾਈ ; ਜਹ ਭੇਜਹਿ , ਤਹ ਜਾਉ ॥ (1419-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I sit where He wishes me to sit, O Siblings of Destiny; wherever He sends me, I go.

ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ; ਜੇਵਡੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (1419-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

There is no other wealth as great, O Siblings of Destiny; such is the greatness of the True Name.

ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਭਾਈ ;
ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ ॥ (1419-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I sing forever the Glorious Praises of the True Lord; I shall remain with the True One forever.

ਪੈਨ੍ਣੁ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ;
ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥ (1419-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

So wear the clothes of His Glorious Virtues and goodness, O Siblings of Destiny; eat and enjoy the flavor of your own honor.

ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ;
ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ (1419-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

How can I praise Him, O Siblings of Destiny? I am a sacrifice to the Sight (Darshan) of His Darshan.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ;
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥ (1419-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Great is the Glorious Greatness of the True Guru, O Siblings of Destiny; if one is blessed with good karma, He is found.

ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥ (1419-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Some do not know how to submit to His Command (Hukam), O Siblings of Destiny; they wander around lost in the love of duality.

ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ; ਬੈਸਣਿ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ ॥ (1419-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They find no place of rest in the Sangat, O Siblings of Destiny; they find no place to sit.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ੍ਾ ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥ (1419-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Nanak: they alone submit to His Command, O Siblings of Destiny, who are pre-destined to live the Name.

ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ;
ਤਿਨ੍ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੫੧॥ (1419-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to them, O Siblings of Destiny, I am forever a sacrifice to them. ||51||

ਸੇ ਦਾੜੀਆਂ ਸਚੀਆ ; ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨ੍ਿ ॥ (1419-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those beards are true, which brush the feet of the True Guru.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਰਹੰਨ੍ਿ ॥ (1419-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who serve their Guru night and day, live in bliss, night and day.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ; ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨਿ੍ ॥੫੨॥ (1419-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, their faces appear beautiful in the Court of the True Lord. ||52||

ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ ; ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (1419-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

True are the faces and true are the beards, of those who speak the Truth and live the Truth.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹਿ ॥ (1419-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The True Word of the Shabad abides in their minds; they are absorbed in the True Guru.

ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ; ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਂਹਿ ॥ (1419-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

True is their capital, and true is their wealth; they are blessed with the ultimate status.

ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ; ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ (1419-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They hear the Truth, they believe in the Truth; they act and work in the Truth.

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ; ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (1419-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They are given a place in the Court of the True Lord; they are absorbed in the True Lord.

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਂਹਿ ॥੫੩॥ (1419-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the True Guru, the True Lord is not found. The self-willed manmukhs leave, wandering around lost. ||53||

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ; ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (1419-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The rainbird cries, "Pri-o! Pri-o! Beloved! Beloved!" She is in love with the treasure, the water.

ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (ਨਿਵਾਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (1419-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Meeting with the Guru, the cooling, soothing water is obtained, and all pain is taken away.

ਤਿਸ ਚੁਕੈ , ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ; ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ (1419-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

My thirst has been quenched, and intuitive peace and poise have welled up; my cries and screams of anguish are past.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ;
ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥ (1419-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are peaceful and tranquil; they enshrine the Naam, the Name of Almighty, within their hearts. ||54||

ਬਾਬੀਹਾ , ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ; ਸਚੇ ਸਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1419-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

O rainbird, chirp the True Name, and let yourself be attuned to the True Lord.

ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥ (1419-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Your word shall be accepted and approved, if you speak as Gurmukh.

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ੍ , ਤਿਖ ਉਤਰੈ ; ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ (1419-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Remember the Shabad, and your thirst shall be relieved; surrender to the Will of Almighty.

ਅੰਗ ੧੪੨੦

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵਰਸਦਾ ; ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1420-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The clouds are heavy, hanging low, and the rain is pouring down on all sides; the rain-drop is received, with natural ease.

ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਊਪਜੈ ; ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ (1420-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

From water, everything is produced; without water, thirst is not quenched.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ;
ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥ (1420-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whoever drinks in the Water of Almighty, shall never feel hunger again. ||55||

ਬਾਬੀਹਾ , ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1420-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

O rainbird, speak the Shabad, the True Word of God, with natural peace and poise.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ (1420-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Everything is with you; the True Guru will show you this.

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ , ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ; ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1420-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)

So understand your own self, and meet your Beloved; His Grace shall rain down in torrents.

ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ; ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1420-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)

Drop by drop, the Ambrosial Nectar rains down softly and gently; thirst and hunger are completely gone.

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1420-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)

Your cries and screams of anguish have ceased; your light shall merge into the Light.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖਿ ਸਵਨ੍ਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫੬॥ (1420-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)

Guru Nanak says, the happy soul-brides sleep in peace; they are absorbed in the True Name. ||56||

ਧੁਰਹੁ ਖਸਮਿ ਭੇਜਿਆ ; ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ ॥ (1420-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)

The Primal Lord and Master has sent out the True Hukam of His Command.

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਗੂੜ੍ਹੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1420-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)

Indra mercifully sends forth the rain, which falls in torrents.

ਬਾਬੀਹੇ , ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ;
ਜਾਂ ਤਤੁ ਬੂੰਦ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ॥ (1420-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)

The body and mind of the rainbird are happy. only when the rain-drop falls into its mouth.

ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤਾ ਉਪਜੈ ; ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ (1420-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)

The corn grows high, wealth increases, and the earth is embellished with beauty.

ਅਨਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1420-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 3)

Night and day, people worship Almighty with devotion, and are absorbed in the Word of the Guru's Shabad.

ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਰਜਾਇ ॥ (1420-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The True Lord Himself forgives them, and showering them with His Mercy, He leads them to walk in His Will.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1420-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

O brides, sing the Glorious Praises of Almighty, and be absorbed in the True Word of His Shabad.

ਭੈ ਕਾ ਸਹਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿਹੁ ; ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1420-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Let the Fear of God be your decoration, and remain lovingly attuned to the True Lord.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੫੭॥ (1420-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Naam abides in the mind, and the mortal is saved in the Court of Almighty. ||57||

ਬਾਬੀਹਾ , ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ;
ਊਡਿ ਚੜਹਿ ਆਕਾਸਿ ॥ (1420-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The rainbird wanders all over the earth, soaring high through the skies.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਜਲੁ ਪਾਈਐ ;
ਚੂਕੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ (1420-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

But it obtains the drop of water, only when it meets the True Guru, and then, its hunger and thirst are relieved.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ (1420-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Soul and body and all belong to Him; everything is His.

ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ;
ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1420-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

He knows everything, without being told; unto whom should we offer our prayers?

ਨਾਨਕ , ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ;
ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥੫੮॥ (1420-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the One Lord is prevading and permeating each and every heart; the Word of the Shabad brings illumination. ||58||

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੈ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ;
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ (1420-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the season of spring comes to one who serves the True Guru.

ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਪਰਫੜੈ ;
ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਹੋਇ ॥੫੯॥ (1420-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty rains His Mercy down upon him, and his mind and body totally blossom forth; the entire world becomes green and rejuvenated. ||59||

ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ;
ਜਿਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1420-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Word of the Shabad brings eternal spring; it rejuvenates the mind and body.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ;
ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੬੦॥ (1420-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, do not forget the Naam, the Name of Almighty, which has created everyone. ||60||

ਨਾਨਕ , ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ;
ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ (1420-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, it is the spring season, for those Gurmukhs, within whose minds Almighty abides.

ਹਰਿ ਵੁਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਫੜੈ ;
ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥੬੧॥ (1420-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

When Almighty showers His Mercy, the mind and body blossom forth, and all the world turns green and lush. ||61||

ਵਡੜੈ ਝਾਲਿ ਝਲੁੰਭਲੈ ; ਨਾਵੜਾ ਲਈਐ ਕਿਸੁ ॥ (1420-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

In the early hours of the morning, whose name should we chant?

ਨਾਉ ਲਈਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ;
ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥੬੨॥ (1420-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Chant the Name of the Transcendent Lord, who is All-powerful to create and destroy. ||62||

ਹਰਹਟ ਭੀ , ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ; ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ (1420-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Persian wheel also cries out, "Too! Too! You! You!", with sweet and sublime sounds.

ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ; ਕਿਆ ਉਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1420-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Our Lord and Master is always present; why do you cry out to Him in such a loud voice?

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ;
ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (1420-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to that Lord who created the world, and who loves it.

ਆਪੁ ਛੋਡਹਿ , ਤਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ; ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1420-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Give up your selfishness, and then you shall meet your Husband Lord. Consider this Truth.

ਹਉਮੈ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ;
ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾ ਕਾਰ ॥ **('ਬੁੱਝਿ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (1420-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Speaking in shallow egotism, no one understands the Ways of God.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ , ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦਾ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਹਾਣ ॥ (1420-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The forests and fields, and all the three worlds meditate on You, Dear Almighty; this is the way they pass their days and nights forever.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਵੀਚਾਰ ॥ (1420-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, no one finds Almighty. People have grown weary of thinking about it.

ਅੰਗ ੧੪੨੧

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਤਾਂ ਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (1421-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

But if Almighty casts His Glance of Grace, then He Himself embellishes us.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ੀ ਧਿਆਇਆ ;
ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬੩॥ (1421-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs meditate on Almighty; blessed and approved is their coming into the world. ||63||

ਜੋਗੁ ਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ; ਜੋਗੁ ਨ ਮੈਲੇ ਵੇਸਿ ॥ (1421-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Yoga is not obtained by wearing saffron robes; Yoga is not obtained by wearing dirty robes.

ਨਾਨਕ , ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਜੋਗੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥੬੪॥ (1421-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Yoga is obtained even while sitting in your own home, by following the Teachings of the True Guru. ||64||

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ; ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ (1421-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

You may wander in all four directions, and read the Vedas throughout the four ages.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਾ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੬੫॥ (1421-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, if you meet with the True Guru, Almighty shall come to dwell within your mind, and you shall find the door of salvation. ||65||

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ;
ਮਤਿ ਭਵੀ , ਫਿਰਹਿ ਚਲ ਚਿਤ ॥ (1421-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Hukam, the Command of your Lord and Master, is prevailing. The intellectually confused person wanders around lost, misled by his fickle consciousness.

ਮਨਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ; ਸੁਖ ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤ ॥ (1421-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

If you make friends with the self-willed manmukhs, O friend, who can you ask for peace?

ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ॥ (1421-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Make friends with the Gurmukhs, and focus your consciousness on the True Guru.

ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ;
ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥੬੬॥ (1421-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The root of birth and death will be cut away, and then, you shall find peace, O friend. ||66||

ਭੁਲਿਆਂ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇਸੀ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (1421-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty Himself instructs those who are misguided, when He casts His Glance of Grace.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ; ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥੬੭॥ (1421-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are not blessed by His Glance of Grace, cry and weep and wail. ||67||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੪ (1421-8)

Salok, Fourth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1421-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (1421-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Blessed and very fortunate are those happy soul-brides who, as Gurmukh, meet their Sovereign Lord King.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੀਆ ;
ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1421-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Light of God shines within them; Guru Nanak says, they are absorbed in the Naam, the Name of Almighty. ||1||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ;
ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥ (1421-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the True Guru, the Primal Being, who has realized the True Lord.

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ (1421-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Meeting Him, thirst is quenched, and the body and mind are cooled and soothed.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ (ਸਮੱਤੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1421-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the True Guru, the True Primal Being, who looks upon all alike.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ;
ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋਇ ॥ (1421-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the True Guru, who has no hatred; slander and praise are all the same to Him.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ;
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1421-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the All-knowing True Guru, who has realized God within.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ;
ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1421-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the Formless True Guru, who has no end or limitation.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ; ਜਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਇ ॥ (1421-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the True Guru, who implants the Truth within.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ;
ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (1421-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Blessed and Great is the True Guru, through whom the Naam, the Name of Almighty, is received. ||2||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (1421-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

For the Gurmukh, the true Song of Praise is to chant the Name of Almighty God.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (1421-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Chanting the Praises of Almighty, their minds are in ecstasy.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ (1421-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

By great good fortune, they find Almighty, the Embodiment of perfect, supreme bliss.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੩॥ (1421-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Servant Nanak praises the Naam, the Name of Almighty; no obstacle will block his mind or body. ||3||

ਮੂੰ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ;
ਕਿਉ ਸਜਣ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (1421-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I am in love with my Beloved; how can I meet my Dear Friend?

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਤਿਨ ; ਸਜਣ ਸਚਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1421-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I seek that friend, who is embellished with Truth.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਡਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ;
ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥ (1421-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The True Guru is my Friend; if I meet Him, I will offer this mind as a sacrifice to Him.

ਦੇਂਦਾ , ਮੂੰ ਪਿਰੁ ਦਸਿ ;
ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ (ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰਿਆ ਬੋਲੋ) (1421-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

He has shown me my Beloved Lord, my Friend, the Creator.

ਨਾਨਕ , ਹਉ ਪਿਰੁ ਭਾਲੀ ਆਪਣਾ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ॥੪॥ (1421-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, I was searching for my Beloved; the True Guru has shown me that He has been with me all the time. ||4||

ਹਉ ਖੜੀ ਨਿਹਾਲੀ ਪੰਧੁ ; ਮਤੁ ਮੂੰ ਸਜਣੁ ਆਵਏ ॥ (1421-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I stand by the side of the road, waiting for You; O my Friend, I hope that You will come.

ਕੋ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਅਜੁ ; ਮੈ , ਪਿਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਏ ॥ (1421-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

If only someone would come today and unite me in Union with my Beloved.

ਅੰਗ ੧੪੨੨

ਹਉ ਜੀਉ ਕਰੀ ਤਿਸ ਵਿਟਉ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ;
ਜੋ ਮੈ ਪਿਰੀ ਦਿਖਾਵਏ ॥ (1422-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I would cut my living body into four pieces for anyone who shows me my Beloved.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ;
ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵਏ ॥੫॥ (1422-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, when Almighty becomes merciful, then He leads us to meet the Perfect Guru. ||5||

ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਹਉਮੈ , ਤਨਿ ਮਾਇਆ ;
ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1422-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The power of egotism prevails within, and the body is controlled by Maya; the false ones come and go in reincarnation.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ , ਮੰਨਿ ਨ ਸਕੀ ;
ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1422-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

If someone does not obey the Command of the True Guru, he cannot cross over the treacherous world-ocean.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ; ਸੋ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1422-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Whoever is blessed with Almighty's Glance of Grace, walks in harmony with the Will of the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ;
ਜੋ ਇਛੈ , ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (1422-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Sight (Darshan) of the True Guru's Darshan is fruitful; through it, one obtains the fruits of his desires.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆਂ ;
ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1422-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I touch the feet of those who believe in and obey the True Guru.

ਨਾਨਕੁ , ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ;
ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ (1422-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Nanak is the slave of those who, night and day, remain lovingly attuned to Almighty. ||6||

ਜਿਨ੍ਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ;
ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ॥ (1422-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who are in love with their Beloved - how can they find satisfaction without His Darshan?

ਨਾਨਕ , ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ॥੭॥ (1422-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Gurmukhs meet Him with ease, and this mind blossoms forth in joy. ||7||

ਜਿਨ੍ਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ; ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰ ਬਾਹਰੇ ॥ (1422-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who are in love with their Beloved - how can they live without Him?

ਜਾ ਸਹੁ ਦੇਖਨਿ ਆਪਣਾ ;
ਨਾਨਕ , ਥੀਵਨਿ ਭੀ ਹਰੇ ॥੮॥ (1422-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

When they see their Husband Lord, Guru Nanak says, they are rejuvenated. ||8||

ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਦਰਿ ਨੇਹੁ ;
ਤੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ (1422-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those Gurmukhs who are filled with love for You, my True Beloved,

ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹੁ ; ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ (1422-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, remain immersed in Almighty's Love, night and day. ||9||

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਸਚੀ ਆਸਕੀ ; ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥ (1422-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The love of the Gurmukh is true; through it, the True Beloved is attained.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਹਿ ਅਨੰਦਿ ;
ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੦॥ (1422-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Night and day, remain in bliss, Guru Nanak says, immersed in intuitive peace and poise. ||10||

ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ (1422-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

True love and affection are obtained from the Perfect Guru.

ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ , ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੧੧॥ (1422-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They never break, Guru Nanak says, if one sings the Glorious Praises of Almighty. ||11||

ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ;
ਕਿਉ ਜੀਵਨ੍ਹਿ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥ (1422-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

How can those who have true love within them live without their Husband Lord?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ;
ਨਾਨਕ , ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧੨॥ (1422-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Almighty unites the Gurmukhs with Himself, Guru Nanak says; they were separated from Him for such a long time. ||12||

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ;
ਤਉ ਆਪੇ ਲਾਇਆ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ॥ (1422-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

You grant Your Grace to those whom You Yourself bless with love and affection.

ਨਾਨਕ , ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ;
ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੧੩॥ (1422-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please let Nanak meet with You; please bless this beggar with Your Name. ||13||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਸੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਵੈ ॥ (1422-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Gurmukh laughs, and the Gurmukh cries.

ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ; ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਹੋਵੈ ॥ (1422-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Whatever the Gurmukh does, is devotional worship.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1422-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Whoever becomes Gurmukh contemplates Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ; ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੧੪॥ (1422-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Gurmukh, Guru Nanak says, crosses over to the other shore. ||14||

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1422-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who have the Naam within, contemplate the Word of the Guru's Bani.

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ; ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (1422-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Their faces are always radiant in the Court of the True Lord.

ਤਿਨ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ;
ਜਿ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1422-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Sitting down and standing up, they never forget the Creator, who forgives them.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ;
ਜਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੧੫॥ (1422-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 4)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are united with Almighty. Those united by the Creator Lord, shall never be separated again. ||15||

ਗੁਰ ਪੀਰਾਂ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ; ਮਹਾਂ ਕਰੜੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (1422-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 4)

To work for the Guru, or a spiritual teacher, is terribly difficult, but it brings the most excellent peace.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ;
ਤਿਸੁ ਲਾਏ ਹੇਤ ਪਿਆਰੁ ॥ (1422-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 4)

Almighty casts His Glance of Grace, and inspires love and affection.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ; ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥(1422-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 4)

Joined to the service of the True Guru, the mortal being crosses over the terrifying world-ocean.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ;
ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1422-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 4)

The fruits of the mind's desires are obtained, with clear contemplation and discriminating understanding within.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਭੁ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧੬॥ (ਨਿਵਾਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (1422-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 4)

Guru Nanak says, meeting the True Guru, God is found; He is the Eradicator of all sorrow. ||16||

ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1422-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 4)

The self-willed manmukh may perform service, but his consciousness is attached to the love of duality.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ; (ਕਲੱਤੁ ਬੋਲੋ)
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇ ॥ (1422-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮ: 4)

Through Maya, his emotional attachment to children, spouse and relatives increases.

ਦਰਗਹਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਕੋਈ ਅੰਤਿ ਨ ਸਕੀ ਛਡਾਇ ॥ (1422-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

He shall be called to account in the Court of Almighty, and in the end, no one will be able to save him.

ਅੰਗ ੧੪੨੩

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ; ਦੁਖਦਾਈ ਮੋਹ ਮਾਇ ॥ (1423-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Without Almighty's Name, all is pain. Attachment to Maya is agonizingly painful.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ;
ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਛੁੜਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧੭॥ (1423-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Gurmukh comes to see, that attachment to Maya separates all from Almighty. ||17||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਹ ਕੇਰਾ ;
ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1423-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Gurmukh obeys the Order of her Husband Lord God; through His Command (Hukam), she finds peace.

ਹੁਕਮੋ ਸੇਵੇ , ਹੁਕਮੁ ਅਰਾਧੇ ; ਹੁਕਮੇ ਸਮੈ ਸਮਾਏ ॥ (1423-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

In His Will, she serves; in His Will, she worship and adores Him.

ਹੁਕਮੁ , ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ;
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (1423-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

In His Will, she merges in absorption. His Will is her fast, vow, purity and self-discipline; through it, she obtains the fruits of her mind's desires.

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ , ਜਿ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1423-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

She is always and forever the happy, pure soul-bride, who realizes His Will; she serves the True Guru, inspired by loving absorption.

ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਊਪਰਿ ;
ਤਿਨ੍ਾ ਹੁਕਮੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੧੮॥ (1423-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, those upon whom Almighty showers His Mercy, are merged and immersed in His Will. ||18||

ਮਨਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁੜੀ ; (ਬੁੱਝੈ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1423-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The wretched, self-willed manmukhs do not realize His Will; they continually act in ego.

ਵਰਤ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ;
ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1423-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

By ritualistic fasts, vows, purities, self-disciplines and worship ceremonies, they still cannot get rid of their hypocrisy and doubt.

ਅੰਤਰਹੁ ਕੁਸੁਧੁ , ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬੇਧੇ ; (ਕੁ-ਸੁਧ ਬੋਲੋ)
ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਛਾਰੁ ਉਡਾਏ ॥ (1423-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Inwardly, they are impure, pierced through by attachment to Maya; they are like elephants, who throw dirt all over themselves right after their bath.

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤਹਿ ;
ਬਿਨੁ ਚੇਤੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1423-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They do not even think of the One who created them. Without thinking of Him, they cannot find peace.

ਨਾਨਕ , ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ;
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਏ ॥੧੯॥ (1423-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Primal Creator has made the drama of the Universe; all act as they are pre-ordained. ||19||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਤਿ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਮਾਇ ॥ (1423-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Gurmukh has faith; his mind is contented and satisfied. Night and day, he serves Almighty, absorbed in Him.

ਅੰਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਪੂਜੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਇ ॥ (1423-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Guru, the True Guru, is within; all worship and adore Him. Everyone comes to see the Sight (Darshan) of His Darshan.

ਮੰਨੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1423-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

So believe in the True Guru, the supreme sublime Contemplator. Meeting with Him, hunger and thirst are completely relieved.

ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ (1423-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I am forever a sacrifice to my Guru, who leads me to meet the True Lord God.

ਨਾਨਕ , ਕਰਮੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਚਾ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ਆਇ ॥੨੦॥ (1423-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, those who come and fall at the Feet of the Guru are blessed with the karma of Truth. ||20||

ਜਿਨ੍ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ; ਸੇ ਸਜਣ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ (1423-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

That Beloved, with whom I am in love, that Friend of mine is with me.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਉ ਫਿਰਾਂ ;
ਭੀ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੨੧॥ (1423-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I wander around inside and outside, but I always keep Him enshrined within my heart. ||21||

ਜਿਨ੍ਹਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਧਿਆਇਆ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1423-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Almighty single-mindedly, with one-pointed concentration, link their consciousness to the True Guru.

ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ;
ਨਿਰਦੋਖ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1423-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They are rid of pain, hunger, and the great illness of egotism; lovingly attuned to Almighty, they become free of pain.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ , ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ;
ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥ (1423-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They sing His Praises, and chant His Praises; in His Glorious Praises, they sleep in absorption.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ;
ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥੨੨॥ (1423-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, through the Perfect Guru, they come to meet God with intuitive peace and poise. ||22||

ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1423-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukhs are emotionally attached to Maya; they are not in love with the Naam.

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਘਰੈ ; ਕੂੜਿ ਕਰੈ ਆਹਾਰੁ ॥ (1423-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They practice falsehood, gather falsehood, and eat the food of falsehood.

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ;
ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ (1423-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Gathering the poisonous wealth and property of Maya, they die; in the end, they are all reduced to ashes.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਕਰਹਿ ;
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥ (1423-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They perform religious rituals of purity and self-discipline, but they are filled with greed, evil and corruption.

ਨਾਨਕ , ਮਨਮੁਖਿ ਜਿ ਕਮਾਵੈ , ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ;
ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨੩॥ (1423-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the actions of the self-willed manmukhs are not accepted; in the Court of Almighty, they are miserable. ||23||

ਸਭਨਾ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚਿ ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ ;
ਜਿਤੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1423-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Among all Ragas, that one is sublime, O Siblings of Destiny, by which Almighty comes to abide in the mind.

ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1423-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those Ragas which are in the Sound-current of the Naad are totally true; their value cannot be expressed.

ਰਾਗੈ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾ ;
ਇਨੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਜਾਇ ॥ (‘ਬੁੱਝਿਆ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1423-18,ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those Ragas which are not in the Sound-current of the Naad - by these, Almighty's Will cannot be understood.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ , ਤਿਨਾ ਰਾਸਿ ਹੋਇ ; (‘ਬੁੱਝੈ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ , ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (1423-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, they alone are right, who understand the Will of the True Guru.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇਆ ;
ਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥ (1423-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Everything happens as He wills. ||24||

ਅੰਗ ੧੪੨੪

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਹੈ ਕਹਾਇ ॥ (1424-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of Almighty, is within the True Guru.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੋੁ ; ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1424-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, one meditates on the Immaculate Naam, the Pure and Holy Naam.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1424-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Ambrosial Word of His Bani is the true essence. It comes to abide in the mind of the Gurmukh.

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1424-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The heart-lotus blossoms forth, and one's light merges in the Light.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿਓਨੁ ;
ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਾਇ ॥੨੫॥ (1424-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, they alone meet with the True Guru, who have such pre-ordained destiny inscribed upon their foreheads. ||25||

ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ; ਮਨਮੁਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (1424-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Within the self-willed manmukhs is the fire of desire; their hunger does not depart.

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ; ਕੂੜਿ ਰਹਿਆ ਲਪਟਾਇ ॥ (1424-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Emotional attachments to relatives are totally false; they remain engrossed in falsehood.

ਅਨਦਿਨੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਵੈ ; ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ (1424-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Night and day, they are troubled by anxiety; bound to anxiety, they depart.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1424-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Their comings and goings in reincarnation never end; they do their deeds in egotism.

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੈ ; ਨਾਨਕ , ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨੬॥ (1424-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

But in the Guru's Sanctuary, they are saved, Guru Nanak says, and set free. ||26||

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦਾ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1424-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The True Guru meditates on Almighty, the Primal Being. The Sat Sangat, the True Congregation, loves the True Guru.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ; ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ ॥ (1424-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who join the Sat Sangat, and serve the True Guru - the Guru unites them in Almighty's Union.

ਏਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ;
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇ ॥ (1424-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

This world, this universe, is a terrifying ocean. On the Boat of the Naam, the Name of Almighty, the Guru carries us across.

ਗੁਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥ (1424-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Sikhs of the Guru accept and obey Almighty's Will; the Perfect Guru carries them across.

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ;
ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਂਹਿ ॥ (1424-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless me with the dust of the feet of the Guru's Sikhs. I am a sinner - please save me.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਿਖਿਆ ;
ਗੁਰ ਨਾਨਕ , ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1424-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who have such pre-ordained destiny written upon their foreheads by Almighty God, come to meet Guru Nanak.

ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ (1424-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Messenger of Death is beaten and driven away; we are saved in the Court of Almighty.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨੭॥ (1424-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Blessed and celebrated are the Sikhs of the Guru; in His Pleasure, Almighty unites them in His Union. ||27||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ;
ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1424-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru has implanted Almighty's Name within me; it has dispelled my doubts from within.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ,
ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦੇਖਾਇਆ ॥ (1424-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Singing the Kirtan of the Praises of Almighty's Name, Almighty's path is illuminated and shown to His Sikhs.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (1424-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Conquering my egotism, I remain lovingly attuned to the One Lord; the Naam, the Name of Almighty, dwells within me.

ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ; ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ (1424-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I follow the Guru's Teachings, and so the Messenger of Death cannot even see me; I am immersed in the True Name.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ , ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ;
ਜੋ ਭਾਵੈ , ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ (1424-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Creator Himself is All-pervading; as He pleases, He links us to His Name.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਨਾਉ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨੮॥ (1424-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Servant Nanak lives, chanting the Name. Without the Name, he dies in an instant. ||28||

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਹਉਮੈ , ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾ ॥ (1424-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Within the minds of the faithless cynics is the disease of egotism; these evil people wander around lost, deluded by doubt.

ਨਾਨਕ , ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ ॥੨੯॥ (1424-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, this disease is eradicated only by meeting with the True Guru, the Holy Friend. ||29||

ਗੁਰਮਤੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ (1424-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, chant the Name of Almighty, Har, Har.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ;
ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥ (1424-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Attracted by Almighty's Love, day and night, the body-robe is imbued with Almighty's Love.

ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ;
ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥ (1424-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I have not found any being like Almighty, although I have searched and looked all over the world.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ;
ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥ (1424-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Guru, the True Guru, has implanted the Naam within; now, my mind does not waver or wander anywhere else.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ ਗੋਲੇ ॥੩੦॥ (1424-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is the slave of Almighty, the slave of the slaves of the Guru, the True Guru. ||30||

ਅੰਗ ੧੪੨੫

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੫ (1425-1)

Salok, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1425-1)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਰਤੇ ਸੇਈ , ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨ੍ਹਿ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਿਞਾਤਾ ਸਾਈ ॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (1425-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

They alone are imbued with Almighty, who do not turn their faces away from Him - they realize Him.

ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ;
ਜਿਨ੍ਹਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥ (1425-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The false, immature lovers do not know the way of love, and so they fall. ||1||

ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ; ਭਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ ॥ (1425-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Without my Master, I will burn my silk and satin clothes in the fire.

ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ;
ਨਾਨਕ , ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ ॥੨॥ (1425-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Even rolling in the dust, I look beautiful, Guru Nanak says, if my Husband Lord is with me. ||2||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀਐ ; ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (1425-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Through the Word of the Guru's Shabad, I worship and adore the Naam, with love and balanced detachment.

ਜੀਤੇ , ਪੰਚ ਬੈਰਾਈਆ ;
ਨਾਨਕ , ਸਫਲ ਮਾਰੂ ਇਹੁ ਰਾਗੁ ॥੩॥ (1425-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

When the five enemies are overcome, Guru Nanak says, this musical measure of Raga Maaroo becomes frtuiful. ||3||

ਜਾਂ ਮੂੰ ਇਕੁ , ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿਤੀ ;
ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ ॥ (1425-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

When I have the One Lord, I have tens of thousands. Otherwise, people like me beg from door to door.

ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨੰਮੁ ;
ਜਿਨਿ ਕੀਤੋ ਸੋ ਵਿਸਰੇ ॥੪॥ (1425-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

O Brahmin, your life has passed away uselessly; you have forgotten the One who created you. ||4||

ਸੋਰਠਿ , ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ; ਕਬਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ (1425-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

In Raga Sorat'h, drink in this sublime essence, which never loses its taste.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ;
ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੫॥ (1425-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, singing the Glorious Praises of Almighty's Name, one's reputation is immaculate in the Court of Almighty. ||5||

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ; ਤਿਨ੍ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਈ ॥ (1425-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

No one can kill those whom God Himself protects.

ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ ॥ (1425-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The treasure of the Naam, the Name of Almighty, is within them. They cherish His Glorious Virtues forever.

ਏਕਾ ਟੇਕ ਅਗੰਮ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਈ ॥ (1425-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

They take the Support of the One, the Inaccessible Lord; they enshrine God in their mind and body.

ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ; ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ ॥ (1425-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

They are imbued with the Love of the Infinite Lord, and no one can wipe it away.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ; ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਰਣੀ ॥ (1425-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The Gurmukhs sing the Glorious Praises of Almighty; they obtain the most excellent celestial peace and poise.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਣੀ ॥੬॥ (1425-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they enshrine the treasure of the Naam in their hearts. ||6||

ਕਰੇ ਸੁ ਚੰਗਾ ਮਾਨਿ ;
ਦੁਯੀ , ਗਣਤ ਲਾਹਿ ॥ (ਦੁਇਈ ਬੋਲੋ) (1425-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Whatever God does, accept that as good; leave behind all other judgements.

ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ; ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਲਾਇ ॥ (1425-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

He shall cast His Glance of Grace, and attach you to Himself.

ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ; ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ ॥ (1425-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Instruct yourself with the Teachings, and doubt will depart from within.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ; ਸੋਈ ਸਭ ਕਮਾਇ ॥ (1425-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Everyone does that which is pre-ordained by destiny.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਤਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ; ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥ (1425-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Everything is under His control; there is no other place at all.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖ ਅਨਦ ਭਏ ;
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੰਨਿ ਰਜਾਇ ॥੭॥ (1425-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Nanak is in peace and bliss, accepting the Will of God. ||7||

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ ; ਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ (1425-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those who meditate in remembrance on the Perfect Guru, are exalted and uplifted.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣਾ ; ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੮॥ (1425-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, dwelling on the Naam, the Name of Almighty, all affairs are resolved. ||8||

ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ; ਕਰਦੇ ਹਾਏ ਹਾਇ ॥ (1425-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The sinners act, and generate bad karma, and then they weep and wail.

ਨਾਨਕ , ਜਿਉ ਮਥਨਿ ਮਾਧਾਣੀਆ ;
ਤਿਉ ਮਥੇ ਧ੍ਰਮਰਾਇ ॥੯॥ (1425-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, just as the churning stick churns the butter, so does the Righteous Judge of Dharma churn them. ||9||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਾਜਨਾ ; ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥ (1425-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Meditating on the Naam, O friend, the treasure of life is won.

ਨਾਨਕ , ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ; ਕੀਤੋ ਭਵਨੁ ਪੁਨੀਤ ॥੧੦॥ (1425-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, speaking in Righteousness, one's world becomes sanctified. ||10||

ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ; (ਕੁ-ਥਾਇ ਬੋਲੋ)
ਮਿਠੀ ਗਲਣਿ , ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥ (ਕੁ-ਮੰਤ੍ਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1425-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

I am stuck in an evil place, trusting the sweet words of an evil advisor.

ਨਾਨਕ , ਸੇਈ ਉਬਰੇ ; ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹਿ ॥੧੧॥ (1425-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they alone are saved, who have such good destiny inscribed upon their foreheads. ||11||

ਸੁਤੜੇ ਸੁਖੀ ਸਵੰਨ੍ਹਿ ;
ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1425-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

They alone sleep and dream in peace, who are imbued with the Love of their Husband Lord.

ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋਹਾ ਧਣੀ ਸਉ ; ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਵੰਨ੍ਹਿ ॥੧੨॥ (1425-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those who have been separated from the Love of their Master, scream and cry twenty-four hours a day. ||12||

ਸੁਤੜੇ ਅਸੰਖ ; ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਰਣੇ ॥ (1425-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Millions are asleep, in the false illusion of Maya.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਜਾਗੰਨ੍ਹਿ ;
ਜਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਣੇ ॥੧੩॥ (1425-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they alone are awake and aware, who chant the Naam with their tongues. ||13||

ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨਾ ਪੇਖਿ ਭੁਲਣੇ ; ਵੁਠੇ ਨਗਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ॥ (1425-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Seeing the mirage, the optical illusion, the people are confused and deluded.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਤਨਿ ਫਬ ॥੧੪॥ (1425-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those who worship and adore the True Lord, Guru Nanak says, their minds and bodies are beautiful. ||14||

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1425-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The All-powerful Supreme Lord God, the Infinite Primal Being, is the Saving Grace of sinners.

ਅੰਗ ੧੪੨੬

ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ;
ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧੫॥ (1426-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those whom He saves, meditate in remembrance on the Creator Lord. ||15||

ਦੂਜੀ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ; ਇਕਸ ਸਉ , ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1426-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Forsake duality and the ways of evil; focus your consciousness on the One Lord.

ਦੂਜੈ ਭਾਵੀਂ ਨਾਨਕਾ ; ਵਹਣਿ ਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀ ਜਾਇ ॥੧੬॥ (1426-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

In the love of duality, Guru Nanak says, the mortals are being washed downstream. ||16||

ਤਿਹਟੜੇ ਬਾਜਾਰ ; (ਤਿਹ`ਟੜੇ ਬੋਲੋ)
ਸਉਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ (1426-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

In the markets and bazaars of the three qualities, the merchants make their deals.

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਦਿਆ ; ਸੇ ਸਚੜੇ ਪਾਸਾਰ ॥੧੭॥ (1426-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those who load the true merchandise are the true traders. ||17||

ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਣਈ ; ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਗਵਾਰਿ ॥ (1426-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those who do not know the way of love are foolish; they wander lost and confused.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਇ ਕੈ ;
ਪਉਦੇ ਨਰਕਿ ਅੰਧ੍ਯਾਰ ॥੧੮॥ (ਅੰਧਿਆਰ ਬੋਲੋ) (1426-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, forgetting Almighty, they fall into the deep, dark pit of hell. ||18||

ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾਂ ਦੰਮ ॥ (1426-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

In his mind, the mortal does not forget Maya; he begs for more and more wealth.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ ॥੧੯॥ (1426-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

That God does not even come into his consciousness; Guru Nanak says, it is not in his karma. ||19||

ਤਿਚਰੁ ਮੂਲਿ ਨ ਥੁੜੰਦੋ ; ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ (1426-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The mortal does not run out of capital, as long as Almighty Himself is merciful.

ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ;
ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨੦॥ (1426-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The Word of the Shabad is Guru Nanak's inexhaustible treasure; this wealth and capital never runs out, no matter how much it is spent and consumed. ||20||

ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ; ਘਿੰਨਾ , ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥ (1426-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

If I could find wings for sale, I would buy them with an equal weight of my flesh.

ਤੰਨਿ ਜੜਾਂਈ ਆਪਣੈ ; ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣੁ ਟੋਲਿ ॥੨੧॥ (1426-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

I would attach them to my body, and seek out and find my Friend. ||21||

ਸਜਣੁ , ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਦੈ , ਸਾਹੁ ॥ (1426-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

My Friend is the True Supreme King, the King over the heads of kings.

ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿਠਿਆ , ਸੋਹੀਐ ;
ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨੨॥ (1426-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Sitting by His side, we are exalted and beautified; He is the Support of all. ||22||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1426-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (ਨਾਵਾ ਬੋਲੋ) (1426-10)

Salok, Ninth Mahl:

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ; ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨੁ ॥ (1426-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

If you do not sing the Praises of Almighty, your life is rendered useless.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ; ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕਉ ਮੀਨੁ ॥੧॥ (1426-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, meditate, vibrate upon Almighty; immerse your mind in Him, like the fish in the water. ||1||

ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਚਿਓ ; ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ (1426-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Why are you engrossed in sin and corruption? You are not detached, even for a moment!

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ; ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥੨॥ (1426-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, meditate, vibrate upon Almighty, and you shall not be caught in the noose of death. ||2||

ਤਰਨਾਪੋ ਇਉ ਹੀ ਗਇਓ ; (ਤਰਨਾ-ਪੋ ਬੋਲੋ)
ਲੀਓ ਜਰਾ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ॥ (1426-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Your youth has passed away like this, and old age has overtaken your body.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ; ਅਉਧ ਜਾਤੁ ਹੈ ਬੀਤਿ ॥੩॥ (1426-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, meditate, vibrate upon Almighty; your life is fleeting away! ||3||

ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ; ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ॥ (1426-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

You have become old, and you do not understand that death is overtaking you.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਨਰ ਬਾਵਰੇ ; ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥ (1426-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, you are insane! Why do you not remember and meditate on God? ||4||

ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ; ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥ (1426-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Your wealth, spouse, and all the possessions which you claim as your own

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ , ਸਾਚੀ ਜਾਨਿ ॥੫॥ (1426-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- none of these shall go along with you in the end. Guru Nanak says, know this as true. ||5||

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ; ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥ (1426-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

He is the Saving Grace of sinners, the Destroyer of fear, the Master of the masterless.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਹ ਜਾਨੀਐ ; ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥਿ ॥੬॥ (1426-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, realize and know Him, who is always with you. ||6||

ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋਕਉ ਦੀਓ ; (ਤੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਤਾਂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨ ॥ (1426-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

He has given you your body and wealth, but you are not in love with Him.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਨਰ ਬਾਵਰੇ ; ਅਬ ਕਿਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨ ॥੭॥ (1426-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, you are insane! Why do you now shake and tremble so helplessly? ||7||

ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ , ਸੁਖ ਦੀਓ ; ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀਕੇ ਧਾਮ ॥ (1426-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

He has given you your body, wealth, property, peace and beautiful mansions.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ; ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮੁ ॥੮॥ (1426-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, mind: why don't you remember Almighty in meditation? ||8||

ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ , ਰਾਮੁ ਹੈ ; ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥ (1426-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Almighty is the Giver of all peace and comfort. There is no other at all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ (1426-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, mind: meditating in remembrance on Him, salvation is attained. ||9||

ਅੰਗ ੧੪੨੭

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ; ਤਿਹ ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤ ॥ (1427-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Remembering Him in meditation, salvation is attained; vibrate and meditate on Him, O my friend.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ; ਅਉਧ ਘਟਤ ਹੈ ਨੀਤ ॥੧੦॥ (1427-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, mind: your life is passing away! ||10||

ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੋ ਤਨੁ ਰਚਿਓ ; ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ॥ (1427-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Your body is made up of the five elements; you are clever and wise - know this well.

ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕਾ ; ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨੁ ॥੧੧॥ (1427-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Believe it - you shall merge once again into the One, Guru Nanak says, from whom you originated. ||11||

ਘਟ ਘਟ ਮੈ ਹਰਿ ਜੂ ਬਸੈ ; ਸੰਤਨ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ (1427-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The Dear Lord abides in each and every heart; the Saints proclaim this as true.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਹ ਭਜੁ ਮਨਾ ; ਭਉਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧੨॥ (1427-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, meditate and vibrate upon Him, and you shall cross over the terrifying world-ocean. ||12||

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ; ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1427-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

One who is not touched by pleasure or pain, greed, emotional attachment and egotistical pride

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ; ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧੩॥ (1427-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- says Nanak, listen, mind: he is the very image of God. ||13||

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ; ਜਿਹਿ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਿ ॥ (1427-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

One who is beyond praise and slander, who looks upon gold and iron alike

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੪॥ (1427-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- says Nanak, listen, mind: know that such a person is liberated. ||14||

ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ; ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਿ ॥ (1427-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

One who is not affected by pleasure or pain, who looks upon friend and enemy alike

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੫॥ (1427-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- says Nanak, listen, mind: know that such a person is liberated. ||15||

ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ; ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨ ॥ (1427-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

One who does not frighten anyone, and who is not afraid of anyone else

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿ ॥੧੬॥ (1427-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- says Nanak, listen, mind: call him spiritually wise. ||16||

ਜਿਹਿ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ; ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗ ॥ (1427-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

One who has forsaken all sin and corruption, who wears the robes of neutral detachment

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ; ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ॥੧੭॥ (1427-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- says Nanak, listen, mind: good destiny is written on his forehead. ||17||

ਜਿਹਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ; ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾਸੁ ॥ (1427-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

One who renounces Maya and possessiveness and is detached from everything

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ; ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧੮॥ (1427-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- says Nanak, listen, mind: God abides in his heart. ||18||

ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ; ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਿ ॥ (1427-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

That mortal, who forsakes egotism, and realizes the Creator Lord

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਰੁ ; ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧੯॥ (1427-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- says Nanak, that person is liberated; O mind, know this as true. ||19||

ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ; ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (1427-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

In this Dark Age of Kali Yuga, the Name of Almighty is the Destroyer of fear, the Eradicator of evil-mindedness.

ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ; ਸਫਲ ਹੋਹਿ ਤਿਹ ਕਾਮ ॥੨੦॥ (1427-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Night and day, Guru Nanak says, whoever vibrates and meditates on Almighty's Name, sees all of his works brought to fruition. ||20||

ਜਿਹਬਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ; ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1427-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Vibrate with your tongue the Glorious Praises of Almighty of the Universe; with your ears, hear Almighty's Name.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮ ॥੨੧॥ (1427-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, man: you shall not have to go to the house of Death. ||21||

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ; ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (1427-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

That mortal who renounces possessiveness, greed, emotional attachment and egotism

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਆਪਨ ਤਰੈ ; ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰ ॥੨੨॥ (1427-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- says Nanak, he himself is saved, and he saves many others as well. ||22||

ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ; ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਿ ॥ (1427-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Like a dream and a show, so is this world, you must know.

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੋ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨ ॥੨੩॥ (1427-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

None of this is true, Guru Nanak says, without God. ||23||

ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ; ਪ੍ਰਾਨੀ ਡੋਲਤ ਨੀਤ ॥ (1427-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Night and day, for the sake of Maya, the mortal wanders constantly.

ਕੋਟਨ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋਊ ; ਨਾਰਾਇਨੁ ਜਿਹ ਚੀਤਿ ॥੨੪॥ (1427-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Among millions, Guru Nanak says, there is scarcely anyone, who keeps Almighty in his consciousness. ||24||

ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ; ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤ ॥ (1427-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

As the bubbles in the water well up and disappear again,

ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਮੀਤ ॥੨੫॥ (1427-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

so is the universe created; says Nanak, listen, O my friend! ||25||

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੂ ਨ ਚੇਤਈ ; ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ (1427-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The mortal does not remember Almighty, even for a moment; he is blinded by the intoxication of Maya.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੨੬॥ (1427-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, without meditating on Almighty, he is caught by the noose of Death. ||26||

ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ; ਸਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਲੇਹ ॥ (1427-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

If you yearn for eternal peace, then seek the Sanctuary of Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ;
ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ॥੨੭॥ (ਦੁਰ-ਲਭ ਬੋਲੋ) (1427-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, mind: this human body is difficult to obtain. ||27||

ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਧਾਵਹੀ ; ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨ ॥ (1427-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

For the sake of Maya, the fools and ignorant people run all around.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨ ॥੨੮॥ (1427-19, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, without meditateing on Almighty, life passes away uselessly. ||28||

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਭਜੈ ; ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ॥ (1427-19, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

That mortal who meditates and vibrates upon Almighty night and day - know him to be the embodiment of Almighty.

ਅੰਗ ੧੪੨੮

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੨੯॥ (1428-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

There is no difference between Almighty and the humble servant of Almighty; Guru Nanak says, know this as true. ||29||

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮै ਫधि ਰਹਿਓ ; ਬਿਸਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ॥ (1428-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The mortal is entangled in Maya; he has forgotten the Name of Almighty of the Universe.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਜੀਵਨ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੩੦॥ (1428-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, without meditating on Almighty, what is the use of this human life? ||30||

ਪ੍ਰਾਨੀ , ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ; ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ (1428-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The mortal does not think of Almighty; he is blinded by the wine of Maya.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ; ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੩੧॥ (1428-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, without meditating on Almighty, he is caught in the noose of Death. ||31||

ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ; ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥ (1428-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

In good times, there are many companions around, but in bad times, there is no one at all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ; ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥੩੨॥ (1428-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, vibrate, and meditate on Almighty; He shall be your only Help and Support in the end. ||32||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ; ਮਿਟਿਓ ਨ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ (1428-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Mortals wander lost and confused through countless lifetimes; their fear of death is never removed.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ; ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥੩੩॥ (1428-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, vibrate and meditate on Almighty, and you shall dwell in the Fearless Lord. ||33||

ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ; ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ (1428-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

I have tried so many things, but the pride of my mind has not been dispelled.

ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਫਧਿਓ ; ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੩੪॥ (1428-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

I am engrossed in evil-mindedness, Nanak. O God, please save me! ||34||

ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿ ; ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥ (1428-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Childhood, youth and old age - know these as the three stages of life.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ; ਬਿਰਥਾ ਸਭ ਹੀ ਮਾਨੁ ॥੩੫॥ (1428-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, without meditating on Almighty, everything is useless; you must appreciate this. ||35||

ਕਰਣੋ ਹੁਤੋ , ਸੁ ਨਾ ਕੀਓ ; ਪਰਿਓ , ਲੋਭ ਕੈ ਫੰਧ ॥ (1428-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

You have not done what you should have done; you are entangled in the web of greed.

ਨਾਨਕ , ਸਮਿਓ ਰਮਿ ਗਇਓ ; ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰਧ ॥੩੬॥ (1428-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Nanak, your time is past and gone; why are you crying now, you blind fool? ||36||

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਓ ; ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨ ਮੀਤ ॥ (1428-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The mind is absorbed in Maya - it cannot escape it, my friend.

ਨਾਨਕ , ਮੂਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਜਿਉ ; ਛਾਡਿਤ ਨਾਹਨਿ ਭੀਤਿ ॥੩੭॥ (1428-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Nanak, it is like a picture painted on the wall - it cannot leave it. ||37||

ਨਰ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ; ਅਉਰੈ ਕੀ ਅਉਰੈ ਭਈ ॥ (1428-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The man wishes for something, but something different happens.

ਚਿਤਵਤ ਰਹਿਓ ਠਗਉਰ ; ਨਾਨਕ , ਫਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ ॥੩੮॥ (1428-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

He plots to deceive others, Guru Nanak says, but he places the noose around his own neck instead. ||38||

ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ; ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ ॥ (1428-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

People make all sorts of efforts to find peace and pleasure, but no one tries to earn pain.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩੯॥ (1428-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, mind: whatever pleases God comes to pass. ||39||

ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ; ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥ (1428-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The world wanders around begging, but Almighty is the Giver of all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮਨ ਸਿਮਰੁ ਤਿਹ ; ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮ ॥੪੦॥ (1428-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, meditate in remembrance on Him, and all your works will be successful. ||40||

ਝੂਠੈ ਮਾਨੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ; ਜਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ॥ (1428-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Why do you take such false pride in yourself? You must know that the world is just a dream.

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਾਨਿ ॥੪੧॥ (1428-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

None of this is yours; Nanak proclaims this truth. ||41||

ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ; ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤ ॥ (1428-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

You are so proud of your body; it shall perish in an instant, my friend.

ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ; ਨਾਨਕ , ਤਿਹਿ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ॥੪੨॥ (1428-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

That mortal who chants the Praises of Almighty, Guru Nanak says, conquers the world. ||42||

ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ; ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥ (1428-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

That person, who meditates in remembrance on Almighty in his heart, is liberated - know this well.

ਤਿਹਿ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ , ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੪੩॥ (1428-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

There is no difference between that person and Almighty: Guru Nanak says, accept this as the Truth. ||43||

ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ; ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ , ਨਾਹਿ ਮਨਿ ॥ (1428-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

That person, who does not feel devotion to God in his mind

ਜੈਸੇ , ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ; ਨਾਨਕ , ਮਾਨੋ ਤਾਹਿ ਤਨੁ ॥੪੪॥ (1428-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- Guru Nanak says, know that his body is like that of a pig, or a dog. ||44||

ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਉ ਸਦਾ ; ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨਹੀ ਨਿਤ ॥ (1428-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

A dog never abandons the home of his master.

**ਨਾਨਕ , ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ;
ਇਕ ਮਨਿ ਹੁਇ ਇਕ ਚਿਤਿ ॥੪੫॥** (1428-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says, in just the same way, vibrate, and meditate on Almighty, single-mindedly, with one-pointed consciousness. ||45||

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ ; ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (1428-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Those who make pilgrimages to sacred shrines, observe ritualistic fasts and make donations to charity while still taking pride in their minds

ਨਾਨਕ , ਨਿਹਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹ ; ਜਿਉ ਕੁੰਚਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥੪੬॥ (1428-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- Guru Nanak says, their actions are useless, like the elephant, who takes a bath, and then rolls in the dust. ||46||

ਸਿਰੁ ਕੰਪਿਓ , ਪਗ ਡਗਮਗੈ ; ਨੈਨ , ਜੋਤਿ ਤੇ ਹੀਨ ॥ (1428-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The head shakes, the feet stagger, and the eyes become dull and weak.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਈ ; ਤਊ ਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨ ॥੪੭॥ (1428-18,ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, this is your condition. And even now, you have not savored the sublime essence of Almighty. ||47||

ਅੰਗ ੧੪੨੯

ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤੁ ਮੈ ; ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ (1429-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

I had looked upon the world as my own, but no one belongs to anyone else.

ਨਾਨਕ , ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ; ਤਿਹ ਰਾਖੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪੮॥ (1429-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says, only devotional worship of Almighty is permanent; enshrine this in your mind. ||48||

ਜਗ ਰਚਨਾ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ; ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤ ॥ (1429-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The world and its affairs are totally false; know this well, my friend.

ਕਹਿ ਨਾਨਕ , ਥਿਰੁ ਨਾ ਰਹੈ ; ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥੪੯॥ (1429-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, it is like a wall of sand; it shall not endure. ||49||

ਰਾਮੁ ਗਇਓ ਰਾਵਨੁ ਗਇਓ ; ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (1429-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Raam Chand passed away, as did Raawan, even though he had lots of relatives.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ; ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫੦॥ (1429-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, nothing lasts forever; the world is like a dream. ||50||

ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ; ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ ॥ (1429-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

People become anxious, when something unexpected happens.

ਇਹ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ; ਨਾਨਕ , ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੫੧॥ (1429-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

This is the way of the world, Guru Nanak says; nothing is stable or permanent. ||51||

ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ; ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੇ ਕਾਲਿ ॥ (1429-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Whatever has been created shall be destroyed; everyone shall perish, today or tomorrow.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ ; ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੫੨॥ (1429-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says, sing the Glorious Praises of Almighty, and give up all other entanglements. ||52||

ਦੋਹਰਾ ॥ (1429-5)

Dohraa:

ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ , ਬੰਧਨ ਪਰੇ ; ਕਛੂ ਨ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ (1429-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

My strength is exhausted, and I am in bondage; I cannot do anything at all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ; ਗਜ ਜਿਉ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ ॥੫੩॥ (1429-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, now, Almighty is my Support; He will help me, as He did the elephant. ||53||

ਬਲੁ ਹੋਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ (1429-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

My strength has been restored, and my bonds have been broken; now, I can do everything.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥ ਮੈ ; ਤੁਮਹੀ , ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥੫੪॥ (1429-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Nanak: everything is in Your hands, Lord; You are my Helper and Support. ||54||

ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭਿ ਤਜਿ ਗਏ ; ਕੋਊ ਨ ਨਿਬਹਿਓ ਸਾਥਿ ॥ (1429-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

My associates and companions have all deserted me; no one remains with me.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਇਹ ਬਿਪਤਿ ਮੈ ; ਟੇਕ ਏਕ , ਰਘੁਨਾਥ ॥੫੫॥ (1429-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, in this tragedy, Almighty alone is my Support. ||55||

ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ , ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ; ਰਹਿਓ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ (1429-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The Naam remains; the Holy Saints remain; the Guru, Almighty of the Universe, remains.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ; ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥੫੬॥ (1429-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, how rare are those who chant the Guru's Mantra in this world. ||56||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਮੈ ਗਹਿਓ ; ਜਾ ਕੈ ਸਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (1429-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

I have enshrined Almighty's Name within my heart; there is nothing equal to it.

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ , ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ; ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥੫੭॥੧॥ (1429-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Meditating in remembrance on it, my troubles are taken away; I have received the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||57||1||

ਮੁੰਦਾਵਣੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1429-11)

Mundaavanee, Fifth Mahl:

ਥਾਲ ਵਿਚਿ , ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ; ਸਤੁ , ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ (1429-12,ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

Upon this Plate, three things have been placed: Truth, Contentment and Contemplation.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ; ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ (1429-12, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

The Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of our Lord and Master, has been placed upon it as well; it is the Support of all.

ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ , ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ; ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ (1429-13, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

One who eats it and enjoys it shall be saved.

ਏਹ ਵਸਤੁ , ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥ (1429-13, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

This thing can never be forsaken; keep this always and forever in your mind.

ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ , ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ;
ਸਭੁ ਨਾਨਕ , ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥ (1429-14, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

The dark world-ocean is crossed over, by grasping the Feet of Almighty; Guru Nanak says, it is all the extension of God. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1429–14)
Salok, Fifth Mahl:

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ; ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ (ਕੀਤੋ–ਈ ਬੋਲੋ) (1429–14, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)
I have not appreciated what You have done for me, Lord; only You can make me worthy.

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ;
ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ (ਪਇਓ–ਈ ਬੋਲੋ) (1429–15, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)
I am unworthy - I have no worth or virtues at all. You have taken pity on me.

ਤਰਸੁ ਪਇਆ , ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ (1429–15, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)
You took pity on me, and blessed me with Your Mercy, and I have met the True Guru, my Friend.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥ (1429–16, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, if I am blessed with the Naam, I live, and my body and mind blossom forth. ||1||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ (1429–18)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਰਾਗਮਾਲਾ ॥ (1429–19)
Raag Maalaa:

ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗਿ ; ਪੰਚ ਬਰੰਗਨ ॥ (1429–19, ਮਾਲਾ, –)
Each Raga has five wives,

ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿ ; ਆਠਉ ਨੰਦਨ ॥ (1429–19, ਮਾਲਾ, –)
and eight sons, who emit distinctive notes.

ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ; ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ ॥ (1429–19, ਮਾਲਾ, –)
In the first place is Raag Bhairao.

ਅੰਗ ੧੪੩੦

ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ; ਸੰਗਿ ਉਚਰਹੀ ॥ (ਉੱਚਰਹੀ ਬੋਲੋ) (1430-1, ਮਾਲਾ, -)
It is accompanied by the voices of its five Raaginis:

ਪ੍ਰਥਮ ; ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ ॥ (1430-1, ਮਾਲਾ, -)
First come Bhairavee, and Bilaavalee;

ਪੁੰਨਿਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ; ਬੰਗਲੀ ॥ (1430-1, ਮਾਲਾ, -)
then the songs of Punni-aakee and Bangalee;

ਪੁਨਿ ਅਸਲੇਖੀ ਕੀ ; ਭਈ ਬਾਰੀ ॥ (1430-1, ਮਾਲਾ, -)
and then Asalaykhee.

ਏ ਭੈਰਉ ਕੀ ; ਪਾਚਉ ਨਾਰੀ ॥ (1430-2, ਮਾਲਾ, -)
These are the five consorts of Bhairao.

ਪੰਚਮ ਹਰਖ ; ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ (1430-2, ਮਾਲਾ, -)
The sounds of Pancham, Harakh and Disaakh;

ਬੰਗਾਲਮ ਮਧੁ ਮਾਧਵ ; ਗਾਵਹਿ ॥੧॥ (1430-2, ਮਾਲਾ, -)
the songs of Bangaalam, Madh and Maadhav. ||1||

ਲਲਤ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ ; ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥ (1430-3, ਮਾਲਾ, -)
Lalat and Bilaaval - each gives out its own melody.

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ; ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ੍ਰ ॥੧॥ (1430-3, ਮਾਲਾ, -)
when these eight sons of Bhairao are sung by accomplished musicians. ||1||

ਦੁਤੀਆ ; ਮਾਲਕਉਸਕ ਆਲਾਪਹਿ ॥ (1430-4, ਮਾਲਾ, -)
In the second family is Maalakausak,

ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ; ਪਾਚਉ ਥਾਪਹਿ ॥ (1430-4, ਮਾਲਾ, -)
who brings his five Raaginis:

ਗੋਡਕਰੀ ਅਰੁ ; ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (1430-4, ਮਾਲਾ, -)

Gondakaree and Dayv Gandhaaree,

ਗੰਧਾਰੀ ; ਸੀਹੁਤੀ ਉਚਾਰੀ ॥ (1430-5, ਮਾਲਾ, -)

the voices of Gandhaaree and Seehutee,

ਧਨਾਸਰੀ ; ਏ ਪਾਚਉ ਗਾਈ ॥ (1430-5, ਮਾਲਾ, -)

and the fifth song of Dhanaasaree.

ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉਸਕ ; ਸੰਗਿ ਲਾਈ ॥ (1430-5, ਮਾਲਾ, -)

This chain of Maalakausak brings along :

ਮਾਰੂ ਮਸਤਅੰਗ ; ਮੇਵਾਰਾ ॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

Maaroo, Masta-ang and Mayvaaraa,

ਪ੍ਰਬਲਚੰਡ ; ਕਉਸਕ ਉਭਾਰਾ ॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

Prabal, Chandakausak,

ਖਉਖਟ ; ਅਉ ਭਉਰਾਨਦ ਗਾਏ ॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

Khau, Khat and Bauraanad singing.

ਅਸਟ ਮਾਲਕਉਸਕ ; ਸੰਗਿ ਲਾਏ ॥੧॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

These are the eight sons of Maalakausak. ||1||

ਪੁਨਿ ਆਇਅਉ ਹਿੰਡੋਲੁ ; ਪੰਚ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤ ॥ (1430-7, ਮਾਲਾ, -)

Then comes Hindol with his five wives and eight sons;

ਉਠਹਿ ਤਾਨ ਕਲੋਲ ; ਗਾਇਨ ਤਾਰ ਮਿਲਾਵਹੀ ॥੧॥ (1430-7, ਮਾਲਾ, -)

it rises in waves when the sweet-voiced chorus sings. ||1||

ਤੇਲੰਗੀ ਦੇਵਕਰੀ ; ਆਈ ॥ (1430-8, ਮਾਲਾ, -)

There come Taylangee and Darvakaree;

ਬਸੰਤੀ ਸੰਦੂਰ ; ਸੁਹਾਈ ॥ (1430-8, ਮਾਲਾ, -)

Basantee and Sandoor follow;

ਸਰਸ ਅਹੀਰੀ ; ਲੈ ਭਾਰਜਾ ॥ (1430-8, ਮਾਲਾ, -)

then Aheeree, the finest of women.

ਸੰਗਿ ਲਾਈ ; ਪਾਂਚਉ ਆਰਜਾ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)

These five wives come together.

ਸੁਰਮਾਨੰਦ ; ਭਾਸਕਰ ਆਏ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)

The sons: Surmaanand and Bhaaskar come,

ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬ ; ਮੰਗਲਨ ਸੁਹਾਏ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)

Chandrabinb and Mangalan follow.

ਸਰਸਬਾਨ ; ਅਉ ਆਹਿ ਬਿਨੋਦਾ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)

Sarasbaan and Binodaa then come,

ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ; ਬਸੰਤ ਕਮੋਦਾ ॥ (1430-10, ਮਾਲਾ, -)

and the thrilling songs of Basant and Kamodaa.

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ; ਮੈ ਕਹੇ ਸਵਾਰੀ ॥ (1430-10, ਮਾਲਾ, -)

These are the eight sons I have listed.

ਪੁਨਿ ਆਈ ; ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਾਰੀ ॥੧॥ (1430-10, ਮਾਲਾ, -)

Then comes the turn of Deepak. ||1||

ਕਛੇਲੀ ਪਟਮੰਜਰੀ ; ਟੋਡੀ ਕਹੀ ਅਲਾਪਿ ॥ (1430-11, ਮਾਲਾ, -)

Kachhaylee, Patamanjaree and Todee are sung;

ਕਾਮੋਦੀ ਅਉ ਗੂਜਰੀ ; ਸੰਗਿ ਦੀਪਕ ਕੇ ਥਾਪਿ ॥੧॥ (1430-11, ਮਾਲਾ, -)

Kaamodee and Goojaree accompany Deepak. ||1||

ਕਾਲੰਕਾ ; ਕੁੰਤਲ ਅਉ ਰਾਮਾ ॥ (1430-11, ਮਾਲਾ, -)

Kaalankaa, Kuntal and Raamaa,

ਕਮਲਕੁਸਮ ; ਚੰਪਕ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ (1430-12, ਮਾਲਾ, -)

Kamalakusam and Champak are their names;

ਗਉਰਾ ; ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲ੍ਯਾਨਾ ॥ (ਕਲਿਅਨਾ ਬੋਲੋ) (1430-12, ਮਾਲਾ, -)

Gauraa, Kaanaraa and Kaylaanaa;

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ; ਦੀਪਕ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥੧॥ (1430-12, ਮਾਲਾ, -)

these are the eight sons of Deepak. ||1||

ਸਭ ਮਿਲਿ ; ਸਿਰੀਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ (1430-13, ਮਾਲਾ, -)

All join together and sing Siree Raag,

ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ; ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥ (1430-13, ਮਾਲਾ, -)

which is accompanied by its five wives.:

ਬੈਰਾਰੀ ; ਕਰਨਾਟੀ ਧਰੀ ॥ (1430-13, ਮਾਲਾ, -)

Bairaaree and Karnaatee,

ਗਵਰੀ ਗਾਵਹਿ ; ਆਸਾਵਰੀ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1430-14, ਮਾਲਾ, -)

the songs of Gawree and Aasaavaree;

ਤਿਹ ਪਾਛੈ ; ਸਿੰਧਵੀ ਅਲਾਪੀ ॥ (1430-14, ਮਾਲਾ, -)

then follows Sindhavee.

ਸਿਰੀਰਾਗ ਸਿਉ ; ਪਾਂਚਉ ਥਾਪੀ ॥੧॥ (1430-14, ਮਾਲਾ, -)

These are the five wives of Siree Raag. ||1||

ਸਾਲੂ ਸਾਰਗ ਸਾਗਰਾ ; ਅਉਰ ਗੋਂਡ ਗੰਭੀਰ ॥ (1430-14, ਮਾਲਾ, -)

Saaloo, Saarang, Saagaraa, Gond and Gambheer

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਕੇ ; ਗੁੰਡ ਕੁੰਭ ਹਮੀਰ ॥੧॥ (1430-15, ਮਾਲਾ, -)
- the eight sons of Siree Raag include Gund, Kumb and Hameer. ||1||

ਖਸਟਮ ਮੇਘ ਰਾਗ ; ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ (1430-15, ਮਾਲਾ, -)
In the sixth place, Maygh Raag is sung,

ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ; ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥ (1430-16, ਮਾਲਾ, -)
with its five wives in accompaniment:

ਸੋਰਠਿ ਗੋਂਡ ; ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ ॥ (1430-16, ਮਾਲਾ, -)
Sorat'h, Gond, and the melody of Malaaree;

ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ; ਗੁਨ ਗੁਨੀ ॥ (1430-16, ਮਾਲਾ, -)
then the harmonies of Aasaa are sung.

ਊਚੈ ਸੁਰਿ ; ਸੂਹਉ ਪੁਨਿ ਕੀਨੀ ॥ (1430-17, ਮਾਲਾ, -)
And finally comes the high tone Soohau.

ਮੇਘ ਰਾਗ ਸਿਉ ; ਪਾਂਚਉ ਚੀਨੀ ॥੧॥ (1430-17, ਮਾਲਾ, -)
These are the five with Maygh Raag. ||1||

ਬੈਰਾਧਰ ; ਗਜਧਰ ਕੇਦਾਰਾ ॥ (1430-17, ਮਾਲਾ, -)
Bairaadhar, Gajadhar, Kaydaaraa,

ਜਬਲੀਧਰ ਨਟ ; ਅਉ ਜਲਧਾਰਾ ॥ (1430-18, ਮਾਲਾ, -)
Jabaleedhar, Nat and Jaladhaaraa.

ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ; ਸੰਕਰ ਅਉ ਸਿਆਮਾ ॥ (1430-18, ਮਾਲਾ, -)
Then come the songs of Shankar and Shi-aamaa.

ਮੇਘ ਰਾਗ ; ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥੧॥ (1430-18, ਮਾਲਾ, -)
These are the names of the sons of Maygh Raag. ||1||

ਖਸਟ ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾਏ ; ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਤੀਸ ॥ (1430-19, ਮਾਲਾ, -)

So all together, they sing the six Raagas and the thirty Raaginis,

ਸਭੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਗੰਨ ਕੇ ; ਅਠਾਰਹ ਦਸ ਬੀਸ ॥੧॥੧॥ (1430-19, ਮਾਲਾ, -)

and all the forty-eight sons of the Raagas. ||1||1||